

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנְחַל
חֵלֶק עֵט

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל
הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר הַכְּמָה יִסְדְּתֶם, עֲנִינִים נוֹרָאִים
וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִיזוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת
לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא, יְהִי מִי שִׁיְהִי.

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל־פִּי דְבָרֵי
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנו, מוֹרְנו וְרַבְּנֵי
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וְעַל־פִּי דְבָרֵי תְלַמִּידוֹ, מוֹרְנו הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִיס לִיה
רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמְדַרְשֵׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

בַּנְחֹל

אֲשֶׁר

ב

פְּתַח דְּבַר

הַנְּהַח חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵיוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַם שְׂאֵפְלוֹ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹא חָיִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַנְּהַח סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרוֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּם בְּיֹתֵר מְעַשְׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וְכַמּוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּחְכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וְיִגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֲתָה אֶת כָּרְךָ ע"ט,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אֶחָדִי אֶת כָּל שְׁאָר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרְךָ אַחַר כָּרְךָ, וּבְלִבְנוֹ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שְׁיִקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וְיִחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלָיו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלְוִיִּים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלֻבוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוֹ הִירוּד
וְהַנְּמֻךְ בִּיּוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְן נִפְלָא וְנִבְעָלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכָּל
תַּחְתּוֹן, מֵעִלָּא לְעֻלּוֹל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲזוּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲזוּת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בְּהֵם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוֹ לְנוֹ
בִּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִיתָהּ
אֱלֻקִּים זִוְלַתִּיךָ יַעֲשֶׂה, וְיִזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אֲמֵן
וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאֵדָם לוֹמֵד, צָרִיךְ שְׂיִקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שְׁלֹא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שְׂיִקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שְׂיִדַּע אִיךָ לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעֶצְמוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים, שְׁמַתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְחִינָתוֹ, וְכִפִּי הַמְּשַׁלָּה וְהַרְבֵּנוֹת שְׂיֵשׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעַט, וְכָל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים הוּא, כְּשִׂיזְכֶּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עֶצְמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַּע וְיִבִּין בְּאֵמֶת בְּאִיזָה מְעַמַּד וּמִצָּב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכָל מֵה שְׂאוּמֵר לִי הַחֲכָם הָרַב הָאֱמֶת, אֲנִי צָרִיךְ לְקַבֵּל עָלַי כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יָמִין וּשְׂמָאל, וְכִמוֹ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (סְפָרֵי, שׁוֹפְטִים יא): אֲפֹלוֹ אוּמֵר לָךְ עַל יָמִין שֶׁהוּא שְׂמָאל וְכוּ'; וְלִהְשַׁלִּיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מִהַצַּדִּיק וְהָרַב שְׂבִדוֹר. וְכָל זָמָן שְׂנֹשְׂאָר אֲצִלוֹ שְׂכָל עֶצְמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזְכָה לְבִטֵּל אֶת עֶצְמוֹ לְגַמְרֵי אֶל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אִזּוּ יִכּוּל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים – הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוּלוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁגָּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׁנִדְבְּקוּ בוֹ עַל-יְדֵי עוֹנוֹתָיו (עֵינִי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחִדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעְלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק כְּפִשּׁוּטִים וּלְהַלְבִּישׁם בְּכֻלִּים מְכֻלִּים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סְבָרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוֹ הַחוֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדֵם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֶפְלוֹ לְהַנְהִיג אֶת עֲצָמוֹ, מִכָּל שָׂפָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פְּגַם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אִיזָה דְּבָר אוֹ אִיזוֹ עֲצָה בְּעַבְדַּת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרְץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סְפָרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שָׂכַל הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כַּמָּה סְפָרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת עוֹד כַּמָּה סְפָרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאָסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינִי לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסְּפָרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהַרְחִיקָם כְּמִטְחָוֵי קִשָּׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֶמֶץ וְשֶׁאֵל וְיִוְתֵר וְיִוְתֵר וְכוּ', וְכִי וְרֵאֵוֵי לְגֹזֵר שֶׁלֹּא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נְשִׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסְּפָרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, בְּדַרְכֵי אַבּוֹתֵינוּ, בְּדַרְכֵי הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, בְּיַדֵּי מַצְוֵה גְדוֹלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סְפָרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְכֵי פֶשֶׁט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רַמְזוֹ, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוּר, אוֹ סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים וְשְׂאֵלוֹת

ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים
 למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי
 כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי
 אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם
 צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא
 מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שפבר יש הרבה
 ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל
 זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה
 הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק
 יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת
 להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם
 זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם
 חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם
 באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר
 להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול
 להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם
 מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך
 נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיני
 ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו
 בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר
 מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם
 בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן
 יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה
 ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה
 וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד
 אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של
 התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה
 ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נְצַחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַחְבוּלוֹת עוֹשִׂים וְכַמָּה סְפָרִים לְאֲלָפִים וְלִרְבּוֹת מִחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרֹב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', סְפָרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכַלִּית הָאֲחֻרוּנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּיֵּן לְעֲצָמֵנוּ צִידָה לְדַרְכֵּנוּ הַרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבְהִבְלִיּוֹ וּבְטַעֲוִיּוֹתָיו וְכוּ', וְכַמָּה סְפָרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֲצָה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁוֹתֵי הַבָּנִים וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וְלְהַחֲיוֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שְׁכָל הַסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נְמַצָּאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֲצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רֵאדָה וְהִבֵּן כַּמָּה סְפָרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שְׁבֵן וְכָל שְׁבֵן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאֶלֶף מֵעֵמֶק רַבּוּי הַסְפָּרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרִזֵּי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוּשׁ וְהָאֲרִיז״ל, כִּי כָלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקוּמוֹת אֱלוֹ מִתְּפַשְׁטִים אֱלוֹ הַסְפָּרִים וְהֵם מְחַיִּין אֶת עֲצָמָן בָּהֶם, וּבְמִקוּמוֹת אַחֲרִים מְחַיִּין אֶת עֲצָמָן בְּסְפָרִים אַחֲרִים דִּיקָא וְכוּ'.

וְהִנֵּה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוואה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א' סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בְּעֵתֵימָם הִלְלוּ נְסִיווֹנוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא שִׁעְרוּם אֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כְּלָל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמְּבוּל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאִין מִי שִׁירְחָם עֲלֵיהֶם כְּלָל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סִפְרֵי מֵינּוֹת וְנִאֻפוּ לְאַלְפִים וְלִרְבָּבוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְחִבְרָא דְחִבְרֵי חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְאֶחָד מִכְּשִׁיל אֶת חִבְרוֹ, וְשׁוּם רֹאשׁ יְשִׁיבָה וּמִשְׁגִּיחַ אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִזֶּה כְּלָל (אוֹ עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵינוֹ יוֹדֵעַ), וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחָם; עַל-כֵּן הִהְרַחֵב אֶת הַדְּבָר בְּכַמָּה מֵינֵי דְבוּרִים, כְּאֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: כְּשִׁיגִיעַ בְּכִתְיָבְתוֹ לְעִנְיָן "אֶמוּנָה" אוֹ "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל וְלְצַאֵת מִהַחֲשָׁה, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, אֲשֶׁר מְגַלֶּה אֶמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵמֶתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא הָרוֹפֵא הָאֵמֶתִי, הָרוֹפֵא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל), וְהוּא וְאֲנָשָׁיו יְכוּלִים לִירֹד אֶל כָּל מֵינֵי צְנוּרוֹת שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁבְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהַרִים אֶת הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן ח).

עַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהַתְּקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת מִיחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שֶׁהוּא גָּמַר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תִקְוֵת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִקְוֵת כָּל הַדּוֹרוֹת וְתִקְוֵת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נֶחַל הַנוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיּוֹצֵאת מִשְׁלֹשׁ רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֻלְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל דּוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֵמֶת שֶׁבְּדוֹר, כִּי כָל אֶחָד מֵאֲנָשָׁיו הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהַתְּחַבְּרוּתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאִי יִזְכָּה לְתִקּוּן אֵמֶתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכָּה לְהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז, אֲשֶׁר עֵינֵי לֹא רָאִתָּה אֱלֻקִּים זוֹלָתָהּ יַעֲשֶׂה וְיִזְכָּה לְגֻאֲלָהּ שְׁלֵמָה, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן!

סֵפֶר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

כְּרֶךְ עֵט

י"ז רמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרַח, ב' תמוז ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֹל שְׂמִיחָתִי, שְׂאֲנִי שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֻלְקֵיכֶם, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם גּוֹרְלֵיכֶם וְחֻלְקֵיכֶם, וְאַתֶּם זוֹכִים וּמְזַכִּים אֶת הַרְבִּיּוֹת, עַל אֵף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂעוּבָר עֲלֵיכֶם קְטַנּוּת וְחִלְשׁוּת הַדַּעַת וְדַחְקוּת, עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׂכָךְ הוֹלֵךְ דְּבַר רַבְּנֵנוּ ו"ל, שֶׁלֹּא רוֹאִים רַק אֶת הַפְּסִיעָה הַרְאֵשׁוֹנָה, וְאֵף-עַל-פִּי שְׂקִישָׁה וְכִבְד לָכֶם הַדְּבָר הַזֶּה מְאֹד, תִּאֲמִינֵנוּ לִי, שֶׁשְׂכַרְכֶּם גְּדוֹל בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, כִּי בּוֹא יְבוֹא הַיּוֹם, שֶׁהַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "שׁו"ת אֲשֶׁר בַּנְחַל", יִהְיֶה מְצוּי בְּיַד כָּל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כִּי הַמְּכַתְּבִים נִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת הַשֵּׁם עַל-יְדֵי גְדֹל הַתְּשׁוּבָה שֶׁל הַבַּחֲוִרִים וּבְנֵי הַנְּעוּרִים וְהַאֲבִירִים וְכוּ', שֶׁהַשְּׂתוּקָה אַחַר הַמְּכַתְּבִים הָאֵלֶּה, וְהַתְּפִלָּה הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּזְכְּרוּ לְקַבֵּל מְכַתְּבֵי. וְלִכְן יֵשׁ בְּכַחַם לְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה אֶת כָּל הַדּוֹר הַזֶּה, וְאַשְׁרֵיכֶם וְאַשְׁרֵי חֻלְקֵיכֶם, שֶׁיֵּשׁ לָכֶם חֵלֶק בְּעִבּוּדָה הַקָּדוֹשָׁה וְהַנּוֹרָאָה הַזֶּה, יְהִי חֵלְקִי עִם חֻלְקֵיכֶם.

נָא וְנָא לֹא לִפְלֵ בְדַעְתְּכֶם מִכָּל מָה שְׂעוּבָר עֲלֵיכֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּזְכְּרוּ לְרֹאוֹת נְסִים נְגִלִים, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

וְהַחֲשֵׁף יְתֵהֶפֶף לְאוֹר גְּדוֹל, וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת תִּתְהַפֵּף לְעֲשִׂירוֹת מְפֻלְגָּת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְשִׁלַּח אֶת הַמִּכְתָּב כְּלָלִי לְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאֶשְׁדּוֹד וּבִירוּשָׁלַיִם, כִּי בִּיבְנָאֵל כָּבֵר שְׁלַחְתִּי, וְכֵן רְאֵה לְשִׁלַּח אֶת הַמִּכְתָּב לְ... וּלְאַשְׁתּוֹ, שְׁמָאֵד דְּחוּף.

י"ז רמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרַח, ב' תְּמוּז ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֹל מַעְלָתְךָ וְזַכוּתְךָ בַּשָּׁמַיִם, שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה לְהַגִּיָּה אֶת הַסֵּפֶר שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְלַעֲשׂוֹת עַל זֶה מִפְתַּח, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה יַחֲזִיק עוֹד אֲלֵפִים וְרַבְּכוֹת בְּגִי הַנְּעוּרִים בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כְּלָל, כִּי כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה יוֹרֵד הַדּוֹר לְמִטָּה מְטָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, כִּי הַפְּרִיצוֹת וְהַתְּאֹוֹת עַל הַרְחוּב עוֹשִׂים פְּרָצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ מִתְעַנֵּן בְּמָה שְׁקוֹרָה עִם בְּגִי הַנְּעוּרִים, וְאֵין לָהֶם מִי שְׁיִדְבֵּר עַל לְבָם, וְהֵם הוֹלְכִים שְׁבוּרִים וּמְבַהֲלִים וּמְבַלְבְּלִים, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִזֶּה — רַק הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְהַצְּדִיק הַאֲמֵת, וְלָכֵן הַסֵּפֶרִים הָאֵלֶּה הֵם לָהֶם כְּמִים קָרִים עַל גִּפְשׁ עֵיפָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁיִזְכֶּה לְהַפִּיצֵם בֵּין בְּגִי הַנְּעוּרִים, וְאֵף שְׁלִכְאוּרָה יִהְיֶה נְדָמָה כְּאֵלוֹ לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר וְכוּ', וְלָרִיק הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה, אֲבָל בְּאֲמֵת בְּשֶׁקֶט זֶה עֵקֶר הַחִיּוֹת וְהַהֲתַחֲזָקוֹת שְׁלָהֶם. וְלָכֵן רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד עַל גֵּעֵם חֶלְקְךָ, וּבְפָרֵט שְׂאֵתָה זֹכָה לְעֲשׂוֹת מִפְתַּח הַעֲנִינִים, יְעֹזֵר לָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּמְשִׁיךְ בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, הֵן לְהַגִּיָּה אֶת הַסֵּפֶרִים, וְהֵן לְהַכְנִים מְרָאֵי מְקוֹמוֹת, כִּי סֵפֶר שְׁיִשׁ בּוֹ מְרָאֵי מְקוֹמוֹת, הוּא מְאֹד יְפָה, וְעַל־כֵּן בְּכֹל סִפְרֵינוֹ תִּשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִים אֶת הַמְרָאֵי מְקוֹמוֹת, וְאִפְלוּ בְּשִׁיחוֹת

שְׁמֵד־פִּי־סִיִּים, גַּם-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִי שֶׁמִּרְאֵי מְקוֹמוֹת, וְהַיּוֹם זֶה בְּנִקְל לְהַכְנִיִס מִרְאֵי מְקוֹמוֹת, כִּי יֵשׁ עַל זֶה סִפְרִים — הֵן בְּתַנְ"ךְ וְהֵן בְּמֵאֲמָרֵי חו"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ, וְתִזְכֶּה לְעֲלוֹת מְעֵלָה מְעֵלָה עַל בְּמַתִּי הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר קָרַח, ב' תמוז ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵנְיֵן הַשְּׂדוּף, אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לְיַעֵץ לְךָ, כִּי זֶה פְּלֵא שֶׁהָאָבָא אֵינּוּ רוֹצֵה לְרַשֵּׁם אֶת הַדִּירָה גַּם עַל שֵׁם הַכְּלָה וְאֵת הַהוֹצָאוֹת הוּא רוֹצֵה בַּק מִמֶּשֶׁפַּחַת הַכְּלָה, מִי יוֹדֵעַ אֵיזוֹ מַחְשְׁבָה יֵשׁ לוֹ תַּחַת זֶה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם הַכֹּל מִתְאַיִם, לֹא כְּדַאי לְשֹׁבֵר שְׂדוּף בְּשָׂבִיל זֶה, בַּק שִׁיתַּחֲתֶנּוּ וְיִצְלִיחוּ, וְהַעֲקָר הוּא שְׁלוֹם וְאַהֲבָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וּבְכַפְרֵט עֲכָשׁוּ, שְׂרוּצִים לְקַחַת אוֹתְךָ לְמִשְׁפָּט, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיתְהַפֵּךְ הַכֹּל עַל רֹאשׁ הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְאִתָּה תֵּצֵא נָקִי מִהַמִּשְׁפָּט.

וְאוֹדוֹת הַדִּירָה, בְּוִדַאי אִם אִתָּה יְכוּל לְהַשְׁתַּוּוֹת עִם בְּעַל-הַבַּיִת — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וְלִדְעִיתִי, אִם תְּדַבֵּר עִם בְּעַל-הַבַּיִת פָּנִים אֶל פָּנִים — תּוּכַל לְפַעֵל, כִּי הוּא אִישׁ טוֹב, לוֹיֵלִי שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם הִרְשַׁע הֵלֶךְ וְהִסִּית אֶת יְלָדָיו נִגְדָךְ.

הַעֲקֹר רָאָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתֵבֶרֶךְ, וְתִדַּע כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהִכְנִיס
בְּדַעְתּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתֵבֶרֶךְ, עַל-יְדֵי-זֶה עוֹבֵר עַל הַכֹּל. וְתֵאֱמִין
לִי, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר טוֹב מִהַדְּבָקוֹת בּוֹ יְתֵבֶרֶךְ. וּבְאֲמַת מָה וְאִיפֹה
יֵשׁ לִי לְהִתְחַבֵּא, אִם לֹא אֶצְלוּ יְתֵבֶרֶךְ. הִנֵּה מִתְחִיל שְׂבוּעַ חֹדֶשׁ, וְךָךְ
אֲנִי כְּבָר מִתְנַהֵג יָמִים וְשָׁנִים, אֲבָל אֲנִי בּוֹטֵחַ תָּמִיד רַק בּוֹ יְתֵבֶרֶךְ,
וְהוּא יְתֵבֶרֶךְ עוֹשֶׂה עִמִּי נְסִים וְנִפְלְאוֹת. מָה לַעֲשׂוֹת?! זֶה הַעֲקֹר בְּזֶה
הָעוֹלָם — לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתֵבֶרֶךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְמַסֵּר לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו אֶת הַמְּכַתֵּב הַכֹּלְלִי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ,
שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ הַתְּחִיזְקוֹת חֹדֶשָׁה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם.

י"ז רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתֵבֶרֶךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר קִנְחָה, ב' תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מְכַתְּבְךָ, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַחֹסֵד שְׁעַשִׂיתָ
עִמָּדִי, שֶׁהִחְלַפְתָּ לִּי אֶת הַצֵּק, וּבִיּוֹם שְׁלִישִׁי כְּבָר תּוֹכַל לְהַפְקִידוֹ
בְּבִנְךָ. וְתֵאֱמִין לִי, שְׁכָל זֶה אֲנִי עוֹשֶׂה לְעֲצָמִי, אֶלָּא שִׁיְהִיָּה לְאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו מְקוּנָה וְכוּ'.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תּוֹכַל לְקַנּוֹת אֶת הַדִּירָה לְיַד הַדִּיר, וְאֲנִי
מְקוּנָה שְׂבָקָרוֹב יַעֲקֹרוּ מִשְׁמָה, כִּי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, שִׁיִּכְנָסוּ לְגוֹר
עוֹד הַמּוֹן מִשְׁפָּחוֹת מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה
עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, ב' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הֵיכַל־הַקֹּדֶשׁ", דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וַהֲצִלְחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזָּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאֵל תַּנִּיחוּ שְׁהַסְמֵ"ךְ־מ"ם יִשְׁבֹּר אֶתְכֶם. וְתִאֲמִינוּ לִי, שְׁכַלְכֶם חֲקוּקִים בְּלִבְכִי, אִךְ מַה לַּעֲשׂוֹת? כִּי נִגְזַר מִלְמַעְלָה, שְׁעֵדִין נִהְיָה רְחוּקִים. וּבְאֵמַת אֵין הֶרְחוּק הוּא מִצַּד הַנִּפְשׁוֹת, אֲלֵא מִצַּד הַגּוּף, כִּי בִנְפְשׁוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מְאֻחָדִים יַחַד, וְאֵינִי מְסִיחַ דַּעַת מִכֶּם כָּלֵל, רַק תָּמִיד מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׂיִזְכֶּה כְּבָר לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד לְמַעְלָה מִזֶּה; כִּי בְּאֵמַת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וַיְכּוּלִים לְשַׁכַּח לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי מִסְתַּוְבְּכִים בְּזֶה הָעוֹלָם "עוֹלָם הַעֲשִׂיָה", "עוֹלָם הַחֲמָרֵי וְהַגִּשְׁמִי", הַמְּלֵא קְלָפוֹת וְהַסְתֵּירוֹת, שְׁמִסְתִּירִים וּמְכַסִּים וּמַעְלִימִים אֶת אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה עֵקֶר הַסַּפְּנָה לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. כִּי לְהַפְּךָ — מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְכַנֵּס בְּדַעַתוֹ אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹדַע וַעַד, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחִיָּה וּמִהוּיָה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר — הֵם עֹצֵם עֲצָמֵיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, דְּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֵׂה בְּלִי הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, בִּידִיעוֹת אֵלוֹ הוּא כְּבָר גֵּר בְּזֶה הָעוֹלָם כְּבִדְגָמַת הָעוֹלָם הַבָּא, שְׂזוּחֵי מְדַרְגַּת הַצַּדִּיקִים הַגְּבוּהִים מְאֹד מְאֹד, שְׁתָּמִיד מְטִילִים בְּגַן־עֵדֶן עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ בְּעוֹדָם בְּגוּפָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרֵי בְּזֶה הָעוֹלָם, עֵדִין הֵם כְּבָר מְרַגִּישִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,

וְעִדִּין כְּבֹר הֵם מִשְׁתַּעֲשָׁעִים בְּשַׁעֲשׂוּעַ דְּמִלְכָּא עֲלָאָה. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת מְקַרְבֵּ אֶל צְדִיקִים אֲמַתִּיִּים כְּאֵלוֹ.

מָה אָמַר לָכֶם! הִיָּה רְאוּי לְכַתֵּב לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם מְכַתֵּב בְּכֹל יוֹם, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, אִךְ מֵה לַעֲשׂוֹת?! הַזְמַן אֵינּוּ בְּיָדִי, וְאֲנִי טְרוּד רַב הַיּוֹם וְרַב הַלַּיְלָה בְּיָדוּעַ לָכֶם בְּעֶסֶק הַרְבִּיִּים. וְעַל-כֵּן יִהְיֶה נָא מְכַתֵּב כָּלִי בְּעֵינֵיכֶם כְּאֵלוֹ כְּתַבְתִּי לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד בְּפָרְטֵי פָרְטִיּוֹת; כִּי בְּאֵמֶת כָּל דְּבוּרֵינוּ הֵם רַק דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְחַדֵּשׁ אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂנוּזָפָה לְקִיָּמָם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה. וּבְפָרְט עֶסֶק הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, שְׂנוּהֵיָה רְגִילִים לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יְתַבְּרָה, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְנוּ וְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ אֵלָיו יְתַבְּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אָדָם מְגַשֵּׁם וּמְזַהֵם מְלֵא חֲטָאִים וְעוֹוֹנוֹת, אָדָם אֲשֶׁר מְלֵא זְהֻמָּא וְחֲטָאִים הֲכִי גְרוּעִים וְכוּ' וְכוּ', מִסְתּוֹכֵב בְּמִקּוֹם הַקְּלָפוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא בְּסַכְנָה בְּכֹל עֵת וְרַגַע, עִם כָּל זֹאת הוּא מְנַתֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וּכְבָּ וּבוֹרַח אֵלָיו יְתַבְּרָה, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, מִי יָכוֹל לְתֹאֵר וּמִי יָכוֹל לְשַׁעַר אֶת מַעְלָתוֹ בְּשָׂמִים?! אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֶת גְּדֹל מַעְלַת הָאִישׁ הַזּוֹכֵה לְהַתְּבוּדָה עֲצָמוֹ עִמּוֹ יְתַבְּרָה, לֹא הִיָּה שׁוֹם נְסִיוֹן וּמְנִיעָה וְעַפּוֹב לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרָה; כִּי עַקֵּר הַמְּנִיעָה וְהַעֲכוּבִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרָה, הוּא מַחְמַת הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת שְׂנוֹכְנֹסָה בְּאָדָם, עַד שְׂנַדְמָה לוֹ, שְׂאִין מִי שִׁישְׁמַע לוֹ, אֲבָל בּוֹ בְּרַגַע שְׂנוֹסְכֶם בְּלֵב הָאָדָם, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יְתַבְּרָה כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכֹל אֲלָקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יְתַבְּרָה שׁוֹקֵד עַל שְׂפִתוֹתֵינוּ, וְכֹל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמוֹצִיא מִפִּיו, כְּכֹר נְשִׁמַע וְנִתְקַבֵּל לְמַעְלָה, אִזְ הִיָּה שׁוֹמֵר מְאֹד עַל דְּבוּרָיו, וְהִיָּה מִתְמִיד מְאֹד לְדַבֵּר תְּמִיד רַק עִמּוֹ יְתַבְּרָה, וּמְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכַבּוֹ אֵלָיו יְתַבְּרָה. עַל-כֵּן רְאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָנִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יְתַבְּרָה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאִז תְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

נא וְנָא רָאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וּכְבֹר כְּתַבְתִּי לָכֶם כַּמָּה פְּעָמִים, כִּי כְּשִׁיְהִיָּה לִי טוֹב, יִהְיֶה גַם לָכֶם טוֹב, כִּי כָּל יְגִיעֵי וְטִרְחוֹתַי הֵם רַק לְהַחֲדִיר בְּעוֹלָם אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת עֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יָבֹא שְׁפַע גַּם בְּגִשְׁמֵי. וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם לְהִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל הַצְּלָחַתִּי בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי, וְכֵן תְּעוֹרְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, שֶׁתִּתְפַּלְּלֵנָה בְּעִבּוּרֵי, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד צָרִיךְ לְרַחֲמִים מְרַבִּים, וּבּוֹדְאֵי הֵן אֵל כַּבִּיר לֹא יִמָּאֵס, שֶׁתִּפְּלַת רַבִּים תִּקְבַּל לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל הַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה — מְלַקְרַב בְּנֵי-אָדָם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְהַחֲדִיר גַּם בָּהֶם הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְלָכֵן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַפְּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אֹרֵב גַּם עַל זֶה בְּכָל מִינֵי נִכְלֵי עֲרַמְמִיּוֹת וְכוּ', וּבַפְּרָט שֶׁהִתְחִילוּ לְהַדְפִּיס כַּמָּה מִמַּתְנֵגְדֵי גַם-כֵּן קוֹנְטְרָסִים וְכוּ', אֲשֶׁר סִתְּם מְבַלְבֵּל אֶת דַּעַת בְּנֵי-אָדָם וְכוּ', וְרוֹאִים אֶת הַהִפְרָשׁ בֵּין הָאוּר לַחֲשֵׁף וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל זֶה עוֹשֶׂה בְּלִבּוֹל גְּדוֹל לְהַמּוֹן-הָעַם, שְׁאֵינֶם יוֹדְעִים מַה קוֹרֵה כָּאֵן וְכוּ', אֵף מַה לַעֲשׂוֹת?! הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן. וְלָכֵן רָאוּ לְקַחַת קוֹנְטְרָסִים רַק אֲצֵל "קֶרֶן הַדְּפָסָה הַיְכַל-הַקְּדֹשׁ", וּבְזֶה תַעֲזֹרוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְהַדְפִּיס עוֹד הַמּוֹן קוֹנְטְרָסִים. וּבַפְּרָט עַכְשָׁו, שֶׁהִתְחַלְּנוּ לְהַדְפִּיס קוֹנְטְרָסִים בְּשִׁפְהַ הַרוּסִית בְּעִבּוּר אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצְאִים מֵאֲחֻרֵי מִסֶּךָ הַבְּרִזֵּל, שֶׁמִּצְוָה גְּדוּלָּה מְאֹד לַעֲזֹר לָהֶם, וְזַכְּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַדְפִּיס בְּקָרוֹב אֶת כָּל חֵלְקֵי "שִׁפְת הַנְּחַל" עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְאֶת "נִהְרֵי אֶפְרַסְמוֹן" עַל כָּל "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְאֶת "בְּאוּר-הַמַּדּוֹת" עַל כָּל "סְפֵר-הַמַּדּוֹת", וְעוֹד סְפָרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים, גְּלוּיִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

נא וְנָא רָאוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהַתּוֹעֵד יַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וּבְיַחַד תִּדְבְּרוּ מֵהַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁלָּנוּ, שֶׁקְּבַלְתֶּם אֲצֵלִי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם. וְזַכְּרוּ אֶת זֹאת

היטב היטב, כי כל זמן שמתאחדים יחד, הסמ"ך-מ"ם לא יוכל לגשת אליכם, אבל תכף-ומיד פשיש פרוידים, חס ושלום, חס ושלום, יכולים לפל בנוקבא דתהומא רבא, ולהתרחק לגמרי. על-פן זאת עשו, ותחזיקו את עצמכם יחד, ואז תצליחו כל ימי חייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רמה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשנ"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך כבד כמה פעמים, אך מחמת טרדותי קשה וכבד לי לענות על כל מכתב.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לך לשמח מאד מאד על נעם חלקך על אשר בנחל שם גורלך וחלקך, והנך רואה ממש נסים נגלים מה שקורה עם אשתך, שהיא כבד מסכימה לגור ביבנאל, וזה ממש נס, כי לפני כמה שבועות לא תארף אפלו על זה, ואמרף שזה דבר בלתי אפשרי, דבר על מנת שיעלה לרקיע... והנה עכשו היא כבד מסכימה בעצמה לגור שם, ועל-פן ראה לעשות פן, ומי יתן, שנוזפה פלנו לזה, כי על אפם וחמתם של כל שונאינו שם תבנה עיר ברסלב על שם רבנו ז"ל, ויפנסו לגור שם מאות משפחות של אנשי שלומנו, ואף שגראה הדבר הזה עכשו פחלום, עם כל זאת סוף כל סוף תראה נסים נגלים שיעשה הקדוש-ברוך-הוא עמנו, העקר ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תירא ואל תחת כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וכרגע שאדם מדבק את עצמו בו יתברך, אז אין לו מה לירא ולפחד משום בריה שבעולם, כי בזה תלויה הצלחתנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִרְחָה, ב' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיהָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה בְּמָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעֵנִין וְכו', בְּנֻדְאֵי אֶת צְרִיכָה לְצִיַּת וְכו', וּמִשְׁנֵה מְקוֹם מְשֻׁנָּה מְזֵל, וְאִם כְּבָר מְשֻׁנִּים מְקוֹם, מָה טוֹב לְקַיֵּם 'וְקִמַּתְּ וְעֲלִיתְ' וְכו' (דְּבָרִים יז, ח), שְׁתִּלְכִי לְגוֹר בְּיַבְנֵאל, אֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁתִּהְיֶה נְעֻשִׁית עֵיר חֲרָדִית, וְאִף שֶׁנִּרְאָה עֲכָשׁוּ הַדְּבָר בְּחֵלוֹם, עִם כָּל זֹאת הַחֵלוֹם יִתְגַּשֵּׁם, וְתִהְיֶה עֵיר שֶׁל תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, עֵיר שֶׁל חֶסֶד וְצְדָקָה, עֵיר שֶׁל אֱהָבָה, אֲחִיָּה וְרַעוּת, וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂאֲנוּ סוֹבְלִים לְעַת עֲתָה מֵה שְׁסוֹבְלִים.

הַעֲקָר רְאִי לְעֵשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, כִּי בְּפָרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת. וְרְאוּי לָךְ לְשִׁמְעַ פְּלִי זְמַר בְּכָל יוֹם עַל יְדֵי טִיפ. וּבְכָלֵל טוֹב מְאֹד, שְׁכָל הַבַּיִת יִהְיֶה מְלֵא עִם רוּחַ שֶׁל שְׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְבַטֶּלֶת אֶת כָּל הַפְּחָדִים וְהִירְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וּמְרַחֶבֶת אֶת דַּעַת הַיְלָדִים, וּמוֹרְדָת אֶת כָּל הַמְתַּחֲסִים מִהַבַּיִת, וְעַל-כֵּן רְאִי לְצִיַּת אוֹתִי, וְתִשְׁתַּדְּלִי שְׂיִהְיֶה הַבַּיִת מֵעַכְשָׁו רַק בְּאוֹרְהָ שֶׁל שְׂמִחָה, וּבְזָה תַּצְלִיחוּ אֶת דְּרָכְכֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתִּהְיִי בְּרִיאָה בְּנַפְשׁ וּבְגוּף, וּכְבָר לֹא תִדְעִי מִשׁוֹם צַעַר וּמְכַאוֹב, רַק שְׁתִּהְיִי בְּרִיאָה, שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, וְתוֹכְלִי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְלָה, וְתִרְוִי מֵהֶם רַב נַחַת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֵּי, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ מְאֹד יָפִים. וְרַבְּנוּ ו"ל
הִזְהִירְנוּ מְאֹד לְחֲדָשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְאָמַר, שֶׁהוּא תִקּוּן גְּדוֹל לְהַמְחִין,
כִּי כַּנְגֵד זֶה שֶׁהַכְּנִיס בְּמַחֲוֹ כֹּל מִיַּי מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְכֹל מִיַּי
הִרְהוּרִים רָעִים, יִכְנִיס עֲכָשׁוּ דְבָרֵי תוֹרָה, וְיַחֲדָשׁ חֲדוּשֵׁים אֲמִתִּיִּים
(עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קה).

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּעֵינֵי הַקּוֹנְטְרָסִים, לֹא כְּדָאֵי לְשָׁנוֹת
שׁוּם דְּבָר, כִּי הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלּוּ נִכְתְּבוּ בְּדָם וְלֹא בְּדִיו, וְהוּא בְּסִיעֶתָא
דְּשִׁמְיָא גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְתַהֲלָה לְאֵל, כְּכַר זְכִינוּ לְהַדְפִּיס כַּמָּה
מְלִיוֹנֵי קוֹנְטְרָסִים, בְּלֵי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, וְנִתְפָּשְׁטוּ בְּכֹל כְּדוּר הָעוֹלָם,
כִּי יֵשׁ לָנוּ שְׁלִיחִים שֶׁהוֹלְכִים בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, עַד אוֹסְטְרָלְיָה
הַרְחוֹקָה וְהַמְזֻרָח הַרְחוֹק וְדָרוֹם אֶפְרִיקָה וּבְכֹל אֵירוּפָּה וּבְכֹל
אַרְצוֹת-הַבְּרִית וּבְכֹל אֶרְצוֹת הַקְּדוּשָׁה לְאַרְבָּה וְלִרְחֹב כֹּל כְּדוּר הָעוֹלָם,
עַד שְׁלֹא-חֲרוֹנָה הַתַּחֲלָנוּ לְהַדְפִּיס גַּם בְּשִׁפְהַ הַרוֹסִית, וְאַנְחָנוּ מִגִּיעִים
לְכֹל חֻלְקֵי בְרִית הַמוֹעֲצוֹת, וְעַל-כֵּן לֹא כְּדָאֵי לְשָׁנוֹת אֶת נֶסַח
הַקּוֹנְטְרָסִים, בְּמִקּוֹם לְהַדְפִּיס קוֹנְטְרָסִים שֶׁל מָה בְּכָף, רָאָה לְמַסָּר
אֶת נִפְשָׁךְ לְקַחַת אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלּוּ וְלִהְפִּיץ, כִּי הֵם נִכְתְּבוּ
בְּרוּחַ הַקְּדָשׁ גְּדוֹל, וְלֹא בְּחֻנָּם, שֶׁכֹּל אֶחָד וְאֶחָד מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ
בְּתוֹךְ הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלּוּ.

רָאָה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׁמְחָה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל — בֵּינֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵינֵן בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, וְתִדְוֹנֵי אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי מִסְפִּיק שְׂיֵשׁ לוֹ צְרוּת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְחִלְיִשׁוֹת הַדְּעַת וְקִטְנוּת וּבִלְבוּלִים שְׂאִין לוֹ פְּרִנְסָה וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא כָּל-כָּף מְשַׁפֵּל בְּעֵינֵי כָּלֵם וְכוּ' וְכוּ', עוֹד זֹאת מִקְבֵּל מִמֶּךָ הַשְּׁפִלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה גוֹרֵם אֶת כָּל הַצְּרוּת בְּבֵיתְכֶם, וְעַל-כֵּן רְאֵי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וּבְזִכּוֹת זֶה תְּחִיָּה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, כִּי תִכְמִינּוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכֹא מְצִיעָא גַט.), אֲשֶׁר הַפְּרִנְסָה בָּאָה בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה: אוֹקִירוּ לְנִשְׁיכּוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, תִּכְבְּדוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ; וְרַבְנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן טו), שֶׁהַפְּרִנְסָה בָּאָה בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה; וְעַל-כֵּן כְּשֶׁהָאִשָּׁה מִכְּבֹדָת אֶת בְּעֵלָהּ, יֵשׁ לְבַעַל הַרְחַבַת הַדְּעַת, וְיִכּוֹל לְהַתְּעַסֵּק בְּפְרִנְסָה וּבַתּוֹרָה וּבְקִיּוּם הַמְּצוּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁהָאִשָּׁה מְצִיָּקָה לְבַעַל, זֶה גוֹרֵם מִתְחִים בְּבֵית, וְעַל-כֵּן עָשִׂי זֹאת, לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וְתִרְאֵי אִיךָ שְׁפֵל הַמְּצַב בְּבֵית יִשְׁתַּנֶּה.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַדְּלִיק שְׂכָעָה גֵרוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וּלְבַקֵּשׁ בְּעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הִיָּה רְצוּי מְאֹד, שְׁתִּבְדְּקוּ אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֵּי, ד' תמוז ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות הספקות שיש לך באמונה, רחמנא לישזבן, וכן בביאת המשיח וכו' וכו', עליך לבדק את התפליין שלך, וכן להזהר ללכת בכל יום למקוה, חק ולא יעבר.

ראה לתזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהוא יתברך מתייה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ואם יש לך אילו קשיות וספקות על זה, לך ד' אמות וחזר ד' אמות, ותראה מי הולך בך — אם לא הקדוש-ברוך-הוא, כי באמת מה האדם? דמיון גדול, הכל נדף, טפה סרוחה, בריה שפלה וכו' וכו', ומי נותן בו את הכחות ללכת ולהתנועע וכו' וכו'? הכל ממנו יתברך, כי האדם בלי הקדוש-ברוך-הוא הוא כפגר מת, וגם זה לא יוכל להיות בלי הקדוש-ברוך-הוא, כי אפלו בתכלית הדומם עצם העשייה, גם שם גנוז אלופו של עולם, על-כן ראה להרגיל את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, ותבקש ממנו יתברך הרבה, שתזכה לטהרת המחין ולטהרת המחשבה, כי אי אפשר לזכות לאמונה, רק על-ידי דבור, שצריכים לדבר הרבה מאמונה, ולדבר הרבה עמו יתברך, כמו שאמר דוד המלך (תהלים פט, ב): "אודיע אמונתך בפני"; כי עקר האמונה בא רק על-ידי הפה של האדם, שמרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך.

ראה להתזיק מעמד, ששום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואז תראה הצלחה מרבה שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֵלָה ... גִּירוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! שָׁמַעְתִּי כָּבֵד מֵה שְׁעָבַר עָלֶיךָ בַּגְּבוּל, שְׁעָצְרוּ אוֹתְךָ בְּעֵבוּר הַדְּרָכּוֹן שֶׁלֹּא הָיָה בְּתַקְּךָ, וְכֵן הַנְּיָרוֹת שֶׁלְּךָ לֹא הִתְאִימוּ וְכוּ', וְהֵנָּה אֲנִי מִכְרַח לְהוֹכִיחְךָ תּוֹכַחְהָ מְגַלָּה בְּאַהֲבָה מְסִתְרָת, רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, לֹא לְהַתְגַּרּוֹת עִם הַמְּלָכוֹת וְכוּ', וְאָמַר בְּפֶרוּשׁ: אַתֶּם יְכוּלִים לָבוֹא אֵלַי דְּרָךְ מִדְּבָרִיּוֹת וְשִׁדּוֹת וְכוּ', וְאִין מֵה לְהַתְפַּחַד מִחַיּוֹת רַעוֹת וּמִמְזִיקִים, אֲבָל רַק עִם דְּרָכּוֹן (אֶת הַשִּׁיחָה הַזֹּאת שָׁמַעְתִּי מִהֶרֶב הַחֲסִיד ר' לוי יצחק בְּנֵדֶר ז"ל), וְלִכֵּן כְּשֶׁנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ לְנִסְעַ רַק בְּאַפְּן חֲקִי, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ, שֶׁפְּתַחֲחוּ אֶת הַגְּבוּלוֹת, אִין מֵה לְפַחַד, כִּי נוֹתְנִים רְשׁוֹת לְכֻלָּם לְהַפְגִּס, רַק כְּמוֹכֵן שִׁיחָה לּוֹ דְּרָכּוֹן בְּתַקְּךָ, וְכֵן אִם הוּא חֲקִי בְּמִדְיָנָה וְכוּ', כִּי עַל דְּבָרִים אֵלוֹ צְרִיכִים לְהַקְּפִיד מְאֹד, כִּי בְּנִקְל יְכוּלִים לְפַל בְּפַח יְקוֹשׁ וְכוּ', וַיְכַנִּיסוּ אוֹתוֹ לְבֵית־סֵהֶר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּלִי טְלִית וְתַפְלִין, בְּלִי אֲכָל כְּשׁוֹר, בְּלִי שְׁמִירַת שְׁבֵת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר עַל דְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאִין זֹאת חֲכָמָה כָּלֵל, וְלֹא צְרִיכִים לְחַקוֹת אֲנָשִׁים פְּרָאִיִּים, שֶׁפֶן עוֹשִׂים דְּבָרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ'.

הַעֲקָר קָדָם שִׁיּוּצָאִים לְדְרָךְ אַרְכָּה כּוֹז, לְבָדֵק אֶת דְּרָכּוֹנוֹ אִם הוּא בְּתַקְּךָ, וְאֶת הַנְּיָרוֹת אִם הִכַּל כְּשׁוֹרָה, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה רַחֲמִים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם עֲפּוֹב בְּדְרָךְ, וְלֹא יִסְתַּכְסֵּף עִם אִיזָה גּוֹי עַרְל טָמֵא וְכוּ', וְכָל זֶה בְּכֻלָּל תַּפְלַת־הַדְּרָךְ, שֶׁצְרִיכִים לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל פְּרֹט וּפְרֹט. וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע, שֶׁמֵּה שֶׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוּם דְּבָר אִינוֹ יְכוּל לְפַעַל, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רנ): הַטְּבַע מְחַיֵּב כָּךְ,

וְהַתְּפִלָּה מְשֻׁנָּה אֶת הַטֵּבֵעַ, וְצָרִיכִים לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט מִחַיֵּינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזוֹק, וּרְאֵה לְהַסְתַּתֵּר תְּמִיד בְּסֵתֶר צֶל עֲלִיּוֹן, שְׁנֵה סוּד סוּפָ"ה, שְׁעוּלָה הַיְיִ"ה אֲדַנְ"י הַשְּׁגָחָה, הֵיָה, הוֹה וַיְהִיָּה, שְׁנֵה גְלוּי עֶצֶם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַטֵּבֵעַ זֶה בְּחִינַת אֲדִי"ן אֲדַנְ"י, הֵיָנוּ מִדַּת הַדִּין, שְׁדָנִים אֶת הָאָדָם. וְרוּאִים בְּחוּשׁ, אָדָם חוֹשֵׁב שְׁיִהְיֶה כֶּף וְכוּ', וּלְבִסוּף נִתְהַפֵּף לְהִיּוֹת בְּדִיוֹק אַחֲרֵת, שְׁנֵה כָּלל בְּחִינַת שְׁלֵא כְּסֵדֶר שְׁהוּלָף לְכָל אֶחָד, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פב); וְהַעֲצָה לְהַשְׁפִּיל עֲצָמוֹ, וְלְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז נִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ (תְּהֵלִים זא, א): "יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֶל שְׁדֵי יִתְלוּנָן", לְשׁוֹן תְּלוּנָה, שֶׁהוּא בָּא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּמִתְלוּנָן — לְמָה עוֹבֵר עָלֶי כֶּף וְכֶף וְכוּ', וְשׁוֹפֵף אֶת כָּל לְבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּשִׁיטוֹת, וְאֵז דִּיקָא נַעֲשֶׂה סוּפָ"ה, יַחֲוֵד עֲלִיּוֹן בֵּין גִּשְׁמֵי לְרוּחַנִי, טֵבֵעַ וְהַשְּׁגָחָה וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יז), אֲשֶׁר בְּאֲמַת אֵין אָנוּ יוֹדְעִים מַה זֶה טֵבֵעַ וּמַה זֶה הַשְּׁגָחָה, הֵרִי הַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן הָעֵקֶר רַק לְמָסֵר אֶת כָּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי, כִּי מוֹסֵר נִפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז כָּל הַחַיִּים הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת.

וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר מְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי שְׁלֵם יִשְׁלֵם הַמְּבַעִיר אֶת הַבְּעֵרָה (שְׁמוֹת כב, ה), אַתָּה רַק מָסֵר אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבוֹא תְּבוֹא רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל

אֲשֶׁר י"ז רנב — י"ז רנג בנחל כה

מה שאתה צריקה, ואז תראה איך שיתקנים אצלך דבורו של רבנו ז"ל: יש ענין שיתהפך הכל לטובה.

הדורש שלומך וחפץ בהצלחתך...

י"ז רנב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כבר כל-כך הרבה פעמים הזהרתיה, לבל תפקיר את דבור פיה, כי רק תסבל על-ידי-זה, וכמו שאמר החכם מכל האדם (משלי כא, כג): "שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו", ויש מאמר החכם: לפיכך יש לאדם שתי אוננים ופה אחד, שישמע יותר מאשר ידבר; כי יש טבע רע אצל בני-אדם, שהם צריכים להיות הבעל דרשן וכו', הם צריכים להרבות בדבורים וכו', תפסיק כבר וכו', שמע מה שאחרים אומרים, ואז תשקל בדעתך מה שיש לך לעשות או לדבר וכו', ואל תרוץ לדבר בלי ישוב הדעת, ואם תתנהג כן, תהיה המצליח בחייה — הן בגשמיות, שלא תבוא לידי טעויות ומריבות וכו', והן ברוחניות, שלא תתבלבל דעתך, ותוכל ללמד תורה בישוב הדעת, ותוכל להתפלל בכונת פרוש המלות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רנג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שלום וברכה אל הבחור הבר-מצוה ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ומאד נהניתי לראות תשובתך

לְהִתְקַרֵּב אֶל דְּרָכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִהְיוֹת עוֹבֵד ה', וּלְצִיַּת אֶת הוֹרֵיךְ הַיְקָרִים.

פֹּה תִקְבַּל סִפְרֵי מִשְׁנֵה בְרוּרָה לְכַבוֹד הַכְּנֻסָּךְ בְּעַל הַמְצוּוֹת, אֲשֶׁר בְּדַרְךְךָ כָּלֵל אֶת זֶה אֲנִי קוֹנֶה לְבַחֲרוֹר בֶּר־מְצוּנָה, כִּי לְמוֹד אֲרַח חַיִּים, זֶה יְסוּד עַל כָּל הַחַיִּים, כְּדֵי לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵּג, וּלְזַכֵּר תְּמִיד מֵה שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: לֹא לְהִטּוֹת אֶפְלוֹ מִסְּעִיף קָטָן, בִּשְׁלַחַן עָרוּךְ.

אָכְתָב לְךָ כַּמָּה גְּרָגִירִים לְכַבוֹד הַבֶּר־מְצוּנָה, כְּדֵי לְהַחֲיוֹתְךָ וּתְכַנִּיֶּסֶם אֶל לְבָבְךָ.

לָמָּה קוֹרִין לִילָד שְׂנַכְנָס לְעַל הַמְצוּוֹת "בֶּר מְצוּנָה", לָמָּה לֹא קוֹרִין אוֹתוֹ "בֶּן מְצוּנָה"? אֵלָּא מְצִינוֹ, שְׂיֵשׁ בֶּר שְׁפָרוּשׁוֹ בַּחוּץ, וַיֵּשׁ גּוֹ שְׁפָרוּשׁוֹ בַּפְּנִים, וְהִנֵּה אֶצְל יַעֲקֹב וְעֵשָׂו כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כה, כז): "וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים", וּפְרַשׁ רַש"י: כָּל זְמַן שֶׁהָיוּ קְטָנִים לֹא הָיוּ נִפְרָים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, וְאִין אָדָם מְדַקְדָּק בָּהֶם מֵה טֵיבָם, כִּינֵן שְׂנַעֲשׂוּ בְּגִי שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה, זֶה פָּרַשׁ לְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת, וְזֶה פָּרַשׁ לְעַבּוּדָה זְרָה. נִמְצָא, שְׂעֵד יוֹם בֶּר־מְצוּנָה לֹא יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת הַיְלָד, אִף שְׂיַעֲקֹב הָיָה יוֹשֵׁב אֶהְלִים מַעוֹלָם, "וְעֵשָׂו הָיָה אִישׁ שָׂדֵה", אֵלָּא עֵשָׂו הָיָה יוֹדֵעַ לְהִטְעוֹת, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (שם): "יּוֹדֵעַ צִיד", וּפְרַשׁ רַש"י: לְצוּד וּלְרַמּוֹת אֶת אָבִיו בְּפִיו, אִף שֶׁהִסְתּוֹכֵב בְּשָׂדֵה, הָיָה יְכוּל לְרַמּוֹת אֶת אָבִיו, שֶׁהוֹלֵךְ לְהִתְבּוֹדֵד בְּשָׂדֵה...

כִּינֵן שְׂמַגִּיעִים לְגִיל שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה, אִזּוֹ נַעֲשֶׂה בֶּר־מְצוּנָה, הֵינּוּ שֶׁהוּא מְגַלֶּה בַּחוּץ אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ, אֵינּוּ מִתְבַּיֵּשׁ עִם קִיּוֹם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, בְּבַחֲיִנַת (דְּבָרִים כח, ו): "וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי שֵׁם הַוְּיָהּ נִקְרָא עֲלֶיךָ", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת נו.). אֵלוֹ תְּפִלִּין; כְּרָגַע שְׂאָדָם אֵינּוּ מִתְבַּיֵּשׁ עִם הַתְּפִלִּין, וּמִנִּיחָם בְּרִישׁ גְּלִי, שְׂזֵה נִקְרָא "בֶּר", מְלִשׁוֹן חוּץ, אִזּוֹ יוֹדְעִים אֶת הִירָאֵת שְׁמַיִם שְׁלוֹ.

וְלִכֵּן נִקְרָא יְלָד שְׂמַגִּיעַ לְעַל הַמְצוּוֹת "בֶּר־מְצוּנָה" דִּיקָא, שְׂאֵינּוּ מִתְבַּיֵּשׁ עִם קִיּוֹם הַמְצוּוֹת בְּרִישׁ גְּלִי. וְלִכֵּן יַעֲן שְׂאִתָּה נִכְנָס עַכְשָׁו בְּעַל הַמְצוּוֹת, רָאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵּר שְׂאֵת וּבִיתֵּר עַז הַעֲקָר בְּהִתְמַדָּה

בְּלִמּוּד. הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן קָבֵל עַל עֲצֻמָּהּ לֹא לְדַבֵּר עִם תְּפִלִּין בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, אֲנִי הַחֲזִיקְתִּי בְּזֶה לְמַעַלְהָ מִעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, כִּי רַבְּנֵנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח): סִימָן לְהַדְּבִיקוֹת הוּא תְּפִלִּין, כִּי תְּפִלִּין הֵם מַחֲזִין, וְאֶסוּר לְהַסִּיחַ דַּעַת מִהַתְּפִלִּין, שֶׁהוּא הַדְּבִיקוֹת וּכְשֶׁאָדָם מְדַבֵּר דְּבוּרִים שָׁל מַה בְּכַף, הָרִי זֶה הוּא שׁוֹכַח מִמֶּנּוּ וְתַבְרַף, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר בַּתְּפִלִּין, כְּדִי שְׁלֹא יִסִּיחַ דַּעַתוֹ מִהַתְּפִלִּין.

וְכֵן תִּלְמַד כָּל הַהִלְכוֹת בְּשִׁלְחַן עָרוּף, הַלְכוֹת תְּפִלִּין, כְּדִי שֶׁתּוּכַל לְהִזְהֵר בַּתְּפִלִּין וְכוּ', שִׁיְהִיָּה לְךָ גּוּף נָקִי וְכוּ', וְכֵן תִּקְפִּיד לְהַנִּיחַ גַּם תְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם, כִּי רַבְּנֵנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה, שֶׁתִּכְתֹּב כְּשִׁילָד נַעֲשֶׂה בַר מִצְוָה, שֶׁכָּבֵר יִנִּיחַ תְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם, וְלֹא כִּמוֹ אֱלוֹ שְׁנוֹהֲגִים רַק אַחַר הַחֲתֻנָּה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם. וְכֵן תִּרְגִּיל עֲצֻמָּה לִוְמֵר תִּכְתֹּב-וּמִיד אַחַר תְּפִלַּת שַׁחֲרִית אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תִּקּוּן הַכְּלָלִי", וְזֶה תִּקּוּן מִרְבֵּנוּ ו"ל. וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שֶׁאֹמֵר אֶת זֶה עִם הַתְּפִלִּין, כִּף שֶׁלֹּא יִחַסֵּר לוֹ פֶּעַם אַחַת בְּחַיָּו מִלִּוְמֵר אֶת הַתִּקּוּן הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְאִם אִתָּה יָכוֹל לְלַמַּד אֵיזָה לִמּוּד עִם תְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם, אֵין לְמַעַלְהָ מִזֶּה, כִּי הָאֲרִיז"ל אָמַר, שֶׁזֶּה מְמַשִּׁיף עַל אָדָם הָאֲרָה נִוְרָאָה וְנִפְלָאָה מְאֹד. וְאֲנִשִּׁי שְׁלוּמֵנוּ רְגִילִים לְלַמַּד כַּמָּה סְעִיפִים שִׁלְחַן עָרוּף מִחֲבֵר רַב"א עִם תְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם, וְכִף יוֹצֵאִים אֶת אֲזַהֲרַת רַבְּנֵנוּ ו"ל, שֶׁהִזְהִירָנוּ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שִׁלְחַן עָרוּף, אֲפִלוּ אֵיזָה דִּין שִׁיְהִיָּה, וְכֵן שִׁנְהִיָּה גְּזֵהֲרִים לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם. וְהַיּוֹם יֵשׁ כָּבֵר לְהַשִּׁיג שִׁלְחַן עָרוּף מִחֲבֵר רַב"א מְדַפֵּס בְּנִפְרָד, שֶׁרַבְּנֵנוּ ו"ל קָרָאם 'שִׁלְחַן עָרוּף הַקְּטָנִים', וְכִף כָּל יוֹם לִוְמִידִים כְּסִדְרָן כַּמָּה וְכַמָּה סְעִיפִים, עַד שֶׁמְסִימִים מִתְּחִילִים עוֹד פֶּעַם, וְכֵן חוֹזֵר חֲלִילָה, כָּל יְמֵי חַיָּו, וּבְכַמְשָׁף הַיּוֹם לִוְמִידִים טוֹר בֵּית יוֹסֵף עִם הַשִּׁלְחַן עָרוּף וְהַמְּגִנִּים בְּעִיּוֹן. וְעַל כָּלֵם — רָאָה לְשָׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ, כִּי עֲכָשׁוּ הֵן הַשָּׁנִים הַכִּי טוֹבוֹת שֶׁל בְּחֹר, מִיּוֹם בַּר-מִצְוָה עַד הַחֲתֻנָּה הוּא יָכוֹל לְהַתְּעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, אִם הוּא רַק רוֹצֶה. וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הַעֲבוּדוֹת שֶׁאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מִשָּׁנִים

רבות של עבודה לעת זקנתו. ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב.):
 ינקותא פלילא דנרדא; עקר לפי הפרח כשהוא בצעירותו, ולכן בחור
 צעיר מגיל בר מצוה עד החתונה, אם רק יקח את עצמו בידי, יכול
 להגיע לכל המדרגות שבעולם.

ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י מפרשת השבוע חק ולא
 יעבר, וזו סגלה ליראת שמים ולאריכות ימים, ותתמיד מאד בלמוד
 משניות, אם אפשר לגרס בכל יום ח"י פרקים — אין למעלה מזה,
 פי הלמוד ח"י פרקים הורג את היצר הרע לגמרי. ועל כלם —
 תלמד הרבה דפים גמרא וטור ושלחן ערוך. והשר שלום מבעלזא
 ז"ע אמר, שהעקר שקנה לעצמו יראת שמים, היה על-ידי למוד
 טור ובית יוסף. עוד אמר, שכל סימן בטור ובית-יוסף, יש לו סגלה
 לרפואת מחלה אחרת, ולכן בשני דברים אלו תכניס את כל בלך
 — בלמוד גמרא וטור ושלחן ערוך, ודיקא על-ידי-זה תצליח
 בחיך.

המאחל לך ברפת מזל טוב חמה ולבבית...

י"ז רנד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! הדבר הכי מגנה בחיים זהו שקרן, עד כדי כך,
 שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמת, סימן כא): טוב לאדם שימות
 משיחיה ויהיה שקרן בעיני בני אדם, והיה כדאי לך ללמד עכשו
 כל אות אמת בספר-המדות, ולבקש ממנו יתברך על כל סעיף
 וסעיף, כי הכל השגות גבוהות. ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא זכני
 עם באור ופרוש על "ספר-המדות", בשם: "באורי המדות", לבאר
 את דברי רבנו ז"ל, כי כל סעיף צריך באור, לבאר את דבריו

הַקְדוּשִׁים, כִּי אֵלוֹ הֵן הַשְּׁגוֹת גְּבוּהוֹת שֶׁהַשִּׁיג רַבְּנוּ ז"ל בְּמָקוֹם שֶׁהַשִּׁיג, וַיֵּשׁ לְחַדֵּשׁ בָּהֶן וּלְהַרְחִיב אֶת הַדְּבָר, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה לְקַיֵּם אֶת זֶה לְעִבְדָּה וּלְמַעֲשֵׂה.

עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא תִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּעֵינֵי רַב אֶת אוֹת אָמֵת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז רנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינֵי דְגִים לְשִׁבְת, יֵשׁ בְּזֶה הַרְבֵּה סוּדוֹת וְכוּ', וּלְקַצֵּר אֲנִי בֹא, כְּשֶׁנִּמְחָה בְּהַמְבוּל כָּל הַיָּקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ז, כב): "כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְיוֹ, מִכָּל אֲשֶׁר בְּחַרְבָּה מָתוּ", פֶּרֶשׁ רַש"י: וְלֹא דְגִים שְׁבִיִּים, כִּי דְגִים שְׁבִיִּים לֹא הִשְׁחִיתוּ. וְלָכֵן דְגִים אֵין עֵין הַרְע שׁוֹלֵטֵת בָּהֶן, כִּי הֵם תְּמִיד בְּמַיִם שְׁמֹכְסִים עֲלֵיהֶם, וּמָה גַם שֶׁהֵם טְהוֹרִים, כִּי הֵם שְׂרוּיִים תְּמִיד בְּמַיִם (אֵף שֶׁיֵּשׁ גַּם דְגִים טְמֵאִים, וְצָרִיכִים סִמְנֵי טְהָרָה, וְגַם שֶׁם יֵשׁ בְּרוּרִים), וְשִׁבְת הַיָּא מְעִין עוֹלָם הַבֹּא, גְּלוּי שְׁכִינָה בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁמֵאִיר אֲז אורו יִתְבָּרֵךְ בְּאוֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא עַד מְאֹד, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִמֵּן נו): אֲכִילַת שִׁבְת הַיָּא כְּלָה קִדְש, כְּלָה אֲלָקוֹת. וְלָכֵן בְּשִׁבְת אוֹכְלִים דְגִים, כְּדִי לְהַתְעוֹרֵר, שֶׁהִנֵּה הַדָּג הַזֶּה אֵף פֶּעַם לֹא חָטָא, וְעֲלִיף לְהַזְכֵּר מָה זֶה בְּרִיָּה שְׂאִינָה חוֹטְאָת, וְהַמַּיִם שְׁמֵרְמְזִים עַל הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, תְּמִיד מְכַסִּים עֲלָיו. וְלָכֵן תְּהִיָּה כְּמוֹ הַדָּג הַזֶּה [וְעֵינֵי בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִמֵּן ב'), בְּסוּד ד'ג, וּמָה כְּתַבְתִּי שָׁם, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד ד' שְׁמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, וְג' בְּתָרִים שְׁלֵהֶם, ג' שְׁמוֹת: קס"א, קמ"ג, קנ"א], שֶׁהַצְּדִיקִים תְּמִיד מִיַּחַדִּים אֶת הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוֹ לְפָנֵי עֵינֵיהֶם, וְזוֹ מַעֲלַת

אֲכִילַת דָּגִים, לְהִזְכִּיר שְׁלֵבֶל יְסִיחַ דַּעְתּוֹ מֵהַשְּׂמוֹת שֶׁל הָאֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת וְהַפְתָּרִים שֶׁלָּהֶם. וְהַעֲקָר לְהַשְׁתַּדֵּל שֶׁהַמַּחֲזִין שְׁלוֹ יִהְיוּ נְקִיִּים מִכָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת, וּמִכָּל שֶׁפֶן מֵהֶרְהוּרֵי נְאוּף, וּשְׁאָר הֶרְהוּרִים רָעִים וְכוּ', שֶׁזֶּה פּוֹגֵם מְאֹד בְּנִשְׁמָתוֹ, שֶׁמִּשְׁפָּנָה בְּמַח מַחְשָׁבָתוֹ, וְזֶה רַק טַעַם קָטָן בְּעֵינַי אֲכִילַת דָּגִים בְּשַׁבָּת, וַיֵּשׁ בְּזֶה עוֹד סוּדוֹת וַיִּחְוִדִים גְּדוּלִים בְּאֲכִילַת דָּגִים, אֲבָל לְקַצֵּר אֲנִי בָּא, רַק שֶׁתִּכְוֶן פִּשְׁטוֹת לְהִזְכִּיר לְעֲצָמָךְ, שֶׁהַדָּגִים לֹא חָטְאוּ וְכוּ', וְאִיךְ אָנוּ נִשְׁמָוֹת קְדוֹשׁוֹת חֲצוּבוֹת מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, מֵרוּם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים וְכוּ', לְמַעַלָּה מִמְּלֶאכִי עֲלִיזָן, אִיךְ חָטְאוּנוּ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן בְּעַת אֲכִילַת דָּגִים עֲלִינוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְזֶה אֲשֶׁר שִׁבְּתֵי אֹתֵינִי בְּשִׁתֵּי, וְאוֹתֵינִי תִּשְׁׁבֵי, שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְלָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מֵה שֶׁרָאוּ אֶצְל צְדִיקִים, שֶׁעָשׂוּ עֵסֶק גְּדוּל בְּעַת אֲכִילַת דָּגִים וְכוּ'.

וּפְעַם סִפְרוּ לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּשֵׁם צְדִיק קְדוֹשׁ, שֶׁאָמַר: מִי שֶׁאֵין לוֹ דָּגִים יְדַאֵג כָּל הַשָּׁנָה, כְּמוֹ הַרוֹאֶה קָרִי בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פַת). יְדַאֵג כָּל הַשָּׁנָה. עֲנֵה וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: לֹא מִסְפִּיק שֶׁמִּסְכֵּן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ דָּגִים עַל שַׁבָּת, עוֹד צָרִיךְ לְדַאֵג כָּל הַשָּׁנָה?! ... עַל-כָּל-פָּנִים בְּאֲכִילַת דָּגִים לְשַׁבָּת יֵשׁ דְּבָרִים גְּדוּלִים מְאֹד, וְאֶסוּר לְזַלְזֵל בְּזֶה.

מָה אָמַר לָךְ! עֲלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, שֶׁזָּכִינוּ לְהִוָּדַע מֵרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁמִּגְּלָה לָנוּ אֵת גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת, עַד כְּדֵי כָּךְ, שֶׁאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְ"ן, חֵלֶק א', סִימָן נו): אֲכִילַת שַׁבָּת הוּא כְּלָה קְדוֹשׁ, כְּלָה אֱלֹקוֹת; וְלָכֵן רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עִם הַשַּׁבָּת, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ לְקַבֵּל אֵת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלֶאֱכֹל דָּגִים לְכַבוֹד שַׁבָּת-קְדוֹשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֵּי, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדֵּל לֹא לְבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבָר, לֹא מִהֶעֱבֵר וְלֹא מִהֶעֱתִיד, רַק מִהֵוֶה, מֵה יֵשׁ עֲכָשׁוֹ לַעֲשׂוֹת, וְזֶה בְּכֻלּוֹ דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שְׁאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ד), שְׁצָרִיכִים לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ אֶל הַנִּקְדָּה הַשְּׂיָכָה אֶל לְבוֹ בְּעֵת הַזֹּה דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹרִיד מִמֶּנּוּ כָּל הַחֲרָפוֹת שֶׁשׁוֹבְרִים לְבוֹ, כִּי בְּאֵמַת דֵּי לְצָרָה בִּשְׁעֵתָהּ, וְרַב בְּנֵי אָדָם נִשְׁפָּרִים רַק עַל-יְדֵי שְׁתַּמִּיד חוֹשְׁבִים עַל הַעֲבֵר שְׁלֵהֶם, וְכֵן עַל הַעֲתִיד — מֵה יִהְיֶה? וְזֶה אֲשֶׁר שׁוֹבֵר אוֹתָם. וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל לֹא עַל הַעֲבֵר וְלֹא עַל הַעֲתִיד, אֲלֵא עַל הַהֵוֶה הַזֶּה, מֵה יֵשׁ לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם הַזֶּה, שְׁעָה זֹה, רַגַע זֶה, לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר. וַיְדוּעַ שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר, שְׁכַל דְּבָר גִּשְׁמִי שְׁצָרִיךָ לַעֲשׂוֹת וּלְכַצֵּעַ, הוּא עוֹשֶׂה אֶת זֶה כְּבָר, כְּדֵי שֶׁיִּדְעוּ תְהִיָּה פְּנוּיָה לְהַכֵּל. וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמְךָ, חִזַּק וְאַמֵץ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֵּי, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר לְאִשָּׁה יֵשׁ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי רַגְלִים, וְהִיא כוֹלָה לְהַפִּיךָ אֶת דַּעַת בְּעֵלָה בְּנִקְל לְטוֹב אוֹ לְהַפּוֹךְ וְכוּ', וְלִכֵּן

הַקְּפִידוֹ כָּל-כֶּף חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים לְהַשְׁתַּדֵּף עִם בַּת תַּלְמִיד חֶכֶם, כִּי כָּפִי הַחֲנוּף שֶׁקִּבְּלָה הָאִשָּׁה בְּבֵיתָ, כֶּף תַּמְשִׁיף אֶת בַּעֲלָהּ, וְכֵן יִהְיֶה הַמְּשִׁיף עַל הַיְלָדִים וְכוּ', וְלָכֵן רָאִי לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר בַּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲדַרְבָּה תִּהְיֶי חֲזָקָה, וְזֶה יִהְיֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּבֵית — לְהִיּוֹת חֲזָקָה בְּבֵיתָ, כִּי אִשָּׁה נִקְרָאת עֲקָרַת בַּיִת, עַקֵּר הַבַּיִת, כִּי כָּל הַבַּיִת מְסֻתָּבֵב סְבִיבָהּ, וְלָכֵן כָּשָׂאתָ תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה, וְתַמִּיד תִּדְבְּרִי בְּבֵית דְּבוּרֵי אַמוּנָה, אֲזִי כָּל הַבַּיִת יִהְיֶה בְּנוֹי עַל אַמוּנָה, וְהַשְׂכִּינָה תִּשְׁרָה בְּבֵיתָ. כִּי אַמוּנָה הִיא בְּחִינַת הַשְׂכִּינָה, כְּבִיכּוֹל, הַשְּׂכִינֵי אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּתוֹךְ זֶה הָעוֹלָם, וְכִכֵּל שְׂיֵשׁ לְאָדָם אַמוּנָה חֲזָקָה, כְּמוֹ-כֵן שׁוֹרָה בּוֹ שְׂכִינַת עֵזוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֲזוּ הַבְּרָכָה מְצוּיָה אֲצִלוֹ, כִּי בְּמָקוֹם הַשְּׂרָאת הַשְׂכִּינָה, שָׁם מְקוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַבְּרָכָה מְצוּיָה. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁהִיא חֲזָקָה בְּאַמוּנָה וּבְכַשְׁחוֹן בְּהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִיא הַמְּחַזְקַת אֶת בַּעֲלָהּ, שְׂאֲזוּ שְׂנִיָּהֶם יְרוּיָחוּ וְיִצְלִיחוּ, כִּי אִם הָאִשָּׁה מְקַדְּמַת וּמְחַזְקַת אֶת בַּעֲלָהּ, אֲזִי כַּמִּים הַפְּנִים אֶל פְּנִים וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה בִּינֵיהֶם יְתֵר אַחֲדוּת וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְזוֹכִים לְשְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי, וְחַיִּים בְּחַיֵּי שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ, וּמִמִּילָא הַיְלָדִים שֶׁבָּאִים אַחֲרֵי-כֵן הֵם גְּדֹלִים בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְרוּחָם וְכוּ', וּמִצְלִיחִים בְּחַיֵּיהֶם, וְהֵם גְּדֹלִים עִם בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְכָל חַיֵּיהֶם הֵם כְּבָר חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלָכֵן הִי פְּקֻחִית וְחֲזָקָה בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵת תְּחִזְקֵי אֶת בַּעֲלָךְ, וְאֲזוּ תִּרְאִי אֵילוֹ חַיִּים מְשֻׁתָּפִים יִהְיוּ לָכֶם, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַחֲדוּת אַחַת, וְתִהְיֶי הַכִּי מְאֻשְׁרִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתִּקְחִי אֶת עֲצָתִי, וְאֲזוּ תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קיט):
 בְּנִרְאָה שְׂפָאן הַגִּיהֶנוּם, כְּפִי מַה שְּׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים,
 כִּי אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד, זָכָה — עֲמָלוֹ בַּתוֹרָה, שְׂאֵז מְהַפֵּךְ אֶת חַיָּיו
 לְגֵן-עֵדֶן, אֲבָל אִם לֹא, אֲזִי גוֹרֵם שְׂכָל יָמֵי חַיֵּי הַכֹּלֹז זֶה גִּיהֶנוּם אֶחָד
 גָּדוֹל. וְלָכֵן רָאָה לְהִתְחִיל לְתַמִּיד בְּסִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא
 מְרַגְוֵעַ לְנַפְשָׁךְ. וְעֲצָתִי, שְׁתַּתְּמִיד הָעֵקֶר בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל
 רַבְנוּ ז"ל שֶׁבְּסִפְרֵי שִׂיחוֹת-הַר"ן וְחַיֵּי-מוֹהַר"ן, שֶׁהֵן הַשִּׂיחוֹת שֶׁכָּתְבָן
 מוֹהַר"נ"ת ז"ל. וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִתְנַהֵג רַק כְּפִי דְבָרָיו שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, וְאֵז
 עַל-יְדֵי רַבּוּי שְׂקִידָה בָּהֶם, אֲזִי תוּכַל לְהִבִּין אַחַר-כֵּן בְּסִפְרוֹ הָעֵקֶרִי
 שֶׁל רַבְנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לקוטי-מוֹהַר"ן",
 שֶׁבְּפָרוּשׁ אָמַר רַבְנוּ ז"ל, שֶׁהִלְמוּד בְּסִפְרוֹ זֶהוּ אֶתְחַלְתָּא דְגֵאֲלָה.
 וְלָכֵן רוֹאִים בְּחוּשׁ, אִיךָ שֶׁהִסְמֵךְ-מ"ם אוֹרֵב מְאֹד עַל הָאָדָם, שֶׁלֹּא
 יִלְמַד "לקוטי-מוֹהַר"ן", וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְתַמִּיד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה, שֶׁכְּלוּל מִכָּל הַסּוּדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּמִכָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁרַק יִשְׁנֶן, וְדָבָר
 זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר, רַק לְמִי שֶׁבָּקִי בְּסִפְרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים, וּבְסִפְרֵי
 קַבְלָה מִהָאָרִיז"ל וְכוּ', וּבְאֵמַת הֵן הַ"לקוטי-מוֹהַר"ן", וְהֵן הַ"סְפּוּרֵי-
 מַעֲשִׂיּוֹת" וְהֵן "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", יֵשׁ בָּהֶם הַשְּׂגוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד
 מְאֹד, שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר. אֲשֶׁרִי הַמַּעֲמִיק בָּהֶם, וְאֵז יֵאִיר לוֹ
 מִחַ מַחְשַׁבְתּוֹ בְּהָאָרְהָ נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק
 בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּדַבְּקוֹת אֵמַת עַד מְאֹד, אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְטַעַם טַעַם אוֹרוֹ
 הַגָּנוּז שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, טוֹעֲמִיָה חַיִּים זְכוּ, וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ גְּדֻלָּה
 בְּחָרוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ז רנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת חֲקֵת, ד' תַּמּוּז ה'תַּנּ"ש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מאד נהניתי שפגשתי את ... שהוא זמר מפרסם, וחקקה אותו שיעשה נגונים של דבורי אמונה, דבורי התחזקות והתבודדות, פי ממילא שומעים כל הנער החרדי את שיריו, ולכן למה שלא תפרסם דבר רבנו ז"ל בצורה כזו וכו', פי עלינו לגלות את למודו הטוב של רבנו ז"ל לכל שכבות העם, ולא להתבלבל משום בריה שבעולם, יהיה איך שיהיה וכו', פי צריך שתדע, אשר רבנו ז"ל הוא מתנה לכלל נשמות ישראל, ואינו מצמצם רק במקום אחד, ולכן אשרי מי שעוסק לפרסם את למודו הטוב של רבנו ז"ל לכלם באיזו דרך שרק יכול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, פי בזה העולם העובר, מנסים את האדם בכל מיני נסיונות קשים ומרים מאד, ועקר הנסיון של האדם — פשכבית אצלו האמונה הקדושה, ושוכח ממנו יתברך, מחמת שחושב שהכל טבע, מקרה ומזל, וכל דאלים גבר, וכאלו הכל בלח האדם, וזה הורס אותו לגמרי, עד ששרוי תמיד בדכאון פנימי, וצרים ומרים לו החיים מאד, ומאבד את תקותו לחיות וכו', ורק רוצה למות וכו', וכל זה בא מיאוש עמק שנכנס בו, מחמת שאבד את אמונתו, וזה נסיון הכי גדול של האדם בזה העולם, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל דבר הרבה הרבה מאמונה, ואמר בפרוש (שיחות הר"ן, סימן לג): אצל העולם אמונה הוא דבר קטן, אבל אצלי העקר הוא אמונה. ועקר האמונה כמו שהנשים והקטנים מאמינים, הינו בלי שום חכמות והשכלות כלל, רק לידע שאין בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר

קָטַן אִינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן. (חֲלִין ז):
 אִין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֶלָּא אִם-כֵּן מַכְרִיזִין עֲלָיו מִלְמַעְלָה;
 (יִמָּא ל.ח.): אִין אָדָם נוֹגַע בְּמָה שְׂמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאִין מַלְכוּת נוֹגַעַת
 בְּמַלְכוּת חֲבֵרְתָּהּ; (בְּרִכּוֹת נח.): אֶפְלוּ רִישׁ גְּרַגְיָתָא מִן שְׂמִיָּא מִנּוּ לֵיה;
 הִינּוּ אִין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלָל, אִין שׁוּם דְּבָר נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אִין בְּן
 אָדָם מְעַרְב כָּלָל בְּשׁוּם דְּבָר, הוּא רַק שְׁלִיחַ מִמְּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְהוֹצִיא
 אֶת הָרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, שְׁעַל יְדוֹ יִסְבַּל הָאָדָם, כָּל אֶחָד מֵה שֶׁהוּא סוֹבֵל,
 רַק מְגַלְגָּלִים חוֹבָה עַל-יְדֵי חֵיב, הִינּוּ הָאָדָם הַזֶּה נִגְזָר עֲלָיו מִלְמַעְלָה
 שֶׁהוּא צָרִיף לְסִבַּל וְכוּ', אִף מְגַלְגָּלִים שֶׁזֶה שְׂרוּדָף אוֹתוֹ וּמַצִּיק לוֹ
 וּמַצְעֵרוֹ וְכוּ', זֶה רָשַׁע גָּמוּר שְׂבִין כָּף חֵיב מִיָּתָה וְכוּ', וְכָל זֶה מִפְּלֵאִי
 הַשְׁגָּחָה, שְׂאִין דַּעַתּוֹ שֶׁל אָדָם הַמְּלַבֵּשׁ בְּגוּף גִּשְׁמִי מְסַגֵּל לְהֵבִין,
 וְלָכֵן עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּחַיָּיו מֵה שְׂעוּבָר, עַד שָׂרֵב בְּנֵי-אָדָם
 שְׂסוֹבְבִים יִסּוּרִים מֵהַזּוּלָּת, שׁוֹכְחִים שֶׁהַכֹּל מִמְּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִסְתּוֹבְבִים
 מִמְּרָמִים וּמִדְּכָאִים עֲצוּבִים וְעֲצָבֻנִים, וְחַיִּים חַיִּים שֶׁל פְּחָדִים
 וְדַמְיוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּשַׁעָה שֶׁהַכֹּל מִמְּנּוּ יִתְבָּרַךְ מְטַעְמִים הַכְּמוּסִים
 אֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְזֶה סוּד מֵה שֶׁהַתַּנָּא הִקְדוּשׁ אוֹמֵר (אֲבוֹת ד, ח): אַל תְּהִי דִין יְחִידִי
 שְׂאִין דִין יְחִידִי אֶלָּא אֶחָד, הִינּוּ אַל תְּהִיָּה דִין אֶת יְחִידוֹ שֶׁל עוֹלָם,
 וְלֵהֲתַלּוֹנֵן עֲלָיו — עַל מֵה וְלָמָּה עָשָׂה לָךְ הַדְּבָר הַזֶּה, וְלָמָּה אִתָּה
 צָרִיף לְסִבַּל, כִּי אִין דִין אֶלָּא אֶחָד, רַק אֶחָדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ יוֹדַע מֵה
 שְׂעוּשָׂה, וְאִתָּה תִקְבַּל אֶת הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ,
 אֶלָּא מִכָּל צָרָה שָׂרֵק עוֹבְרֵת עֲלֶיךָ, בְּרַח לָךְ רַק אֲלִיו יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁפֹּף
 אֶת לִבְךָ הַשְּׂבוּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִבְקֹשׁ וְתִתְחַנֵּן וְתִפְצִיר מִמְּנּוּ יִתְבָּרַךְ
 כָּל מֵה שְׂאִתָּה צָרִיף, וְאִז תִּזְכֶּה לְרִאוֹת יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה.

וְצָרִיף שְׂתַדַּע, שְׂכָל זֶה דְּקָה מִן הַדְּקָה, הִינּוּ כָּל עֲנִין הַשְׁגָּחָה
 וְטַבַּע — אֲלוֹ הֵם מִפְּלֵאִי הַבְּרִיאָה, כִּי צָרִיכִים לוֹמַר יֵשׁ וְאִין, וְאָמַר
 רַבּוּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יז), שְׂבָאֵמֶת טַבַּע וְהַשְׁגָּחָה הֵם
 דְּבָר אֶחָד, וְזֶה סוּד הַוִּי"ה אֶלְקִי"ם, הַוִּי"ה זֶהוּ הַשְׁגָּחָה, אֶלְקִי"ם זֶהוּ
 הַטַּבַּע, וּבָאֵמֶת שְׂנִיָּהֶם אֶחָד, כִּי הַוִּי"ה הוּא הָאֶלְקִי"ם, רַק כְּשֶׁרוֹצִים
 לְהַעֲנִישׁ אֶת הָאָדָם מִלְמַעְלָה, לוֹקְחִים מִמְּנּוּ אֶת הָאֲמוּנָה, וְנִדְמָה לוֹ

שְׁזֵה שְׁמֻצְעָרוֹ זֶה מִצַּד עֲצָמוֹ, וּמִפְרִידוֹ מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶהוּ הָעֲנֵשׁ הַכִּי גָדוֹל, וְכִשְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁבֶשֶׁר וְדָם יְכוּל לְצַעְרוֹ מִבְּלֵי הַשְּׂגָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶהוּ הָעֲנֵשׁ הַכִּי גָדוֹל, כִּי הוֹלֵךְ כָּל הַיּוֹם וּלְרַבּוֹת הַלֵּילָה בְּדַפְאוֹן וּבִיאוֹשׁ וְכוּ'. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְדַבֵּיק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹדַע שֶׁהַכֵּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ.

אָבֵל צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁבְּלֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הָאָדָם עָלוּל לְטָעוֹת טָעוֹת חֲמוּרָה, כִּי מִי שֶׁאֵינּוּ לוֹמֵד תּוֹרָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹעֵג עֲלִיָּה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוּא מִיִּן וְאֶפִּיקוֹרְס, וְצְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמְּנוֹ כְּמוֹ שֶׁמְתַרַחֵקִים מִמִּצְרַע וּמַחּוּלָה, שֵׁישׁ לוֹ מַחְלָה מְדַבֵּקָת, כִּי בְּאֵמַת מִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לִידַע, שֶׁהַכֵּל מִשְׁגָּח מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, עִם כָּל זֹאת רָשַׁע אָרוּר טָמֵא, שֵׁישׁ לוֹ דְּעוֹת נִפְסְדוֹת, וְלוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים, זֶהוּ מִסִּית וּמְדִיחַ, שֶׁמּוֹרִידִין אוֹתוֹ וְלֹא מַעֲלִין, כִּי הוּא נִחַשׁ צָפַע מְסַכֵּן מָאֵד, שְׁלֵא יִנְשֵׁף אוֹתָךְ בְּאֶרֶס לְשׁוֹנוֹ, וַיַּעֲקֹר אוֹתָךְ מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁמִּצַּד אֶחָד, הַכֵּל מִשְׁגָּח מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל צַעַר וְכָל עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְכָל חַלְשׁוֹת הַדַּעַת, אָבֵל מִצַּד שְׁנֵי צְרִיכִים לְזַכֵּר, שְׁזֵה שְׁמֻצְעָר אוֹתָךְ, וּבִפְרָט כְּשֶׁהוּא מִסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד קִיּוּם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, הוּא מִיִּן וְאֶפִּיקוֹרְס וְצְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמְּנוֹ כְּמוֹ מֵאֵשׁ שׁוֹרֵף, כִּי בּוֹדָאֵי יִכְבֶּה וַיִּשְׂרַף מִמְּנוֹ לְגַמְרֵי.

וַיֵּשׁ בְּזֵה אַרְיִכוֹת גְּדוּלָה, אָבֵל הַהִכְרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת חֲקֵת, ד' תמוז ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר שְׁמוֹר לֹא לְבַלּוֹת אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלָּךְ בְּהִבָּל וְרִיק וְכוּ',

כִּי הַשְׁעָמוּם מְבִיא לִידֵי זְמָה (כְּחֻבוֹת נט.), וְלִכְּנֵן צְרִיכִים תְּמִיד לְהִיּוֹת עֶסוּק, כְּמֵאֲמַר הַתּוֹנֵא (אָבוֹת ב, ב): טוֹב תּוֹרָה עִם דְּרָף אֶרֶץ, שְׁיִגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מִשְׁפַּחַת עוֹן, וּפְרַשׁ הָרַב מִטְּשֵׁהֲרִין ז"ל: מִשְׁפַּחַת לְשׁוֹן שְׂכָחָה, אִם אָדָם עֶסוּק, אֲזִי שׁוֹכַח לְחֻטָּא, מַה שְּׂאִין כֵּן אִם אָדָם מְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן שֶׁלּוֹ בְּהֶבֶל וְרִיק וּמִשְׁעָמָם לוֹ, אֲזִי יֵשׁ לוֹ זְמַן לְחֻטָּא. וְלִכְּנֵן רָאָה לְהִיּוֹת תְּמִיד עֶסוּק בְּמִשְׁהוֹ, הָעֶקֶר לֹא לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלָּךְ, וְאִם תּוֹכַל לְהַרְגִיל עֲצָמְךָ לְכַתֵּב חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה, אוֹ אֲפִלּוּ לְקַבֵּץ בְּמָקוֹם אֶחָד חֲדוּשִׁים, אוֹ לַעֲשׂוֹת קְצוּרִים מְסֻפְּרִים עַל-פִּי סֵדֶר אֶל"ף-בֵּי"ת, זֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד, רַק חֲזֹק וְאַמֵּץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּתְקַבֵּל אֶת כָּלֶם בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, וְתִרְאֶה שְׁתַּרְגִּישׁ טוֹב עִם עֲצָמְךָ. הָעֶקֶר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ז רסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֵּי ד' תַּמּוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַהִכְרַח לָךְ לְשֹׁמֵר עַל עֲצָמְךָ, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עֲלֶיךָ מְאֹד לְהַכְשִׁילָךְ עִם הַכִּי גְרוּעַ. זָכֵר אֶת זֹאת הַיֵּטֵב, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין פב.): כָּל שֶׁעָסְקוּ עִם הַנְּשִׁים סוּרוּ רַע, יִהְיֶה לוֹ סוּף מֵר וְכוּ'. וְאָמְרוּ (שְׁבַת לג.): נְשִׁים דְּעֵתָן קָלוֹת עֲלֵיהֶן, וּבִנְגָל יְכוּלוֹת לְפַתּוֹת וּלְהַתְּפַתּוֹת. וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְבָרַח מִעֲבוּדָה כְּזוֹ. וְרַבֵּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, עַד שֶׁהִתְבַּטָּא עַל אֶחָד גְּדוֹל וְכוּ', שֶׁהִיָּה גַם רוֹפֵא נְשִׁים וְכוּ' מַה שֶׁהִתְבַּטָּא וְכוּ', וְלִכְּנֵן כָּלָךְ וְתִבְרַח מִנְּשִׁים כְּמוֹ שְׁבוּרְחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֶף, וְאֵל תִּקַּח אֶת הָעֲבוּדָה הַזֹּאת בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק תהיה תמיד בשמחה עם נקודת יהדותך, ואז תראה נסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי כל הצרות שאדם סובל, הן רק מחמת חסרון ישוב הדעת, שבא מחמת חסרון השמחה, אם היית תמיד בשמחה, אזי הייתה לך מחשבה נקיה (עין תקוני זהר, דף סז.). והיה טוב שתלמד בכל יום את המאמר בלקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י', ולומר עליו התפלה בלקוטי-תפלות, וזה יועיל לך מאד.

אשרנו, שיש לנו רבי פנה, נחל נובע מקור חכמה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ז רסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הנה הרשע מרשע רוצה לסגור את התלמוד-תורה ובית-הספר שלנו, אל תתפעל ממנו כלל. כי כך יש בקבלה: מי שמציק לי לדי ישראל הלומדים תורה, ישלם בילדיו, רחמנא לצלן. ולכן הרשע הזה מציק לי לדים שלנו, ואומר בפרוש שיסגר אותם וכו', תראה במו עיניך מה שיקרה לו, אשר ישלם מחיר יקר עם ילדיו וכו'.

לא צריכים לפחד כלל וכלל, הרי כלל ישראל עברו במשך זמן

הגלות מה שעברו מרשעים ארורים וכו', שהציקו לילדי ישראל, וסגרו להם את התלמודי תורה וכו', ולבסוף התפגרו למציקיהם ילדיהם, ולכן עוד תראה מה שיקרה כאן ביבנאל, אלו הרשעים המציקים לילדי ישראל שלומדים תורה, ישלמו בילדיהם. אוי, מי היה מאמין, שאחד הקורא עצמו "רב", הוא יהיה בראש המסיתים ומדיחים להציק לילדי ישראל, בוששה וחרפה לכל אלו העוזרים לו, הרי גם הם יפּרתו באמצע ימיהם במיתה משנה וכו'.

על-פל-פנים עלינו להתחזק בעצמנו עכשו בכל מיני התחזקות, ולא להשבר משום דבר, כי לא יתן הקדוש-ברוך-הוא להרע לנו. עצתי אמונה, לתקן תפלה נגד שונאינו ומתנגדינו, ויאמרו את זה כל התינוקות של בית רבן, הן הבנים והן הבנות, ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די.

הפּוֹתב בצער גדול, ומצפה לישועה ולנסים גדולים...

י"ז רסה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חזק ואמץ לעשות צדקה וחסד עם נשמות ישראל, ובזה תפתח את שער החסד, וישפע עליך צדקה וחסד, כי באתעוררוותא דלתתא איתער דלעילא (זהר חלק א' פת.), כמו שאדם מתנהג עם הזילת פך יתנהגו עמו.

העקר תשמר על מח מחשבתך לא להרהר שום הרהור רע, אשר רבנו ז"ל אמר, שההרהור רע פוגם מאד מאד בכל העולמות, כי באמת ימינו כצל עובר (תהלים קמד, ד), ומה שאר מן האדם? רק מה שזכה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע לחשב ממנו יתברך, אשר מחשבות קדושות אלו יש להם קיום לנצח.

וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מט) מַחְשְׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת אֵלוּ הֵן הַיֵּצֵר טוֹב, וּמַחְשְׁבוֹת רָעוֹת אֵלוּ הֵן הַיֵּצֵר הָרָע, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁר מִי שֶׁזִּכְּהָ לְשֹׁמֵר אֶת מַחְשְׁבוֹתָיו, וּמִכְּנִיס תְּמִיד בְּמַחְשְׁבוֹתָיו רַק אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵז אֶפְלוּ בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

זו בּוֹשָׁה וְחֶרְפָּה לְרִיב וּלְהִתְקוּטֵט וּלְהִתְנַפֵּחַ וְכוּ', בְּשַׁעֲה שְׁאֲדָם נִמְצָא עַל הַיְרֵחַ, וְרוֹאֵה כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה כְּמוֹ כְּדוּר קָטָן [כֵּן סֵפֶר הַגּוֹי הָאֲמֵרִיקָאִי, שֶׁהִזָּה הָאָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁיָּרַד עַל הַלְּבָנָה, וְהִסְתַּכֵּל לְמַטָּה עַל כָּל עוֹלָמָנוּ, וְהִתְבּוֹנֵן עַל כְּדוּר הָאָרֶץ, וְרָאֵה שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוּ הוּא סוּף הַכֹּל כְּמוֹ כְּדוּר קָטָן, וְחָשַׁב בְּעֵצְמוֹ: בְּכְדוּר קָטָן כְּזֶה גְרִים בְּלִיּוֹנֵי אֲנָשִׁים, וְנִלְחָמִים זֶה עִם זֶה וְכוּ', וְשׁוֹפְכִים דָּם זֶה לְזֶה וְכוּ', וְהֵם כְּלָם מִמָּשׁ כְּלוּם]. וּמִכָּל שְׁכָן מִי שֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ וְכוּ', כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּגִרְגֵר קָטָן עֶפֶר מִמָּשׁ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז רסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיף לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד בְּמַצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ב'): חֲמוּרָה שְׁבַח־מּוֹרוֹת — זֶהוּ כְּבוֹד אָב וְאִם, וְצָרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל זֶה בְּיֹתֵר, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְקַפֵּיד עַל מַצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם. וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּים יֵשׁ בְּאָדָם: הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאָבִיו וְאִמוֹ, וְלִכְּנֵן עַל זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד

מקפיד, כי הוא שתף. וצריך שתדע, מי שמוציא דמעות מאבא ואמא, ישלם על זה מחיר כבד עד מאד, ומה שעושים לאבא ואמא, מקבלים חזרה מהילדים שלו, וזה ברור! וראיתי את זה במו עיני. ולכן צריכים לשמר מאד לא לצער הורים, כי יקבלו את זה חזרה, רחמנא לצלן, באפן רע ומר מאד.

ומצינו בגדולי עולם, צדיקי הדורות, שלא הגיעו למדרגתם הגדולה רק מחמת שהיו נזהרים ביותר במצות כבוד אב ואם בזהירות נפלאה.

ידוע ומפרסם מהרב הקדוש רבי אהרן מבעלזא ז"ע, שהיה איש אלקים נורא מאד, עוד מימי נעוריו הנה קדוש וטהור ופרוש מפל הכלי העולם הזה, עם כל זאת עמד לפני אביו הרב הקדוש רבי ישכר דב ז"ע באימה ובריאה, ברתת ובזיע, לא יאמן פי יספר, איך שהיה נזהר במצות כבוד אב, וכל מוצא פיו שמר אצלו, והיה אצלו כל דבור קדש קדשים, פעם הצטנן והיה לו חם גבה, והזהירו אביו לבל ילך למקנה. והנה ראה גיסו הרב הקדוש רבי פנחס מאוסטילה ז"ע שפן הולך למקנה, והיתה פליאה בעיניו, איך אינו מצית את אביו, והלך אחריו לראות מה הוא עושה במקנה, ומה נפלא בעיניו, שראה איך שמוריד את מלבושיו והולך עד המקנה ואומר: "לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, הרי אני הולך לקיים מצות כבוד אב ואם, כמו שצויתנו בתורתך הקדושה", וחזר והתלבש והלך לביתו, ושאל אותו גיסו: מה זה ועל מה זה, הרי יש לו חם גבה, ואינו בקו הבריאות? ענה ואמר: אם היתי נשאר במטה תחת השמיכה, לא היה נראה שאני מכון לצאת ידי חובת מצות כבוד אב, אלא אני עצלן שאינו רוצה לצאת מהמטה... ולכן אני הולך למקנה ומתפשט וכו', ובזה אני מראה שאיני הולך למקנה רק מחמת כבוד אב. עמד וראה איך צדיק קדוש מסר נפשו, פשוטו כמשמעו, להזהר במצות כבוד אב ואם. ולכן ראה לכבד את אביו, שהוא איש צדיק וידוע חלי וכו', כל ימיו סבל יסורים קשים ומרים, עלבונות ובזיונות, חרופין וגדופין, מאז שאני מכיר אותו

עבר עליו מה שעבר. ולכן שמר מאד על כבודו, והמקום ברוך הוא יהיה בעזרה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ז רסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אם אתה צריך התחזקות, ראה לעיני בכל יום בכמה מכתבים בשאלות ותשובות "אשר בנחל", אשר המכתבים האלו הם תשובות לבני הנעורים, שאני כותב מאז שנת תשכ"ד, וזה יועיל לך הרבה מאד, כי המכתבים נכתבו בסיעתא דשמיא גדולה מאד לבחורים ואברכים וכו', ששפכו לבם וכו', ובקשו עצה ותושיה, ומאת השם יתברך היתה זאת לענות להם, ותהלה לאל, נדפסו בדרך השגחה נפלאה [כי נתתיו פעם לאברך שיתקתק לי את זה, שלא ילך לאבוד, והלך והדפיס את זה בכרך אחד, אשר היו בו תשעים מכתבים, ומאז התחילו להדפיס כרך אחר כרך, ותהלה לאל, כבר נדפסו בכמה מהדורות]. ולכן מה טוב ומה נעים, אם תתמיד בזה, כי כל המכתבים נכתבו בעבורך, רק חזק ואמץ מאד מאד.

ומי יתן, שידפסו כל המכתבים, כי זה חלקי מכל עמלי, שיגעתי בכל יום הרבה שעות לענות לאברכים ולבחורים וכו' וכו', לדבר על לבם ולשמחם ולנחמם, לחזקם ולעודדם וכו', ולכן המכתבים האלו מאד מאד חשובים בעיני, כי השקעתי את כל מהותי בהם, כדי להציל נפשות ישראל מרדת שחת, ולכן אשרי מי שידפיס כרך אחד, ותהיה לו ישועה על כל מה שצריך. ובלבד שתהיה פונתו לשמים. ורשות היא לכל מי שרוצה להדפיסם, כי

אֲשֶׁר י"ז רסח בַּנְחַל מַג
אֵין עַל זֶה "כָּל הַזְכוּיֹת שְׁמוֹרוֹת", אֲדַרְבָּה מִי שִׁדְפִיסָם, תְּבוֹא עֲלֵיו
בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז רסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! צַעֲרְךָ זֶהוּ צַעַר גָּדוֹל, וְאֵף אֶחָד אֵינּוּ מְמַעֵט
בְּצָרוּתֶיךָ, עִם כָּל זֹאת כָּבֹר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן
קמט): חֲצוֹת זֶה כְּמוֹ פְּדִיּוֹן, הֵינּוּ לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לֹאמַר "סֵדֶר תְּקוּן
חֲצוֹת", זֶהוּ הַמְתַקֵּת הַדֵּינִים, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל בּוֹכָה עַל חֲרַבַּן
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, חֲרַבַּן בֵּית הַמַּחֲזִין שְׁלוֹ, אִזּוֹ נִמְתַקֵּים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים,
כִּי מָה זֶה דֵּינִים? כְּשֶׁאֲדָם מְצַמְצָם בְּדַעְתּוֹ, וְחוֹשֵׁב שֵׁישׁ כְּאֵן טִבֵּעַ,
מְקַרְהַ וּמְזַל וְכוּ', אִזּוֹ הוּא שְׁבוֹר מְאֹד, וְנִכְנָסִים בּוֹ כָּל מֵינֵי קִשְׁיוֹת
וּסְפָקוֹת וְעַקְמוּמִיּוֹת עֲלָיו יִתְבָּרַךְ, לֹא-כֵן כְּשֶׁאֲדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִשְׁגָּח
בְּהַשְׁגָּחַ פְּרִטִי פְּרִטִית, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ,
אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אִזּוֹ נִתְרַחֵב לוֹ דַּעְתּוֹ, וְזֶה נִקְרָא
הַמְשַׁכַּת הַחֲסָדִים. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת לג.): כָּל מִי שֵׁישׁ
בּוֹ דַּעָה, כְּאֵלוֹ נִבְנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו. נִמְצָא, כְּשֶׁאֲדָם בּוֹכָה
וּמְבַקֵּשׁ עַל בְּגִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עַל-יְדֵי-זֶה נִבְנָה לוֹ הַמַּחֲזִין שֶׁהוּא
הַדַּעַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְתַקֵּין מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים. וְלָכֵן זֶה דָּבָר גָּדוֹל
לֹאמַר בְּכָל לַיְלָה סֵדֶר "תְּקוּן חֲצוֹת", וְאִזּוֹ הוּא הַזְמַן לְפָרֵשׁ כָּל שִׁחְתּוֹ
וְכָל אֲשֶׁר עִם לְכָבוֹ עָמוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-
מוה"ר"ן, חלק א', סימן נד): עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים עז, ז): "אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי
בַּלִּילָה אֲשִׁיחָה" וְגו'.

ובְּעֵינַי זְמַן חֲצוֹת, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁזֵה נִמְשָׁךְ שְׁתֵּי שָׁעוֹת (מִשָּׁשׁ שָׁעוֹת אַחֵר צֵאת הַכּוֹכָבִים), עִם כָּל זֹאת מוּבָא בְּפוֹסְקִים, שְׁעַד קֶדֶם אֹר הַיּוֹם יְכוּלִים לוֹמַר סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת, כִּי כָּל חֲצֵי הַלַּיְלָה הַשְּׁנִי הוּא זְמַן שֶׁל עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אִם לֹא זְכִיתָ לְהִיּוֹת עַר בְּשְׁתֵּי שָׁעוֹת שֶׁל חֲצוֹת לַיְלָה, רְאֵה עַל-כָּל-פָּנִים לְקוּם קֶדֶם אֹר הַיּוֹם, וְאִז תֵּאמַר אֵת סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת, וְגַם אִז זֶהוּ דְבָר גָּדוֹל עַד מְאֹד, וְתִבְכֶּה אִז עַל עֲוֹנוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַמְנַחֵם אֶת שְׂכִינַת עֲזֵי יִתְבָּרֵךְ, יִנַּחֵם גַּם אוֹתְךָ, וְיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים.

וְזֶה שֶׁהֵטְבִיעַ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּתְּרַנְגוּל, שְׁקוּרָא בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה מִזְמַן חֲצוֹת, לוֹמַר — אִם לֹא קָמְתָּ בְּחֲצוֹת, תְּקוּם עַל-כָּל-פָּנִים מִשָּׁעָה זוֹ עַד אֹר הַבֶּקֶר. וְלָכֵן אִם קָמְתָּ קֶדֶם אֹר הַיּוֹם, רְאֵה לְזַרְזוֹ עֲצֻמָּךְ אִז, וְתֵאמַר סֵדֵר "תְּקוּן חֲצוֹת" בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת, וְתִרְאֶה יְשׁוּעָה גָּדוֹלָה, הַמְתַּקֶּת הַדֵּינִים מִמֶּשׁ. רַק אֵל תִּתְיַאֵשׁ, כִּי הֵיִאוּשׁ זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵהַכֹּל.

וְצַדִּיקִים אָמְרוּ: לָמָּה הַתְּרַנְגוּל קוֹרָא קוּקוּרִיקוּ? אֵלָּא הַשְּׁלַחָן עֲרוּךְ מִתְחִיל: יִתְגַּבֵּר כְּפָאֲרִי לְעִבּוּדַת הַבּוֹרָא. וְזֶה מָה שְׁצוּעַק הַתְּרַנְגוּל: "קוּם כְּפָאֲרִי", "קוּם כְּפָאֲרִי", וּמִחֲמַת שְׁקוּרָא אֶת זֶה בְּמַהֲרֵי, נִדְמָה שְׁצוּעַק "קוּקוּרִיקוּ", אַבְּל מִי שְׁמַטָּה הַיֵּטֵב אֲזַנּוֹ מִבֵּין שְׁצַעֲקָתוֹ הִיא: "קוּם כְּפָאֲרִי", "קוּם כְּפָאֲרִי". אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַטָּה אֲזַנּוֹ לְכָל דְבָר, וְיִשְׁמַע נִפְלְאוֹת הַבּוֹרָא, אֵיךְ שְׁקוּרָא אֶת הָאָדָם לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן נב): מְכַל הַדְּבָרִים צוּעַק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְקוֹרָא אוֹתוֹ לְשׁוּב.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד): הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא מְצַמֵּם עֲצָמוֹ מֵאִין סוּף עַד אִין תְּכֵלִית, וְשׁוֹלַח לוֹ רְמִזִּים בְּמַחְשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, לְקָרֵב אֵלָיו, וְלָכֵן צַדִּיקִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה מַטִּים אֲזַנָּם אֵל כָּל מִינֵי דְבוּרִים שְׂרָק שׁוּמְעִים, וּמוֹצִיאִים מִזֶּה רְמִזִּים לְעֲצָמָם, כִּי כָּל הַקּוֹלוֹת שְׁבַעוּלָם מְדַבְּרִים וְקוֹרְאִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַל שְׂפֵן כָּל מִינֵי דְבוּרִים שְׂבָנֵי אָדָם מְדַבְּרִים, אֲפֹלוּ גוֹי

שְׁמִסְפָּר וּמְדַבֵּר וְכוּ', מִי שֶׁבָּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל מוֹצֵא בְּדַבְרֵיהֶם דְּבָרִים נִפְלְאִים, שְׁאִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מַה שְׂיִהוּדִים מְדַבְּרִים, אֲפֹלוּ שֶׁהֵם אֵינָם יוֹדְעִים מַה מְדַבְּרִים וְכוּ', רַק מְסִפְרִים עַל דָּא וְעַל הָא וְכוּ', מִי שֶׁדְּבֹק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּקַבִּיעוֹת, מוֹצֵיא סוּדוֹת וְרוֹזֵי דְרִזִּין מְדַבְרֵיהֶם, וְאֵל כָּל זֶה זֹכִים כְּשֶׁקָּמִים בְּחִצוֹת, וְאוֹמְרִים סֹדֵר תְּקוּן חִצוֹת, וְשׁוֹפְכִים אֶז לָבָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

ר' יצחק ו"ל כתב לאביו מוהרנ"ת ו"ל, שיש איש פשוט מאד בעירו וטולטשין, וכל ברכותיו מתקבלות, ושאל: מהיכן יכול להיות דבר זה? וכתב לו אביו (מוהרנ"ת ו"ל): ראה לתהות על קנקנו, הינו להסתפל על הנהגותיו. והלך והסתפל על כל הנהגותיו, ואמר מוהרנ"ת ו"ל: לא בשביל זה עדין ברכותיו מתקבלות, עד שפעם ראה, שאינו מחסיר לילה אחד מלומר תקון חצות. ענה ואמר לו אביו (מוהרנ"ת ו"ל) הינו דאהני ליה, הינו רק בזכות אמירת "תקון חצות" זכה למדרגה זו, שכל ברכותיו מתקבלות. ולכן אל תהיה בטלן, מהיום תהיה נזהר בזה, ואז תזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

אנשי שלומנו האמתיים, שאינם מטעים עצמם נוהגים בכל לילה לומר "סדר תקון חצות", ואחר-כך לומדים הרבה שלחן ערוך, כי על למוד פוסקים הזהיר רבנו ו"ל, יותר מהכל (עין שיחות-הר"ן, סימן כט): אם אפשר שלחן ערוך הגדולים, הינו עם הנושאי כלים מגן אברהם וטורי זהב וכו', מה טוב ומה נעים, ואם לא, על-כל-פנים שלחן ערוך הקטנים, הינו רק מחבר ורמ"א, אשר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אמר, שנקתבו ברוח-הקדש, וזו סגולה לנשמה לחזר בזה הרבה. ומי יתן, שאזכה פעם להדפיס שלחן ערוך רק מחבר רמ"א, למען יהיה מצוי בידי כלם, וכך יהיה אדם בקי בארבעה חלקי שלחן ערוך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הַקֵּת, ד' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כָּל דֶּרֶךְ, כָּל הַלִּיכָה שְׂאֵדָם הוֹלֵךְ וְנוֹסֵעַ, הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים לז, כז): "מִתְהַי"ה מִצְעָדֵי גָבֵר כּוֹנְנֵו, וְדִרְכוֹ יִחְפֹּץ", הֵינּוּ כָּל צַעַד וְשַׁעַל שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְנִסְעַ אֹו לְלַכֵּת, זֶה מִתְהַי"ה בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל הָאָדָם צָרִיךְ לְחַפֵּץ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, הֵינּוּ שְׂיִסְכִּים עַל הַנְּהַגוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִם יִהְיֶוּ לוֹ טַעֲנוֹת עֲלָיו יִתְבָּרֵךְ, יִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלָכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"א), אֲשֶׁר מִי שֶׁפָּגַם בְּבִרְיָת, יִהְיֶה לוֹ עֲכוּב בְּדֶרֶךְ, וְלָכֵן קָדָם שְׂיִוְצָאִים לְדֶרֶךְ, צָרִיכִים לְתֵן צִדְקָה, וְאִזּוּ הַכֹּל יֵלֵךְ כְּשׁוֹרֵה. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזֹּוּכָה לְתֵת צִדְקָה קָדָם שְׂיִוְצָא לְדֶרֶךְ, וְיִתְנָה לְעֵלוֹי נְשִׁמַּת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַגֵּס, וְיֵאמַר שְׁבַע פְּעָמִים: "אֵלֶּהָ דְמֵאִיר עֲגִנִי", וְאִזּוּ יֵלֵךְ לְנִכּוֹן דֶּרֶכּוֹ.

בְּעֵינֵי תְּפִלַּת-הַדֶּרֶךְ יְכוּלִים לוֹמַר בְּכֹל פְּעַם שֶׁנִּכְנָס לְרֶכֶב: "יְהִי רְצוֹן" שֶׁל "תְּפִלַּת-הַדֶּרֶךְ", אֲבָל שְׁלֵא יִסִּים "בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַיּוֹנֵי"ה" וְכוּ', אֶלֶּא לוֹמַר רַק "יְהִי רְצוֹן", וְלִסִּים "מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן" וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה יְכוּלִים לוֹמַר אֶפְלוּ פְּעָמִים רַבּוֹת. וְאוֹמְרִים בְּשֵׁם הַרְבֵּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְרִימָנוֹב זי"ע, שְׁעַד שְׁעַמַּד לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת שְׁחֵרִית, כְּבָר אָמַר עֲשָׂרִים וְשֵׁשָׁה יְהִי רְצוֹנִים, הֵינּוּ שֶׁהִרְבָּה בְּתְּפִלוֹת כִּפִּי כּוֹנְנוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת.

עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, אָסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלָכֵן לְמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁבְּכֹל מְקוֹם שְׂאֵדָם בָּא, יִשְׁתַּדַּל לְדַבֵּר שֵׁם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אוֹ יְקִים שֵׁם אִיזוֹ מְצוּהָ, אוֹ יִתְפַּלֵּל שֵׁם אִיזוֹ תְּפִלָּה מִהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֲרַבִּית, אוֹ יֵאכֵל שֵׁם,

ויִכְרַף בְּרַכּוֹת וְכוּ', אוּ בְרַכְת־הַמְזוֹן וְכוּ', וְהַכֵּל בְּכּוֹנֵה נְכוּנָה, כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ מִנְהִיג הַכֵּל בְּדִרְךָ נִפְלְאָה עַד מְאֹד, וְלִכֵּן כְּשֵׁנוּסְעִים עַל הַדֶּרֶךְ, צְרִיכִים לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבְצַדִּיקָה, וְאִזּוּ יִלְךְ בְּשָׁלוֹם דְרָכּוֹ. וְזָכַר אֶת זֹאת תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ז ער.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ה' תּמוז ה'תּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה טוֹבָה, בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׁקִבְלָתָּ חֲזָרָה אֶת הַדִּירָה, מָה אִמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רַק הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ, אֵיךְ הֵייתִי שְׂבוּר כְּחֶרֶס הַנְּשֻׁבָר עַל זֶה, כִּי אֲנִי רוֹאֶה אֵיךְ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלֶיךָ דִּיקָא, כִּי הוּא מְאֹד מְפַחַד מִשׁוֹחַט הַגּוֹז, וּבְפֶרֶט בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב".

מָה אִמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! עַל אִפּוֹ וְחֻמָּתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָא דְלִיָּה, לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבַר, כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל יִהְיֶה נַעֲשֶׂה "עִיר בְּרִסְלָב", וְיִכְנָסוּ לְגוּר מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְיִהְיֶה לָנוּ בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עֲנֻקִי, תְּלִמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְעוֹד מוֹסְדוֹת שֶׁל צְדָקָה וְחֻסָּד, עֲזָר שְׂבֵת, וְחֻנִּיּוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, מִמֶּשׁ נִהְיֶה דְגָמָא לְכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. הָעֵקֶר הוּא סְבָלְנוֹת — לְסָבֵל, לְסָבֵל וּלְסָבֵל וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ', כִּי עַל-יְדֵי סְבָלְנוֹת מְצַלִּיחִים, וּמִי שֶׁהוּא סְבָלֵן יוֹתֵר — הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר. וְצְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד וּלְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אִמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ עַל נַעֲם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, רַבִּי

נוֹרָא וְנִפְלָא פֿוֹה, וְמָה הָיִינוּ עוֹשִׁים בְּלִי רַבְנוּ ו"ל. וּבִפְרֵט אַתָּה, שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ו"ל, רָאוּי לָךְ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ, כִּי אֵין לְתָאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְנוּ ו"ל, אֲשֶׁר מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל אָמַר: עֲנֵשׁ הַגְּלָגוּל הוּא עֲנֵשׁ קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שְׂאֲחֹזֵר אֶל זֶה הָעוֹלָם וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְנוּ ו"ל, כְּדָאִי לְחֹזֵר לְזֶה הָעוֹלָם. עֲמַד וּרְאֵה וְהִתְבּוֹנֵן! מָה גִדְּל הָעֲנִיָּן שֶׁל הַשְּׂתַטְחוֹת עַל צִיּוֹן רַבְנוּ ו"ל, וְמִי יִתֵּן שְׂתַזְכֶּה בְּאַמַּת לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְהִיּוֹת גַּם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַעֲקָר אַל תְּהִיָּה בְּטָלָן! רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתְךָ, וְתַעֲשֶׂה בְּחֻכְמָה לְאֵט לְאֵט לְהִתְחַמֵּק מ... בְּעֲנִיָּן הָאֲטָלִיז, כִּי מָה אַתָּה צָרִיךְ שְׂתַפִּים וְכו', אַתָּה עוֹבֵד וְאַתָּה מְתִינֵעַ וְכו' וְכו', וְכָא אֶל הָרוּחַ לְהִתְחַלֵּק עִם זולתו, וְעַל-כֵּן אֵינִי מִחֲזִיק לְעוֹלָם מִשְׂתַּפִּים.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂסוּף כָּל סוּף נִזְכָּה לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית-מִדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה בֵּית מְטַבְּחִים עֲבוּרְךָ, וְתִשְׁחַט לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעוֹד יִתְפַּרְנְסוּ לְכָל הַפְּחוֹת עֲשֶׂרָה אֲבָרְכִים בְּמִשְׁחָטָה שְׁלָךְ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהַגִּיעַ אֶל טוֹבוֹת שֶׁל בְּנֵי-אָדָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַרְוֶה רַב נַחַת מִלְדִּיךָ, וְתִגְדֵּלֵם בְּנִקְל, וְיִהְיוּ תַלְמִידֵי חֻכְמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֻקַּת, ה' תַּמּוּז ה'תּשׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְךָ עֲרֻבוֹת

אֲשֶׁר י"ז ערב בַּנְחַל מַט

נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּשְׁת־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ד'), שֶׁהֲצַדִּיקָה פּוֹתַחַת פֶּתַח, וּמִמֶּשְׁכַּת
יְשׁוּעוֹת לְאָדָם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם
חֶלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֲמַת כְּזָה,
רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד
חָנֵם שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ.

רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וּתְכַבְּדָהּ וּתְיַקְרָהּ מְאֹד
מְאֹד, כִּי כֵן צָוָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), וְזֶה
יָבִיא לָךְ עֲשִׂירוֹת בְּבֵית, כָּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעַ
נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ, תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם
כְּדֵי שֶׁתִּתְעַשְּׂרוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמּוֹר אֶת פִּיךָ, וְאֵל תְּדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ,
וְאֵז תְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ, כִּי כָל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם הוּא רַק עַל-יְדֵי
שֶׁמִּפְקִיר אֶת דְּבוּרוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְשִׁמּוֹר אֶת דְּבוּרוֹ, וְאֵז
מְצַלִּיחַ תָּמִיד.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם 'עֵין יַעֲקֹב', וְתִשְׁתַּדֵּל לְחַדֵּשׁ אֵינְה דְבָר.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז ערב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חֻקַּת, ה' תְּמוּזָה ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת
מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אַתָּה רְאֵה
לְהַדְּבִיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעֶקֶר תִּתְעַקֵּשׁ בְּכָל דְבָר, וְאֵז תִּרְאֶה הַצְלָחָה,

בְּפֶרֶט בְּעֵינַי ... תְּתַעַקֵּשׁ וְכוּ', שְׁאִינְךָ רוֹצֵה אֶת הַמְּשֵׁרָה הַזֶּה וְכוּ',
 רַק אֶת הַמְּשֵׁרָה שְׁאַתָּה שׁוֹרֵה בָּהּ עֲכָשׁוּ, וְאַז בְּאַמַּת תְּצַלִּיחַ.

הַעֲקָר רָאָה לְמַסָּר אֶת עֲצָמְךָ בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה
 לְקָרֵב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יְתַבְרֵךְ, וּבְפֶרֶט לְהַפְיִץ קוֹנְטֵרַסִים בְּשׂוֹפָה
 הַרוֹסִית לְעֵזֶר לְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאֵי רוֹסְיָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה
 שְׁעוֹבֵר, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁיַעֲזֹר לָהֶם.

רָאָה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת אִשְׁתְּךָ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב
 אוֹתְךָ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רעג.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי עֲכָשׁוּ אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שִׂמַּח שְׁעִבּוֹדַת
 הַהַדְפָּסָה מִתְקַדְמַת עַל אַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתָּה בְּלַחֲץ, עִם כָּל זֹאת
 אֵל תִּפְחַד כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים
 נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֵינַי ... תֵּאַמֵּין לִי, שֶׁהוּא מְסַכֵּן, וְרַחֲמָנוּת גְּדוֹלָה עָלָיו, כִּי
 אִשְׁתּוֹ שׁוֹלְטַת עָלָיו, וְכַפִּי הַנִּרְאָה תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה, רַחֲמָנָא
 לְצַלֵּן, כִּי הֵיכָן שָׂרַק יִסְתַּוְּבֵב רַק יִפְסִיד וְכוּ', וְחֻבֵּל מְאֹד עָלָיו וְכוּ',
 עִם כָּל זֹאת, לְדַעַתִּי, אֵל תִּכְנֹס עִמּוֹ בְּשׁוּם וּפּוֹחִים שְׁיַעֲשֶׂה מֵה שֶׁהוּא
 רוֹצֵה, הוּא אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְחַרֵּת אִתָּנוּ כָּלֵל, אִתָּהּ רָאָה לְהַדְפִּיס אֶת
 הַלוּחַ כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ בְּטֵלְפוֹן, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְעוֹד

תְּרֵאָה נִפְלְאוֹת, אֲנַחְנוּ נִמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס אֶת הָעֵתוֹן "אוֹר יִבְנֵאל", אֲשֶׁר פְּשוּט מִתְעַכֵּב כְּדֵי לְעַרְבֵב אֶת הַשֵּׁטֶן, כִּי הָרִי הוּא מְסַר אוֹתָנוּ לַמְשֻׁטָּרָה וְכוּ', וּבְקִרְוֹב נִקְבֵּל רִשְׁיוֹן, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל נְכוֹן, אֲנַחְנוּ לְעוֹלָם לֹא נַחְזוֹר אַחֲרֵינִי, תְּהִלָּה לְאֵל, בְּשֶׁקֶט בְּשֶׁקֶט נִכְנָסִים לְגוֹר עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה בְּיִבְנֵאל, וְעַד שְׂיִתְפָּסוּ הָאֲנָשִׁים, נִרְאָה אִיךָ שְׁכָל יִבְנֵאל תְּהִיָּה מְלֵאָה עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאָז אִיזוּ בּוֹשָׁה תְּהִיָּה לוֹ. וּבְאֵמֶת אֲנִי דָן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא מִסְכֵּן גְּדוֹל, וְעַל-כֵּן אֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם יַעֲסֵק מִכָּל הָעֲנִיָּן, וְכֵן אֵל תִּכְנָס בְּשׁוּם וּכְוֹחִים, רַק לְעֵנוֹת 'שְׁלוֹם' וְזֶה הַכֹּל. וּבְעֲנִין הַמְּכַתֵּב כָּלְלִי, אֲשֶׁתַּדַּל לְשִׁלַּח כְּמַעַט בְּכָל יוֹם מְכַתֵּב כָּלְלִי לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּדֵי לְחַזְקֵם וּלְאַמְצֵם, וְאִם אַתָּה רוֹצֵה לְנַקְדֵם וְלְשִׁלַּח אֶת זֶה לְכֻלָּם — מַה טוֹב וַיְמָה נְעִים, וּבְסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר יַדְפֵּס בְּכִרְךָ מִיַּחַד בְּשֵׁם "גִּנְחָלִי אֲשֶׁ", כַּאֲשֶׁר הִיָּה נִדְפֵּס עַד עַכְשָׁיו, וְכִף זֶה יְהִיָּה כְּכֹר מוּכָן בְּתוֹךְ הַמְחֻשֵׁב. הַכֹּפֶל הַדְּבַר, אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי אִף אֶחָד אִינּוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם רַע, וְעוֹד תְּרֵאָה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲנִי מְקַנְהָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ לְהַבִּיא לָךְ בְּעוֹד שְׁבוּעִים אֶת כָּל הַשְּׂיִחוֹת, וְכֵן עוֹד קוֹנְטְרִיסִים רַבִּים וְעֵלוֹנִים עַל כָּל סֵפֶר דְּבָרִים, וְכֵן "תוֹךְ הַנְּחַל" עַל פְּרָשִׁיּוֹת מִסֵּפֶר דְּבָרִים, הָעֵקֶר רֵאָה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ בְּעִבּוּדַת הַהַדְפָּסָה, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אַתָּה תַּעֲשֶׂה אֶת שְׁלָךְ, וְאֵל תִּתְבַּלְבֵּל מֵאַף אֶחָד, וְאַפְלוּ שְׂיִהִיָּה נִרְאָה כְּאֵלוֹ רוֹצִים, חֵס וְשְׁלוֹם, לְהִרְע לָנוּ, תְּאַמִּין לִי שְׁאֲנוּ כְּכֹר מְנַצְחִים, וְסוּף כָּל סוּף נִנְצַח לְגַמְרִי, כִּי נִזְכֶּה לְבְנוֹת עִיר בְּרִסְלָב עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְלֹא יוֹעִיל לְסֵמ"ךְ-מ"ם שׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ, הָעֵקֶר רָאוּ לְהַמְשִׁיךְ לְנִקְדֵם אֶת כָּל חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", אֲשֶׁר הִיא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, זְכוּת כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלְלִי, וְתְּאַמִּינוּ לִי, שְׂהִמְתָּנָה הַזֹּאת נִתֵּן לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזְכוּת הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂהִיָּתָה לָכֶם, כִּי עוֹד יָבוֹא הַיּוֹם שְׂתִבְנֶנוּ וְתִשְׁפִּילוּ מֵהַ זֶה הַסֵּפֶר "אֲשֶׁר בַּנְּחַל".

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר מִפְּנֵי הַטְּרָדוֹת, וְרֵאָה לְשִׁלַּח לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ

אָת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי (אָגַב אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי לִיבְנָאֵל אֲנִי שׁוֹלַח, עַל-פֶּן לְשֵׁם אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְשַׁלַּח).

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תּמוז ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שְׂמַח שְׂאֶתָּה בּוֹרַח לְמִקְוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים לְהַתְנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמֵעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְלְרַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגֶּס.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵינן לָנוּ עֲצָה אַחֲרֵת רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, לָבוֹא וּלְהַתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשֵׁנוּ, וְרַק זֶה יוֹשִׁיעֵנוּ. וְכֹל עֲנִינָנוּ הוּא תְּפִלָּה. וּבִקְשָׁת עַל אֶף גְּדֹל הַחֲשָׁךְ וְהַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׂגוּרִים לָנוּ הַסְּמִיךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׂמוֹ וְזָכְרוּ, עִם כָּל זֹאת לְאֵט לְאֵט נִכְנָסִים עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, הִנֵּה שְׂמֵעֵתִי שְׂ... גַם-כֵּן חֲתַם חוֹזָה לְדִירָה, וְכֵן ... הַגִּיעֵנוּ לְגוֹר כָּאֵן, וְכֵן לְאֵט לְאֵט יִכְנָסוּ עוֹד מִשְׁפָּחוֹת עַל אַפּוֹ וְחֲמָתוֹ שֶׁל הַסְּמִיךְ-מ"ם, וְלֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, רַק לְהַתְבַּטֵּל, וְאִז תִּהְיֶה הַשְׂמִיחָה בְּשִׁלְמוֹת. אֲנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִקְרוּב כְּכֹר נִזְכָּה לְהַתְחִיל לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל בְּיַבְנָאֵל, וְזֶה יִהְיֶה מִמֶּשׁ מַגְדֵּל אוֹר לְכָל הַגָּלִיל, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

בְּעֲנֵינֵן הַגֵּן בְּנֵדָאִי אֶתָּה צוֹדֵק, כִּי אֵינן אָנוּ צָרִיכִים לְטוֹבוֹת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, אֲדַרְבָּה מִי שְׂגוּרִים לָנוּ צָרוֹת וְיְסוּרִים וְעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיִלְךָ וְכוּ', וְעַל-כֵּן אִם ... מוֹכֵן לְשֵׁלֵם שְׂכָר דִּירָה לְ... וְהוּא מְסָפִים לָזֶה — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי טוֹב יוֹתֵר לְתֵן לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִלְתֵּן לְאַחֲרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְנוּ, שְׂנִזְכָּה לְפִתַּח הַשְּׁנָה גַם כְּתָה א'. אֲקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְדַבֵּר מִזֶּה כְּשֶׁאָבוּא, בְּעֶזְרַת

השם יתברך, בעוד פחות משבועים, וכן בענין הקיטנה נסכם בדעתי, יהיה מה שיהיה, השנה תהיה קיטנה — הן לבנים והן לבנות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכה לצאת מכל הצרות והחובות שלך, וימתקו ממך הדינים, ויתבטלו כל המשפטים ממך, ותזכה כבר להפיל בו יתברך, ולהמשיך על עצמך ישועות וחסדים רבים. העקר ראה להמשיך לילה רק אל התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי מאיר בעל הנס, ולהדליק נר של שמן זית, ולבקש ולהתחנן על נפשך, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו רק תפלה ובקשה, וזה עקר הפלי זין שלנו. ותאמין לי, שבתקרה דחקותי וקטנותי, אני רואה ישועות נוראות ונפלאות, ועל אף שעומד לפני קיר גדול עם חובות, עם כל זאת בכל יום זו הקיר לפסיעה אחת... ואני יכול ללכת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שפכר אזכה לראות בבנין בית-המדרש הגדול, ואז אבוא לגור לצמיתות ביבנאל.

ראה למסר בכל יום את המכתבים כלליים שאני שולח לאנשי שלומנו, כי אני יודע שעובר עליהם מה שעובר, וכלם צריכים התחזקות, וקשה וכבד לי מאוד לכתב לכל אחד ואחד בפרטיות, כי פשוט אין הזמן בידי, ואני טרוד עכשו מאד בענין סדור פמה ספרים נפלאים — הן "שפת הנחל", והן על הזיהר ועל התקוננים וכו'.

ראה לשלח לי את חשבון הטלפון, ואני אשלם את זה, וכפי הנראה ... כבר לא מתעסק בזה, והוא מסכן גדול, כי אשתו שולטת בזה, והיא משפעת מהמרשעת זרש אשת הסמ"ך-מ"ם, ויבוא היום ויפתח את עיניו, איך שאבד בידיו הכל. מה לעשות? הכל בשביל הבחירה והנסיון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז ערה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקֵת, ה' תּמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַדּוֹ"חַ מֵהַשְּׁעוּרִים שָׁלַף. מָה אֵמַר לָךְ! מִמַּשׁ
הַחַיִּיתָ אוֹתִי אֵיךְ שָׁאַתָּה מִחֲזִיק בְּיָדֶיךָ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְאַתָּה
לוֹמֵד שְׁעוּרִים הֵן עִם הַגְּבָרִים וְהֵן עִם הַנְּשִׁים, אֵינן בְּפִי מְלִים לְהוֹדוֹת
לָךְ, וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן הַזֶּה, כִּי תִלְמוּד תּוֹרָה דְרָבִים עֲדִיף
אֶפְלוּ מִבְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וּמִי יִתֵּן שְׂכָר תּוֹכָה לְהוֹצִיא הַתֵּר
הוֹרָאָה, שְׁתִּהְיֶה מוֹרֵה-צֶדֶק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁגַם יְדִידֵנוּ
ר' ... יְבוֹא לְגוֹר שָׁם, וְעוֹד כַּמָּה אַבְרָכִים תִּלְמִידֵי חֲכָמִים, וְנַעֲשֶׂה
בֵּית-דִּין שֶׁל עֲצָמֵנוּ, וְלֹא נִצְטָרֵךְ לְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

רְאֵה לְשַׁלַּח עוֹד פַּעַם אֶת מְדוּר הַהֶלְכָה מִפְּרִשְׁת שְׁלַח, כִּי נַעֲלָם
מִמֶּנִּי זֶה, וְאַקְנֶה שְׁעֵדִין נִמְצָאת אֶצְלָךְ הַעֲתָקָה, וְכֵן בְּפִרְשַׁת קִרְח.
הַעֲקָר רְאֵה לְדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְחַזְקָם וּלְאַמְצָם תָּמִיד לְהַחֲזִיק
אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבָקְרוּב מְאֹד נִזְכָּה
לְקַבֵּל רְשִׁיּוֹן בְּנִיָּה לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, וְזוֹ תִהְיֶה לָנוּ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה
מְאֹד מְאֹד בְּכֹל הַמּוֹבְנִים, וְתִהְלֶה לְאֵל, לְאֵט לְאֵט נִכְנָסִים לְגוֹר
בְּיַבְנָאֵל עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, יִשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ
בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל אִפּוֹ וְעַל חֲמָתוֹ שֶׁל הַסַּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ.

אוֹדוֹת הַקִּיטָּנָה, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבָכָל מְחִיר
יְהִיָּה לָנוּ הַקִּיץ הַזֶּה הֵן לְבָנִים וְהֵן לְבָנוֹת, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, עוֹד
שְׁבוּעִים אֲהִיָּה אֶצְלָכֶם, וְיִדְבַּר מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְיִהְיֶה לָךְ שְׁפַע

אֲשֶׁר י"ז רעו בנחל נה

גשמי וְשֹׁפַע רוּחָנִי, וְתִרְוָה רַב נַחַת מִיְלֻדֶיךָ, וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחָה
בְּבִיתְךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקֹּת, ה' תְּמוּזָה ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְשִׁבַח וּלְפָאֵר אֶת גְּדֹל פְּעֻלָּתְךָ, בְּמָה שְׂאֵתָה
עוֹשֶׂה עִם הַיְלָדִים בְּעֵת הַתְּפִלָּה, וְהִיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד,
יְעֹזֵר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהִזְכוּת הַזֶּה תִּצְלִיל אוֹתְךָ מִכָּל רָע,
וְתִשְׁמְרֶךָ מִכָּל צַעַר וְצָרָה וְצוּקָה.

אודות "עֹזֵר שְׁבַת", אִם לֹא יוֹצֵא הַפֶּרֶשׁ גְּדוּל בֵּין בֵּינֵינוּ וּבֵין
בְּדָגִים וּבֵין בְּחִלּוֹת, טוֹב לְקַחַת אֶת זֶה אֲצֵל ... כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּק
אוֹתוֹ, וְתוֹדִיעַ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂמֵאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה שְׂיִקְנֵנוּ אֲצֵלוֹ,
וְלֹא נִצְטָרֶךָ לִילֶךְ לְקַנּוֹת אֲצֵל מִתְּנַגְּדֵנוּ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂבִקְרוֹב יִפְתָּחוּ כְּמָה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹד כְּמָה חֲנִיּוֹת, וְלֹא
נִצְטָרֶךָ בְּכֹל לְאֲנָשֵׁי הַמְּקוֹם, וְהַכֹּל יִהְיֶה מְשֻׁלָּנוּ. הָעֵקֶר רָאֵה לְחַזֵּק
וּלְאַמֵּץ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂתִהְיֶה אֲהַבָּה, אַחֲוָה וְרַעוּת בֵּינֵיהֶם,
תָּמִיד לְדַבֵּר עַל לְבָם לְחַזֵּקם וּלְאַמְצָם וּלְעוֹדְדָם, כִּי כְּפִי הַנִּרְאָה
הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹבֵד בְּשִׁקְטָה וּמִסִּית וּמִדִּיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם,
שְׂיִגְבִּיהוּ אֶת הַמְּחִירִים שֶׁל שְׂכַר הַדִּירָה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר לָנוּ,
שְׂבִאָמֶת כָּבֵד נִזְכָּה לְרִאוֹת בְּמַפְלָתוֹ וּבְהַרְמַת קֶרֶן הַצְּדִיקִים, יִרְאוּ
עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נְפִשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רעז.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקֵת, ה' תַּמּוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע, וַיִּמְשִׁיךְ לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתַרְוּוּ רַב נַחַת מֵהִילָדִים, וְתַהֲיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לִבְרִיּוֹת לְלוֹוֹת כָּלֵל.

טוֹב מְאֹד לְדַקְדֵּק עַל טְהוֹרַת הַמְשַׁפָּחָה, וְלִלְמַד אֶת הַהֲלָכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְזֶה וּלְקִיּוּמָן בְּפִשְׁיטוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּהֲיֶה לָכֶם דִּירָה מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לַתֵּן בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה לְעֵלְוֵי נְשִׁמַּת רַבֵּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, וְכֵן לֹא מֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, כָּל הַצַּדִּיקִים שְׁזָכוּרִים לָךְ בַּעַל-פֶּה, כִּי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים מְשַׁדְּדַת אֶת הַטָּבַע, וּמְמַשְׁכַּת יְשׁוּעוֹת וְחֻסְדִּים גְּדוֹלִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רעח.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקֵת, ה' תַּמּוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

שְׁמַחְתִּי מְאֹד שְׁאַתָּה לֹא מֵר אֶת הַשְּׁפָה הַרוּסִית, וְרָאָה לְהַתְמִיד בְּזֶה, עַד שְׁתּוּכַל לְדַעַת אֶת הַשְּׁפָה הַיִּטְבָּה, כִּי נִצְטָרְךָ אֶת זֶה לִימִים

הַבָּאִים — לְחִזּוֹק וּלְאַמִּץ אֶת כָּל אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִבְּרִית-הַמוֹעֲצוֹת. תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ כָּבֹד עֲשָׂרָה קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים מִתְרַגְּמִים לְשָׁפָה רוֹסִית, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּשֶׁאֲבֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אָבִיא עִמִּי הַרְבֵּה מֵהֶם עֲבוּרָךְ, שְׂתוּכַל לְהַפִּיץ־ם.

הַעֲקֹר רְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מִחֻבּוֹת, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ בְּכָל יוֹם עֲשָׂרִים דְּקוֹת רְצוּפוֹת, שִׁישְׁמֹר אוֹתְךָ מִחֻבּוֹת, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מִהַחֻבּוֹת, וְאֵת הָעֲשָׂרִים דְּקוֹת הָאֵלוֹ תִקְדִּישׁ רַק עַל תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְצֵאת מִהַחֻבּוֹת, וּמִסְתַּמָּא תִזְכֶּיר אֶת עֲצֻמְךָ בְּעִנְיַן הַחֻבּוֹת הַרוֹחֲנִיִּים.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, וּמִכָּל שְׂכֵן שְׂלֵא תִתְעַרֵב עִם כָּל מָה שְׂנַעֲשֶׂה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אַתָּה רְאֵה רַק לְחִזּוֹק וּלְבִדּוּחַ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיוּ תְּמִיד שְׂמִחִים וְעֵלִיזִים, וְיִוָּתֵר מִזֶּה אֵל תִּתְעַרֵב כָּלֵל, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצֻמְךָ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתִבְרַךְ בְּעֵקֶשׁנוֹת גְּדוּלָּה עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֻקַּת, ה' תְּמוּזַת ה'תּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְדוּחַ לִי אֵיךְ מִתְקַדְּמַת הַחֲנוּת, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה בְּתַכְלִית הַהַדוּר וְהַיָּפִי, וְאֲנִי אֶעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִקְנוּ אֶצְלְךָ. לְדַעֲתִי, חִפָּה עוֹד עִם הַשְּׁלֵט עַד שְׂנַקְבֵּל רִשְׁיוֹן לְבִנְיָה אֶת בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ הַגְּדוֹל, וְאִזּוֹ כְּשֶׁכָּבֹד נִצַּק אֶת הַיְסוּדוֹת וְכוּ', כָּבֹד אֵין לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, וְתִקְבַּע אֶת הַשְּׁלֵט שְׂכָתוֹב בּוֹ "עִיר בְּרֶסֶלַב", כִּי בּוֹ בְּרַגַּע שְׂיִהְיֶה לָנוּ רַק רִשְׁיוֹן לְבִנְיַת בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ הַגְּדוֹל, וּכְבֹד

נצק יסודות, אין לנו כְּבָר מֵה לְהִתְפַּחַד מֵהֶם, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל אַפָּם וְעַל חַמְתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנַּגְדֵינוּ. רֵאָה רַק לְהִתְחַשֵּׁב עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִקְחַת מַחִירִים טוֹבִים, וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַהֲיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְשִׁפְעַע, וְאֲנִי מְקַנְהָ שֶׁבְקָרוּב תּוּכַל לְשַׁדְּךָ אֶת בְּנֶךָ ... גְרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא כְּלִי מִפְּאָר, תְּהִלָּה לְאֵל, וְכֵן תִּרְוֶה רַב נַחַת מִבְּנֶךָ ... גְרוּ יְאִיר. וְתֹאמַר לוֹ שְׂיִקְבַע עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עִמוֹ, וְיִתֵּר הַזְּמַן יַעֲזֹר לָךְ בַּחֲנוּת, אוֹ יִלְךָ לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר.

רֵאָה לְדוֹחַ לִי מֵה הָעֵנִינִים בְּכַנִּית הַמְקוּנָה, וְתִזְרֹז אֶת עֲצָמֶךָ מֵאֵד מֵאֵד, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם. וְדַעַת לְנִבּוֹן, שֶׁהַכֹּל צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּהַצְנַע, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יַדַע מִזֶּה, כִּי יָפָה הִיא הַצְּנִיעוּת, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא לִהְיוֹת בְּעוֹד שְׁבוּעִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְלִרְאוֹת כְּבָר אֶת הַקִּירוֹת עוֹמְדִים, אֲתָה אֵל תַּעֲמֵד כְּרָגַע בְּשִׁבִיל כֶּסֶף וְכוּ', רַק רֵאָה לְבַקֵּשׁ וּלְעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ, שְׂיִתְפַּלְלוּ בְּעִבּוּרֵי, שְׂאֲזַכֶּה לְצֵאת מִחֻבוּתִי, וְאֲזַכֶּה לְגַלְגַּל בְּכָל מִינֵי גִלְגוּלִים, וְלִסְבֵּב בְּכָל מִינֵי סְבוּת, שְׂיִהְיֶה כֶּסֶף לְגַמֵּר אֶת בְּנֵי הַמְקוּנָה עַל אַפּוֹ וְחַמְתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ.

רֵאָה לְדוֹחַ מֵה עִם הַדִּירוֹת, מֵה חוֹשֵׁב ...? הָאֵם הוּא רוֹצֶה לְמַסֵּר אֶת זֶה לְעוֹלָם חֲדָשִׁים מְבָרִית־הַמוֹעֲצוֹת?! אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא, שֶׁבְקָרוּב יִזְכוּ עוֹד כַּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְקַנּוֹת אֶת הַדִּירוֹת, וְלֵאֵט לֵאֵט בְּשִׁקָּט בְּשִׁקָּט נִכְנָסִים עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד

משפחה, ורק זה מה שאנחנו צריכים לעשות, וזה עקר הצלחתנו, שנוזפה לבנות עיר ברסלב על שם רבנו ז"ל בארצנו הקדושה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתרוו רב נחת מכל הילדים, וכלם יהיו בריאים, חיים ושלמים, ויגדלו תלמידי חכמים, צדיקים יראים ושלמים ושומרי-הברית, מקרבים אל רבנו ז"ל.

ועל כלם — ראה גם אתה להתפלל בכל יום, כי התפלות שאדם מתפלל על הילדים בעת רצון, שהיא בעת פתיחת ארון-הקדש, ובעת חצות, ובעת טבילת המקנה וכו', וכו', שאז מאד מתקבלות לרחמים ולרצון.

אשרנו מה טוב חלקנו, שאנו יודעים מרבי אמת פזה, רבי נורא ונפלא פזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רפא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תנש"א.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסיד ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" די בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילם מכל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם לילך בדרך רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמורה, ותרגילו את עצמכם ללמד בכל יום בספרי רבנו ז"ל, אשר מאד מאד הזהירנו על זה רבנו ז"ל, ובפרוש גלה לנו, אשר על-ידי ספרו הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", תפתח קשיות גידיו, ונוזפה להיות נעשה בעל מח ובעל

הַשְּׂגָה וּבַעַל תְּשׁוּבָה גָּדוֹל. וּמוֹהֲרֵי ת"ו"ל אָמַר, שְׁמִי שְׁמִתְמִיד בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי", עַל-יְדֵי-זֶה נִצַּל מַחְבוּט הַקְּבָר. וּפַעַם אַחַת אָמַר, שְׁבִגוּף שִׁיחָה שֵׁם "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי", הַתּוֹלְעִים בְּקָבֶר לֹא יִגְשׁוּ. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהַתְמִיד מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּד סֵפֶרוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי" הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה כָּלוּל מִכָּל מִינֵי עֲצוֹת הַנְּהַגוֹת וְהַדְּרָכוֹת יְשׁוּרוֹת, וּמְדַבֵּר לְכָל אָדָם בְּפִרְטֵי פִּרְטֵי, כִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל נֶאֱמָרוּ בְּרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ כָּל-כֶּף גָּדוֹל, עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יָכוֹל לְמַצֵּא אֶת עֲצָמוֹ בְּהֵם. וְעַל-כֵּן אֲשָׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּסֵפֶרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי", וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן כְּשִׁיזְכָּה לַעֲשׂוֹת מִכָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה תִּפְלָה, וְלִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בְּתוֹרָה זוֹ, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג בְּתוֹרָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אִם עַל-יְדֵי תִּפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת, וְעַל זֶה תִּקַּן וַיְסַד מוֹהֲרֵי ת"ו"ל אֶת סֵפֶרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-תִּפְלוֹת", שֶׁעַל כָּל תּוֹרָה מִ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי" יֵשׁ תִּפְלָה בְּ"לְקוּטֵי-תִּפְלוֹת", אֲשָׁרֵי מִי שִׁיחָה רְגִיל לֹמַר תִּפְלוֹת אֵלוֹ, וְאֲשָׁרֵי וְאֲשָׁרֵי מִי שִׁיעֲשֶׂה בְּעֲצָמוֹ תִּפְלוֹת עַל כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה מִ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי", וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רָאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִהַצְדִּיק הָאֱמֶת, כִּי אִם עַל-יְדֵי הָאֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּין תַּלְמִידֵי, כִּי כְּשֶׁהַתַּלְמִידִים הֵם בְּאֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם נֹעֲשִׂים צְנוּרוֹת לְקַבֵּל מִרְבָּם, וְאֶחָד מְעוֹרֵר אֶת חֲבֵרוֹ, כִּי הַצְדִּיק הָאֱמֶת יוֹרֵד אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאֶפְןֵי אַחַר לְגִמְרֵי, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד הוּא צְנוּר לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְחַמֵּת הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת שֶׁחָטָא הָאָדָם, עַל-יְדֵי-זֶה נִסְתַּמְּיִם הַצְּנוּרוֹת, וְנֹעֲשֶׂה מְלֵא חֶלְדָּה וּבֶן וְכוּ', וְהַצְדִּיק יוֹרֵד בְּצְנוּרוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּמְשַׁבֵּר אֶת תְּאַוְתּוֹ וּמְדַתּוֹ הַרְעָה, וּמְנַקֵּה לוֹ אֶת צְנוּרוֹ, עַד שֶׁגַּם הוּא זוֹכֵה לְהַמְשִׁיךְ דְּרָךְ צְנוּרוֹ הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי, חֶלֶק א', סִימָן ח'); וְזוֹ מַעֲלַת הַהִתְקַרְבוּת אֶל הַצְדִּיק הָאֱמֶת, שֵׁשׁ בְּכַחוֹ לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל כָּל הַצְּנוּרוֹת שֶׁל כָּל מְקַרְבָּיו, וּלְנִקּוֹת וּלְזִכָּךְ אוֹתָם, עַד שֶׁגַּם הֵם יִתְחִילוּ לְהַמְשִׁיךְ אֶת אֱמֶת מְצִיאָתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם. וְלִכֵּן הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל

רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵלוֹ הַתְּלַמִּידִים יַעֲשׂוּ תְּלַמִּידִים אַחֲרֵיהֶם, וְהַתְּלַמִּידִים אַחֲרֵיהֶם יַעֲשׂוּ תְּלַמִּידִים אַחֲרֵיהֶם, וְכֵן מְדוּר דוּר, כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַצְּנוּרוֹת לְגִלוּת וּלְפָרְסָם אֶת לַמּוֹדוֹ הַטּוֹב לְכָל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁלֹּא מִסְפִּיק שְׂאֵנַחְנוּ גִּדְעָה מֵהַלְמוּדִים הָאֵלּוּ, אֲלָא נִכְנִיס אֶת לַמּוֹדִיו הַקְּדוּשִׁים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, עַד שֶׁכָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ מִהַעֲצוֹת הַנּוֹרָאוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת הָאֵלּוּ שֶׁמִּלְמַד אוֹתָנוּ. וּבְאֵמֶת מִי שְׂאוּהֵב אֶת רַבְּנוּ ז"ל אֶהְבֶּה אֶמְתִּית, הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְהָאִיר אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל גַּם בְּאַחֲרֵיהֶם, כִּי בְּזֶה מִתְגַּלֶּה טֵהַר לְבוֹ, שֶׁהוּא בְּאֵמֶת רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל — כְּשֶׁמְכַנְּסִים לַמּוֹדוֹ גַּם בְּאַחֲרֵיהֶם. וְלִכֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאֵמֶת וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, בְּאֶפֶן שִׁינְקָה רַבְּנוּ ז"ל אֶת הַצְּנוּר שְׁלָכְם, שֶׁגַּם דִּרְכְּכֶם יַעֲבֹר אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִזְכּוּ לְקַרֵּב אַחֲרֵיהֶם, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִנְּחַח הַחַיִּים לְקַרֵּב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְעוֹרְרָם וּלְחַזְקָם וּלְאַמְצָם וּלְהַפִּיחַ בֵּיהֶם רוּחַ חַיִּים חַדְשָׁה. וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲבוּדַת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה יִתְגַּלֶּה שֶׁהוּא בְּאֵמֶת אוֹהֵב אֶת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי מֵאַחַר שְׂאוּהֵב אוֹתוֹ, הוֹלֵךְ לוֹ בְּחַיִּים שֶׁגַּם יְהוּדִים אַחֲרֵיהֶם יִדְעוּ מִמֶּנּוּ ז"ל, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא אוֹהֵב בְּאֵמֶת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי טֹבַע שֶׁל הָאֲדָם מֵה שֶׁהוּא אוֹהֵב עִם אֵמֶת, הוּא רוֹצֵה לְהַכְנִיס גַּם בְּזוּלָתוֹ.

לְזֹאת רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם בְּדָבָר זֶה — לְגִלוּת וּלְפָרְסָם אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תְּסַתְּכֵלוּ עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב כָּלֵל, וְאַף שֶׁהִסְמִיךְ־מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלָינוּ, וּמְכַל שֶׁכֵּן מִי שְׂרוֹצֵה לְהָאִיר וּלְגִלוּת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, עָלָיו מִתְגַּבְּרוֹת וּמִתְפַּשְׁטוֹת בְּיוֹתֵר הַקְּלָפוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא לְמִנְעַ וּלְעַכֵּב, עִם כָּל זֹאת אִם רַק תִּתְחַזְּקוּ בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְּקוּת, וְתִדְעוּ שֶׁהַכָּל דְּמִיּוֹן וְאַחִיּוֹת עֵינַיִם — אֵז תְּצַלִּיחוּ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֲבָא אֶחָד אֶת זוּלָתוֹ אֶהְבֶּה אֶמְתִּית וְנִצְחִית, אֶהְבֶּה שְׂאִינָה תְלוּיָהּ בְּדָבָר. וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְּבִי אֵלֵיהוּ רַבֵּה, פָּרַק כו'): כִּף אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְיִשְׂרָאֵל: בְּנֵי! מַה

אני מבקש מכם, אלא שתהיו אוהבים זה את זה, ומכבדים זה את זה, כי בזה שאוהבים אחד את השני, בזה מגלים שאוהבים את הקדוש-ברוך-הוא. וכמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: "כִּשְׂאוֹהֲבִים אֶת הָאֵב — אוהבים את הבנים"; אז מען האלט דעם טאטן האלט מען די קינדער"; ובאמת בזה תלויות כל הצלחות האדם בזה העולם — כפי השלום שיש לו עם זולתו; כי שמו של הקדוש-ברוך-הוא שלום (שבת י.); ואמרו חכמינו הקדושים: נברא האדם יחידי מפני שלום הבריות, שלא יאמר אדם לחברו: אבא גדול מאביך (סנהדרין לו.); ולא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר: "הוֹי"ה עוֹ לַעֲמוֹ יִתֵּן הוֹי"ה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם"; ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה לח, סימן ר'): גדול השלום, שאפלו ישראל עובדי עבודה זרה ושלום ביניהם, אמר המקום, כבִּכּוֹל, איני יכול לשלט בהם, כיון ששלום ביניהם, עין שם; עמדו וראו והתבוננו כמה גדול השלום והאהבה, אחנה ורעות בין עם ישראל, ואיך צריכים למסר את נפשו על השלום. ואמרו (במדבר רבה, פרשה יא, סימן יז): לא ברא הקדוש-ברוך-הוא את העולם, אלא על מנת שיהיה שלום בין הבריות; על-כן ראו, אחי ורעי היקרים! שיהיה ביניכם שלום ואהבה, אחנה ורעות. ודיקא על-ידי-זה תוכלו לקבל הרבה מרבונו ז"ל, כי כשהתלמידים מחזיקים את עצמם ביחד באהבה, אחנה ורעות, על-ידי-זה הם יכולים לקבל הרבה מרבים. ומצינו בזהר הקדוש, שגלה רבי שמעון בר יוחאי סודות נוראים לתלמידים רק בשביל שהחזיקו את עצמם ביחד; כי כשהתלמידים מחזיקים את עצמם באהבה, אחנה ורעות, אז נשפע על רבים מחין עליונים, והוא ממשיך את זה עליהם. ועל-כן ראו למסר את נפשכם להיות באהבה, אחנה ורעות, ותדונו איש את רעהו לכף זכות, ותדעו שכל אלו הפרושים שנעשים בכל פעם, זוהי רק עצת הסם"ך-מ"ם, כדי לרחק אתכם מרבונו ז"ל. ובאמת אם היתה אהבה, אחנה ורעות בין אנשי שלומנו, כבר מזמן היתה הגאולה; כי רבנו ז"ל מוסר את נפשו בעבור כלל נשמות ישראל, ומחדיר בהם התחזקות עצומה והתעוררות עליונה בהשגות אלקות, עד שיש בכחו להחזיר את כל העולם כלו אליו יתברך,

על-ידי למוֹדוֹ הַעֲמִקִּים הַנּוֹרְאִים וְהַנִּפְלְאִים הַמּוֹבְאִים בַּסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים. אִךְ הַכֹּל תְּלוּי בְּתַלְמִידוֹ, אִם תְּלַמִּידוֹ יַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְלֹא יִהְיוּ בִּינֵיהֶם פְּרוּדִים וּמַחֲלָקֵת וְאֵי הַבְּנוּת, סְכֻסוּכִים וּמְרִיבוֹת וּפּוֹחִים וְכוּ', אִזּוּ יִהְיֶה לָהֶם כַּח לְהַמְשִׁיךְ אֶת לְמוּדוֹ לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. אֲבָל תַּכְף־וּמִיד כְּשֵׁי שֶׁ בִּינֵיהֶם סְכֻסוּכִים וּמְרִיבוֹת וּמַחֲלָקֵת, עַל-יְדֵי־זֶה נִסְתָּמִים כָּל הַצְּנוּרוֹת, וְקִשָּׁה וְכַבֵּד לְהַכְנִיס אֶת אוֹרוֹ הַגָּנוּז בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלִכֵּן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁם בְּמַדַּת הָאַהֲבָה וְאַחֲוָה, הַרְעוּת וְהַשְּׁלוֹם, שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! ראו לנצל את זמנכם, ותכניסו את עצמכם בלמוד התורה הקדושה שעורים כסדרן: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, בריתות ותוספות, כאשר הזהירנו רבנו ז"ל, להרגיל את עצמו ללמד את הספר מההתחלה עד הסוף, וכשמימיים — לעשות התחלה חדשה, ואז דיקא תצליחו (עין שיחות הר"ן, סימן עו; ובקונטרס "סדר דרך הלמוד"); ומי שמרגיל את עצמו ללמד בדרך זו, אזי זוכה לסיים פרק אחר פרק, מסכתא אחר מסכתא, וסימן אחר סימן, עד שזוכה לעבר ולטליל ולהיות בכל חלקי התורה הקדושה. ותכף-ומיד כשאדם לומד תורה הקדושה, אמרו חכמינו הקדושים (מנחות קי): כל העוסק בתורה, אינו צריך לא עולה ולא חטאת, לא מנחה ולא אשם, כי התורה מכפרת לאדם על כל עוונותיו, כי המאור שבה מחזירו למוטב; ונעשה בן חורין, וכמאמרם ז"ל (אבות, פרק ו'): אין לך בן חורין, אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, וכל מי שעוסק בתלמוד תורה נחעלה; וכשאדם מרגיל את עצמו ללמד תורה לשם אל עולם, ממשיך על עצמו אור וחיית וזיו, כי התורה היא חכמתו ותברך, ובכל מקום שהשנה הקדוש-ברוך-הוא תורתו — השנה שכינתו, ובמקום שהשכינה שם — מצויות כל הברכות. ועל-כן ראו למסור את נפשכם ללמד בכל יום תורה הקדושה. ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ראש השנה, פרק ד', הלכה ח'): כיון שקבלתם עליכם על תורה, מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם; כי התורה מטהרת את האדם, מפל מיני

חֲלֻדָּה וּמְפֹל מִיַּי עוֹנוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֶפְלוּ מִי שְׁכָבָר עֶבֶר עַל כָּל
 הַתּוֹרָה כְּלָה, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-יַדֵי גִדְל כַּח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלוֹמָה,
 הַתּוֹרָה תּוֹצִיאֵאוּ מִכָּל מִיַּי לְכַלּוּכִים שְׁנַפֵּל לְשֵׁם (עֵינ שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן
 ט); וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחומָא פְּרָשַׁת פִּי תְבוּא): מַה מַּיִם אֵינן
 הָעוֹלָם יָכוֹל בְּלֹא הֵם, וְהָאָדָם מְטֵהָר עֲצָמוֹ בְּהֵם, כִּי אֵינן הָאָדָם יָכוֹל
 לְעַמֵּד בְּלֹא תּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אֶת הָאָדָם אֵיךְ יִטְהַר. וְעַל-כֵּן
 רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁכֶם לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵינן טְהוֹרָה אֶלָּא
 דְּבָרֵי תּוֹרָה; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנָּא דְּבִי אֵלֵיהּ וּבָה, פֶּרֶק יח):
 בָּא וְאָרְאָה כַּמָּה גִדּוֹל כַּחַה שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁמִטְהַרְתָּ אֶת פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּזִמְן שְׁעוֹשִׁין תְּשׁוּבָה אֶפְלוּ מִעֲבוּדָה זָרָה שְׁבִידָם.

וְעַל-כֵּן, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! אַחֲרֵי דְבוּרִים כְּאֵלוֹ, רָאוּ לְעוֹב אֶת
 הַכָּל, וְתַקְבְּעוּ לְעֲצָמְכֶם קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִקְרָא,
 שְׁעוֹר בְּמִשְׁנָה, שְׁעוֹר בְּגִמְרָא, שְׁעוֹר בְּמִדְרָשׁ, שְׁעוֹר בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ,
 שְׁעוֹר בְּרַמְבַּ"ם, שְׁעוֹר בְּזֵהָר, שְׁעוֹר בְּתַקּוּנִים וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד מֵה
 שְׁיִבְחָר לְעֲצָמוֹ, כִּי אֵינן לָכֶם טוֹב מִתּוֹרָה; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (שֵׁם פֶּרֶק ד'): כָּל תַּלְמִיד חָכֵם שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם תָּמִיד, בְּשִׁבִיל
 לְהַרְבּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים, אֵיננו צָרִיךְ לֹא חֶרֶב וְלֹא חֲנִית, אֶלָּא
 הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁמְרוֹ בְּעֲצָמוֹ; וְתַאֲמִינוּ לִי, שְׂאֵינן לָכֶם טוֹב
 מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁבַפְרוּשׁ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנָּא דְּבִי
 אֵלֵיהּ זוטא): בֵּינָן שְׁקָרָא אָדָם תּוֹרָה וּנְבִיאִים וּכְתוּבִים, וְשִׁנָּה מְדָרָשׁ,
 הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת, וְשִׁנָּה הַגְּמָרָא וְשִׁנָּה הַפְּלְפוּל לְשִׁמָּה, מִיָּד רוח-הַקְּדוּשָׁה
 שׁוֹרָה עָלָיו; וְעַל-כֵּן מִי הַרוּאָה אֶת דְּבָרִים אֵלוֹ, שְׁלֹא יתְעוֹרֵר לְקַיֵּם
 אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְהַתְחִיל לְלַמֵּד שְׁעוֹרִים פְּסֻדָּרָן בְּכָל יוֹם, כִּי
 הַתּוֹרָה מְשַׁמְרָתוֹ מִכָּל רַע בְּנַעֲרוֹתוֹ, וְנוֹתַנָּת לוֹ אַחֲרִית וְתַקְוָה
 בְּזַקְנוֹתוֹ (עֵינ מַסְכַּת סוֹפְרִים, פֶּרֶק טו), וּבְזֵהָר הַקְּדוּשׁ מְפֹלֵיג מְאֹד מְאֹד
 בְּמַעֲלַת הַלּוּמֵד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵז נַעֲשֶׂה בַעַל דְּעָה בְּשָׂמִים,
 וּמִתְחַשְּׁבִים עִמּוֹ, וּפּוֹעֵל בְּתַפְלָתוֹ מַה שְׁרוּצָה, וּמִמָּשׁ אֵינן פְּרָשָׁה
 בְּזֵהָר הַקְּדוּשׁ שְׁלֹא יִפְלִיג בְּמַעֲלַת לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה; וְעַל-כֵּן
 אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים, אַל תְּהִיּוּ בְּטָלְנִים! רַק תַּקְחוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם,
 וְתַתְחִילוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּאַהֲבָה וּבְדַבְּקוֹת לְשֵׁם אֵל עוֹלָם,

וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁרָה עֲלֵיכֶם שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, וְתִזְכּוּ לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנֹצְחִי.

אחי ורעי היקרים! ראו לקנים את רצון רבנו ז"ל לקבוע לעצמכם מקום מיוחד, שאין שם בני אדם, ותפרשו את שיחתכם ואת כל מה שעובר עליכם אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ותהיו רגילים מאד מאד בעבודה הקדושה הזו של תפלה והתבודדות, אשר אין למעלה מזה, כי התפלה מהפכת מדת הדין למדת הרחמים, כמאמרם ז"ל (ספ"ה יד.): למה נמשלה תפלתן של צדיקים כפעתר? מה עתר מהפך את התבואה והגרן ממקום למקום, אף תפלתן של צדיקים מהפכת דעתו של הקדוש-ברוך-הוא ממדת אכזריות למדת רחמנות; ועל-כן צריכים להרבות בתפלה מדי יום ביומו בעקשנות גדולה, ולא יאמר שכבר התפלל, כי כפי רבוי הצרות והיסורים והמרירות, ההרפתקאות והבלבולים, העגמת נפש והחלישות הדעת, העניות והדחקות, שעוברים על כל אדם בזה העולם — בכל יום ובכל שעה, הוא צריך להרבות ברחמים ובתחנונים לפניו יתברך, כלי האי ואולי שיחוס וירחם עליו, שיזכה להפך מדת הדין למדת הרחמים, ויזכה להרחיב את דעתו, ויצא מן המצר, ויזכה להמשיך עליו דעת ומחין עליונין, ושפע ברכה והצלחה. וכל זה תלוי כפי רבוי התפלה שאדם מתפלל אליו יתברך, כי התפלה היא הכלי לקבל בו כל ההשפעות ממנו יתברך, כי התפלה היא המשכת אור האין סוף ברוך הוא בזה העולם. ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק ד', הלכה א'): והיה כי הרבתי להתפלל, מכאן שכל המרבה בתפלה נענה, כי בזה שאדם עקשן גדול, ומתאמץ ומרבה בתפלה ובקשה, אינו זז משם, עד שהקדוש-ברוך-הוא עוזר לו. ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.): כל המאמץ עצמו בתפלה מלמטה, אין לו צרה מלמעלה, ועל-כן אל תהיו בטלנים! רק תמסרו את נפשכם על עבודה הקדושה הזו, ללכת בכל יום למקום פנוי, שאין שם בני-אדם, ולפרש את כל שיחתכם וכל מה שעובר עליכם בפרטי פרטיות אליו יתברך, ולבקש ולהתחנן על נפשכם, ואז נכון יהיה לבכם בטוח,

שֶׁתִּקְבַּל תְּפִלַּתְכֶם בְּאֵהָבָה וּבְרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (תְּנַחֲמוּמָא פְּרִשְׁת ו'ירא): אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הָיוּ זְהִירִין בְּתִפְלָה, שְׂאִין מְדָה אַחֲרֵת יָפָה הַיְמִנָה, וְהִיא גְדוּלָה מְכַל הַקְּרַבְנוֹת, וְאֶפְלוּ אִין אָדָם כְּדַאי לְעֵנוֹת בְּתִפְלָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמוֹ, כִּינּוֹן שְׂמֵתִפְלָל וּמְרָבָה בְּתַחֲנוּנִים, אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמוֹ. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְכֶם קְבִיעוֹת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד בְּכָל יוֹם לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ כָּל מָה שְׂאֵתֶם צְרִיכִים, וְתִסְפְּרוּ לְפָנָיו יְתַבְרַךְ אֶת כָּל לְבָבְכֶם וְאֶת כָּל מָה שְׂעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא תִמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמְכֶם עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יְתַבְרַךְ.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְתַמִּיד תְּצִירוּ בְּדַעְתְּכֶם, אֲשֶׁר אִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵּיּוֹ יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יְתַבְרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יְתַבְרַךְ, וְכָל מָה שְׂתַכְנִיסוּ בְּדַעְתְּכֶם יְדִיעוֹת אֱלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הָאֵמוּנָה הִיא מְקוֹר הַבְּרָכוֹת, ו'אִישׁ אֵמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת" (מְשַׁלֵּי כח, כ), וְהַכָּל תְּלוי כְּפִי הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂהָאָדָם חֲזָק בָּהּ, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין אֲשֶׁר אִין בְּלַעְדֵּיּוֹ יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, הוּא יִזְכֶּה לְכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, וְלֹא-כֵן אִם, חַס וְשָׁלוֹם, תִּפְגַּם אֲצִלוֹ הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה יְבוֹאוּ עָלָיו כָּל הַקְּלָלוֹת וְהַעֲנָשִׁין קָשִׁים וּמְרִים, הַדִּינִים וְהַמְּכַאֲוִבִים, רַחֲמֵנָא לִישׁוֹבָן, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׂהָאָדָם סוֹבֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵן רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן אֵמוּנָה, שְׂנַכְנְסָה בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, קָשִׁיּוֹת וְסִפְקוֹת וְעַקְמִמִּיּוֹת בְּלִבּוֹ עָלָיו יְתַבְרַךְ, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן. וְעַל-כֵּן זֹאת עָשׂוּ, אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! תַּכְנִיסוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְאִזּוֹ לֹא תִצְטָרְכוּ לְפָחַד וּלְיִרָא מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, כִּי מִי שְׂמַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמְרוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂחֲזַק בְּאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂאִזּוֹ יִהְיֶה שְׂמוֹר מְכַל מִיַּגִּי מִזִּיקִים, וְתִמְשֵׁךְ עָלָיו בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיו.

הַמְּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תַּמּוּז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנֵי ו"ל הִזְהִירְנוּ בְּיֹתֵר עַל לַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ. וְלִכֵּן תִּרְאֶה, שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה בְּיָדְךָ שְׁלַחַן עֲרוּךְ קָטָן לְכָל הַפְּחוֹת, הֵינּוּ מִחִבֵּר רַמ"א, שְׁנֵדֶפְסוּ פַעַם בְּפָנָי עֲצָמוֹ, וּבְכָל עֵת מִצּוֹא חֲטָף עוֹד כַּמָּה סְעִיפִים כְּסֻדְרָן, וְכָף תּוֹכֵל לְסַיֵּם ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר. וּמְסַפֵּר עַל הַגָּאוֹן מְבָרְעוֹזָן ו"ל, בְּעַל שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת מִהַרְ"ש"ם, שְׁאַחַר חֲתֻנָּתוֹ לֹא רָצָה לְהִיּוֹת רַב וּמוֹרֶה הוֹרָאָה, וּפְתַח לְעֲצָמוֹ חֲנוּת שֶׁל יֵין, וְלָקַח לוֹ שְׁתֵּי שָׁנִים, וְאַחֲרֵי־כֵן נִשְׁרַפָּה חֲנוּתוֹ, וְהִצְרִיךְ לְקַבֵּל עָלָיו עַל רַבְּנוֹת.

וְסֵפֶר, אֲשֶׁר בְּשְׁתֵּי הַשָּׁנִים הָאֵלוֹ חִזַּר עַל אַרְבָּעָה חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ מִחִבֵּר רַמ"א אַרְבַּע מְאוֹת פְּעָמִים, וְהָיָה מְסַפֵּר אֵיךְ זָכַר, כִּי חִזַּר עַל זֶה כָּל־כָּף הַרְבֵּה פְּעָמִים.

הַכֵּלל וְהַעֲקָר לְחִזּוֹר וְלְחִזּוֹר אַחַר לַמּוֹדוֹ, וְאִזּוֹ יִצְלִיחַ לְהִיּוֹת בְּקֵי בְּד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תַּמּוּז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי שְׁפָתְכֶם וְכוּ', אֶתֶּה צְרִיף לְדַעַת, שְׂרַבְנוּ ו'ל' הוּא מִתְּנָה לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׁמַגְלָה וּמְפָרְסֵם אוֹתוֹ בְּעוֹלָם, וְאֵלֹו שְׁחֹשְׁבִים שֶׁרַק אֶצְלָם נִמְצָא רַבְנוּ ו'ל' וְכוּ', חַיִּים בְּטַעוֹת גְּדוּלָה, וְכִף הַמְדַמָּה מִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם מְאֹד וְכוּ', וּפְתָאֵם יְבוֹא הַיּוֹם, וַיִּמְצָאוּ עֲצָמָם בְּקֶבֶר בְּלֹא פְלוּם וְכוּ', כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמַיִם מְגַנָּה מְאֹד הַגְּאוֹת וְהַיִּשּׁוֹת וְכוּ', וְכָלֵל שְׂאֲדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא 'יֵשׁ', מְסַרִּיחָה מִמֶּנּוּ הַגְּאוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

וְרַבְנוּ ו'ל' גְּלָה לְנוּ, שְׁעַקֵר הַגְּדֻלָּה מֵהַשְּׂמֻקְבָּלִים מִהַצְדִּיק הוּא הַשְּׁפָלוּת (עֵינַי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עב), וְזֶה הַסִּימָן אִם הוּא מְקַרֵב אֶל רַבְנוּ ו'ל' — אִם נוֹפְלֵת עָלָיו שְׁפָלוּת וּבוֹשָׁה, שְׂמַתְחִיל לְהַתְּבַיֵּשׁ מִמַּעֲשָׂיו וְכוּ', לֹא כְמוֹ שֶׁנוֹהֵג הַיּוֹם, שְׁפָל רִיק וּפוּחֹז וְכוּ', שֶׁרַק אֶתְמוֹל חֲזַר מִמַּעֲשָׂיו הַמְּגַנִּים וְהַמְּלַכְלָכִים וְכוּ', כְּבָר נַעֲשֶׂה רֹאשׁ וּמְנַהִיג, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְכוּ'.

עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׁעַקֵר הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְנוּ ו'ל' תְּלוּיָה אֶף וְרַק כְּפִי שְׂמַתְמִידִים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנוּ ו'ל' (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב): פְּנִיּוֹ, שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ מְנַחִים בְּתוֹךְ תּוֹרָתוֹ. וְלִכֵּן בְּלִי לַמּוֹד סִפְרֵי רַבְנוּ ו'ל', כָּל הַהִתְקַרְבוּת הִיא מִן הַשְּׁפָה וְלַחֲוִץ, וַיְכוּלִים לְהַטְעוֹת אוֹתָךְ בְּנֶקֶל מְאֹד. וְלִכֵּן אִם אֶחָד מוֹכֵר לְךָ מִשֶּׁהוּ בָשָׂם רַבְנוּ ו'ל', אֲזִי תִכְףּ-וּמִיד תִּשְׁאֵל אוֹתוֹ: הֵיכֵן זֶה כְּתוּב בְּסִפְרֵי רַבְנוּ ו'ל', וְאֵל תְּתַבַּיֵּשׁ לְשֵׂאל אוֹתוֹ... וּמִי שְׂבָקִי בְּסִפְרֵי רַבְנוּ ו'ל', אוֹתוֹ אֵין יְכוּלִים לְהַטְעוֹת כָּלֵל.

וְזָכוֹר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר הֵיִסוּד אֶצְל רַבְנוּ ו'ל' זֶה שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוֹת, שְׂזָה בְּחִינַת מְשַׁפֵּט, לְשַׁפֵּט עֲצָמוֹ עַל כָּל דְּבָר וְדָבָר אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ו'ל' (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן טו): מִי שְׂרוּצָה לְטַעַם טַעַם אוֹר הַגְּנוּז, יַעֲלֶה אֶת בְּחִינַת יְרָאָה, הֵינּוּ לִירָא וְלִפְחָד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאִיךָ מַעֲלִים אֶת בְּחִינַת יְרָאָה? עַל-יְדֵי מְשַׁפֵּט, שִׁשְׁפֵּט אֶת כָּל מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שׁוֹפֵט אֶת עֲצָמוֹ עַל כָּל דְּבָר, אֲזִי הוּא יְרָא רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ,

וְזֶה מֵה שְׂרַבְנוּ וְ"ל רוֹצֵה מֵאֲתָנוּ, שְׁנֹזְכָה לִירֵא רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ יִרְאֵה אֲמִתִּית.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז רפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תַּמּוּז ה'תַּשְׁס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת מֵה שְׁפָתְךָ בְּעֵינֵי הַחֶבְרָא קִדִּישָׁא וְכו', עֵינֵי בְּשֵׂאלוֹת וּתְשׁוּבוֹת חֲת"ם סוֹפֵר זי"ע, יוֹרֵה דְעָה, סִימָן שִׁכְט, מֵה שְׁלַחֵם נִגְדֵה הַתְּשׁוּלוֹם וְכו', עֵינֵי שָׁם; וּבִזְהָ כְּדָאֵי לְדַבֵּר עִם ... אֵיךְ שֶׁהוּא צְרִיכִים תְּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִית.

מְסֻפֵּר, אֲשֶׁר הַחֲת"ם סוֹפֵר כְּשֶׁהָיָה רַב בְּעִיר מֵאֲטְרִסְדוֹרֵף, הָיָה גֵר בְּכַנְיָן הַקְּהֵלָה בְּקוֹמָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְלִמְטָה מִמֶּנּוּ הָיָה גֵר הַחֲזָן שֶׁל הָעִיר בְּשֵׁם ר' נִתָּן, וּמִתְחַתְּיוּ הָיָה גֵר הַשְּׂמֵשׁ, וְהֵינָה יְדוּעַ שְׁהַחֲת"ם סוֹפֵר לְמַד כָּל הַלֵּילָה, וּפְעַם בְּאֶמְצַע לְמוֹדוֹ בְּלֵילָה נִגַּשׁ לְפִתּוֹחַ אֶת הַחֲלוֹן שֶׁיִּכְנֹס אֹוִיר, וּמִחֲלוֹנוֹתָיו רָאוּ אֶת בֵּית הַחַיִּים, וּמֵה נִשְׁתּוֹמֵם לְרֵאוֹת אֶת הַחֲזָן ר' נִתָּן עוֹמֵד בְּבֵית הָעֲלָמִין מְעֻטָּף בְּטֵלִית, וְלִכְּן בְּבִקְרָא אַחֵר הַתְּפִלָּה קִבֵּץ אֶת כָּל תְּלַמִּידָיו, וְעוֹרֵר אוֹתָם לֹאמַר תְּהִלִּים בְּעִבּוֹר ר' נִתָּן הַחֲזָן, וְהִזְהִירָם שֶׁיְהִיָּה בְּסוֹד. וְר' נִתָּן כְּשֶׁרָאָה שְׁכָלָם אוֹמְרִים תְּהִלִּים, גַּם הוּא אָמַר תְּהִלִּים. בְּלֵילָה הַשְּׁנִי, שׁוֹב רָאָה הַחֲת"ם סוֹפֵר אֶת ר' נִתָּן בְּבֵית הָעֲלָמִין מְעֻטָּף עִם טֵלִית, וְשׁוֹב בְּקִשׁ אֶת הַתְּלַמִּידִים לֹאמַר תְּהִלִּים בְּעִבּוֹרוֹ, אֲבָל בַּיּוֹם הַזֶּה כָּכָר נִפְלָא לְמִשְׁכָּב, וְאֶבֶד אֶת הַפֶּרֶתוֹ, וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נִפְטָר, וְהָיָה לְהַחֲת"ם-סוֹפֵר צֶעַר גְּדוֹל, כִּי הִשְׁאִיר אַחֲרָיו אֲלֻמָּנָה צְעִירָה, שְׁלֵא חֲדָלָה לְכַפּוֹת עַל מַר גּוֹרְלָהּ, וְגַם הִשְׁאִיר אַחֲרָיו יְתוֹם קָטָן, וְקִבֵּל עַל עֲצָמוֹ הַחֲת"ם-סוֹפֵר לְגִדְלוֹ. וּבְלֵילָה לְמַד, וּכְשֶׁנִּתְעוֹרֵר הַתִּינּוֹק בְּאֶמְצַע

הַלִּילָה, הִיָּה נֹקֵשׁ בְּרַגְלָיו עַל הַרְצָפָה, כְּדֵי שְׂאֵמוּ בְּקוֹמָה הַתְּחַתּוֹנָה תָּבוֹא וְתִינִיק אוֹתוֹ, וְכֶךְ נִתְגַּדֵּל בְּבֵיתוֹ, וְכִשְׁהִגִּיעַ לְגִיל שְׂדוּכִים הָיוּ הַרְבֵּה הַצָּעוֹת, וְלֹא יָדַע הַחֵת"ם-סוֹפֵר אֵיזָה שְׂדוּף לְגַמֵּר, וּבְאֶחָד מֵהַשְּׂדוּכִים הָיָה שְׂמוֹ שֶׁל הַמְּחַתֵּן נַחְמִיָּה, וּפְתַח הַחֵת"ם-סוֹפֵר תְּהִלִּים, וַיֵּצֵא פְּסוּק (תְּהִלִּים פו, יז): "כִּי אַתָּה הָיוּ"ה עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי" וְגו', אֲזֵ אָמַר, בְּוֵדָאֵי עֲזָרָא שְׂיָף לְנַחְמִיָּה, וְכֶךְ נִגְמַר הַשְּׂדוּף, וְאָמַר בְּנוֹ הַכְּתָב-סוֹפֵר, שְׂאָבִיו מִמָּשׁ מְסַר נַפְשׁוֹ בְּעֵבֹר גְּדוּל הַיָּתוּם. רוֹאִים מִכָּל זֶה מָה זֶה מְסִירוֹת נַפֵּשׁ בְּעֵבֹר הַזּוּלָת.

הַהֲכָרַח לְקֶצֶר מִפְּנֵי הַמְּנִיעָה שְׂנֹכְנִסָּה עֲכָשׁוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז רפה.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ו' תְּמוּזָה ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

בְּעֵנֶן הַעֲבוּדָה שְׂהַצִּיעוּ לָךְ וְכוּ', הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת ב, ב): יָפָה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׂנִיָּהֶם מִשְׁפַּחַת עוֹן; וּפְרַשׁ הָרַב מִטְּשֵׁהֲרִין ו"ל "מִשְׁפַּחַת" הוּא מְלִשׁוֹן שְׂכָחָה, כְּשֶׁאָדָם עָסוּק בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּבְמִשְׁאָ מִתָּן, הוּא שׁוֹכַח מְלַחֲטָא. וְלִכֵּן רָאָה לְשֹׁמֵר לֹא לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ, אוֹ לְלַמֵּד, אוֹ לְהַתְּפַלֵּל, אוֹ לְעַבֵּד, רַק לֹא לִילֵף בְּטֵל, שְׂזָה אָבִי אָבוֹת הַטְּמֵאָה, כִּי (פְּתוּבוֹת נט): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שְׁעָמוּם וְלִידֵי זְמָה וְכוּ', וַיְכוּלִים גַּם בְּעֵת מִשְׁאָ וּמִתָּן לְחַשֵּׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפ), שְׂבַעַת מִשְׁאָ וּמִתָּן יְכוּלִים לְקַשֵּׁר אֶת הַמְּחַשְׁבָּה לְתוֹרָה, וּבְפָרֵט שְׂיִשׁ דֵּינִים וְהִלְכוֹת בְּכָל עֲבוּדָה וְכוּ', וּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי הָאוֹר-הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ (רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן עַל נְבִיאִים), שְׂסַפְּרוּ לוֹ עַל חַד בְּדָרָא הָרַב רַבִּי מִשָּׁה אֶלְשִׁיף ו"ל, אֲשֶׁר בָּאוּתוֹ

זמן שהיה עוסק בדרכי הגוף למצא טרף, באותן שעות חבר פרוש על התורה פלה, פי ידיו עסקניות ומחשבותיו חכמניות בתורה, עין שם; הרי שלף לפניך, שיכולים לעסק בשני דברים — הן בידיים בפונסה, והן במח לחשב בתורה. ואני תמיד רגיל ליעץ לאברכים שרוצים לקחת על עצמם על תורה ועבודת השם ותברך, וגם צריכים לעבד באיזו עבודה גשמית, שתמיד יקחו עבודה כזו, שלא יצטרכו להשתמש עם הפה, הינו יכולים לעבד עם הידיים, כל עבודה שרק יש לו, אבל הפה יהיה בן חורין לדבר אז עמו ותברך — או יחזר אז משניות בעל-פה (אם הוא זוכר). הכלל, שאסור להשבר משום דבר שבעולם, יהיה איך שיהיה, תמיד יהיה רגיל לדבר עמו ותברך, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור שמדבר עמו ותברך, זוהי הצלחה נצחית, ואם בני-אדם היו יודעים מה כל דבור שאחד מדבר עמו ותברך גורם בכל העולמות, אז היו מתמידים כל היום לדבר עמו ותברך, ובפרט בעת הלוכו בדרך וכו', בשעה שאינו יכול ללמד, וכך אינו הולך בטל אף פעם.

דוע, שרבנו ז"ל רצה שנסתובב נוהמים כאריות, הינו תמיד להיות רגיל לדבר עמו ותברך בתמימות ובפשטות גמורה, ודבר זה עולה על הכל, כי הדבור עמו ותברך רק יקרבו אותו יותר ויותר אל ישוב הדעת ולמוד תורה בעיון רב, אשרי מי שמרגיל עצמו לדבר תמיד אליו ותברך, ואז אף פעם לא יהיה לבד. ומוכא בתנא דבי אליהו רבה, פרק טו: לפי שכל המרבה שיחה ותפלה, הם המליים אותו עד שמגיע אל בית עולמו. רואים בני-אדם שמתבגרים, והילדים התחתנו, וכל אחד הלך לגור במקום אחר, והם נשארים לבד גלמודים ובודדים וכו', וממש משתגעים מבדידות וכו', וככל שיותר מתבגרים, יותר הורסת אותם הבדידות וכו', אבל אם אדם מרגיל עצמו לדבר עמו ותברך עוד מגיל צעיר, אזי כל החיים שלו משתנים לגמרי, כי הוא אף פעם אינו לבד, תמיד הולך עמו ותברך, ומדבר אליו ותברך, אשרי מי שמרגיל עצמו אל דבר זה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ז רפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה יודע, שרַבְנוּ ו"ל הִיָּה נֶגֶד גְּרוּשִׁין, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ: אִם סוֹבְלִים מֵהָאִשָּׁה, זֶה אֵינוֹ רוֹאֶה פְּנֵי גִיְהוֹנוֹם, וּבְכָלֵל צְרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר הָאִשָּׁה הִיא עֵצָם מְעַצְמִיו וְכוּ', וְלִכְּן הָאָדָם בְּעֵצְמוֹ חַיֵּב, כִּי (יְבָמוֹת סג): זָכָה — עוֹזְרָתוֹ, לֹא זָכָה — כְּנִגְדּוֹ, הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הָאָדָם; וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְחַקֵּן אֶת מַעֲשָׂיו, וְאִז אֲשֶׁתּוֹ תִּשְׁתַּנֶּה לְגַמְרִי, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּבַעַל, וְלִכְּן אִם אַתָּם אֵינְכֶם מְסַתְּדִרִים וְכוּ', אֵל תִּזְרַק אֶת הָאִשָּׁמָה עַל אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', רַק עַל עֵצְמְךָ, כִּי אַתָּה חַיֵּב בְּדַבְּרֶךָ, כִּי אִם הֵייתָ יָרָא שָׁמַיִם אֲמַתִּי, אִז אֲשֶׁתְּךָ לֹא הֵייתָ מְצִיָּקָה לָךְ. וְלִכְּן תִּזוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְאִז הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז רפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה מאוד אני מצטער בצערך הקשה עד הורדת דמעות על הצער הגדול שאתה סובל, שבנך יחידך אשר אהבת וכו', יצא לתרבות רעה, אשר דבר זה צרה מרה עד מאוד וכו', כי אין עוד צער יותר גדול מלראות איך שבהן אוכל טרפות וכו', ומחלל

שְׁבִתוֹת וְכוּ', וְעוֹבֵר עַל גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְכוּ', הַצַּעַר הַזֶּה קָשָׁה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כִּי כָּל אֶבֶא הָיָה רוֹצֵה שָׁבֵנו יִהְיֶה צָדִיק יוֹתֵר מִמֶּנּוּ וְכוּ'.

עַם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְנַחֲמָךְ, הֲלֹא זָכָה אוֹתָנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכְיֹת חֲנָם עַד מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזוֹ הַזְּכוּת הִכִּי גְדוֹלָה שָׁרָק יֵשׁ, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שֶׁזּוֹכֶה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְלִקְיָם עֲצוּתוֹ הַקְדוֹשׁוֹת, בְּוִדְאֵי זְכוּתוֹ גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁמִי שְׁמִצִּית אוֹתוֹ, וּמִקְיָם דְּבָרָיו בְּתַמִּימוֹת בְּפִשְׁטוֹת בְּאֶמֶת, אֲזִי אֵין דְּרָגָה בְּעוֹלָם, שְׁלֹא יָבִיא אוֹתָנוּ אֵלֶיָּהּ. וְלָכֵן קָדָם קָח אֶת הַדְּבָר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל: "אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל", הֵינּוּ אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ, עַם תְּפִלָּה יְכוּלִים לְפַעַל הַכֵּל, אֲנִי רְאִיתִי בְּעֵינַי דְּבָר כְּזֶה. בְּנוּ שֶׁל אֶחָד מִחֲשׁוּבֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָרַב הַחֲסִיד ר' שְׁמוּאֵל הוֹרְבִיץ ז"ל יֵצֵא לְתַרְבוֹת רְעָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, הוֹרִיד אֶת הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת וְהַתְּנַיִס וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה כְּגוֹי גְּמוּר, לֹא עֲלִינוּ, וְאָבִיו גִּסַּע לְמִרוֹן, וְיֵשֵׁב שָׁם כְּמֵה שְׁבוּעוֹת, וּבִלְהַ יָמִים שְׁלָמִים אֲצֵל צִיּוֹן הַתַּנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, וּבִקֵּשׁ עֲלֵיו רַחֲמִים, וּבְכָה הַרְבֵּה וְכוּ', וְהִנֵּה יוֹם אֶחָד בָּא בְּנוּ וְאָמַר לוֹ, שֶׁהוּא מִתְחַרֵּט עַל הַכֵּל, וּכְבֹר רוֹצֵה לְצִיַּת וְכוּ', אֵךְ יְדוּעַ מִי שְׁמַתְנַיִס, קָשָׁה לוֹ לְצִיַּת וְכוּ', עֲנֵה לוֹ אָבִיו: אִם אַתָּה בְּאֶמֶת מִתְחַרֵּט, וּמִקְבֵּל עַל עֲצָמָךְ לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלַחֲזוֹר לְגִדְל זֶקֶן וּפְאוֹת, אֲזִי תִרְאֶה שִׁיְהִי לָךְ גִּס, וְהַבְּטִיחַ לוֹ בְּנוּ עַל הַכֵּל. וְיִהְיֶה הַיּוֹם, וְנַעֲשֶׂתָה גְּנֻבָה בְּמִטְבַּח שֶׁל הַבְּסִיס וְכוּ', וְחֲשָׁדוּ בּוֹ וְזָרְקוּהוּ מִשָּׁם, וְחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וּגְדֵל חֲזָרָה זֶקֶן וּפְאוֹת וְהַחֲתֵן. אֲנִי רְאִיתִי אוֹתוֹ קָדָם שֶׁהִתְפַּקֵּר וְאֲחֵר שֶׁהִתְפַּקֵּר, וְאֲחֵר-כֶּף כְּשֶׁחֲזַר בְּתַשׁוּבָה (מִפְּנֵי כְבוֹד הַמְּשַׁפָּחָה לֹא אֲזַכִּיר אֶת הַשֵּׁם), הָרִי שְׁלָךְ לְפָנָיִךְ, מֵה תְּפִלָּה יְכוּלָה לְפַעַל, כִּי תְּפִלַּת אָבוֹת עַל בְּנִים מוֹעֵלַת תָּמִיד, רַק אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ מִלְּהִתְפַּלֵּל עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, בְּוִדְאֵי כָּל בְּעַל שְׁכָל צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ עַל יְלָדָיו מִהֲרַגַע שְׁאִשְׁתּוֹ נִפְקָדָה וְכוּ', שֶׁהוֹלֵד יֵצֵא שְׁלָם וּבְרִיא בְּנִפְשׁוֹ וּבְגוּפוֹ וְכוּ', וְהַעֲקֵר שִׁיְהִי צָדִיק וְלִמְדָן וִירָא שְׁמִים גְּדוֹל. וְכֵן כְּשֶׁנוֹלַד הַבֶּן אוֹ הַבַּת, צָרִיכִים כְּבֹר לְהִתְפַּלֵּל, שִׁיְהִי שְׁמוֹר מִן הַחֲטָא וְכוּ', וְשְׁלֹא יִפְגְּמוּ, חַס וְשְׁלוֹם וְכוּ', אֲלֹא יִהְיוּ נוֹטְרֵי הַבְּרִית וְכוּ', וְכֵן כָּל יוֹם וְיוֹם צָרִיכִים

לשפף שיח ותפלה על שלום הילדים והצלחתם הגשמית והנצחית, ושימצאו זוג הגון ויהיו להם ילדים ופרנסה וכו' וכו', ואת זה צריכים להתחיל להתפלל עוד בעת ההריון, ואחר-כך כל יום ויום, ואז זוכים לילדים טובים, אבל רב רבם של אברכים צעירים אינם יודעים את זאת, וכלל לא עולה בדעתם שצריכים להתפלל על זה, ולכן לבסוף יוצא מה שיוצא וכו', ובפרטיות בדור הזה שהפך הפקר וכו', והכפירות והנאוף חוגגים בריש כל חוצות, ומה יעשה הבן או הבת שלא יחטאו וכו'? ! וכל-כך חבל, שלא מלמדים את האברכים הצעירים לבקש ולהתחיל עוד מגיל צעיר וכו', מעת שהאשה נכנסת להריון וכו', לבקש ולהתפלל ולשפף דמעות פנים על הצלחת הילדים ברוחניות ובגשמיות. ואם היו עושים את זאת, בודאי לא הייתה קורה דבר כזה וכו', ולכן ראה להתחזק לילך בדרכי רבנו ז"ל, ולשפף שיח ותפלה לפניו ותברך על הצלחת ילדיך בגשמיות וברוחניות, ואז תראה נפלאות.

הרב הקדוש רבי יצחק אייזיק מקאליב זי"ע, שהיה איש אלקים קדוש ונורא, היה לו בן שיצא לתרבות רעה, ואחר הסתלקותו הלכו עשרה מתלמידיו (חסידיו אושנואר) על ציונו הקדוש, והרבו להתפלל בעבור בנו שיחזור בתשובה, ולבסוף חזר בתשובה.

הרב הקדוש רבי חיים מטשרנוויץ זי"ע בעל המהבר "באר מים חיים", ידוע אף שבשבת היה גבה מעל גבה, ממש שרף, וחרב את ספרו הקדוש "סדורו של שבת", ואף-על-פי-כן בנו יצא לתרבות רעה, וחרמנא לצלן, והיה מעשן בשבת וכו', וכא עם מקטרת לפני בית אביו לעשן בשבת להכעיס, כדי לצער את אביו וכו', וחסידיו אביו רצו להכותו וכו', והצדיק הזהיר בחמרה רבה את חסידיו, ואמר להם: מי שיגע בו לרעה, אוי לו ואוי לנפשו וכו'.

האיש האלקי הרבי רבי יהונתן איבשיץ זי"ע, היה לו בן שיצא לתרבות רעה, ואחר הסתלקות אביו, שעברו שתיים-עשרה שנה, בא אליו אביו מעולם פעם פעמים ושאל עד שחזר בתשובה, ונעשה בעל תשובה גדול מאד.

וְכֵן יֵשׁ עוֹד הַרְבֵּה צְדִיקִים קְדוֹשִׁים מִמֶּשׁ שְׂרָפֵי מַעֲלָה בְּקִדְשָׁתָם
וְעֹבְדֵתָם וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּנִיָּהֶם יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רָעָה.
וְלָכֵן אֵין עֲצָה רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן יוֹמָם וְלַיְלָה
עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְשִׂיחָזְרוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ו' תַּמּוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! מְאֹד מְאֹד אָנִי מִקְפִּיד עָלֶיךָ עַל הַתְּנַהֲגוּתְךָ וְכוּ',
שְׂאֵת רוֹדְפֵת אֶת בְּעֵלְךָ וּמְשַׁלִּיכָהּ לוֹ אֶת הַגֵּט בְּכֹל פַּעַם וְכוּ', רַק
מִפְּנֵי שֶׁהוּא לוֹמֵד תּוֹרָה וְכוּ', אֶת בְּעֲצֻמְךָ כּוֹתֵבֶת שֶׁהוּא בַּעַל מְדוּת
טוֹבוֹת, בַּעַל דְּרָךְ אֶרֶץ וְכוּ', רַק יֵשׁ לוֹ חֲסָרוֹן אֶחָד, שְׁיֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם
וְלוֹמֵד תּוֹרָה וְכוּ', בּוֹשֵׁי לָךְ וְכוּ', הֵיית צְרִיכָה לְקַבֵּל בַּעַל פָּרָא אָדָם,
שְׁלֹא הָיָה בְּבֵית כָּלֵל, אֶלָּא מְסֻתָּבֵב עִם חֲבָרִים רָעִים וְלוֹקַח סְמִים
וְכוּ', וְיֹשֵׁב בְּכֹלָא וְכוּ', אוֹלֵי אֲזֵ הֵיית מְעֵרִיכָה אֶת בְּעֵלְךָ, אֲבָרְךָ
תְּלַמֵּד חֶכֶם, שְׁיֹשֵׁב וְלוֹמֵד, וְשׁוֹמֵר עַל דְּבִוּרוֹ, וּמִתְנַהֵג בְּדְרָךְ אֶרֶץ
גְּדוּלָה מְאֹד.

תְּאֲמִינִי לִי, שֶׁהַרְבֵּה נָשִׁים הָיוּ מְאֻחָלוֹת לָהֵן בְּעֵלִים כָּאֵלוֹ, וְאִם
מֵצֵד הַפְּרִנְסָה וְכוּ', זֶה לֹא תְלוּי בְּבַעַל כָּלֵל, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטִי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט): פְּרִנְסָה בָּאָה רַק בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה וְכוּ',
וְלָכֵן מָה אֶת כָּל-כֶּף רוֹדְפֵת אֶת בְּעֵלְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְשׁוֹפְכֶת אֶת דְּמִי
וְכוּ', רַק מִפְּנֵי שֶׁהוּא לוֹמֵד תּוֹרָה וְכוּ', תְּאֲמִינִי לִי, שֶׁהַרְבֵּה אֵין לָהֶם
פְּרִנְסָה, וְהֵם מְסַבְּבִים בְּחֹבוֹת עֲצוּמִים, אֶף שְׁעוֹבְדִים וְעוֹסְקִים
בְּמִשָּׂא וּבְמִתֵּן, אֲדַרְבֵּה הַתּוֹרָה מְעַשְׂרֵת, וְאִשָּׁה צְדִיקָה לַעֲזֹר
לְבַעֲלָהּ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וּמִי שֶׁבָּקִי בְּהַנְהִיגַת הַצְּדִיקִים לֹא הָיָה צְדִיק

אָחַד שֶׁבַתְחֵלָה לֹא נָסוּ אוֹתוֹ עִם עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוּלָה, עַד שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ פְּלוֹם מִמֶּשׁ, אֲפִלּוּ חֲתִיכַת לֶחֶם וְכוּ', וְזֶה הָיָה כְּמַעַט אֲצֵל רַב רַבִּים שֶׁל הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים, וְאָף פְּעַם לֹא הִתְלוֹנְנוּ, אֲדַרְבֵּה שֶׁמָּחוּ שֶׁבִּעְלֵיהֶן עוֹסְקִים בַּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, וּדְבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַרְבֵּה הִקְדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק מִקְאֲמָרְנָא זי"ע סֵפֶר, שֶׁבְּבֵית אָבִיו הָיוּ יְכוּלִים לַעֲבֹר כַּמָּה יָמִים, שֶׁלֹּא הָיְתָה חֲתִיכַת לֶחֶם בְּבֵיתוֹ, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אָבִיו הִקְדוּשׁ רַבִּי אֶלְכָּסְנֵדֶר סְנֵדֶר זי"ע יָשַׁב וְלָמַד תּוֹרָה מֵאַנְפִּין נְהוּרִין, וְהִילָדִים הִצְרָכּוֹ לְלַכֵּת אֶל אֵיזָה שָׁכֵן וּלְבַקֵּשׁ חֲתִיכַת לֶחֶם.

הַרְבֵּה הִקְדוּשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְרִימְנוּב זי"ע, בְּעֵת הַיּוֹתוֹ אֲבָרָךְ צָעִיר, יָשַׁב כָּל הַיּוֹם בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ, וְלָמַד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, וְלֹא הָיָה אֲכַפְתָּ לּוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְאִשְׁתּוֹ הִצְדִּיקַת הָיְתָה דוֹאֲגַת עַל פְּרָנְסַת יְלָדֶיהָ, וְהִיא הָיְתָה מְבִיאָה אֲכָל לְבַעֲלָהּ לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ, כַּדִּי שֶׁלֹּא יִתְבַטֵּל מִלְמוּד תּוֹרָה. פְּעַם אַחַת קָרָה שֶׁלֹּא הָיָה לָהּ פְּלוֹם מַה לְתַן לְיְלָדִים, וְלֹא הָיָה לָהּ אֲפִלּוּ לֶחֶם לְהַבִּיאַה לְבַעֲלָהּ, וְהִלְכָה אֶל הַחֲנוּת לְקַנּוֹת אֲכָל, וְגִרְשָׁה בַּעַל הַחֲנוּת, וְאָמַר לָהּ: "אַתְּ חֲיִיבַת כָּבֵר הַרְבֵּה מְאֹד, אֵינִי יְכוּל לְמַכּוֹר לָךְ יוֹתֵר". וְהִלְכָה אֶל הַמַּאֲפֵיָה, וְרָצָה לְקַנּוֹת לֶחֶם אֶחָד, כִּי בַּעֲלָהּ כָּבֵר לֹא אֲכָל שְׁלִשָּׁה יָמִים, וְצָעַק עָלֶיהָ בַּעַל הַמַּאֲפֵיָה: "אַתְּ חֲיִיבַת כָּבֵר הַרְבֵּה כֶּסֶף, וְאֵינִי יְכוּל לְמַכּוֹר לָךְ יוֹתֵר", וְהִתְחִילָה לְבַכּוֹת בְּכִי מֵרַמְּזָה, אֲזִי אָמַר לָהּ בַּעַל הַמַּאֲפֵיָה: "אֲנִי נוֹתֵן לָךְ לֶחֶם אֶחָד, רַק בְּתוֹנָאֵי שְׁתַּמְכְּרִי לִי אֶת כָּל הָעוֹלָם הַבָּא שְׁלָךְ". וְהִסְפִּימָה, וְרָצָה כְּתֹב מִמֶּנָּה, וְכִתְבָהּ לוֹ שֶׁהִיא נוֹתֵנָת לוֹ אֶת כָּל הָעוֹלָם הַבָּא שְׁלָהּ, וְהִחֲלָה לְרוּץ לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ, כִּי הִיא יָדְעָה שֶׁבַּעֲלָהּ הִקְדוּשׁ כָּבֵר לֹא אֲכָל שְׁלִשָּׁה יָמִים, וְאִיךָ שָׂרַק וְנִכְנְסָה לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ, וְהִבִּיאָה אֶת הַלֶּחֶם, הִלָּךְ בַּעֲלָהּ וְנָטַל יָדָיו וְאָכַל, וְאָמַר לְאִשְׁתּוֹ הַרְבֵּנִית: "לֹלֵא שְׁהֵיִית בָּאָה עֲכָשׁוּ, הָיְתָה פּוֹרְחַת נְשָׁמְתִי, כִּי הִרְגַּשְׁתִּי כָּבֵר פְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ" וְכוּ', וְהוּא אֲכָל, וְהִיא עֲמָדָה מֵהַצַּד וּבִכְתָּהּ. וְשָׂאֵל אוֹתָהּ בַּעֲלָהּ הִקְדוּשׁ: "מַה זֶה וְעַל מַה זֶה הַבְּכִי"? וְסִפְרָה לוֹ, אֲשֶׁר עַל הַלֶּחֶם הַזֶּה הִיא אֲבָדָה אֶת הָעוֹלָם הַבָּא שְׁלָהּ, וּפְרָטָה כִּיצַד הִשִּׁיגָה אֶת הַלֶּחֶם הַזֶּה, אֲזִי הִבְטִיחָה בַּעֲלָהּ,

שְׁתַּהִיָּה עִמּוֹ בְּמַחֲצֵתוֹ בְּגֵן-עֵדֶן, וְאֵין לָהּ מָה לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, וְכֵן הָיָה, שֶׁקָּבְרוּ אוֹתָהּ אֶצֶל בַּעֲלָהּ בְּאֵהָל אֶחָד.

תְּאַמִּינֵי לִי, שְׁיֵשׁ עוֹד הַמּוֹן סְפוּרִים, אִךְ מָה יוֹעִיל לְסַפֵּר לָךְ, כְּשֶׁאַתְּ כָּל-כֶּף רוֹדֶפֶת אֶת בַּעֲלָךְ, רַק מַחֲמַת שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה וְכוּ', בּוֹשָׁה וְחֶרְפָּה וְכוּ', הִרִי אֶת בַּעֲצָמָךְ כּוֹתֶבֶת אֶת כָּל הַמְּדוּת טוֹבוֹת שְׁיֵשׁ בּוֹ, וְרַק חֶסְרוֹן אֶחָד לוֹ, שֶׁהוּא יוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם וְלוֹמֵד תּוֹרָה.

כְּדָאֵי לָךְ לְשֶׁאֵל אֶת הַשְּׂכָנוֹת שְׁלָךְ, אִיךְ בַּעֲלִיָּהֶן מִתְנַהֲגִים וְכוּ', וְאִז הָיִית נּוֹתְנָת שְׂבַח לְבוֹרָא עוֹלָם עַל גְּדֹל זְכוּתָךְ שְׁיֵשׁ לָךְ בַּעַל כְּוָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רפ"ט.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ו' תַּמוּז ה'תַּנּ"ש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא תִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֵל תִּפְגֹּס בְּלֶחֶץ, הַחַיִּים אֵינָם קָלִים כְּפִי שְׁחוֹשְׁבִים, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת וְכוּ', וְעַקֵּר כָּל הַסְּבָל בָּא לְאָדָם, מִפְּנֵי שְׁאֵין לוֹ סְבָלָנוֹת, כִּי אִם הִיָּתָה לְאָדָם סְבָלָנוֹת, הָיָה עוֹבֵר עַל הַפֶּל, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה): עַל-יְדֵי אֲמוּנָה זוֹכִים לְאֲרִיכַת אַפִּים, שֶׁהִיא מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְזוֹכָה שֶׁיְהִיָּה לוֹ כַח הַגְּדֹל וְכַח הַצּוּמָח, וְשׁוּם רוּחַ רָעָה לֹא תוֹכֵל לְעַקֵּר אוֹתוֹ, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא הַדְּבָר הַכִּי חֲזָק שֶׁיִּכּוֹל לְהַצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וַיְסוּרִים. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי כ"ח): "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", עַל-יְדֵי

אָמוּנָה נִמְשָׁכוֹת עֲלֵיו הִרְבֵּה בְּרָכוֹת. וְעַקֵּר הַבְּרָכָה זֶה לְהִיּוֹת סְבֵלָן,
כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֶת מִדַּת הַסְּבֵלָנוּת הוּא הַמְּנַצֵּחַ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז רצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַקֵּת, ו' תַּמּוּז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! אֶת גְּדֵל שְׁמִחָתִי שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּלִהְפִיץ אֶת סִפְרֵי
רַבְּנוֹ ז"ל — זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה כָּל עֲנִינֵי —
לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכֻלָּם אֶת הַחֵן וְהַפֶּאֶר וְהַיָּפִי שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהוּא
הַצְּדִיק הָאֱמֵת, רֹאשׁ-בֵּית שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל (עֵיִן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב',
סִימָן ז), שְׁצָרִיכִים לְפָרְסֵם וּלְגַלוֹת אֶת הַצְּדִיק הָאֱמֵת, וְאִזּוֹ יִפְתָּחוּ אֶת
הָעֵינַיִם וַיִּסְתַּכְּלוּ עַל גְּדֵלַת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכֵן הָעַקֵּר לְהִסְתַּכֵּל
עַל עֲצָמוֹ, אֵיךְ אוֹחֵז בְּהַד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵם: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עֶפֶר.
וּלְהַפְּיֵךְ כְּשִׁמְתֵּי-פָרְסֵם מִפָּרְסֵם שֶׁל שְׁקֵר, עַל-יְדֵי-זֶה נִעְלָם הַיָּפִי
וְהַפֶּאֶר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְלִכֵּן זֶה שְׁמִחָתִי, שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי לְגַלוֹת
אֶת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי אֵין אֶתָּה יוֹדֵעַ מָה אָנִי סוֹבֵל בְּעִבוּר הָעֵסֶק
הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְכוּ', וְשֶׁהַסְּמֻךְ-מ"ם לְקַח אֶת עֲצָמוֹ עָלָי מְאֹד בְּכָל-לַיּוֹת
וּבְכָרְטִיּוֹת וּבְכָרְטִי פְּרֻטִיּוֹת וְכוּ', אֵיךְ אָנִי מִתְחַזֵּק בְּתוֹךְ תַּקְּףָה הַצְּרוּת
וְהַיְסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָי, וְאָנִי מִחִיָּה אֶת עֲצָמֵי בְּזֵה שְׁאֲנִי זוֹכֵה
לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוֹ ז"ל (תְּהִלִּים קִיט, צב): "לוֹלֵא תוֹרְתָךְ שֶׁעֲשׂוּעֵי אִזּוֹ
אֲבִדְתִּי בְּעֵינָי".

וְלִכֵּן גַּם אֶתָּה רֹאֵה לְחַזֵּק עֲצָמְךָ בְּעֵסֶק הַפְּצָה, וְאַל תִּתְבַּיֵּשׁ
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי אֲפִלוּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִמְצְאִים רַק
בוֹדְדִים, שֵׁישׁ לָהֶם הַשְּׂגָה בְּעֵסֶק הַפְּצַת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם. וְלִכֵּן
חִזֵּק וְאַמֵּץ מְאֹד בְּעֵסֶק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וּבְזִכּוֹת זֶה יִמְחַל לָךְ הַקְּדוֹשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כַּמּוּבָא בְּאֲרִיכוֹת בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (תּוֹרַת מוֹהַר"ן, סִימָן תּמז), שֶׁבְּזָכוֹת שְׂמֻקְרָבִים אַחֲרַיִם לְתַשׁוּבָה, הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, עֵינֵן שֶׁמֶהִסְפּוּר שֶׁל הַעֲשִׂיר, שֶׁהֲלוֹהָ כֶּסֶף לְהִמּוֹן אֲנָשִׁים, וְאִף אֶחָד לֹא הִחְזִיר לוֹ, רַק עָנִי אֶחָד בָּא וּבָכָה שֶׁהוּא חָיֵב לוֹ חוֹב קָטָן, אֲבָל אֵינִן לוֹ לְשַׁלֵּם וְכוּ', עָנָה לוֹ הַעֲשִׂיר: לָךְ וְתִגְבֶּה אֶת כָּל הַחֻבוֹת מֵהָאֲנָשִׁים, וְאֶפְלוּ לֹא תָבִיא מֵהֶם מִחֲצָה שְׁלִישׁ וּרְבִיעַ, גַּם-כֵּן יִהְיֶה הַרְבֵּה, וְאִז אֶמְחַל אֶת חוֹבְךָ, עֵינֵן שָׁם.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּעֵסֶק הַפְּצָה, שְׂאֵז יִמְחַל לוֹ הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז רצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַקֶּת, ו' תַּמּוּז ה'תַּשַּׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

וְתֵאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב אֶת הַצָּרָה הַמְרָה שֶׁנִּפְלְתָ בָּהּ וְכוּ', אִף בְּאֵתִי לְהוֹדִיעַ לָךְ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עח): אֵינִן שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֲסוּר לְהַתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפְסָן, אֵינִן דְּבָר כְּזֶה יְאוּשׁ. וְאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם בְּתַפְלָה (תְּהִלִּים קמו, י): "לֹא בְּגִבוּרַת הַסּוֹס יִחַפֵּץ וְלֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצָה, רוּצָה הַנּוֹי"ה אֶת יִרְאִיו אֶת הַמִּיחָלִּים לְחִסְדּוֹ", הִנֵּה אֱלוֹ הַרְשָׁעִים מִתְּפָאֲרִים שֵׁישׁ לָהֶם כַּח סוֹס וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל אֶחָד מִפְּחַד מְסוּס, אֲבָל בְּאֵמַת "רוּצָה הַנּוֹי"ה אֶת יִרְאִיו אֶת הַמִּיחָלִּים לְחִסְדּוֹ", וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְהַתְיַאֵשׁ, וְלִזְכּוֹר כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵתָה מְרוֹם הַנּוֹי"ה. וּפְרָשׁ רַש"י: 'לְעוֹלָם

יָדָךְ עַל עֲלִיּוֹנָה; רַק צְרִיכִים לְבַטֵּחַ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן כִּי סוּף הַכְּבוֹד יָבוֹא, שְׂנוֹזְפָה לְהַפְלִיל בְּכַבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ו' תְּמוּזָה ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ! רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁיֵשׁ רַק כְּתֻבָּת אַחַת לַפְּנוֹת בְּעֵת צָרָה, וְהִיא — לְהִתְחַבֵּא אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵינֵךְ קוֹנוֹ, וְאִזּוֹ יִהְיֶה נִצָּל מִכָּל הָרַע שְׂשׂוֹנְאָיו מִתְחַנְּנִים לַעֲשׂוֹת לוֹ, וּכְכֹל שְׂאֵתָה בָּא וּבּוֹכָה וּמִתְחַנְּנִין וּמִתְפַּלְלִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כְּמוֹ-כֵן, כְּבִיכּוֹל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פּוֹנֶה אֵלֶיךָ. וְדַבֵּר זֶה אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר לְאָדָם, כִּי הוּא מִסְתְּרִי נִסְתָּרוֹת וְכוּ', אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאֵתָה זֹאת.

רַק תּוֹצִיא אֶת הַמְּרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת מִמֶּךָ, וְכֵן תִּרְאֶה לְשִׂמְחָה אַחֲרֵיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה גַם אֶתָּה לְשִׂמְחָה. וְכִמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק קו'): עֲצָה לָבוֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִן — לְהַשְׁפִּיל אַחֲרֵיכֶם. רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ו' תְּמוּזָה ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִיבְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! זוֹ לֹא דָרָךְ וְכוּ'. חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְתֹאמִין, שְׁפֹל מִה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ זֶה נִסְיוֹן קָשָׁה וּמֵר מְאֹד, לְנִסּוֹתֶךָ אֵל מִי תִפְנֶה בְּעֵת צָרָה. וּבּוֹדָאי עַל-יְדֵי בְּטַחֲוֹן חֲזַק תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה.

רַק אֵל תִּחְזִיק עֲצָמְךָ רָשָׁע וְכוּ'. וּבְאֵמֶת אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ תְּהִלִּים לֵב) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים לֵב, י'): "רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטִיחַ בַּהַוְיָ"ה חֶסֶד יְסוֹבְבֵנוּ", שְׁאֵפְלוּ הַרָשָׁע שְׁמָלָא מִכְּאוֹבִים, אָבֵל אִם יִבְטַח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי חֶסֶד יְסוֹבְבֵנוּ. וְתִהְיֶה לְאֵל, אֶתָּה לֹא רָשָׁע, יֵשׁ בְּךָ הַרְבֵּה נִקְדוֹת טוֹבוֹת. אֶתָּה יְהוּדֵי מִתְעַטֵּף בְּכָל יוֹם עִם צִיצִית וְעִם תְּפִלִּין וְכוּ', שׁוֹמֵר שְׁבֶת וְכוּ', אוֹכֵל כֶּשֶׁר וְכוּ'. וְלִכְּן הִרְגַּל עֲצָמְךָ לִילֶךְ עִם הַגְּלוּי שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רַכב), שְׁצַרִּיכִים לְבַקֵּשׁ וְלִמְצָא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְעַלֶּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז רצד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר חֻקֵּי, ו' תְּמוּזָה ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחִינּוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ. וּבַפֶּרֶט מִי שְׁנוֹכְשֵׁל כְּבָר בְּעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, שְׁזָה עוֹן חֲמוּר, וְחַיִּב עַל זֶה מִיתָה, כִּי הוּא הוֹרֵג אֶת בְּנָיו, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן, עִם כָּל זֹאת גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עא), שְׁגַם עַל זֶה מוֹעִילָה תְּשׁוּבָה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'): עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה, שִׁישְׁמַע בְּזִיוְנוֹ וַיִּדְם וַיִּשְׁתַּק. וְהָיִיתָ שְׁתַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים הַמְּעִיקִים וּמְצִיקִים לְאָדָם מְאֹד, לְכֵן אֲשַׁרִּי מִי שִׁיזְכֶּה לְהַחְזִיק מִמֶּעַמְד בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר, וּמִקַּבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל.

הַעֲקֹר לְהַשְׁמֵר מְרֻשְׁעִים בְּעֲלֵי מַחְלָקָתָהּ. וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם מְכַל
הָאָדָם (מְשָׁלֵי יח, ג): "כְּבוֹא רָשָׁע בָּא גַם בּוֹז, וְעַם קְלוֹן חֲרָפָה". וּפְרַשׁ
הַמְצָדוֹת: כְּשָׁבָא רָשָׁע דְרַכּוֹ לְבַזוֹת בְּגִי-אָדָם, וְהוּא מְחַרֵּף וּמְגַדֵּף
וְכוֹ, עֵינֵי שָׁם; וְלִכְּנָן מְסַפֵּיק לָךְ הַבוֹשׁוֹת שֵׁישׁ לָךְ מַעֲצָמָךְ, מָה אַתָּה
צָרִיךְ עוֹד לְמַשֵּׁף עֲלֶיךָ בּוֹשׁוֹת וְקְלוֹן מְרֻשְׁעִים אַרְוֵרִים. וְלִכְּנָן שְׁלֵא
יְהִיָּה לָךְ עֶסֶק עִמָּהֶם כָּלָל, יִלָּךְ כָּל אֶחָד לְדַרְכּוֹ.

וַיִּזְכֹּר מָה שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמ"א),
שֶׁהַחֶטָּא הִנֵּה בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים. וְלִכְּנָן כְּשֶׁאַתָּה רוֹאֶה רָשָׁעִים
מְדַבְּרִים עֲלֶיךָ, דַּע לָךְ שֶׁאֵלּוּ הֵם הַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים שֶׁבְּרֵאתָ
מִחֻטְאֵיךָ. וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת נֶאֱוָף, סִימָן כו): עַל-יַדֵּי
הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, בּוֹרָא קְלָפוֹת הַמְתַּלְבְּשִׁים בְּבִגְי-אָדָם מִתְּנַגְדִּים
וְחוֹלְקִים עֲלָיו, וְעוֹשִׂין לוֹ יְסוּרִין. וְלִכְּנָן אִם אַתָּה רוֹאֶה בְּגִי-אָדָם
שֶׁמְצִיָּקִים לָךְ, דַּע לָךְ, שֶׁאֵלּוּ הֵם הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרֵאתָ מִחֻטְאֵיךָ וְכוֹ.
וְהַעֲצָה רַק לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה מֵאַהֲבָה, וְלִמְסַר נַפְשְׁךָ עַל קְדֻשַׁת הַשֵּׁם,
וְאִז יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וְכֻלָּם יִתְבַּטְּלוּ, וְיִהְיוּ נֹעֲשִׂים כְּלֵא מַמְשׁ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ תְּמִיד ...

י"ז רצה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקָּתָהּ, ו' תְּמוּזָה ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַעֲקֹר לְשִׁמּוֹר מִבְּטָלָה, שֶׁמְבִיאָה לִידֵי שַׁעֲמוּם, שֶׁהוּא שֶׁגְּעוֹן, וְכֵן
אֵל תִּכְנֶס בְּכּוֹפִיחִים עִם אָף אֶחָד, כִּי מְכּוֹפִיחִים לֹא יוֹצֵא שׁוֹם דְּבָר,
רַק צַעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ. "תְּהִיָּה חֶכֶם וְאֵל תְּהִיָּה צוֹדֵק", זֶה פְּתִיחַ
עֲמִמִּי, אֲבָל יֵשׁ בְּזֶה חֲכָמָה עֲמִקָּה, כִּי הַחֶכֶם יוֹדֵעַ לְהַתְחַמֵּק מְכַל
מִיָּגִי מַחְלָקָתָהּ וְכוֹ, מָה שֶׁאֵין בֵּין הַכְּסִיל רַק מְסַתְּבָךְ, כִּי (מְשָׁלֵי י, יט):
"בְּרַב דְּבָרִים לֹא יִחַדֵּל פֶּשַׁע". וְאָמַר הַתַּנָּא (אָבוֹת ג, יג): 'סִיג לַחֲכָמָה
שְׁתִּיקָה'; וְזֶה סוֹבֵב בְּיֹתֵר בְּבִיתוֹ — זוֹ אֲשֶׁתּוֹ, שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים (אבות, פָּרָק ב'): וְכָל הַמְרֻבָּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה גֹרֵם רָעָה לְעֲצָמוֹ, וּבֹטֵל מִדְּבָרֵי תוֹרָה, וְסוֹפּוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֲנוּם עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי הַמַּחְלָקָת שֶׁנִּתְּהַנָּה בְּבֵית, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹמֵר פִּיּוֹ, אֲזִי שֹׁמֵר מִצְּרוֹת נַפְשׁוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תמוז ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר תִּרְאֶה שִׁיחָה לָךְ אִמְּךָ לֵב, אֲשֶׁר בְּזֶה תְלוּיָה כָּל גְּבוּרַת הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן רמט), שֶׁעֲקָר גְּבוּרַת שְׁמִשׁוֹן הִיָּתָה עַל-יְדֵי אִמְּךָ לֵב, כִּי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אִמְּךָ לֵב אֵינּוּ מִפְּחַד מִשׁוֹם דְּבָר, אֶלָּא נִכְנָס בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה, וְרַק כֶּף מִצְּלִיחַ. וְדָבָר זֶה הוּא לְמוֹד עֵמֶק לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁצָּרִיךְ לִידַע, שֶׁיֵּשׁ עָלָיו מְלַחְמָה גְּדוֹלָה מִצַּד הַיַּעַר הַבּוֹעֵר בּוֹ, וּמִכְשִׁילוֹ בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְהָאָדָם כָּבֵר נִכְנָס בִּיאֹוֶשׁ, שֶׁהוּא כָּבֵר לֹא יֵצֵא מִהַרְגָּלוֹ הָרַע וְכוּ', וְכֵן כָּאֵלּוֹ כָּבֵר אֵינּוּ רוֹצֵה אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ'. צָרִיךְ לִידַע, שֶׁזֶּה עֲקָר הַמְּלַחְמָה — לֹא לְשִׁים לֵב לְכָל הַהֶסְתּוֹת שְׁמִסִּית אוֹתוֹ הַסֵּמ"ך-מ"ם לְהַגְבִּיחַ יָדַיִם וּלְהַתִּיאֵשׁ וְכוּ', אֶלָּא צָרִיךְ לְהַתְּאָזֵר בְּעִזּוֹת וּבְעֲקֻשָׁנוֹת דְּקִרְשָׁה לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְפַל בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וּבְסִפְקוֹת וְקִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', אֶלָּא עָלָיו לְהִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָתוֹ עִבּוּדַת-הַקֹּדֶשׁ בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה, בְּתוֹשֻׁבָה וּבְצַדִּיקָה, כָּאֵלּוֹ לֹא קָרָה שׁוֹם דְּבָר, וְזוֹ גְּבוּרַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹבֵד אֶת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁלֹּא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, רַק מִחֲמַת אֲהָבָה, שֶׁאֵזוֹ לְעוֹלָם לֹא יִפֹּל. וְכְמוֹ שֶׁאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע, בְּעֵת שֶׁשָּׁמַע בֵּת קוֹל, שֶׁהַפְּסִיד אֶת הָעוֹלָם הִבָּא שְׁלוֹ, מִפְּנֵי שֶׁבָרַךְ זוּג שֶׁהָיוּ שְׁנֵיהֶם עֲקָרִים, וְהִכְרִיחַ אֶת הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא

שְׁיֹלִידוֹ, עָנָה וְאָמַר בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה: "עֲכָשׁוּ אֶעֱבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּלִי עוֹלָם הַבָּא"; וְרַבְּנֵנוּ ז"ל שִׁבַּח אֶת זֶה מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת אָדָם עֲצוּב, מִחֲמַת שְׂנֵדָמָה לוֹ כָּאֱלוֹ כֶּכֶר אֶבֶד הַכֵּל, וְאֵין לוֹ לֹא עוֹלָם הַזֶּה וְלֹא עוֹלָם הַבָּא, וְהַכֵּל אֶבֶד וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁלָּבּוֹ חֲזָק וְאִמִּין, אֲזַי קוֹפֵץ בְּתוֹךְ קִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ שׁוֹם דְּבָר, הוּא רַק מִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִתְנַדֵּה עַל חֲטָאָיו וְלוֹמֵד תּוֹרָה, וּמְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה כָּאֱלוֹ לֹא קָרָה כְּלוּם, וְאֵינוֹ מְצַפֶּה לְשׁוֹם תְּגִמּוּל, זֶהוּ הַגְּבוּר שְׁסוּף כָּל סוּף יִנְצַח אֶת הַמְּלַחְמָה, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז רצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ו' תְּמוּזָה ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹכָא בְּזִהָר (וַיֵּצֵא קִנְיָ): כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל אוֹחֲזוּ בַתּוֹרָה, הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מְמַשֵּׁיף עָלָיו רַחֲמִים מְלֻמְעָלָה וְרַחֲמִים מְלֻמְטָה, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ אוֹהֵבוֹ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (שְׁמוּאֵל-ב' יב): "וַיְהִי־הָ אֱהָבוֹ", כִּי עַל-יָדֵי לְמוּד תּוֹרָה נַעֲשֶׂה הָאוֹהֵב שֶׁל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא. וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א), שֶׁעַל-יָדֵי תּוֹרָה נִמְשָׁף עָלָיו חֵן, וְנִשְׁמָעוֹת וְנִתְקַבְּלוֹת תְּפִלוֹתָיו לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן נִשְׁמָעִים וְנִתְקַבְּלִים דְּבָרָיו לְבְנֵי אָדָם, וְלָכֵן הַתְּמִד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן תְּעוֹרֵר גַּם אֶת אַחֲרִים שֶׁיִּתְמִידוֹ בַתּוֹרָה, כִּי אֵין לָנוּ אֶלָּא אֶת הַתּוֹרָה, וּבִיּוֹתֵר לְמוּד מִשְׁנָ"ה, שֶׁהֵן אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיֵּאֱחֹז בָּזֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ תָּמִיד...

י"ז רחצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ו' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה להכניס עצמך באמונה פשוטה, ותדע שאין בלעדיו יתברך כלל. ולכן ברח לך רק אליו יתברך, ותהיה רגיל לדבר עמו יתברך בשפת האם שלך (אידיש), כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ותפציר בתפלה ברחמים ותחנונים במתנת חנם כבן המתחטא לפני אביו, ואל תדחה את השעה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ', וסימן קצז), שאסור להתעקש, "אתה מכרח לעזר לי", כי אחר-כך בא לכאב לב, כמאמר ו"ל (ברכות לב): המעיין בתפלתו, בא לידי כאב לב; ופרש רש"י, שדוחק עצמו שמכרח שתתקבל תפלתו, וכשאינו פועל, הוא נשבר. ולכן צריכים רק לבקש ברחמים ובתחנונים מתנת חנם דיקא, ואז תראה ישועה גדולה, שפתאם תפעל ישועה גדולה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ז רצט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ו' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עליך לדעת, כי מנסים את כל אדם בנסיונות קשים ומרים עד מאד, והאדם צריך להיות חזק ומקיף כפרז'לא [חזק כברזל], ולהפוך את החשך לאור, ואז יש לו חלק בעולם הבא, הינו שירגיש רוחניות חיות אלקות, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל

לכל עֵצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמֵה שְׁאֲדָם רוֹאֶה לְפָנַי עֵינָיו דּוֹמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוֹשׁ לְגִבִּי אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִזְכוֹת לְרֵאוֹת אֵת זֶה בְּעֵינַי שְׁכָלוֹ, וְלִהְבִּין וְלִהֲתַבּוֹנֵן בְּזֶה, עַד שְׁיִרְגִישׁ אֵת זֶה בְּמוֹחַשׁ, עַל זֶה הוּא צָרִיךְ לַעֲבֹר כָּל מִינֵי נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מָאֵד, וְלִהְחַזִּיק מְעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, אֲזַי נִקְרָא גְבוּר מְלַחֲמָה, כְּמֵאֵמֶר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת, פֶּרֶק ד'): הַגְּבוּר זֶה שְׂכּוֹבֵשׁ אֵת כְּעֶסוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ סְבָלָנוֹת בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, וְאֵינּוּ נִשְׁבָּר כָּלֵל מִשּׁוֹם דָּבָר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאוּחֻז בְּזֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ז ש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תַּמוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מְכַתְּבֶךָ.

בְּעֵנֵן הַדְּפֶסֶת סֵפֶר שְׂכַתְּבָתְּ וְכוּ', קִדְּם צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, שְׁיֵצֵא מִכָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת וְהִזְיוֹת וְכוּ', וְכֵן לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ שְׁיִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּמְחִילַת עֲוֹנוֹת וְכוּ', שְׁלֹא תִשְׁאַר אֲצִלוֹ שׁוֹם מִחֲשָׁבָה וְהִרְהוּר וְכוּ' שֶׁל עוֹן, חַס וְשְׁלוֹם, כְּדֵי שְׁלֹא יִלְבִּישׁ אֵת הַדְּמִיּוֹנוֹת וְהִזְיוֹת וְהִרְהוּרִים שְׁלוֹ וְשֶׁל קוֹרְאֵי סֵפֶרוֹ, וְאַחַר-כֵּן צְרִיכִים לְרֵאוֹת שְׁתִּדּוּשְׁוֹ יִהְיוּ בְּנוֹיִים עַל יְסוּדוֹת חֲזָקִים שֶׁל מֵאֵמֶרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשִׁים וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְסִפְרֵי גְדוּלֵי תִלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, שְׁהַכֵּל גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

וְצָרִיךְ שְׁתִּזְכֹּר, סֵתֶם הִזְיוֹת וְדְמִיּוֹנוֹת, דְּבוּרֵי סֶרֶק וְהֶבֶל סְפוּרֵי בְּלֵהוֹת וְדְמִיּוֹנוֹת, כְּדֵי שְׁיֵצֵא מִזֶּה מִשְׁהוּ וְכוּ' וְכוּ', הַכֵּל הֶבֶל וּרְעוּת-רוּחַ וְכוּ', וְאֵת עֲוֹנוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים הוּא שֵׁם עַל לֵב וּמְחִשְׁבוֹת הַזּוּלַת וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר לֹא לַעֲיֵן בְּסִפְרֵים הַחֲדָשִׁים מִבְּעֻלֵי

תְּשׁוּבָה, שְׁעֵדִין מְנַחִים בְּכַף הַקָּלֶע וְכוּ', וְנִתְהַפֵּף אֶצְלָם הָאוֹר
וְהַחֹשֶׁף הַטְּמָאָה וְהַטְּהֵרָה הָרַע וְהַטּוֹב יַחַד, כִּי הָעִיּוֹן בָּהֶם רַק
מְבַלְבֵּל אֶת גַּפְשׁ הַקּוֹרָא בָּהֶם.

הַעֲקָר שְׂאָדָם צָרִיף לְחֻדָּשׁ, זֶה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל
זֶה צָרִיכִים לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבֹר, וְכָל הַמְּרָבָה בְּזֶה הָרִי הוּא מְשַׁבַּח,
כִּי כָּל דְּבֹר אֲמוּנָה וְגִלּוֹי אֱלֻקוֹת שְׂנֵדֶבֶק בְּאָדָם, זֶה נִשְׁאָר לְנִצְחָה,
אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַגְלָה אֱלֻקוֹתָו יִתְבַּרֵּךְ בְּגִלּוֹי רַב.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ז שא.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרַת חֻקֵּי, ו' תַּמּוּז ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ וְאֵל תַּכְנִס בְּלִחְץ, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל לָךְ כְּלָל.

אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, זֶה כְּמוֹ שְׁנֵה טוֹבָה (עֵינִי לְקוֹטִי מוֹהֲרִין,
חֶלֶק א', סִימָן לֵה), כִּי כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂאִין בְּלֻעְדֵיּוֹ יִתְבַּרֵּךְ כְּלָל, וְהַכֹּל
מְשֻׁבָּח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, אֲזִי הוּא תְּמִיד רְגוּעַ, כִּי הוּא כְּמוֹ אָדָם שֶׁיִּשָּׁן
טוֹב, וּמוֹסֵר עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמִי שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה, הוּא
מְסֻתָּיִב מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל כְּשֶׁכּוֹר, כִּי נִדְמָה לוֹ, שֶׁיֵּשׁ כָּאֵן טַבַּע, מִקְרָה
וּמְזֵל, וְלִכְּנֵן הוּא דוֹאֵג כָּל מִינֵי דְאֵגוֹת.

אָדָם צָרִיף לְזִכְרֵךְ, כִּי מָה שֶׁהוּא צָרִיף יִקְבֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וּמָה
שְׂאִינוֹ צָרִיף לֹא יִגִּיעַ אֱלֹוֹ בְּשׁוּם אִפְּסָן, אֶפְלוֹ שְׂיַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׂבַעוֹלָם, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֹזֵק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּמָה שֶׁהוּא צָרִיף
יִגִּיעַ אֱלֹוֹ, אֶפְלוֹ שֶׁלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם פְּעֻלָּה גְּשָׁמִית, רַק שֶׁתְּמִיד יִתְפַּלֵּל
אֱלֹוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז שב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ, שְׂאִין זוֹ מִצְוָה לְשֹׁבֵר אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד וְכוּ', וְלַחֲשׁוֹב
שֶׁהוּא הֶכִי גְרוּעַ וְכוּ', כִּי זוֹ עֲצַת הַסֵּמ"ך-מ"ם לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם
וְלַהֲפִילוֹ בַּיָּאוֹשׁ, כְּאֵלוֹ אֲבֹד מְנוּס וְתִקְוָה מְמַנֶּה.

וְלִכְּן לַמֶּד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפכ):
לַחֲפֹשׁ וְלִבְקֹשׁ וְלִמְצֹא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, אֲפֹלוֹ שֶׁהוּא מְרַגֵּישׁ
שֶׁהוּא רָשָׁע גָּמוּר, עִם כָּל זֹאת לֹא יִמְלֹט, שְׁלֹא יִהְיֶה בּוֹ אֵיזָה טוֹב
שֶׁעָשָׂה, וְתִהְיֶה לְאֵל, כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא מִצְוֹת כְּרַמּוֹן.

וְלִכְּן אֵין זוֹ עֲצָה לְהַחֲזִיק עֲצָמוֹ לְהֶכִי גְרוּעַ וְכוּ', בְּוֹדָאֵי מִדַּת
עֲנָוָה זְהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְזֶה רַק לְקָרֵב אֲבָל לֹא לְרַחֵק, כִּי אִם זֶה
לְרַחֵק, זוֹ עֲצַת הַסֵּמ"ך-מ"ם לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ וְלַהֲפִילוֹ לְעֲצָבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת עֲצַת רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן ו'): עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה — יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ וַיִּדַּם וַיִּשְׁתַּק. עִם כָּל זֹאת
כְּשֶׁרוֹאִים, שְׁעַל-יְדֵי הַשְּׁתִּיקָה יִהְיֶה כְּהוֹדָאָה וְכוּ', צְרִיכִים לְפָרְסָם

בְּלִי שׁוּם צֵל שֶׁל סֶפֶק וּסְפֵק סִפְקָא, שְׂאָדָם הַזֶּה הוּא נוֹכַל שְׁקַרְן רַמְאֵי וְצַבּוּעַ, כְּדֵי שְׁלֹא יַעֲבִירוּ עַל הַדַּת, רַחֲמָנָא לְצַלְן, כִּי הַיּוֹם יִשְׁנֶם שְׁנִקְרָאִים "רַבָּנִים", וְהֵם קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים, וּבִקְלוּת יְכוּלִים לֹא רַק לְקַרֵּר מְעַבְדַּת הַשֵּׁם, אֲלֵא גַם מִמְצוּוֹת חֲמוּרוֹת כְּמוֹ שֶׁבַת וְכִשְׁרוּת, כְּמוֹ כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל שְׂאֲחַר שְׁהַחֲזַרְתִּי בְּתַשׁוּבָה מִשְׁפָּחָה שְׁלֵמָה, וְהִילָדִים נִכְנָסוּ בְּתַלְמוּד־תּוֹרָה וּבְבֵית־סֵפֶר שְׁלֵנוּ, וְהִבְעַל הַלֶּךְ כְּבָר עִם שְׁטַרְיִמֶל וְהָאִשָּׁה עִם פֶּאָה וְכוּ', וּלְבַסּוֹף הִסִּית אֹתָם וְהִילָדִים יִצְאוּ מִתַּלְמוּד־תּוֹרָה וּבֵית־סֵפֶר, וְהוּא לֹא רַק שְׁהוֹרִיד אֶת הַשְׁטַרְיִמֶל, אֲלֵא קִצֵּץ אֶת הַזֶּקֶן, וְהוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת, וְנַעֲשֶׂה קַל שְׁבִקָּלִים, וּבַתּוֹ נִכְנָסָה לְהַרְיוֹן בְּעוֹדָה רַוָּקָה, רַחֲמָנָא לְצַלְן, רוֹאִים מִכָּל זֶה, שְׁלֹא צְרִיכִים לְהִיּוֹת שׁוֹטָה, אֲלֵא בְּמִקּוֹם שְׁמִכְרָחִים לְצִאת בְּכוֹתֶבֶת הַגִּסָּה, אִין לְשַׁתַּק בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, כִּי הוּא יַעֲבִיר עַל הַדַּת, רַחֲמָנָא לְצַלְן, עוֹד אֲנָשִׁים וְעוֹד מִשְׁפָּחוֹת וְכוּ'.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַעַת מְתֵי כֵן צְרִיכִים לְשַׁמַּע בְּזִיוּנוֹ וַיְדֵם וְכוּ', וּמְתֵי צְרִיכִים לְהוֹכִיחַ וּלְמַחֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַצְּבּוּעִים, וְלֹא לְפַחַד כָּלָל.

הַמְצַפָּה לְרֵאוּתָךְ בְּקָרוֹב...

י"ז דש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תַּמּוּז ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִינִי מִבִּין לְמָה אַתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל־כֶּף שְׁבוּר וְכוּ', הֲלֵא רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ עֲצָה נִפְלְאָה לְבָרַח רַק אֵל הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכִשְׂיֵשׁ לְאָדָם אִיזוֹ צָרָה, עָלָיו לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִשְׁפּוֹף שִׁיחַ וּתְפִלָּה רַק לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, הָרִי בְּשׁוּר וְדָם מִמִּילָא לֹא יִבִּין אוֹתָךְ, וְלִכֵּן מַה לָּךְ עִם אַחֲרִים, הֵם רַק יִשְׁבְּרוּ אוֹתָךְ וְכוּ', יִלְךְ כָּל אֶחָד כְּפִי דְרָכוֹ, וְאַתָּה

תִּלְךָ כְּפִי הַדְרֵךְ שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל הַחֶכֶם וְהַתָּם (ספּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ט', מַחֲכֵם וְתָם), אֵיךְ שֶׁלֹּא הִתְבַּלְּבַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְהָיָה רַק שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם נִקְדוּתוֹ שְׁזָכָה לַחֲטָף, אַף שֶׁהָיוּ מְלֵאֵי חֲסְרוֹנוֹת — נֶעַל עִם שְׁלֹשָׁה קְצוּוֹת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

רק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְתִבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי רַק הוּא יְכוּל לְעֹזֵר לָךְ.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז ש"ה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַקֶּת, ו' תַּמוּז ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

נָא וְנָא לֹא לְהַכְנִס בְּלִחְץ, חָבַל לָךְ עַל הַבְּרִיאוֹת וְכוּ' הַדְּבָר הֶרְאֵשׁוֹן זָכַר גַּם זָכַר מָה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כו'): מְצֻנָּה גְדוּלָּה לְהֵיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד; רַבְּנוּ ו'ל אֵינּוּ נוֹתֵן עֲצָה שְׁצָרִיכִים לְהֵיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲלֹא אוֹמֵר בְּפִרוּשׁ, שְׁזוּ "מְצֻנָּה גְדוּלָּה", כִּי בְּאַמֶּת כְּשֶׁאָדָם שִׁמְחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, "שֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי גוֹי", זֶה הַיַּחֲוֹד הַכִּי עֲלִיּוֹן, אָדָם שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת הַטְּמֵאָה וְהַזְּהֵמָה וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שֶׁאָבַד מְנוּס וְתִקְוָה מְמַנּוּ, וְרוֹאֶה רַק שְׁחוֹר וְכוּ', וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מְחֲזֵק עֲצָמוֹ, וְשֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ: "אֲנִי הוּא אֵיךְ שֶׁאֲנִי, עִם כָּל זֹאת נִבְרָאתִי יְהוּדִי, וְשֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת", זֶהוּ הַיַּחֲוֹד הַכִּי עֲלִיּוֹן שֶׁרַק יְכוּל לְהֵיּוֹת, וְאֵת זֶה מְלֵאכִי מַעֲלָה שְׂרָפִים וְאַפְגָּנִים וְכוּ' וְכוּ', לֹא יְכוּלִים לְהֶרְאוֹת, וּבְפִרְטוּיּוֹת כְּשֶׁגַּם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם כָּל מְצֻנָּה שְׁזוּכָה לְקַיֵּם, כְּגוֹן: צִיּוּת, תְּפִלִּין, מְזוּזָה (תְּהִלִּים קִיט, קסב): "שֶׁשׁ אָנוּכִי עַל אִמְרַתְךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב", אֵינִי לְמַעֲלָה מְזֵה אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְלָכֵן חֲזוּק וְאַמֵּץ וְאֵל תִּתְיַאֲשׁ, אֲלֹא תִשְׁמַע כְּלִי זְמֵר בִּינְךָ לְבִין עֲצָמְךָ, זֶהוּ דְבַר גְּדוּלָּה

מֵאֵד. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל (שיחות-הַר"ן, סימן רעג): טוֹב לְאָדָם לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ, שְׂיֻכַּל לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ עִם אֵיזָה נְגוּן, כִּי נְגוּן הוּא דְבָר גְּדוּל וְגִבָּה מְאֹד מְאֹד, וַיֵּשׁ לוֹ כַּח גְּדוּל לְעוֹרָר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהִשָּׂם יתְבַרֵךְ, וְאָפְלוּ מִי שְׂאֵינוֹ יָכוֹל לְנַגֵּן, אֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּבֵיתוֹ וּבֵינוֹ לְבִין עֲצָמוֹ יוֹכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵיזָה נְגוּן כְּפִי שְׂיֻכַּל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנְּגוּן אֵין לְשַׁעַר וְכוּ', עַיִן שָׁם בְּאַרְיכוּת, וְלִכְן בְּשַׁעֲהַ שְׁעוֹבֵרֶת עָלֶיךָ אֵיזוֹ מְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, תִּשְׁמַע כְּלֵי זְמֵר, וְהַיּוֹם יְכוּלִים לְקַנּוֹת קַלְטֶת, וְכֵה כְּלוּלִים כָּל מִינֵי כְּלֵי זְמֵר, תֵּף וְנָבֵל וְכַנּוֹר וְכוּ' וְכוּ', וְזִכּוֹר תִּזְכֹּר, שְׁשִׁמְחָה הִיא הַקְּדוּשָׁה, וְהַעֲצָבוֹת הִיא הַטְּמָאָה, וְלִכְן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַח עֲצָמוֹ, הוּא נִכְנָס בְּתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁזוּכָה שְׁנִכְלָל בּוֹ יתְבַרֵךְ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאֵינוֹ מְטַעֵה עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תְּמוּזָה ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְצֵאת מִקְטָנוֹת דְּעַתְךָ וְכוּ', וְלֹא כָּל דְּבָר צָרִיךְ לְקַחַת אֵל הַלֵּב, וּבְכַפְרִטִיּוֹת קְטָנוּנִיּוֹת כְּזוֹ וְכוּ', הַלְוֹאֵי שְׂאֵלוֹ יֵהִיוּ כָּל הַצְּרוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד ... אֲנִי מִכְרַח לֹאמַר לְךָ, כָּל הַבְּלָבוּלִים שֶׁל כָּל אֶחָד בָּאִים לוֹ, מִחֲמַת חֲסָרוֹן תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, כִּי אִם הִזָּה הָאָדָם מִתְּבוּדָה עִמוֹ יתְבַרֵךְ, הִיוּ כָּל מַחְשְׁבוֹתָיו הוֹלְכוֹת כְּכֹר בְּכוּוֹן אַחֵר לְגַמְרִי, וְהִזָּה תְּמִיד דְּבוּק בּוֹ יתְבַרֵךְ, וּמִיַּחַד יַחֲוִדִים קְדוּשִׁים, וְהִזָּה מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ מַחִין עֲלָאִין בְּדַבְּקוֹת אֲמַת, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְהִזָּה מְרַבָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, זֵהר וְתַקּוּנִים, לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, לְקוּטִי-הַלְכוֹת וְכוּ' וְכוּ', מְלַבֵּד שְׁלַחַן

ערוף, שְׁעַל לַמּוֹד זֶה הַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים. וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן כט), שְׁפָל בַּר יִשְׂרָאֵל מִחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵיזוֹ הַלְכָה, חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, וְלִכֵּן טוֹב לְלַמֵּד כַּמָּה שְׁעוּרִים – הֵן בַּטּוֹר בֵּית יוֹסֵף וְהֵן בַּשְּׁלֶחַן עָרוּף הַקָּטָן (מַחֲבֵר רַמ"א) וְהֵן שְׁלֶחַן עָרוּף עִם הַנוֹשָׂא כָּלִים וְהַמְּגַנֵּי אֶרֶץ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַקֵּת, ו' תַּמוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיֵּיךָ, רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל הַדְּבוּר, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר הַמּוֹרִיד מִהָאָדָם אֶת הַקְּדוּשָׁה כְּמִי שְׁמַפְקִיר אֶת דְּבוּרוֹ, וּמְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סימן לח) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קמח, ח): "רוּחַ סְעָרָה עֲשֶׂה דְבָרוֹ; עֲקַר הָרוּחַ סְעָרָה שֹׁנְעֵשָׂה לְאָדָם בְּמַחוֹ, עַד שֹׁנְעֵשָׂה מִבְּהֵל וּמִבְּלָבָל, הַכֹּל נִמְשָׁף מִהַדְּבוּר שְׁמַפְקִירוֹ, וּמְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ.

אֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׁכָל, וְשׁוֹמֵר עַל דְּבוּרוֹ תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ תָּמִיד...

י"ז שח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַקֵּת, ו' תַּמוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אל תפיל בדעתך משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע כל זמן שתהיה חזק בשיחה בינך לבין קונך, אין לך ממה לפחד כלל, כי המקום הכי בטוח להתחבא, זה אצל הקדוש-ברוך-הוא, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא מקרב אל רבנו ו"ל או לא, אם מדבר עמו יתברך, זה סימן שהוא מקרב אל רבנו ו"ל, כי מובא בדבריו ו"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שהצדיק מעורר האדם מהשנה, כי יש בני-אדם שישנים את ימיהם, וכשאדם ישן אינו יכול לדבר, מה שאין פן כשמעוררים את האדם, אז הוא מדבר, ולכן הצדיק מעורר את האדם מהשנה העמקה, ואז הוא מתחיל לדבר עמו יתברך, ולכן אנחנו רואים שקדם שאדם מתקרב אל רבנו ו"ל, הוא כלל אינו יודע מה זה כל הענין של תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, ואדרבה כל הענין הוא אצלו מוזר וכו', וכשחוק נראה בעיניו וכו' מה שאין פן תכף-ומיד כשזוכה להתקרב באמת אל רבנו ו"ל, הוא מתחיל לדבר עמו יתברך ובוכה ומבכה שמים וארץ, שזוכה לחזר בתשובה שלמה אליו יתברך, כי השגת רבנו ו"ל היא מרום גבהי מרומים, עתיק דעתיקין וכו', אשר משית יגלה את דעתו בעולם, ואז יקים בשלמות (צפניה ג, ט): "כי אז אהפך אל העמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הויה"; ורבנו ו"ל ממשיך עוד עכשו בגלות המרה והנמקרת הזו את אורו של משית, על-ידי שאדם מרבה לצעק ולזעק אליו יתברך, ולכן זה הסימן אם הוא באמת מקרב אל רבנו ו"ל, אם הוא מדבר בכל יום עמו יתברך.

הדורש שלומך לטוב כל הימים...

י"ז שט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר הקת, ו' תמוז ה'תש"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תלך עם אשתך ביד חזקה וכו' (כמו שכתבת), זה מנהג

גוי אֶכְזֹר עָרַל טָמֵא וְכוּ', הָאִשָּׁה הַיָּא הַמִּתְנַה הַכִּי יָפָה שְׁנַתְנוּ לָךְ
 אוֹתָהּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְרָאוּי לָךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר עַל הַמִּתְנַה, וְרַבְנוּ ז"ל
 הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וּבְפָרוּשׁ אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימנים
 רסג, רסד), שְׁצַרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד אֶת הָאִשָּׁה, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם
 עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְשִׁבֵר אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל אֲבָרְכִים
 צְעִירִים, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, וְלִכְן תִּשְׁנֶה אֶת הַגִּישָׁה
 שְׁלָךְ עִם אִשְׁתְּךָ, וְתִתְחִיל לְכַבְּדָהּ, וְדַע לָךְ, שְׁכָל שִׂיחָה שֶׁל רַבְנוּ ז"ל
 — זֶהוּ זֶה! וַיֵּאבְדוּ אֶלֶף מִתְנַגְדִּים, וְדַבּוּר אֶחָד מִדְּבָרֵי רַבְנוּ ז"ל לֹא
 יִתְבַטֵּל, וְכָל אֵלּוּ "הַפְּגוּמִים" (שֶׁהֵם בְּעֶצְמָם פְּגוּמִים מְאֹד בְּנֵאוֹף),
 נוֹתְנִים יַעֲזוּת כְּאֵלּוּ לְאֲבָרְכִים תְּמִימִים, שְׁיִלְכוּ עִם הָאִשָּׁה בְּיַד קִשָּׁה
 וְכוּ', בְּרַח לָךְ מִחֲבוּרַת הַמְטַרְפִּים הָאֵלּוּ, וְאִז טוֹב לָךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ז שי.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקַּת, ו' תַּמּוּז ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעִנְיַן שְׁקִפְץ וְנִשְׁבַּע שְׁאִינוּ מוֹחֵל לוֹ, לֹא בְּעוֹלָם הִזָּה וְלֹא
 בְּעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', עֵינַי בְּשִׂאָלוֹת וּתְשׁוּבוֹת הַב"ח הַחֲדָשׁוֹת סִימָן מ"ו,
 שְׂאֵם זֶה מוֹצִיא שֵׁם רַע, הֵרִי זֶה אֵין לוֹ עֲנֵשׁ עַל אֲשֶׁר נִשְׁבַּע, וְכֵן
 הוּא בְּשִׁלְחַן עָרוּף הַלְכוֹת יוֹם הַכְּפוּרִים, סִימָן תרו, בְּמוֹצֵיא שֵׁם רַע
 עַל חֲבֵרוֹ לֹא צָרִיךְ לְמַחֵל לוֹ, וְאִינוּ צָרִיךְ לְחַשֵּׁשׁ מִמָּה שְׁאָמְרוּ חַיִּב
 לְמַחֵל לְחֲבֵרוֹ וְכוּ', עֵינַי שֵׁם; כִּי אִם מוֹצִיא שֵׁם רַע עַל חֲבֵרוֹ, אִינוּ
 צָרִיךְ לְמַחֵל לוֹ — לֹא בְּעוֹלָם הִזָּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

לְצַעֲרֵי הָרַב, אֲנִי יוֹדֵעַ מַה זֶה וְכוּ', הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר לִי שְׂיִהְיֶה
 לְכַפֵּרַת עוֹנוֹתַי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ו' תמוז ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שָׁמַר עַל זְמַנֵּי הַתְּפִלָּה: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, זֶה הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגְנֵן דִּיקָא, כִּי זֶה יְסוֹד גְּדוֹל בִּיְהוּדוּת, וְכִמּוֹ שָׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהָר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד): מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיוּ? ג' פְּרָסְאוֹת, כַּמָּה זֶה מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל? שְׁלֹשׁ הַתְּפִלוֹת שֶׁמְמַשִּׁיכוֹת עַל הָאָדָם הַשְּׁלֵשָׁה מַחֲיִין, שְׂהִיָּה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַל-יַדֵּי קְבִיעוֹת הַתְּפִלוֹת יוֹם יוֹם שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב, עַל-יַדֵּי-זֶה הוּא בְּמִסְגֵּרַת הַיְהוּדוּת, בַּבֶּקֶר הוּא קָם, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁצָּרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגְנֵן, אַחֵר הַצְּהָרִים בְּעֵת שֶׁהוּא עֹסוּק בְּפִרְנָסָתוֹ, עָלָיו לְדַעַת שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהַפְסִיק עִכְשָׁו הַכֹּל, וְלְהַתְּפַלֵּל מְנַחָה בְּמַגְנֵן, וּבְעֶרְבִית כְּשֶׁבָּא הַבֵּיתָה, עָלָיו לְדַעַת, שֶׁצָּרִיךְ לְרוּץ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל עֶרְבִית בְּמַגְנֵן, וְזֶה הַיְסוֹד בִּיְהוּדוּת, לְהַקְפִּיד עַל הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, לְהַזְהֵר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וּבְרַגַע שֶׁמִּתְחִיל לְזַלְזֵל בְּתְפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, עָלָיו לִידַע שֶׁמִּתְחִיל לְהַתְּקַרֵּר מִהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֵאֵט לֵאֵט יֵרֵד לְגַמְרֵי מִהַיְהוּדוּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְזֶה בְּרוּר לְכֹל, וְרוֹאִים אֶת זֶה מְעַשִּׂים שְׁבָכָל יוֹם, לְצַעֲרָנוּ הָרַב, אִיךָ שְׁבַנֵּי הַנְּעוּרִים מְדַרְדְּרִים עַד הַתְּהוֹם נוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא וְכוּ', וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן צָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּבָנֵי הַנְּעוּרִים אֶת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, וּבְפִרְטוּיּוֹת לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגְנֵן דִּיקָא, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵךְ לָזֶה, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח'): אִימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּלִים; וְלִכֵּן לְהַתְּפַלֵּל בְּקוֹל וּבַחֲיִיוֹת וּמִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְשִׁתְּהִיָּה הַתְּפִלָּה בְּנִעִימוּת, כְּמוֹ שָׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ'): מִים מְתִיקִין, מִי שֶׁתִּקֵּן אֶת בְּרִיתוֹ הוּא בְּבַחֲיַנְתּוֹ מִיָּן

מְתִיקִין, שְׁמַתֵּק לוֹ הַתְּפִלָּה, וְהוּא מִתְפַּלֵּל עִם חַיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַדְבֵּק עֲצָמוֹ בְּחֵבֶת הַתְּפִלָּה.

וְכֵן צְרִיכִים לְהִכְנִיס בְּהֵם עֲנִין לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל הַמּוֹכָא (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עו), אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וּמִי שְׁמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, מְרַגֵּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים, כִּי הוּא חֵי אֶת פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וּמְקַשֵּׁר אֶת כָּל מְאוּרְעוּתוֹ וְכָל מָה שְׁקוּרָה אֶל תּוֹךְ פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְיוֹצֵא מִזֶּה חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים. וְכֵן מִי שְׁלוּמֵד מִשְׁנֵיּוֹת כְּסִדְרָן, וּמְסַיֵּם פֶּעַם אַחַר פֶּעַם שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, אֵין דְּבָר יוֹתֵר מִזֶּכֶךְ אֶת הַנְּפִשׁ מִכָּל מִינֵי לְכַלּוֹף כְּמוֹ אֲמִירַת מִשְׁנֵיּוֹת. וְעַל כָּלֵם מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא בְּבִלִי יְרוּשָׁלַיִם תּוֹסֵפְתָא, הוּא בּוֹנֵה לְעֲצָמוֹ בְּיַת' רוּחַנִי נִפְלָא, וְאֵף שְׁאֵנִי יוֹדַע, שְׁכָל בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ וְכוּ' צוֹחֵק מִזֶּה, אֲבָל גְּרָאָה מִי שְׁצוֹחֵק אַחֲרוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה נט, סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי לֹא, כֹה): "עַז וְהֶדֶר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן", אֵימַתִּי הַתּוֹרָה צוֹחֵקֶת? הֲגוֹי לְיוֹם אַחֲרוֹן, אֲזוּ רֹאִים מָה פֶּעַל הָאָדָם בְּיַמֵּי חַיֵּי הַבָּלוּ.

הַהִכְרַח לְקַצֵּר בְּמִקּוֹם שְׁרֵאוֹי לְהֵאָרִיף, אֵף נִכְנָסָה טְרַדָּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז שיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר חֲקֵת, ז' תַּמוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאָה לְהַדְלִיק בְּמָה כּוֹסוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת לְעֵלּוֹי נְשַׁמַּת רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּס, וְתִבְקַשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ נְסִים, וְיִמְתְּקוּ מִמָּךְ כָּל הַדֵּינִים, וְיִתְבַטַּל מִמָּךְ כָּל הַמְשַׁפֵּט, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

נא וְנָא אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם דְּכָר וּמְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי אֵין בְּלַעֲדֵיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יְתַבְרַךְ מַחֲיָה וּמְקַיִם וּמְהַיָּה אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְרַךְ. וְצָרִיכִים לְמָסַר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יְתַבְרַךְ, וְאִזּוּ יְתַפְרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲנֹן (תְּהֵלִים קִיט, פו), שְׁשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם לֹא תוּכַל לָךְ.

וּבְאֵמַת עֲלֵיךְ לְדַעַת, כִּי מִי שְׁמַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, וּמוֹכֵן וּמְזַמֵּן בְּכָל יַעַת וְרַגַע לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשָׁת שְׁמוֹ יְתַבְרַךְ, וְתַמִּיד מְצִיר אֵיךְ שְׁהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יוּכַל לוֹ שׁוּם אָדָם; כִּי כְּשֶׁמְכַנְיָסִים אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְצִירִים לְעֲצָמוֹ, שְׁהוּא מְסַבֵּב עִם אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁהוּא זוֹכֶה לְבוֹא לְיַדֵּי בְּטוּל, שְׁכָבֵר אֵינוֹ רוֹאֶה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, אִזּוּ מִיָּד יְתַפְרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲנֹן, וְכָל אֱלוֹו הַשׁוֹפְטִים וְהַעוֹרְכֵי דִינִים וְכוּ', הֵם הַכֵּל בְּשִׁבִיל לְהַפְחִיד אֶת הָאָדָם מִלְּמַעְלָה. וְכַשֵּׁיִשׁ דִּין לְמַטָּה — אֵין דִּין לְמַעְלָה; וְעַל-כֵּן רָאִה לְהֵיוֹת חֲזַק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ נְסִים, וְתַבְשֵׁר לִי תַכְף-וּמִיָּד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, כִּי לְבִי נִשְׁבֵּר בְּקִרְבִּי לְגַמְרֵי, שְׁעֵדִין הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה עוֹלוֹת וְכוּ', יַעֲזֹר לָנוּ הַקְּדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְשִׁמְעַת בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וּבְקִרְוֹב תִּרְאֶה מִמֶּשׁ אֵיךְ שְׁהַקְּהִלָּה שְׁלָנוּ תִשְׁגֶּשֶׁג, עַל אֵף שְׁעוֹבְרִים עָלֵי כָּל מִיָּנִי בְּזִיוּנוֹת וְגִדּוּפִין — הֵן מִבְּחוּץ, וּבְפִרְט מִבְּפָנִים, שְׁבְכָל פֶּעַם מְסִיתִים וּמְדִיחִים אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, מַה לַעֲשׂוֹת? זֶה מַחֲקֵי הַבְּחִירָה, וְהַקְּדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, כְּמוֹ שְׁהַחֲזַקְתִּי מַעֲמָד עַד עַכְשָׁו, כֵּן אֲזַכֶּה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וּבְקִרְוֹב נִתְחַיֵּל כְּכֹר לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הַגְּדוֹל.

הַקְּדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁיִמְתְּקוּ מִמָּךְ כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה לְצִאת זְכָאִי, וְיִתְהַפְּכוּ כָּל הַצָּרוֹת וְהַמְרִירוֹת עַל רֹאשׁ הַסֵּמ"ך-מ"ם, שְׁיִהְיֶה כְּפָרָה עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּקִרְוֹב מִמֶּשׁ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שיג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אָנִי שְׂמַח לְשִׁמְעַע בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אֲשֶׁר אַתָּה זוֹכָה בְּזִכְוֵי הַרְבִּים, כֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הִיָּה מָאֵד רָאוּי וְרָצוּי, שְׁתַּעֲשׂוּ אֶסְפָּה בִּינֵיכֶם, וְלִבְחֹר אֵיזָה מְלַמֵּד טוֹב לְכַתֵּה א', שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְפִתּוֹחַ בְּשָׁנָה הַבָּאָה, שְׁעַל-כָּל-פְּנִים הַיְלָדִים הַקְּטָנִים אַחַר הַגֵּן, לֹא יִצְטָרְכוּ לְהַטְלִיל לְטִבְרִיָּה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִנּוּה תִהְיֶה הַתַּחֲלָה לְתַלְמוּד תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן", וְצָרִיכִים יַעֲזוֹת הַיֶּכֶן לְפִתּוֹחַ אֶת הַכֶּתֶה, וּמִי יִהְיֶה הַמְּלַמֵּד?! וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַתִּיעֵץ עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יַחַד, וְתִשְׁלַח לִי דו"ח.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְשַׁלַּח לִי עוֹד פַּעַם הַעֲתֵק מִמְדוֹר הַלְכָה, פְּרִשְׁת שְׁלַח, כִּי נַעֲלָם מֵאֲתָנוּ.

י"ז שיד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ח' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּלִּילִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיִּכְל-הַקֶּדֶשׁ", דֵּי בְּכָל אֲתָר וְאֲתָר, הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תַּמִּיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם מאד מאד, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד בכל יום יום ירידות ונפילות, קטנות וחלישות הדעת וכו' וכו', והכל בשביל הבחירה והנסיון, כי הקדוש-ברוך-הוא רוצה לראות למי יפנה האדם בעת ירידתו ונפילתו וקטנותו, ובפרט שאויר העולם מלא קלפות והסתרות, המכסים ומעלימים ומסתירים את אמתת מציאותו ותברך, כי בשביל הבחירה והנסיון, נתנו כחות הטמאה לעפכבישים, שהם כלל הפופרים והאפיקורסים המוסרים, שירקו מפיהם ויארגו קורי עפכיש, שהם כלל הדעות כזביות הנדפסות בכל יום בעתוננים הרעים והמרים, כדי לתפס בהם זבובים, שהם כלל קטני המח וקטני השכל וכו' וכו', ולמצץ מהם את שארית האמונה הקדושה שנטבעה בהם מדור דור. ועל-כן צריכים התחזקות חדשה בכל יום יום נגד הרחוב. ועקר ההתחזקות היא להתאחד יחד אנשי שלומנו היקרים מדי פעם בפעם, ולדבר מהעצות הנוראות והנפלאות שקבלנו מרבנו ז"ל, אשר עצותיו הקדושות יש בכחם להחזיר את כלל נשמות ישראל בתשובה; ועל-כן מה טוב ומה נעים, אם תחזקו את עצמכם להתועד מדי פעם בפעם, ועל-כל-פנים פעם אחת בשבת-קדש ולדבר מדברי רבנו ז"ל, אשר אין ערך אליו, ועל ידו ועל-ידי עצותיו הקדושות תזכו להנצל מכל האוירים הארסיים והדעות נפסדות שיש בעולם.

אך עליכם לדעת, כי על דבר זה מאד מאד מתפשט הסמ"ך-מ"ם לארכו ולרחבו לבל תתועדו יחד, וגורם קנאות ושנאות בין אחד לשני; כי באמת אם היו אנשי שלומנו היקרים באהבה, אחוה ורעות, ולא היו ביניהם שום פרוודים, היו יכולים מזמן להביא את הגאולה, כי בזה תלויה הגאולה, כפי שיפיצו ויפרסמו בעולם את דעת רבנו ז"ל, אשר היא האמונה הפשוטה, גלוי אלקות בתכלית המדרגה העליונה, אשר אין למעלה ממנו, ולכן עושה הסמ"ך-מ"ם כל מיני פעולות שבעולם, שיהיו מריבות ומחלוקת בין אנשי שלומנו, וגורם פרוודים ופוחחים ביניהם, ומוציאים שם רע אחד על השני, והכל כדי שתתפרד החבילה, כי הסמ"ך-מ"ם אורב על כל אחד

ואחד מאנשי שלומנו, ועובד עליו בחכמה עמקה, איך לנתקו משרש חיותו, כי הוא מסית ומדיח אחד אחד, ולא את כלם בבת אחת, וכזה הוא תופסם, ולאט לאט הוא עוקרם משרשם.

לכן ראו, אחי ורעי היקרים! למסור את נפשכם על אהבה, אחוה ורעות, שתהיה ביניכם תמיד אהבה יוצאת מן הכלל, ממש אהבת אחים, כי משפחה אחת גדולה אנחנו, ובאמת כלל נשמות ישראל הם משפחה אחת, כי כלנו בני אברהם, יצחק ויעקב, רק הסמ"ך-מ"ם גורם פרודים ביניהם, רחמנא לישזבן, אשר על-ידי-זה אנו סובלים עד עכשו מאריכות הגלות המרה הזו, אשר לא רואים סוף וקץ, וכל הצרות ששומעים בכל יום הריגות — הן מצד הגויים, ימח שמם וזכרם, שהורגים את עם ישראל, והן מצד המחלות, שאוכלות ושורפות נפשות ישראל, והן תאנות דרכים, רחמנא לישזבן, אין יום שלא ישמעו מקרים מוזעזעים, שלא נהרגו נפשות ישראל, ועל-כן אנו צריכים מאד את הגאולה, ועקר הגאולה תלויה על-ידי אהבת ישראל, שנזכה למסור את נפשנו לגלות ולפרסם לכל עם ישראל את למודו הטוב של רבנו ו"ל, ואף שאני יודע שהסמ"ך-מ"ם מתלוצץ גם מזה, וכל החצים מפנים אלי, שמדברים עלי כל דבר אסור וכו', מה בכך?! אני את שלי אמשיך כל זמן שאחיה, ואגלה ואפרסם את למודו הטוב של רבנו ו"ל, וכן אעורר את כל אנשי שלומנו היקרים תלמידי "היכל-הקדש", שזו תהיה עבודתם — לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם בתמימות ובפשטות, ובפרט בהפצת מעינות החכמה חוצה, הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ו"ל בכלים מפלים שונים.

אך לזכות לכל זה אי אפשר, כי אם על-ידי אהבה, אחוה ורעות, שיהיה שלום ואהבה ואחדות בין כלל נשמות ישראל. ובפרט בין אנשי הצדיק, שצריכים למסור את נפשנו בעבור זה, ולא להניח להסמ"ך-מ"ם שיעשה בינינו פרודים, ובפרט תלמידי "היכל-הקדש", הזוכים לגור ב"בנאל עיר ברסלב", עליהם לדקדק

על זה ביותר, שלא יהיה, חס ושלום, ביניהם שום פרוידים. וחקמינו הקדושים אמרו (מדרש אנדה בראשית): בעולם הזה מפני שאין מתחברין זה עם זה, מקנאים זה לזה, אבל לעתיד לבוא פשיתחברו זה לזה יתעלו; והנה ב"יבנאל עיר ברסלב", הקדוש-ברוך-הוא מזכה אותנו, שלאט לאט נכנסים לגור שם עוד משפחה ועוד משפחה, ושם יש הר, שדה ובית (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'), שאף יוצאים מהבית כבר יש שדות, ויכולים לטייל שם, ולהשיח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, ומפל שפן שיכולים לטפס על ההרים הגבוהים שיש שם, ולהתבודד עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, באשר רצה רבנו ז"ל, ובפרט בלילות, ומי שזוכה לגור ביבנאל, יעיד אשר שם יכולים להרגיש טעם העולם הבא בעולם הזה, כי את השקט הנפשי שיש שם, אין בכל ארץ ישראל, ומפל שפן בכל העולם כלו, ולא בתנם שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו שם מאד מאד, כי יודע כי הנה הגיע זמנו. ואם יפנסו לגור שם אנשי שלומנו, ויהיה נעשה שם עיר על שם רבנו ז"ל, כבר אין לו מה לעשות שם. ועל-כן הוא מוציא את כל חציו, אף עלינו לא להתפעל ממנו, ואף שרשעים פחם גדול, זהו רק לשעתו, כי לבסוף הוא כלה ואבד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח').

נא ונא ראו לשמח ולרקד בכל יום על נעם חלקכם, על אשר בנחל שם חלקכם וגורלכם, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות, והשמחה ממשכת הצלחה לאדם, וצריכים למסר את נפשו מאד להיות בשמחה, לשמח את אשתו ואת ילדיו, את השכנים והקרובים וכל בני המשפחה, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר, שצריכים להיות בשמחה יוצאת מן הפלל, "משנה פריליך", ולשמח את כל הסביבה, ואדם צריך להיות פל-פך שמח, עד שתעבר השמחה על כל גדותיו, ותשפע גם לזולתו, ועליכם לדעת, כי לא בנקל להגיע אל מדת השמחה, כי טבע האדם, שימשך אחר העצבות והדפאון, כי אין לה אדם, שלא יעבר עליו איזה משבר בחיים, איזו אכזבה, או איזו קטטה או מריבה, ועל-כן קשה וכבד לו מאד להיות בשמחה, וכשאינו

בְּשִׁמְחָה, אָזִי הוּא עָלוּל לְאָבֵד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם הַבָּא גַם יחד, כִּי כָּל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת שֶׁהָאָדָם נִכְשָׁל בָּהֶם, הוּא רַק מִחֲמַת הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפֹאוֹן שֶׁנִּכְנָסוּ בוֹ, וְעַל-כֵּן אָסוּר לְדַחֹת אֶת הַשִּׁמְחָה מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ, כִּי טֵבֵעַ הָאָדָם, הִנֵּה הַיּוֹם הוּא שְׂמֵחַ, וּמִחָר הוּא כָּבֵד עֲצוּב, הִנֵּה הַיּוֹם הוּא עֲצוּב, וּמִחָר הוּא שְׂמֵחַ, כִּי אֵין זֶה כָּלָל, שִׁישָׂאָר תְּמִיד בְּמִדַּת הַשִּׁמְחָה. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא פְּרַשְׁתָּ שְׁמִינִי, סִימָן ב'): אֵין הַשִּׁמְחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמֵחַ הַיּוֹם שְׂמֵחַ לְמָחָר. עַל-כֵּן רָאוּ לְשִׂמְחַת הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֵל תְּדַחֲפוּ אֶת הַשִּׁמְחָה מִיּוֹם אֶל יוֹם כָּלָל, כִּי לֹא תִדְעוּ מַה יֵּלֵד יוֹם. וְעַל-כֵּן מַה וְלָמָּה לְדַחֹף אֶת הַשִּׁמְחָה מִיּוֹם אֶל יוֹם. רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה הַיּוֹם הַזֶּה, וְאִז תּוּכְלוּ לְשִׂמְחַת גַּם אֶת אַחֲרֵיכֶם. וְרַבְּנֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ וְאָמַר: אִם אַתֶּם תִּהְיוּ שְׂמֵחִים, תִּהְיֶה טוֹבָה גְּדוֹלָה לְכָל הָעוֹלָם, וְאָמַר: עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אָדָם אַחֵר, כִּי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שִׂישׁ לָהֶם יְסוּרִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאֵין לָהֶם בְּפָנָי מִי לְסַפֵּר מַה שֶׁבִּלְבָבְכֶם, וּכְשֶׁבֵּא אָדָם עִם פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת, יְכוּל לְהַחֲיוֹת אוֹתָם מִמֶּשׁ, וּלְהַחֲיוֹת אָדָם הוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן מג).

מַה אָמַר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! עַקֵּר הַשִּׁמְחָה הִיא כְּשִׁזּוּכִים לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי מִבְּלַעֲדֵי זֹאת אֵין שׁוֹם שְׂמֵחָה כָּלָל; כִּי שְׂמֵחַת הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינָה נִקְרָאת שְׂמֵחָה, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֹא חֲסְרוֹנוֹת וְהִבְלִים. וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה בְּעוֹלָם הַזֶּה — כְּשִׁזּוּכִים לְקַשֵּׁר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה אֶל הָעוֹלָם הַבָּא. וְנִה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי קִיוּם הַתּוֹרָה וְהַמְצָאוֹת. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרַשָׁה יח): אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנִי, וְכִי מַה שְׂמֵחָה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם, אֲלֹא בְּדַבְרֵי תּוֹרָה בְּלִבְדּוֹ, וְכָל הַמְשַׁמֵּחַ בְּכֶסֶף וְזָהָב — מַה שְׂמֵחַתוֹ בָּהֶם לְאַחַר מִיתָה? אֲבָל אַתֶּם, בְּנִי, בָּאוּ וְשִׁמְחוּ עִם הַתּוֹרָה שְׂמֵחָה שְׁלֵמָה, כְּדֶרֶךְ שְׂאֵנִי מְשַׁמֵּחַ בְּכֶם. וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁשְׂמֵחַ עִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְאָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרַשָׁה ל', סִימָן ב'): שִׁבְעַת שְׂמֵחֹת שֶׁבַענוּ בְּחֻמְשׁ שְׂמֵחֹת: מִקְרָא, מִשְׁנָה, מִתְּלִמוּד,

תּוֹסֵפֶתָא וְאַגְדָּה; אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְמִיד בְּהֶם בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

אחי ורעי היקרים! תאמינו לי, שכל אחד ואחד מכם חקוק בלבי, ומאד מאד אני משתוקק לכתב לך כל אחד ואחד בפרטיות, אך טרדותי רבו כמו שרבו, הן בסדור הספרים והן בטרדות אנשים הנצבים עלי וכו', ושאר מיני טרדות, עד שבקשי לענות לך כל אחד ואחד, עם כל זאת ראו כל אחד ואחד לכתב לי משלומי הטוב, וממש תחיוני, כי אני שוכח מכם כלל, וכל אחד ואחד מכם יש לו מקום בלבי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל על כל אחד ואחד מכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז שטו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ח' תמוז ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שדחו את המשפט, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכבר ידחו את המשפט ממך לגמרי, ויפל על ראש הסמ"ך-מ"ם לגמרי, ויהיה פפחה בעבור כלל ישראל, כי בעוונותינו הרבים, עוברים בזה העולם עניות ודחקות וצרות על כל אחד מישראל, עד שעברה הסאה, ועם ישראל נתונים בצרה גדולה מאד, וצריכים לכפרה גדולה, ועל-כן מי יתן שיהיה הכפרה שלנו.

חכמינו הקדושים אומרים, כי הגאולה תהיה קמעה קמעה (ירושלמי ברכות ד:). וזה רואים בחוש, איך שלאט לאט נכנסים לגור עוד משפחה ועוד משפחה ביבנאל, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא,

שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה קְהֵלָה עֲצֻמָּאִית, וְיִהְיֶה לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַבַּיִת
הַפְּרָטִי שְׁלוֹ, שְׁלֹא יִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת, שְׁלֹא יַעֲלוּ לוֹ אֶת הַמְּחִירִים
בְּכָל פַּעַם.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׂימַח אֶת
יְלָדֶיךָ, וּתְשִׂימַח לְשִׁבְבֵיתְךָ יִהְיֶה תָּמִיד קוֹל שְׂשׂוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה,
שִׁתְּפַעִיל אֶת הַטִּיפָה עִם קִסְטוֹת שֶׁל נְגוּנֵי שְׂמִיחָה, בְּאִפְנֵי שִׁבְבֵיתְךָ
יִשְׁמַע תָּמִיד שְׂמִיחָה, כִּי בְּמָקוֹם שִׁשׁוּרָה הַשְׂמִיחָה — שׁוּרָה הַשְּׂכִינָה,
וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוּרָה, כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת.

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּרְאֶה לְמָסוֹר לָהֶם,
כִּי בְּיָדָאֵי כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְהִתְחַזְּקוֹת, וְכֵן עוֹד כַּמָּה מִכְתָּבִים
פְּרָטִיִּים לְמָסוֹר לָהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ח' תְּמוּזָה ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
וְאִכְתָּב מִכְתָּב לְמִשְׁפַּחַת ... וְתִמְסַר לָהֶם אֶת זֶה.

אוֹדוֹת הַהֲצָעָה שֶׁהֲצַעַתָּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים בְּכַרְךָ אֶחָד,
כֵּן הִיא הַתְּכַנִּית שֶׁלָּנוּ כָּמוֹ שֶׁלְקָטְנוּ אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים הַמְדַּבְּרִים
מֵאֲמוּנָה, וְהַדְּפִסְנוּ אֶת זֶה בְּכַרְךָ אֶחָד, בְּשֵׁם "אוֹצֵר הָאֲמוּנָה", וְכֵן
כָּבֵר הַדְּפִסְנוּ "אוֹצֵר הַסְּבָלָנוּת", עֲכָשׁוּ אָנוּ הוֹלְכִים לְהַדְּפִיס "אוֹצֵר
הַחַיִּים", וְכֵן יִהְיֶה עִם כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, הַעֲקָר
רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים בְּשִׁפְהַ הַרוֹסִית, כִּי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְקַרֵּב אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצְאִים מִבְּרִית הַמוֹעֲצוֹת, שְׁלֹא יִפְלוּ
בְּרִשְׁתַּת הַחִילּוּנִים, וְלֹא נִחְזוֹר עַל הַטְּעוֹת שֶׁקָּרְתָּה עִם אַחֵינוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִּים, שֶׁהֲעֵבִירוּ אוֹתָם עַל דְּתָם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. עַל-כֵּן

אֲשֶׁר י"ז שיז בַּנְחַל קה

אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת הַקוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, בְּפָרֵט בַּשָּׁפָה הָרוֹסִית, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ כָּבֵר עֲשֶׂרָה קוֹנְטְרָסִים, וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ עוֹבְדִים עַל שָׁפָה פְּרָסִית.

תֹּאמֶר לְאֲשֶׁתְּךָ, שְׁתִּדְּוַח אִם יֵשׁ אֵילֹו בְּרִכּוֹת "מִזֵּל טוֹב" לְאֲנָשִׁי הַמָּקוֹם, כְּדִי לְהִדְפִּיסוֹ בְּעֵתוֹן "אוֹר יְבִנְאֵל".

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הַקֵּת, ח' תַּמוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם, שְׂאֲתֶם מְזַדְּרִים לְהִדְפִּיס חֵלֶק ב' "אֲשֶׁר בַּנְחַל" מְנַקֵּד.

מָה אִמַּר לָכֶם! אֵין מְלִים בְּפִי לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר לָכֶם אֶת גִּדְּל הָעֲנָנִין הַנּוֹרָא וְהַנְשָׁגֵב הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶף אֵלָיו, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה יַחֲיֶה אֲלֵפִים וְרִכְבוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא פְּלֵל.

הַנְּנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב", יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיוּ לָכֶם יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתִזְכְּוּ לְנֹצֵל אֶת זְמַנְכֶם רַק לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה פְּדֵאִים כָּל הַחַיִּים, כִּי פֶשֶׁאֲדָם זוֹכֶה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, כְּדֵאֵי לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ הַגְּשָׁמִי, אֵי אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ וּלְסַפֵּר גְּדֻלָּתוֹ, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶף אֵלָיו, כִּי יְכוּל לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל הַשְּׂבוּרִים וְהַנְּדַכָּאִים, הַיְרוּדִים וְהַנְּפוּלִים, וְלְהַעֲלוֹתָם מֵעֲמָק בּוֹר וְדוּת שְׁנַפְלוּ לְשָׁם. וְלִכֵּן רְאוּ לְשִׁמְחַ עַל נַעַם חֵלְקְכֶם, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֵלְקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, וְאֲתֶם זוֹכִים לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

אודות ציון רבנו ו"ל על ראש השנה, אין לדאג כלל, כי הכל הבל ורעות-רוח, הם סתם עושים רוח. ברוך השם, אנחנו לא צריכים אותם, היום הגבול פתוח, וכל אחד יכול לנסע דרך סוכן נסיעות, ולא צריך שום טובות משום בריה. וכן בענין האכסניות, כל הערלים בעיר אימץ משפירים מטה לשלשה דולרים ללילה, ויש, תהלה לאל, מקום לעשרים אלף אנשים, בלי שום גזמא כלל, לא צריכים את הטובות שלהם, כי הערלים באים ומבקשים ומתחננים שיבואו להתאכסן אצלם, כי מה הם מפסידים על שלשה דולר ללילה על מטה, ועל-כן כבר נגמר המונופול של הטפשים וכו', כל אחד מתלמידי "היכל-הקדוש" יכול לנסע דרך איזה סוכן נסיעות שרוצה, וזה היום כבר בזול מארצנו הקדושה, ולא תלוי באף אחד, ואכל יכולים לקחת בעצמו, באפן שלא יצטרכו לטובת זולתו. מה נעשה? זה מעקרי הבחירה, שאנשים מטרפים קוראים אותם עובדי ה'... אוי לאותה בושה, אוי לאותה חרפה. ועל יראים ושלמים העוסקים בתורה ותפלה והפצת מעינות החכמה חוצה, קוראים אותם משגעים ומטרפים... איך הולך הפתגם של העולם: "צוחק הוא מי שצוחק אחרון", ברוך השם, עברה עלינו שנה, והפצנו את אור רבנו ו"ל בעולם, ואין לנו מה להתבייש מזה כלל.

העקר ראה לחטף בכל יום למודי התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ותחיה את עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש לה, ואל תהיה שבור משום דבר שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל רצוף מכתב כללי לכל אנשי שלומנו, אם אפשר לנקדו ולשלחו.

י"ז שיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֻקַּת, ט' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּעֵינַי ... אֵל תִּחְשַׁב שְׁזָה כָּל־כָּף פָּשׁוּט, כִּי אֵין לִי אֲמוּנָה בְּהֵם כָּלֵל, שְׁיִחְזִיקוּ אֶת זֶה בְּסוּד, כִּי הֵם יָד אַחַת עִם הַסֵּמ"ך־מ"ם וְזֶה בְּטוֹחַ, בּוֹדֵאי צְרִיכִים רַב בְּקִי, כְּדִי לְשַׁמֵּר שְׁהַכֵּל יִבְנֶה כְּתֻלָּה, אֲבָל מִי יוֹדֵעַ אִם הֵם לֹא יְכוּלִים לְהַכְנִיס אוֹתָךְ בְּסִכְךָ עִם מְסִירוֹת וְכוּ', כִּי הַסֵּמ"ך־מ"ם זֶה קִלְפָה נוֹרְאָה שֶׁלֹּא רָאִיתִי וְלֹא שָׁמַעְתִּי כְּזֹאת רַק בְּסִפְרִים יְשָׁנִים יֵשׁ סִפּוּרִים כְּאֵלוֹ, שְׁהַסֵּמ"ך־מ"ם הַתְּגַלֵּם בְּבֶן־אָדָם, וְטִמָּא, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֶת עִם יִשְׂרָאֵל, וְעֲכָשׁוּ יֵשׁ לָנוּ הַתְּגַלְמוֹת חֲדָשָׁה, כִּי הָאָדָם הַזֶּה הוּא קָל שֶׁבְקָלִים, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִהִיָּהוּת שׁוֹם דְּבָר, וְעַל־כֵּן אֵיךְ יְכוּלִים לְסַמֵּךְ עָלָיו וְכוּ'. וְמָה עִם הָרַב ... שְׁאֲחִיו עֲשֶׂה אֶת הַתְּכַנִּית, עִם כָּל זֹאת עֲשֶׂה כְּפִי מִרְאֵה עֵינַיִךְ, אֵךְ שְׁמַר מְאֹד מְאֹד מִהֲרַשֵּׁעַ הַזֶּה, כִּי זֶה לֹא נָח לְרַגַע, וְאֵךְ שְׁנֵדְמָה שְׁעֲכָשׁוּ הוּא בְּשִׁקְט, הוּא מְלֹא תְּכַנּוּנִים לְרַע עֲלֵינוּ, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְצִילֵנוּ מִמֶּנּוּ. הַעֲקָר רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּעַבּוּדְתְּךָ, וַתְּגַזֵּר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְבִיא בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, כִּי לְזִכּוֹת אֶת נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּטִהְרָה כְּפִי הַלְכָה — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְזֶה הִיסוּד בְּקִדְשַׁת הַיְּהוּדוּת. וְעַל־כֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׁפָה הַסֵּמ"ך־מ"ם כָּל־כָּף חֻזָּק. עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כַּמָּה חִילוּנִיִּים אָמְרוּ לִי בְּפִרוּשׁ: אִם הִיָּתָה מְקַנְהָ נְקִיָּה, לֹא הִיָּה אֲכַפֵּת לָהֶם אִם נְשׁוֹתֵיהֶם הָיוּ הוֹלְכוֹת לְמַקְנָה, וְזֶה אָמַר לִי גַם ... אֵךְ שֶׁהוּא רְחוּק רְחוּק לְגַמְרִי לְעַת עֵתָה מִהִיָּהוּת, עִם כָּל זֹאת גַּם הוּא אָמַר לִי זֹאת, מְכַל זֶה תְּרָאָה אֶת הַטְּמָאָה שֶׁל הַסֵּמ"ך־מ"ם וְאֶת גְּדֵל הָאֲחֻרִיּוֹת שֵׁישׁ לוֹ. וְאֲחֻרֵי הַכֵּל הוּא יָד אַחַת עִם ... וְעַל־כֵּן אֵל תִּטְעָה אֶת עֲצָמְךָ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֵר לָנוּ לְבָנוֹת מְקַנְהָ וּבֵית־הַמְּדַרְשׁ וַתְּלַמּוּד־תּוֹרָה וּבֵית־סֵפֶר, וְנִהְיֶה קְהֵלָה נִפְרָדָת לְגַמְרִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

י"ז שיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ט' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינֵי הַדִּירָה, תַּחֲכָה עוֹד קֶצֶת בְּעֵינֵי הַמְשַׁכְּנָתָא, כִּי מִסְתַּמָּא זֶה הַחֹק יַעֲבֹר בְּתוֹךְ כַּמָּה יָמִים, וְהַיּוֹת שְׁבַע־הַבַּיִת צְרִיף כֶּסֶף, הוּא יַחֲכָה שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, אֲבָל הַדִּירָה כְּדָאִית, זֶה גְדוֹל, וְיָבוֹאוּ תְּמִיד הוֹרֵי אֲשַׁתְּךָ לְבַקֵּר, וְיִהְיֶה לָּהּ שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וְכֵן גַּם הַדִּיר יֵצֵא מִשֵּׁם בְּקָרוֹב.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ. תִּמְוִיז' רְאֵשִׁי תְּבוֹת: זִמֵּן תִּשׁוּבָה מִ'מְשַׁמְשִׁים וּבָאִים, כְּכֹר צְרִיכִים לְזִכֹּר מְאֹלֹל וְרֵאשׁ הַשְּׁנָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה עַל הַקְּבוּץ בְּאוֹמֵן. חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

י"ז שב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, י' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצִטְעֵר בְּצַעַר אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ מִמָּה שְׁגָרָם לָהֶם הַסְּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, נְזַקִּים, לְדַעְתִּי, רְאֵה לְהַתְקַשֵּׁר עִם הָעוֹרֵף־דִּין, וְלִסְפֹּר לוֹ, וְהוּא יְבַרֵּר אֶת הַתְּלוּנוֹת מָה עָשׂוּ, וְגַם אֲנִי עוֹד מְעַט הוֹלֵךְ לְדַבֵּר עִמוֹ, כְּפִי הַנִּרְאָה נִתְּוֹדַע מִהַמְקָנָה, כִּי, לְדַעְתִּי, זֶה הִיְתָה שְׁטוּת מ... לֵילֵךְ אֵל ... שֶׁהוּא ...

שֶׁהֵם יָד אַחַת עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְאוֹי לְדוֹר שְׂאֵלוֹ הֵם הַמְּנַהֲיִגִים, וְעַלֵּיהֶם צָרִיכִים כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לְבַטַח, אֲךָ מֵה לַעֲשׂוֹת? זֶה מַחְקִי הַבְּחִירָה, וְזוֹ גְלוּתֵנוּ הָאֲרָכָה. אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה לִי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּשִׁדָּה הַתְּעוּפָה מֵה שְׁעֵשָׂה לָכֶם, וְחָבַל מְאֹד מְאֹד, שְׂאִין לִי עוֹרֵךְ-דִּין הַכִּי טוֹב (כִּי אֲנִי מוֹכֵן לְשֵׁלֶם סְכוּם עֲנֻקִי, כְּדֵי לְהַתְּפִיטֵר אַחַת וּלְתַמְיֵד מִהֲרָשָׁע הַזֶּה); כִּי כִּף מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ'): לְפַעֲמִים צָרִיכִים כְּדֵי לְהַכְנִיעַ אֶת אֲדוּם, שֶׁהוּא עָשׂוּ, עַל יְדֵי מִשְׁפָּטֵיהֶם, כִּי לֹא יִמְלֹט אֲשֶׁר הֲרָשָׁע מְרָשָׁע הַזֶּה, יִלֶּךְ כִּף חֲפָשִׁי, כְּכֹר וּתְרַנּוּ הַרְבֵּה, לֹא כוֹתְבִים מִמֶּנּוּ (אוֹלֵי זוֹ נִקְדַּת הַחֲלֻשָׁה שְׁלֵנוּ), אֲבָל לְמַעֲשֵׂה וּתְרַנּוּ, וְעַכְשָׁו הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁחִיתוֹת שְׁלוֹ בְּלֹא מִפְרִיעַ.

בְּעֲנַנֵּן הַגְּזָקִים, כְּכֹר אָמַר מוֹהֲרַנ"ת ו"ל: אִם יֵשׁ הַתֵּר לְשִׁבֵּר חֲלוּנוֹת, גַּם לְהַמְתַּנְגְּדִים יֵשׁ חֲלוּנוֹת וְכוּ', מֵה לַעֲשׂוֹת, זֶה כָּל הַנְּסִיּוֹן הַקָּשָׁה שְׁלֵנוּ עַכְשָׁו.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת הַמְּכַתֵּב לְ... (לֹא הִיָּה לִי קָשׁוֹר בְּיוֹם שְׁשִׁי), וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי לֹא יִמְלֹט אֲשֶׁר ... אֵינּוּ יָד אֶת עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְאִם-כֵּן אֵיךְ יֵאֱמִין לוֹ. הַיּוֹם אֲנִי כְּכֹר לֹא מְאֱמִין לְשׁוּם רַב מְטַעַם, כְּלָם שְׁקָרָנִים, גְּנָבִים וּמִשְׁחָתִים, בְּלִי שׁוּם סִפְקָ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יַעֲזֹר, שְׂאֲזַכֶּה כְּכֹר לְהַתְּחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְלָבוֹא לְגוֹר שָׁם בְּיַבְנָאֵל בְּקַבִּיעוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

י"ז שְׂכָא.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ בְּלָק, י"א תַּמּוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבָךְ, וּמְאֹד מְאֹד נִשְׁבַּר לְבִי בְּקַרְבֵי מְכָל

מה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', עם כָּל זאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ דֶרֶךְ נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, וְהִיא יְסוּד גְּדוֹל בְּקִיּוֹם הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְהִיא הַתּוֹרָה: "אֲזַמְּרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי" (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפכ), שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֶפְלוּ שֶׁהוּא מְלֵא חֻטָּאִים וְעוֹנוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְאֶפְלוּ הוּא מְלֵא פְּצָעִים וְכוּ', וְעוֹבֵר עָלָיו עֲדִין מַה שְׁעוֹבֵר — קִטְנוֹת וִירִידוֹת וְהִשְׁלָכוֹת וְכוּ', וְנִתְלַכְלַךְ בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי בְּחֻטָּאִים וְעוֹנוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִחֻשְׁבוֹת עֲדִין מְלַכְלָכוֹת, עִם כָּל זאת אֵין זוֹ דֶרֶךְ לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ כָּל-כֶּף אֶל הַצַּעַר, כִּי 'כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחַר הַצַּעַר — הַצַּעַר נִמְשָׁךְ עָלָיו' וְכוּ', וּמִי שֶׁדָּן אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְכֶף חוֹב, יְכוּל לִפְלֵי יוֹתֵר בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה וְכוּ', וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים קֹדָם כָּל לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכֶף זְכוּת, וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמְךָ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא בּוֹדָאי יֵשׁ בְּךָ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת רַבּוֹת שֶׁאַתָּה זוֹכֶה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְרֵאוי לְךָ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלִילֵךְ עִם הַתּוֹרָה הַזֹּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ יֵלֶךְ עִם הַתּוֹרָה הַזֹּה, וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל בָּאָר עִם זֶה כָּל עֲנִיָּן שֶׁשְׁכַמַת הַבֶּקֶר, אֵיךְ שְׁאָדָם צָרִיךְ לְקוֹם בְּכָל יוֹם עִם תּוֹרָה זוֹ, וְלִתֵּן תּוֹנָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֻטָּיִם וְהַרְחָמִים רַבִּים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וַיְהִיָּה רַגִּיל לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְכֶף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאַמְת יֵצֵא מִכֶּף חוֹב לְכֶף זְכוּת.

וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד! לְהִיּוֹת רַגִּיל בְּדֶרֶךְ זוֹ, וְאֵז סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שֶׁתּוֹנָה לְבַעַר מִמֶּךָ אֶת כָּל הָרַע, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הָאָדָם עִם כָּל הַלְּכוּף שְׁלוֹ נְדָמָה כְּמוֹ שְׁשָׁמִים סִיר מְלֵא מִים מְלַכְלָכִים עַל אֵשׁ, וּמִתְחִיל לְהַתְּבַשֵּׁל, וְלֵאט לֵאט יוֹרֶדֶת הַפְּסֻלָּת, כְּמוֹ-כֵן כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, מִתְחִילוֹת לְעֵבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי מִחֻשְׁבוֹת הַמְּבַלְבְּלוֹת, וְהַצַּדִּיק מוֹרִיד מִמֶּנּוּ לֵאט לֵאט אֶת הַזְּהֵמָה, עַד שֶׁיִּזְנָה לְמִחֻשְׁבוֹת נְקִיּוֹת לְגַמְרֵי (עֵין כָּל זֶה בְּאַרִיכוּת בְּשִׁחוֹת-הַר"ן, סִימָן עט); וְרַבְּנוּ ז"ל מְסִיִּם שָׁם: הִנֵּה אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא הַפְּסֻלָּת וְהַרְפֵּשׁ מִיָּד

מֵהָאֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת מִתְחַלְלָה, וְנִתְקַרְבוּ לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, אִךְ מֵהַ
 יְהִיָּה אִם יְהִיָּה מוֹצִיא הַרְפֵּשׁ, יוֹצִיא הַרְפֵּשׁ עִם הַמַּח, מֵאַחַר שֶׁמְעַרְב
 הַכַּל יַחַד, עַל-כֵּן הִהְכַרְח לַהֲיוֹת מְתוּן מְתוּן, עַד שֶׁיִּזְדַּכֵּךְ מְעַט מְעַט,
 עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן הִהְכַרְח לַחֲכוֹת הַרְבֵּה, עַד שֶׁנַּעֲשִׂים אִישׁ כְּשֵׁר. וְלִכֵּן
 אֲסוּר לָךְ לִפְלֵ כָּל-כָּךְ בְּדַעְתָּךְ מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, עַד שֶׁתְּבוֹא
 לְיֵאוֹשׁ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. לְדַעְתִּי, רְאֵה לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה טוֹב, וְאִזּוֹ
 מִמִּילָא הֲרַע יִפְלֵ מִמָּךְ שֶׁתְּהִיָּה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים. וְעַקֵּר זְכוּת
 הַרְבִּים הוּא עַל-יְדֵי הַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכֵמָה חוּצָה, שֶׁתַּעֲזוֹר לְהַדְפִּיס
 אֶת הַסְּפָרִים וְלַהֲפִיץ, וּבִפְרָט אִם תִּזְכֶּה לְהַדְפִּיס כְּרֹךְ אֶחָד שֶׁל
 שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֵינן לְתַאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַתְּקוּן הַזֶּה, כִּי
 בְּיָדָי מִי שֶׁיִּסְתַּכֵּל בָּהֶם, וּבִפְרָט בְּנֵי הַנְּעוּרִים, יְהִיּוּ לָהֶם הַמַּכְתָּבִים
 הָאֵלֶּה לְתוֹעֵלַת גְּדוּלָה, כְּאֲשֶׁר הָעֶבֶר גָּלָה, אִיךָ שֶׁהַמוֹן בְּנֵי הַנְּעוּרִים
 נִתְקַרְבוּ אֶל דְּרָכֵי רַבְנֵי ז"ל דִּיקָא עַל-יְדֵי סְפָרִים אֵלֶּה, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי
 מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַדְפָּסָתָם וּבַהֲפָצָתָם.

בְּעֵינַי שֶׁאֲמַרְתָּ לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס בְּכָל שָׁבוּעַ "עֲלוֹן בְּרִסְלָב",
 בְּיָדָי נִשְׁתַּדֵּל לָזֶה, בְּעֵזְרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְהַמְשִׁיךְ מִפְּרִשְׁת דְּבָרִים, וְכֵן
 יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה תִּדְפֹּס סֵדְרָא
 חֲדָשָׁה, עִם כָּל זֹאת, לְדַעְתִּי, יְכוּלִים לְחַזֵּר וּלְהַדְפִּיס מֵהַ שֶׁפָּכַר
 הַדְפִּיסוֹ לְפָנַי שָׁנָה כִּי דְבוּרֵי אֲמוּנָה שִׁיךְ בְּקַבִּיעוֹת, וְזֶה לֹא דְבַר יִשָּׁן,
 וּבִפְרָט שֶׁעַל-פִּי-רַב בְּנֵי-אָדָם שׁוֹכְחִים מֵהַ שֶׁרְאוּ לְפָנַי שָׁנָה, וְאַצְלָם
 הוּא דְבַר חֲדָשׁ לְגַמְרֵי.

נָא וְנָא רְאֵה לְשַׁמַּח אֶת עַצְמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם,
 וְהַשְׁמָחָה הִיא סְגֻלָּה לְמַחְשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת, כִּי תִבֶּת בְּשַׁמְחָה אוֹתִיּוֹת
 מִחְשָׁבָה (תְּקוּנֵי זֵהַר, דָּף י"ז), הֵינּוּ עַל-יְדֵי שַׁמְחָה יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת
 מַחְשַׁבְתּוֹ לְאִיזָה כּוּוֹן שְׂרוּצָה. וְכָל הַגְּלוּת שֶׁעוֹבְרַת עַל הָאָדָם בֵּין
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, הִיא רַק מַחְמַת חֲסָרוֹן הַשְׁמָחָה, וְעַל-כֵּן
 תִּשְׁתַּדֵּל תָּמִיד לַהֲיוֹת בְּשַׁמְחָה, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעֶבֶר מִדַּת
 הַשְׁמָחָה, וְתִדַּע כִּי מִדַּת הַשְׁמָחָה הִיא הַיְסוּד וְהָעֵקֶר לְצִיאַת מֵהַגְּלוּת,
 וְלְהַכְּנִס אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לָזוּז שׁוּם זֵיו כְּלָשָׁהּ בְּעֶבְרַת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, בְּלִי מִדַּת הַשְׁמָחָה, וְעַל-כֵּן לוֹכֵד הַבַּעַל-דְּבַר אֶת רַב הָעוֹלָם

בְּמִדַּת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, הַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן, כְּדֵי שֶׁלֹּא יוּכַל לְצַאת מַגְלוֹתוֹ, וְלִכְן גָּלָה לָנוּ "בֶּן הַשְּׁמֵחָה" הַנִּכְלָל בְּמִקּוֹר הַשְּׁמֵחָה, וְעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ בְּשֵׁרֵשׁ הַשְּׁמֵחָה, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם עֲצָה אַחֲרַת לְצַאת מֵהַפֶּח יְקוּשׁ שְׁנֹלֶכֶד שָׁם, רַק עַל-יַדֵי מִדַּת הַשְּׁמֵחָה. וְרֵאוּי וְנִכּוֹן שֶׁתַּעֲמִיק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּדַבְרֵי הַרֵב הַקְּדוֹשׁ ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ז"ל בְּסִפְרוֹ "כּוֹכְבֵי אוֹר", חֵלֶק "שְׁשׁוֹן וְשְׁמֵחָה", שְׁמֵרְבָה לְדַבֵּר שָׁם מִמַּעַלֵּת הַשְּׁמֵחָה, וְאֵיךְ שֶׁהִבְעֵל-דְּבַר לוֹכֵד אֶת הָאָדָם בְּמִדַּת הָעֲצָבוֹת, וְעַל-יַדֵי-זֶה הוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי — קָחָהוּ מִשָּׁם.

וְעַל כָּלֵם — הִיָּה טוֹב מְאֹד, אִם תִּזְכֶּה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי הַנִּפְלָא "מִקּוֹר הַשְּׁמֵחָה", וּמֵי יִתֵּן, שִׁיְהִיָּה לְךָ חֵלֶק בְּהַדְּפָסְתּוֹ וּבְהַפְצָתוֹ בְּתַפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַסִּפֵּר הַזֶּה הוּא אוֹרוֹת צַחְצָחוֹת, אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים מִדַּבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, שֶׁכָּבֵר הַתְּחִלָּתָה לְהַסְתַּדֵּר עִם אֲבִיךָ, גְּרוֹ זְאִיר, זֶה אֲצִלִּי בְּשׁוֹרָה טוֹבָה מְאֹד, כִּי מִחֻלָּקֶת בְּבֵית זֶה כָּמוֹ אֲשֶׁ שׁוֹרְפֶת, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי חֻכְמוֹת וְאֲפָנִים וְתַחֲבוּלוֹת וְכוּ', לְמַעַט בְּמַחֲלָקֶת, וְלְהַתְחַמֵּק מִכָּל מִינֵי וּפְתוּחִים, וְלַעֲשׂוֹת בְּחֻכְמָה אֵיךְ לְבָרֵחַ מִמְרִיבוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, שֶׁהוֹרְסוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ וְסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים, שֶׁהֵם: רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּךְ, זֶהֱר וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִכָּל שְׁעוֹר תִּלְמַד אֶפְלוֹ קֶצֶת דְּקֶצֶת, אֲבָל בַּל יַחְסֹר לְךָ יוֹם מִבְּלֵי לַמּוֹדִים אֱלוֹ, וְהַתּוֹרָה מְטַהֵרֶת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֻלְדָּה וּמִכָּל מִינֵי שְׁגִיּוֹנוֹת, וּבְזָכוֹת לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמָּךְ עֲרָבוֹת יְדִידוֹת זֵיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ בְּפִירוּשׁ: אֶפְלוֹ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּפְלוּ בְּמִקּוֹם שְׁנִפְלוּ, וְעַדִּין מִנְּחִים בְּמִקּוֹם שְׁמִנְחִים, אִם יַעֲשׂוּ לְעֲצָמָם קְבִיעוֹת לְלַמַּד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר כָּךְ וְכָךְ, עַל-יַדֵי-זֶה הַתּוֹרָה תּוֹצִיאֵם מֵהַשָּׁאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵי שְׁנִפְלוֹ לְשָׁם (עֵיִן שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט).

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי

מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׂתַצֵּא מֵהַפֶּחַ יְקוּשׁ שְׁנִפְלֵת בּוֹ, וְתִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בְּאֵינן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמְשִׁיף לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ז"ל פַּעַם בְּשָׁבוּעַ, אֲשֶׁר הִיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד, וְתִהְיֶה שְׁמוּר לֹא לִפְלַל בְּמִלְכּוּת הַיָּצָר הַמְדַבֵּר עָלַי כָּל דְּבַר אֲסוּר. מַה לַעֲשׂוֹת? זֶה מַחְקֵי הַבְּחִירָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שֵׁבַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵיךְ שְׂפָרְנִסְתָּךְ מִתְחַלֵּט לְהַשְׁתַּפֵּר קֶצֶת, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹאט לֹאט תוּכַל לְהַתְחַמֵּק מ... וְתַעֲשֶׂה בְּחֻמְתָּךְ, שְׁבִשְׁבוּעַ זֶה חֲלֻקֶת שְׁנֵי שְׁלִישִׁים, וּבְשָׁבוּעַ זֶה שְׁלִישׁ, כֶּף שְׂיִרְאָה שְׁזָה כָּבֵד לֹא מְשַׁתְּלֵם לוֹ, וְלֹאט לֹאט תִּתְחַמֵּק מִמֶּנּוּ, וְאִזּוּ הַקֶּרֶן וְהַרְוּחַ יְהִיו שְׁלֵף, אֲבָל כָּל זֶה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּחֻמְתָּה עֲצוּמָה.

אוֹדוֹת ... אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אָמַר לְךָ, אֲדַרְבֶּה, אֲנִי חוֹזֵקֵת אוֹתוֹ, שְׁכֵן יִבְנֶה אֶצְלֶךָ, וְעַל-כֵּן אֵתָה יְכוּל לְהַגִּיד לוֹ בְּשָׁמַי, וְגַם לְהִרְאוֹת לוֹ אֶת הַמִּכְתָּב שְׂאֲנִי כֵן מְסַכִּים שְׂתִבְנֶנוּ בְּיַחַד, אֲדַרְבֶּה אֶשְׂתּוֹ מִדְּבַרְתִּי אֲנִי לִית וְכוּ', אֲקַוֶּה בְּשָׁבוּעַ הַבָּא לְהִיוֹת שָׁם, וְלְדַבֵּר עִמָּכֶם פָּנִים אֶל פָּנִים.

הַעֲקָר רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְשִׁמְחַת בְּקָרוֹב מְאֹד: "שִׁישׁוּ וְשִׁמְחוּ בְּשִׁמְחַת הַגְּאֻלָּה", שְׁנִזְכֶּה לְנִצְחוֹן, וְנַעֲשֶׂה סַעֲדָה גְּדוֹלָה עִם כָּלֵי זְמַר וְכוּ' וְכוּ'. בְּעֶזְרַת מַה שְׂקָרָה בְּלִיל שַׁבָּת, לְדַעֲתִי, הִנֵּה טוֹב שְׂיִתְאַרְגְּנוּ אֲנִשִּׁי שְׁלוּמֵנוּ, וְיִקְבְּלוּ עַל עֲצָמָם לְשִׁמְר

בְּכָל לַיִל שֶׁבַת וְכוּ', וְאוֹדוֹת ... הֲרֵי זֶה כְּמוֹ שֶׁהַמְדַרְשׁ אוֹמֵר בְּפֶרֶשׁת
הַשְּׁבוּעַ (יְלִקוּט שְׁמַעוֹנִי, בַּמְדַבֵּר פֶּרֶק לֵא), שֶׁמְדַרְשׁ וּמוֹאֵב שְׁנֵי כְּלָבִים הָיוּ,
וְשָׂאוּ זֶה אֶת זֶה, אַךְ כְּדֵי לְהַצִּיר לְעַם יִשְׂרָאֵל נִתְאַחֲדוּ יַחַד וְכוּ', בְּזוֹ
הַלְשׁוֹן מוֹכָא בַּמְדַרְשׁ, וְאַנִּי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלְשֹׁנֵיהֶם
תִּהְיֶה מְפֹלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שְׁבַע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תַּמּוּז ה'תַּנּ"ש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק סְבֻלָּנוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלֵי מַדַּת
הַסְבֻּלָּנוֹת, וְהַסְבֻּלָּן הוּא הַמְנַצֵּחַ תָּמִיד, וְהַעֲקָר לְדָם וְלִשְׁתֵּק עַל כָּל
הַחֲרוּפִין וְהַגְדוּפִים שְׁסוּבֵל. וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת פֶּרֶק
ד'): לֹא מִצָּאֵתִי לַגּוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה; וְלָמָּה דוֹקָא הַגּוֹף? אֵלֹא
כְּשֶׁעוֹנָה, אֲזִי נַעֲשִׂית מְרִיבָה וְכוּ', וְהִיא בּוֹרַחַת מִהַבֵּית וְכוּ', וְאִז
הַעֲקָר הַגּוֹף סוּבֵל וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִינוּ
עוֹנָה לְמַחְרָפוֹ וְלַמְבֹזוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְאִז טוֹב גַּם לַגּוֹפוֹ, כִּי אִינוּ צָרִיךְ
לְסֻבֵּל.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ
בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְזוֹ הַמַּתְנָה הַכִּי יָפָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ וְ"ל,
וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז יַעֲבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם עִם כָּל
הַעֲלִיּוֹת וְהִירִידוֹת שֶׁרַק יִשְׁנֶן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שְׂכָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּרְגַּע וְכוּ', וְאֵל תִּכְנַס בְּדִינִים. חֲבַל עַל הַבְּרִיאוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְחֲבַל עַל הַהֶפְסֵד בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי מִבְּאֵר בְּזַהַר (זַהַר חֶלֶק ב', קפב.), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַכַּעַס מְאַבְדִים אֶת הַנֶּפֶשׁ לְגַמְרִי, בְּסוּד (אִיּוֹב יח, ד): "טוֹרֶךָ נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", כִּי עַל-יְדֵי כָּל חַטָּא נַעֲשֶׂה כְּתָם עַל הַנֶּשְׁמָה, מֵה שְׂאִין בֶּן, עַל-יְדֵי כַּעַס נַעֲקֶרֶת הַנֶּשְׁמָה לְגַמְרִי, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַחְזִירָה, אֲלֵא עַל-יְדֵי טְבִילַת מְקַנָּה, שְׁנֵה תִקּוֹן עַל כַּעַס, וְלִכְנוֹן שֵׁם קנ"א ב"ן כְּזֶה: אֵל"ף ה"ה יו"ד ה"ה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה.

הַעֲקָר אֵיעֲצָךְ, שְׁתַּהֲיֶה סְבָלָן, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת סְבָלָן, וְזֶה זֹכִים רַק עַל-יְדֵי תִקּוּן הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר מוֹכֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי אֱמוּנָה תִבּוֹא לְאֲרִיכַת אֲפִים, שְׁזוֹ הַמַּדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סְבָלָנוֹת.

רַבְּנוּ ו"ל סֵפֶר, כְּשֶׁהָיָה תִינּוּק עֲדִין עִם הַשְּׁעֵרוֹת, וְאִמּוֹ סְרָקָה לֹא אֶת הַשְּׁעֵרוֹת, וְכֹאֵב לֹא כְּדָרְךָ תִינּוּק כְּשִׁסּוּרָקִים לֹא אֶת הַשְּׁעֵרוֹת, שְׁכּוֹאֵב לֹא וְצוֹרַח, וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר: כְּבָר אָז הַבְּנֵתִי, שְׁבָזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְסָבֵל, וְלִכְּן הוּא לֹא צָרַח בְּעֵת שְׂאִמּוֹ סְרָקָה לֹא אֶת הַשְּׁעֵרוֹת, אֶף שְׁכּוֹאֵב לֹא מְאֹד.

עַל-כֵּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא עֲלֶיךָ לְזַכֵּר, כִּי כָּף אָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (קַהֲלַת א, ג): מֵה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שְׂיַעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, כִּי לְבִסּוּף הַכֹּל בְּלָה וְכָלָה וְכוּ', וְלִכְּן מֵה כְּדָאִי לֹא לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שְׂיַעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, הָרִי דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עוֹמְדָת, וְלֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר. הַהֲכָרַח שְׂיִצְטָרֶךְ לְהַשְׂאִיר אֶת כָּל מֵה

שָׁאָסָף וְכוּ' לְדוֹר הַבָּא. וְלִכְּנֵן לְמַה כְּדַאי כָּל הָעֵמֶל וְהַפְּעֵס הַזֶּה, וְאָמַר (שם ב, יח): "וְשִׁנֵּאתִי אֲנִי אֶת כָּל עֲמָלִי שְׂאֲנִי עֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, שְׂאֲנִיחֲנוּ לְאָדָם שְׁיִהְיֶה אַחֲרָי"; וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה נְּעִים לְהִרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שְׂאָדָם נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ, שְׂפֶל רַגְעֵ שְׁלוֹ מְנַצֵּל לְטוֹבָה וְלְדַבְּקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז שכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּבֵר כְּתִבְתִּי כַּמָּה פְּעָמִים, שְׂפֶל עֲנִין הַפֶּתַק וְכוּ', הוּא שְׁטוֹת גְּדוּלָּה, זֶה כְּתִב לֹא אַחַר מִיְהוּדֵי שְׁהִיָּה גֵר בְּעִיר טְבַרְיָה, בְּשֵׁם ר' יוֹאֵל אֲשֶׁכְּנֹזִי ו"ל, הוּא הָיָה בֶּן דּוֹד שֶׁל הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְסַאֲטָמָאֵר זי"ע, אָבִיו שֶׁל יוֹאֵל ו"ל, הָיָה שְׁמוֹ ר' בְּרוּךְ אֲשֶׁכְּנֹזִי ו"ל, וְהָיָה אֶחָ מֵאֲמוֹ שֶׁל הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְסַאֲטָמָאֵר זי"ע, הַצְּדִיקָת חֲנִנָּה, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁת הַקְּדוֹשׁ יוֹם טוֹב זי"ע, מְלַבֵּד זֹאת אֶחָיו שֶׁל ר' יוֹאֵל אֲשֶׁכְּנֹזִי ו"ל הָיָה ר' פִּיִּיבִישׁ אֲשֶׁכְּנֹזִי ו"ל הַגַּבְּאִי שֶׁל הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְסַאֲטָמָאֵר זי"ע, ר' יוֹאֵל אֲשֶׁכְּנֹזִי ו"ל הָיָה אִישׁ שְׂמַח, וְרָאָה אִיף שְׂרוּדָפִים אֶת הָאֲבָרָךְ יִשְׂרָאֵל בְּעַר אֲדַעְסֵר ו"ל, וְלִכְּנֵן הַכְּנִיס לוֹ פֶּתַק ב"לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן שְׁלוֹ, שֶׁהַכֵּל נִכְתָּב בְּדֶרֶךְ לִיְצָנוּת, וְהַטְּפָשִׁים עָשׂוּ מְזֵה עֵסֶק גְּדוּל, עַד שֶׁעָשׂוּ מְזֵה אֲמוּנָה טְפֵלָה וְכוּ', אֲשֶׁר הַכֵּל לִידֵי לִיְצָנוּת וְכוּ', וּמַה גָּרְמוֹ לְעֵשׂוֹת צָחוּק מְדַבֵּר רַבְּנוֹ ו"ל, וְלִצְעָרְנוּ הָרַב, יֵשׁ אֲבָרְכִים טוֹבֵי מַחֲוֹת וְכוּ', שְׂאֵךְ הַתְּקַרְבוֹ חוֹשְׁבִים שְׁזָהוּ בְּרִסְלָב, וְלִכְּנֵן הַתְּחִילוֹ לְחַדֵּשׁ עַל זֶה חֲדוּשִׁים גַּג עַל גַּג וְכוּ' בְּשַׁעֲהָ שְׂפֶל הַיְסוּד הוּא רְעוּעֵ לְגַמְרֵי הַכֵּל צָחוּק מְכַאִיב שְׂרָצָה ר' יוֹאֵל אֲשֶׁכְּנֹזִי ו"ל לְשִׂמְחָ אֶת הָאֲבָרָךְ ר' יִשְׂרָאֵל בְּעַר אֲדַעְסֵר ו"ל, שְׂסָבֵל כָּל-כָּף הַרְבֵּה בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים בְּמִשְׁךְ שְׁהוֹתוֹ בְּטְבַרְיָה, וְרָדְפוּ אוֹתוֹ

אֲשֶׁר י"ז שְׁנוֹ – י"ז שְׁנוֹ בְּנִחַל קִיז

עַד חֲרָמָה בְּרִצִּיחָה כְּזוֹ וְכוּ', עַל לֹא דְבָר רַק מִפְּנֵי שֶׁהוּא חֲסִיד
בְּרִסְלָב וְכוּ', וְכַנְרָאָה שֶׁהִשָּׂם יִתְבָּרַךְ שְׁלֵם לוֹ בַּחֲזָרָה עַל הַרְדִּיפּוֹת
שֶׁרְדָפוּהוּ עַל לֹא דְבָר, שֶׁנִּתְפָּרְסָם כָּל-כָּף וְכוּ', אֲבָל עֲצָם הַפֶּתַח הוּא
שְׁטוֹת גְּדוּלָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ז שְׁנוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תְּמוּזָה ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רב), שֶׁהַנָּשִׁים מְאֹד מְקַפִּידוֹת עַל הַכְּבוֹד
שֶׁלָּהֶן, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲכָם, וְתִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְהִסְתַּכְּסֵף עִם אִשְׁתֶּךָ,
שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קִנְיָאָה גְּדוּלָה וְכוּ', וְעַל כֵּן דְּבָר קָטָן הִיא יוֹצֵאת בְּרִצִּיחָה
וּבְכַעַס כְּזוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֵי-עֲצָף, וִיְהִי אֱלֹקִים עִמָּךְ (שְׁמוֹת יח, ט), בְּרַח
לְךָ רַק אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁפֹּף אֶת שְׁבָרוֹן לְבָבְךָ רַק לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ,
וְתִבְקֶשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁיַּחֲוֶס וִירַחֵם עָלֶיךָ, וַיִּמְחַל
לְךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כִּי כִּשְׁהָאִשָּׁה קָשָׁה וְכוּ' וּמִשְׁפִּילָה, זֶה בָּא מֵעוֹן
הַבַּעַל, כִּי הָאִשָּׁה רַק עֲצָם מַעֲצָמוֹתָיו, וְכִשְׁהַבַּעַל חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי
הִיא מִשְׁתַּנָּה לְגַמְרִי, וְלִכֵּן תַּחֲזוֹר כָּל-כָּף בְּתִשׁוּבָה, עַד שֶׁאִשְׁתָּךְ
תִּשְׁתַּנָּה לְגַמְרִי, וְהַכֹּל תְּלוּי בָּךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז שְׁנוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תְּמוּזָה ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם דְּמֵי הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, עַל-יָדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

מִי יִתֵּן, שְׂתֵאמַר בְּכָל לַיְלָה סֵדֶר תְּקוּן תְּצוּת. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמט), שְׂחֲצוֹת מְסַגֵּל כְּמוֹ פְּדִיּוֹן. וְלִכֵּן רָאָה
לוֹמַר בְּכָל לַיְלָה אֶת סֵדֶר תְּקוּן תְּצוּת, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ לְהִמְתְּקַת
הַדִּינִים.

צְרִיף שְׂתַדַּע, שְׂיֵישׁ שְׂדוּכִים, וּמָה שְׂמִתְּעַכֵּב, כִּי כָּל אֶחָד הוּא
בְּרִיךְ, וְרוּצָה אֶת הַכִּי מְצַלַּחַת, הַכִּי יָפָה, הַכִּי תְּכַמֶּה, הַכִּי עֲשִׂירָה
וְכוּ' וְכוּ', וּמָה לֹא?! וְכֵן הִיא מִתְּפַשֵּׁת אוֹתוֹ דְּבָר, צְרִיכִים כְּסָף,
יְחוּס וְכוּ', וְאִף אֶחָד אֵינוֹ שֵׁם לֵב, שְׂבִין כָּף עוֹבְרוֹת הַשָּׁנִים,
וְנִכְשָׁלִים בְּמָה שְׂנִכְשָׁלִים וְכוּ' וְכוּ', וְאַחֲרֵיכֶּן יֵשׁ עוֹד טְעָנוֹת עַל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', בְּשַׁעַה שְׂנִתְקִים (מְשָׁלֵי יט, ג): "אֲוֹלַת אָדָם
תְּסַלֵּף דְּרַכּוֹ, וְעַל הַנִּי"ה יִזְעַף לְבוֹ"; מָה יֵשׁ לָכֶם טְעָנוֹת עַל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵינוֹ רוּצָה לְחַתֵּן אֶתְכֶם?! תְּאָמִין לִי, שְׂיֵישׁ
שְׂדוּכִים לְרַב וְכוּ', אִף הַבְּעֵיָה, שְׂאִין אֶחָד רוּצָה לְקַחַת אֶת זֹאת וְכוּ',
אוּ הִיא אֵינָה רוּצָה לְקַחַת אֶת זֶה וְכוּ', וְכֵן הִלְאָה. וְאַחֲרֵיכֶּן יֵשׁ לָהֶם
טְעָנוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם הֵיוּ מִבְּקָשִׁים סְתָם עַל שְׂדוּף:
רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכַנֵּי לְמִצָּא אֶת בֵּת זוּגֵי הַשְּׂיִכָּת לְשֶׁרֶשׁ נִשְׂמַתִּי,
וְנִזְכָּה בִּיחַד לְהַקִּים בֵּית, שְׂיִהְיֶה לָךְ נִחְתָּרוּת מֵאֲתַנּוּ, וְתִזְכְּנוּ
לְהַשְׁפִּין שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתֵנוּ, בְּאִפְּן שְׂשְׂכִינַת עֲזָךְ תִּשְׁרָה בֵּינֵנוּ תְּמִיד
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז שכח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תַּמּוּז ה'תַּנּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֵאָה רַק לְשִׁמַּח עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מָה שְׁאַתָּה יְכוּל, כִּי עֲצָם הַשְּׂמֵחָה זֶה מִצְוָה גְדוֹלָה עַד מְאֹד, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד): מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד; וְזוֹ לֹא עֲצָה שְׁנוֹתָן רַבְּנֵי ז"ל, אֲלָא בְּפִרוּשׁ אֹמֵר, שֶׁזֶּה מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַמִּצְוָה כְּלוּלָה מְכֹל הַמִּצְווֹת, כִּי מָה הַשְּׂמֵחָה שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל? שֶׁהוּא שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עַל אֲשֶׁר הוּא יְהוּדִי, וּמְחִיָּה עֲצֻמוֹ עִם נִקְדַּת יְהוּדִית, וְזוֹ נִקְדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר בְּזֶה כְּבֹר כְּלוּלוֹת כָּל הַמִּצְווֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קיט, פ"ו): "כָּל מִצְווֹתֶיךָ אֱמוּנָה", כָּל הַמִּצְווֹת צְרִיכוֹת לְהִבְיָא אֶת הָאָדָם רַק לְאֱמוּנָה, שֶׁזֶה יְסוּד כָּל הַיְהוּדִית. וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח עַל נִקְדַּת יְהוּדִיתֵנוּ, וְלִשְׁמַע כְּלֵי זְמַר וְלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שֵׁכֶט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תַּמּוּז ה'תַּנּ"ש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזַק וְאֲמֵץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר, יְהִי מָה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מָה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינּוֹ, רִיב אוֹ רִיבָה אֵינָם מוֹצְאִים אֶת זְוִיגָם וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתָם מְאֹד, אוֹ זוֹג אֵין לָהֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, אוֹ אֵין לָהֶם יְלָדִים, אוֹ אֵין פְּרִנְסָה, וּמְסַכְּבִים בְּחֻבוֹת, אוֹ שְׂיִישׁ לָהֶם צַעַר גְּדוֹל בָּנִים, שֶׁהֵילָדִים מְמַרְרִים לָהֶם אֶת חַיֵּיהֶם וְכוּ' וְכַדוּמָה לֹא חֲסִרִים צָרוֹת וְיִסוּרִים וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ, שְׁבִנֵי-אָדָם סוֹבְלִים, אֵין עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְלִשְׁמַע קְלָטַת שֶׁל שְׂמֵחָה, שֶׁכְּלוּלָה מְכֹל הַכְּלֵי נְגִינָה — תֵּף וְנֶבֶל וְכַנּוֹר, חֲלִיל וְעֶגְבֹ וְכוּ', וּמִתְּפַר לְשִׁמְעָה אֶת זֶה לְכַתְּחִלָּה, כִּי מִי שְׁשֵׁרוּי בְּדַכְּאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', זֶה מִחֲלַת הַמֶּרֶה שְׁחוּרָה, וְזֶה גּוֹבֵל

בְּפִקוּחַ נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ; כִּי מִי שֶׁנִּכְנָסָה בּוֹ מַחְלַת הָעֲצָבִים, שְׁקוֹרִין
נְעֻרָוּיִן קְרָאנְקֵיט, דְּפֹאֹן פְּנִימִי, הוּא עֲלוּל לְהִזִּיק לְעֲצָמוֹ וְכוּ',
וְלְהִזִּיק לְאַחֵרִים וְכוּ'. וְלִכֵּן מַחְלַת הַדְּפֹאֹן הִיא מַחְלָה הַגּוֹבֶלֶת עִם
פִּקוּחַ נֶפֶשׁ, וְעַל זֶה לֹא כֹּונוּ בְּשִׁלְחַן עֲרוּף לֹא לְשִׁמְעַ עֲכָשׁוּ כְּלִי זֶמֶר
מִשׁוּם חֲרַבֵּן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ וְכוּ', כִּי פִקוּחַ נֶפֶשׁ דּוֹחָה הַכֹּל, וְלִכֵּן אֲסוּר
לְפָסֵק לְמִישֶׁהוּ שְׁלֹא יִשְׁמַע כְּלִי זֶמֶר וְקַלְטוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה. וּבּוֹדֵאִי
צָרִיכִים לְשִׁמֵּר מִי שְׂמֻנְגֵן, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן ג'), שְׁלִשְׁמַע כְּלִי זֶמֶר מִמְּנַגֵּן רְשָׁע, קִשָּׁה לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ;
וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִזְהַר בְּזֶה בְּיוֹתֵר, וַיֵּשׁ הַיּוֹם, תְּהִלָּה לָאֵל, יְהוּדִים
חֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם, שׁוֹמְרֵי תּוֹרָה וּמִצְוֹת, עִם זִקֵּן וּפֹאֹת וְכוּ'
שְׂמֻנְגֵנִים, וְיִכּוּלִים לְשִׁמְעַ אֶת הַנְּגוּנִים שֶׁלָּהֶם לְכַתְחֵלָה, וַיֵּשׁ לְהֶאֱרִיף
בְּזֶה, אִף הַהֲכָרַח לְקַצֵּר מִפְּנֵי הַטְּרֵדָה שֶׁנִּכְנָסָה עֲכָשׁוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז של.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תַּמּוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָךְ לְחַיּוֹת אֶת הַחַיִּים שֶׁלָּךְ בְּמִרְרוֹת
וּבְדְפֹאֹן, מְלַבֵּד שְׁלֹא יוֹעִיל לָךְ דְּבַר זֶה, אֲלֹא עוֹד תִּסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, אָדָם צָרִיף רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ,
וְלֹא יִסְתַּפֵּל עַל אִף אֶחָד, תְּמִיד צָרִיכִים לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחְשָׁבָתוֹ אִיף
שְׂאִין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהוּא אָב הַרְחֻמָּן,
מוֹחַל עֲוֹנוֹת וּפִשְׁעִים וְכוּ', וְלֹא כְּמוֹ שֶׁהַסְּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ,
מַכְנִיס בְּאָדָם כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל, כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ עוֹלָם הַבָּא
וְכוּ' כְּאֵלוֹ הוּא נִמְצָא בְּבוּר, שְׂפָכֵר אִף פֶּעַם לֹא יוֹכֵל לְצַאת מִשֵּׁם
וְכוּ', זֶהוּ הַדְּמִיוֹן שֶׁהַסְּמ"ך־מ"ם עוֹבֵד עַל כָּלָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שְׁשׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ, וְאֵינוֹ נוֹתֵן שְׂיִבְלָבְלוֹ אוֹתוֹ כְּאֵלוֹ הוּא אָבוּד וְכוּ',

וכאלו אבד את העולם הבא ואת העולם הזה וכו', כאלו ברגז עליו וכו', הכל הבל ורעות-רוח וכו', הקדוש-ברוך-הוא הוא אב הרחמן, צופה ומביט שיחזרו אליו, והוא מקבל את כלם. והסמ"ך-מ"ם כל עבודתו להחליש את האדם וכו', ומכניס בו דמיון כאלו לא צריכים אותו, כאלו כבר אבד מנוס ותקנה ממנו וכו', הכל דמיון גדול של הסמ"ך-מ"ם, צריך תמיד לחזור לעצמו מה שצעק רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עח): אין שום יאוש בעולם כלל; אין דבר כזה להתיאש, וצריכים להחזיר בעצמו וכן באחרים, שהקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ומה שגדמה לאדם ההפוך וכו', הוא מפני שפגם בפגם-הברית הוצאת זרע לבטלה, שזה הורס את המצח, ומצויר את האור לרע ולחשך וכו' (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לו), ומכל שכן כשבא בן אדם ואומר לו, שממך כבר לא יהיה שום דבר, לא צריך לענין אותו שום ברירה שבעולם, ולא צריך לפחד מאף אחד בעולם, יהיה מה שיהיה, תכניס את הדבורים האלו בלבך, ואז טוב לך כל הימים.

הדורש שלומך וטובתך...

י"ז שלא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, שיהודי אמתי הינו שנקרא יהודי על שם שכופר בעבודה זרה, כלל הפפירות והאפיקורסות שמצויים בעולם, הוא צריך להיות גאה עם היתדות שלו, ולא להתפחד משום ברירה, רק ממנו יתברך, ולא להכניס בעצמו שום פחד ושום חלשה משום ברירה, כי הכל משגח בהשגחה פרטית, אפלו זה שמשלם רעה תחת טובה ובגד בכם, אשר בודאי יקים עליו מה שאמר החכם מכל האדם (משלי יז, יג): "משיב רעה תחת טובה, לא ימוש רעה מתוך

ביתו", ובקרוב ממש, כי אין העולם הפקר, ומגלגלים חובה על-ידי חיב, וכודאי יקבל ענשו, אבל אתה אל תפחד כלל, רק תבטח בו ותברך בבטחון חזק ואמין, אשר לא יעזב אותך, וזכור מה שאמר דוד המלך (תהלים לב): "רבים מכאובים לרשע והבוטח בהוי"ה חסד יסובבנו", ואמר על זה במדרש (שחר טוב תהלים לב): אפלו הרשע הבוטח בו ותברך חסד יסובבנו, פי מעלת הבטחון לבטח בו ותברך, זה אין לתאר ולשער כלל, כי יסוד היסודות ביהדות זה אמונה ובטחון, שזה אב אחד לכלנו. א"ב זה ראשי תבות: א'מונה ב'טחון, א'מונה זו המשכה להמשיך אלקותו ותברך מלמעלה למטה, אני מאמין שיש מציאות הוי"ה ברוך, יש בורא ומנהיג לבריאה, והכל משגח בהשגחה פרטי פרטית, דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, בטחון זה המשכה להמשיך עצמו ממטה למעלה, להמשיך עצמו אליו ותברך בבטחון חזק, שהוא ותברך לא יעזב אותו, וימלא חפצו וכל משאלות לבו לטובה, העקר שלא יפחד כלל, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בטחון, סימן א'): מי שיש לו בטחון, אין לו שום פחד, וכמו שאמר הנביא (ישעיה יב, א): "אבטח ולא אפחד", ברגע שיש לאדם בטחון אין לו שום פחד משום ברירה, והוא חזק בדעתו ולבו, וזה סוד הצלחת הגבור, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מו), שנוכנס בקשרי המלחמה בלי שום פחד, והוא חזק ואמין בלב חזק, ואינו מפחד מאף אחד בעולם. ולכן תוציא לעצמך ממכתבי זה התחזקות ועצות בעבורך, ואל תפחד ואל תירא משום ברירה שבעולם.

דע לך, הרשע שעושה רשעות ומשלים רעה תחת טובה, הוא יקבל את ענשו, וירד מכסאו שמתגאה עכשו שהוא על הגבה... הוא אינו יודע שמחר יהיה מטה מטה.

רק אתה אל תפחד ואל תשבר, פי גדול אדוננו לעשות לך נסים נגלים. העקר קח עצמך בידיך.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ז שלב.

בעזרת השם ותפלו, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין פרנסה וכו', מובא בשם צדיקים, שכל האומר בכל יום פְּרַשְׁת הַמֶּן, מבטח שִׁתְּהִיָּה לוֹ פְּרִנְסָה, ובאמת זה סעיף בשלחן ערוך ארח חיים, סימן א', סעיף ה', טוב לומר פְּרַשְׁת הַעֲקָדָה ופְּרַשְׁת הַמֶּן וכו', ואיתא הטעם שלא אומרים את זה בשבת, כי בשבת אסור למסר עצמו על קדוש השם, מפני אור השבת, שמאיר אז לנשמה, ולכן אין אומרים פְּרַשְׁת הַעֲקָדָה, וכן יען שבשבת לא ירד מן, כי בערב שבת ירד לחם משנה גם בשביל שבת, ולכן אין אומרים בשבת פְּרַשְׁת הַמֶּן.

ידוע, שהרב הקדוש רבי יעקב יצחק זי"ע החוזה מלובלין, היה מחלק כל יום חלה אחת (א בילקע) לכל תלמיד, ובין תלמידיו היה תלמיד, שבכל יום היה רגיל לומר פְּרַשְׁת הַמֶּן, ופעם התישב, יען שממילא אני מקבל מהרב חלה אחת, וזו סגולה לפרנסתי, ולכן הפסיק לומר פְּרַשְׁת הַמֶּן, ובאותו יום לא נתן לו הרב חלה אחת, ויחשב אולי זה מקרה, ולמחרת עוד פעם לא קבל, אלא כל תלמיד קבל, ואז נגש בככיה אל הרב, ושאל אותו: "רבי, למה הפסקתם לתן חלה אחת (א בילקע)?" ענה לו רבו: "מפני שהפסקת לומר פְּרַשְׁת הַמֶּן, תתחיל עוד פעם לומר, ותקבל ממני (א בילקע) חלה אחת". רואים מזה מעלת האדם הזוכה לומר בכל יום פְּרַשְׁת הַמֶּן, וזו סגולה לפרנסה בנגל.

ידוע, אשר הרב מנחם מענדל מרימנוב זי"ע אמר תורה עשירים ושתיים שנים על פְּרַשְׁת הַמֶּן, ובזה המשיך פרנסה לכלל ישראל, וכן בעת התפלה, בשעה שאומרים "ואתה מושל בכל",

חֵלֶק מִטְּבָעוֹת לְכֹל מִי שֶׁפֶשֶׁט יָד, וְרִמָּז שֶׁיִּכְנִיסוּ אֶת הַמְּטָבֵעַ בְּקַפְתּוֹ
הַצְּדָקָה שֶׁבְּקִיר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַמְּשִׁיף פְּרֻנְסָה לְכֹל מִי
שֶׁקִּבֵּל מִטְּבָע.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵינְנִי מִבִּין כָּלֵל מַה שֶׁכָּתַבְתָּ וְכוּ', הָאֵם אֵינְךָ יָכוֹל לְתַאֵר שֵׁשׁ
הַפֶּרֶשׁ בֵּינֵנוּ לְבִין צְדִיק?! אֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים קְטַנִּי עָרֶךְ וְכוּ', פְּגוּמִים
מִכַּף רִגְלַי עַד קֶדְקֶד רֵאשׁ וְכוּ' בְּכֹל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים,
וְהַחֲטָאת נְעוּרִים שֶׁלְּנוּ מְדִיפִים רֵיחַ רַע, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְעַמֵּד עַל יְדֵינוּ
וְכוּ', מַה שְּׂאִין בֶּן צְדִיק אֲמַת הוּא בְּטֵל וּמְבַטֵּל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא זֶה חֲמָשִׁים שָׁנָה, שְׂאֵינוּ מְסִיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ כָּלֵל,
וְכֹל מִזַּח מִחֲשַׁבְתּוֹ דְּבוּק בְּדַבְּקוֹת אֲמַת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ, הוּא מוֹכֵן
וּמְזַמֵּן לְמָסֵר נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבַּרַךְ בְּכֹל רִגַע מִמֶּשׁ, וְאֵינוּ רוֹאֶה כְּלוּם,
רַק אֶת הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּבְשָׁעָה שֶׁמִּתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ
תְּפִלוֹת: שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֲרַבִית, כָּל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים מְאִירִים לְפָנָי
עֵינָיו בְּהָאֲרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, וְכֹל תְּפִלָּתוֹ הִיא בְּבַחֲיַנַּת מַה
שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ'): מִיָּן מְתִיקִין, מְרַגְּשִׁים
מְתִיקוֹת בְּתַכּוֹת הַתְּפִלָּה, עַד שֶׁקֶשָׁה לוֹ לְהַפְרֵד מִתְּכַתּוֹת הַתְּפִלָּה,
כְּמוֹכָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סה), וּבְעֵת אֲמִירַת סֵדֶר תְּקוּנַת חֲצוֹת,
שׁוֹפֵךְ לְבוֹ כַּמִּים עַל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵז הַתְּפִלָּה מְאֹד רְצוּיָה בְּשָׁמַיִם.
וְכֵן מִתְּבוֹדֵד עֲצָמוֹ כֹּל הַיּוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ בְּדַבְּקוֹת עֲצוּמָה, וְלֹא מְעַנְּיָן
אוֹתוֹ כְּכֹר שׁוּם דְּבָר, רַק חוֹשֵׁב אֵיךְ שֶׁגּוֹפּוֹ הַגְּשָׁמִי כְּכֹר שׁוֹכֵב בְּקֶבֶר,
וְהַתּוֹלְעִים וְעַכְבְּרֵי שְׂדֵה אוֹכְלִים אוֹתוֹ (וְעַם מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ אֵיךְ
יְכוּלָה לְהִיּוֹת גְּדֵלוֹת וְגֵאוֹת?). וְכִשְׁלוֹמֵד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוּרִים

כְּסֻדְרָן, מְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּתַנָּאִים וּבְאִמּוֹרָאִים, שְׁמִזְפִּיר אֶת שְׁמוֹתֵיהֶם, בְּבַחֲיִנַת גְּשִׁיקֵין הַמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יב), וְכֵן בְּכָל סֵפֶר שְׁמַעֲיָן בּוֹ מְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק שְׁחֵבֵר אֶת הַסֵּפֶר, וְזוֹכֵה לְבַחֲיִנַת עֲבוּר, שְׁהַצְדִּיק נִתְעַבֵּר בּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֵיךְ תִּכְתָּב דְּבָרִים כָּאלוֹ וְכוּ', בּוֹדְאֵי מִי שְׁנוֹלֵד בְּטַמְאָה, וְהוּא סָפֵק מְמֹר (כִּי מִי שְׁנוֹלֵד בְּקִבוּץ וְכוּ', שְׁשֵׁם הִיא 'שְׁלִי שְׁלֵף וְשְׁלֵף שְׁלִי', רַחֲמָנָא לְצַלָן, כִּידוּעַ לִיּוֹדְעִים), וְכֵן נִתְגַּדֵּל בְּאִוִּירָה שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וּפְטָמוֹ אוֹתוֹ מְגִיל קֶטֶן בְּטָרְפוֹת וּנְבִלוֹת וְחִלוּל שֶׁבֵת, רַחֲמָנָא לְצַלָן, חֲמֵץ בְּפֶסַח וְכוּ', וְנִתְגַּדֵּל מְגִיל קֶטֶן בְּנִאוּף בְּעֲצָמוֹ, וְכֵן עֵבֶר יָמֵי יְלָדוּתוֹ וּבַחֲרוּתוֹ וְכוּ', אִם כֵּן אֵיךְ שִׁיף שְׁיָבִין מֵה זֶה צְדִיק, וּמִדּוּעַ שְׁלֵא יִדְבֵר עֲלָיו?! וְלִכֵּן לְדַעֲתִי, בְּרַח לָךְ מִכָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת אוֹ וְכוּחִים, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פג), שְׁזֵה יִצֵּר הָרַע גְּדוֹל מְאֹד לֹאמַר: צְדִיק זֶה נֶאֱדָה צְדִיק זֶה אֵינּוּ נֶאֱדָה, כִּלְכֵּן מְכַל הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלֵף, וְתִסְתַּכֵּל מֵה עוֹמֵד תַּחֲתָךְ, קִפְּהָ שֶׁל שְׂרָצִים וְכוּ', וְלִכֵּן לְמָה לָךְ לְהַפְגִּס בְּכָל זֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ז שלד.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרַת בְּלֶק, י"א תַּמוּז ה'תַּנּ"ש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עֲצָה אַחֲרֵת לְתֵן לָךְ בַּק תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, שְׁתַּלַּךְ לְמִקּוֹם פְּנוּי שְׁאִין שָׁם בְּנֵי אָדָם, וְתִשְׁפֹּף אֶת מֵר לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעִין, אֵלָא עַל אֲבִינוֹ שְׁבַשְׁמִים, אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְאַף אַחַד בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי כֵּן אֹמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'): מִי שְׁאֵינּוּ דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא חִיָּה בְּדַמוֹת אָדָם; וּמִחִיָּה צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד שְׁלֵא תִזִּיק אוֹתָךְ, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה מוֹצֵא חִיָּה

בְּצוּרַת אָדָם, עֲזוּת פָּנִים, לֶץ יְהִיר וּבַעַל מַחְלָקַת, בְּרַח לָךְ מִמְּנוּ, כִּי
הוּא מְאֹד מְסֻפֵּן, שְׁלֹא יִפִּיל אוֹתְךָ בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ לְטוֹב כָּל הַיָּמִים...

י"ז שלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבָר,
כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רַבְּנוּ ו'ל לְמַד אוֹתָנוּ, שְׁעַל כָּל מָה שְׁרַק עוֹבֵר עָלֵינוּ נִרְגִּיל
עֲצָמָנוּ לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִילָךְ בְּמִקּוֹם פְּנוּי, שְׁאִין שָׁם
בְּנִי-אָדָם, וַיְדַבֵּר וַיְשִׁיחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו, וְזֶה מוֹעִיל יוֹתֵר מִהַכֵּל, כִּי אִין
עוֹד דְּבָר שְׁמַצִּיל אֶת הָאָדָם כְּמוֹ תְּפִלָּה, שְׁמַתְפַּלֵּל וּמְדַבֵּר עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּמְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּתַמִּימוּת וּבְפְשִׁיטוּת
גְּמוּרָה, וּכְכֹל שְׁאָדָם מְשַׁלֵּךְ וְזוֹרֵק אֶת חֲכָמָתוֹ הַמְדַמִּית וְשׁוֹפֵךְ שִׁיחַ
וְתַפְּלָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ-כֵן מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ,
שְׁמַתְחִיל לְהֵאִיר בּוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהֵאָרָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, אֲשֶׁר
לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר; אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם,
כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּטַעוֹת גְּדוּלָּה, וְאָמַר רַבְּנוּ ו'ל
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטַּעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם,
כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד, וְעַל-יְדֵי שְׁאָדָם תְּמִיד בּוֹכָה וּמְבַכָּה שְׁמַיִם
וְאָרֶץ, וּמְבַקֵּשׁ וּמְתַחַנֵּן מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁלֹא יִזְרַק אוֹתוֹ: אֵל
תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ, זֶהוּ סִימָן שְׁעֵדִין אוֹחֵז בְּאַמֶּת, וּבְרַגַע שְׁאָדָם
עוֹזֵב אֶת דְּרָךְ הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, כְּכֹר מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַשְּׁקָר, וְלִכֵּן

אֲשֶׁר י"ז שלו – י"ז שלז בַּנְחַל קכז

חוּסָה על נְשִׁמְתָךְ, שְׁלֵבֵל תְּהִיָּה מְנַתֵּק מִמְּנוּ יתְבַרְךָ, וְתִרְבֶּה בְּתַפְלָה לְפָנָיו יתְבַרְךָ, וְאִז תִּזְכֶּה שְׂיֵאִיר עֲלֶיךָ מְלָךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תַּמוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

וְהֵיטֵב חָרָה לִי עַל גְּדֹל הַחֲצָפָה שְׁלָךְ וְכו', "הִרְצַחְתָּ וְגַם יִרְשָׁתָּ" וְכו'? ! לֹא מִסְפִּיק שְׂאֵמְלֵלְתָּ בְּמָה נְשִׁים וְכו' וְכו', וְעַכְשָׁו אַתָּה עוֹד מִחֲפֵשׁ כְּבוֹד וְיִשׁוּת וּפְרָסוֹם ... אַתָּה אֵינְךָ מִתְבַּיֵּשׁ? ! הֲלֹא בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יא): גְּאוּת וְנִאוּף הוֹלְכִים בְּיַחַד, וְתִלְוִיִּים זֶה בְּזֶה; אֵיךְ נוֹאֵף שְׂכֵמוֹךְ אֵינּוּ מִתְבַּיֵּשׁ עוֹד לְרִצּוֹת כְּבוֹד וְיִשׁוּת וּמְנַהִיגוֹת? ! אַתָּה לֹא מִתְיָשֵׁב עֲצָמְךָ — מָה עֲשִׂיתָ וְכו'? אוֹי וְאֲבוֹי שְׁפֵל-כָּף נִפְלָנוּ, עַד שְׁנוֹאֲפִים כְּכֹלְבַּיִם רוֹצִים לְהַתְנַשֵּׂא עַל הַזּוּלָּת, אֲצִלִּי לֹא אֶתֵּן דְּבַר בְּזֶה.

הַמְּצַפֶּה שְׁתָּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה...

י"ז שלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תַּמוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

בְּעֶנְיֵן חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וְכו', דַּע לְךָ, שְׁפָל בַּר יִשְׂרָאֵל יָכוֹל לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה, הֶעֱקָר שְׂיִהְיֶה בְּנוֹי עַל יְסוּדוֹת חֲזָקִים, עַל-פִּי דְבָרֵי חַו"ל בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשִׁים וְזֶהר הַקְּדוּשׁ וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל, וְסִפְרֵי תַלְמִידֵי

הַבְּעַל-שָׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ צָרִיף לְקַנֵּא בְּזוּלַת, אֲדוּרְבָה יִגְדִיל וַיֵּאדִיר, כֹּל מִי שֶׁרַק יְכוּל שְׂיַחֲדֵשׁ תּוֹרָה.

הַדּוֹרֵשׁ טוֹבְתָהּ כֹּל הַיָּמִים...

י"ז שלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

הַמְּכַתֵּב הָאָרְץ וְכֵן יִתֵּר הַמְּכַתְּבִים לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְקִשָּׂה לִי לְהַשִּׁיב עִכְשָׁו לְכֻלָּם, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד לְכַתֵּב לְכֹל אֶחָד בְּנִפְרָד.

לַעֲתָ עֲתָה רְאֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרוּרוֹת גְּדוּלָּה בֵּין הַבְּחוּרִים, שְׂיִתְמִידוֹ בְּכֹל יוֹם בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל נִתְּנָה תְּקוּנָה זֶה לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְתוֹכָם גַּם לְמוֹהֲרֵינֵי ז"ל, וְלִכְּנֵן לְמָה שֶׁלֹּא יִרְגִילוּ דְּבַר זֶה גַּם לְבְּחוּרִים צְעִירִים, וְהַסְּגִלָּה הַזֹּאת לֹא מֵרַחֵם בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מַעֲלָתָהּ, כִּי זֶה מְגַבִּיחַ אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם מֵהַבּוֹץ שֶׁנִּפְּלָ אֵלָיו לְזֹאת (תְּהִלִּים ל, ד): "הַיְעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל גִּפְשִׁי", רֵאשִׁי תְּבוֹת מִשְׁנֵינִי, כִּי עַל-יָדֵי לְמוֹד וְאִמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכֹל יוֹם, מַעֲלִין אֶת הַנֶּפֶשׁ מִן הַשְּׂאוֹל שֶׁנִּפְּלָ אֵלָיָהּ, וּבְיָדָיו מִי שֶׁיִּרְגִיל עֲצָמוֹ לְגֵרֵם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, זֶה יִכְנִיס בּוֹ חֲמִידוֹ דְּאוֹרֵיתָא, חֲשֵׁק לְכֹל הַלְמוּדִים, לְהִיּוֹת וּלְטִיֵּל בְּכֹל מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקָּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמַרָּא (בְּכֹלֵי, יְרוּשָׁלַיִם, תּוֹסֵפְתָא) מְדַרְשִׁים, סְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכוּ'. וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! רֹאִים בְּחוּשׁ אֲלֵפֵי בְּנֵי הַנְּעוּרִים מְסֻתְּוֹכְבִים בְּלֹא מַעַשׂ וְכוּ', בְּלֹא חֲשֵׁק לְלִמּוּד, הֵם לֹא מְבִינִים אֶת הַגְּמַרָּא בִּישִׁיבָה וְכוּ', וּמְמִילָא מְבִטְלִים אֶת הַזְּמַן הַיְקָר, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת נט): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שְׁעָמוּם (שְׁגָעוֹן) וְלִידֵי זְמָה וְכוּ', וּבָאִים אַחֲרֵי-כֵן לְחֻטָּאִים חֲמוּרִים, עַד שֶׁהֵם יוֹצְאִים לְתַרְבוּת רָעָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְזוֹ מְצִיאוֹת, אֲשֶׁר רַק טַפְשׁ יְכוּל לְהַכְחִישׁ אֶת זֶה,

וְאֲנִי מְדַבֵּר מִבְּחֹרֵי חֶמֶד, בְּחֹרֵים שְׂבָאִים מִבְּתִים טוֹבִים הַחֲרָדִים
 לְדַבֵּר הַשֵּׁם, שְׂיֹצְאִים לְתַרְבוֹת רָעָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאִם הָיוּ מְרַגְלִים
 אוֹתָם עוֹד מְגִיל צָעִיר לְחֹזֵר וְלוֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת,
 אֲזִי הָיוּ כְּלָם עֲסוּקִים בְּזָה, וְהַתּוֹרָה מְטַהֶרֶת מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה וּמִכָּל
 מִינֵי זְהֵמָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הַמְּלַמֵּד שְׂמַרְגִּיל אֶת תַּלְמִידָיו לְגֵרֶס
 בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְיִתֵּן לָהֶם פְּרָסִים עַל כֵּן, וְזֶה יִכְנִס
 בְּהֵם אַחֲר־כֵּן חֲמִידוֹ דְּאוֹרִיָּתָא, חֲשֵׁק לְגֵרֶס אֶת כָּל הַש"ס, וְד' חֲלָקֵי
 שְׁלַחַן עֲרוּךְ עַל כָּל פְּנִים מִחֲבֵר רַמ"א כִּמְהָ פְּעָמִים, עַד שְׂאֲחֵר כֵּן
 לְמַדּוֹ כְּבָר עִם הַמְּגַנִּים וְטוֹרֵי זָהָב וּמְגַן אֲבָרָהֶם וְכוּ', וְזֶה בְּדוּק
 וּמְנִסָּה, וְהֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק אִיזִיק מְקַאמְרָנָא זי"ע מְבִיא כִּמְהָ
 פְּעָמִים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים: אַחֲי! אִם תִּשְׁמְעוּ אוֹתִי, הִיִּיתֶם נוֹתְנִים
 לְיִלְדִים בְּגִיל תִּשְׁעֵי לְגֵרֶס זֶהָר, שְׁזֵה מְאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּאוֹר הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא; עַל כָּל פְּנִים מְשֻׁנִּיּוֹת זֶהוּ דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד שְׂיִגְרָסוּ, כִּי כֵּן
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג'): אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת
 הָאֵלוֹ מִתְּקַבְּצוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת לְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת, וְהַלּוֹאֵי הָיוּ הַמְּלַמְּדִים
 שׁוֹמְעִים לִי, וְאֲזִי הָיוּ יְכוּלִים לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר, כִּי יֵשׁ הַיּוֹם כָּל מִינֵי
 כְּלֵי מְשַׁחִית וְכוּ', שְׂמַרְאִים כָּל מִינֵי זָבָל שְׂקוּץ תַּעוּב עֵרֶם וְכוּ'
 רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאֵין עוֹד הַצְּלָחָה לְנִפְשׁ כְּמוֹ הַגְּרָסָא בְּמְשֻׁנִּיּוֹת, וְלִכֵּן
 רְאֵה עַל כָּל פְּנִים אַתָּה, שְׂיֵשׁ לָךְ הַשְּׁפָעָה עַל בְּחֹרֵי חֶמֶד, לְהַרְגִּיל
 אוֹתָם בְּלְמוֹד וּבְגֵרֶסָה ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֻדְר בְּלָק, י"א תַּמּוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע
 מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, הֲלֹא הוּא ... גַּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנַצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מְחַדָּשׁ, אֲשֶׁרֵנוּ

שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְדַע לָךְ, שְׁעַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו הֵיא לְהִתְמַיֵּד בְּיוֹתֵר בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְרַבְּנוּ ו"ל רָצָה שְׁנַתְּמִיד מְאֹד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְאָמַר הַסֵּפֶר שְׁלוֹ הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגַאֲלָה, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה עַל יָדוֹ בְּעַל מַח וּבְעַל הַשְּׂגָה וּבְעַל תְּשׁוּבָה (עֵינַי תִּי-מוֹהַר"ן, אוֹת מַעֲלַת לַמּוֹד סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים); וְכֵן רָצָה מְאֹד שְׁנַתְּמִיד מְאֹד בְּסִפְרֵי הַמְּדוּת, וְיִהְיֶה תְּמִיד בְּכִיס שְׁלֵנוֹ, וְאָמַר עַל סִפְרוֹ זֶה, שְׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לִיהוּדִי, כִּי בְּאַמַּת הַמְּדוּת הֵן עַקֵּר הָאָדָם, כִּי בְּלֹא מְדוּת אֵין כְּלוּם, וְאֵת הַסֵּפֶר הַזֶּה חִבֵּר רַבְּנוּ ו"ל קֹדֶם הַבֵּר מִצְוָה, וְהֵן הַשְּׂגוֹת נִפְלְאוֹת וְלֹא סֵתָם לְקוּטִים וְכוּ', וְכֵן רָאוּי לְדַעַת אֵת כָּל שִׁיחֻתָיו הַקְּדוּשׁוֹת בְּעַל פֶּה מִמֶּשׁ, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ו"ל, אָשׁר עִם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ יְכוּלִים לִהְיוֹת נַעֲשִׂים אִישׁ כְּשֶׁר כְּמוֹ שְׂאֵנִי יוֹדַע מַה זֶה אִישׁ כְּשֶׁר, וְלִכֵּן תִּתְחַיֵּל לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, בְּתִשְׁוּקָה וּבְהִתְמַדָּה רַבָּה, אָשׁר אֵין טוֹב מֵהֶם, וְהָיוּ הַרְבֵּה אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲנָשִׁים תְּמִימִים, שְׂאָמְרוּ בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה דְּפִים "סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" בְּאִידיש בְּכֹזֶה חֵן שֶׁל אַמַּת, בְּכֹזֶה תְּמִימוּת, אָשׁר רַק הַנִּגְנוֹן שְׁלֵהֶם כְּבָר מִשְׁף אֵת לֵב הַשׁוֹמְעִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוּצָה לְהִקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, רָאוּי לוֹ לַעֲשׂוֹת שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמְּדוּת" וְשִׁיחֻתָיו הַקְּדוּשׁוֹת בְּ"תִי-מוֹהַר"ן" וּבְ"שִׁיחֻת-הַר"ן", וְהֵם יִמְשִׁיכוּ אֵת לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאִם יִתְחַיֵּל לְבָרַח לְמִקּוֹם פְּנוּי שְׂאֵין שֵׁם בְּנֵי אָדָם, וַיִּפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אֲזִי יִדַּע שֶׁהוּא כְּבָר בְּרִסְלָבֵר חֲסִיד, כִּי בְּלִי שְׂקִידָה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כָּל הַהִתְקַרְבוֹת הֵיא רַק מִשְׁפָּה וְלַחוּץ וְכוּ', וְהוּא סֵתָם בְּעַל דְּמִיּוֹן. וְאִם תִּצְטָרֵךְ הַתְּחַזְקוֹת, רָאֵה לְהִתְמַיֵּד וְלִשְׁקֹד עַל דְּלִתוֹת סִפְרֵי מוֹהַר"ן ו"ל, שֶׁהֵם הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, אָשׁר הַהִתְחַזְקוֹת שְׁנַמְצָאֵת שֵׁם לֹא תִמְצָא בְּשׁוּם סִפֵּר בְּעוֹלָם, אָשְׁרֵי שִׁיאֲחִז בָּהֶם, וְאֲזִי טוֹב בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצַחִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז שמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי מַה שֶּׁכָּתַבְתָּ וְכו', עֲלִיף לְזִכֵּר, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים
אָמְרוּ (סנהדרין מה.) אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמַה שֶּׁעִינֵינוּ רוֹאוֹת;
וְלִכֵּן מִתְחִיל רַבֵּנוּ ז"ל אֶת סִפְרוֹ הִקְדוּשׁ "לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן: אִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיף לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשֶּׁכֶל שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר, כִּי הַשֶּׁכֶל הוּא
גָּדוֹל וּמֵאִיר לְאָדָם, וְהַשֶּׁכֶל הַזֶּה זוֹהֵי רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת הַמְּחִיָּה אֶת
הַדְּבָר הַזֶּה; כִּי בְּאֵמֶת אֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, כִּי דוּמָם, צוּמַח, חֵי,
מִדְּבַר, זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּכְשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ
לְהִסְתַּכֵּל בְּרַק עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹת הַמְּחִיָּה אֶת הַבְּרִיאָה, אֲזִי נִצּוֹל
לְגַמְרֵי מַהֲיָצֵר הָרַע, וּכְכֹל שֶׁנִּכְנָס בְּעֵינָיו זֶה, אֵינוֹ רוֹאֵה כְּבָר שׁוּם
דְּבָר גִּשְׁמִי, בְּרַק רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹת. וּמִסְפָּרִים עַל בְּעַל הַתְּנִיָּא זי"ע,
שֶׁאָמַר פֶּעַם לְבֵנוּ הִקְדוּשׁ (רַבֵּי דוּבְעַר זי"ע) וּקְרָאוּ בְּלִשׁוֹן חֲבֵה:
"בְּעַרְעַר בְּעַרְעַר, וְוַאס זְעַהֲסִטוּ" [מָה אַתָּה רוֹאֵה], וּפְנָה עִם אֲצָבְעוֹ עַל
הַתְּקָרָה, וְהַשִּׁיב בְּנוֹ: "אֲנִי רוֹאֵה תְּקָרָה" וְכו', עֲנֵה וְאָמַר לוֹ אָבִיו
הִקְדוּשׁ: "אֲנִי בְּרַק רוֹאֵה אֱלֹקוֹת", כִּי מֵרַב הַתְּפִלּוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁזָכָה,
כְּבָר לֹא רָאָה כְּלוּם, בְּרַק אֱלֹקוֹת, הָרִי שֶׁלֶף לְפָנָיִךְ, כְּפִי שֶׁאָדָם זוֹכֵה
וּמְקַדֵּשׁ אֶת עֵינָיו, כְּבָר אֵינוֹ רוֹאֵה בְּרַק אֱלֹקוֹת. וְכֵן מִסְפָּרִים מְהֻרָב
הִקְדוּשׁ מֵאִפְטָא זי"ע, שֶׁפֶּעַם עָלוּ אֶל הַעֲלִיָּה שָׁלוֹ כְּמָה אֲבָרְכִים
פְּגוּמִים וְכו', וְשֶׁאֵל אַחֲרֵי-כֵן אֶת הַגִּבְאֵי שָׁלוֹ: אֵיךְ יִתְכַּן שְׁחֲמוּרִים
יְכוּלִים לְעֲלוֹת עַל מְדַרְגוֹת... כִּי הָיוּ כָּל-כֵּן פְּגוּמִים עַד שֶׁלֹּא רָאָה
לְפָנָיו אֲנָשִׁים אֲלָא חֲמוּרִים... וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמְקַדֵּשׁ אֶת עֵינָיו, שֶׁהֵן
עֶקֶר הָאָדָם, כִּי הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הָעֵינַיִם. וְרַמְזוֹ צְדִיקִים בְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(תְּעֵנִית כד.): כֹּלָה שֶׁעֵינֶיהָ יְפוֹת, אֵין כָּל גּוֹפָה צָרִיף בְּדִיקָה; אִם יֵשׁ
לְאָדָם עֵינַיִם יְפוֹת, כְּבָר לֹא צָרִיכִים לְבַדֵּק אוֹתוֹ בְּשָׂאֵר הַמְּדוּת

שְׁבַגּוּף, כִּי אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו, זֶה כְּבָר מוֹרָה וּמַגְלָה עַל טְהַר
כָּל הַמַּדּוֹת שְׁבָאָדָם. הַכֶּלֶל, שֶׁהַעֲקָר הוּא הָעֵינַיִם, שֶׁצְרִיכִים לְשׁוֹר
מְאֹד לֹא לְהַכְשִׁיל בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת, שֶׁזֶה מְשַׁעַע אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי,
כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (דְּבָרִים כח, לד): וְהֵייתָ מְשַׁעַע מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה,
הֵינּוּ מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה לְהַסְתַּכֵּל עַל נְשִׁים פְּרוּצוֹת וְכוּ', מִזֶּה
נִעֲשֶׂה מְשַׁעַע מִמֶּשׁ, וְרוֹאִים שֵׁשׁ אֲנָשִׁים כָּל-כֶּף פְּגוּמִים, עַד שֶׁכָּל
אִשָּׁה הָעוֹבֶרֶת בְּרַחוּב, הֵם צְרִיכִים לְהַסְתַּכֵּל אַחֲרֶיהָ וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא
בַחֲנָם כְּשֶׁרַק שׁוֹמֵעַ מֵהַסְתַּכְלוֹת עַל אֱלֻקוֹת, הוּא מִתְלוֹצֵץ מִזֶּה, "כֵּן,
כֵּן, אִתָּה מִתְלוֹצֵץ מֵהַשְּׁגָת וְהַסְתַּכְלוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, סִימָן שֶׁאִתָּה
פְּגוּם מְאֹד" (כֶּף צְרִיף לֹמֵר לְאֵלוֹ הַמִּתְלוֹצְצִים מִכָּל זֶה). רַק חֲזוּק
וְאִמָּץ וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תַּמּוּז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד, גֵּר
לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאֵר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל תְּמִיד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, כִּי כֶּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב',
סִימָן ב'), אֲשֶׁר לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ זֶה שֶׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא,
וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ תְּמִיד לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָא לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ,
וְאִפְלוּ שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ', יִסוּרִים וּמְכַאוּבִים וְכוּ', עֲנִיּוֹת
וְדַחְקוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לְמַדְנֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
קצה) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ד, ב): "בְּצֹר הִרְחַבְתָּ לִּי", שֶׁדוֹד הַמֶּלֶךְ תְּמִיד
נָתַן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִף בְּעֵת צְרוּתָיו הַגְּדוּלוֹת, עִם כָּל
זֹאת תְּמִיד מְצָא הִרְחַבְתָּ גְדוּלוֹת. וְאִם הָאָדָם הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה —
לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִף בְּעֵת שֶׁצָּר וּמָר

לו, אֲזִי בְּיָדַי יִרְחִיב לִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּבְלִבְדִּי שִׁתְּהִיָּה חֶזֶק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד. הֵן אָמַת אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְּׁעוֹבֵר עָלַי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמַחְלָקֶת, שְׁקִמּוֹ עָלַי אֵינְשֵׁי דָּלָא מְעַלֵּי וְכוּ', מַה לָּךְ עִם כָּל אֱלוֹ וְכוּ', רַק חֶזֶק וְאַמִּץ מְאֹד, וְתֵן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲזִי תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר מְלַךְ עֲלֵינוּ הוּא לְבַדּוֹ יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר לָךְ לְמַעַלְהָ מִדְּרָךְ הַטָּבֵעַ מִמֶּשׁ, רַק חֶזֶק בְּדַבְּרֵי זֶה תִּמְיֵד לְתֵן תּוֹדָה לִּי יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לָךְ עֵינַיִם לְרְאוֹת וְכוּ', רַגְלִים לְלַכֵּת וְכוּ', וְכֵן שְׁאֵר אַבְרֵי הַגּוֹף וְכוּ', וְתִבְקֶשׁ תְּמִיד שִׁתְּהִיָּה בְּרִיא כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ עַד הַרְּגַע הָאַחֲרוֹן, כִּי עַל בְּרִיאוֹת צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל יוֹם, כִּי כָּל-כֶּף הַרְּבִיָּה סוֹבְלֵי חֲלָאִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכְּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם הֵן עַל עֲצָמוֹ וְהֵן עַל שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל, שִׁתְּהִיָּה לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאִם תִּהְיֶה רְגִיל בְּכָל זֶה, תִּרְאֶה נְסִים נְגַלִּים עַל כָּל שְׁעַל וְשְׁעַל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּלָק, י"א תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְדוֹחַ הָאֵם הַיִּיתָ הַיּוֹם בִּירוּשָׁלַיִם, וּמַה קָרָה בְּעֵינֵי הַמְּקַנָּה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה בְּאַמַּת לְבָנוֹתָו.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתָךְ בַּמְּקַנָּה, וְאֵל תִּחַכֶּה כְּרַגַע, כִּי חֲבָל עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שְׁעָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שמג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי לָךְ ... רָאֵה לְהַדְפִּיסוֹ תַכְף־וּמִיד, וְכֵן שְׁלַחְתִּי שְׁלֹשָׁה קוֹנְטְרָסִים בְּרוּסִית, וְכֵן קִנִּינוּ לָךְ אֶת הַחֶלֶק שְׁאַתָּה צָרִיךְ לְמְכוֹנֵת הַדְפָּסָה, וְאִם יִרְצֶה הַשֵּׁם בְּשָׁבוּעַ הַבֹּא כְּשֶׁאֲבוֹא, אָבִיא אֶת זֶה עִמִּי.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לִי לְצֵאת מֵהַצָּרָה הַמְרָה שֶׁל הַסְּמ"ך־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אֲשֶׁר אֵינּוּ נָח כְּרָגַע מִמֶּשׁ, רַק מִסִּית וּמַדִּיחַ אֶת כָּל הַתּוֹשָׁבִים נְגַדְנוּ, וּמִי יִתֵּן, שְׁכַבְרֵךְ גִּזְכָּה לְרְאוֹת בְּמַפְלְתּוֹ, וְכֹל קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדַּע, וְתִרְוּמֵמִנָּה קִרְנוֹת צַדִּיק (תְּהִלִּים ע"ה, י"א).

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאֵה לְמִסֹּר אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְ...

י"ז שדמ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי, שְׁקִבְעַת עֵתִים לַתּוֹרָה, וְנִכְנַסְתָּ לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל קַדָּם הַצְּהָרִים, כֵּן יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁלֹא תִבְלֶה אֶת הַזְּמַן הַיְקָר בְּהֶבֶל וּבְרִיק, אֲלֵא רָאֵה לְנַצְּלוֹ לְלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, לַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת, וְלַהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

אודות שְׁפִתְבֶּתֶךָ לִי דְבָרִים וְכוּ' תְּכַנִּיֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וּמְשַׁפְּחֹתוֹ, וּמָה שֶׁמְתַכּוֹנְנִים לַעֲשׂוֹת לִי וְכוּ', תִּדְעַ פִּי הַכֹּל הַבֵּל וְרַעוּת-רוּחַ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, אֵינִי מִתְפַּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַעֲעוֹלָם רַק מִמְּנוֹ יִתְבַּרְךָ בְּעֶצְמוֹ, אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, מִצְדִּי כֹל אֶחָד יָכוֹל לְבָרַח מִמֶּנִּי, אֲנִי אֶכְנַס לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל עַל אָפֶם וְעַל חֲמָתֶם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵי, וְשֵׁם אֲשֶׁאֵר עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ וְכוּ', לֹא יוֹעִיל לְאֵף אֶחָד שׁוּם דְּבָר לְעַכְבְּנִי, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָנוֹת שֵׁם אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְעַל אֵף שֶׁנִּרְאָה עֲכָשׁוּ מְנִיעוֹת הַמְּסַבְּבִים אוֹתִי כְּחוֹמוֹת בְּרוֹזֵל, וְנִרְאָה כְּדָבָר שֶׁהוּא עַל מְנַת שֶׁתַּעֲלֶה לְרַקִּיעַ, וְאוֹמְרִים לִי שֶׁזֶּה לֹא יִלָּךְ וְחָבֵל עַל הַטְּרַחָה וְהִיגִיעָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עִם הַרוּפָא שֶׁל הַחַיּוֹת עָשׂוּ יָד אַחַת לְעֶצֶר וְלִמְנַע אֶת בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, הַכֹּל הַבֵּל וְרַעוּת-רוּחַ, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא בַּעַל-הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם, וְהוּא בַּעַל-הַבַּיִת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהוּא בַּעַל-הַבַּיִת שֶׁל יִבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן הַכֹּל תְּלוּי רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַלִּי לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שֶׁלְמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאִזְ יַעֲשֶׂה רְצוֹנִי, וַיִּבְנֶה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ לְתַפְאֲרָתוֹ....

וְאוֹדוֹת שֶׁמְתַפָּאֵר שֶׁיִּקַּח מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַעֲשִׂירִים... תִּאֲמִין לִי, כִּי כָּל פְּרוּטָה וְאֶגוּרָה מִמֶּשׁ בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא בָּאָה לִי רַק מִיָּדִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לִי אֵין שׁוּם עֲשִׂירִים, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וּמִמִּילָא אֶת כָּלֵם יְכוּלִים לְקַחַת מִמֶּנִּי אֲבָל לֹא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכִבֵּר אֶמְרָתִי כַּמָּה פְּעָמִים, שֶׁאֲנִי אֶכְנַה אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל אֶפְלוֹ שֶׁאֲצַטְרִיךְ לְהַשְׁאֵר שֵׁם לְבַד בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, גַּם-כֵּן אֶכְנַה אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֶתְפַּלֵּל שֵׁם לְבַד, כִּי חֲסִדִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ אֲנִי מִצְדִּי אֵינִי צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֹל עוֹד שֶׁאֲחִיָּה, אֲגַלֶּה וְאֶפְרָסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ עַל-פִּי הַהַקְּדָמוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁקְּבַלְנוּ מִרְבֵּנוּ ו'ל, וְכִדְבָר זֶה לֹא תוּכַל לְעֶצֶר אוֹתִי שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַעֲעוֹלָם — לֹא מִבַּיִת וְלֹא מִבְּחוּץ.

חֲסִדִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, הַדְּפָסְנוּ כָּבֵר עֲשֶׂרָה קוּנְטְרָסִים בַּשָּׁפָה הַרוֹסִית, וְזוֹ אֲצַלִּי הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, עִם כָּל צְרוּתִי וּמְרִירוֹתִי וַיְסוּרֵי הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלַי מִבַּיִת וּמִבְּחוּץ, זֶה חֲלָקִי מִכָּל

עמלי, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ עֲשֶׂרָה קוֹנְטֵרְסִים חֲדָשִׁים בְּשָׁפָה רוֹסִית, וּבְנֻדָּאֵי יַעֲשֶׂה מִהֶפְכָּה גְדוֹלָה לְטוֹבָה אֲצֵלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיפִיֲצֵם בֵּין אַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצְאִים מִבְּרִית-הַמוֹעֲצוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה וּלְבִרְחָה אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִכְרֵט עֲכָשׁוּ, שְׁהַסְמֵן-דָּמֵם הַתְּחִיל עוֹד פְּעַם לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ כַּמָּה מֵהַתּוֹשָׁבִים נִגְדָנוּ, בְּנֻדָּאֵי בְּקָרוֹב תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה כְּזוֹ, שֶׁנוֹכַח לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחָה אֵין סוֹפִית, וְלִשִׁיר "שִׁישׁוֹ וְשִׁמְחוּ בְּשִׁמְחַת הַגְּאֻלָּה", וּמִי יִתֵּן, שְׁנֵה יִהְיֶה תִכְרָף-וּמִיד מִמֶּשׁ, וְיִפָּה שְׁעָה אַחַת קֹדֶם... כִּי קִשָּׁה כַח הַסְּבֵל, לְסֵבֵל מִהֶרְשָׁע מֶרְשָׁע הַזֶּה, שׁוֹנָא יִשְׂרָאֵל, קַל שֶׁבִקְלִים, הַמְכַשִּׁיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּכֹר יוֹתֵר מִשְׁבַּע-עֲשָׂרָה שָׁנָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַשָּׁפָה הַרוֹסִית, כִּי נִצְטָרֵךְ לָזֶה לְיָמִים הַבָּאִים.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שמה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בְּלֵק, י"ב תַּמּוּז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ רַק בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, וְתַתְּאֲמֵן לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת בְּפַעַם אַחַת, וְתַלְךָ לְמָקוֹם פְּנוּי שְׁאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְשָׁם תִּשְׁיחַ וְתַסְפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְאִם תּוֹכַח לְנִסְעַ מְפַעַם לְפַעַם לְצִיוֹן הַתָּנָא רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶם, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לִישָׁב שָׁם עַל-כָּל-פְּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְלִשְׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וּלְהַדְלִיק שָׁם כַּמָּה כּוֹסִיּוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי אֵין לָנוּ עֲצָה אַחֲרֵת רַק תַּפְלָה וּבִקְשָׁה, וְזֶה עַקֵּר הַפְּלִי זַיִן שְׁלָנוּ, וּדְיָקָא

אֲשֶׁר י"ז שמו – י"ז שמו בנחל קלז

על-ידי-זה נזכה לראות נסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, ואף שזה נראה עכשו ההפך, חס ושלום וכו', כי אלה הרשעים השיגו חיל וכו', עם כל זאת גם יומם יבוא, ותהיה להם מפלה עד התהום, ולכן עלינו רק לברח אליו ותברך, ולא לשים לב אליהם כלל, כי גם זה יעבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה למסר את המכתב כללי לכל אנשי שלומנו.

י"ז שמו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אהובי, ידידי היקר! ראה להמשיך לבנות את המקנה בזריזות הכי גדולה, ואל תתפעל משום בריה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, רק תודיע לי מה קנה אתמול בירושלים עם ... וכו', והאם עוזרים לך, או חס ושלום, יצא מזה קלקול וכו', על-כל-פנים תדע, שהקדוש-ברוך-הוא עמנו, ואין לנו מה להתפחד כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואם נהיה חזקים, נראה נסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, ראה לדגח לי תכף-ומיד מה ההמשך של בנית המקנה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז שמו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מָאד מָאד הַצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַ אֶת הַהֶפְסֵד וְהַבְּזוּיוֹנוֹת שֶׁעָשׂוּ לְךָ הַסֵּמ"ך-מ"ם וְכַת דְּלִיָּה, אֲבָל תֶּאֱמִין לִי, שְׁבוּדָאֵי הַכָּל לְטוֹבָה, כִּי מוּבָא בְּזֶהֱר הַקְדוּשׁ (תְּקוּנַי זֶהֱר, דָּף קמג:): אֵית מָאן דְּפָרַע בְּגוּפִיָּה וְאֵית מָאן דְּפָרַע בְּמַמוּנִיָּה וְכוּ', וּבְבוּדָאֵי אֵין זֶה מְצַדִּיק אֶת רְשָׁעוֹת הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אֲשֶׁר הוּא יִקְבַּל עָנְשׁוֹ שְׁכָרוֹ מְשָׁלֵם, בַּק אֶתְּהָ צָרִיף לְהַתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר, וְלֹא לִפְלֵ בְדַעְתָּךְ מְשׁוּם בְּרִיָּה וּמְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וּבְקָרוֹב תִּהְיֶה לְךָ דִּירָה שֶׁל עֲצָמָךְ וּפְרָנְסָה בְּשַׁפְעָה, וְלֹא תִצְטָרֵף לְבְרִיּוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בְּלֵק, י"ב תְּמוּזַ ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַנְּנִי מְבָרַךְ אוֹתָךְ וְאֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלְדַת בְּנֵךְ, רְאֵה לְכַתֵּב לִי מֵה שֵׁם הַיֶּלֶד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְגַדְלוֹ וּלְחַנּוּכוֹ בְּנִקְל, וְיִהְיֶה לְךָ תְּרַבָּה נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיָּה.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה עַל נַעַם חִלְקֵךְ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חִלְקֵךְ וְגוֹרְלֵךְ, וְאֶתְּה זוֹכָה לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁם לְהִרְחִיבַת הַדַּעַת, הִרְחִיבַת הַמַּחֲזִין, וְתִזְכֶּה לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַעֲקֵר רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנִי, נָא וְנָא רְאֵה לְחַזֵּק אֶת שְׁתֵּי אַחֲיוּתֵיךָ, וְתִשְׁמַחֲזֵן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבוּדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָם, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ לְמַצָּא בַּחוּר טוֹב לְאַחוּתָךְ ... וּבְקָרוֹב תִּתְאַרֵס בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב. וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם שְׁעוּרִין כְּסֵדֵרִין: מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָּשׁ, וְכֵן תִּתְבוּדֵד עִמּוֹ

אֲשֶׁר י"ז שִׁמְט בְּנַחַל קֶלֶט

יְתַבְּרֶךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שִׁמְט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ב תְּמוּזָה ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם. תֵּאֲמִינוּ לִי, שְׂשִׁנֵּיכֶם חֲקוּקִים הֵיטֵב הֵיטֵב בְּלִבֵּי מִמֶּשׁ כְּבִי וּבְנוֹתִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח בְּשִׂמְחַתְכֶם בְּהַלְדָת בְּנֵיכֶם, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכּוּ שְׂתִהְיֶה לְכֶם דִּירָה מְשֻׁל עֲצֻמְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת, כְּדִי שֶׁלֹּא יִפְעִילוּ עֲלֵיכֶם לַחֲץ בְּכֹל פְּעַם לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּחִירִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִדְוֶנוּ אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וּבִזְכוּת זֶה תִּתְבָּרְכוּ בְּכֹל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, כִּי זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּקִיּוֹם הַבֵּית, שֶׁהַבְּעַל צָרִיף לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתוֹ לְכַף זְכוּת תְּמִיד, וְלַחֲזִיקָה וְלֵאמָצָה וְלַעוֹדְדָה, וְלַהֲפֹךְ — הָאִשָּׁה צָרִיכָה לַחֲזִיק וְלֵאמֹן וְלַעוֹדֵד אֶת בַּעֲלָהּ, וְכַשֵּׁי דְבָר זֶה בַּבֵּית, אִזּוֹ הַבֵּית הוּא בֵּית בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְיוֹצְאִים מִשָּׁם יְלָדִים בְּרִיאִים וְשִׂמְחִים וְעֲלִיזִים, כִּי בֵּית אֲשֶׁר שָׁם מְרִיבוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, וּמִתְחִים וְכוּ' וְכוּ', הַיְלָדִים גְּדֻלִים עֲצֻבְנִיִּים וְכוּ'. וְעַל-כֵּן רְאוּ שְׂיִהְיֶה תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲוָה בֵּינֵיכֶם, וְאַחַד יַעֲזֹר לַשָּׁנִי בְּכֹל הַמּוֹבְנִים — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִהְיֶה בְּרִיאִים, שְׂמְחִים וְעֲלִיזִים, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת מִבְּנֵיכֶם, וְזֶה הַקְּטָן גְּדוֹל יִהְיֶה, וְהוּא יִהְיֶה פֶּתַח לְעוֹד יְלָדִים שְׂיִוָּלְדוּ לְכֶם — צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת.

הַכֹּפֶל הַדְּבָר, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְגוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, בְּלִי שׁוּם מְרִיבוֹת וּכְוִחִים, וְלִכְבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּבְזָה תִּשְׁרוּ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּיַנִּיכֵם, וּמִמֶּשׁ תִּחִיו אוֹתִי, כִּי נִפְשְׁכֶם קְשׁוּרָה בְּנִפְשִׁי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שׁנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר בְּלֻק, י"ב תַּמוּז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוֹחַנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', לְדַעֲתִי, רְאִי לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וְעוֹד תִּרְאִי אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי מִי הָאָמִין שֶׁתִּזְכּוּ לְבָנוֹת וְיִלְהַ בְּיַבְנָאֵל. הֵן אָמַת שֶׁעֲדִין חָסֵר לָכֶם הַרְבֵּה, אָבֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁעֲזַר לָכֶם עַד עַכְשָׁו, עוֹד יִמְשִׁיךְ לָכֶם יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים נִגְלִים, שֶׁלֹּא תֵאָרְתֶם מִיַּמִּיכֶם. וְלִכֵּן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק וְלְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַעֲקֵר רְאִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיִּתְפַּלְלוּ עָלֵי, שֶׁאֲזָכָה לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁפְּעוּ גַם עֲלֵיכֶם כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְרוֹת רַב נַחַת מֵהִלְדִּים, וְתִזְכּוּ לְגַמֵּר אֶת בְּנֵית הַבֵּית שֶׁלָּכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרִיָּסָה בְּהַרְחֵבָה, וּבְזָכוֹת זֶה שֶׁבְּעֵלְךָ לְקַח עַל עֲצָמוֹ לְהִתְחַזֵּק אֶת הַכּוֹלֵל, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּהְיֶה תוֹרָה וּגְדֻלָּה שְׂרוּיָה עַל שְׁלַחְנֵכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שנה.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר בלק י"ב תמוז ה'תשנ"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וממש אפה מחיה אותי עם דבריך בזה שאפה מבשר לי בשורות משמחות, שאתם עוסקים בהפצת מעינות החכמה חוצה, בכל מיני עירות וישובים וכו' וכו'. מה אמר לכם! אין למעלה מזה, כי הזכות הזו להפיץ את אור רבנו ז"ל לעם ישראל — אין למעלה מזכות זו, כי לקרב נשמות ישראל אליו ותברך, זה עולה על הכל, ואשרי מי שעוסק בזה תמיד!

נא ונא לחזק את אנשי שלומנו היקרים, שיהיו תמיד שמחים ועליונים, ושללא יפחדו משום בריה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והוא ותברך מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו ותברך, וכל מה שעובר עלינו — בין בגשמיות ובין ברוחניות, הכל זה נסיונות מן השמים, ודבר זה ראוי לה' להחזיר בין כל אנשי שלומנו. וכן תאמר לאשתך, שתחזיר את ידיעות אלו בנשות אנשי שלומנו, כי כלם צריכים היום התחזקות מכל מה שעובר עלינו מהסמ"ך-מ"ם.

ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה בכל יום: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, כי רק זה ישאר מאתנו, כמאמר התנא הקדוש (אבות ו, ט): אין מלויין לו לאדם לא כסף ולא זהב, לא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים לבר.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז שֵׁנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תַּמוּז ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לַיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ", הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד אַחַר שְׁקָרָה עִמָּכֶם הַמְקָרָה רַע שְׁעֲשֵׂה הַסְּמ"ך-מ"ם נְזָקִים לְכַמָּה מְאֹד אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּדְעוּ שֶׁהַכֹּל מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וּבּוֹא יָבוֹא יוֹמוֹ שֶׁל הַסְּמ"ך-מ"ם, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וְלִבְסוּף הוּא גּוֹבֵה אֶת שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן רְאוּ רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, תִּכְנִיסוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדַע, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מַחֲיָה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָת, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבִידִיעוֹת אֵלּוּ תִנְצְלוּ מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְלָפוֹת, כִּי בּוֹ בְּרַגַע שְׁאֵדָם מְכַנִּיס בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלּוּ, מְאִיר עֲלָיו אֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וּבְכָבֵר אֵינּוּ צְרִיף לְהַתְפַּחֵד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

תְּאֲמִינוּ לִי, אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֲשֶׁר כָּבֵר לֹא יַעֲזוֹר לְהַסְמ"ך-מ"ם שׁוּם דָּבָר, הוּא לֹא יוּכַל לְנַתֵּק וּלְגַרֵּשׁ אוֹתָנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא עֹשֶׂה לְמַעַלָּה וְכוּ', וְעַל-כֵּן הוּא עוֹשֶׂה לָנוּ מַה שְׁעוֹשֶׂה, אֲבָל אֵינּוּ יוֹדַע, כִּי יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק וְגו' (תְּהִלִּים ב, ד), כִּי בּוֹר כָּרָה וַיִּחַפְּרֶהוּ, וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעַל, יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֵאשׁוֹ, וְעַל קְדֻקְדוֹ חֲמָסוֹ יִרְדַּ וְגו' (תְּהִלִּים ז, יז), אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתְּמִיד רַק לְדַבֵּר מְאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי רַק הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּעַל-הַיְבִית בְּיִבְנָאֵל, וְלֹא הָרוּפָא שֶׁל הַחַיּוֹת, וּמִכָּל שְׂכָן לֹא הַסְּמ"ך-מ"ם וְכוּ', וְאִף שְׁעֲכָשׁוּ הֵם עוֹשִׂים לָנוּ נְזָקִים, כָּל זֶה מַחֲמַת עֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שְׁאָנוּ צְרִיכִים

בְּאֵמֶת לְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה, כִּי כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, הַכֹּל כְּדֵי לְהַשִּׁיבֵנו אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שֶׁנִּזְכָּה לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמָנוּ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ וּבִטְחוֹן חֶזֶק, כִּי בְּשִׁבְלֵי זֶה עוֹבֵר עַל הָאָדָם מָה שֶׁעוֹבֵר — קִטְנוֹת וִירִידוֹת וְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, נְפִילוֹת וְהִשְׁלָכוֹת, צָרוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', חוֹבוֹת וְיִסּוּרִים וְדַחְקוֹת עֲצוּמָה וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל כְּדֵי לְשַׁבֵּר אֶת לְבָבֵנו, כְּדֵי שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת כְּלָיִם שְׁלָמִים לְקַבֵּל בְּהֵם אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַק כְּשֵׁישׁ לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר.

וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְלֵב נִשְׁבֵּר, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׂקָמִים עָלָיו רְשָׁעִים אַרוּרִים, וּמְחַרְפִּים וּמְגַדְפִּים וּמְצַעְרִים אוֹתוֹ, וּגּוֹרְמִים לוֹ גִּזְק וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל לְבִסּוּף כָּל הָרַע חוֹזֵר וְנוֹפֵל עַל הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הַמְצַעְרִים אֶת הַיְרָאִים וְהַשְׁלָמִים. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְחֶזֶק אֶת עֲצָמְכֶם, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, רַק לְבַרַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְתָרְאוּ לְקַבֵּעַ לְעֵצְמְכֶם זְמָנִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזִמְנֵן שֶׁיִּבְחַר לוֹ לְהַתְבוּדֵד עֲצָמוֹ בֵּין הַהָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְכֶם עוֹד עֲרֻבוֹת וְנַעֲיֻמוֹת יוֹתֵר טוֹבָה מִזֶּה, וְלִלְכֵת וְלִצְאֵת בְּלִילָה לְטִיֵּל בֵּין הַהָרִים, וְלִדְבַר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שֶׁהַכֹּל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הִיא, וּמָה יַעֲשֶׂה לָנוּ אָדָם. וּבְאֵמֶת אוֹתָן צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְעִגְמוֹת נִפְשׁ הִיָּה יְכוֹל לְהִיּוֹת לָנוּ גַם בְּעִיר גְּדוּלָה וְכוּ', וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְדוֹן אֶת עֲצָמָנוּ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִפֹּל כָּל הָרַע עַל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְכַת דְּלִיָּה.

נָא וְנָא רָאוּ לְקַבֵּעַ לְעֵצְמְכֶם שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְתַתְּמִידוֹ מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כָּל מִי שֶׁלּוּמַד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ שׁוּמְרוֹ, וְכִבֵּר אֵינּוּ צָרִיף לֹא חָרַב וְלֹא חֲנִית, כִּי הַתּוֹרָה שׁוּמְרַת אֶת הָאָדָם מִקִּטְנוֹתוֹ וְעַד זְקֻנּוֹתוֹ, וְהַתּוֹרָה מְעַשְׂרֵת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-חַיִּים, וְעַל-כֵּן בְּזְכוּת לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תָּרְאוּ אֶת הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיִּבְאוּ עֲלֵיכֶם.

נָא וְנָא רָאוּ לְחֶזֶק אִישׁ אֶת רַעְהוֹ, וְאַל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוּם בְּרִיָּה

בְּעֵינַי רְעָה, רַק לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר — דְּחֻקוֹת וְעֲנִיּוֹת, וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר אַתֶּם חֻקִּיקִים הַיֵּטִב בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי, רְאוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי לְכַף זְכוּת, וְלַעֲזֹר אִישׁ אֶת רְעֵהוּ בְּכֹל מֵה שְׁאַתֶּם יְכוּלִים בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וּבִשְׂכַר זֶה יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּחָהוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּחָהוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנֹנְפָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל עַל אַפְסֵי וְחֻמְתֵּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, וְנִנְזָה לְהַכְלִיל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת, וְלֹא נִצְטָרֵךְ לְהַגִּיעַ לְמַעֲשֵׂים בְּלִתֵּי הַגּוֹנִים, אֲלֹא שְׁנֹנְפָה לְבָנוֹת תְּלִמּוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְעוֹד מוֹסְדוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא נִצְטָרֵךְ שׁוּם טוֹבוֹת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּחָהוּא בְּעֶצְמוֹ יַעֲזֹר לָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שנג.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תְּמוּז ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְדוֹר הַהֶלְכָה שֶׁל פְּרִשְׁת חֻקַּת שְׁנֵי עֲמוּדִים וּפְרִשְׁת קֶרֶח שְׁנֵי עֲמוּדִים.

בְּעֵנֵן הַחֲדָר וְהַקִּיטָנָה שְׁכַתְבֵתִי, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּחָהוּא בְּשָׂבוֹעַ הַבָּא לְהִיּוֹת בְּמַחְנִיכֶם, וְאִז נִדְבַר בְּאַרְיִכוֹת, כִּי אֲנִי בָּא בְיוֹם שְׁנֵי אַחַר הַצְּהָרִים בְּשַׁעַה שָׁלֹשׁ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלַבֵּל יִירְאוּ וְלִבֵּל יִפְחָדוּ מֵאַף בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְאִם יֵשׁ לָנוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה מִתְנַגְּדִים וְכָל-כָּף הַרְבֵּה צָרוֹת, זֶה סִימָן שְׁאֲנוּ עוֹשִׂים פֹּה דְבַר טוֹב מְאֹד מְאֹד, כִּי לְהִקָּים עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל,

זֶה לֹא דָבָר פְּשוּט, בְּפֶרֶט אַתֶּם, שְׁזָכִיתֶם לְהִיּוֹת הַנְּחֻשׁוֹנִים, אֵין לְמַעַלָּה מְזֻכּוֹתְכֶם, כִּי עָלִי לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁעוֹד יִכְנָסוּ שָׁם לְגוֹר מְאוֹת מְשֻׁפָּחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא, וְאַף שְׁזֵה נִרְאָה עֲכָשׁוּ פְחִלּוֹם וְכוּ', אֲבָל זֶה יִתְגַּשֵּׁם בְּקֶרֶב מְאֹד, כִּי מִי הָאָמִין שְׁתַּהַלֵּה לְאֵל, הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ יִהְיֶה כְּבֹר קַהֲלָה מְאַרְגְּנָת, בְּוֹדָאֵי צְרִיכִים עוֹד לְהַרְבוֹת יְשׁוּעוֹת, אֲבָל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

לְכֵן רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֵת הַשְּׁעוּרִים שְׁאַתָּה נוֹתֵן, שְׁיִהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְתִרְבֶּה לְדַבֵּר מֵעַנְיָן שְׂמֵחָה, כִּי שְׂמֵחָה שׁוֹרֶפֶת אֶת הַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים, וְכֵן אַתָּה רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדַּע שְׁכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְּפַעֲלִים מִמָּךָ וּמִהַשְּׁעוּרִים שְׁלָךְ, וְאַתָּה הַרוּחַ חַיִּים שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲלֶה מֵעַלָּה מֵעַלָּה, עַד שְׁתּוֹצִיא הַתֵּר הוֹרְאָה, וְתִהְיֶה מוֹרָה-צְדָק אֲצִלָּנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֶדֶר בְּלֵק, י"ב תַּמּוּז ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ, אֵיךְ שְׁאַתָּה זוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי מָה הַטַּעַם לְחַיִּים שֶׁל הָאָדָם, אִם אֵינוֹ דְּבוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכִשְׂאָדָם זוֹכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה נִקְרָא חַיִּים אֲמִתִּיִּים וְחַיִּים שְׁלֵמִים, חַיִּים עֲרֻבִים וּמְתַקִּים.

הַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְּמַדָּה יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ

לבריות, ותתחלק עם שכר התורה עם אשתך שנה בשנה, כי הלא היא מעוררת אותך ועוזרת לך ללמד תורה, אשריה ואשרי חלקה.

נא ונא לעורר את כל אנשי שלומנו, שיתפללו בכל יום עלי, כי אני צריך לישועות רבות בין בגשמיות ובין ברוחניות, ובפרט שהנחשים והעקרבים נושכים אותי בארס פיהם בכל מיני שקרים ולשון-הרע וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז שנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, והנה פה אני שולח לך מה שאתה רוצה, והשאר אביא עמי, אף איני מבין למה חסר בפרשת פי תצא, ראה לכתב לי למה חסר וכו'.

מה אמר לך! אין מלים בפי להסביר לך את גדל מעלתך בהדפסת כל חלקי "אשר בנחל" מנקד, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להוציא מהכח אל הפעל, ולהדפיס יותר ממאה כרכים "אשר בנחל", אשר הם דבורים נוראים ונפלאים מאד מאד בהתחזקות ובהנהגות ישרות, ואפלו שבשנה זו עברו עלינו כל-כף הרבה צרות מהסמ"ך-מ"ם ביבנאל, ורב המכתבים נכתבו רק מענין המחלקת והצרות והיסורים שיש לנו ביבנאל, לדעתי, גם זה ראוי ונכון שידפס בסופו של דבר, למען יראו דורות הבאים מה עברנו, עד שזכינו לבנות את "יבנאל עיר ברסלב", כי אני בטוח, שאנחנו נבנה, בעזרת השם יתברך, את "יבנאל עיר ברסלב" על שם רבנו ז"ל, אף כל אחד יחשב כאלו זה היה כל-כף קל וכו', ועל-ידי שיראו את המכתבים, יבינו מרחוק מה סבלנו מהסמ"ך-מ"ם הרשע,

אֲשֶׁר י"ז שְׁנוֹ בְּנִחָל קִמְז

שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ, וְגָרַם לָנוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה צָעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכָּבֵר יִתְבַטֵּל לְגַמְרִי.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבָּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר
שֶׁבָּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים, שֶׁתִּרְאֶה לְשַׁלַּח אֶת זֶה תְּכַף-וּמְיָד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שְׁנוֹ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ג ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבֶיךָ.

רְאִי לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַצָּעֵד שֶׁאֵת הוֹלְכֵת לַעֲשׂוֹת. וְהִיא טוֹב
מְאֹד, שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה עִם בְּקִרְתָּ שֶׁל הָאָמָא, כְּדִי שֶׁלֹא תִכְנָסִי בְּלַחֲץ
וּבְפֶחַח, כִּי הָעֵקֶר הוּא הַיְהוּדוּת, וּבְלִי יְהוּדוּת אֲנִיחֵנוּ שׁוּם דְּבָר, וְעַל-כֵּן
צָרִיכִים לְמָסוֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ מְאֹד מְאֹד עַל קִיּוֹם הַיְהוּדוּת בְּתַמִּימוּת
וּבְכַפְשִׁיטוּת, וְזֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ. וּכְשֶׁמִּתְחַתְּנִים לְשֵׁם שָׁמַיִם, וּמִתְנַהֲגִים
עַל-פִּי הַתּוֹרָה, אָז מְצַלְיָחִים, לֹא-כֵן, חַס וְשָׁלוֹם, כְּשֶׁהַכֹּל הוֹלֵךְ עִם
אֲהָבָה מְסֻנְנֶרֶת, אָזִי לְבִסּוֹף לֹא יוֹצֵא מִזֶּה שׁוּם דְּבָר, וְעַל-כֵּן רְאִי
לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְפַל בְּפֶחַח, וְשֶׁהַבְּחֹר יִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ לְשֹׁמֵר
שְׁבֵת-קֹדֶשׁ וְטְהוֹרַת הַמְשַׁפָּחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיְחוּ, וְאִם לֹא — אֵל
תִּתְחַתְּנִי אִתּוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתִּצְלַיְחִי בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ז שנוז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י״ג תַּמוּז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבִדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלָךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה,
חֵס וְשְׁלוֹם, אֵיזוֹ אוֹת.

תְּדַקְדֵּק לְהַתְּפַלֵּל עֲרַב וּבִקֵּר בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּבְמִנְיַן דִּיקָא.

רְאֵה לוֹמֵר בְּכֹל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שְׁגִלָּה רַבְנּוּ נַחֲמֵן
מִבְּרִסְלָב זי"ע בְּשִׁבִיל תְּקוּן הַבְּרִית, וְהֵם: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב,
נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ. וּמִי שְׁזוֹכָה לוֹמֵר הַעֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי
תְהִלִּים, אֵין לוֹ מָה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל. וְדַעַת לְנִכּוֹן, שְׁצַרִּיכִים לְלַכֵּת בְּכֹל
יוֹם לְמִקְוָה.

רְאֵה לְתַן בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלַּתִּי שְׁאַנִּי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּהַיְהוּ לְךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, רַפּוּאֵת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפּוּאֵת הַגּוּף.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ז שנוח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י״ג תַּמוּז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר י"ז שנט – י"ז שס בנחל קמט

רְאֵי לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשּׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, רַק תִּרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְתִשְׁלִימִי עִם כָּל חֲבֵרוֹתֶיךָ, כִּי לֹא כֹדָאִי הַמְחַלְקֵת וְהַמְרִיבֹת, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וּבִזְכוּת שְׂמִירַת שַׁבַּת תִּזְכִּי לְמִצְאָה אֶת בֶּן זִוְגֶךָ, כִּי הַשַּׁבָּת הִיא בֵּית זִוְגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל (פְּסִיקְטָא רַבְתִּי כַּג), וְעַל-בֶּן כְּשֶׁאָדָם זֹכֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַמֵּן לוֹ אֶת זִוְגוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׂתַצְלִיחֵי בְּחַיֶּיךָ, וְיִהְיֶה לְךָ נַחַת כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁהָאָמָא תִּלְךָ לְרַחֵץ בְּחַמֵי טְבָרְיָה, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהּ, שֶׁלֹא תִצְטָרֵף לְעֵבֶר גְּתוּחַ, וְתִהְיֶה בְּרִיאָה, וְתִרְוַה
רַב גַּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיָּהּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם,
וּבְזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת תִּזְכּוּ לְבְרָכוֹת וְיִשׁוּעוֹת, רַפּוּאוֹת וְהַצְלָחוֹת
בְּחַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת בְּלִק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מִתְנַגֵּד שֶׁתִּתְגַּרְשׁוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, זֹו רַק תּוֹפְעָה עוֹבְרַת,
וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל תִּתְהַפֵּף לְטוֹבָהּ.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ שְׂבָעָה גְּרוּת, וּבְעֵת הַדְּלָקַת
הַגְּרוּת תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל מֶה שֶׁאַתָּה צְרִיכָה, כִּי מֶה
שֶׁהָאִשָּׁה מִבְּקָשָׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוּת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם לֹא חִסְרָה עַל אִיזוֹ דְּלַת
מְזוּזָה, וְאִם הֵן כְּשֵׁרוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁיִּהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה
בְּשִׂפְעוֹ, וְתִהְיֶה אֲהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת בֵּינֵינוּ.

רְאֵי לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וְאִזּוּ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שֶׁסֵב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי בְּלֶק, י"ג תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה גִּיעֵוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבַאֲמַת תִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל, וְלְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה אֶמְתִּית אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לְךָ טוֹב כָּל הַחַיִּים; כִּי בַּאֲמַת אֵין עוֹד טוֹב מִתִּשׁוּבָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכוּ', אֲעֲלֵנוּ אֵין זֶה מְשֻׁנָּה אֲעֲלֵ מִי הוֹלְכִים, הָעֵקֶר שִׁיְהִיו מְקַרְבִּים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל אֶחָד הֵם, וְלֹא שִׁיְךָ לַעֲשׂוֹת הַפְּרָשִׁים וְחִלּוּקִים בֵּין בְּנֵי-אָדָם, כָּל עִם יִשְׂרָאֵל הֵם טוֹבִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר, שְׂגִזְכֶּה כָּבֵר לְשִׁמְעַת קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וּתְדַקְדַּק לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים וְלְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת (מְנַחֵת מַד).

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שֶׁסֵג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי בְּלֶק, י"ג תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְטַפֵּל בְּאֵמָא, וּבְזָכוֹת מְצוֹת כְּבוֹד אִם, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְאַף אֶחָד לֹא יוּכַל לְהַזִּיק לָךְ.

מְאֵד מְאֵד הָיָה רְצוֹנִי, שְׁתַּבְּדְּקִי אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן
כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁבָאוֹת לְאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאִי לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאַזּוֹ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמַר עָלֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שִׁיְהִיָּה לָךְ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִמְדִּי
תִּמְדִּי בְּרִיאָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֻק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְבִדּוֹק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא תִסְרָה
עַל אֵיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁבָבִיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין
לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאִי לוֹמַר בְּכָל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שְׁגִלָה רַבְּנֵי ו"ל,
שְׁנֵי קָרְאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי", וְהֵם מְזֻמְרִים אֵלָיו: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב,
נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ. וְהַעֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים הָאֵלוֹ
מְסֻגָּלִים לְהַכֵּל — לְבְּרָכָה וְלַהֲצַלְחָה, לִישׁוּעָה וּלְכַפָּרַת עֲוֹנוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִבְשְׂרוּ לִי תִמְדִּי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז ששה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שְׁבֵת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, גַּם תִּדְקְדְּקֵי מְאֹד לְאֹכַל מְאֻכָּלִים כְּשָׂרִים, וְעַל־יְדִי־זֶה תִּצְלִיחֵי בְּתַיִיךָ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲבֵרוּ לְגוֹר בְּמַרְכּוֹ הָאָרֶץ, הַיְנוּ בְּכַנֵּי בְּרֶק אוֹ בְּפֶתַח תַּקְוָה, אוֹ אֶפְלוֹ בִירוּשָׁלַיִם, וְשֵׁם תִּצְלִיחוּ כֹּל הַמְּשַׁפְּתָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה כָּבֹד לְמִצָּא אֶת בֵּית זִוְגֶךָ, וְתִתְחַתֵּן מֵהַ שְׂיֹתֵר מֵהָר.

הָעֶקֶר אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֲסוּר לְפַל בְּיָאוֹשׁ כָּלֵל, וּבַכְּרֵט שְׂאֵתָה זֹכָה וּמִזְכָּה אֶת הָרַבִּים בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה. עֲלֶיךָ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתֵי שְׂאֵנִי

קנר אשר י"ז שסז — י"ז שסח בנחל

מבקש ומתפלל בעדך, שבקרוב מאד תזכה למצא את בת זוגך, ואז יהיה לך טוב כל החיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז שסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו ויחדפו אל היקר והנעלה ...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם התמשים דולרים לפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה למצא את בת זוגך, ותתחתן מה שיותר מהר.

נא ונא ראה לשמר עצמך מעברות, וכן ראה לבדק את התפלין שלך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו פרשה אות, חס ושלום, כי כל המניח תפלין כשרות — זוכה לחיים ולהצלחה (עין מנחות מד.).

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח כל ימי חייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז שסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על

אֲשֶׁר י"ז שסט בַּנְחַל קְנָה

איזו דלת מזוזה, כי כל הצרות שעוברות על האדם בזה העולם, הן מחמת שאין לו מזוזות פשרות.

וכן תדקדק להניח בכל יום תפלין פשרות, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים ולאריכות ימים ולבריאות (מנחות מד.).

נא ונא ראה להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל בין בגשמי ובין ברוחני.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברךך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז שסט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיע אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

העקר אל תהיה בלחץ בענין שדוכים, כי מי שיירצה אותך, תדע שזה השדוף שלך, ועל-כן אל תהיה בלחץ כלל.

הייתי מיעץ לך, שאסור להגיד לאשה שהיא מכרחה להתפלל, כי באמת על-פי דברי חכמינו הקדושים היא אינה צריכה להתפלל את השלש תפלות, רק לבקש את הקדוש-ברוך-הוא בכל יום מה שהיא צריכה, ועל-כן אסור לדחוק על אשה שהיא מכרחה להתפלל השלש תפלות: שחרית, מנחה, מעריב, כי אשה פטורה מתפלה, כי היא מצוה שהזמן גרמא.

נא וְנֹא רֵאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבַרֵךְ
מִחַיָּה וּמֵהַיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם
עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וְעַל-יְדֵי שִׁתְּכֻנִּים בְּעֲצָמֶיךָ יִדְעוֹת
אֱלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַל מֵהַכֹּל.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שׁע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֻק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֵאֵה לֹא לֵהִיּוֹת בְּרִי, אֶלֶּא הַשְׂדוּף הַרְאִשׁוֹן שֶׁיִּצְיֵעוּ לְךָ —
תִּתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁתְּבוֹא לְךָ הַצְלָחָה גַּם בְּפִרְנֹסָה,
כִּי עֵקֶר הַפִּרְנֹסָה וְהַשְּׁפַע בָּא לְאָדָם בְּזִכּוֹת אֲשֶׁתּוֹ, וְעַל-כֵּן הַדְּבָר
הַרְאִשׁוֹן שֶׁאֲתָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת הוּא — לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם עִם
הַבְּחוּרָה הַרְאִשׁוֹנָה שֶׁיִּצְיֵעוּ לְךָ, וְלֹא תִדְקְדֵק כָּלֵל — לֹא בְּמִרְאֵה
וְלֹא בְּשׁוֹם דְּבָר וְכוּ' וְכוּ', וְאִז אִם תִּתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, כְּדִי לְהִנְצִל
מֵעֲבָרוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁתִּזְכֶּה לֵהִיּוֹת עֲצָמָי בְּפִרְנֹסָה, וְלֹא
תִּצְטָרֵךְ לְהַגִּיעַ לְטוֹבוֹת שֶׁל הַבְּרִיּוֹת.

רֵאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִנִּיחַ בְּכֹל יוֹם
תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ בְּזֶה וּבְכָּא לְנִצָּח.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שְׁעָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֵק, י"ג תַּמוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְכַבֵּד מְאֹד אֶת בְּעִלְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי שְׁתַּחֲיָה אַהֲבָה גְדוּלָה
בִּינֵיכֶם, וְאִז תִּצְלִיחוּ בְּדַרְכְּכֶם.

נָא וְנָא לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִז הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא תִּסְרָה
עַל אִיזוֹ דְּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַפְּחָדִים בָּאִים לְאָדָם כְּשֶׁאֵין לוֹ מְזוּזוֹת
כְּשֵׁרוֹת.

רְאוּ לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְתִבְקְרוּ אוֹתָם תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁתַּצְלִיחוּ, וְיִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם-בֵּית וְאַהֲבָה,
אַחְוָה וְרַעוּת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שַׁעַב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֵק, י"ג תַּמוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֹקֵק בַּפְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם בְּמַקְרָא,

מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, כִּי לֹא יִשְׁאַר מֵאַתְנַוּוּ רַק מֵה שְׁאַנּוּ זוֹכִים לְחֻטֵּי
בְּכָל יוֹם. וְעַל כָּלֵם רָאָה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמָה עֲמוּ יְתִבְרָה, וּתְסַפֵּר לוֹ
יְתִבְרָה אֵת כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶיהָ בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמִדְבָרִים עֲמוּ יְתִבְרָה, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין
לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאָה לְהַפִּיץ אֵת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז תְּרָאָה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה
עִמָּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהּ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַכְּנִס לְגוּר בְּיַבְנָאֵל מֵה
שְׁיִוְתָר מֵהָר, וְשֵׁם תִּצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרָה, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר בְּלֵק, י"ג תְּמוּז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת מַכְתְּבָהּ.

הָיָה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲזִין בְּסִפֵּר "שְׁמִירַת-הַבְּרִית", וּבְסוּפּוֹ יֵשׁ שְׁנֵי
קוּנְטֵרְסִים: "טְהַרַת-הַבְּרִית" וְ"שׁוּמְרַת-הַבְּרִית", וּתְקִים כָּל מֵה שְׁנֵאָמַר
שָׁם, וּבְפִרְט בְּהַקְּדָמַת הַסֵּפֶר, כִּי הֵם תְּקוּנִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים עַל
פְּגַם-הַבְּרִית.

רָאָה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְאָדָם בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאִנִּי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדָּהּ, שְׁכַבֵּר תִּצְאָ מֵהַפֶּח שְׁלָהּ, וְתִזְכֶּה לְהַכְּלִל בּוֹ
יְתִבְרָה. הָעֵקֶר רָאָה לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר הוּא
תְּקוּן גְּמוּר לְפָגַם-הַבְּרִית, וְכֵן תֵּלֵךְ בְּכָל יוֹם לְמִקְוֵה, וְתֵאָמַר הַעֲשֶׂרָה

אֲשֶׁר י"ז שעד בַּנְחַל קִנְט
מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, שֶׁהֵם 'תִּקְוֹן הַכְּלָלִי' שֶׁגִּלָּה רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא תִקְוֹן
לְפָגֶם-הַבְּרִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שְׂאֲנִי
יודע, שְׂקִשָּׁה וְכִבֵּד לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲבָל תִּדַּע, שְׁנֵה עֵקֶר תִּקְוֹנֶיךָ
וְעֵקֶר תִּקְוֹנֶיךָ לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת. כִּי עֵקֶר תִּקְוֹן הַבְּרִית הוּא בַּק
עַל-יְדֵי שִׂמְחָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשִּׂמַּח תָּמִיד, וְאִזּוּ יִנָּצַל מִכָּל מִינֵי צָרוֹת
וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים רָעִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנֵטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאִין
אֲתָה צָרִיךְ לְלַכֵּת לְבֵית-חֹלִים, אֲלֵא לְהַפְיִץ שֵׁם בְּקִרְבַּת מְקוֹמֶיךָ, וְאֵף
שְׂאֲנִי יודע, שֶׁהַנְּסִיווֹת קָשִׁים וְכִבְדִּים מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת זֶה
עֵקֶר תִּקְוֹן הַבְּרִית — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ
לְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַפְיִץ אֶת אֹרֶךְ רַבְּנוּ ז"ל!

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמֶיךָ שְׁעוּרִים כְּסֵדֶרֶן בְּכֹל יוֹם בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה,
גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, לְבַל יִחְסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי אֲרַבְעָה שְׁעוּרִים אֵלּוּ,
אֲפֹלוּ מֵעַט דְּמֵעַט.

רְאֵה לְלַכֵּת בְּכֹל יוֹם לְמִקְנָה, וְתֹאמֶר הַעֲשֵׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים
שֶׁגִּלָּה רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם תִּקְוֹן הַבְּרִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹד אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תְּרִיבוּ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּאוֹת בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בַּיִת בֵּינֵיכֶם, וְאִז תִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמַח אֶת אַחֲרֵיכֶם, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד וּלְעֵינַי בְּכֹל יוֹם בְּקוֹנְטְרַס אַחֵר, וְזֶה יָבִיא לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שער.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֶּדֶשׁ", הַגְּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֶצְמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי תִדְעוּ, אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמַח, שְׂאֲנוּ זוֹכִים לְדַעַת מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים אִם לֹא הֵיִינוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּמִכָּל שְׂכָן אִם, חַס וְשְׁלוֹם,

הֵיִינוּ מִתְנַגְדִּים עָלָיו כְּמוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ. וְלִכֵּן רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל-כָּל-פְּנִיָּם, שְׂאִין אָנוּ מִתְנַגְדִּים עַל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִין לָנוּ שׁוֹם שְׂיָכוֹת אֶל שׁוֹם לִיִּצְנָיִם. וּבְאֵמַת כֶּף רָאוּי לָכֶם לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם — לְבֵרַח מִמֶּדֶה הַמְּגַנָּה שֶׁל לִיִּצְנוּת, כִּי קִלְפַת הַלִּיִּצְנוּת עוֹקֶרֶת אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג שׁוֹם הַשְּׂגָה בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, כִּי אִם עַל-יַדֵּי מִדַּת הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת, וְכֹל מֵה שְׂאָדָם תָּם יוֹתֵר, הֵיִנוּ שְׂמַסְלֵק אֶת חֻכְמָתוֹ וְדַעַתוֹ וּבִינָתוֹ לְגַמְרֵי, וּמְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, כְּמוֹ-כֵן זוֹכָה לְהַתְּעַלּוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֵבוֹת יְדִידוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ, לֹא-כֵן מִי שֶׁהוּא חָכֵם בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ, וְחוֹשֵׁב שֶׁהוּא כֹּכֵר יוֹדֵעַ, עַל-יַדֵּי-זֶה הוּא נֶאֱבָד מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, כִּי בְּכֹל פַּעַם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כֹּכֵר יוֹדֵעַ, וְעַל-כֵּן הוּא מִתְלוֹצֵץ מִהִירָאִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֱמִתִּיִּם. וְעַל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְבֵרַח רַק אֲלֵינוּ יִתְבַּרְךָ, וְרָאוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד בְּכֹל יוֹם עִם כְּלֵי זִמְרָה, וְאַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתְפִלָּה רָאוּ לְרַקֵּד, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתְמִימוֹת וּבְכְפִשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְעַל אֵף שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ פֶּה בִּיבְנֵינָאֵל עֲכָשׁוּ מֵה שֶׁעוֹבֵר מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, עִם כָּל זֹאת תְּדַעוּ, שֶׁסוּף כָּל סוּף אַחֵר הֵרַע יְבוֹא הַטּוֹב, כִּי יִכְנָסוּ פֶּה לְגוֹר מְאֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ שְׂאָנוּ סוֹבְלִים, נִזְכָּה לְהַתְּעַנֵּג בְּעֲרֵבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי כֶּף הוֹלְכִים הַחַיִּים — קִדְּם זֶהוּ חֲשִׁף בְּרִישָׁא חֲשׁוֹכָא, אֲבָל לְבִסוּף וְהִדָּר נְהוּרָא (עֵינ שְׁבַת עֲזוֹ), מִתְחִיל לְהֵאִיר אֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֵר" (בְּרֵאשִׁית א, ה), קִדְּם הוּא עֶרֶב, וְאַחֵר-כֶּף הוּא בֹקֵר.

וְעַל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְהֵיִוֹת שְׂמַחִים וְעֵלִיזִים, וְלַחֲזֹק אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וּבּוֹדָאֵי בּוֹזְכוֹת זֶה תִּזְכּוּ לְהַתְּעַלּוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כִּי זוֹ הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִית, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ לְגוֹר בִּיבְנֵינָאֵל, שֶׁהוּא מְקוּם שְׂקֵט, וַיֵּשׁ שְׂמָה שְׂדוֹת וְהָרִים לְהַתְּבוֹדַד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיְכּוֹלִים לְלַמַּד תּוֹרָה בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה בְּלֵי שׁוֹם בְּלְבוּלִים. וְעַל דָּבָר זֶה קָם עָלֵינוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְבַלְבְּלָנוּ בְּכֹל פַּעַם בְּבְלְבוּלִים וּבְצָרוֹת

אֲחֵרוֹת, אֲבָל אִם לֹא נָטָה אֶת אָזְנוֹנוֹ אֵלָיו כָּלֵל, רַק נִבְרַח אֵלָיו
 וְתִבְרַךְ — נִצְלִיחַ, וְסוֹף כָּל סוֹף הוּא יִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי.

נָא וְנָא רְאוּ שְׁתִּהְיֶה אֲהָבָה, אֲחֻהָ וְרַעוּת בֵּינֵיכֶם, וְאִישׁ אֶת
 רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, וְתִאֲמִינוּ לִי, שְׁסוֹף כָּל סוֹף יִהְיֶה לָכֶם כָּל-כֶּף טוֹב,
 אֲשֶׁר אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא עוֹזֵר לָכֶם וַיַּעֲזֹר לָכֶם, רַק רְאוּ לְהַחֲזִיק אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, כִּי
 בְּזֶה שְׂמַחְזִיקִים אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, נַעֲשִׂים כָּלִים לְהַמְשִׁכַת שְׂכִינַת עֲזוֹ
 וְתִבְרַךְ בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂתַמִּיד יִשְׁמַע בְּבֵית-
 הַמִּדְרָשׁ קוֹל תּוֹרָה, וְכֵן רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵה, וּבִפְרָט הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת:
 שְׁחִרִית, מְנַחָה, מְעָרִיב בְּזִמְן, הֵינּוּ בְּזִמְנֵי הַתְּפִלָּה שְׂקִבְעֶתֶם לְעַצְמְכֶם
 בְּבִקְרָה, בַּצְּהָרִים וּבַלַּיְלָה, וּמַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוּר — אֵין לְתַאֵר וְאֵין
 לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אִזּוּ הִיא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל מְאֹד בְּשָׁמַיִם. וְעַל-כֵּן רְאוּ
 לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחָה, מְעָרִיב —
 בְּצַבּוּר דִּיקָא.

מָה אָמַר לָכֶם, יְדִידֵי הַיְקָרִים! כְּשִׂמְתְּחִילִים לְהַתְּבוֹנֵן וְלִרְאוֹת
 מָה קוֹרָה בְּעוֹלָם, אֵיךְ שְׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי-אָדָם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת
 וַיְסוּרִים, מְרִירוֹת, חוֹבוֹת וְהַרְפָּתָקְאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהֵם אֵינֶם יוֹדְעִים
 מְרַבְּנוּ ו'ל, וְאֵינֶם יוֹדְעִים מְלַמּוּדִים כְּאֵלָה, וּבְמָה הֵם מְחַזְּקִים אֶת
 עַצְמָם? וּבְמָה יֵשׁ לָהֶם קִיּוּם?! וְתַהֲלֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ
 ו'ל, וּבְזֶה רְאוּ לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהַשְׁלִים
 בֵּינֵיכֶם, שְׁלֵא יִהְיוּ, חַס וְשְׁלוֹם, בֵּינֵיכֶם פְּרוּדִים, כִּי זוֹ עֲצַת
 הַסָּמ"ך-מ"ם — הַפְּרָד וּמְשַׁל, לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּינֵינוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה
 הוּא תּוֹפֵס אוֹתָנוּ, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם
 בֵּינֵיכֶם, וְאִזּוּ תִצְלִיחוּ בְּדַרְכְּכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָלֵי, שְׂכַבְרֵ אֲזוּכָה
 לְצִאֵת מְגֻלּוֹתֵי, וּכְבָר אֲזוּכָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, כִּי תִדְעוּ,

שָׁפֵל עֲנִינֵינוּ הוּא רַק תְּפִלָּה, וְאִף שְׁנֵדָמָה עֲכָשׁוּ כְּחֹמוֹת בְּרִזְל, מְנִיעוֹת וְעֹכֹבִים, עִם כָּל זֹאת תִּדְעוּ, כִּי הַכֹּל דְּמִיּוֹן, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְרַק אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ יְכוּלִים לְפַעַל הַכֹּל. וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז נִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַעֲלוּ מִעֲלֵה מַעֲלָה.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שְׁעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תְּמוּז ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל עָבַר לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה לְךָ הַחֲלָמָה מְהִירָה.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תִּנְחֵם אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרַגַּע, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁתִּהְיֶה בְּרִיא, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִהִלָּדִים, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְפָתוֹד מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישׁוּעַתְנוּ בּוֹא תְּבוֹא, כִּי תִשׁוּעַת ה' כְּהֵרֵף עֵינַי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שַׁח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חָקוֹק בַּפְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי תִדַּע, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
אֵב הַרְחָמָן, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְעַל-כֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּפַלֵּל
הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֹל מֵה שְׂאַתָּה צָרִיךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִי
וּבֵין בְּרוּחָנִי, תִּבְקֶשׁ רַק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק זֶה יִשְׁאַר מִמֶּךָ. אֲנִי
מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַת רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִמֶּךָ,
וּבְקָרוֹב נִתְרַאָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שַׁעַט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּהְיֶה
שְׁבוּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאֲפָן, אֲדַרְבֵּה מְעַלְתֶּךָ בְּשָׂמִים גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד,
וְרְאוּי לְךָ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה י"ז בְּלַקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', וְשֵׁם

תְּרַאֶה אֶת מַעֲלֵתְךָ. וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּלְמַד אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת
עַל-כָּל-פָּנִים פֶּעַם בְּחַדָּשׁ, וְלוֹמַר עָלֶיךָ הַתְּפִלָּה, וְתִרְאֶה אִיךָ
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפָּאֵר עִמָּךְ.

נָא וְנָא אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמֶךָ מִשׁוּם בְּלִבּוֹל, רַק תִּהְיֶה תָּמִיד
שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקֶךָ, שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֹכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת
מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תְּמוּזָה ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל-פְּלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תִּלְמִידֵי "הַיִּכְלֵ-הַקֶּדֶשׁ", הַגְּרָרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם
וְיִצְּלֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד עַל אֲשֶׁר
אַתֶּם זֹכִים לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל, אִף אֲמַנֵם שְׁעוּבָר עֲלִינוּ מֵה שְׁעוּבָר —
צָרוֹת וְיִסוּרִים, תִּאֲמִינוּ לִי, שְׂרָאוּי לָנוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, כִּי
לְפִי גִדְּל הָאֹר הַנִּמְצָא טְמוּן בְּיִבְנָאֵל, לֹא יִמְלֹט שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם לֹא
יֵצֵא נֶגֶד אַנְשֵׁים קְטָנִים וּפְגוּמִים כְּמֵנוּ, וְעַל-כֵּן אִם נִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה
אֲמִתִּית, תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִגְלָה וּנְפָרַסְם אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ
לְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה יִקָּיֵם אֲצִלָּנוּ: 'כְּשֶׁזֶה קָם זֶה נּוֹפֵל';
עַל-יְדֵי שְׂנָקִים אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּלָכוּת לְשִׁרְשָׁה,
עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְמַחֵק אֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם לְגַמְרֵי, וְיִהְיֶה נַעֲשֵׂה עִיר

על שם רבנו ז"ל במלא מוכן המלה, עיר של תורה, עיר של חסד, עיר של צדקה, עיר של שמחה, עיר של אמונה, אין מלים בפי לפרש לכם מה עוד יהיה נעשה ביבנאל. כל העולם פלו יבואו ויסתכלו על עיר של רבנו ז"ל, ולא בחנם שעובר עלינו עכשו מה שעובר, ובפרט עליכם, שאתם הנחשונים, ותמיד על הראשונים עובר מה שעובר, ואם הייתם קוראים מה שקרה לתושבים הראשונים שבאו ליבנאל, ומה עבר עליהם מהערכים הפראיים ומחסרון אכל וחסרון דיור וכו' וכו', ואף-על-פי-כן מסרו את נפשם במלא מוכן המלה, ותקעו יתד נאמן כאן ביבנאל, ובנו את המקום במסירות נפש הכי גדולה, הייתם נבהלים — איך יש כחות ליהודים להקים במסירות נפש עירה יפהפיה כזו, ומפל שכן, ברוח השם, הכל מוכן, ואנחנו עכשו פה צריכים לגלות את הרוחניות הטמונה במקום הקדוש והנורא הזה, אשר מכאן יתגלה משיח צדקנו וכו'. ולא בחנם, שהסמ"ך-מ"ם קם עלינו, ורוצה לעקרנו לגמרי, עם כל זאת עלינו להתחזק מאד מאד לשוב בתשובה אמתית, ולהתבודד בכל יום עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתנו אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ועל-ידי-זה נצליח את דרכנו תמיד.

נא ונא ראו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה; כי מי שמרגיל את עצמו ללמד התורה הקדושה, על-ידי-זה אין לקלפות והסטרך אחרך שום שליטה עליו כלל, ולכן ראו לקבע לעצמכם שעורים כסדרן על-פי סדר-הרף-הלמוד של רבנו ז"ל במקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, זהר ותקונים וכו' וכו', בכל יום חק ולא יעבר, אפלו קצת דקצת מאלו השעורים, וכך תזכו לסים פעמים אין מספר את כל הנה"ל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז שפא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנוֹכַח קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׂאִתָּה לִוְמַד
אֶת הַשְּׁפָה הַרוֹסִית, כִּי מְאֹד מְאֹד יִהְיֶה נִצְרָךְ לָנוּ לַיָּמִים הַבָּאִים.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂפָכְרָ גְמֻרְנוּ לְתַרְגָּם עֲשָׂרָה קוֹנְטְרָסִים
בְּרוֹסִית, וְעַתָּה מִתְחִילִים אֶת קוֹנְטְרָס "תֹּאכֵל בְּתֹאבוֹן", וּמִסְתַּמָּא עַד
יוֹם רֵאשׁוֹן כָּבֵר יִהְיֶה גְמוֹר, וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, שְׂתִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ
לָנוּ כָּבֵר אַחַד-עֶשֶׂר קוֹנְטְרָסִים בְּשִׁפָּה הַרוֹסִית, אֲשֶׁר זֶה הַמְצָוָה הַכִּי
גְדוֹלָה לְעֹזֵר לְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאֵי חֶבֶר הָעַמִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שְׂיַפִּיץ אֶת הַקוֹנְטְרָסִים הָאֵלֶּה!

אוֹדוֹת הַחֹבוֹת שְׁלָךְ, לְדַעְתִּי, הֵרָגַל אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּעֵבוֹר
צְדָקָה, וְכֵן תּוֹכֵל לְשָׁלֵם אֶת כָּל הַחֹבוֹת. וְכֹאֵן אִתָּה יְכוֹל לְלַכֵּת בְּלִי
סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים רַק סֵתֶם בְּעֵבוֹר הַכְּנָסֶת כְּלָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד, הָעֵקֶר אֵל תִּתְבַּיֵּשׁ, כִּי, לְדַעְתִּי, יֵשׁ יוֹתֵר
לְהִתְבַּיֵּשׁ כְּשֶׁאֲדָם בְּעַל חוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמַח
וּמְשַׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וּבְזֶה שְׂתִשְׂמַח אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, תִּהְיֶה טוֹבָה
גְדוֹלָה לְאַמְךָ, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה אִיזוֹ מְצָוָה שֶׁל
גְּמִילוֹת חֶסֶד, הִיא טוֹבָה גְדוֹלָה לְנַשְׂמַת הַנְּפֻטָרִים, וְעַל-כֵּן רְאֵה
לְעֵסֶק בְּמְצָוָה זֹאת — לְחֹזֵק וּלְשִׂמְחָה וּלְבִדּוּחַ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
בִּיבְנָאֵל, וְאֵת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְהָעֵקֶר אֵל תִּפְחַד כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד נִזְכָּה לְרֵאוֹת נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ד תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָהּ מְחֻזָּק אֶת עֲצָמֶךָ בִּיבְנָאֵל, כֵּן יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתֻזָּכֶה לְרוּוֹת רַב נַחַת מִכָּל יְלָדֶיךָ, וְתֻזָּכֶה לְגַדְלָם בְּנִקְלָה, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִיטָה בְּשִׁפְעָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת, וְתֻזָּכֶה לְהִרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וְלִהְפִיץ אֶת אוֹר רַבְנוּ ו"ל. וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשֶׁאֲבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵתָהּ לְשַׂדֵּךְ אֶת אַחֲוֹתֶךָ ... תִּחְיֶה, וְיִהְיֶה שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה בְּבִיתְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

י"ז שפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ד תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְגַמֵּר עִם הַדִּירָה, וְאֵל תִּפְחַד כָּלֵל. וְשִׂמְעָתִי שְׂחַלֵּף הַחֶק שְׂמִשְׁלָמִים כְּכֹר מִשְׂפָּנָתָא כְּפוּלָה, וְעַל-כֵּן אֵל תִּפְחַד כָּלֵל. וְאוֹדוֹת רָכֵב, בְּנֻדָּאֵי תִרְאֶה לְקִנּוֹת תִּכְף-וּמִיד רָכֵב, כִּי בְּלִי רָכֵב, קָשָׁה מְאֹד לְהִיוֹת בִּיבְנָאֵל. וּבְכָלֵל, לְדַעֲתִי, כֹּל אֲבָרְךָ תִּלְמִיד "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", כְּדָאֵי שְׂיִהְיֶה לוֹ רָכֵב, שְׂלֹא יִצְטָרֵךְ לְטַלְטֵל בְּאוֹטוֹבוּסִים וְכוּ' וְטוֹבוֹת מְאַחֲרִים וְכוּ', וְכֹךָ יִהְיֶה עֲצָמָאֵי לְגַמְרִי, וְעוֹד יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת עִם אַחֲרִים, וּבְפִרְטָה עִם אֲשֶׁתְּךָ, כְּשֶׁיִּהְיֶה לְךָ רָכֵב, תוֹכֵל לְקַפֵּץ מִפְּעַם לְפְעַם לִירוּשָׁלַיִם אֵל הוֹרְיָה, וְזוֹ תִּהְיֶה לְךָ יְשׁוּעָה גְדוּלָה מְאֹד,

אֲשֶׁר י"ז שפד — י"ז שפה בנחל קסט

ועל-כן תִּזְרָזוּ אֶת עֲצֻמְךָ תִּכְרַף-וּמִיָּד לְקִנּוּת רֶכֶב בְּתִשְׁלוּמִים, וְהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַצֵּא מִכָּל חוֹבוֹתֶיךָ.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, וְתִהְיֶה תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה,
וְתַעֲלֶה מַעְלָה מַעְלָה תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַכֶּסֶף לְהַדִּירָה, אֵל תְּדַאֵג כָּלֵל! אִם תִּהְיֶה לְךָ הַתְּבוּדוֹת
בְּכָל לַיְלָה, תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
הֵלֵא כָּל מְכִירַת הַדִּירָה בְּקִרְיַת מְלֶאכִי הִיָּה גַם גְּלוֹי מִן הַשָּׁמַיִם, וְכֹל
כְּנִיסַתְךָ לְיִבְנָאֵל הִיָּה גַם בְּתוֹךְ גַּם, וְעַל-כֵּן גַּם הַשְּׂגַת הַכֶּסֶף יְהִיָּה נְסִי
נְסִים, וְלָכֵן אֵל תְּדַאֵג כָּלֵל, רַק תִּרְאֶה לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת,
וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁתִּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְיִהְיֶה לְךָ כָּל הַכֶּסֶף
הַנִּצְרָף לָזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִחָתִי, שְׂזָכִיתָ לַעֲשׂוֹת

סְעֵדַת הַלּוּלָא שֶׁל 'אור החיים' הַקְדוּשׁ, זְכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר בְּזְכוּתוֹ נִזְכָּה כָּבֵר לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדֵּינִים,
וְלִבְנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הַגְּדוֹל, וְיִוְכְלוּ לְהַכְנִס שָׁם מֵאוֹת אַנְשִׁים,
וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם דִּחְק כָּלֵל.

רְאֵה לְהַכִּין אֶת הַתְּשׁוּבָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה לְפָתַח לְשָׁנָה
הַבָּאָה עַל-כָּל-פְּנִים כְּתוּבָה א' לְבָנִים, שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ הַיְלָדִים הַקְטָנִים
לְהַטְלִיט לְטְבִירָה, וְאֲנִי מוֹכֵן לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי עַל זֶה. וְרְאֵה לְהַתְיַעֵץ
עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֵנִין מְלֻמֵּד וּבְעֵנִין מְקוּם, וְכֵן בְּעֵנִין הַקִּיטָנָה —
הֵן לְבָנִים וְהֵן לְבָנוֹת, נָא לְטַבֵּס עֲצָה כְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת, הֵיכֵן זֶה יִהְיֶה,
כִּי זֶה הוֹלֵךְ לִי בְּנַפְשִׁי, שֶׁהַשָּׁנָה מְכַרְחִים לְפָתַח קִיטָנָה — עַל אַפּוֹ
וְחֻמָּתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְהוּא לֹא יוּכַל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לַעֲצֹר אֶת
זֶה.

רְאֵה לְשַׁלַּח תְּכַף-וּמִיד עוֹד הַיּוֹם אִם אֶפְשֶׁר אֶת "אור יבנאל"
לְכָל הַתּוֹשָׁבִים, וּכְשֶׁאֲנִי אָבוֹא, אֲשַׁלֵּם לָךְ אֶת הוֹצָאוֹת הַדָּאָר.

גַּם רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתּוֹדַע אֲצֵל סוֹכֵן בְּטוּחַ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת
בְּטוּחַ עַל הַבֵּית שְׁלִי לְשִׁרְפָה וְלְכָל מִינֵי נְזָקִים וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁנִּזְכָּה כָּבֵר לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל
מְשִׁיחַ, וְנִזְכָּה לְהַגָּאֵל בְּגִאֲלָה אֲמִתִּית, גְּאֲלָה שְׁלֵמָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שפּו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

הֵן זֶה הַכֹּל מָה שֶׁשָּׁלַחְתִּי.

רְאֵה לְבִשֹׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת מִהַ הַעֲנִינִים בְּעֵנִין ... וּבְעֵנִין
חֲדָר כְּתוּבָה א'.

אֲשֶׁר י"ז שפז בנחל קעא
הקדוש-ברוך-הוא יעזר בזכות ה'אור החיים' הקדוש זי"ע,
תהיה לנו כְּבָר יְשׁוּעָה גְדוּלָה מִן הַשָּׁמַיִם.
הדורש שלומך...

י"ז שפז.

בעזרת השם יתברך, יום שני י"ט תמוז ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

הנה זכנו הקדוש-ברוך-הוא להגיע היום לארץ ישראל, וברוך
הוא וברוך שמו מצאתי הכל על נכון ביבנאל, אף שהסמ"ך-מ"ם
אורב עלינו מאד מאד בכל מיני נכלי ערמומיות, שעושה לנו צרות
צרות וכו', והכל בצורה מתחכמת וכו', עם כל זאת איני מפחד
ממנו כלל, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לו מפלה גדולה, כי
הקדוש-ברוך-הוא מאריך אפו, ולבסוף גבה דליה. וכבר ראינו
בעינינו דברים כאלו, שהקמים עלינו על לא דבר מתו לבסוף
ונתבטלו לגמרי. וכן היה אצל מוהרנ"ת ז"ל, שכל מי שקם עליו
מת לבסוף מיתה משנה, מיתה מגנה וכו', מה לעשות? ! זה מחקי
הבחירה, שצריך לעבר כף על בני-אדם, ובפרט כל מי שרוצה
להתקרב אל רבנו ז"ל, ומכל שכן וכל שכן מי שרוצה להפיץ את
אורו בעולם, עליו בהכרח שיעבר מה שיעבר, מכל שכן עלינו,
שאנו רוצים גם לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, בודאי לא ינוח ולא
ישקט הסמ"ך-מ"ם. אבל כבר אמר האי סבא דסבין זקן שבקדשה
וכו', שהוא רבנו ז"ל בעצמו, שהוא זקן מאד, ועדין לא התחיל
לחיות (עין ספורי-מעשיות, מעשה יג מיום א', מהבעטליר העור), שהתפאר:
אני זוכר לא כלום, "גארנישט", הינו שונקלל באין סוף ברוך הוא
לגמרי, שעל-ידי-זה הוא תמיד מנצח, ועל-בן אמר: "נצחתי
ואנצח", כי מי שונקלל במקום שונקלל, הינו באין סוף ברוך הוא,
הוא תמיד ינצח, ואף שיהיה נדמה בהתחלה כאלו יכולים לו וכו',
אבל לבסוף הכל נתהפך, ועל-בן אין לה מה לדאג כלל, כי הכל

יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַנִּכּוֹז, וְסוּף כָּל סוּף נִנְצַח. וּבְאֵמֶת, תִּהְיֶה לְאֵל, אָנוּ כְּבָר מְנַצְּחִים, כִּי כָּל פְּעַם שְׁנִכְנַסְתָּ עוֹד מִשְׁפָּחָה חֲרָדִית לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה אָנוּ הַמְּנַצְּחִים, כִּי לְבַסּוּף אָנוּ נִהְיֶה הָרֹב, בְּלִי שׁוּם סֶפֶק, אִף צְרִיכִים בֵּין כֶּף הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה נֶגֶד הַסֶּמ"ךְ-מ"ם, שְׁאִינוּ נָח כְּרַגַּע, וְיִוָּזֵם מְזֻמּוֹת לְהִרְעֵ לָנוּ, אֲבָל לֹא יוּכַל לָנוּ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, אָנוּ דְבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִין לָנוּ אִף אַחַד, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ.

מָה אָמַר לָךְ! מְצֵאתִי בְּיַבְנָאֵל הַכֹּל עַל נִכּוֹז, וּבְשֶׁקֶט אָנוּ בּוֹנִים מְקוּהָ טְהוֹרָה, מַה לַעֲשׂוֹת?! הַכֹּל בְּעֵטוֹ שֶׁל הַסֶּמ"ךְ-מ"ם, שְׁאִינוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת וּלְהִתְעַסֵּק בְּמַחְתָּרֵת כְּמוֹ בְרוּסְיָה, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, שְׂזָה נִקְרָא "רֹב", אוֹי לָנוּ כִּי אֵלּוּ הַיּוֹם הַרְבֵּנִים בְּעִירוֹת הַקְּטָנוֹת, עַמֵּי אֲרָצִים גְּמוּרִים, וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם רְשָׁעִים גְּדוֹלִים כְּמוֹ אֲצִלָּנוּ, שְׂזָה רְשָׁע מְרָשָׁע, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַקִּים מְקוּהָ כְּשֶׁר רַק מַחְתָּרֵתִית כְּמוֹ בְרוּסְיָה וְכו', אֲבָל, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַכֹּל יִהְיֶה עַל נִכּוֹז, וַיִּגְמַר בְּקָרוֹב בְּתַכְלִית הַהִדּוּר וְהַיִּפִּי.

תַּכְּף-וּמַיֵּד כְּשֶׁהִגַּעְתִּי לְיַבְנָאֵל וְנַחְתִּי קֶצֶת, הִלְכְּתִי לְהַתְּפַלֵּל מֵעַרִיב עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים. תִּהְיֶה לְאֵל, קְבוּץ גְּדוֹל מְאֹד, בְּלִי עֵין הָרַע, יוֹסִיף ה' עֲלֵיהֶם אֶלֶף פְּעָמִים כְּכֹה. וְאַחַר הַתְּפִלָּה כְּבָר הַתְּפִנְסְתִּי לְדוֹן עִם כְּמָה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל מַה בָּאתִי, וּמַה תַּכְלִית בִּיאָתִי בְּדִיוֹק עֲכָשׁוּ, וְהִסְבַּרְתִּי לָהֶם שְׁכּוֹנָתִי בְּכָל מַחִיר לְהַקִּים חֲדָר כְּשֶׁר בְּעִבּוֹר הַיְלָדִים, וַיַּעַן שְׁקֵשָׁה לְקַפֵּץ בְּפַעַם אַחַת, וּלְפַתַח כְּמָה כַּתּוּת, כִּי 'תְּפַסֵּת מְרַבָּה לֹא תְּפַסֵּת', עַל-כֵּן רָאוּי וְנִכּוֹז לְפַתַח עַל-כָּל-פָּנִים כַּתָּה א', וּכְבָר בְּהַתְּחִלָּה הַפְּחִידוּ אוֹתִי זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, וּבְעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, לֹא נִבְהַלְתִּי, רַק עֲמַדְתִּי אֵיתָן בְּדַעְתִּי, שְׁבִכָּל מַחִיר אֶפְתַּח כַּתָּה א', אִף שְׁכָלָם אָמְרוּ שְׁאִין מְלַמֵּד וְכו'. וְכֵן אָמַרְתִּי שְׁאִנִּי רוֹצֶה לְהַקִּים קִיטָּנָה לְבָנוֹת לְמִשְׁפַּח הַקִּיץ, שְׁתִּהְיֶה תַּחַת שְׁמִירָה מְעֻלָּה, כְּמֵאמָרָם ו'ל' (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה י"א, סִימָן ה'): "וַיִּשְׁמְרֵךְ" — בְּבָנוֹת, מְלַמֵּד שְׁהַבְנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה; וְכֵן פִּתְחֵתִי קִיטָּנָה לְבָנִים לְמִשְׁפַּח שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת, כִּי כֶּף הוֹלֵךְ כָּאֵן, כִּי לְבָנִים יֵשׁ תְּלִמוּד-תּוֹרָה כָּל הַקִּיץ, מְלַבֵּד שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים קִיטָּנָה, שְׁלֹא יִלְכוּ

הַפֶּקֶר. אֲבָל כָּבֶד בְּרִגְעַ הָרֵאשׁוֹן הִתְחִילוּ לָנוּ הַמְּנִיעוֹת — מָה עוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵי מְקוֹם וְכוּ', הֲלֹא כָּל הַעֲיָרָה נִגְדָנוּ, וּבִפְרֹט הַסֵּמ"ך-מ"ם, שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ מְאֹד, עִם כָּל זֹאת חֲזַקְתִּי אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂאֵם נִעֲמַד חֲזַקִּים בְּדַעַתְנוּ, שְׁזָהוּ זֶה — אֲזוּ נִצְלִיחַ. וְהֵייתִי עַר עַד עֲלוֹת הַשַּׁחַר, וְדָנוּ בְּכָל הַפְּרָטִים וּפְרָטֵי הַפְּרָטִים. וְתִהְיֶה לָאֵל, חֲזַקְתִּי אוֹתָם מְאֹד, שְׁכַף הוֹלֵךְ דִּבְרַר רַבְּנוּ ו'ל, שְׂאִין רוֹאִים רַק "קִיר", וְעֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת חוֹר בְּקִיר וְלַעֲבֹר, כִּי עַל כָּל פְּרֹט וּפְרֹט מְדַבֵּר רַבְּנוּ ו'ל, מִתְּפַשְׁטוֹת הַמְּנִיעוֹת מְאֹד מְאֹד, וְכָל מִי שֶׁרַק רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת לְמַעַן רַבְּנוּ ו'ל, מִתְּפַשְׁטוֹת עָלָיו הַמְּנִיעוֹת. וּמוֹהַרְנ"ת ו'ל גְּלָה, שְׁכַף הוֹלֵךְ דִּבְרַר רַבְּנוּ ו'ל, וְאָסוּר לְהִתְפַּעֵל מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, יְהִי אֵיךְ שִׁיְהִי, כִּי הִגְאָלָה הַשְּׁלֵמָה עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ תִּהְיֶה, רַק עַל-יְדֵי הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה. וְלִכֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלָנוּ, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל כָּל פְּרֹט וּפְרֹט הַשְּׁכַף לְדַבֵּר רַבְּנוּ ו'ל, וּבִפְרָטִיּוֹת עַל בְּנִית "עִיר בְּרֶסֶלֶב", אֲשֶׁר נִדְמָה עֲכָשׁוּ בְּחֵלוֹם, וְרַב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ צוֹחֲקִים מִזֶּה וְכוּ', אֲבָל אֲנִי בְּאַחַת, עִם כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים "מַעוֹלָם לֹא הִתְחַלְתִּי דִּבְרַר שְׁלֵא סִימְתִּי", אֵף שְׂבָא כָּל-כַּף קָשָׁה. וּבּוֹדָאֵי גַם בְּעֲנִין הַנוֹרָא הִזָּה — לְהַקִּים "עִיר בְּרֶסֶלֶב", כָּל הַהִתְחַלּוֹת קָשׁוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת, שְׁתִּהְיֶה לָאֵל, כָּבֶד גָּרִים שֶׁם יוֹתֵר מִשְׁלֵשִׁים מִשְׁפָּחוֹת, שֶׁהוּא, לְדַעַתִּי, הַשֵּׁג גְּדוֹל עִם כָּל הַדַּעוֹת הַמְּשֻׁנוֹת שְׁשֵׁשׁ בֵּין בְּנֵי-אָדָם, כִּי (ירוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת סג): כְּשֵׁם שְׁפָרְצוּפִיָּהֵן שׁוֹנִים, כַּף דַּעוֹתֵיהֶן שׁוֹנוֹת; וּבִפְרָטִיּוֹת אֲצַל דִּבְרַר רַבְּנוּ ו'ל, שְׁשֵׁם יֵשׁ כָּל-כַּף הַרְבֵּה שְׁנוּיִים וְחִלּוּקֵי דַּעוֹת וְכוּ', וְכַף הִזָּה מַעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת "הָאֵט זִיךְ דַּעַם רַבִּינֵי'ס זָאךְ אוֹיִס גַּעֲפִירֹט" (יִצְאָ דִּבְרַר רַבְּנוּ ו'ל מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל). וְכֵן יְהִי עֲכָשׁוּ, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שפח.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תַּמּוּז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּרוֹ יֵאִיר.

לְנוֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי עִם הַנֶּס שֶׁקָּרָה לְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ נֶס בְּשִׁלְמוֹת לְהַשִּׁיג אִיזָה עָרֵב טוֹב, כִּי אֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה נֶס לְחֻצָּאִין.

בְּעֵינֵי הַחֹדֶר, יֵשׁ כָּבֵד עֲשָׂרוֹת יְלָדִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, כִּי כִּף תִּהְיֶה לָנוּ הַתְּחִלָּה טוֹבָה לַתְּלִמּוֹד תּוֹרָה.

אוֹדוֹת מְשַׁכְּרֵת הַמְּלַמֵּד, אֵין עֲלֶיךָ לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי אֲנִי אֶסְדֵּר אֶת זֶה כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ, רַק מְקוֹם — זֶה צְרִיכִים בְּאִפְסָן נְחוּץ מְאֹד, וּמִי יִתֵּן שֶׁ... יִמְמֵן אֶת זֶה, וְכֵן כָּל הַצְּעָצוּעִים וְכוּ', כִּי אִם כָּבֵד מִתְחִילִים חֹדֶר, צְרִיף לְהִיּוֹת בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהַיְפִי, וְזֶה יִסוּד מוֹסֵד לְחֹדֶר שְׁלֵם מִכְּתָה א' עַד כְּתָה ח', וְאַחֲר־כֵּן יְשִׁיבָה קִטְנָה וְיִשְׁיבָה גְדוּלָה, הַעֲקָר לֹא לְהַתְּפַחֵד כָּלֵל, כִּי מִמִּילָא הַמוֹעֲצָה לֹא תִעֲזֹר לָנוּ, וְעַל-כֵּן מִה וְלָמָּה צְרִיכִים אוֹתָם.

אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִם נִכְנִיס אֶת כָּל כַּחוֹתֵינוּ בְּחֹדֶר הַזֶּה, יִהְיֶה, בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם, חֹדֶר לְתַפְאֲרַת, וְכִף נִפְתַּח אַחֲר־כֵּן כְּתָה ב' וְכוּ'.

אֵיךְ הוֹלֵךְ עִם הַקִּיטְנָה, הֲאִם מְשַׁרְדַּד הַבְּרִיאוֹת עוֹשֶׂה בְּעִיּוֹת?! אֲנִי מְקַנְיָה, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, וְכֵן תִּגִּיד לִי... שְׂיִכְנִיס אֶת עֲצֻמוֹ בְּקִיטְנָה לְבָנִים, וְאֲנִי אֶמְמֵן אֶת הָאוֹטוֹבוֹסִים שְׂצְרִיכִים.

... טֵלְפֵן אֵלַי, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְבָנוֹת חֹדֶר גְּדוּל מְאַחוּרֵי הַבַּיִת שְׁלוֹ, אוֹלֵי בְּאֵמֶת זֶהוּ רַעִיוֹן טוֹב (אֵף שְׁלֹדְעִתִּי, יִקַּח לְכָל הַפְּחוֹת חֹדְשִׁים), עִם כָּל זֹאת עַל-כָּל-פָּנִים תִּכְף-וּמִיד אַחֲרֵי הַחֲגִים שְׂיִהְיֶה שָׁם, וְעַד הַחֵג שְׂיִהְיֶה אֶצְלֶךָ.

חֹדֶר זֶה לָנוּ יִסוּד מוֹסֵד, וּמִמֶּשׁ כְּאֹוִיר לְנִשְׁיָמָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה...

י"ז שפּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ח תמוז ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

תִּדַע, יְדִידֵי הַיְקָר! כִּי יִדְעַתִּי מֵרֹאשׁ מַה יִּקְרָה בְּסוּף, אֲשֶׁר בּוֹ
בְּרָגַע שֶׁהִסְכַּמְתִּי לְפִתּוֹחַ חֶדֶר עַל טְהָרַת הַקִּדְּשׁ, כְּבָר יִהְיוּ לִי מְנִיעוֹת
רְבוֹת וְעֲצוּמוֹת. וְהִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה שֶׁצְּדָקְתִּי, וְהַמְּנִיעוֹת לֹא אֶחָרוּ לְבוֹא,
וְאַפְרַט לָךְ אַחַת לְאַחַת.

קִדְּם תִּדַע, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינּוּ יוֹשֵׁב בְּשִׁקְט אֶף רָגַע, יֵשׁ
לוֹ כָּל מִינֵי תְּכֵנִיּוֹת לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ, וְעַכְשָׁו הוֹלֵךְ בְּיַחַד עִם ... אֶף
לְבִסוּף יִפְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו, וְיִקְיָם בָּהֶם (תְּהִלִּים ז, טז): "בוֹר כָּרָה
וַיַּחֲפְרֶהוּ, וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל".

הַעֲקָר הֵבִי וְנִחַשְׁב עִתָּה תְּכָלִית לְעֲנִינּוּ, לְמַעֲשֵׂה, אֵינּוּ לָנוּ בְּעֵינָה
רַק בְּעִבוּר מְקוֹם, כִּי אֶת הַמְּלַמֵּד אֲנִי מְשַׁלֵּם, אֵינּוּ הוֹצָאָה בְּשִׁבִיל
הַסַּעֲדָה, אֵינּוּ הוֹצָאָה בְּשִׁבִיל אַרְוִיחַת צְהָרִים, כִּי הַהוֹרִים יָבִיאוּ אֶתֶם
וְהֵם יִקְחוּ אוֹתָם, שֶׁכֵּר לְמוֹד לֹא יַעֲלֶה, וְעַל-כֵּן מַה אֲנִי צָרִיךְ אֶת
אַחֲרִים. רַק הַבְּעֵינָה הַרְצִינִית עַכְשָׁו וְעוֹד עַל הַפֶּרֶק הַיָּא — שְׁמַאֲד
מְאֹד נַחוּץ מְקוֹם, פְּשוּט ד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ בְּעִבוּר הַחֶדֶר, וְרַק הַהוֹצָאָה
הַזֹּאת חֲסֵרָה, הֵיכָן מְשִׁיגִים מְקוֹם, וְרַק זֶה הַבְּעֵינָה, בְּשַׁעַת הַדְּחָק זֶה
טוֹב אֶצְלֶךָ, אֲבָל הֵן אֶתָּה יוֹדַע, שְׁאֵינּוּ זֶה דְּבָר קַל שֶׁעֲשָׂרוֹת יְלָדִים
יִקְפְּצוּ עַל הַרֹאשׁ, וְעַל-כֵּן רַק זֶה הַבְּעֵינָה.

גַּם הִחֲלַטְתִּי לְקַחַת אֶת ... לְמַלְמֵד, שִׁישָׂאָר כָּךְ, אֲקַנְהָ שֶׁהוּא
יַעֲשֵׂה עֲבוּדָה טוֹבָה, וְהַחֶדֶר יִפְרַח.

וּבְעֵנִין קְרֵאנִין, בְּאִיזָה מְקוֹם תְּשִׂים אוֹתוֹ, הֲלֹא ... יַעֲשֵׂה לָנוּ
צְרוּת צְרוּרוֹת, הוּא אֵינּוּ רָשַׁע פְּחוֹת מִהַסֵּמ"ך-מ"ם, וַיֵּשׁ לוֹ כָּל מִינֵי

תרוצצים והתחמקיות להתחמק, כי לדעתי, הגן באזור שלהם יסגר ממילא, וזהו שקר שאומר ההפוך, וכן ראית שהוא הולך לקראת ... ולא לקראתנו, ואני איני צריך את העצות שלו, שלמד אותנו פרק בחנוף, שעד פתה ד' יכולים ללמד מערב בנים ובנות, רחמנא לצלן, רחמנא לישוזן, אנחנו צריכים חדר על טהרת הקדש, ועל-פן הענין של קראון, הוא ספק ספיקא, מה שאנו צריכים הוא רק איזה חדר גדול לכתה א', ובמשך השנה יהיו לנו הרבה נסים, שנשיג מבנה משלנו.

אודות הגן, איני רואה למה לא יכול להשאיר לכל הפחות עוד שנה אצל ... אשר לעת עתה אין לנו עצה אחרת, ושמעתי שהיא מסכימה להחזיק את הגן לעוד שנה, וכך אין לנו דאגה בשביל זה, רק לדאג לכתה א'.

ועכשו נגש אל הספור של ... למעשה, הוא אברך דינמי, ועושה פעולות טובות עד מאד, אבל לנו לא עזר עד עכשו כלום, ההורים משלמים שכר למוד, ההורים משלמים הסעה וכו', הוא הבטיח לפתח סניף ולא החזיק במלה, הוא הבטיח שיעשה 'עזר שבת', ולא הלך כלל, הוא הבטיח שיממן את החוג לבנים והחוג לבנות, ולא נתן כלום, ואם כן איך נוכל להאמין להבטחותיו?! בודאי אני מבין את צערו, שהרשע ... עומד נגדו, אבל מה אנחנו יכולים לעשות, אנחנו צריכים השנה פתה א', והם מגיל שלש עד חמש, ולכן את הילדים של חמש יוכל לקחת, ואדרבה שיעזר לנו, אבל גיל שנתיים זהו גיל של הגן, וגיל של החדר פתה א' דברנו שיהיה מגיל שלש (אחר עשית פאות דיקא) עד שנת החמש, ולכן זה לא בא בכלל בחשבון, מכל הספור שלו איך הוא יכול להבטיח השגת מבנה, בשעה שאנו לא מוצאים?! ועל-פן הפל רק הבטחות קש... ולכן אבקש אותך מאד מאד לעשות רצוני, כי בכל מחיר אני מקים עכשו חדר על טהרת הקדש ביבנאל: "ילדי חן", פתה א', והמלמד יהיה ... ואני משלם לו שכר מלמדות, ואף אחד מההורים לא צריך לשלם שכר למוד, וההרשמה תהיה עד ט"ו באב, ומי

אֲשֶׁר י"ז שצ בנחל קעז
שְׁלֹא יִרְשֶׁם עַד אֲזוֹ, לֹא יתְקַבֵּל. וְאַפְרָסִם זֹאת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ,
הַעֲקָר הוּא רַק מְבִנָּה לְשָׁנָה זוֹ.

אֹדוֹת פְּתִיחַת בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, יֵשׁ לִי תְכָנִית לִפְתַּח בְּשָׁנָה
הַבָּאָה כַּמָּה כְּתוּת לְבָנוֹת לְכָל הַפְּחוֹת מִכְּתָה א' עַד ד', וְהַקְּדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע לֹא יִשִּׁים לָנוּ רַגְלִי, וּבְיָדָי
לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי כָּאֵן בִּיבְנָאֵל יִהְיֶה חֲדָר עַל טְהַרְת־הַקְּדוּשָׁ,
וְכֵן בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת עַל טְהַרְת־הַקְּדוּשָׁ וּבְצַנִּיעוֹת גְּדוּלָּה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מָה דַּעְתְּךָ בְּכָל הַנ"ל וְכֵן לַעֲשׂוֹת הַעֲתָקוֹת,
וְלִמְסַר לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי, וְכֵן לִמְסַר לְ... אֶת הַמְּכַתֵּב
שְׁלוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה...

י"ז שצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ח תמוז ה'תנשא.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לֹא הֵייתִי הַיּוֹם בְּבֵיתִי וְרַק עֲכָשׁוּ בְּאַתִּי, וּמִצָּאתִי אֶת מְכַתְּבֶיךָ,
אֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, תְּהִלָּה לְאֵל, אַתָּה
מְדַפִּיס מְאֹד מְאֹד יָפָה, אֲשֶׁר אֵין דְּגַמְתְּךָ, וְעַל-כֵּן מָה אַתָּה צָרִיךְ
לְפַחַד שְׁאֵעֲזֹב אוֹתְךָ, הֵם סֵתֶם דְּמִיוֹנוֹת.

עֲכָשׁוּ בְּאַחֹר לִילָה בְּאַתִּי, וְנִתְּנָדַע לִי שֶׁ... נִסַּע עוֹד הַלִּילָה
לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, לִי אָמַר, שֶׁהוּא נוֹסֵעַ אַחַר תְּשֻׁעָה-בְּכָאב, וְעַל-כֵּן לֹא
שָׁלַחְתִּי עִמּוֹ שׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא רְאֵה בְּסוֹף הַלַּיְלָה לְסֵדֶר אֶת הַשְּׁמוֹנָה עֲמוּדִים שֶׁל ה'תקון
הַכְּלָלִי — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי רַבְּנוּ ו"ל צָוָה לְפָרְסָמָם לְכָל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

י״ז שצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעִי, כ״ח תמוז ה'תנש״א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי עֲכָשׁוּ אֶת הַפּאָקֶס שְׁלַכְּם בְּעֵנִין הַתְּאַנֶּת דְּרָכִים, הָרִי שְׁלַחְתִּי לָכֶם עוֹד מְנִי-יּוֹרֵק אֶת חֲתִימָתִי, וּבְאַרְץ יִשְׂרָאֵל הִיְתִי רַק כַּמָּה יָמִים, וְלִכְּן שְׁנֵי הַפְּקָסִים שְׁשֻׁלַּחְתֶּם לִי אוֹדוֹת הַתְּאַנָּה הַגִּיעוּ לִי כְּבָר מִיבְּנֵאֵל לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית, וְעַל-כֵּן לֹא הִיְתָה לִי הַזְדַּמְנוֹת אֶפְלוּ לְהִתְקַשֵּׁר אִתְּכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וּפְרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְנַחַת מֵהִילָדִים, וְשִׂיגְדָלוֹ מִתְּהַרָה וּבְנֵקָל, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ תְּמִיד מִכֶּם רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ז שצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעִי, כ״ח תמוז ה'תנש״א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר גְּדֹל שְׁמִחָתִי שִׁישׁ לִי, שְׁזָכִיתִי לְהִקִּים תְּלִמוּד תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן" כַּתָּה א', וְאַתָּה תְּהִיָּה הַמְּלַמֵּד, אֲנִי מְקַנֶּה שְׂיָקִים אֶצְלָךְ מָה שְׁנֹאֲמַר אֶצְלוֹן גְּדֵעוֹן (שׁוֹפְטִים יד): "לָךְ בְּכַחַךְ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל", וְתְהִיָּה בְּאַמַּת אִישׁ מְצַלִּיחַ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ גְּדֹל

זכותך שיש לך, שאתה תהיה המלמד הראשון ביבנאל "עיר ברסלב", אשר באמת כל הדבר נראה פחלום, אבל הבטחתי לך, שבצעורתו יתברך, בכל ראש-חדש תקבל את המשפּרת בלי אחור, ועוד נשתדל עם הרב ... לעשות לך הרבה הטבות, רק ראה להחזיק מעמד, ושום בריה לא תוכל לפתות ולהסית אותך, חס ושלום, כי אני יודע אשר האמנות הזו, אמנות המלמדות היא מלאכה קדושה מאוד, והסמ"ך-מ"ם יעשה כל מה שביכולתו לעמד על דרכנו, אבל אם נהיה חזקים בעקשנות גדולה — נצליח. ובאמת זה לנו יום שמחה גדולה מאוד, שאנו זוכים, שסוף כל סוף פתחנו חדר על טהרת-הקדש משלנו, ואין אנו צריכים לזולתנו כלל, אדרבה עוד יבוא יום, שישלחו מטבֵרֵיה את הילדים אלינו, בודאי כל ההתחלות קשות, ובפרט למבנה ולמקום וכו', אבל אני מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שאם נהיה עקשנים גם בזה, נזכה לעבר ולהצלחה.

עתה באתי לקיים את הבטחתי שהבטחתי לך לכתב לך בלי גדר בכל שבוע מכתב, ולהדריך אותך בענין עסק המלמדות, שהיא אתריות גדולה מאוד מאוד, עד שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא כא): "עושה מלאכת ה' רמיה" (במדבר טז, כח), זה המניח את התינוקות, והולך לעסק בעסקיו; ועל-כן הקפיד רבנו ז"ל מאוד מאוד על דבר זה, וצוה לאנשי שלומנו, שלא יהיו מלמדים, אף-על-פי-כן אמר פעם מוהרנ"ת ז"ל: "אם סוחר הוא בלי התבודדות, עדיף כפר להיות מלמד".

והנה רבנו ז"ל למד אותנו דרך נפלאה מאוד בענין מלמדים, ואמר (חיי-מוהר"ן, סימן תלב), שמה שהמלמדים דוחקים את התינוק ביותר, על-ידי-זה אינו יודע התינוק כלל, רק צריכים להיות אמן גדול בזה ללמד את התינוק בהדרגה, בלי איום הרבה ובלי דחק יותר, ועל-ידי-זה יתפס יותר בנקל, כי אמר, שהמלמד חוזר עם התינוק ואומר לו: זכר, זכר! בלשון אשכנז גידענק ז'ע, גידענק ז'ע, ואם היה חוזר עמו מעט בנקל, בודאי היה תופס הדבר היטב, והיה זוכרו, אף אחר-כך חוזר עמו כל-כך, ואומר לו כמה פעמים: זכר, זכר, עד שאחר-כך פשוואלין התינוק, הפרוש של אותו

הַמְקַרָא יוּכַל לְהִיּוֹת, שְׁיִשְׁיב הַתִּינוּק שְׁפָרוּשׁוֹ גִידְעֻנְק זַ'ע, פִּי הַתִּינוּק
סוֹבֵר שְׁאֵלוֹ הַתְּבוּת הֵם הַלְעֻז שֶׁל הַמְקַרָא, פִּי בְּזֵה שְׁדוּחְקִין אֶת
הַתִּינוּק הַרְבֵּה, בְּזֵה מְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר הַדְּבָר
הַזֶּה, וְהוּא בְּרוּר לְמִשְׁפִּיל, וְנִצְרָךְ מְאֹד לְמַלְמָדִים, עֵינֵי שָׁם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׁיִשַׁשׁ
לָנוּ רַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, רַבֵּי טוֹב כְּזֹה, רַבֵּי אֲשֶׁר דּוֹאֵג לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחַנְיּוֹת, וְנוֹתֵן לָנוּ יַעֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט
בַּחַיִּים, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה
עִמָּנוּ, תְּחַבְּלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנַעֲיָמִים, אֲשֶׁר־נּוּ!

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאַנִּי מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְשַׁלַּח לָךְ מִפְעַם לְפַעַם מַכְתָּב, עַד שֶׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת מִזֶּה
בְּעֲצָמוֹ סֵפֶר עַל עֲנִינֵי מַלְמָדִים, פִּי עֲנִינֵי הַמַּלְמָדוֹת יֵשׁ בְּזֵה חֲכָמָה
עֲמֻקָּה מְאֹד מְאֹד, פִּי הַחַנּוּךְ הוּא הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וּבְכִי-אָדָם אֵינָם
תּוֹפְסִים אֶת זֶה, פִּי חוֹשְׁבִים שֶׁזֶּה סֵתֵם מְלֹאכָה כְּכֹל מְלֹאכָה, וּבְאֲמַת
הִיא מְלֹאכֶת הַקֶּדֶשׁ, וְנִעְשָׂה שְׁתַּף לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת קִיט): אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא בְּשִׁבִיל הַבֵּל
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן; וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים,
לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתַמִּיד לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר
בְּכַתְּהָ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, בְּפֶרֶט
בְּכַתְּהָ א', שִׁנְיָ הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְאִם הַמַּלְמֵד הוּא יֵרָא
שְׁמִים, אֲזַי כָּל הַחַיִּים הַיְלָד יִהְיֶה יֵרָא שְׁמִים. וּמוֹהַרְנ"ף ז"ל הַתְּפָאֵר
תַּמִּיד, שְׁלוֹ הָיוּ שְׁנֵי מַלְמָדִים שֶׁלְּמַדּוּ אוֹתוֹ דְּרָךְ לְכָל הַחַיִּים. א. הוּא
מַלְמֵד הָא"ב שֶׁהַחֲדִיר בּוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלְמַדּוֹ בְּרִכּוֹת
לְבָרְךָ אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ. ב. רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא אֲשֶׁר הַדְּבִיק אוֹתוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ,
וְהַעֲלָה אוֹתוֹ מִמְּקוֹם שֶׁהַעֲלָה וְכוּ', וְהַחֲדִיר בּוֹ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת וְכָל
הַטְּהָרוֹת שְׁבַעוּלָם.

וְעַל כֵּן רְאֵה לְזַכֵּר אֶת זֶה תַּמִּיד, שְׁיִלְדִים קְטָנִים צְרִיכִים סְבָלְנוֹת
גְּדוּלָּה, וְאַף פְּעַם לֹא לְהַכּוֹת אוֹתָם, רַק לְתַתּ לָהֶם מַתְּנּוֹת, וּלְסַפֵּר

לָהֶם סְפוּרִים, וְלַהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֲלֵיהֶם, וְלַהֲלִיבֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּלִבוֹשִׁים פְּאֵלוֹ, עַד שִׁירַד אֶל שְׁכָלָם, וְאִזּוֹ דִּיקָא בְּאִפְּן הַזֶּה תִּצְלִיחַ.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבַּרֵךְ, שֶׁתִּצְלִיחַ עִם הַכֹּתֵה, כִּי לִי הִיָּה מְלַמֵּד בְּרִסְלָבִיר חֲסִיד, וְהִיָּה מְלַמֵּד מִפְּרֶסֶם בְּכָל יְרוּשָׁלַיִם, וְכָלֵם הִפִּירוֹ אוֹתוֹ, וְהִיָּה נִקְרָא בְּפִי כָל: ר' יַעֲקֹב מְלַמֵּד, וְהִיָּתָה לוֹ הַצְּלָחָה רַבָּה עִם יְלָדִים, וְשֶׁאֲלוֹ אוֹתוֹ פְּעַם: אֵיךְ הוּא מִצְּלִיחַ עִם הַיְלָדִים? עָנָה וְאָמַר: בְּכָל בִּקְרָא קִדְּם אוֹר הַיּוֹם, אֲנִי שׁוֹפֵף אֶת לְבִי אֲלֵיו יִתְבַּרֵךְ, שֶׁאֲצִלִּיחַ הַיּוֹם הַזֶּה עִם הַתְּלָמִידִים, וְאֲנִי בּוֹכָה וּמִתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל תְּלָמִיד וְתְלָמִיד שֶׁיִּצְלִיחַ, וְאֲנִי מִזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם שֶׁל כָּל תְּלָמִיד שֶׁאֲצִלִּיחַ עִמוֹ, וְזוֹ הַצְּלָחָתִי בְּמַלְמָדוֹת.

אַתְּנָה שֶׁתּוֹצִיא לְעֲצָמְךָ רְמִזִּים מִמְּכַתְּבֵי זֶה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ח תְּמוּזָה ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי לֵיבֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלָמִידֵי "הַיִּכְל-הַקִּדְּשׁ", הַגְּרָרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצְיָלֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲתֶכֶם בְּהִיוֹתִי אֲצִלְכֶם בְּשַׁבַּת-קִדְּשׁ זֶה, וְתַחֲזְרוּ בִּינֵיכֶם אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבַּרְנוּ, וְאֵל יִהְיוּ בְּעֵינֵיכֶם כִּי שָׁנִים, וְעַכְשָׁו אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מְסַדְּרִים לְדַפּוּס אֶת סֵפֶר "תוֹף הַנַּחַל", שֶׁהֵם הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבַּרְנוּ בְּכָל שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְיִהְיֶה מְכַרְךָ בְּכַרְךָ אַחַד:

סִפֵּר בְּרֵאשִׁית וְסִפֵּר שְׁמוֹת וְסִפֵּר וַיִּקְרָא וְכוּ', וְהֵם, תְּהִלָּה לְאֵל, דְּבוּרִים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים, אֲשֶׁר יְסוּדוֹתָם בְּהִרְרֵי קִדְשׁ, דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לָכֶם, יְדִידֵי הַיְקָרִים! רְאוּי לָכֶם לְשִׁמַּח מְאֹד, שְׂאֵתָם זוֹכִים לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְתִהְיֶה לְאֵל, זְכָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂפִתְחָנוּ חֲדָר "יְלָדֵי חַן" לְשָׁנָה הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְזוֹ תִהְיֶה הַהִתְחַלָּה לְתַלְמוּד תּוֹרָה מִכְּתָב א' עַד כְּתָב ח', וְאַחֲר־כֵּן יֵשִׁיבָה קִטְנָה וְאַחֲר־כֵּן יֵשִׁיבָה גְדוּלָה, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל בְּכַשְׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה יִפְתָּר אֶת דְּאֵגַת הַחֲנוּךְ. וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד יָבִיאוּ אֲלֵינוּ יְלָדִים מִטְּבָרְיָה וּמְכַל הַמְּקוֹמוֹת שְׂסָבִיב יַבְנָאֵל, כִּי עַז חֲפָצֵי וּרְצוֹנֵי, שְׂיִהְיֶה לָנוּ תַלְמוּד תּוֹרָה מְשֻׁלָּנוּ, וְשִׂיְהִיָּה בְרָמָה הַכִּי גְבוּהָה בַלְמוּדִים, הֵן אֵמֶת שְׂבִהַתְחַלָּה קֶשֶׁה מְאֹד, כִּי כָל הַהִתְחַלּוֹת קְשׁוֹת, וּבִפְרָט שְׂהַסְמֵ"ךְ-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשָׁנָיו חָרַק עֲלֵינוּ לְעִקְרָנוּ, עִם כָּל זֹאת כָּבֵר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פַּעַם: "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחִי", כִּי מִדְּתוֹ הִיא נִצְחָה, וְלִכֵּן בְּכַח רַבְּנוּ ז"ל גִּלְף וְנִצְלִיחַ, וּלְבַסּוֹף יִתְבַטַּל הַסְמֵ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי. הַעֲקֹר רָאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּאֵהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַקְיֵמוּ מָה שְׂבַקְשְׁתִּי אֶתְכֶם — לְעֲשׂוֹת לַיִל מְשֻׁמֵּר בְּכָל לַיִל שְׂשֵׁי שְׂעָה אַחַת בְּלִילָה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשַׁעוֹר הַלְכוֹת נְדָה אֲצֵל הָרֵב ... וְזֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָף, כִּי אִסוּר נְדָה הוּא חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כִּי מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ קִלְפָה עֲצוּמָה, בַּר מִיָּנֹן, הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יִשְׁמְרֵנוּ, וְאִי אֲפָשָׁר לְהַנְצִיל מִזֶּה, כִּי אִם עַל-יְדֵי חֲזָרָה, לְחֲזוֹר בְּכָל פַּעַם אֶת הַהִלְכוֹת הָאֵלוּ, וּמִמֶּשׁ אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּכָל לְבָבִי וּנְפִשִׁי, שְׂיִהְיֶה אֲצֵלְכֶם כְּמוֹ חוֹב קְדוֹשׁ לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשַׁעוֹר הַזֶּה, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אִישִׁית אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִשְׁתַּדַּל לְהַצְטַרֵּף אֶל הַשַּׁעוֹר הַזֶּה. וְאִם הִיִּתִּי עֲכָשׁוּ אֲצֵלְכֶם, גַּם אֲנִי בַעֲצָמֵי הִיִּתִּי יוֹשֵׁב בְּהַשַּׁעוֹר שְׂעָה זוֹ, לְמַעַן מִמֵּנִי יִרְאוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ, כִּי דְבָר זֶה הוּא מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה שְׂאִינָם יוֹדְעִים אֶת הַהִלְכוֹת, וְאִפְלוּ מִי

שְׁכַבְר יוֹדַע אֶת הַהֲלָכוֹת, אִי אֶפְשֶׁר שְׁלֵא יִטְעָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְזֶהוּ עוֹן פְּרִיתוֹת ה' יִשְׁמֹר. וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם מִהַשְׁבוּעַ לְהִיּוֹת בְּלִיל מִשְׁמֹר, וּלְהַצְטַרֵּף לְשַׁעוֹר הַזֶּה.

אֲשֶׁרנּוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֲמַת כְּזָה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזָה, רַבִּי הַמְּלַמֵּד אוֹתָנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלָאוֹת אֵיךְ לְעִבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם, וְעַל אֵף שֵׁישׁ עָלִינוּ עֲדִין מִחֲלָקַת גְּדוּלָה, עִם כָּל זֹאת הַכֹּל יִתְבַּטֵּל, אִם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה חֲזָקִים לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וּבַפֶּרֶט מִהַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, אֹז בּוֹדָאֵי נְצֻלִיח; כִּי בַפֶּרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ וַי"ל (ע"ג ספּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה מִהֶזְבוּב וְהַעֲכָבִישׁ), שְׁקָדָם שְׁיִרְדָּה נִשְׁמַתוּ לְזֶה הָעוֹלָם, צָעַק הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ: אִם הִנֵּשְׁמָה הַזֶּה תִּרְדַּ לְזֶה הָעוֹלָם, אֵין לִי כֶּבֶד מֵה לַעֲשׂוֹת וְכוּ'. וְעַנּוּ לוֹ: הִנֵּשְׁמָה הַזֶּה צָרִיכָה לִירֵד, כִּי קֵץ בָּא הַקֵּץ וְכוּ', וְאַתָּה צָא וּמַצָּא לַעֲצֻמָּךְ עֲצָה וְכוּ', וַיֵּצֵא וּמַצָּא לַעֲצָמוֹ עֲצָה וְכוּ', שֶׁהֵבִיא אֵיזָה זְקָן וְצַחַק וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְאַמְרוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂזוּ הִיתָה הָעֲצָה שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁבַכָּל פֶּעַם יָקוּם אֵיזָה זְקָן, וַיַּעֲשֶׂה לִיצְנוּת וּצְחוּק מִדְּבַר רַבְּנוּ וַי"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֲקוּ מִמֶּנּוּ. וְלָכֵן אֵין לָנוּ לְהַתְּפַעֵל מִמֶּנּוּ כָּלָל, וּבַפֶּרֶט אֲנַחְנוּ, שְׁרוּצִים לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב", בּוֹדָאֵי שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁנִּהְיֶה מְאַחֲדִים וְחֲזָקִים, אֹז נְצֻלִיח דְרַכְּנוּ.

וּכְבֵּר אָמַר רַבְּנוּ וַי"ל (תַּיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן ת"ב): בְּשַׁעֲה שְׁאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיוּ קוֹבְלִים לְפָנָיו, שְׁקָשָׁה לָהֶם לְסַבֵּל עֲנִין הַמִּחְלָקַת וְהַרְדִּיפוֹת וְכוּ', עָנָה וְאָמַר לָהֶם: תֵּאֲמִינוּ לִי, שֵׁישׁ בְּיָדֵי כַח לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם עִם כָּל הָעוֹלָם, שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם חוֹלֵק עָלַי, אֲבָל מֵה אַעֲשֶׂה? שֵׁישׁ מִדְּרָגוֹת וְהִיכְלוֹת כְּאֵלוּ, שְׁאֵי אֶפְשֶׁר לְבוֹא אֲלֵיהֶם רַק עַל-יְדֵי מִחְלָקַת. וְהִרְאִיָּה, כִּי מִשֶּׁה רַבְּנוּ, עָלְיוּ הַשְׁלוֹם, בּוֹדָאֵי הִיָּה לוֹ כַח הַמוֹשֵׁף לְהַמְשִׁיף אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֲלָיו, כְּדַכְּתִיב (שְׁמוֹת לָה, א): "וַיִּקְהַל מִשֶּׁה אֶת כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", כִּי הוּא הִיָּה הַדַּעַת שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְהִיָּה בְּכַחוֹ לְהַקְהִיל וּלְהַמְשִׁיף אֶת כָּלָם אֲלָיו. וְאַף-עַל-פִּי-כֵן מֵה כְּתִיב (שָׁם לָג, ח): "וְהִבִּיטוּ אַחֲרַי מִשֶּׁה", וְדַרְשׁוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים

(קדושין לג:) מה שְׁדָרְשׁוּ וְכוּ', וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה עוֹד, וְכָל זֶה כִּי יֵשׁ דְּבָרִים
 קָאָלוּ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא אֲלֵיהֶם רַק עַל-יְדֵי מַחְלָקַת שְׁחוּלְקִין עָלָיו
 וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סנהדרין ז): הַאִי תִּגְרָא דְמֵיא לְבַדְקָא
 דְּמֵיא, שְׁנַאָמַר (משלי יז, יד): "פּוֹטֵר מִים רֵאשִׁית מְדוֹן" וְכוּ', וְכַתִּיב
 (דברים כ'): "כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה", וְעֵץ הַשָּׂדֶה שְׁקוּרִין בֵּימָל, כָּל
 מַה שְׁשׁוּפְכִין מִים סְבִיבוּ בְיוֹתֵר, הוּא גָדַל בְּיוֹתֵר, עֵינֵן שָׁם.

ועל-פֶּן בּוֹדָאי בְּזֶה שְׁעוֹבֵר עָלָיו מִהַסְמָךְ-דְּמ"ם הַרְשָׁע, יִמַח
 שְׁמוֹ, בְּזֶה דִּיקָא נִגְדַל וְנִצְמַח וְנִפְרַח — עַל אִפּוֹ וְעַל חֲמַתּוֹ, וְתִהְיֶה
 לָנוּ "עֵיר בְּרֶסֶלֶב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה, וְלֹא יוֹעִיל לוֹ כְּבָר שׁוֹם דְּבָר,
 וְזֶה אֶצְלֵי בְרוּר! וְאִף שִׁיקַח גַּם אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה, וְיִלְךְ לְהִסִּית
 וְלִהְדִּיחַ נִגְדָנוּ, אֲשֶׁר הוּא וְרַק הוּא הַמְּסִית וְהַמְּדִיחַ שֶׁל הַעֲיָרָה נִגְדָנוּ,
 וְהוּא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְסַכְסֹךְ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם,
 שֶׁהֵם בְּאַמַּת אַנְשִׁים נַחְמָדִים וְלִהְסִיתָם נִגְדָנוּ, וּבְמְקוֹם לְהַתְעַסֵּק
 בְּעֶסְקִיו, עֶסֶק הַרְבֵּנוּת, וְלִהְדִּיר בָּהֶם תּוֹרָה וְיִרְאָת שְׁמַיִם, הוּא
 מְמַלֵּא אֶת כִּיסוֹ עִם כֶּסֶף גְּבוּהָ וְגִזְלָה, אֲשֶׁר יֵשׁ הוֹכָחוֹת עַל זֶה וְכוּ',
 וּבְמְקוֹם לְלַמֵּד עִם הַנֶּעֶר תּוֹרָה, הוּא מְסִיתָם נִגְדָנוּ, אֲבָל כְּאִמּוֹר
 לְעֵיל, כְּבָר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְאִדְרָבָה דִּיקָא עַל יָדוֹ וְעַל-יְדֵי
 הַסְתָּתוֹ, נִזְכָּה לְגָדַל וְלִפְרַח, כְּדָגְמַת הָעֵץ שֶׁמְשַׁקִּים אוֹתוֹ עִם מִים
 כְּנ"ל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כְּלַכְּם, שְׁתַּצְלִיחוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנוּיּוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז שצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, אִיךָ שְׂאֵתָה

בְּאֵמֶת מְכַנִּים אֶת עֲצָמָךְ בְּעֵינַי הַמְלַמְדוֹת, וְהִלְכָה לְרֹאוֹת דְּגָמָא אֲצֵל מְלַמֵּד אַחַר בְּכַתְּהָ א' — כִּי צָרִיךְ לְהִיּוֹת, כִּי הַעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל מְלַמְדוֹת צָרִיכָה הַרְבֵּה נִסְיוֹן. וְעַקֵּר הַנִּסְיוֹן הוּא לְהִסְתַּפֵּל אֲצֵל אַחֲרִים. וּכְמֵאֹמֶר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת, פָּרָק ב'): אֵיזְהוּ חָכָם הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים קיט, ט): "מִכָּל מְלַמְדֵי הַשָּׂפָלִיתִי". וּבַפֶּרֶט מְלַמֵּד, עַקֵּר הַחֲכָמָה הוּא לְהִסְתַּפֵּל עַל מְלַמְדִים אַחֲרִים, וּלְהוֹצִיא מִכָּל אֶחָד אֶת נִקְדָּתוֹ, כִּי כָּל מְלַמֵּד יֵשׁ לוֹ דֶּרֶךְ שְׁלוֹ, וּמִי שֶׁרוֹצֵה לְהִיּוֹת מְלַמֵּד טוֹב, רְאוּי לוֹ לְהִסְתַּפֵּל וּלְהִתְבּוֹנֵן בְּשִׁיטַת דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל מְלַמְדִים אַחֲרִים, וְאַחֲר־כֵּן יִסְלַל לְעֲצָמוֹ דֶּרֶךְ כְּפִי נִקְדָּתוֹ, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְחַקוֹת אֶת אַחַר, כִּי מִי שֶׁמְחַקֶּה אֶת אַחַר, הוּא לֹא יִצְלִיחַ, אֲלֹא כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל נִקְדָּתוֹ עִם הַיָּדַע שֶׁרָאָה אֲצֵל אַחֲרִים, כִּי כָּל מְלַמֵּד יֵשׁ לוֹ שִׁיטָה אַחֲרָת, וְטוֹב לְהִתְבּוֹנֵן בְּכָל הַשִּׁיטוֹת, וְאַחֲר־כֵּן יַעֲשֶׂה כְּפִי נִקְדָּתוֹ וְהִבְנָתוֹ, וְדִיקָא עַל־יַד־יָזָה הַמְלַמֵּד מִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי זֶה לֹא עֲבוּדָה קָשָׁה, אֲלֹא עֲבוּדָה קְדוּשָׁה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֵה לְלַמֵּד אֶת נְעָרֵי יִשְׂרָאֵל תּוֹרַת הַשֵּׁם וְאַמוּנַת הַשֵּׁם, וְאֵין לָךְ עוֹד פְּרִנְסָה יוֹתֵר כְּשֶׁרָה מְאֻמְנוֹת הַמְלַמְדוֹת, שֶׁהִיא אֲמֻנוֹתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהוּא הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְהוּא הִיָּה הַמְלַמֵּד הָרֵאשׁוֹן, כְּבִיכּוֹל, שֶׁלַמֵּד תּוֹרָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּעֶסֶק הַקְדוּשׁ שֶׁל מְלַמְדוֹת, וּמַחְדִּיר בְּתַלְמִידוֹ אֲמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים וְהִלְכוֹת. וְצָרִיךְ שֶׁתַּדַּע, שֶׁכָּל מֶה שֶׁמְלַמֵּד לּוֹמֵד עִם הַתְּלַמִּידִים, זֶה נִחְקָק בְּתוֹךְ לְבָם לְכָל הַחַיִּים, וְעַל־כֵּן מְלַמֵּד הַגּוֹן יוֹתֵר שְׁוֶה מִהַפֵּל, כִּי הוּא הוּא הַמּוֹרֶה דֶּרֶךְ לְיִלְדִים לְכָל הַחַיִּים, וְהֵם אֵף פֶּעַם לֹא יִשְׁכַּחוּ אֶת זֶה. וְלִכֵּן מִי שֶׁהוּא מְלַמֵּד יִרְא שָׁמַיִם, וּמַחְדִּיר בְּתַלְמִידִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, זֶה יִשְׁאֵר אֲצֵלָם לְכָל הַחַיִּים, וְשִׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד עַל־פִּי פֶּעַלּוֹ.

אוֹדוֹת הַפֶּסֶף שֶׁל שְׂכַר מְלַמְדוֹת, כְּכֹר נִסְכָּם בֵּינֵנוּ, שְׂאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ בְּכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֶת הַסְּכּוּם שֶׁקִּבְעָנוּ, אֶת הַשְּׂכִירוֹת תִּקְבַּל מִמֶּנִּי, אֵף אֶתָּה יוֹדַע, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ עֲכָשׁוֹ צְרוֹת רְבוּת — אֵיךְ לְמַצָּא מְקוֹם מִתְּאִים, וְזֶה עוֹלָה הוֹן רַב, וּבַפֶּרֶט שֶׁיֵּשׁ עֲלֵינוּ בַקֶּרֶת חֲזָקָה

קפו אָשׁר י״ז שׁצה – י״ז שׁצו בַּנְחַל

מֵהַסֵּמֶן־דְּמִים, וְעַל־כֵּן זֶה עוֹלָה הַרְבֵּה הוֹצָאוֹת, וְלִכֵּן מֵה שְׁאֵתָה מְקַבֵּל מ... זֶה הוֹלֵךְ עַל הוֹצָאוֹת שֶׁל הַמָּקוֹם, הַחֲשָׁמַל, הַמַּיִם וְהַקְּרוֹאֵן וְכוּ', לִכֵּן אֵין לָךְ מֵה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל. אֵת הַמְּשִׁכֶּת שֶׁלָּךְ אֵתָה מְקַבֵּל מִמֶּנִּי, וְכָל דְּבַר רִשְׁמִי שְׁאֵתָה מְקַבֵּל מ... רֵאֵה לְמַסֵּר לְהַרְב ... וְזֶה הַכֹּל בְּסִדֵּר, וְאֵין לָךְ מֵה לְחַשֵּׁשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ז שׁצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר מִטוֹת־מִסְעִי, כ"ט תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קִבַּלְתִּי אֵת הַפֶּתַק שֶׁלָּךְ, אֲבָל יֵצֵא שְׁחַר, וְאֵי אֲפֹשֵׁר לְקַרֵּא.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לְדַעַת מֵה דַעְתָּךְ בְּעֵנִין כָּל מֵה שְׁכַתְּבִתִּי אֶתְמוּל, כִּי, לְדַעַתִּי, הַכֹּל "מִלְכֻדָּת", שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ הַשָּׁנָה חֹדֶר, וְאֵנִי מוֹכֵן לְמַסֵּר אֵת נַפְשִׁי הָעֶקֶר שְׁתִּהְיֶה לִי כֶּתֶה א' הַשָּׁנָה. אֵנִי רוֹאֶה אֵיךְ שֶׁהַסֵּמֶן־דְּמִים חוֹנֵק אוֹתָנוּ (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְלֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבַר, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, וְכֵנִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עִם מִדַּת הָעֶקְשָׁנוֹת, וְעַל־כֵּן הָעֶקֶר הוּא רַק אֵיזָה מָקוֹם, רֵאֵה לְדוּחַ.

הַדּוּרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

י״ז שׁצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדֵּר מִטוֹת־מִסְעִי, רֵאֵשׁ חֹדֶשׁ אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה פֶה תְּקַבֵּל מִכֶּתֶב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵה אֵמַר! אֵת גִּדְּל הַצֵּעֵר וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁיֵשׁ לִי מְכַל הָעֶסֶק

— אין לשער ואין לספר כלל, הייתי בטוח, שפבר הכל על נכון, והנה צץ הסמ"ף-מ"ם ומסר אותך וכו', והנה יש לנו עסק עם רשעים וכו', וההכרח ללכת עם ... כי אחרת לא נקבל רשיון בעבור תלמוד-תורה. הנה עובר יום אחר יום, שבוע אחר שבוע, והעורך-דין כבר לקח כסף, ומבטיח — הנה כבר יהיה לכם רשיון בידי וכו', וכן בענין בנית בית-המדרש וכו', ואלו הרשעים עושים חיל, וכל זה אצלי חלישות הדעת גדולה מאד, ובפרט שהולך לי בנפשי לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, וממש רואים בחוש, איך שהסמ"ף-מ"ם עומד ומעכב על כל פרט ופרט וכו'.

מה לעשות?! אין שום עצה אחרת, רק למסר את עצמו לגמרי אליו ותברך.

אם יהיו אילו חדשות — תבשר לי, ובפרטיות ... אשר עכשו הוא הזמן שלו, חדש אב, ובחדש אב ... ונזכה לגאולה האמתית והשלמה, על-ידי משיח צדקנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז שצז.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, ב' אב ה'תנש"א.

שלום רב אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואני מחכה על הרשימה, ואז אכתב מכתב ארוך לכל ... ואיך הולך מאמר החכם: "אם לא יועיל לא זיק"; עם כל זאת אני מחכה שמשוהו יזוז, לדעתי, תחכה עם קראנאן, כי שמעתי שעל יד הדינה של ... יש שני חדרים לשכירות, וזה נראה לי יותר מקראנאן, ובין כך שמעתי, כי הסמ"ף-מ"ם שולח את השליחים שלו ... ו... בכל יום שיתבוננו על הקיטנה וכו', זה שורף לו, ימח שמו וזכרו.

הדורש שלומך...

יִ"ז שַׁח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי דְבָרִים, ד' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי, שְׂאֲתָם עוֹבְרִים לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל הַמִּתְנַה הַזֶּה, כִּי רַק בְּיַבְנָאֵל תִּפְּלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה.

לְדַעֲתִי, תִּצְיִית אֶת אֲשֶׁתְּךָ, אֵל תּוֹדִיעֵנוּ לְאַף אֶחָד הַיֵּכֶן עֲבַרְתָּם דִּינָה, וּמִמִּילָא הַכֹּל יִתְבַטֵּל. מָה אַתָּה צָרִיךְ לְשִׁלֵּם אֶת הַחֹב שֶׁל אֲחֵרִים, מִסְפִּיק הַחֹבוֹת שֶׁלָּךְ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה לְצִיאַת מִכָּל הַמְצָרִים. הַעֲקֵר זְכוֹר: "כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֲלֶיךָ שָׂרָה — שְׁמַע בְּקוֹלָהּ" (בְּרֵאשִׁית כ"א, יב), וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְּלִיחַ. רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

יִ"ז שַׁט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי דְבָרִים, ד' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךְ שְׂאֲתָה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כֵּן יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּפְּיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַרְאֶה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר, שְׁכַל הַהַצְלָחָה שֶׁל הָאָדָם

בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִי בָּאָה, עַל-יְדֵי שֶׁהָאָדָם מְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נֹט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיְכּוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, תְּכַבְּדוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתַּתְּעִשְׂרוּ; וְעַל-כֵּן רָאָה מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. וְצָרִיף שֶׁתִּדַּע, שֶׁאִשְׁתּוֹ קוֹדֶמֶת לְכָל דָּבָר, וּבְפָרֵט קוֹדֶמֶת לְחֻבְרִים, כִּי הַחֻבְרִים שֶׁל הָאָדָם לְבִסוּף עוֹזְבִים אוֹתוֹ, אָבֵל אִשְׁתּוֹ נִשְׁאָרֶת אִתּוֹ, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת אִתָּהּ בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּרְאָה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְאֵז תִּרְאָה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז ת.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן כָּל הַמִּכְתָּבִים מִמָּךְ אָנִי מְקַבֵּל, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתֵּי שֶׁפְּתַחַת תִּבְּת דְּאֵר, כִּי כָּךְ יִשְׁאָרוּ אֲצִלְךָ הַמִּכְתָּבִים, כִּי לְפִי דַעְתִּי אוֹ אֲבָדוֹ הַמִּכְתָּבִים, אוֹ מִיִּשְׁהוּ נוֹטֵל אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְחֻבֵּל מְאֹד, כִּי כָּל דְּבוּרֵינוּ יְסוּדָם בְּהִרְרֵי קִדְשׁ עַל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבְנוֹדָי בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן יִדְפֹּס.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמַּח מְאֹד מְאֹד, שֶׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה, מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ו"ל? ! וְלָכֵן בְּזֶה בְּעֶצְמוֹ שֶׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ו"ל, רְאוּי לָנוּ לְשִׂמַּח מְאֹד מְאֹד.

אֶת גְּדֵל צְעָרֵי שֵׁישׁ לִי בְּעַנְיָן בְּנִית עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַסֵּמ"ף-מ"ם בְּעֶצְמוֹ עֵינָיו לְטַשׁ

וְשָׁנִי חָרַק עָלַי לְמַנְעֵנִי מִלְּבַנּוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל אֲנִי
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְלֹא
יִוָּעֵל לוֹ שׁוֹם דָּבָר וְהוּא יִהְיֶה מְכַרְח לְהַשְׁבֵּר, וְנוֹכַל לְבַנּוֹת
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עֲנֻקֵי וְתִלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְעוֹד
מוֹסְדוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלַב". רַבְּנוּ ז"ל הִתְבַּטָּא פַּעַם,
שֶׁהַכְּנִיסָה בְּעֶצְמוֹ שְׁנִכְנָסִים לְעִיר מְעַדְעוּדֵי וְיֻקָּא, שֶׁשָּׁם גַּר תִּלְמִידוֹ
ר' יוֹדֵל, הָרִי הוּא כְּבָר חָשׁוּב כְּמוֹ פְּדִיּוֹן נַפְשׁ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אוֹתוֹ הַדָּבָר הוּא בְּיְבִנְאֵל, הַכְּנִיסָה
לְיְבִנְאֵל — זֶהוּ כְּבָר פְּדִיּוֹן נַפְשׁ, כִּי יְבִנְאֵל תִּהְיֶה עִיר רַבְּנוּ ז"ל,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוּכַל לְהוֹצִיא מִהַכַּחַ אֶל הַפַּעַל
חֲשָׁקֵנוּ וְרִצּוֹנֵנוּ, וְלְבַנּוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה בֵּין
בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַ חַיִּיּוֹת, וְעַל-יְדֵי שִׂמְחָה תִּזְכֶּה לְהַפְּלִל לְגַמְרֵי בְּאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֵל תִּדְאָג כָּלֵל! כִּי הַדְּאָגָה מְכַלָּה אֶת הָאָדָם. וְעַל-כֵּן רְאֵה
לְכַטֵּחַ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וּפְתָאֵם יְבוֹא אֵלֶיךָ
שְׂדוּף טוֹב לְבַתְּךָ, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּנָהּ, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

רְאֵה לְגֹזֵל עֵתִים לְתוֹרָה בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ,
מְכַל לְמוּד אֵיזָה שְׁעוֹר, כִּי הָאֲרַבְּעָה לְמוּדִים הָאֵלֶּה הֵם כְּנִגּוּד
הָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׂמְחָזֵק אֶת עֶצְמוֹ לְלַמֵּד אֶת הַלְמוּדִים
הָאֵלֶּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֶצְמְךָ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי
הַדְּבִקוֹת בּוֹ יִתְבַּרְךָ מְטַהֲרֵת אֶת הָאָדָם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחַ חַיִּיּוֹת, אֲשֶׁרֵי
מִי שֶׁהוּא תָּמִיד דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' אב ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להמשיך לכתב בכל יום ויום, וראה לחטף נקודות טובות, כי הנקודות טובות שאתה זוכה לחטף בכל יום, הן מאד יקרות אצלו יתברך, כי אדרבה, מי שנפל בעמקא דתהומא רבה, ונתלכלך כל-כף בחטאים, ועוונות ופשעים, ובפרט בהוצאת זרע לבטלה וכו' וכו', ואף-על-פי-כן מחזיק מעמד, ואינו נשבר, רק חוזר אליו יתברך, זה עקר מעלתו בכל העולמות. ועל-כן ראה להמשיך ולומר בכל יום ח"י פרקים משניות, כי התורה הקדושה מכפרת על כל העוונות. וחקמינו הקדושים אמרו (מדרש רבה דברים): מה הדבורה הזו דבשה מתוך ועקצה מר, כך הם דברי תורה, כל מי שעובר עליהם, נוטל אפופסין (גור דין וענש), שגאמר (שמות לא, יד): מות יומת הנואף והנואפת, מחלליה מות יומת, וכל מי שמקיים אותה — זוכה לחיים, שגאמר: "למען יאריכון ימיה", ועל-כן ראה רק להמשיך בלמוד התורה הקדושה בכל יום, אפלו שאתה מתלכלך בין כך בחטאים ועוונות מזהמים, עם כל זאת ראה לעשות כל מיני מאמצים לחטף בכל יום פרשה חמש ורש"י, ח"י פרקים משניות, כמה דפים גמרא, ומדרש מפרשת השבוע, ומה טוב ומה נעים, אם תצא קצת להפיץ, ואל תתבייש פלל. והיה טוב מאד, אם היית הולך לתחנה המרכזית, ומפיץ שמה, וזה יתן לך ספוק רב. ואף שיהיו לך קשיים, אבל תראה להתחיל ללכת, ושום דבר שלא ישבר אותך, כי הכל דמיון, אשר בא מרב העוונות, ועל-כן ראה להפיץ את הקונטרסים החדשים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שבאמת כבר תזכה לצאת מהפח הזה, ולא תתיאש, ומכל שכן שלא תכנסנה בד מחשבות של התאבדות.

רָאָה לְשִׁיר בְּכָל יוֹם שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשָׁמַר עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד מִפְּעַס וּמִקְפָּדוֹת, וְאֵל תִּפֶּה אֶת הַיְלָדִים כִּי הֵם מְסֻכָּנִים, מֵהֶם חָטְאוּ שְׁאֵתָה נִכְשַׁלְתָּ בַּפָּגַם הַבְּרִית וְכוּ', וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵתָה כְּעֶסֶן וְכוּ' וְכוּ'. רָאָה לְהַשְׁמֵר מְאֹד בְּמִדַּת הַפְּעַס, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ.

רָאָה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר דְּבָרִים, ד' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךְ שְׁאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שְׁרוּצָה לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, עָלָיו לְהִתְאַזֵּר בְּהַתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָינוּ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁקַד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

אוֹדוֹת לַמּוֹד דָּף הַיּוֹמִי, תֵּאֲמִין לִי, שְׂאִין לָךְ עוֹד דְּבַר יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה שְׁלוֹמֵדִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי כְּמָה וְכְמָה פְּעַמִּים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזַּק בְּלַמּוֹד זֶה. וְאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּפוֹלְגָנִיהָ הָיָה אוֹמְרִים, שְׁעַל הַדָּף הַיּוֹמִי סוֹבֵב הַדְּבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵמֵר (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה מְהֻזָּבוּב וְהַעֲפָבִישׁ, מַעֲשֵׂה ז'): "כָּל זְמַן שֶׁהַדָּף מִגֵּן עָלֶיךָ, אֵין לָךְ מֵה לְהִתְיַרֵּא", עֵינֵן שָׁם; שְׁכָל זֶה מְרַמֵּז עַל הַדָּף הַיּוֹמִי, כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם חֻזַּק בְּלַמּוֹד דָּף גְּמָרָא בַּיּוֹם, אֵין לוֹ מֵה לְהִתְפַּחַד מִהַיֵּצֵר הַרַע, וְאִמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין ל:): בְּרִאֲתִי יֵצֵר הַרַע, בְּרִאֲתִי תוֹרָה תְּבָלִין כְּנֻגְדוֹ, כִּי הַתּוֹרָה הִיא תְּבָלִין נֻגַד הַיֵּצֵר הַרַע, וְהַתּוֹרָה מְשַׁבֵּרֵת וּמְכַנְעֵת אֶת

הַרוּחַ שְׁטוֹת שֶׁנִּכְנְסָה בְּאָדָם, עַל-יְדֵי חֲטָאֵיו וְעוֹנוֹתָיו הַמְרִבִּים, וְזוֹכָה לְחַן, וּמִתְקַבְּלוֹת תְּפִלוֹתָיו וּבִקְשׁוֹתָיו אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'); בְּנֻדָּאֵי טוֹב מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי — גְּמָרָא רִשׁוּי וְתוֹסְפוֹת עִם מְפָרְשִׁים, אִף שֵׁישׁ יוֹם שְׁמֵאֹד טְרוּד, אוֹ עֵינֵי וְיָגַע, וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְתַפֵּס פְּשׁוּטָן שֶׁל דְּבָרִים, כְּדֵי לֹא לְבַטֵּל אֶת הַתְּמִיד, טוֹב לְלַמֵּד אֶת הַגְּמָרָא לְבַד, הֵינּוּ לְגַרְסַת אֶת הַדָּף גְּמָרָא, וְאִף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר (עֵין עֲבוּדָה זְרָה י"ט); וּבִאֲפִן הַזֶּה אִף פְּעַם לֹא יִחְסַר לוֹ יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד דָּף הַיּוֹמִי. וּכְשֵׁיכוֹלִים לְלַמֵּד אֶת הַדָּף עִם רִשׁוּי וְתוֹסְפוֹת וּמְפָרְשִׁים — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְאִם לֹא, עַל-כָּל-פְּנִיִם שֵׁיִלְמַד אֶת הַדָּף גְּמָרָא לְבַד.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר סִימָן בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, וְאִם אֶפְשָׁר לוֹ לְלַמֵּד אֶת הַמְּגִן אֲבֵרָהֶם וְהַטּוֹרֵי זָהָב עַל הַסִּימָן — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְאִם לֹא, עַל-כָּל-פְּנִיִם אֶת ה'בְּאָר הַיֵּטֵב', וְכֵן יִהְיֶה לְךָ קְבוּעַ בְּכָל יוֹם סִימָן בְּשִׁלְחַן עֲרוּף.

הַעֲקָר צְרִיף שְׁתַּדַּע, שְׂרַבְנוּ וְ"ל גְּלָה לְנוּ דְרָךְ, אֲשֶׁר מְעַט גַּם-בֵּן טוֹב', וְעַל-בֵּן צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֶצְמוֹ לְחֲטֹף מְעַט וְעוֹד מְעַט, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹלִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי הַמְעַט דְּמְעַט שְׂאָדָם לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם, מִצְטָרֵף אַחֲרֵי-כֵן לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְצְרִיכִים לְרְאוֹת שֶׁהַמְעַט יִהְיֶה יָקָר אֲצִלוֹ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הָאָדָם רוֹצֵה הַרְבֵּה, וּכְשֵׁרוּאָה שְׂאִינוּ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה, אֵינּוּ עוֹשֶׂה כְּלוּם. וּבִאֲמַת זֶה טְעוּת, כִּי אָדָם צְרִיף לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר דְּבָרִים, ד' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵנִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַי הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְרִקְדָּה בְּכֹל יוֹם מְרֻבָּה שְׂמֵחָה, שְׂזֻכֵינוּ לְהַתְּנוּדַע מִרְבֵּנוּ ו'ל,
וּכְפָרֵט שְׂאֵנוּ זֻכִים לְגוֹר בְּעִיר שְׂתַבְּנָה וְתַכּוֹנֵן עַל שֵׁם רְבֵנוּ ו'ל,
וְעוֹד יְבוֹאוּ וְיִכְנָסוּ שָׁם עוֹד מְאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יִרְאוּ
עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגְלַל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ יִתְבָּרֵךְ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּ לְךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר
אִתָּה זֻכָּה לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְלַצָּאת לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רְבֵנוּ ו'ל אֶל עַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בְּזֶה בְּכֹל יוֹם וְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר,
כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבֵר עַל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִה שְׁעוֹבֵר, כִּי
טְמֵאת הַמְּסִיוֹן עוֹבְדֵת מְאֹד חֲזָק, וְאֵנוּ צְרִיכִים לְלַחֵם נִגְדָם עַל-יְדֵי
גְלוּי אֹר רְבֵנוּ ו'ל בְּעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמֵפִיץ אֶת אֹר רְבֵנוּ ו'ל בְּכֹל
יוֹם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת קְבוּעַ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תִּתְעַרֵּב
בְּשׁוּם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, אִתָּה הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז
תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר דְּבָרִים, ד' אָב ה'תּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּיוֹתֵר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא
הַזְמַן הַכִּי טוֹב לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְוִרְדָּא (שְׁבַת קַנְבּ.),

אֲשֶׁר י"ז תה בנחל קצה

עקר לפי הפרח בעודו בצעירותו; על-פני ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה.

יש קונטרס "מציאת-הזויג", וטוב שתעני בקונטרס הזה, ותאמר את התפלות המובאות שם, ואם אפשר ארבעים יום רצופים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך למצא את בת זוגך, ותבנה בית נאמן בישראל, בית של תורה ויראת שמים, ותצליח דרךך.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והעקר — באמונה פשוטה בו ותברך, לידע ולהודיע ולהודיע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, וצריכים להתחזק מאד באהבת חברים, ולשמר את עצמו מאד מאד, שלא תהיה אצלו שום שנאה על זולתו, רק לאהב את כל בר ישראל כנפשו וכלבבו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תה.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' אב, יומא דהילולא דרבנו איש האלקים האריז"ל ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל הרב הגאון המפרסם בעולם על-ידי חבוריו ... ושאר ספריו המכבדים וכו', מורנו הרב ר' ... שליט"א.

לנכון קבלתי אתמול את מכתבכם, ומאד מאד הזדעזעתי לקרא את דבריכם, אשר איני יודע מה רוצה ללמדני, או הטפת מוסר וכו', או איומים: "באם לא נפסיק, אני לא אשב בחבוק ידים" וכו', תמה תמה אקרא, בדייק בפרשת השבוע זו אנו קוראים פסוק (דברים א, טו): "שמוע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו", ונדרשו על זה חכמינו הקדושים (סנהדרין ז): הרי זו אזהרה לבית-דין, שלא ישמע דברי בעל-דין קדם שיבוא בעל-דין חברו, עין שם.

ואתחיל את דברי להעתיק דבריכם אות באות: "מסרו לי

בטלפון שלשום, שאחד בקר אצלכם בזמן התפלה, ובסוף אמירת תהלים בתפלת "יהי רצון" קללתם את הרב, ומזכר בשם ס"ם, ועוד דברים מבהילים ונוראים, פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, מעלתו נקרא בפי כל העולם ר' ... הצדיק, מדוע לא זכרתם, או שכחתם מה שכתב הכהן הגדול ה"חפץ חיים" בספרו, אשר על ספור לשון הרע ורכילות עוברים שבעה-עשר לאוין וארבעה-עשר עשין וארבעה ארויין (זה מובא בפתיחת ספרו "חפץ חיים" "שמירת הלשון"), איך בכלל שמע השומע ממני בעת תפילתי?! כי גלוי וידוע לפני היודע תעלומות וכן תלמידי יודעים את זה, שפבר שלשים שנה שאני מתפלל בשקט, שלא שומעים כלל את קולי (מטעמים הכמוסים עמדי), ואיך שמע השומע?! ומכל שכן איך קבלתם לשון הרע עלי?! אולי ההוא משקר?! וזו הפליאה מפליאה אותי מאד מאד עליכם, ואני דן אתכם לכף זכות, פי מרב צערכם הקשה שעובר עליכם ברוחניות ובגשמיות וכו', כתבתם שורה הנ"ל.

וכן כתבתם: "אני לא נכנס כאן בוכוחים עם מי הצדק, אבל זה ברור, שהמפתח לשלום נמצא אצלכם", מה אמר לכם! הלאי שפן היה, והייתי גומר את זה תוך כמה דקות... וכפי הנראה מדברי חכמינו הקדושים, שהמפתח של שלום הוא רק אצל אליהו הנביא ומלך המשיח, ועד אז בעוונותינו הרבים, אנו צריכים לסבל את על הגלות המר של קנאה ושינאת חנם, אשר בשביל זה עדין לא נגאלנו, ואם המפתח לשלום היה נמצא אצלי, תאמינו לי, שהייתי הראשון הפותח את דלתות שערי שלום, פי תהלה לאל, זה לי שלשים שנה, שאני כותב ומדפיס ספרים המגלים רק את אמתת מציאותו ותברך, ומכניס שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ובין אדם למקום, באשר יכולים לראות מספרי, שפבר מדפסים ונתפשטים בכל העולם פלו, ואין לי שום פונה אחרת, ובודאי דברים פאלו לא מוצאים חן בעיני הסמ"ך-מ"ם, ועל-כן בכל פעם פותח נגדי מערכה חדשה וכו', ואני בתמי אלה, כי מנעורי, תהלה לאל, אני רגיל לזה, ואין לי אף אחד אלא אבי שבשמים, אשר רק

אֵלָיו יתְבַרֵךְ אֲנִי פוֹנֶה, וְרַק אֶצְלוֹ יתְבַרֵךְ אֲנִי מִתְחַבֵּא, וְרַק בּוֹ יתְבַרֵךְ אֲנִי בּוֹטֵחַ, וְרַק מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ יְשׁוּעָתִי. וְאוֹי וְאַבּוֹי אִם הֵייתִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת נֶצֶרְךָ אֶל הַבְּרִיּוֹת בְּשָׂבִיל כְּבוֹד וְכוּ', אוֹ בְּשָׂבִיל כְּסֵף וְכוּ', תְּהִלָּה לְאֵל, אֵין לִי — לֹא כְבוֹד וְלֹא כְסֵף, רַק בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים מִנֵּת חֲלָקִי כָּל הַיָּמִים, וְכִסּוּפִים טוֹבִים וְעֲצוּמִים אֵלָיו יתְבַרֵךְ, וְרַק זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי.

אַתֶּם מִמְּשִׁיכִים בְּמִכְתָּבְכֶם: "מֶה יוֹדְעִים הָאֲבֵרְכִימֶלֶךְ מֵעַנְיִן מְקוּנָה וְעֲרוּבִין, קְנָאוֹת עִם בְּרִסְלָב זֶה לֹא מִחֲתָנִים", עֲכָשׁוּ נִפְנֵס בְּעֵבֵי הַקּוֹרָה, הָאֵם פֶּשְׁאָנוּ מִבְּקָשִׁים גּוֹפֵי הַלְכוֹת שְׁבַתְוָרָה, עֲקָרִים וִיסוּדוֹת בִּיְהוּדוֹת, זֹו נִקְרָאת קְנָאוֹת!?

וְעַתָּה אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁמַעוּ וְשִׁפְטוּ בְּעֲצֻמְכֶם מֶה קוֹרָה כָּאֵן! אֲנַחְנוּ נִכְנָסְנוּ לְגוֹר בְּמוֹשָׁבָה חִילוּנִית לְגַמְרִי, שְׁבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, לֹא יוֹדְעִים כָּלֵל מִהֵיְהוּדוֹת, אֲכָל הֵם אֲנָשִׁים טוֹבִים מְאֹד, וְיִכּוּלִים לְקָרֵב אֶת כָּלֵם אֵלָיו יתְבַרֵךְ, לוֹלִי שֶׁהִיָּה מִסִּית וּמְדִיחַ שָׁם, שֶׁהוּא אֵינוֹ אַחַר מִ"הֶרַע הַמְּקוּמִי", הֵיוּ כָּלֵם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, וְעַתָּה אֶפְרַט אֶת דְּבָרִי.

אֲנַחְנוּ מוֹנִים כִּהְיוּם בְּלִי עֵינַי הֶרַע כְּחֻמְשִׁים מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת, וְקָרוֹב לְמֵאֲתִים יְלָדִים, אֵין לָנוּ מְקָנָה, אֵין לָנוּ תִלְמוּד-תּוֹרָה כְּשֶׁר לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, אֵין שׁוּם זִכָּר שֶׁל כְּשָׁרוֹת, כְּכֹר לֹא מְדַבְּרִים מִתְרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת וּשְׁבִיעִית וְכוּ', אֶלֶּא אֶפְלוֹ שׁוֹחֵט הַגּוֹזֵן אֵין, כְּשֶׁנִּכְנָסוּ לְגוֹר הַמְּשָׁפָחוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת, מְצָאוּ שָׁם תְּהוּ וְבִהוּ בְּעֵנִינִי הֵיְהוּדוֹת, כְּשֶׁאֲשֶׁה רְצָתָה לְלַכֵּת לְטָבֵל בַּמְּקָנָה, אָמַר לָהּ זֶה שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת הַמְּמַנֶּה עַל הַדָּת, הֵינּוּ "הֶרַע הַמְּקוּמִי": "תְּסַלְחִי לִי גְבֻרָתִי, אֶצְלָנוּ נוֹהֲגִים פֶּה לְטָבֵל שְׁעָה לְפָנֵי הַשְּׁקִיעָה, כִּי הַבְּלָגִית לֹא רוֹצָה לְעַבֵּד מְאֻחֵר" ... הָאֲשֶׁה עֲמָדָה נִבְהַלְתִּי, וְלֹא הֵאֲמִינָה לְמִשְׁמַע אֲזוּנֶיהָ, דְּבָרִים כְּאֵלֶּה יוֹצְאִים מִפִּי מִי שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת הַמְּמַנֶּה עַל הַדָּת, שֶׁהוּא "הֶרַע הַמְּקוּמִי", וְהוּא מְקַבֵּל מִשְׁכָּרְתָּ עַל זֶה, כְּמוֹכֵן הִיא רָצָה תִכְנֶף-וּמְיָד לְבֵיתָה בְּכִי גְדוֹל, וְסִפְרָה לְבַעֲלָהּ, וְכְמוֹכֵן נַעֲשֶׂה רַעַשׁ בֵּין הַמְּשָׁפָחוֹת — הֵיְתַכֵּן! אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת עִם הָאָרֶץ כְּזֶה וְכוּ'.

ואחר רעש ובקשות ותחנונים והשתדליות פָּעְלוּ מִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת
 נֶפֶשׁ, שְׁשֻׁעָה אַחַת בְּלִילָה תְהִיֶה הַמְקֵנָה פְּתוּחָה, לֹא עֶבֶר הַרְבֵּה זְמַן,
 וְנִכְנָסוּ עוֹד כַּמָּה מְשֻׁפְּחוֹת, וְהִתְחִילוּ לְרֹאוֹת אִיךָ הַמְקֵנָה זוֹחֶלֶת וְכוּ',
 וְכֵּן וְהֵעִירוּ לוֹ, וְתָמִיד הִתְחַמַּק וְאָמַר: זֶה בְּסֹדֵר בְּסֹדֵר, נִתְקַן הַכֹּל.
 וְנִכְנָסוּ עוֹד מְשֻׁפְּחוֹת, וְרֹאוּ אֶת גְּדֹל הַהֲזָנְחָה שֶׁל הַמְקֵנָה, שֶׁנֶּפֶל צָבַע
 מֵהַגָּן לְתוֹךְ הַמְקֵנָה, וְהָיוּ בְּכֹל פְּנוֹת הַמְקֵנָה קוֹרֵי עֶכְבִּישׁ וְגוֹיָקִים
 הִסְתַּוְּבְּבוּ חִפְשֵׁי בַּמְקֵנָה, וְהַמִּים הָיוּ מְלֵאִים שְׁעָרוֹת, וְהָאִמְבִּטוּת הָיָה
 מְלַכְלָכוֹת, מוֹבֵן מִמֵּילָא, שֶׁהִתְחִילוּ כָּל הַמְשֻׁפְּחוֹת לַעֲשׂוֹת רַעַשׁ,
 וְהִפְסִיקוּ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּמְקֵנָה, דָּבָר כְּזֶה לֹא שִׁיךְ כָּלֵל לְחִילוּנִים, כִּי
 הֵם מִסְכָּנִים, אֵינָם יוֹדְעִים אֲפֹלוּ מֵה זֶה מְקֵנָה, וְעַל-כֵּן אֵף פֶּעַם לֹא
 הִגִּיבוּ, כִּי אֵף פֶּעַם לֹא הָיוּ בַּמְקֵנָה, אֲנִי כְּשֶׁלְעֲצָמִי דִבַּרְתִּי עִמּוֹ
 פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וְהִבְטַחְתִּי לְשָׁלֵם אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת מְכִיסִי, הֵעֱקָר
 שְׁלֹא יֵצֵא, חֵס וְשָׁלוֹם, אֵיזָה רַעַשׁ וְלִזוֹת שְׁפָתַיִם עַל מְקֵנָה, וְלֹא
 הוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, תָּמִיד הִתְחַמַּק בְּכֹל מִינֵי הִתְחַמְּקוּת. וְהָאֲמַת אֲגִיד
 לָכֶם, שֶׁהִיָּה אֲצִלִּי פְּלֵא גְדוֹל — לָמָּה הָאָדָם הַזֶּה מִתְחַמַּק מִמֶּנִּי,
 כְּשֶׁאֲנִי בֹא וְרוֹצֵה לְשָׁלֵם אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת, כְּדֵי שֶׁתְּהִיֶה מְקֵנָה נִקְיָה
 עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב, וְהִיָּתָה צְעֻקְתִּי וּבִקְשָׁתִי כְּקוֹל קוֹרָא בַּמִּדְבָּר
 בְּאֵין עוֹנָה, מוֹבֵן מִמֵּילָא, שֶׁדְּבָר זֶה הֵעֲלָה אֶת חֲמַתּוֹ עָלַי, כִּי הַנָּשִׁים
 הִפְסִיקוּ לְלַכֵּת לְשֵׁם, וְגִדְּלוּ הַצַּעַר וְהִעֲגַמְתוּ נֶפֶשׁ שְׁלֵהֶן — אֵין לְתֹאֵר
 וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, הַבּוֹשׁוֹת וְהַחֲרָפוֹת וְהָאֵי צְנִיעוּת שֶׁבְּדְבָר זֶה, אֵינִי
 צָרִיךְ לְהִסְבִּיר לָכֶם, הַצָּרִיכוּ לְהִטְלִיט בְּלִילָה לְעִיר טְבָרְיָה, אוֹ לְכַפָּר
 תְּבוֹר, וְלֹא לְכָל אַחַת יֵשׁ רֶכֶב, וְמָה עוֹשִׂים בְּלִילוֹת שְׁבַת יוֹם טוֹב?
 פְּשוֹט דְּחוּ אֶת הַטְּבִילָה... וְכָכָל שְׁנַתְּרֵבוּ הַמְשֻׁפְּחוֹת, הַרְגִּשְׁנוּ אֶת
 הַצַּעַר וְהַמְכַאוֹב, וְכָכָל שֶׁבִקְשָׁתִי מִמֶּנּוּ, לֹא עוֹר שׁוֹם דְּבָר, וְאֲדַרְבֶּה
 הַסִּית אֶת הַחִילוּנִים נְגַדְנוּ, וְעַד הַיּוֹם זוֹ פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה בְּעֵינַי —
 אִיךָ נִכְנָס בְּאָדָם הַזֶּה רוּחַ שְׁטוּת? ! וְאֲנִי בְּעֲצָמִי הוֹרִיתִי לְכָל הַנָּשִׁים,
 שֶׁתִּצְאָנָה לְהַפְגִּין בְּרֹאשׁ כָּל חוֹצוֹת, שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְקֵנָה כְּשֶׁרָה,
 וְיֵשׁ כֶּסֶף לְרֹב מִמְשֻׁרֵד הַדְּתוֹת לְשַׁפֵּץ אֶת הַמְקֵנָה, וְעוֹד פֶּעַם אֲנִי
 חוֹזֵר עַל זֶה, שֶׁאֲנִי הוּא הֵייתִי זֶה שְׁעוֹרְרְתִי אֶת הַנָּשִׁים שֶׁתִּצְאָנָה
 לְהַפְגִּין. נוֹ, נוֹ, אֵל תִּשְׁאַלוּ, הִתְחַלְתִּי לְקַבֵּל מְכַתְּבִים וְטִלְפוֹנִים,
 הֵיִתְכֵן? ! לַעֲשׂוֹת דְּבָר כְּזֶה, הֵיִכֵן הַצְּנִיעוּת שֶׁבְּדְבָר? ! וְכִדּוּמָה. וְכִבְּר

צְלַמוֹ עִם תְּמוּנוֹת, וְהַכְּנִיס אֶת זֶה בְּתוֹךְ אֲלָבוּם, לְהִרְאוֹת לְכָל הַרְבָּנִים בְּאֶרֶץ וּבְחוּץ לְאֶרֶץ כְּדֵי לְהַשְׁמִיעַנִי — "רְאוּ מָה עָשָׂה לִי הָאֱדָם הַזֶּה, הוֹצִיא אֶת הַנָּשִׁים לְהַפְגִּין בְּרִישׁ כָּל חוּצוֹת, אֵיפֹה הַצְּנִיעוֹת?"... הָאֵם אֵין זֶה שְׂאֵלַת תָּם, שְׂצָרִיכִים — אוֹ לְצַחֵק עַל זֶה, אוֹ לְבַכּוֹת, אוֹ שְׁנִיחָם בְּיַחַד... וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים עִכְשָׁו בְּחֻמְשִׁים מְשֻׁפָּחוֹת, וְאֵין לָנוּ מְקוֹה כְּשֶׁרָה, וְעַל זֶה אֲשָׂאֵל אֶתְכֶם — הָאֵם זֶה קְנָאוֹת?! כְּשִׁצּוֹעֵקִים וּמְבַקְשִׁים שְׂאֵנוּ צָרִיכִים מְקוֹה כְּשֶׁרָה לְנִשְׁוֹתֵינוּ, מָה יוֹדְעִים הָאֲבָרְכִימֵלֶךְ מַעֲנִין מְקוֹה... אֲדַרְבָּה מָה יַעֲשֶׂוּ נִשְׁוֹתֵיהֶם שְׂצָרִיכוֹת לְטָבֵל, וְאֵין לָהֶם הֵיכָן?! עָשִׂינוּ רַעַשׁ גָּדוֹל, וְשִׁלַּחְנוּ חֲתִימוֹת לְ... וְעָנוּ לָנוּ שְׂבָאוֹ לְבַדֵּק, וְהַמְקוֹה הִיא בְּמֵאָה אַחוּז, בְּתַכְלִית הַנְּקִיּוֹן וְהִיפִי... וְאֵינָנוּ יוֹדְעִים מָה אַתֶּם רוֹצִים... אָבֵל שְׂכַחוּ, שְׂבִשְׁוֹרָה הָאֲחֻזָּה שֶׁל מַכְתָּבָם כְּתָבוּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "מָה שְׂצָרִיכִים תִּקּוֹן, תִּכְף־וּמִיד אַחַר הַחֵג נִתְקַן"... וְתִכְף־וּמִיד עָשִׂינוּ עוֹד פַּעַם רַעַשׁ, אִם הַכֹּל בְּמֵאָה אַחוּז בְּתַכְלִית הַנְּקִיּוֹן וְהִיפִי, מָה צָרִיכִים לְתַקֵּן בְּכָל־... וְנִשְׂאָרְנוּ עִם תִּיקוֹ... וְאֲנַחְנוּ כְּכֹל שְׁנִתְרַבּוּ הַמְשֻׁפָּחוֹת — צְעֻקְנוּ יוֹתֵר, כִּי הִרְגָּשְׁנוּ אֶת הַמַּחְסוֹר שֶׁל מְקוֹה, עַד שְׁנִתְבַּרַּר בְּמוֹעֵצָה הַמְקוּמִית, שְׂכַבְר כַּמָּה שָׁנִים קָבֵל זֶה אֲשֶׁר צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַמְּמַנֶּה עַל הַדַּת תִּקְצִיב שֶׁל שְׁלִשִׁים אֶלֶף שְׂקָל בַּעֲבוּר שְׁפוּץ הַמְקוֹה. וְלְכַאוּרָה כְּבָר הָיוּ אֲפֵלוֹ קְבֻלוֹת שֶׁשֻׁפְּצוּ אֶת הַמְקוֹה. מְלַבֵּד זֹאת שֶׁהִלָּה נִסַּע בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְאַסֵּף כְּסָפִים רַבִּים עַל בְּנֵי הַמְקוֹה... וְכִשְׁשָׁמַע הָהוּא אֶת הַרַעַשׁ, וְכֵן הַמוֹעֵצָה הַמְקוּמִית הִחֲלָה לְבַקֵּשׁ הֵיכָן הַכֶּסֶף, וְרָצוּ דִין וְחִשְׁבוֹן — נִבְהַל מְאֹד, וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּחְרִיז שֶׁהוּא סוֹגֵר אֶת הַמְקוֹה לְשִׁלְשָׁה חֲדָשִׁים, כִּי הוּא צָרִיךְ לְשַׁפֵּץ אוֹתוֹ, וְעַד הַיּוֹם זֶה סָגוּר לְגַמְרִי, וּמָה נַעֲשֶׂה חֻמְשִׁים מְשֻׁפָּחוֹת בְּעִירָה בְּלִי מְקוֹה?! הָאֵם זֶה קְנָאוֹת, שְׂאֵנוּ מְבַקְשִׁים זְכוּתָנוּ עַל מְקוֹה טְהוֹרָה?! (וַיֵּשׁ עוֹד הַרְבֵּה דְבָרִים הַפְּרוּכִים בְּזֶה בְּעֵינֵי הַכְּסָפִים, אֵךְ אֵינִי רוֹצֶה לְגַלוֹת דְבָרִים שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, כִּי זֶה כְּבָר בְּאַמֶּת יִכְנַס בְּגֹדֵר לְשׁוֹן־הַרַעַ, אֵךְ שֶׁעַל דְּבַר זֶה לְכַאוּרָה לֹא שִׁיף בְּכֹלֵל לְשׁוֹן־הַרַעַ, עִם כָּל זֹאת שְׂלֹא יֵצֵא חֲלוּל ה', הַשְּׁתִּיקָה יָפֵה, וְדִי לְחַכְמָא).

וְעִכְשָׁו אֲשָׂאֵל אֶתְכֶם אֵיךְ אַתֶּם מִתְבַּטְּאִים, מָה יוֹדְעִים

הָאֲבָרְכִימֶלֶךְ מָה זֶה מִקְנָה, מָה זֶה עֲרוּבִין, הֲיָה חֲצִי שָׁנָה קְרוּעַ הָעֲרוּב, וְהַנָּשִׁים לֹא הָיוּ יְכוּלוֹת לְצַאת עִם הָעֲגָלוֹת וְהַתִּינוּקוֹת, וְכִשְׁבַּקְשָׁנוּ בְּתַחֲנוּנֵינוּ אֵלָיו שְׂיִתְקֵן אֶת הָעֲרוּב, אָמַר: חֲפוּ, אֵינִן לִי עַל זֶה תִּקְצִיב... עַד שֶׁבָּאוּ וְאָמְרוּ לוֹ מִפְּרָשׁוֹת — אִם עוֹד שְׂבוּעַ אֶחָד אֵינְךָ מִתְקַן אֶת הָעֲרוּב, אֲנַחְנוּ נִקְנֶה חוּט בְּרוֹזל, וְנַעֲשֶׂה אֶת הָעֲרוּב בְּעֶצְמָנוּ, הוּא נִבְהֵל וְכוּ', וְתִכְףּ-וּמִיד סֵדֵר הָעֲרוּב... מָה פְּרוּשׁ דְּבָרֵיכֶם — "מָה יוֹדְעִים הָאֲבָרְכִימֶלֶךְ מֵעַנְיַן מִקְנָה וְעֲרוּב, קִנְאוֹת עִם בְּרִסְלָב זֶה לֹא מִחֲתָנִים", הֵאֵם לְבַקֵּשׁ מִזֶּה שְׂצָרִיף לְהִיּוֹת רַב מְקוּמִי — עַל זְכוּתָנוּ לְמִקְנָה וְעֲרוּב, זֹו נִקְרָאת קִנְאוֹת?! הֵאֵם תְּשִׁיבוּ עַל שְׂאֵלָה זֹו, הֵאֵם זֶה נִקְרָא שְׂמִדְבָּרִים עַל רַב?!

כְּשֶׁבָּאתִי לְשֵׁם עִם כַּמָּה מִשְׁפָּחוֹת בַּפֶּעַם הִרְאֵשׁוּנָה, מִצָּאתִי שֵׁם אֵיזָה שׁוּחַט, שְׂרַחֲמָנָא לְצֻלָּן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן וְכוּ', וְזֶה שְׂמִמְנָה עַל הַדַּת יַדַּע מִזֶּה, וְכִשְׁהִעֲרַתִּי לוֹ עַל דְּבַר זֶה, אֵיךְ זֶה שׁוּחַט? עֲנֶה וְאָמַר לִי: אֲדַרְבֶּה, תְּבִיאוּ לִי אֶת הַשׁוּחַט בְּעֶצְמָכֶם. וְתַהֲלֶה לְאֵל, הַבֵּאתִי שׁוּחַט יָרָא שְׂמִים, שׁוּחַט הַגּוֹן, אֲשֶׁר לְדַעַתִּי לֹא נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָם שׁוּחַט כְּזֶה, יָרָא וְחָרַד עַל דְּבַר ה', קוֹבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, מִתְפַּלֵּל עָרֹב וְבָקָר בְּמִנְיָן, וְטוֹבֵל בְּכָל יוֹם בַּמִּקְנָה, יָרָא שְׂמִים אֲמַתִּי, אֲשֶׁר כָּלֵם מִפִּירִים אוֹתוֹ, וְהִלּוֹאֵי שְׁהִיָּה לִי בַּחוּץ לְאַרְץ שׁוּחַט כְּזֶה, וְלֹא לְקַח הַרְבֵּה זְמַן, עַד שֶׁכָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם הִתְפָּאֲרוּ עִמּוֹ, וְכָלֵם הָיוּ שְׂמִחִים עִם שׁוּחַט כְּזֶה, כִּי מְלַבֵּד כָּל הַמַּעֲלוֹת הַנּוֹל, הוּא גַם מְעַרֵב בֵּין הַבְּרִיּוֹת, וְעַל-כֵּן גַם הַחִילוּנִים אוֹהֲבִים אוֹתוֹ, וְכָל זֶה הָיָה עַד שֶׁלֹּא עָשִׂינוּ רַעַשׁ בְּעִבּוֹר הַמִּקְנָה, תִּכְףּ-וּמִיד כְּשִׁיזְאָנוּ וְעָשִׂינוּ רַעַשׁ עַל הַמִּקְנָה, קָרָא אֶת הַשׁוּחַט לְדִין תּוֹרָה, וְעַל-יְדֵי כָּל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת וְעֲרַמְמִיּוֹת הוֹצִיא עָלָיו תִּכְףּ-וּמִיד פֶּסֶק דִּין שֶׁל "לֹא צִיִּית לְדִינָא", וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲבָד הַשׁוּחַט אֶת פְּרִנְסָתוֹ, יְהוּדֵי יָקָר עִם שְׂבַע נַפְשׁוֹת כְּבָר אֵינִן לוֹ פְּרִנְסָה שְׂמוֹנָה חֲדָשִׁים (אֲגַב אַחַר פְּנִיּוֹת אֶל עוֹרֶף-דִּין וּפְחַד מִמִּשְׁפָּט, מִהָרוּ אֶתְמוֹל הַבַּיִת-דִּין הַרְבֵּנִי, וְהוֹרִידוּ מִמְּנוּ אֶת הַלֵּא צִיִּיתִי לְדִינָא), אֲבָל הַשׁוּחַט עֲדִין בְּלִי פְּרִנְסָה...

מִחֲמַת שֶׁהֲעֲזָנוּ לְצַאת לְהַפְגִּין, שְׂאִינִן לָנוּ מִקְנָה כְּשֶׁרָה בְּעִירָה, פְּשוּט נַעֲשֶׂה מְטָרָף, וְהִלֵּךְ לְמִסַּר, וְנַעֲשֶׂה 'מוֹסַר', וּמִסַּר כַּמָּה אֲנָשִׁים

החפים מפשע אל המשטרה במסירות חמורות, אשר כלל לא שיף לענגן, ונעשה 'מוסר', פשוטו כמשמעו, ודין 'מוסר' אין אני צריך להסביר לכם, כי כבר האריך בזה (בשלחן ערוך, חשן משפט, סימן שפח), ומוכא שם בפתחי תשובה, ש'מוסר' מאבד חזקתו לגמרי, הן אם הוא רב, הן אם הוא שוחט, הן אם הוא סופר וכו', עין שם; ודברים כאלו לא מספרים לכם, רק שמעו שאני מקלל... שמו שמים! איך יהודי יקר כמותכם, שעשה פרוש על ספר נפלא, אדם שחי עם מוסר, ונושם מוסר, ומטיף מוסר, אדם שאינו מדבר שום דברי חל, ומקבל עליו תענית דבור מערב ראש חדש אלול עד מוצאי יום כפורים, יקבל עלי "לשון הרע שמן" (א פעטע לשון הרע), ששמעו ממני אחר התפלה לקלל אותו... אשר על לשון הרע כזה עוברים "ח לאוין וי"ד עשין וד' ארויין... ועל-כן תמה תמה אקרא, איך אתם כותבים לי מכתב חריף כזה, עד שאתם מתחילים בלשון הזו: "שלשום קבלתי טלפון מיבנאל, שזעזע אותי לא פחות מפטירת בתי, עליה השלום". אני באמת לא מבין, איך אדם יכול לכתב דברים כאלו, סוף כל סוף זו היתה הבת שלך, אשר כפי ששמעתי עליה שבחים רבים, שהיתה אשה צדקת גדולה מאד, ועשתה הרבה צדקה בגלוי ובסתור.

ואנב אם כבר מדברים מבתכם, עלי לגלות לכם איזה ענגן, שבודאי אתם לא יודעים אודותיו. באמת אנו יודעים, שאין שום מקרה כלל, אלא הכל בהשגחה פרטית, ולא חשוד הקדוש-ברוך הוא דעביד דינא בלא דינא (ברכות ה:), אצלנו המנהג תכף-ומיד כשנארע איזה מארע, כבר נכנסים להתבודדות, ומתבודדים עמו יתברך, ומחפשים ומבקשים ושואלים ודורשים — על מה ולמה ארע לי דבר זה, מה לי לתקן, מה חטאתי ומה פשעתי ומה עויתי?! ועושים לעצמו חשבון הנפש אמתי, ונחמינו הקדושים אמרו (מדרש רבה שופטים ה, ה): כשיש דין למטה — אין דין למעלה; וממילא על-ידי שעושים לעצמו דין למטה, נתבטל הדין שלמעלה.

עליכם לדעת, כי אני אף פעם לא הפרתי את חתונכם ולא ראיתיו פנים אל פנים, אף ידעתי גם ידעתי, שהוא מתנגד גדול עלי,

וְלִמָּה? אֵינִי יוֹדֵעַ. מִסְתַּמָּא הוּא בְכַעַס עָלַי שֶׁהִצְלַתִּי אֶת בְּנוֹ — נְכַדְכֶם... אֲשֶׁר לוֹלִי שֶׁהִתְקַרַּב אֶצְלִי, הִיָּה בְלִי שׁוֹם סִפְקָ יוֹצֵא לְתַרְבוֹת רָעָה, כִּי כָּבֵר הִיָּה עַל סֵף הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים (זוֹ לֹא גִזְמָא, הוּא בַּחוּרְצִ'יק מְלֵא מֶרֶץ וְשׁוֹכֵב גְּדוֹל), וְכִשְׁנִתְקַרַּב אֵלַי עֲבַדְתִּי קָשׁוֹת עִמּוֹ יָמִים וְשָׁנִים, עַד שֶׁעָשִׂיתִי מִמֶּנּוּ קִצֵּת בְּנֵי-אָדָם (עֲפָעַס אֶ מְעַנְטֵשׁ), וְתַהֲלָה לְאֵל, הִתְחַתֵּן, וַיֵּשׁ לוֹ כָּבֵר לְלָדִים, בּוֹדָאֵי סְבֻלְתִּי מִמֶּנּוּ צָרוֹת וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים, וְעַדִּין אֲנִי סוֹבֵל וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת, בְּרוּךְ ה', הִצְלַתִּי אוֹתוֹ, שְׁלֵא יֵצֵא לְתַרְבוֹת רָעָה, וּמִנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם וְשׁוֹמֵר שֶׁבֶת, וְאוֹכֵל פְּשׁוּוֹת, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מָה שֶׁנַּעֲשֶׂה הַיּוֹם עִם הַנֶּעֱר, אַתֶּם בְּעֵצְמְכֶם יוֹדְעִים, וְהִנֵּה אַחַר כָּל הַסִּבָּל וְהַצָּרוֹת וְהַיְגִיעוֹת וְהַטְּרָחוֹת שֶׁסְּבֻלְתִּי וְטְרַחְתִּי עִם נְכַדְכֶם — בֶּן חֲתַנְכֶם, בְּמָקוֹם לְתַת לִי תוֹדָה, שְׁעַל-כָּל-פְּנִים הִצְלַתִּי אוֹתוֹ מִלְּהִיוֹת חִילוּנִי, שֶׁדָּבַר זֶה הוּא בְּעֵצְמוֹ יַעֲיֵד, בְּמָקוֹם זֶה נַעֲשֶׂה לִי חֲתַנְכֶם שׁוֹנָא גְּדוֹל עַל לֹא דְבַר...

וַיְהִי הַיּוֹם, הִלְכְתִּי אֶל חֲתַנָּה שֶׁל אֶחָד מִתְּלַמִּידֵי, וְכִשְׁיִצְאָתִי, וְהִנֵּה עוֹמֵד אָדָם אֶחָד, וּמִתְחִיל לְצַעֵק מִמּוֹלִי וּמִחֲרָף וּמִגְדָּף, וְאֲנִי מִמְשִׁיף בְּדַרְכֵי, רַק שׁוֹאֵל: "מִי זֶה וְאֵיזָה הוּא הָאָדָם הַזֶּה, וּמָה לִּי עִמּוֹ, שְׁכַל-כֵּף מְחַרָּף וּמְבַזֶּה אוֹתִי?" וְעַנּוּ לִי: "זֶה הָאָבָא שֶׁל... וְלֹא עָנִיתִי שׁוֹם דְּבַר, רַק אָמַרְתִּי: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רָאָה מָה נִקְרָא 'מְשַׁלֵּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה', הֲלֹא הִצְלַתִּי אֶת בְּנוֹ מִלִּילָף לְטְמִיוֹן וְכוּ', וְזֶה מְגִיעַ לִי?!" הַכֵּלֵל, לֹא לָקַח יוֹתֵר מִכֶּמָּה חֲדָשִׁים, וְחֲתַנְכֶם, שֶׁהוּא אִישׁ צָעִיר מְאֹד, קָבֵל הַתְּקַפּוֹת לֵב גְּדוֹלָה, וְלֹא אָרַךְ הַרְבֵּה זְמַן, וְהִנֵּה קָבֵל שְׁנֵית הַתְּקַפּוֹת לֵב יוֹתֵר חֲמוּרָה, וְכָבֵר רַחֵף בֵּין חַיִּים לְמִיתָה וְכוּ', וּמָה עָשָׂתָה בְּתַכֶּם, שֶׁהִיָּתָה אֲשֶׁה צְדָקָת? הֲלֹכָה לְכַתֵּל הַמְעַרְבֵי (כְּעֵדוֹת כְּמָה מְנַכְדִּיכֶם שֶׁהָיוּ שָׁם בְּשַׁעַת מַעֲשֶׂה), וּבְכַתָּה כְּמָה שְׁעוֹת בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁישְׁלַח לְכַעֲלָה רְפוּאָה שְׁלָמָה, וְהִיא מְקַבֵּלָת עַל עֲצָמָה לְהִיוֹת חֲלִיפִין בְּעֵבוּרוֹ. וְכִשְׁהִילָדִים שְׁלָה סִחְבוּ אוֹתָהּ מִשָּׁם: "אֲמָא מָה אַתְּ מְדַבְּרַת", עֲנֵתָה בְּקוֹל בּוֹכִים וְדַמְעָתָה עַל לְחִיָּה: "מָה אַתֶּם רוֹצִים מִמֶּנִּי, הָאָבָא שְׁלַכְכֶם חוֹלָה מְסַכָּן, מְרַחֵף בֵּין מוֹת לְחַיִּים, אֲנִי לֹא הוֹלְכַת מְכַאֵן, עַד שֶׁאֲנִי פּוֹעֵלָת

מה שְׁאֲנִי רוֹצֶה", וְסָפְרוּ עָלַיָּהּ, שְׁלֹא עֲזָבָה אֶת הַמְּקוֹם שְׁעוֹת, רַק בְּכַתְּהָ בְּכִיּוֹת בְּלִי הַפּוֹגָה, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הָיָה מִה דִּהְיָה, כְּפִי הַנִּרְאָה פְּעֵלָה בְּשָׁמַיִם חֲלִיפִין וְכוּ' וְכוּ' (אֲנֹכִי שְׁלֹא יַחְלִישׁוּ לָכֶם אֶת הַדַּעַת, כְּאֵלֹה זֶה קָרָה כְּעֹנֵשׁ שִׁיִּצְאֲתֶם מִ... אוּ מִ... וְכוּ', הַכֹּל הֵבֵל וּרְעוֹת-רוּחַ), זֶה הַסְּפּוֹר הָאֲמֵתִי, וְאִם אַתֶּם רוֹצִים לְבַחֵן, נָא לְקֹרֵא אֶת צְוֹאת בְּתָכֶם, שְׁכַתּוֹב שָׁם שׁוֹרָה אַחַת שֶׁהִיא מְבַקֶּשֶׁת אֶת בְּעֵלָהּ: נָא לְפָיִס אֶת הָרַב שִׁיק וְכוּ'.

על-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר — לָמָּה לָכֶם לְהַתְּעַרֵב בְּרִיב לֹא לָכֶם, וְלָמָּה לָכֶם לְקַבֵּל עָלַי לְשׁוֹן-הֶרֶע וּרְכִילוֹת וְלִיִּצְנוּת מִהַסּוּג הַכִּי גְרוּעַ, הֲלֹא אֲנִי אֶף פָּעַם לֹא רָאִיתִי אֶתְכֶם, וְאַתֶּם לֹא רָאִיתֶם אוֹתִי, וְשָׁמוּ שְׁמַיִם, אֵיךְ אַתֶּם כּוֹתְבִים וּמְסִימִים אֶת מִכְתָּבְכֶם בְּלְשׁוֹן הַזֶּה — אִם הַמְּחַלְקֵת לֹא תִפְסֵק, אֲנִי לֹא אֲשַׁב בְּחַבּוּק יָדַיִם... אֵינִי מִבִּין אֶת הַלְּשׁוֹן הַזֶּה, מִי גָרַם אֶת הַמְּחַלְקֵת, וּמִי מִחֲזִיק בְּמַחְלֵקֵת, וּמִי רוֹצֶה מְחַלְקֵת, הֲאִם אַתֶּם מְאִימִים עָלַי בַּהֲנִי? ! תִּדְעוּ שֶׁכָּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא אָמַר, פְּרָק ט') עַל פְּסוּק (קֹהֶלֶת ג, טו): "וְהֵאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּדְרָף", אֲפֹלוּ צַדִּיק רוֹדֵף אֶת הַרְשָׁע, וְאֵינִי יוֹדֵעַ עֲדִין מִי הַצַּדִּיק אוּ הַרְשָׁע בַּדוֹר הַזֶּה קֹדֶם בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, אֲשֶׁר נִתְקַיֵּם בְּמֵלֶא מוֹכֵן הַמֶּלֶךְ נְבוֹאָתְךָ שֶׁל חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִסְכַּת סוֹטָה, פְּרָק ט', מִשְׁנָה טו): "פְּנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכֶּלֶב", אֲשֶׁר יְדוּעַ פְּרוֹשֵׁן שֶׁל דְּבָרִים אֱלֹהִים, כִּי בַּדֶּרֶךְ כָּלֵל אָדָם הַהוֹלֵךְ לְטִיֵּל עִם כֶּלֶב, דֶּרֶךְ הַטָּבַע הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת, שְׁאָדָם הוֹלֵךְ לְפָנָיו וְסוֹחֵב אֶת הַכֶּלֶב בְּרִצּוֹעַתּוֹ הַקְּשׁוּרָה עַל צְנָאוֹ, אֲבָל הַמְּצִיאוֹת מִרְאָה בְּדִיּוֹק הַהֶפֶף, שֶׁתְּמִיד הַכֶּלֶב רָץ לְפָנָיו, וּמוֹשֵׁף אֶת הָאָדָם הַמוֹלִיכּוֹ... וְזֶה פְּרוֹשׁ סוּד מְאֻמָּר וְלֹא: "פְּנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכֶּלֶב", שְׁאֵלֹו הַעֲזִי פָּנִים הַנִּקְרָאִים כְּלָבִים, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (יִשְׁעִיָּה נו, יא): "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ", שֶׁהֵם הֵם הוֹלְכִים בְּרֹאשׁ, וְכֹלֵם צְרִיכִים לְרוּץ אַחֲרֵיהֶם, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה וְכוּ'. וּבְאֵמַת סִימּוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: "אֵינִי לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן אֶלָּא עַל אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם", וְזֶה הַתְּרוּץ עַל הַכֹּל.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁדַבְּרֵי אֱלֹהִים יִכְנָסוּ אֶל לְבָבוֹ,

וַיִּחְשַׁב פְּעָמִים אִם לְשֹׁמֵעַ צַד אֶחָד לְפָנַי שְׁשׁוֹמְעִים צַד שְׁנַי, וּמִכֹּל שָׁפֵן לְפָסֵק הַלְכָה לְפָנַי שְׁשׁוֹמְעִים שְׁנַי הַצְּדָדִים, וְתָמִיד צְרִיכִים לְהוֹסִיף קֶצֶת מְלַח וּפְלִפֵּל וְתַבְלִין וְכוּ' וְכוּ' לְכֹל מֵה שְׁמֶסְפָּרִים... וְלֹא צְרִיכִים לְקַחַת אֶת זֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא. וְתֹאמִינוּ לִי, אִם הִיָּה הַדּוֹר כְּפִי שְׂרָאוּי הִיָּה לְהִיּוֹת, הִיָּנוּ בְּבִנְיָן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ וּבִישִׁיבַת הַסְּנֵה־דָרִיז, שֶׁם הָיוּ מְקִימִים אֶת הַהֲלָכָה בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמְּלָה עַל הַמִּסִּית וְהַמְּדִיחַ עָלַי כְּפִי שְׁמַגִּיעַ לוֹ, אֲבָל מֵה נַעֲשֶׂה, שְׁאַנְחֵנוּ עוֹמְדִים עִכְשָׁו בְּגִלוֹתָנוּ הָאֲרָכָה וְלְפָנַי תִּשְׁעָה בְּאֵב, וּמִי יִתֵּן, שְׁפַכְּרָ נִזְכָּה לְשֹׁמֵעַ קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וְלִהְגָּאֵל גְּאֵלָה שְׁלֵמָה.

אֲנִי, זֶה שְׁצָלְצַל לְכֶם עִם הַלְשׁוֹן־הָרַע, וְזֶה שֶׁהוֹלֵךְ וּמִסְתַּוְּבֵב בֵּין רַבָּנִים, וּמְרָאָה לָהֶם אֲלֵבוֹם שֶׁל תְּמוֹנוֹת וְכוּ', כְּאֵלוֹ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב רוֹדְפִים אוֹתוֹ וְשׁוֹפְכִים אֶת דָּמוֹ, זֶה שֶׁהַתְּחִיל לְהַבְּאִישׁ אֶת שְׁמִי בְּכֹל הַעֲתוּנִים הָרָעִים וְהַמְּלַכְלָכִים, עַד שֶׁיִּרְקֶה רוֹק טָמֵא בְּכָלִי שׁוֹפְכִין הַיּוֹצֵא בְּ... וּבְ... שְׁאֵז נִבְרָאוּ הַשְּׂדִים וְהַרוֹחוֹת, וְהַשְּׁמִיץ אוֹתִי בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׁעוֹד לֹא הִשְׁמִיצוּ שׁוֹם בְּרֵי יִשְׂרָאֵל מְעוֹלָם, וְאִם אֲתֵם רוֹצִים לְרִאוֹת דְּוִקָּא אֶת שְׁנַי הַכְּלִי שׁוֹפְכִין הַנִּ"ל, מֵה שְׁפַתְכוֹ עָלַי, אֲנִי יָכוֹל לְהַמְצִיא אֶת זֶה לְכֶם, וּכְשֶׁתִּלְמִידֵי הַגִּיבּוֹ אֶחָד מִיָּנִי אֶלֶף, כְּכֹר נַעֲשֶׂה רַעַשׁ וַצְּעָקָה, הִיִּתְכֵן לְבִזּוֹת רַב בְּיִשְׂרָאֵל... הִיִּתְכֵן לְדַבֵּר לְשׁוֹן־הָרַע... תֹּאמִינוּ לִי, אִינִי יוֹדֵעַ אִם לְצַחֵק אוֹ לְבַכּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְיִגְאָלֵנוּ מִהַגְּלוֹת הַמְּרָה הַזֹּו.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי דְבָרִים, ה' אָב, יוֹמָא דְהִילּוּלָא דְרַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלֵקִים הָאֲרִיז"ל ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבֵּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנוֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, שְׂאֵתָה מִמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס אֶת סֵפֶר
 "אֲשֶׁר בַּנְחַל" חֶלֶק ב'. מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי
 לְגַלוֹת לְךָ אֶת מַעֲלָתְךָ, כִּי אֲלֵפִים וְרִבְבוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּמִשְׁךָ
 הַדּוֹרוֹת יִתְחַזְּקוּ עִם הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה, וְהַמְּפִיֲצִים כָּאֵן מְסַפְּרִים לִי,
 שְׁהִנֵּה קָם דּוֹר חֲדָשׁ, אֲשֶׁר שׁוֹתִים בְּצִמָּא דְּבָרֵי הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים,
 וּמִמֶּשׁ הֵם לָהֶם כְּמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵינֶפָה, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת
 עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, אִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּדַחְקוֹת גְּדוּלָּה,
 וְאֵתָה חַיֵּב חוֹבוֹת, עִם כָּל זֹאת תִּאֲמִין לִי, שְׂאֲנִי בְּעֲצָמִי לֹא כִסְפִים
 — הֵן עַל הַדְּפָסָה וְהֵן עַל בְּנֵית הַמְּקוּוֹה בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה לִי
 הוֹן תּוֹעֲפוֹת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה, וְאֵת גְּדֹל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים
 וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים שְׂאֲנִי סוֹבֵל שָׁם, אֵין לְתָאֵר וְאֵין
 לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַסְּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ הַתְּגַלֵּם בְּרָשָׁע הַהוּא, וּמוֹסֵר
 אוֹתָנּוּ בְּכָל מִינֵי מְסִירוֹת עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט, וְעוֹשֶׂה לָּנוּ כָּל מִינֵי
 צָרוֹת וְיְסוּרִים, וְאֲנִי עֵינִי תְּלוּיּוֹת רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְסוֹף כָּל סוֹף אַחַר
 הַרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שְׁנִזְכֶּה לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב הַגָּנוּז וְהַנֶּעְלָם וְכוּ', לְכֵן
 רָאָה לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְאֵל תִּהְיֶה
 לְךָ שׁוֹם חִלִּישוֹת הַדַּעַת, וּבְפִרְט אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים בְּשִׁפְהָ
 הַרוֹסִית לְחַלֵּק אֶת זֶה בֵּין הַמְּפִיֲצִים. וְתִאֲמִין לִי, שְׁזוֹ הַמְּצוּהָ הַכִּי
 גְּדוּלָּה שְׂרַק יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָהֶם, וְזֶה מִמֶּשׁ בְּטוֹל הַבְּחִירָה. וַיֵּשׁ כְּבָר
 הַמוֹן סְפוּרִים סְבִיבוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים, אֲשֶׁר נִדְפְּסוּ בְּשִׁפְהָ רוֹסִית.

מָה אָמַר לְךָ! שְׁנָה כְּזוֹ עוֹד לֹא עָבְרָה עָלַי מִימּוֹת הַתְּקָרְבוֹתֵי
 אֵל רִבְנוּ ז"ל. כָּל הַשְּׁנָה יֵשׁ לִי עֶסֶק עִם הַסְּמ"ךְ-מ"ם הַרָשָׁע, יִמַח
 שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מִרְאֵשׁ הַשְּׁנָה הַזֶּה וְעַד עַכְשָׁו, אֵינִי רוֹאֶה סוֹף וְקֶץ
 לְצָרוֹת הָאֵלֶּה, וּמִי שְׂאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יִאֲמַר לְצָרוֹתֵי דֵּי, וּמִי יוֹדֵעַ
 מָה הוּא עוֹד מוֹכֵן לַעֲשׂוֹת, כִּי הוּא הוֹלֵךְ וּמְסַתּוֹבֵב בֵּין כָּל הַרְבָּנִים,
 וְלוֹקַח מֵהֶם חֲתִימוֹת, וְרוֹצֵה לְצִאת נִגְדֵי (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), אֲקַוֶּה
 לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִנְצַל מִמֶּנּוּ.

קַבְלַתִּי מִכְתָּב חֲרִיף מְאֹד מְלֵא בְּזִיּוֹנוֹת מֵר' ... וְהִנֵּה אֲנִי עוֹנָה
 לוֹ מִכְתָּב בְּאַרְיִכוֹת, תְּהִלָּה לְאֵל, אֵינִי מִתְּפַעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם,
 וְאֶפְלוּ כָּלֵם יִחְרִימוּ אוֹתִי, וְאֶפְלוּ כָּלֵם יִתְנַגְּדוּ עָלַי, אֵינִי מִתְּפַעֵל

משום בְּרִיָּה שְׁבַעֵוֹלָם, וְלֹא אֶחָזֵר מִנְקֻדָּתִי, פֶּה תִקְבַּל רְצוֹף מִכְתָּב
 בְּעִבּוּרוֹ, רְאֵה לְהַכְנִיסוֹ בְּמַעֲטָפָה וּלְשַׁלְּחוֹ, הוּא גַר כְּמִדְמָה לִי ...
 הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' אב, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְאִישׁ הָאֱלָקִים
 הָאֲרִיז"ל ה'תנש"א.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי דוֹאֵג לְשָׁלוֹם בְּתָךְ, רְאֵה לְבִשֵׁר לִי תִכְף־וּמִיד
 בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת. וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּדְפִּיס קוֹנְטֵרס "רוֹפֵא חוֹלִים",
 או "רְפוּאָה שְׁלֵמָה" — עַל שְׁמָה, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה לְרְפוּאָת הַחוּלָה,
 וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּבְּשֵׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת מֵה
 שְׁיֹתֵר מֵהָר, כִּי אֲנִי עוֹמֵד וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁיַחֲוֶס וְיִרְחֵם עָלַיךְ,
 וְיִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִתְךָ. וְאִם אֶפְשֵׁר לְהַדְפִּיס חֶלֶק "אֲשֶׁר בַּנַּחַל"
 עַל שְׁמָה וְלִזְכוּתָהּ — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי זֶה אֶצְלִי בְּרוּר, מִי
 שְׁצָרִיךְ יִשׁוּעָה, וְיִדְפִּיס כְּרֵךְ אֶחָד מִסְפֵּר "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", בּוֹדָאֵי יוֹשֻׁעַ,
 כִּי הַסְפָּרִים הָאֵלּוּ מְחִיִּים אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים מְאֹד, וְעַכְשָׁו סִפְרוּ לִי כָּאֵן
 הַמְפִּיצִים, שְׁנִסְעוּ לְהַפִּיץ בְּמַעֲוֹנוֹת הַקִּיץ, וְהִנֵּה קָם דוֹר חֲדָשׁ שֶׁל
 בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁמַמֵּשׁ זוֹרְקִים אֶת עֲצָמָם עַל הַקוֹנְטֵרסִים, וְאִינָם
 מְנִיחִים אֶת הַקוֹנְטֵרסִים כְּרָגַע, וְשׁוֹאֲלִים: אוּלַי יֵשׁ לָכֶם עוֹד מִשְׁהוּ
 חֲדָשׁ... וְעוֹד מִשְׁהוּ חֲדָשׁ... וְזֶה בְּכֹל הַיְשִׁיבוֹת הַחֲרָדִיּוֹת וּבְכֹל
 הַכוֹלָלִים הַחֲסִידִיִּים, דְּכָר כְּזֶה עוֹד לֹא הָיָה, שֶׁהֵם בְּעֲצָמָם לֹא יִנְיָחוּ
 אֶת הַמְפִּיץ לְלֶכֶת, עַד שְׁיָרִיק אֶת הַסְלִים בְּעִבּוּרָם, וְעַל־כֵּן אֲנִי רוֹאֶה
 וְצוּפָה מֵרֵאשׁ מֵה שְׁיִהְיֶה נַעֲשֶׂה בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי כָּל חֶלְקֵי "אֲשֶׁר
 בַּנַּחַל", אֲשֶׁר מֵאוֹת וְאֶלְפִים וְרַבְבוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים עוֹד יִשְׁתּוּ מִהַבְּאָר
 הַזֶּה, וְיִקְבְּלוּ מִזֶּה הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה.

אוֹדוֹת הַחוּב, אִם אֶפְשֵׁר לְחַכּוֹת עוֹד שְׁבוּעִים, כִּי פֶשׁוּט אֲנִי

מחכה על הצ'קים של הבנק, שאמרו לי, שיקח עשרה ימים, ובתוך כף אני נוסע בשבוע הבא אל ציון רבנו ז"ל, כי אני צריך לרחמים רבים, רחמים מרבים, בודאי אזכירך לטובה, וכן את בתך.

זכר את המסירות נפש שעשיתי בעדך, והצלתי אותך מהשדוף הראשון וכו', אשר באמת עד היום אני סובל מזה מרורות, כי נענשתי על-ידי-זה בענש גדול מן השמים, שקרה לי מה שארע וכו', רק בשביל זה, כי הלא סוף כל סוף היא בת ישראל, והיא סבלה וסובלת בושות וחרפות, ואף פעם לא קבלת כתב מחלה ממנה וכו', ובשביל זה אני משלם מחיר קשה וכבד כזה, אשר אי אפשר לי לספור ולגלות לך את שברון לבי. והקדוש-ברוך-הוא אשר אמר לעולמו די, יאמר לצרותי די.

אתה ראה רק להמשיך להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש הכי גדולה, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק זה שאנו זוכים לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, וכשיבוא משיח צדקנו במהרה בימינו, הוא יצביע על כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, חסידי ברסלב, אשר עסקו בהפצת מעינות החכמה חוצה, ויאמר לכלם: הם הם אשר ירזו את ביאתי! אשרי מי שיפיץ בכל יום את אור רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' אב, יומא דהילולא דאיש האלקים הארצי"ל ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים

בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֹנִ"ה יִשְׂרָהּ עֲלֵיהֶם שְׂכִינָתוֹ, וַיִּשְׁמְרֵם
וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם מאד מאד להחזיק
את עצמכם ביחד, ותעשו כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה שרוי
ביניכם שלום, כי הסמ"ך-מ"ם אורב על זה מאד מאד, שיהיה נעשה
פרודים בין אנשי שלומנו, וגדל הצער והעגמת נפש שיש לי מזה,
אין לתאר ואין לשער כלל, כי בכל פעם צצה ועולה מחלקת חדשה
בין אנשי שלומנו, ואני יודע שזו רק עבודת הסמ"ך-מ"ם, ומה יש
לי לעשות? רק לבוא ולבקש ממנו יתברך, שיחוס וירחם עלי,
שאזכה כבר לראות במו עיני בבניית "עיר ברסלב", שתהיה עיר
תורה, עיר צדקה וחסד, עיר תפלה, עיר אמונה, עיר אהבה ושלום.
ותהלה לאל, בכל פעם נכנסת עוד משפחה ועוד משפחה, אשר
בקרוב עד שרק תסתוכבו, תראו במו עיניכם, שגרים כבר שם
מאתים משפחות של אנשי שלומנו, וזה לא חלום רק מציאות!
בודאי כואב לי מאד מאד, שהסמ"ך-מ"ם שם רגלים על כל דבר
שרק אנו רוצים לעשות, אפלו בגלל יסוד קיטנה כבר מסר אותנו,
כאלו מי יודע מה עשינו, וכן הצרכניה וכן על כל פרט ופרט,
ובפרט על בניית בית-המדרש, ואני יודע שהוא מסתפל במכתבים
שלנו, עם כל זאת אני כותב את זה בריש גלי, כי איני מתפעל ממנו
כלל, כי סוף כל סוף יבוא גם הסוף שלו, אבל רק ממנו יתברך,
והוא יתברך מאריך אף וגבי דליה, עכשו הוא על הגבה ועוד מעט
וכו', והכל בידי שמים, עלינו רק לבוא ולהתפלל ולהתחנן ממנו
יתברך, ולצעק ולהריע על גדל הצרות והיסורים שאנו סובלים שם:
אין לנו מקוה טהרה לנשים, אין לנו תלמוד תורה לילדים, אין לנו
בית-ספר לבנות, ואת השוחט הוא חונק לגמרי וכו', ובודאי
תפלתנו תעלה אל המקום הצריך, כי אין לנו שום עצה אחרת —
רק תפלה ובקשה, לבוא ולהתחנן אליו יתברך, שיחוס וירחם עלינו,
ואני רואה במוחש, שבחדש חשוון, כשעשינו יום תפלה על מקוה,
ואז הסמ"ך-מ"ם והשמשים שלו צחקו מאתנו, שעשינו יום תפלה

ותקיעת שופר ואמירת ויהי נעם וכו' וכו', ועשו כל מיני ליצנות
מזה וכו' וכו', תהלה לאל, תפלתנו עלתה לשמים, ועשתה פרות,
אשר בקרוב תראו נפלאות, כמו-כן צריכים לעשות בענין בית-
המדרש והתלמוד תורה לילדים והבית-ספר לבנות וכו' וכו', רק
להתפלל להקדוש-ברוך-הוא.

לזאת אבקש אתכם מאד מאד, אחי ורעי היקרים! ראו
ותשתדלו בכל מחיר, שיהיה לנו חדר כשר השנה על-כל-פנים פתה
א', ותעשו כל מיני אפנים שבעולם, שרצוני יצא מהפח אל הפעל,
פי הולך לי בחיים, ואני מוסר את נפשי רק בעבור זה, וכן שימשך
הגן על השנה הבאה, פי אוי ואבוי אם יסגר. וכואב לי מאד מאד
דברים אלו. לכן ראו לעזור לי בכל מיני אפנים שבעולם, שיהיה גם
השנה הזו גן שלנו, וכן על-כל-פנים פתה א', ואני מבקש ומתחנן
לכל אחד מאנשי שלומנו, שיעזור לי בענין הזה.

הנה נספם אצלי לנסע בשבוע הבא עוד פעם אל ציון רבנו
ז"ל, פי אני צריך לישועות גדולות, ישועות רבות, פי אני רואה,
שהסמ"ך-מ"ם אורב עלי מאד מאד, ומפיץ עלי כל מיני שקרים וכל
ה'רע-בנים' מקבלים את דבריו יותר מדברינו, ועל-כן אני רואה
שאינ לנו שום יצאה אחרת, רק לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס
וירחם עלינו, וכודאי אזכיר את כל אחד מכם בפירטי פרטיות על
ציון רבנו ז"ל, ואתפלל על כל אחד ואחת מכם, שפכר יתרחב לכם
בין בגשמי ובין ברוחני. העקר ראו אתם להתפלל עלי, שאצליח
בשליחותי, ושאזכה להוציא מהפח אל הפעל כל חשקי ורצוני.

נא ונא ראו להיות שמחים ועליזים בכל יום על נעם חלקנו,
על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ואנו יודעים מרבי אמת כזה,
רבי נורא ונפלא כזה, רבי המתייה ומחזק אותנו, ומה היינו עושים
בלי רבנו ז"ל.

ראו לצאת בכל לילה להתבודד עמו יתברך על ההרים, כרצונו
של רבנו ז"ל, שרצה שנקים בתמימות ובפשיטות: "הנעור בלילה,

וְהַמְהִלָּךְ בְּדַרְךְ יַחֲדִי, וְהַמְפַּנֶּה לְבוֹ לְבַטְלָהּ, הָרִי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ" (עין לקוטי-מוֹהַר"ן, חלק א', סימן נב); הֵינּוּ לִילָף בְּלִילָהּ יַחֲדִי, וּלְפָנוֹת אֶת לְבוֹ מְכַל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, וּלְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי, וְלַהֲגִיעַ לַחֲיוֹב הַמְצִיאוֹת, לְהַכְלִיל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה — מְלַהֲתַבּוֹדֵד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יַתְבַּרְךְ, אֲשֶׁר כָּל זֶה הוּא הַכְּלִי זֵין שְׁלָנוּ, וְרַק זֶה יוֹשִׁיעֵנוּ וַיִּצִילֵנוּ, וַיִּמְשִׁיךְ לָנוּ בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם. הָעֶקֶר אֵל תִּהְיֶה בַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבּוֹדָאֵי עוֹד תִּרְאוּ נְסִים נְגָלִים, מִי הָאֱמִין שְׁבִשְׁנָה זֹו תִּכְנַסְנָה לְגוּר, תִּהְיֶה לְאֵל, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת, וְנַעֲשֶׂה שָׁם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שְׁמִחוֹת, כְּלִי עֵין הָרַע, שְׂיִתְרַבּוּ הַנִּפְשׁוֹת, כֵּן יִרְבּוּ, וְעוֹד תִּרְאוּ אֵיךְ שְׂיִכְנַסּוּ פֶה לְגוּר מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת — עַל אִפּוֹ וְעַל חֲמַתּוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם. הָעֶקֶר הוּא תְּפִלָּה, לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. אֵין לָנוּ אֵלָּא אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְאִם נִהְיֶה חֲזָקִים בְּדַבְּרֵי זֶה, אִזְ נִצְלִיחַ וְנַעֲלֶה מִמֶּלְעָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, כִּי אֵין לָנוּ טוֹב מִלִּמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַתְמִיד בָּהּ בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים. כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֲכָמְתוֹ יַתְבַּרְךְ, וּכְשֶׁאֲדָם מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הָרִי זֶה נִכְנָס בְּחֲכָמְתוֹ יַתְבַּרְךְ, וְנִכְלָל לְגַמְרִי בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מַעֲלַת הַזּוֹכֶה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, שְׂנִכְלָל לְגַמְרִי בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא רְאוּ, שְׂבִבֵית-הַמְּדָרָשׁ שְׁלָנוּ לֹא יִתְבַטְּלוּ הַתְּמִידִים, אֵלָּא תְּמִיד יִשְׁמְעוּ קוֹל תּוֹרָה, וְתִשְׁמְרוּ עַל זְמַנֵּי הַכּוֹלָל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' אָב יוֹמָא דְהִילּוּלָא דְרַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלָקִים הָאֲרִיז"ל ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְשִׁמְעַע רַק אֶת הַטוֹב מִמֶּךָ, וּמָה קָרָה בְּעֵינַי הַדִּירָה שְׁלָךְ וְכוּ', כִּי אָנִי מְאֹד מְאֹד מִצְטָעֵר בְּצַעְרֶךָ הַקָּשָׁה, וְאֵינְךָ יְכוּל לְתַאֲרַר וּלְשַׁעֲרַר אֶת גְּדֹל צַעְרִי, כִּי אָנִי יוֹדֵעַ אֵילּוּ בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמַיִם יְהִיָּה לָנוּ וְכוּ', אִם, חַס וְשָׁלוֹם, תִּאֲבֹד אֶת הַדִּירָה וְכוּ', כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרְב עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד.

וְהִנֵּה מְסַפְרִים לִי רַבָּנִים, שְׂאִינוּ נָח כְּרַגַּע, רַק מְסַתּוֹבֵב כָּל הַיּוֹם אֲצֶל רַבָּנִים, וְלוֹקֵחַ אֲצֵלָם חֲתִימוֹת נְגִדִי, וְרוֹצֵה לְהַחְרִימֵנִי, שְׂאֶסּוּר לְהַסְתַּכֵּל בְּסַפְרִים שְׁלִי (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְכִבֵּר הַצְּלִיחַ לְהַחֲתִים כְּמֵאָה רַבָּנִים, וְעוֹד יָדוּ נְטוּיָה (יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ), עִם כָּל זֹאת אֵינִי מִתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, רַק הַכְּנָתִי מִכְּתָב גְּלוּי וְכוּ', אֵינִי מִתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, אֲפֹלוּ שְׁכַלְם יַעֲזוּבוּ אוֹתִי, אָנִי לֹא אֶזּוֹז מִנְקֻדָּתִי. הַיּוֹם שְׁלַחְתִּי מִכְּתָב מְאֹד חֲרִיף לְסַבָּא שֶׁל ... שְׁנַקְרָא צַדִּיק תְּמִים... וְכַתְּבִתִּי לוֹ בְּדִיוֹק מֵה קוֹרָה שָׁם, וְאִם תִּצְטָרֵךְ הָעֵתֵק אֲשַׁלַּח לָךְ. עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים, שְׂיִהְיֶה לָנוּ תִלְמוּד תּוֹרָה כְּתָה א' לְשָׁנָה הַבָּאָה, כִּי זֶה הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, כִּי אָנִי יוֹדֵעַ, שְׂזוֹ הַתְּחִלָּה לְמַעַן הַתִּלְמוּד-תּוֹרָה "יִלְדֵי חַיִּים", וּמִכָּל שְׂכָן רָאָה שְׁלֹא יִסְגֵר, חַס וְשָׁלוֹם הַגֵּן.

רָאָה לְחִזֹּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין שׁוּם עֲצָה אַחֲרֵת — רַק תְּפִלָּה, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב, שְׁנַזְנֹכָה כְּבָר לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ראה לעשות העתק מהמכתב כללי, ותחלקם בין אנשי שלומנו בעת תפלת מעריב, כי הרבה מאנשי שלומנו מאד שבורים, פי נשוחיהם מציקות להם מאד מאד, וכלם בוכים לי, וצר ומר לי מאד מאד. על-פל-פנים אני את שלי אעשה, בלי נדר, ומהיום אשלח בכל יום מכתב כללי. מה לעשות?! הסמ"ך-מ"ם אורב עלינו מאד מאד לבלענו חיים, אבל אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, כי דיקא פה בבינאל נכניעו ונבטלו לגמרי.

י"ז תי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' אב, יומא דהילולא דרבנו איש האלקים האריז"ל ה'תנש"א.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד רציתי לשמע את הטוב מכם, ומתי קבעתם את יום החתנה למזל-טוב. תאמינו לי, שהשמחה שלי היא שמחה אין סופית בשמחתך, כי אני מאד מאד שמח בשמחתך. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתבנו בית נאמן בישראל. אבל מאד מאד אבקש אתכם, שתלכי ללמד הלכות אצל ... וכן תחתן שילמד את ההלכות אצל הרב ... כי זה מאד מאד נחוץ, כי אסור נדה זה בכריתות, רחמנא לישזבן. ועל-פן צריכים ללמד את ההלכות האלו, ובזכות טהרת המשפחה, תהיו הכי מאשרים בחיים, ויהיו לכם בנים חיים וקיימים. המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תיא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' אב, יומא דהילולא דרבנו איש האלקים האריז"ל ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּהְיֶה עִכְשָׁו פּוֹנֵה מִכָּל הָעֶסְקִים, וְלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם עֶסְקִים עִם אֵף אֶחָד שְׁבָעוּלָם, רַק תִּהְיֶה עֶסוּק עִם הַמְקִנָּה, כִּי יִפֶּה שְׁעָה אַחַת קֶדֶם, וּבִכְפָּרֵט בְּעֵנִין נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְּזֶה — טְהֵרַת הַמְשַׁפָּחָה, שְׁתִּהְלֶה לְאֵל, נִכְנָסוֹת מְשַׁפְּחוֹת חֲדָשׁוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְגוֹר, וּמְקִנָּה טְהֵרָה הִיא לָנוּ כְּאֹוִיר לְנִשְׁמָה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת פּוֹנֵה מִכָּל הָעֶסְקִים, וְאֵל יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם עֶסֶק עִם שׁוֹם דְּבָר עִכְשָׁו, כִּי זֶה הַכֹּל עֲצַת הַיְיָ הַרְעָה, וְהִתְלַבְּשׁוֹת בְּמַצּוּוֹת, שְׁתִּהְיֶה עֶסוּק בַּדְּבָרִים אַחֲרִים, הָעֶקֶר לֹא בַּמְקִנָּה. וּבְאַמַּת אַתָּה צְרִיךְ רַק לְהַכְנִיס אֶת כָּל רֵאשִׁיךָ בַּבְּנִית הַמְקִנָּה, שְׁיֵצֵא בְּתַכְלִית הַהֲדוֹר וְהִיפִי, וְאַתָּה רְאֵה לְבַקֵּשׁ וְלְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, שְׁיִהְיֶה לִי כֶסֶף עַל-כָּל-פְּנִים עַד סוֹף הַשָּׁבוּעַ הַזֶּה לְלוֹוֹת בְּאִיזָה מְקוֹם חֲמִשָּׁת אֲלָפִים דוֹלָר, כְּדֵי לְשַׁלַּח לְךָ עוֹד כַּמָּה אֲלָפִי שְׁקָלִים, וְכֵן אֲנִי צְרִיךְ לְשַׁלֵּם לְ... בְּעִבּוֹר הַקְּיָטָנָה שֶׁל הַפְּנִים וְהַבְּשָׂר מִשְׁבֶּת נַחְמוּ, וְעַל זֶה אֲנִי צְרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים מְרַבִּים מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ, כִּי אֲנִי טוֹבֵל בַּחֻבוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁיִשׁוּעָתִי רַק אֲצִלוּ יְתִבְרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תיב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי דְבָרִים, ה' אָב יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְרַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלָקִים הָאֲרִיז"ל ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

בְּאִתִּי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדָּת בְּנִכְסֵי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמָה, גְּרוֹ יְאִיר, יַעֲזֹר לְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכְּרוּ לְרוֹוֹת מִמֶּנּוּ רַב נַחַת, וְתִגְדְּלוּ אוֹתוֹ בְּנִקְלָה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ, שְׁיִהְיֶה תְּמִיד שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, כִּי הַשְּׁלוֹם הוּא כְּלִי לְהַשְׂרָאת הַשְּׁכִינָה, וּבְמְקוֹם שְׁיֵשׁ הַשְּׁכִינָה — שָׁם הַבְּרָכוֹת

מְצוּיֹת. וְלִמְעַן טוֹבַתְכֶם הַנְּצַחִית, אֵל תִּרְיֹבוּ, חַס וְשְׁלוֹם, וְרַק תִּשְׁתַּדְּלוּ לְגוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים. אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִּים, שְׂאִתֶּם גָּרִים בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר עוֹד מְעַט תִּהְיֶה נְעֻשִׁית "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ — עַל אַפֶּס וְעַל חֲמַתֶּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה תָּמִיד שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרוֹנְסָה בְּשִׁפְעַת וּבְרִוּחַ, וְתִזְכּוּ לְקִנּוּת דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת אֲצֵל אַחֲרֵים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרֻכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' אָב, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְרַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלֵקִים הָאֲרִיזִ"ל ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ. רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי אֲנִי מִבִּין וְיוֹדֵעַ אֶת מְכֹאוּבֵי לְבָבְךָ בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַחְזִיק מְעַמְד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר. וְאֵל כָּל זֶה תִזְכֶּה, אִם תִּכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְתַפְּלָה וְהַתְּבוּדָּה, וְלִהְיוֹת גִּבְאֵי נְאֻמָּן שֶׁל צְדָקָה — הֵן בְּחֻלְקַת הַיַּיִן וְהַחֲלוֹת וְהַדְּגִים, וְהֵן בְּעַסְק הַהַפְּצָה.

רְאֵה לוֹמֵר לְאִשְׁתְּךָ, כִּי קִבַּלְתִּי אֶת הַמְּכַתְּבִים שְׁלָה, וּכְבָר הַתְּשׁוּבָה בְּדֶרֶךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תיר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' אָב יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְרַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלָקִים הָאֲרִיז"ל ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְשִׁמֵּעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ הוֹלֵךְ לָךְ בְּחִנּוּת. רְאֵה לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן גְּדוֹל, וְאֵל תְּתַפְּעֵל כָּל מ... כִּי הוּא סֶתֶם רְשַׁע וְצָר עֵינַי, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לוֹ, שְׂאִינְנוּ מִתְּפַעֲלִים מִמֶּנּוּ לְגַמְרִי, וְהוּא אֵינּוּ מִבֵּין שְׁפָה אַחֲרֵת וְכוּ', רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ קְשׁוֹת, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא לֹא יוּכַל לְסַגֵּר לָךְ אֶת הַחִנּוּת בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן. אִתָּה רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאֲמִיץ בְּנֵה מָאד, וְתִשְׁתַּדֵּל לְשִׁלֵּם תְּמִיד הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְסִיטוֹנָאִים, בְּאֶפֶן שֶׁלֹּא תִכְנַס בְּחֻבוֹת, חַס וְשָׁלוֹם, וְזֹאת אִתָּה צְרִיךְ לְעֲשׂוֹת לְעֶצְמְךָ יְסוּד בְּחִנּוּת, כִּי הַכֶּסֶף הָרֵאשׁוֹן צְרִיכִים לְשִׁלֵּם לְסִיטוֹנָאִים, וְכֵן תִּצְלִיחַ מָאד בְּחִנּוּת שְׁלָךְ, וְתוּכַל לְמַכֵּר בְּמַחִיר זוֹל מָאד, עַל אֶפֶס וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל מִתְנַגְּדִינוּ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִיךָ שְׁכַלְמָה יִצְטָרְכוּ לְבוֹא לְקַנּוֹת אֶת כָּל הַמוֹצְרִים רַק אֲצִלָּךְ, וְזוֹ תִהְיֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה. וְהֶעֱקָר רְאֵה לְחַפֵּשׂ אַחֵר סִיטוֹנָאִים גְּדוֹלִים, בְּאֶפֶן שֶׁתוּכַל לְמַכֵּר בְּזוֹל מָאד יוֹתֵר מִכָּל הַחִנּוּיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

וּדְרִישַׁת שְׁלוֹם לְבָנְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר. נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ עֵתִים בַּתּוֹרָה, כִּי חָבֵל עַל יְמֵי הַנְּעוּרִים. תִּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ חֶק קְבוּעַ לְלַמֵּד וְלַגְרֵם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנָיוֹת בְּכָל יוֹם, חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכֵן לְלַמֵּד פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ חֲמֵשׁ וְרִש"י וְהַתְּרַגּוּם, וְכֵן לַמּוֹד הַלְכָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

י"ז תטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

תּוֹדָה רַבָּה בְּעֵבוּר הַשְּׁלִיחוֹת, אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָר
לֹא נִצְטָרֵךְ לְבִלּוֹת אֶת הַזְּמַן עַל הַשְּׁטִיּוֹת הָאֵלוֹ. אֵךְ מָה לַעֲשׂוֹת?!
הַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינוֹ נֹחַ כְּרַגְע.

אוֹדוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים בְּצַרְפָּתִית, לֹא כְּדַאי לְהַדְפִּיס, סֵתָם תְּכַנֵּס
בְּחֻבּוֹת וְכו', הוּא לֹא יִשְׁלַם לָךְ, וְזֶה חֻבֵּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

מָאָד מָאָד אָנִי מְאֻכָּזָב מְכַל הָעֵנִיָּן שֶׁל ... אֵינִי מִבִּין אֵיךְ מוֹשֵׁךְ
אוֹתָךְ הַיּוֹם וּמָחָר בְּלֵךְ וְשׁוֹב וְכו', פֶּה יוֹצֵא לְפַגְרָה וְכו', פֶּה חוֹלֵה
וְכו', פֶּה חֲתָנָה וְכו', בְּכָל פְּעַם תְּרוֹצִים אַחֲרַיִם, הָאֵם אֵין מוֹסֵר, הָאֵם
הַכֵּל הַפֶּקֶר?! הֲלֹא הֵייתָ צָרִיךְ לַעֲמֹד עַל כָּף בְּתַקְךָ, אָנִי מָאָד מָאָד
מְאֻכָּזָב.

אֶקְנֶה לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת מִמֶּךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

י"ז ת"ז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' אב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי רוֹצֵה לְשִׁמֵּעַ מֵה קָרָה הַיּוֹם בְּ... שְׁמֹסר אוֹתָךְ
הַסְמִ"ךְ-מ"ם שָׁם.

נָא וְנָא לְעוֹרֵר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לִזְמַר אֶת הַמְזֻמֹּר ק"ט
בִּיְתֵר עֵז, כִּי אָנִי רוֹאֶה שְׁזָה עוֹשֶׂה פְרוֹת... וּבֵין כֶּךָ אָנִי שׁוֹמֵעַ
תְּלוּנוֹת מְנַשִּׁים חִילוּנִיּוֹת לְגַמְרִי, מְשַׁפְּחוֹת טוֹנִיִּסְיוֹת וְתִמְנִיּוֹת, שֶׁהִיוּ
מָאד רוֹצִים לְלַכֵּת לְמִקְנָה, אֵךְ לֹא אֶצֶל הַסְמִ"ךְ-מ"ם, שְׁמוֹ שְׁמִים,
עַל דְּבַר כְּזָה! אֵיךְ אֵיפֹה יֵשׁ מְקוֹם בְּשְׁמִים, שֶׁתִּפְגַּס זַעֲקַת נְשִׁים
אֲמֻלָּלוֹת, וְהַסְמִ"ךְ-מ"ם אֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ, וְעוֹד הוֹלֵךְ וּמְלַכְלֵךְ עָלַי אֶצֶל
כָּל הַרְעֵ-בָנִים, וּמְחַתֵּים אוֹתָם נִגְדֵי וְנִגְדֵי הַסְפָּרִים, וּמִצַּד שְׁנֵי הוּא
רוֹצֵה שְׁלוֹם... יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ שֶׁל רָשָׁע כְּזָה. וְהַפְּלֵא הַכִּי גְדוֹל, אֲשֶׁר
כָּל פֶּעַם שְׁמַצְלִצֵל לִי מְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, צוֹעֵק עָלַי, שְׁאַנִּי עוֹשֶׂה חֲרָבֵן...
שְׁמוֹ שְׁמִים! אוֹי לְאַזְנִים שְׁכָךְ שׁוֹמְעוֹת.

רְאֵה ... גֵּרוּ יְאִיר! אָנִי רוֹאֶה שְׁכָאֵן יִהְיֶה מְשֶׁהוּ דְרָאֶסְטִי,
שֶׁהֲרָשָׁע הַזֶּה אֵינוֹ שְׁקֵט כָּלֵל, וּבִימֵים הַקְּרוֹבִים, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ,
יִפְרָסֵם עָלַי בְּעִתּוֹנִים. לְזֹאת אָנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת עֲבָדָא! אָנִי מְכַרַח
לְהִקִּים תְּלֻמוֹד תּוֹרָה כְּתָה א' הַשְּׁנָה בְּכָל מַחִיר, וְלִכְּנֵן אֵל תִּפְגַּס בְּעִנְיֵן
קְרוֹנִים, זֶה יִכְנִיס אוֹתָךְ בְּחוֹבוֹת, וְעַדִּין אֵינִי יוֹדֵעַ מֵה עִם הַבֵּית שְׁלֵךְ
וְכוּ', אָנִי צְרִיף חֲדָר, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְשַׁכַּר אֶצֶל מִיִּשְׁהוּ עַל-כָּל-פָּנִים
שְׁנֵי חֲדָרִים אוֹ חֲדָר אֶחָד, אָנִי לוֹקֵחַ עָלַי כָּל הַהוֹצָאוֹת, קְרוֹנָן זֶה
לֹא יֵלֵךְ, אָנִי פּוֹתַח אֶפְלוֹ בְּלִי ... וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי,
כְּמוֹ שְׁלֹא יַעֲזֹב אוֹתִי עִם הַמִּקְנָה, תְּאַמִּין לִי, שְׁאַנִּי נִחְנָק עִם חוֹבוֹת,
וְעִם כָּל זֹאת אָנִי אֲבַנֶּה שְׁמָה, רַק שְׁנִזְכָּה כְּכֹר לְשִׁמֵּעַ אֵיזָה מְרָאֶה
מְקוֹם שֶׁל יְשׁוּעוֹת.

רֹאֵה לְצַלְצֵל עֲכָשׁוּ לְהִרְבּ ... שְׁקַבֵּל מִמְּנֵי הוֹרָאָה בְּשִׁבְלֵוּ,
שְׁעֵרֵינָּה לֹא יִתֵּן כֶּסֶף לְ... עַד שְׁאֲגִיד לוֹ (תְּדַבֵּר בְּתַמָּךְ, כְּאִלּוֹ אֵינְךָ
יֹדֵעַ שׁוֹם דְּבָר), כְּתַבְתִּי הַיּוֹם פָּקֵס מְאֹד מְאֹד חֲרִיף לְ... הִיִּתְכַּן
שְׁבַתּוֹר עוֹרֵף-דִּין, אֵינּוּ יָכוֹל לְהַשִּׁיג לָנוּ וְכוּ', אֲבָל מָה נַעֲשֶׂה?!
עֲלִינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

י"ז תיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רֹאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תִּפְל
בְּדַעְתְּךָ מִשׁוֹם דְּבָר כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּזְכֶּה
לְרֹאוֹת נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִתָּה רֹאֵה
לְהַמְשִׁיךְ אֶפְלוֹ לְהַכִּין אֶת הַסְּפָרִים לְדַפּוֹס, הֵינּוּ אֵף שְׁקָשָׁה וְכַבֵּד לָךְ
עֲכָשׁוּ לְהַדְפִּיס אֶת כָּל חֻלְקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", רֹאֵה לְהַכְיֵם לְדַפּוֹס,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וּבוֹא יְבוֹאוּ אֵילֵינוּ בְּדַבְּנֵים,
וְיִשְׁלְמוּ אֶת כָּל הַחֻלְקִים, וְזֶה אֲצִלִּי בְּרוּר, אִתָּם צְרִיכִים רַק לְהַכִּין
חֻלְק אַחַר חֻלְק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם אֶת הַכַּחַשׁ וְהַמַּחַח
וְהַסְּבָלָנוֹת לְזֶה, וְאִזּוֹ תִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַעֲקָר אָסוּר לָךְ לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, כִּי זֶה עֲצַת הַיָּצָר
הָרַע לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם. אִתָּה צְרִיךְ רַק לְהַכְיֵם בְּדַעְתְּךָ אֲמַתַּת
מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ
מִחִיָּה וּמִהוֹנָה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר,
הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְכִכֵּל שְׁתַּכְנִיס בְּעֲצָמְךָ יְדִיעוֹת
אֱלֹהִים, כֵּן תִּנְצֵל מִפְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, אֲשֶׁר עוֹכְרִים אֶת הָאָדָם. וְאִם
הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַמְּכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה
הַקְּדוֹשָׁה, אִזּוֹ הָיוּ חַיִּים אֶת חַיֵּיהֶם בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים.

נא וְנָא אֶל תִּשְׁכַּר מְשׁוּם דְּכָר, אֲלֵא רָאָה לְמַצָּא בְּעֶצְמָךְ אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁיִישׁ בְּךָ. וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ בְּךָ הַרְבֵּה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַנּוֹרָא וְהַנִּפְלֵא הַזֶּה — לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצָּא בְּעֶצְמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְצִאת מִכַּף חוֹב לְכַף זְכוּת (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב).

רָאָה לַעֲשׂוֹת לְעֶצְמָךְ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם: מְעַט מְקַרָּא, מְעַט מְשַׁנֵּה, מְעַט גְּמָרָא, מְעַט מְדַרְשׁ, מְעַט זֹהַר, מְעַט תְּקוּנִים, מְעַט שְׁלַחַן עֲרוּף וְכוּ' וְכוּ', וְכָל אֲשֶׁר תִּבְחַר. וְתַמִּיד תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר מְעַט גַּם-כֵּן טוֹב מְאֹד'.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְתָּבִים, שְׁתַּעֲתִיקֶם, וְתִשְׁלַח אוֹתָם תַּכְף-וּמִידָ עַל-פִּי הַכְּתוּבוֹת הַמְצֻיָּנוֹת עִם הַמְעַטְפָּה וְהַבְּלֵאנָק שְׁלִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁאֲשַׁתֵּף תַּעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן בְּנִקְלָ, וְתִשְׁמִיעַ לָנוּ תַמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, רַק סְבָלָנוֹת, וְלֹא לְכַעַס עַל הַיְלָדִים, כִּי הַסְבָּלָנוֹת הֵיא הַיְסוּד בְּחַיִּים.

רָאָה לְשַׁלַּח לִי רְשִׁימָה מִקוּנְטְרָסִים הַמְדַבְּרִים מִחַיִּים, כִּי פֶה גְמַרְתִּי עֲכָשׁוּ שְׁנֵי קוּנְטְרָסִים חֲדָשִׁים: "פְּלֵאֵי הַחַיִּים", אֵיךְ שְׁכַל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הֵם פְּלֵא גְדוֹל, "זְכוּת הַחַיִּים" — נִגְדַּד הַפְּלוֹת, וְאֵיךְ שְׁיִישׁ לְוָלָד זְכוּת לְחַיִּים, וְאֵנִי רוֹצֶה לְגַמֵּר אֶת כָּל הַקוּנְטְרָסִים עַל-פִּי א"ב שֶׁל חַיִּים, וְלַעֲשׂוֹת מִזֶּה סֵפֶר: "אוֹצֵר-הַחַיִּים" כְּדִגְמַת "אוֹצֵר-הָאֱמוּנָה", וְעַל-כֵּן אֲנִי צָרִיף לְדַעַת מַה כָּבֵר הַדְּפֻסְתָּ עַד עֲכָשׁוּ בְּעֵינֵי חַיִּים, אֵילוּ אוֹתִיוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדְרֵי דְבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְהִנֵּה מְסֻרְתִי אֶת מִכְתָּבְךָ לְאֵלוֹ הַמְתַּעֲסָקִים לְאַתֵּר קְרוֹבִים, אֲבָל
זֶה דְבָר קָשֶׁה מְאֹד, כִּי כָּאֵן בְּאַרְצוֹת־הַבְּרִית גָּרִים יוֹתֵר מִמָּאתַיִם
וְחַמְשִׁים מְלִיוֹן אֲנָשִׁים, וְזֶה כְּמוֹ שְׁזוֹרְקִים אֲבָן לְתוֹךְ יָם הַגָּדוֹל, וְלֹךְ
וְיִתְחַפֵּשׂ אַחֵר זֶה.

רְאוּ לְשֹׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, וּבְזִכּוֹת
שְׁמִירַת שַׁבַּת, תִּהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לַבְּרִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תכ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲמֻשִׁים וְשָׁנִים דוֹלָר לְפִדְיוֹן,
יְעֹזֵר לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מִמֶּךָ, וְתִתְחַתֵּן מַה
שְׁיִוְתֵר מֵהֵר, כִּי כָּל זְמַן שֶׁלֹּא מִתְחַתְּנִים, עֵדִין נִקְרָא פֶּלַג גּוֹף, רַק
חֲצִי גּוֹף, וְעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת הִיא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן, עַל־כֵּן רְאֵה לְהִתְחַתֵּן
מַה שְׁיִוְתֵר מֵהֵר, כִּי יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת גְּדוּלִים, כַּחוֹת רוּחָנִים, וְחֻבֵּל
לְבַזְבֹּז לָךְ אֶת יְמֵי הַנְּעוּרִים בְּחֻטָּאִים וְכוּ'. וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם
שָׁמַיִם, וְאִזּוֹ תִזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, בְּנִים קְדוּשִׁים, אֲשֶׁר
מִתְאִימִים לְאַבוֹתֶיךָ, וְלְאַבוֹת אֲבוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמֵחָה הִיא הַרְפוּאָה
לְכָל, וְמִי שֶׁתָּמִיד שְׂמֵחַ, הוּא מְצַלֵּחַ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי,
וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְנַצֵּל אֶת יְמָיו בְּשִׁמְחָה, כִּי חֻבֵּל לְבַלּוֹת אֶת
הַיָּמִים הַטּוֹבִים בְּהֻבֵּל וּבְרִיק שֶׁל עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת. עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי

אֲשֶׁר י"ז תכא בַּנַּחַל רכא
יש לך פחות עצומים, אף העצבות והעצלות מעלימים ומסתירים
את נשמתך הטהורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תכא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' אב ה'תנשא.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין זו עצה
להתאבד, חס ושלום, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכי למצא את בן
זוגך האמתי, ועוד תזכי לילדים חיים וקיימים, העקר תקחי את
עצמך בנדיוך, ואל תחיי כל-כף ביאוש. ראוי ונכון לך לשמע בכל
יום כלי זמר, אשר דבר זה יוציא ממך את המרירות והעצבות
שנכנסה בך.

אל תהיי ברגנית, והשדוף הראשון שיציעו לך — תקחי,
ותתחנני לשם שמים, ואז תראי נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-
ברוך-הוא.

היה טוב מאד, ששהורים יבדקו את המזוזות בביתם, אם הן
כשרות, כי רב הצרות בבית הן כשאין מזוזות כשרות בבית, וכן
טוב שהאבא יניח בכל יום תפלין כשרות.

תשמרי מאד מה שאת אוכלת, שיהיו רק מאכלים כשרים,
ועל-ידי-זה תהיה לך רפואה שלמה בגשמיות וברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שָׂאתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.
רְאֵה לְעֵשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְעֵבֶר לִיבְנָאֵל, וְשֵׁם תִּצְלִיחַ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְלֹא יִחְסֹר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.
נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, שְׂתִזְכּוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלְיֹזִים,
וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְתִקַּח אוֹתָם מִיַּדִּינִי ...
דִּיקָא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וּבְאֵמַת זֶה תְּלוּי
בְּזָה, כְּפִי שֶׁהָאָדָם פּוֹגֵם בְּרוּחָנִיּוֹת, כֵּן יֵשׁ לוֹ צָרוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת; וְלִהְפֹּךְ
— כְּשֶׁאָדָם מְתַקֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת, לֹא חָסֵר לוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּבְפֶרֶט מִי
שֶׁמְקַלְקֵל אֶת בְּרִיתוֹ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, עַל־יַד־זֶה חָסֵר לוֹ הַרְבֵּה
בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְיֵשׁ לוֹ צָרוֹת רַבּוֹת, בְּבַחֲיִנַת (תְּהִלִּים לז, כב): "תְּמוֹתַת רְשָׁע
רָעָה", שֶׁהָרָעָה בְּעֲצָמָה מְמִיתָה אֶת הָרָשָׁע. וְעַל־כֵּן עֲצָתִי, שְׂתַקְנֶה
לְעֲצָמְךָ סֵפֶר "שְׂמִירַת־הַבְּרִית", וְתַעֲזֵב הַיִּטֵּב בְּהַקְדָּמָה, וְתַקִּים אֶת כָּל
מֶה שֶׁנֶּאֱמָר שָׁם, כִּי הֵם דְּבוּרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, תְּקוּנִים עַל חֲטָא

אֲשֶׁר י"ז תכד בַּנְחַל רכג

הַמְגִנָּה הַזֶּה, וְאִם תִּקְבַּע לְעֶצְמְךָ בְּכָל יוֹם קְבִיעוֹת בַּסֵּפֶר הַזֶּה, עַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַל מִפְּגַם-הַבְּרִית, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַפַּח יְקוֹשׁ שְׁנִפְלֹת אֱלֹו.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, וְאִם אֶפְשָׁר לְנִסֵּעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְעִיר אוֹמֵן, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתַקוּן הַנֶּפֶשׁ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה. עִם כָּל זֹאת רְאוּי לְךָ לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא נִפְלֹת בְּפַח עֵמֶק יוֹתֵר, כִּי נִתְנַדְּעַתָּ בְּזִמְנֵךְ, שְׁלִבְחֹור יֵשׁ אִשָּׁה וְיִלְדִים, וְהוּא רַק מִנְצִיל אוֹתְךָ.

רְאֵי לְנִתְקַ מִמֵּנוּ אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים, וְשְׁלֹא תִהְיֶה לְךָ שׁוּם שְׂיִכוּת אֱלֹו, וְשְׁלֹא תִהְיֶה לְךָ עָלְיוּ שׁוּם רַחֲמָנוּת כָּלֵל, כִּי הוּא סֶתֶם אַכְזָרִי, וְנִצֵּל אוֹתְךָ בְּחַנּוּם.

רְאֵי לְקַבֵּל עַל עֶצְמְךָ לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְאֲזוּ תִרְאֵי אֵיךְ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמָר עָלֶיךָ, וְתִדְעֵי שֶׁהַשְּׁבֵת הִיא בֵּת זִוְגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל (בְּרֹאשִׁית רַבָּה, פְּרֻשָׁה י"א, סִימָן ח'), וּבְזִכְרוֹת שְׁמִירַת שְׁבֵת, תִּזְכְּרֵי לְמַצָּא בֵּן זִוְג הַמְּתָאִים לְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּכְרֶף-וּמִיד אַחַר קְבִלַת מַכְתְּבֵי זֶה, תִּמְצָאֵי בְּחֹור מְתָאִים, וְתִתְחַתְּנֵי עִמּוֹ, וְאֵל תִּהְיֵי בְּרַחֲמֵיךָ, וְאֲזוּ תִצְלִיחֵי בְּחַיֵּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מֵצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ
לְדַעַת, כִּי עָקֵר שְׁלֵמוֹת הָאָדָם — לְהַפְּךָ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה אֶל
שְׂמִיחָה וְאֲשֶׁר אֲמַתִּי. וְעַל־כֵּן רָאִי לְעַבְדְּךָ עַל נִקְדַּת הַשְׂמִיחָה, וְתַרְגְּלִי
אֶת עֲצֻמְךָ לְשִׁמְעַת כָּלִי זְמֵר, וְאֵל תִּמְשָׁכִי אֶת עֲצֻמְךָ אֶל הַצַּעַר
וְהַמְּכַאֵב, כִּי תַהֲלֶה לְאֵל, אֶת בַּחוּרָה מְצַלַּחַת, וּבְנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

רָאִי לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת־קִדְשׁ כְּהַלְכָתוֹ, וְאִזּוֹ הַשְׁבֵּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ,
וּבְזִכּוֹת שְׂמִיּוֹת שְׁבֵת תִּזְכִּי לְמִצְאָת בֶּן זִוְגֶךָ הָאֲמַתִּי, כִּי הַשְׁבֵּת
הִיא בֵּת זִוְגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכִּי לְמִצְאָת אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הָאֲמַתִּי (בְּרֵאשִׁית
רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן ח'), וְתַצְלִיחִי בַחֲיִיךָ, וְתוֹלִידֵי בָנִים וּבָנוֹת חַיִּים
וְקַיָּמִים.

הַעֲקֵר רָאִי לֹא לְהִיּוֹת בְּרַרְנִית.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר י"ז תכז בְּנַחַל רַכָּה

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתְּפִלִּין שְׁלֶךְ יִהְיוּ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְתִקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְאִז תִּצְלִיחַ בְּרַבְרָךְ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַמִּפְתָּח לְהַצְלָחָה הִיא הַשְּׂמִיחָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁמּוֹסֵר נַפְשׁוֹ עַל מִצְוֹת הַשְּׂמִיחָה, וְהַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקֹר בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְדִיקָא עַל-יַדֵּי שְׂמִיחָה תִּצְלִיחַ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ עִם הַחֲמִשִּׁים שְׁקָל לְפִדְיוֹן.

יְעֹזֵר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּרוּ לְהוֹלִיד זָרַע שֶׁל קִימָא. הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ לֹא לָרִיב, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי הָרִיב בְּבֵית הוּא סֵם הַמְּוֹת, וְצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד מִמַּחְלָקֶת וּמִמְרִיבוֹת, אֲשֶׁר הוֹרֶסֶת אֶת הַבַּיִת לְגַמְרֵי.

אוֹדוֹת הַסְּתַכְּלוֹת בְּרָאִי אִם הַתְּפִלִּין מְנַחִים עַל הָרֵאשׁ כְּסִדְרָן, אִין מְנַהֲגֵנוּ כֶּף, וּכְבֹר יְדוּעַ בְּפוֹסְקִים, כִּי יֵשׁ מְקוֹם בְּרֵאשׁ לְהַנִּיחַ שְׁנֵי תְּפִלִּין, וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ אִם הֵם זְזִים קֶצֶת מִן הַמְּקוֹם, אִין בְּזָה שׁוֹם דְּבָר, וְהֵן סֵתָם חֲמָרוֹת יִתְרוֹת.

רְאוּ לְעֵבֶר לְגוֹר לְיִבְנָאֵל, וְשֵׁם תִּנְשְׁעוּ בְּזָרַע שֶׁל קִימָא, וְכֵן תִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי מִי שִׁיְגוֹר בְּיִבְנָאֵל, בְּטוֹחַ שְׂיִהְיֶה לוֹ שְׂפַע רוּחָנִי וְשְׂפַע גִּשְׂמִי.

ראה לקבע לעצמך שעור קבוע בלמוד 'עין יעקב', כי הלמוד
באגדות חז"ל מכניס יראת שמים לאדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תכח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' אב ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך, שאתה זוכה להפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם תמצית
דברי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין למעלה מזה בתקון הברית. ומי
שיודע שהוא פגום בברית, עליו למסור את נפשו להפיץ את
הקונטרסים החדשים, ולקרב את נפשות ישראל אליו יתברך. ובזה
שמקרבים את נשמות ישראל אליו יתברך, על-ידי-זה זוכים לתקון
הברית אמת. וכמוכא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד בסופו), בסוד
(ירמיה טו, יט): "אם תוציא יקר מזולל", עין שם; כי תקון קרי הוא
לקרב בני אדם לעבודת השם יתברך.

נא ונא ראה להיות רגיל בגרסת משניות, ואם תוכל לחטף בכל
יום כמה פרקים משניות — אין למעלה מזה, כי משנה אותיות
נשמ"ה, וזוכה לזכך את נשמתו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' אב ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ו"ל, וּבִפְרָט בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁר שָׁם תִּמְצָא מְרֻגָּז לְנִפְשֶׁךָ. תִּהְיֶה קְבוּעַ לְלַמֵּד וּלְעֵינַי כַּמָּה מִכְתָּבִים בְּכָל יוֹם, וּבִפְרָט בַּחֲלֵק הַחֲדָשׁ אֲשֶׁר הִדְפִּיסוּ עֲכָשׁוּ עִם נִקְדוּת.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַתְּקוּן לְכָל הַחֲטָאִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִפְרָט עַל פְּגָם־הַבְּרִית, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל מִהַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה, שְׂבָא עַל־יַדֵּי הַקְּלָפָה הַנִּקְרָאת לִילִית, עַל שֵׁם הַיְלָלָה, אֶלָּא עַל־יַדֵּי מַדַּת הַשְּׂמִחָה. וְעַל־כֵּן עָשָׂה מַה שִׁתְּעִשֶׂה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִמְסֹר אֶת נַפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה. וְרַבְּנֵינוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר שְׂמִחָה הִיא תְּקוּן הַבְּרִית, וּמִי שִׁזְוָכָה לְשִׁמְחָה, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגָם־הַבְּרִית (עֵינֵי לְקוּטִי־מוֹהַר"ו, חֵלֶק א', סִימָן קס"ט); וְאֵינִי לָךְ עוֹד דְּבָר שְׂבָא לְאָדָם כָּל־כַּף קָשָׂה כְּמוֹ מַדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי טֹבַע שֶׁל הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ אֶל הָעֲצָבוּת וְהָעֲצָלוּת. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה וּמִסִּירוֹת נִפְשׁ נִקְרָאת בְּפִעַל מִמֶּשׁ, שְׂכָל מַה שִׁיָּבוֹא אֵלֶיךָ הַסִּמְ"ך־מ"ם, וְיִרְצֶה לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ, כְּאֵלּוּ אִתָּה הֵכִי גְרוּעַ בְּעוֹלָם, תִּלְעַג לוֹ, וְתִדְעַ כִּי הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת־רוּחַ, וְתִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גְדוֹל כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, רַבִּי הַמְּבִין אוֹתָנוּ, אֲשֶׁר־נוּ מַה טוֹב חֲלִקְנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי מִגְדֹּל אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמֵּידי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם
וַיִּצְיָלֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגְעָה וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזָּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְתִדְעוּ, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַהַצְלָחָה בְּזֶה הָעוֹלָם — כְּשִׁזְזוּכִים
לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ. וּכְשֶׁאַדָּם
מַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאַמוּנָה, אָז הוּא שְׂמוֹר מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים
וּמִכָּל מִינֵי מִשְׁחִיתִים, וְאֵין הַסְּמִ"ךְ-מ"ם וְהַקְּלָפוֹת יְכוּלִים לְנַגֵּעַ בּוֹ;
כִּי בְּאַמַּת הַמֶּאֱמִין הָאֱמֵתִי, אֲשֶׁר מֵאֲמִין, שְׂבָכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם
אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהוּא בּוֹדֵאֵי נִמְצָא, וְאֵין זוּלָתוֹ נִמְצָא, הוּא מִמְשִׁיךְ
עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו אֹרֶךְ אֱלֻקוֹת, וְחֵי חַיִּים טוֹבִים
וּנְעִימִים; כִּי אֵין לָךְ עוֹד טוֹב וּנְעִימוֹת בְּחַיִּים כְּמוֹ הַמְּשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ אֹרֶךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שִׁינְדֵּעַ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵךְ בְּעַל-הַיְבִית
שֶׁל הָעוֹלָם, וַיֵּשׁ בְּעַל בְּחִירָה לְבִירָה, לֹא-כֵן הַסְּמִ"ךְ-מ"ם וְהַקְּלָפוֹת,
הֵם הַמְּעַלְיָמִים וְהַמְּסַתִּירִים אֶת אֱמֵתוֹ מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְלִכֵּן אִם
תִּחְזְקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתַכְנִיסוּ אֶת עֲצָמְכֶם
לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיוּ שְׂמוּרִים מִכָּל רָע, וְאֵף
אֶחָד לֹא יוּכַל לָכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ שֶׁהוּלָךְ לִי
בְּחַיִּים, שְׁנִזְזָה לְפִתּוֹחַ הַשָּׁנָה תְּלִמּוֹד תּוֹרָה "יְלָדֵי חֵן" כְּתָה א'.
וְחִכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קִיט:): אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם, אֲלֵא
בְּשִׁבִיל הַבֵּל תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. וּבְכַרְט כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל, אֲשֶׁר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָנוּ לְהַגִּיעַ לְכָאֵן, שְׁזָהוּ מְקוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא

מֵאֵד, חֶלְקוֹ שֶׁל נִפְתָּלִי, אֲשֶׁר דִּיקָא כָּאן יִתְגַּלֶּה מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, עֲלֵינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהֶקִים כָּאן תְּלִמּוּד תּוֹרָה עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל. וְתִדְעוּ, שְׁכַל זְמַן שְׂאִין לָנוּ תְּלִמּוּד תּוֹרָה, לֹא עֲשִׂינוּ שׁוּם דְּבָר. וְכַמְּאֲמָרָם ז"ל (שם): כָּל עִיר שְׂאִין בָּהּ תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִחֲרִיבֵין אוֹתָהּ; וּכְעוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים, אָנוּ רוֹאִים אֶת הַחֲרָבֵן בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי מַה שְׁנֹאֲרַע כָּאן בִּיבְנָאֵל כָּל הַשָּׁנִים, וְהַכֹּל מִפְּנֵי שְׂלֵא הָיוּ בָּהּ תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שְׁלֵמְדוֹ בָּהּ תּוֹרַת ה'. וְלִכְּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מֵאֵד מֵאֵד אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַחַד וְאֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטִיּוֹת, שְׂעִיזוּר לִי לְהוֹצִיא מִהַפֶּחַ אֶל הַפֶּעַל, שְׂיִהְיֶה הַשָּׁנָה תְּלִמּוּד תּוֹרָה, כִּי כָּל נִסְעֵתִי שְׁנֹסַעְתִּי אֲלֵיכֶם הַפְּעַם הַיְתָה אֵךְ וְרַק בְּשִׁבִיל לְהֶקִים תְּלִמּוּד תּוֹרָה, וְאֲנִי קִבַּלְתִּי עַל עֲצַמִּי לְשַׁלֵּם אֶת שְׂכָר הַמְּלַמֵּד, וְאֵךְ שְׂאִי שְׁקוּעַ בְּחֻבּוֹת, עִם כָּל זֹאת הוֹלֵךְ לִי מֵאֵד בְּחַיִּים, שְׂיִהְיֶה שֵׁם תְּלִמּוּד תּוֹרָה כָּשֶׁר, כְּמוֹ שְׁקִבְלָנוּ מִדּוֹר דּוֹר עַד קִבְּלַת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינִי עַל-יַדֵּי מֹשֶׁה רַבְּנוּ. נָא וְנָא רְאוּ לְעִזּוֹר לִי לְמַצֵּא מְקוֹם מִתְּאִים, כִּי אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שְׂעִדִּין אֵין לָנוּ מְקוֹם, לֹא הָיִיתִי נוֹסֵעַ לְשָׁם, כִּי דְּבָר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שם): אֵין מְבַטְּלִין תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אֶפְלוּ לְבַנְּנֵן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ; תִּתְּאָרוּ לְעֲצָמְכֶם, צְרִיכִים פּוֹעֲלִים לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וַיֵּשׁ יְלָדִים שְׂמוּכָנִים לְעִזּוֹר, עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שְׂאִין מְבַטְּלִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן בְּעִבּוֹר זֶה. מַה לְעֲשׂוֹת?! הַסֵּמ"ך-מ"ם אֹרֵב עֲלֵינוּ מֵאֵד מֵאֵד בְּכָל מִינֵי מְסִירוֹת, וּבְפִרְט עָלֵי, שְׂשׁוּפָךְ אֶת דְּמֵי, וְהוֹלֵךְ אֶל רַבָּנִים וּמְשִׁמִּין אוֹתִי מֵאֵד מֵאֵד, אֲשֶׁר בְּאַמַּת אִם הָיִיתִי רַק מְסַפֵּר לְכֶם מְעַט אֶחָד מִינֵי אֶלְךָ, הָיִיתֶם נִבְהָלִים וְנִשְׁתַּוְּמָמִים אֵילוּ כַחוֹת שֶׁל טְמֵאָה יֵשׁ לְאָדָם הַזֶּה בְּכַח הַשְׁכָּנוּעַ שְׁלוֹ. וְתִהְיֶה לְאֵל, אֵינִי מִתְּפַחַד מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְאֲדַרְבֶּה אֵין כַּחֲנוּ אֶלָּא בְּפֶה, וְאֲנִי הוּא הַמְּצִוֶה לוֹמַר בְּכָל יוֹם אַחַר תְּפִלַּת "עֲלֵינוּ" מְזִמּוֹר ק"ט, וְזֶה עַל-פִּי הַנְּהַגַת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, שְׂהַתְּנַהֵג עִם הַמְּתַנַּגֵּד שְׁלוֹ. שְׂמוּ שְׂמִים! יֵשׁ בִּיבְנָאֵל נְשִׁים חִילוּנִיּוֹת טוֹנִיסְאִיּוֹת וְתִימְנִיּוֹת וְכוּ', שְׂאָמְרוּ לִי בְּפִרוּשׁ, שְׂהֵן מוּכָנוֹת לְלֶכֶת לְמִקְנֶה, אִם רַק הָיְתָה הַמִּקְנֶה נִקְיָה, וּמִחַמַּת שְׂאִין זֶה כָּף, הֵן אֵינָן הוֹלְכוֹת כָּלֵל, הָיִשׁ עוֹד מְקוֹם פְּנוּי בְּשָׂמִים, שְׂתַעֲלֶה צַעֲקַתְנוּ וּבְקִשְׁתָּנוּ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ?! אֵיךְ רָשַׁע מְרָשַׁע כְּזֶה יָכוֹל לְהַסִּית וּלְהַדְרִיחַ

את תושבי המקום נגדי, ואיך יכול אכזר כמותו להסית רבנים כנגדי, אדם שאינו עושה שום דבר בשביל הדת, זה ימים ושנים שגר שם, עד שעשה מהעירה עיר הנדחת, רחמנא לישזבן, ועכשו שאנחנו רוצים לפתח חדר הוא שם לנו רגלים בכל הכוונים.

לכן אבקש אתכם מאד מאד, אחי ורעי היקרים! עשו עמדי את החסד הזה, ותפשו למעני חדר גדול או שני חדרים בעבור תלמוד תורה "ילדי חן" פתה א', ואם לא תעשו זאת, יהיה לי ההכרח לבוא בעוד שבועים אליכם, ולסדר את זה בעצמי, כי חכמינו הקדושים אמרו (שם): "אל תגעו במשיחי" — אלו תינוקות של בית רבן, ובזה דיקא תלוייה הגאולה. ובפרט שיהיה תלמוד-תורה כשר ביבנאל, ועל-כן עשו נא עמדי חסד כל אחד ואחד, ותשתדלו למצא לי מקום אחר, כי אני רוצה שזה יהיה בבנין נפרד לגמרי, וזה הולך לי ממש בחיים, שיהיה לנו חדר כשר ביבנאל, ואף שאני יודע, שהסמ"ד-מ"ם הרשע סדר אותנו עוד פעם, ולקח מאתנו את בית-הספר, אשר אין שם רק שלשים ואחד ילדים מתושבי המקום, וזה ברור! עם כל זאת לקח את זה מאתנו, ומסר את זה לגורמים זרים, והכל כדי לנגח בנו, תדעו, שאיני מפחד ממנו, ואפלו שיוציא כל מיני חתימות מרבנים עלי, אני אגלה ואפרסם בכל העולם כלו את מעשי תעתועיו, ויש לי כבר חמר כבד עליו, אף חבל לי מאד לבלות את הזמן היקר בשביל זבל כזה, אבל מה נעשה, תדעו, כי חנוף הוא אישון העינים, וכמו שלא משחקים עם אישון העינים, כך אסור לשחק עם חנוף הבנים והבנות, ואנו צריכים למסר את נפשנו בפעל ממש, שיהיה חנוף נפרד, בנות לחוד ובנים לחוד, ואל יטעה אתכם יצרכם כאלו בגיל קטן עדין לא נורא ללמד בבית-ספר מערב, תדעו, שזה שקר וטמא מטמא מדבר דבר כזה, מה נעשה? בעוונותינו הרבים, בבית הספר הדתי לומדים שם עד פתה ד' מערבים בנים ובנות וכו' וכו', והרשע הזה רוצה לסכסך בינינו. תדעו, שאנחנו אף פעם לא נהיה מסכסכים עם אף אחד, אנחנו מפירים היטב את מחשבותיו הטמאות והזדוניות, הוא רוצה רק לסכסך אותנו עם חסידיות אחרות, אף אנחנו אף פעם לא נהיה

אֲשֶׁר י"ז תלא בנחל רלא

בְּמַחְלֶקֶת עִם אֶף בֵּר יִשְׂרָאֵל, הָאָדָם הַזֶּה הוּא רוֹדֵף וּמוֹסֵר, וְאֲנִי מוֹכֵן לְלֶכֶת אִתּוֹ לְדִין תּוֹרָה וּלְבֵית מִשְׁפָּט, וּלְסַפֵּר אֶת כָּל מַעֲשָׂיו הַמְזוּעָזְעִים.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם עוֹד פַּעַם אִישִׁית מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לְמַצָּא מְקוֹם, וְאִם לֹא תִמְצְאוּ, אֲזִי אֲנִי מוֹכֵן לְבוֹא בְּעוֹד שָׁבוּעִים, וּלְסַדֵּר אֶת זֶה בְּעֶצְמִי.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּלָכֶם עַל הַצְּלָחָתִי — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְכֵן עַל בְּרִיאוֹתַי, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהָעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁיֵשׁ לִי מִזֶּה שְׂאֲנִי רוֹאֶה אִיךָ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְצַלִּיחַ עִם מְזֻמּוֹתָיו הַטְּמָאוֹת לְהִטְעוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּאֵלוֹ אֲנִי הַרוֹדְפִים וְהוּא הַנְּרֻדֵף, דְּבַר שְׁמַצְחִיק מִצַּד אֶחָד, וְגוֹרֵם לְבִכּוֹת מִצַּד שְׁנַי, אָדָם שְׂאֵינּוּ עוֹשֶׂה שׁוֹם דְּבַר בְּשִׁבִיל הַיְהֻדוּת, אוֹי לְאוֹתָהּ חֶרְפָּה וְאוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, וְאֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי תְפִלָּה וּבִקְשָׁה, יִגִּיעַ לוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ מַה שְׁמַגִּיעַ לוֹ, וְתִדְעוּ שְׂאֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר, וּכְבֹר הָיָה לְעוֹלָמִים דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וְנִעְקְרוּ מִן הָעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָת מִכֶּם, שְׁתַּצְלִיחוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתִרְווּ רַב נַחַת מִיְלְדֵיכֶם.

נָא לְמִסֵּר אֶת מִכְתָּבִי זֶה גַם לְנִשְׁוֹתֵיכֶם, כִּי גַם אֲלֵיהֶן נֹאמֵר כָּל הַמִּכְתָּב הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תלא

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסַדֵּר דְּבָרִים, ו' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי עכשו את מכתבך.

הנה אני חזק בהבטחתי, שהבית יהיה שלך, אם לא תהיה בטלן וכו', אזי הבית יהיה שלך, כי בזה העולם לא צריכים להיות בטלן, כי הקדוש-ברוך-הוא עוזר לכל אחד ואחד, רק צריכים קצת חכמה, והרבה תפלה ובקשה, רחמים ותחנונים ממנו יתברך, כי בלא זה, זה לא הולך, אפילו שיהיה החכם הכי גדול, אבל בלי תפלה זה לא מועיל, אבל מצד שני צריכים גם חכמה, ולהבין עסק וכו', ולכן אם תתנהג כך, הבית יהיה שלך, ואני חוזר ומדגיש, ואם יחסר מכם הנ"ל — החסרון כך וכו'.

בענין הגן, דברתי עמך, שטוב מאד שישאר אצלך, מאחר שפבר התחלת בזה, אבל בענין החדר, לקחתי את זה על עצמי, ואני אוחד מזה כמו מאישון עיני, כי אם לא פעלתי בחיי שום דבר רק שהקמתי חנוך בשר ביבנאל, זה חלקי מפל עצמי. ועל-כן את החדר אני רוצה להחזיק בעצמי, ואני מוכן לשלם למלמד. ולמעשה קבלתי על עצמי לשלם את משכרת המלמד, ואני מוכן לשלם שכר דיירה העקר שהחדר יהיה פחת הנהלתי, כי זה הולך לי בחיים, ואני רוצה שאף אחד יתערב בחדר וכו', וסהדי במרומים, שעדין אין בידי לפרטה אפילו פרוטה אחת בשביל החדר, אני כבר איני מדבר מעור שבת, עם כל זאת הקדוש-ברוך-הוא עושה עמי נסים ונפלאות למעלה מדרך הטבע, ואיני מתחרט כרגע, על אף גדל הצרות והיסורים והסבל שאני סובל מפל הצדדים, ובפרט עכשו, שמטלפנים לי כל מיני רבנים וביניהם ... וכלם באחת, שאעשה עמו שלום, וזה חלול השם וכו' וכו', ומפחידים אותי, שישמיצו אותי בכל העולם פלו, ואני באחת, שלא אזוז מנקדתי, כי הנה אני שומע מנשים חילוניות ביבנאל, שמוכנות ללכת למקנה, אם היתה מקנה נקיה וכו' וכו', שמו שמים על דבר כזה! שאני צועק להם שזה רשע מרשע, קל שבקלים, מכשיל את הרבים וכו' וכו', והפל נופל על אזנים אטומות, כי כלם באחת, שמעו את הצד שלו בלבד, ועל סמך זה החליטו, שאני הבעל מחלקת, ואני המסית ומדיח, רחמנא לישזבן, ואם היית יודע כמה טרטורים וכמה מכתבים של

רַבָּנִים וְטִלְפוּנִים שְׁאֵנִי מִקְבֵּל מִפֶּה וּמִשֵּׁם וְאִיוּמִים שִׁיחֲרִימוּ אוֹתִי, הֵייתָ נִבְהַל וְנִשְׁתַּוְּמָם, וְאֵנִי עוֹשֶׂה לְעֲצָמֵי אֶת הַחֲשׁוֹן פְּשׁוּט — בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הִבֵּאתִי לִיבְנָאֵל קָרוֹב לְחַמְשֵׁים מִשְׁפָּחוֹת, וְאֵנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיכְנֶסוּ לְגוּר פֶּה בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא חֲמִשׁ-מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְאֵף שְׁזָה נִרְאָה חֲלוּם, אֲבָל תְּהִלָּה לְאֵל, הַחֲלוּם יִתְגַּשֵּׁם, וְעוֹד תִּהְיֶה עִיר תּוֹרָה וְתִפְלָה, עִיר שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, עִיר שֶׁל אֱהָבָה, עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם, שְׁעוֹמֵד עָלֶי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִמֶּשׁ מִלְחָמָה פָּנִים בְּפָנִים, וְאֶמְרֵתִי לְעֲצָמֵי עַל-כֹּל-פָּנִים אִם לֹא הֵקֵם חֲדָר כָּשֶׁר, עֲדִין לֹא עֲשִׂיתִי שׁוּם דְּבָר, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ תַכְמִינֵנוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת קִיט): כֹּל עִיר שְׁאִין בָּהּ תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן מִחֲרִיבִין אוֹתָהּ; וְזֶה הָיָה הַחֲרָבֵן כִּאֵן בִּיבְנָאֵל תִּשְׁעִים שָׁנָה, חֲרָבֵן גְּשָׁמִי וְחֲרָבֵן רוּחָנִי, רַחֲמָנָא לִישׁוּבֵן, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שְׁאֵנִי רוּצָה לְבַנּוֹת עִיר בְּרֶסֶלֶב, הַדְּבָר הַרְאִישׁוֹן אֵנִי רוּצָה לְקַחַת אֶת הַחֲדָר "יְלָדֵי חֵן" תַּחַת חֲסוּתִי, וְאֵנִי אֲנִי אֵנִי אֶת זֶה בְּעֲצָמֵי, וְזֶה הוֹלֵךְ לִי מִמֶּשׁ בַּחֲיִים, וְשׁוֹב פֶּעַם אֶת הַגֵּן תִּמְשִׁיךְ לְנִהַל כְּמוֹ שְׁאַתָּה רוּצָה, אֲבָל הַחֲדָר זֶה לִי בְּנִפְשִׁי, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה הֵייתִי אֲצִלְכֶם, כְּדֵי לְסַדֵּר חֲדָר, וְתִהְיֶה לְאֵל, זְכַנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם מְלַמֵּד הַגּוֹן, וְאֵנִי מְקַבֵּל עָלַי אֶת כָּל הַחֻבוֹת וְכָל הַטְּרָחוֹת שֶׁתְּלוּיִים בָּזָה, הַעֲקָר שִׁיְהִיָּה חֲדָר, לְכֵן מֵאֵד רְצִיתִי שִׁיְהִיָּה בְּמָקוֹם אַחַר לֹא בְּיַחַד עִם הַגֵּן, כִּי אֵינִי רוּצָה, שִׁיְתַעַרְבוּ הַהוֹרִים בְּעֵנֵן הַחֲדָר, כִּי זֶה אִישׁוֹן עֵינֵי מִמֶּשׁ, וְאֵנִי לֹא אֶחְזוֹר מִנְקֻדָּתִי שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יַעֲשֶׂה מֵה שִׁיעֲשֶׂה, לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר וְכוּ'.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר דְּבָרִים, ז' אָב ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֵד בְּאֵתִי לְחִזְקָךְ וּלְעוֹרְרָךְ, שְׁלֵא תִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
 שְׁבַעוּלָם, וְתִמְשִׁיף לְעַבֵּד בְּצַרְכְּנִיָּה, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם גֹּרֵם וְכוּ'
 וְכוּ', כִּי אִף אֶחָד אֵינּוּ יָכוֹל לְעַשׂוֹת לְךָ שׁוּם דְּבָר, אֲתָה רַק תִּהְיֶה
 עֶקֶשׁן גְּדוֹל, וְשִׁמֹּר מְאֵד מִחֻבּוֹת, תִּשְׁלַם תָּמִיד לְסִיטוֹנָאִים, וְכָךְ
 תִּצְלִיחַ וְתִשְׁגָּשֶׁג, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּע, וְגַם לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִהְיֶה
 טוֹבָה גְּדוֹלָה מְזָה, וְלֹא רַק זֹאת, אֲלֵא כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם יִצְטָרְכוּ
 לְבוֹא אֵלֶיךָ, כִּי עַל-יְדֵי שְׁאֲתָה תִנְצַל אֶת כְּשִׁירוֹנוֹתֶיךָ בְּעַסְקִים וְכוּ',
 עַל-יְדֵי-זֶה תִצְלִיחַ וְכוּ', וְכֻלָּם יִצְטָרְכוּ לְבוֹא אֵלֶיךָ, וְזֶה יִהְיֶה הַשֵּׁג
 גְּדוֹל מְאֵד וְכוּ'. הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת עֶקֶשׁן גְּדוֹל מְאֵד, כִּי תִדַּע, אֲשֶׁר
 אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת וְכוּ' וְכוּ', וּמִמֶּשׁ מִפְּעִיל
 עָלָיו לְחִץ גְּדוֹל שֶׁיִּפִּיל אוֹתְךָ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חִזֵּק
 וְאַמִּיץ מְאֵד, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. רְאֵה לְשַׁפֵּר וּלְיַפּוֹת
 אֶת הַחֲנוּת מִסְבִּיב וּבִפְנֵים וְכוּ' וְכוּ', בְּאַפֵּן שִׁיְהִיָּה לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת,
 שִׁישׁ לְבָרְסֻלְבִים סוּפְרִמְרִקֵט בִּיבְנָאֵל וְכוּ'. וְאַתָּה יָכוֹל לְהַגִּיד בְּשִׁמִּי
 לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי זֶה קָלְפָה עֲצוּמָה, הַתְּגַשְׁמוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
 בְּאֵדָם, וְאֲנִי סוֹבֵל מִמֵּנוּ בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ, שִׁיִּצְא
 עִם תְּעַמּוּלָה שֶׁל רַבָּנִים נִגְדֵי וְכוּ', וְאֲנִי לֹא מִתְפַּעֵל — לֹא מִמֵּנוּ
 וְלֹא מֵהֶם, וְאַפְלוּ שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ יִהְיוּ כְּנִגְדֵי, אֲנִי מִתְפַּעֵל מֵהֶם.
 וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חִזֵּק וְאַמִּיץ מְאֵד מְאֵד, וְכֵן תִּהְיֶה מוֹכֵן עִם
 פְּנִקְסִי קְבֻלוֹת וְחֻשְׁבוֹנוֹת בְּרוּרִים, כִּי הִרְשָׁע הִזָּה הוּא 'מוֹסֵר', וּפְתָאֵם
 יָכוֹל לְהִבִּיא אֵלֶיךָ וְכוּ', וְכָךְ יִהְיֶה לְכֶם הַכֵּל כְּתוּב וְחֲתוּם בְּסִפֵּר,
 עַל-יְדֵי מְנַהֵל חֻשְׁבוֹנוֹת, וְזֶה כְּדָאִי וּמִשְׁתַּלֵּם, כִּי הִרְשָׁע מְרִשָּׁע הִזָּה
 לֹא יָנוּחַ וְלֹא יִשְׁקֹט, עַד אֲשֶׁר ... בְּשִׁבִיל זֶה עָלִינוּ לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם
 אַחַר כָּל תְּפִלַּת 'עָלִינוּ' מִזְמוֹר ק"ט, עַד שֶׁנִּרְאָה בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר
 וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שִׁישׁ לִי, מָה שֶׁהִרְשָׁע מְרִשָּׁע הִזָּה עוֹשֶׂה לִי, וּמִסִּית
 וּמְדִיחַ אֶת כְּלָם נִגְדֵי, וּמִי יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה וְכוּ' וְכוּ', (הִיָּה לֹא תִהְיֶה),
 עִם כָּל זֹאת דַּעֲתִי נְחוּשָׁה, שְׁאֲנִי לֹא אֶעֱזֹב אֶת נִקְדָּתִי, וְאֲזַכֶּה לְבַנּוֹת
 עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְיִכְנָסוּ לְגוֹר בָּהּ לְכָל הַפְּחוֹת חֲמִשׁ-מֵאוֹת
 מִשְׁפָּחוֹת, וְאִף שְׁזָה נִרְאָה חֲלוּם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַחֲלוּם מִתְגַּשֵּׁם מְדִי

אֲשֶׁר י"ז תלג בְּנַחַל רְלָה

יום ביומו, ורואים נסים ונפלאות, איך שהקדוש-ברוך-הוא מחזק אותנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה ... גרו יאיר, לא לבזבז את הזמן היקר, רק תחטף בכל יום חק ולא יעבר ח"י פרקים משניות, וזה יחזיק אותך. וכן ראה ללמד בכל יום פרשה חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתזכה לסיים בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום. וכן ראה ללמד הלכה, אם אפשר 'בן איש חי' מפרשת השבוע, ויתר הזמן ראה לעזור לאביך, גרו יאיר, בחנות.

י"ז תלג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ז' אב ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מסתדר בכל הענינים, ובפרט בענין פרנסה, שתוכל לעבר לצפון. העקר ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך. ואני מבטיחך, ברגע שתפנס ליבנאל, תעלה מעלה מעלה, כי מי שיפנס לגור ביבנאל, תהיה לו הצלחה ברוחניות ובגשמיות.

נא ונא ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותגלה לו יתברך את כל מה שמעיק לך, כי האדם צריך להרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך כאשר ידבר האיש אל רעהו והבן אל אביו; כי באמת אין לנו אף אחד בזה העולם, רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ומי שמרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, הרי הוא מצליח בין בגשמי ובין ברוחני. ועל-כן עשה מה שתעשה, העקר שתהיה חזק

וְאִמִּיץ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת — לְדַבֵּר וְלִשְׂיחַ אֶת כָּל לִבִּי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

בְּעֵנִיץ כְּבוֹד אָב וְאִם, בְּיִדְאֵי הִיא מְצוּהָ רַבָּה מְאֹד מְאֹד, וְהִיא חֲמוּרָה שְׁבַח־מִוְרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו'), אֲכַל מִפְּנֵי דִרְכֵי שְׁלוֹם מִתָּר לְשָׁנוֹת, וּבְכֹרֵט שְׁסֹפְכוֹ אוֹתָךְ בְּחֻבּוֹת בְּחֻנָּם, שְׂאֵתָה צְרִיף לְשֵׁלֶם בְּכָל שְׁבוּעַ וּבְכָל חֲדָשׁ דְּמִי עֲרֻבוֹת, אֲשֶׁר זֶה כָּלֵל אֵינִי שִׁיף אֵלָיְךָ, וְעַל-כֵּן אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רְאֵה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם לְמוֹדֵי תוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ שִׁיור כִּי אִם הַתּוֹרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתְּמִיד בְּכָל יוֹם בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְגַצַּח נְצַחִים.

רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְאִז תִּצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּךָ; כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם, כְּדִי שְׂתַתְּעֲשְׂרוּ].

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תלד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר דְּבָרִים, ז' אָב ה'תּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְךָ.

אוֹדוֹת נְסִיעַתְךָ לְחוּץ לְאֶרֶץ, לְדַעְתִּי, רְאֵה לְחֻכּוֹת עַל-כָּל-פְּנִים חֲדָשׁ, כִּי אֵתָה צְרִיף לְעִשׂוֹת פְּדִיוֹן הַבֵּן, וְאִי אֶפְשָׁר לְךָ לְקַפֵּץ וְלְכַרֵּחַ עֲכָשׁוּ, כִּי מְצוּת פְּדִיוֹן הַבֵּן הִיא מְצוּהָ נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, חַד פְּעֻמִּית בְּחַיִּים, וְלֹא כָּל אֶחָד זוֹכֵה לָזֶה, כִּי לֹא כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ בֵּן בְּכוֹר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ בְּבֵן בְּכוֹר, עָלֶיךָ לְחֻכּוֹת עַד אַחַר הַפְּדִיוֹן הַבֵּן, וְגַם אִז צְרִיכִים לְהַתִּיעֵץ עִם יוֹדְעֵי דְבָר, אִם שִׁיף

דָּבָר פְּזֵה לְהוֹצִיאוֹ מִבֵּית-הַסֵּהַר וְכוּ', בְּיַד אֵי מַצָּוָה גְּדוּלָּה לְעֶסֶק בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים, וְלְהוֹצִיא אֲסִירִים מִבֵּית סֵהַר, וּבִפְרֹט שְׁנֵה אַחִיד הַקְּרוֹב אֵלֶיךָ, בְּיַד אֵי אֵינן מַצָּוָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְיַעַץ עִם יוֹדְעֵי דָבָר אֵיךְ עוֹשִׂים זֹאת וְמָה עוֹשִׂים, עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא רָאָה לְחַכּוֹת עַד אַחַר פִּדְיוֹן הַבֵּן.

הַעֲקֵר רָאָה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי תִדַּע אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד וְאָמַר (עֲנֵן שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), שֶׁהִבְעַל-דָּבָר מְנִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְאַרְכּוֹ וְלִרְחֻבּוֹ לְתַפְסֵ אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּמַצּוֹדָתוֹ, וְעַל-כֵּן גּוֹרֵם לָהֶם מַחְלָקַת בְּבֵית, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְכַשִּׁיל אוֹתָם בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, ה' יִשְׁמַר. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט): אֲוִקִירוּ לְנִשְׁיִכּוֹ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ] אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ; וְעַל-כֵּן רָאָה לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ בְּזָכוֹת חֲנָם, שְׁזָכִיתָ וְהִתְחַתַּנְתָּ, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, הַכֹּל עַל נְכוֹן, עַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּזָכוֹת זֶה, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַת, וְתוֹכַל לְקַנּוֹת דִּירָה בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוּת.

הַעֲקֵר רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְתִדְבַר עִם כָּלֵם רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְרָאָה לְלַכֵּת לְהַפְיֵץ אֶת אֹרֵךְ יָמֵינוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' לְסִדֵּר דְּכָרִים, ז' אָב ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַדוּ"חַ שֶׁל שְׁעוּרֵי תוֹרָה בְּיַבְנָאֵל.

מה טוב ומה נעים, אם הייתם מספרים קצת יותר באריכות את הסיום של מסכת אבות, ואת המסכה שעשיתם, ואם יש מזה תמונה — מה טוב ומה נעים, וכן רציתי שתודיעו על כל דבר של תורה ומצוות ומעשים טובים שאנו עושים, קיום מוסדות של צדקה וחסד שלנו ביבנאל צריך לפרסם, פי בעוונותינו הרבים, הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, לקח את עצמו עכשו בתעמולה, והולך מרב לרב, מעיר לעיר, ומכפר לכפר, ומישוב לישוב להשמיצני, כאלו אני זה שרודף "רב" בישראל, שמו שמים על זאת! המקנה התחיל לשפץ ועצר באמצע וכו', וכבר סגור כמעט חדש, וזה מטעמים שלו, שבין כך הולך לאסוף כספים בכל העולם כלו, ועכשו ספר לי אחד, שיש לו משלח באנגליה ומשלח בצרפת, שמסתובבים בעבורו בשביל צדקה, באמרו: "איזו מסירות נפש רב בישראל עושה, שמכניס משפחות חרדיות למקום חילוני" ... האם אין לצחק על זה?! ... או האם אין לככות על זה?! ... אנחנו עמלים ויגעים במסירות נפש להפית את השממה הרוחנית פה, והוא נתלה על זה, וכשם זה הולך ואוסף צדקה... וזה הטפוס של הרשע מרשע הזה.

מה אמר לך, ידידי היקר! הקדוש-ברוך-הוא נותן בי התחזקות, שאזכה לחזק את עצמי, כי אחרת אני יודע אם הייתי יכול להחזיק מעמד, ובפרט על-ידי רדיפות כאלה. ואני יודע שאחר פתיחת המקנה שלנו, מי יודע מה הרשע הזה עוד מוכן לעשות וכו' וכו', ואני מקנה, שעד אז תהיה ישועה לכלל ישראל.

נא ונא ראה לעזר לי בענין החדר בכל מיני מאמצים, הן להדריך את המלמד ... וכן בכל ענין השיף לחדר ראה לעזר, כי זו תהיה טובה לכל אנשי שלומנו ולכל המשפחות העתידות לבוא, כי אני רואה ושומע, שעפוב גדול אצל רבם פכלם, שרוצים להפנס לגור ביבנאל, וזהו מפני בעיית החנופה, ועל-כן הולך לי בחיים לפתח חדר ביבנאל, וזה יסוד מוסד על העתיד, ואם הכל ילך פשוטה עם פתח א', אקנה להקדוש-ברוך-הוא לפתח עוד השנה פתח ב'.

אֲשֶׁר י"ז תלו בַּנְחַל רלט

רְאֵה לְלַמֵּד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אֶת הַשְּׁעוּרִים, וְאֲנִי
אֶעוֹרֵר אֶת כָּל־שְׂיִמְשִׁיכּוֹ לְבוֹא אֶל הַשְּׁעוּרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׂפָכֵר נִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁחָחוֹת, בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת
בְּבִגְדֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל וּבְבִגְדֵי תַלְמוּד-תּוֹרָה "יְלָדֵי חֵן", וּבֵית-
סֵפֶר לְבָנוֹת "בֵּית פִּיגָא", שֶׁיְהִיוּ לָנוּ בְּנֵינִים מְשָׁל עֲצָמֵנוּ, וְשֵׁלָא
נִצְטָרְךָ עוֹד לְשִׁפְרָה פַּה וְשָׁם, וְאֲנִי מְקַנְהָ שְׂזָה יְהִיָּה, וְכֵן יְהִיָּה לָנוּ
אוֹטוֹבוֹס שְׁלָנוּ. הָעֵקֶר רְאֵה רַק לְחֻזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתְּהִיָּה
בֵּינֵיהֶם אֲהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת וְשָׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אוֹדוֹת שְׁאֵלְתְּךָ אֵיזוֹ מִסְכַּת לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים, לְדַעְתִּי, תִּתְחַיֵּל
לְלַמֵּד עִמָּהֶם מִסְכַּת בְּרָכוֹת, כִּי זֶה יַעֲנֶנּוּ אוֹתָם מְאֹד, וְשִׁיחֲזְרוּ עַל
זֶה בְּעַל-פֶּה.

י"ז תלו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' אָב ה'תּש"א.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמִחָתִי, שֶׁקְּבַלְתִּי עִכְשָׁו מִכֶּם
הַזְּמַנָּה לְחַתֻּנָּה, מִמֶּשׁ הַחִיּוּת אוֹתִי, כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, שְׂזִכִּיתִי
לְמִצָּא בֶּן זוּג לְאַחֻתְךָ, וְעִכְשָׁו זְכִיתִי לְמִצָּא לָךְ בֶּן זוּג, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּבָנִי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל יִלְךְ כְּשׁוֹרָה,
וְתִחִי חַיִּים נְעִימִים עֲרָבִים וּמְתוֹקִים.

אוֹדוֹת הַדִּירָה, אִם אַתְּ אוֹמְרַת שְׂזוֹ דִּירָה יְפָה מְאֹד, וְזֶה מוֹצֵא
חֵן בְּעֵינֵיכֶם, אֲזִי תִקְפְּצוּ עַל זֶה, כִּי לֹא טוֹב לְגוֹר אֲצֵל אַחֲרֵים וְכוּ',
וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהָאֵמָּה תִרְוָה רַב נַחַת מִבְּנֵה
וּמִשְׁתִּי בְּנוֹתֶיךָ, וְיִתְרַבּוּ לָהּ הַנְּכָדִים, וְיְהִיָּה לָהּ הַרְּבֵה נַחַת כָּאֵן
בְּיִבְנָאֵל.

נא וְנָא רְאֵי לְלִמּוּד כָּל הַהֲלָכוֹת הַשְּׂיָכוֹת לַחֲתֻנָּה, וּבַפְּרָט הַלְכוֹת
נְדָה אֲצֵל ... וְהַחֲתָן שֶׁלְּךָ ... שְׂיִלְמַד אֲצֵל הָרַב ... כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ,
כִּי אֲסוּר נְדָה הוּא בְּכָרֶת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל זֶה
מְאֹד מְאֹד, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂזַכִּיתֶם לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, אַתֶּם צָרִיכִים
לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְזֶהוּ רְצוֹן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְשֹׁמֵר עַל מְצוּוֹתָיו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' אָב ה'תּשׁ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי יוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ" הַגְּרָם
בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיכֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם
וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה
בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וְיִמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם אוֹר וְשִׁפְעַע וְזִיו מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲנִי תָּמִיד מְדַגֵּישׁ עַל חֻזֵק, כִּי מוֹהֲרֵינִי ת' ו"ל אָמַר: עַל
כָּל כְּפִית שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת, צָרִיכִים צִלְחַת מְלֵאָה שֶׁל הַתְּחֻזָּקוֹת, כִּי
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מֵהַ שְׁעוֹבֵר
— צָרוֹת וְקִטְנוֹת, יְרִידוֹת וְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, מִכָּל דְּבַר קִטְן הָאָדָם
נִחְלָשׁ וְנִשְׁבָּר לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן עַל כָּל כְּפִית שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת, צָרִיכִים
צִלְחַת מְלֵאָה שֶׁל הַתְּחֻזָּקוֹת... וְלָכֵן תָּמִיד אֲנִי מְחֻזֵּק אֶתְכֶם, וּבַפְּרָט
שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ עֲלֵינוּ וְשִׁנּוּי חֲרָק עֲלֵינוּ, וְעֲלֵינוּ לֹא
לְהַתְּפַעֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, רַק לְבָנוֹת בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ גְּדוּלָה קְהֵלָה קְדוּשָׁה
בְּיִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה דְּבַר הַפְּרוּךְ בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ, וְאֵף שְׁכּוֹאֵב לִי
מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲנִי מְדַבֵּר מִכָּאֵן וְאַתֶּם שָׂם, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ שְׁכֻרוֹן לְבִי, אֵיךְ שְׁאֲנִי רוֹצֵה כָּבֵד לְהַכְנִיס לְגוֹר שָׁם, וְהַכֵּל תְּלוּי בְּכַנְיָן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֵיךְ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְיִתְפּוֹצְצוּ הַחֲמוּמוֹת שֶׁסָּבְב עָלֵינוּ הַסֵּמ"ך-מ"ם וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, שְׁנֵהִיָּה רְגִילִים לְדַבֵּר וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, נִזְכֶּה לְשַׁבֵּר אֶת כָּל הַחֲמוּמוֹת.

מָה אָמַר לָכֶם, יְדִידֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! כָּל שְׂמִתְחִי וְחֲדוֹתִי הִיא, שְׁאֲזוּכָה לְפִתּוּחַ הַשָּׁנָה כְּתָה א' בְּתִלְמוּד תּוֹרָה "יְלֵדֵי חַן", שִׁזוּ אָבֵן פְּנֵה עַל תְּלִמּוּד תּוֹרָה כְּשֶׁר בְּיַבְנָאֵל, שְׁיֵהִיָּה מְגֻדֵל אוֹר לְכָל הַסְּבִיבָה, וְאֲנִי עוֹד רוֹאֶה, שֶׁמְכָל הַיְשׁוּבִים הַסְּמוּכִים וּמְטַבְרִיָּה וּמְכָל הַמְקוֹמוֹת יְבִיאוּ אֶת הַיְלָדִים לְלַמֵּד אֲצִלְנוּ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְשִׁים דְּגֵשׁ עַל רְמָה גְבוּהָה בְּלִמּוּדִים וְשִׁיִּצְלִיחוּ הַיְלָדִים, אֵיךְ אֲנִי צָרִיךְ אֶת עֲזֵרְתְּכֶם, שְׁתַּעֲזְרוּ לִי בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לְהַקִּים אֶת הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה "יְלֵדֵי חַן", כִּי זֶה אִישׁוֹן עֵינַי, וְאִם לֹא בְּאִתִּי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְהַקִּים תְּלִמּוּד תּוֹרָה כְּשֶׁר בְּיַבְנָאֵל, כְּבָר הָיָה כְּדָאֵי לִי לְהִיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, לְכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיֵהִיוּ לִי לְעוֹזֵר בְּעִבּוּר זֶה בְּמָה שְׁרַק יְכוּלִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּוֹדָאֵי יִשְׁלַם לָכֶם חֲזוּרָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְהִתְבּוֹדֵד עִצְמְכֶם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי תִדְעוּ אֲשֶׁר זֶה הִיסוּד וְהַעֲקָר שֶׁלְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כְּשֶׁאָדָם הוּא בְּעֵת צָרָה, אֵין לוֹ אֵל מִי לְפָנוֹת רַק אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרְנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלַקְנוּ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מַעֲצוֹת כְּאֵלוֹ, מָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלֵי עֲצוֹת כְּאֵלוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסוּד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלָּכֶם בְּהִתְבּוֹדְדוֹת, בְּמִקּוֹם לְדַבֵּר דְּבוּרִים בְּטִלִּים וְשִׁיחוֹת שֶׁל מָה בְּכָךְ. רְאוּ לְהִתְמַיֵּד בְּשִׁיחָה בֵּינְכֶם לְבֵין קוֹנְכֶם, שְׁתַּצְאוּ בְּפִרְט בְּלִילָה עַל הָהָר, וּלְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ לְקִים אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנִצְאָ בַּחוּץ בְּשִׁדָּה וּבְהָר, וְנִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר

גְּדוּל מְזֵה, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְהַפְלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת גְּעִימוֹת יְדִידוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

מָה אָמַר לָכֶם, יְדִידֵי הַיְקָרִים! אִם אֲנַחְנוּ נַחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְנַעֲשֶׂה לְעֲצָמֵנוּ קְבִיעוֹת לְצֵאת בְּכָל לַיְלָה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִז תֵּרְאוּ שְׂבִמְשִׁיךְ הַזְּמַן יִכְנָסוּ עוֹד מֵאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב לְגוֹר כְּאֵן, כִּי כָּל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב מְשֻׁתְּקִים לְשִׁבְת חוּץ לְיִשׁוּב בְּמָקוֹם שֶׁקָּט בְּמָקוֹם שְׂדוֹת וְהָרִים כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבֵּנוּ ז"ל לְהִתְבּוֹדֵד תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ. אֲבָל מְאֹד מְאֹד אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מֵהַסָּמ"ךְ-מ"ם הָאוֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד בְּכָל מִינֵי גְּכָלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת לְהַפְלִילוֹ, חַס וְשְׁלוֹם, בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמַּחִין, וְהַכֹּל כְּדֵי לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, וְלִכְּנֹן רְאוּ זֶה לְזֶה לְדַבֵּר דְּבוּרֵי גַחֻמִּים וְדְבוּרֵי הַתְּחַזְּקוֹת, וְלְהַצְּלִיחַ עַל-יְדֵי-זֶה לְעֵלוֹת מִמְּעַלָּה מִמְּעַלָּה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ נוֹפֵל בְּדַעַתוֹ כָּלֵל, רַק מַחְזִיק מִמְּעַמֵּד מִכָּל דְּבַר שֶׁרַק עוֹבֵר.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! עַלִּיכֶם לְדַעַת, כִּי הָאָדָם הַמְּגַבֵּל בְּזְמַן, וּמִנְחַ בְּצָרוֹת וּבְיִסּוּרִים וְחֻבוֹת וְכוּ' וְכוּ', קָשָׁה וְכִבֵּד לוֹ לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן יֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ וְעַל צְדִיקָיו (עַנְיָן לְקוֹשִׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נב); וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹכֵה לְכוּא בְּכַטּוּל גְּמוּר לְגַבֵּי גְלוּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אִז אֵין לוֹ שׁוֹם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת כָּלֵל, רַק רוּצָה לְעֵשׂוֹת רְצוֹן קוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן רְאוּ, אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! מֵאַחַר שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, עָלֵינוּ לְמָסַר אֶת נַפְשֵׁנוּ רַק לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל, וְכֵן לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאוֹר הַזֶּה גַּם בְּנוֹ וּבְתוֹךְ בְּתִינוּ, כִּי זֶה הָעֵקֶר, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, יְדִידוֹת, זִיו, חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שֶׁכָּל תְּנוּעָה וְתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יוֹצֵא מִמְּדִידוֹת וְהַגְּבֻלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה כָּלֵי לְקַבֵּל אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכְּנֹן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק עַל עַנְיָן תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוֹת, לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק זֶה כָּל חַיּוֹתָנוּ, לְמַעַן הַשֵּׁם שְׁלֵא תִהְיֶה לָכֶם שׁוֹם חִלְשׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֵין לָנוּ רַק תְּפִלָּה.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ וּלְעוֹרֵר עוֹד פַּעַם אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂמִימְסְרוּ אֶת נַפְשָׁם עַל כָּל פָּרֶט וּפָרֶט הַשִּׁיף לְעִבּוּדַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, וּבַפָּרֶט כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, לֹא לְוַתֵּר עַל שׁוֹם דְּבַר יְסוּדֵי בְּיַהֲדוּת, כִּי לֹא כָּאֵנוּ כָּאֵן, חֵס וְחִלְיָהּ, לְפָרֶק עַל, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲלֵא אֲדַרְבָּהּ, לְהַפְּךָ אֶת הַמְּקוֹם לְמְקוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, וְדִיקָא בְּמְקוֹם קְדוֹשׁ וְעֲלִיוֹן כְּזֶה מִתְּפַשֵּׁט הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּכָל מִינֵי כַחוֹת הַטְּמָאָה שְׁלוֹ. הֵיכֵן שְׂמָעוּ, שְׂעִירָה תַהֲיֶה בְּלֵי מְקוֹהָ, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְאוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, וְכָל הַרְבָּנִים מְאַשִּׁימִים אוֹתִי, כְּאֵלוּ אֲנִי רוֹדֵף אֶת הַרְשָׁע הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ', וְלֵךְ תִּסְפֹּר לָהֶם, שְׂעִירָה נִמְצְאָת בְּלֵי מְקוֹהָ עִם כָּל מִינֵי תְרוּצִים, אֲשֶׁר לֹא מַעֲלָה וְלֹא מוֹרִיד, אֲבָל הַמְּקוֹהָ אֵינָה פְתוּחָה, וּבְיָמִים וּבְשָׁנִים כְּתַקּוּנָם הָיוּ מַחְרִימִים רַב כְּזֶה. מַה לַעֲשׂוֹת? ! עֲלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ עַל קִיּוֹם הַיַּהֲדוּת, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוֹם דְּבַר שְׂבַעוּלָם, וְלֹא לְוַתֵּר לֹא עַל חֲנוּף, וְלֹא עַל מְקוֹהָ, וְלֹא עַל פְּשָׁרוֹת, וְלֹא עַל חֲנוּף הַיְלָדִים עַל טְהַרַת הַקְּדֻשׁ, בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, אָנוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת לְהַפְּךָ אֶת הַחֲשִׁף לְאוֹר גְּדוֹל. וְלִכֵּן רְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם בְּעִבּוּר יַהֲדוּת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְעוֹד תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׂעִיעֶשָׁה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

נָא וְנָא לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשַׁעוֹר שֶׁל לַיִל שְׂשִׁי שְׂמִתְקִים עַל-יְדֵי הַרְבּ ... בְּהִלְכוֹת נְדָה, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי כְּשֶׁאֲזַכֶּה לְשִׁמְעַ שְׂכַלְכֶם הֵייתֶם בְּלַיִל מְשֻׁמֵּר. נָא וְנָא תַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְאֲזוּ יַעֲשֶׂה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת רְצוֹנְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וּבְכֻלָּל — טוֹב מְאֹד, שְׂכַל אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְבַּע אֶת עֲצָמוֹ לְלַמַּד שַׁעוּרָיו בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ דִּיקָא, וְאֲזוּ נִצְלִיחַ מְאֹד; כִּי בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ שְׂשׁוּמָעִים שָׁם קוֹל תּוֹרָה וְקוֹל תְּפִלָּה, נִבְרָאִים מִזֶּה מְלֻאָכִים, אֲשֶׁר הַמְּלֻאָכִים הָאֵלֶּה הֵם מְלֻאָכֵי שְׂמִינְיָה, שְׂשׁוּמָרִים אֶת הָאָדָם בְּכָל מְקוֹם. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִבְרָא מְלֻאָכִים קְדוֹשִׁים, מְלֻאָכִים עֲלִיוֹנִים, שְׂשִׁיעֶמְרוּ אוֹתוֹ וְאֶת יְלָדָיו וְאֶת כָּל מְשַׁחֲתוֹ, וְיִצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו.

נָא וְנָא רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצָמְכֶם בְּשִׁמְחָה, כִּי בְּקִרְוֹב מְאֹד נִזְכָּה

לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, אִם רַק נִחְזִיק אֶת עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, כִּי כָּךְ מוּבָא בְּזֵהָר הַקָּדוֹשׁ (זֵהָר חֲדָשׁ, פְּרֻשַׁת נח): כְּשִׁבִית-מְדַרְשׁ אֶחָד מִתְּאַחֲדִים יַחַד בְּאַהֲבָה, אֲחִוָּה וְרַעוּת, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים שֶׁיּוּבֹא מְשִׁיחַ צְדֻקָּנוּ. וְעַל-כֵּן אָנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ, שֶׁתְּהִיָּה אַהֲבָה, אֲחִוָּה וְרַעוּת בֵּין כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְאֶחָד יַעֲזֹר לַשֵּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נֹא לְמַסֵּר גַּם אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְנִשְׁוֹתֵיכֶם, כִּי גַם אֲלֵיהֶן נֹאמְרוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

י"ז תלח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמִכְתְּלִיו אָנִי מִבֵּין, שֵׁשׁ לָךְ חֲלִישוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָּה, לְכֵן בָּאתִי לְבָאֵר לָךְ אֶת כָּל רְצוֹנֵי וְכִסּוּפֵי. חֵס וְשְׁלוֹם, אֵינִי נוֹגֵעַ בְּכֵן, הַתְּחִלָּתָּ עִם הַגֵּן וְתִמְשִׁיךְ אֶת זֶה, רַק הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה זֶה אִישׁוֹן עֵינַי, וְאֵנִי מִסְתַּכֵּל מֵרֹאשׁ וְיוֹדֵעַ מֵה יְהִיָּה בְּסוּף, כִּי אִם אֲנַחְנוּ נִתְחִיל אֶת הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה עַל בְּסִיס חֲזָק, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַקִּים שָׁלֹב אַחֲרֵי שָׁלֹב, וְנִדְבָּךְ אַחֲרֵי נִדְבָּךְ, וְאַכֵּן עַל אַכֵּן, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְפִתּוֹחַ פֶּתַח ב' וְכִתְּה ג' וְכִתְּה ד', עַד שֶׁנִּגִּיעַ לִישִׁיבָה קְטָנָה, וְאַחֲרֵי-כֵן לִישִׁיבָה גְּדוּלָּה, וְזֶה יְהִיָּה לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרָתָּ, אָנִי יוֹדֵעַ שֶׁכָּל הַהִתְחַלּוֹת קְשׁוּת, וְהַסְמָ"ךְ-מ"ם אֵינּוּ יוֹשֵׁב בְּחִבּוּק יָדַיִם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אֲבָל מֵה לַעֲשׂוֹת? ! הַהִכָּרַח לְהַתְחִיל עֲכָשׁוּ, וְעַל-כֵּן בְּשִׁבִיל זֶה הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים לְקַחַת אֶת הַתְּלַמוּד תּוֹרָה תַּחַת חִסּוּתִי, וְלֹא חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁאֵינִי רוֹצֵה שְׁאַתָּה תִּנְהַל אֶת זֶה, אֲלֹא כִּי הַעֲמַס עָלֶיךָ מְאֹד

מאד גדול, כמו שאני יודע היטב את מכאובי לִבְכָּךְ וּנְפִשְׁךָ וְאֵת החובות שאתה חנוק בהם, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לצאת מכל החובות, וכבר יהיו לך מחינ דגדלות, שתהיה דבוק בחי החיים בו יתברך, ותמשיך על עצמך ערכות נעימות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך, ותשב בתדר מיחד ללמד בהתמדה גדולה, ולהתבודד עצמך עמו יתברך, וליחד יחודים קדושים, ולהמשיך על עצמך אור שכינת עזו יתברך, עד שתזכה להגיע אל מה שצריכים להגיע, כי זו כל תכליתנו שבאנו ליבנאל, לא לבלות את הזמן עם שטיות ופוחים, ועם מחלקת ומריבות, רק להיות דבוקים בו יתברך, ולהמשיך על עצמנו אור השכינה, על-ידי יחודים קדושים עליונים, כי באנו כאן להתעלות ברוחניות, וכל הדברים הצדדיים זה רק סביב סביב הנקדה, פי הנקדה הפנימית היא להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, על-פן אל תחלש דעתך כלל, אלא ראה להתזיק מעמד, ולהנהיג את הגן, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שסוף כל סוף תצא מכל חובותיך המרורים, שממררים לך את חייך, ותזכה שהבית יהיה שלך בשלמות בתכלית השלמות, ולא תצטרך לשום טובות מבני-אדם, רק מיך המלאה הפתוחה והקדושה ימן לך הקדוש-ברוך-הוא בשפע גדול, ויהיה לך רב נחת מהילדים, ותראה לגדלם בנקל ותחתנם בנקל, ויהיה לך בית של לומדי תורה, אשר זה כל התכלית.

נא ונא ראה לעזר לי בכל מיני אפנים שבעולם, למען נצליח עם תלמוד-תורה "ילדי חן", ותדע פי ההכרח לחלק את כל המעמסה להרבה אנשים כמו ... לקח על עצמו את המקנה ו... לקח על עצמו את הצרכניה, ו... לקח על עצמו את השחיטה וחלקת הבשר, אשר גם זה הוא דבר של מסירות נפש, ו... לקח על עצמו נקיות בית-המדרש והמקנה וחלקת החלות והדגים והיין, והרב ... לקח על עצמו לומר את השעורים לאנשי שלומנו בכל שבוע, ו... לקח על עצמו להיות מלמד, ו... לקח על עצמו להעמיד כולל, ו... לקחה על עצמה לנהל את הקיטנה וכו' וכו', רואים מזה, שכל העבודות האלו אי אפשר בשום אופן שבעולם שיעמדו על אדם

אָחַד, פִּי אָדָם יִכּוֹל לְהַשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וּמִכְרָחִים לְחַלֵּק אֶת זֶה לְכָל אָחַד שְׂיַעֲבֹד בְּתַחוּם שְׁלוֹ, וְזוֹ כָּל פְּנוּתִי, וְלֹא חֵס וְשְׁלוֹם, פְּנוּהָ אַחֲרַת.

וְעַל-פֶּן רָאָה, יְדִידֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעֲוֹלָם, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, אִם בָּא אִיזָה חֲשָׁבוֹן תְּאוּרָה אוֹ מִים אוֹ גֹז בְּעֵבוֹר בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ, שְׂתַכְּף-וּמְיָד תַּעֲבִירוּ אֵלַי, כִּי לְמָה עָלֶיךָ לְקַחַת עַל עֲצָמָךְ אֶת הַחֻבוֹת שֶׁל בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ אֶת נְדָבַת לְבָבְךָ הַטּוֹב, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבַאֲמַת יְהִיָּה לְךָ שֶׁפַע גְּדוֹל, שְׂתֻכַּל לְמַמֵּן אֶת זֶה, אֲבָל כָּל זְמַן שְׂאִין לְךָ שֶׁפַע, לְמָה לְךָ לְהַפְּנֵס בְּחֻבוֹת בְּעֵבוֹר זֶה.

נָא וְנָא רָאָה לְהַבִּין אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים, וְתַחֲזֹר עֲלֵיהֶם תְּמִיד, וְעוֹד פְּעַם אֲנִי אוֹמֵר לְךָ, יוֹתֵר טוֹב לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַמַּחַח לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְלִישָׁב וְלִיַּחַד יַחֲוּדִים קְדוֹשִׁים, אֲשֶׁר דְּבָר זֶה יִכּוֹל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, אִם יֵשׁ לוֹ רַק שְׂכָל וְרִצּוֹן וְכַסּוּפִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזַי יִכּוֹל לִישָׁב בְּמָקוֹם פְּנוּי, שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וּבַפְּרָט אַחַר חֲצוֹת לַיְלָה, כְּשֶׁכֵּלֵם יִשְׁנִים, לְהַתְּבַרְדַּד עֲצָמוֹ אֲזַי עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִסְגֹר אֶת הַעֵינַיִם, וְלִיַּחַד אֶת הַיַּחֲוּדִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הָאֲרֶבֶעָה עוֹלָמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, מַעֲלִיא לְתַתָּא וּמַתָּתָא לְעִילָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיךְ אוֹר נִשְׁגָּב וְנוֹרָא מְאֹד, עַד שְׁמֵי שְׁשׁוֹקֵד בְּזֶה יָמִים וְשָׁנִים, יִכּוֹל לְזַכּוֹת לְרוּחַ-הַקְּדוֹשׁ בְּרוּר וּמְזַכֵּךְ. וְזֶה בְּרוּר מְאֹד מְאֹד לְמִי שְׂיִוְדַע בְּזֶה, כִּי עַקֵּר הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ זֶה, וְאֲזַי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

פַּה תְּקַבֵּל כַּמָּה מִכְּתָבִים לְחַלֵּק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְכֵן רָאָה לְחַלֵּק אֶת הַמְּכָתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שְׂמְאֹד מְאֹד נִצְרָכִים חֲזוּק, כִּי עוֹבֵר עֲלֵינוּ מַה שְׂעוֹבֵר מִהַסְּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יַמַּח שְׁמוֹ זְכוּרוֹ, וְאִם הִיִּיתִי מְסַפֵּר לְךָ אֶת גְּדֹל הַצָּעֵר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂהַרְשָׁע הַזֶּה גוֹרֵם לִי, לֹא תִתְאַר וְלֹא תִשְׁעַר כָּלֵל, אֶתְמוּל בְּלִילָה בָּא אֵלַי שְׁלִיחַ מ... וְדַחַק עָלַי מְאֹד שְׂאֲעֲשֶׂה שְׁלוֹם עִם הַסְּמ"ךְ-מ"ם, וְלֹא יִכְלֹתִי לְדַחֲוֹתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, עַד שְׂאֲמַרְתִּי לוֹ: אִם אַתָּה תַּפְּעַל שְׁלוֹם בֵּין ... לְבֵין ... אֲזַי תַּחֲזֹר אֵלַי... וְכָךְ שְׂלַחְתִּי אוֹתוֹ מִמֶּנִּי, עַל-כָּל-פְּנִים אֲנִי

רוֹאֵה שְׁהַרְשַׁע הַזֶּה אֵינוֹ נָח, אֲלָא נּוֹסַע מְרַב אֶל רַב וּמְסִיתוֹ עָלַי, וּמִי יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם. וּבִפְרֻט כְּשִׁיפְתַּח הַמְקוּהָ, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא יִתְפּוֹצֵץ לְגַמְרִי, אֲבָל מַה לַעֲשׂוֹת?! אֵין לָנוּ בְּרָרָה, אֲנַחְנוּ גָרִים עֲכָשׁוּ תַחַת לַחֵץ כָּבֵד, וְאֲנִי מְקוּהָ שְׁבָקְרוּב תְּהִיָּה לְכֻלָּם מִפְּלָה, אִם כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ נִחְזִיק אֶת עֲצָמְנוֹ בְּיַחַד, וְעַקֵּר הָאֲחֻדוֹת הַיָּא לְאֶהָב אֶת עֲצָמְנוֹ, כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָּה — אִזּוּ נִצְלִיחַ. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲזֹר לְכֹל זֶה, וְנִזְכֶּה בְּקָרוּב לְרֵאוֹת, אִיךָ שְׁלֹכָל הַפְּחוֹת חֲמִש־מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת יִכְנָסוּ לְגוֹר שָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תלט.

בְּעֻזַּת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׁמִחָתִי שְׂיֵשׁ לִי, שְׂאֵתָה עֵקֶשׁן גְּדוּל, וּמִמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס עַל אֶף כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבָרִים עָלֶיךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לְךָ מָה עוֹבֵר עָלַי בְּרוּיחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת בְּעֶסֶק הַרְבִּים, עִם כָּל זֹאת, אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי, פִּשְׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, בְּשִׁבִּיל דְּבַר רַבְּנוֹ ו"ל, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל כָּל אֶחָד הַרוֹצֵה לְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוֹ ו"ל וְעַל כָּל אֶחָד הַרוֹצֵה לְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ ו"ל, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִתְּפַעֵל מִמְּנוֹ כָּלֵל, רַק אֲנִי אֶת נַפְשִׁי אֶמְסֹר — לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ ו"ל בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

נִסְכָּם בְּדַעַתִּי, בְּעֻזַּתוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן לְהַדְפִּיס עוֹד פַּעַם אֶת כָּל חֲלָקֵי הַחֲדוּשִׁים בְּכָרְךָ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם, וְעַל-כֵּן הַחֲלָק שְׂיֵשׁ אֶצְלָךְ, עַדִּין תַּחֲזִיק אֶצְלָךְ וְאֵל תְּדַפִּיסוֹ, עַד שְׁנֵהִיָּה מוּכָנִים לְהַדְפִּיסָם בְּכָרְךָ אֶחָד, אִזּוּ נִצְרָפָם בְּאִפְּן שְׁלֵא יִחְסֹר הַשְּׁבוּעוֹת שֶׁל תְּמוּזָה וְאָב,

כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ עֲקֻשָׁנוֹת, הַסֵּם "דָּ-מ"ם לֹא יִנְצַח אוֹתִי בְּשׁוֹם פָּנִים
וְאֶפֶן, וְאִנִּי מִתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שֶׁכָּבֹר
אֲזָכָה לְרֵאוֹת בְּשׁוֹנְאֵי אֵיךְ שְׂיִפֵּל מִפְּלֵה אַחַר מִפְּלֵה, כִּי בָּאוּ מִיָּם עַד
נִפְשׁ, אֵילוֹ צְרוֹת שְׁעוֹשָׂה לָנוּ.

נָא וְנָא אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים גְּגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

פֹּה תִקְבֵּל מִכְתָּבִים כְּדֵי לְשַׁלְחָם, וְאִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ
עַל זֶה, כִּי פִשׁוּט טְרִדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שָׂרְבוּ, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׂאֵתָה שׁוֹלַח
אֶת הַמְּכַתָּבִים, אֵתָה עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי
לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְיַעֲזֹר לָךְ תָּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂתַצְלִיחוּ, וְאֲשַׁתָּךְ תַּעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן
בְּשָׁלוֹם, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת מִהִילָדִים, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

כָּבֹד הַשְּׂגִתִּי רְשִׁימָה שֶׁל סְפָרֵי הַחַיִּים שְׂהוֹצֵאנוּ לְאוֹר עַד עַכְשָׁו,
וְהֵם: "אֲשֶׁר-הַחַיִּים", "בְּרִכַּת-הַחַיִּים", "גְּדֻלַּת-הַחַיִּים", "דְּרֹךְ-
הַחַיִּים", "הַצְּלַחַת-הַחַיִּים", "וּבְחִרַת בְּחַיִּים", "חֻכְמַת-הַחַיִּים",
"מְצִיאוֹת-הַחַיִּים", "נְעִימוֹת-הַחַיִּים", "שְׂמַחַת-הַחַיִּים", עַכְשָׁו אֲנִי
מְקַוֶּה לְסִים אֶת יְתֵר הַקּוֹנְטְרָסִים.

רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפָךְ וְתַנּוּחַ הַרְבֵּה, כִּי צְרִיכִים
לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת הַגּוֹף, וּכְמֵאֲמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
הַקְּדוֹשׁ: כְּשֵׁי שׁ חוֹר קָטָן בַּגּוֹף, יֵשׁ חוֹר גְּדוֹל בְּנִשְׂמָה; כִּי פִשְׂאָדָם
בְּרִיא יְכוֹל לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה דְבָרִים בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְרַגַע
שְׂנַעֲשֶׂה חוֹלָה, חַס וְשָׁלוֹם, כָּבֹר אִין לוֹ פְחוֹת לְשׁוֹם דְבָר, עַל-כֵּן
שְׂמֹר מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפָךְ, וְכֵן אֲשַׁתָּךְ תִּשְׁמֹר עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפָה.
וּבְעֵנִן הַצּוֹם וְכוּ', יֵשׁ מְקוֹם לְהַקְּלֵל לָהּ וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֵל תִּדְאָג כָּלֵל בְּעֵנֵינִי שְׂדוּכִים, כִּי הַשְׂדוּכִים הֵם בִּיַדִּי הַקְּדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, רַק מָה שֶׁאֲנַחֲנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הוּא תִּפְלָה וּבִקְשָׁה. לְכֵן
מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמֹר אֶת הַתְּפִלוֹת
שֶׁבְּקוֹנְטֵרַס "מְצִיאַת-הַזּוּג" וּתְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁתִּזְכֶּה
לְמִצַּא שְׂדוּךְ הַגּוֹן לְבִתְּךָ.

וּבְעֵנֵינִי הַשְׂכָּנִים זֶה בְּאֵמַת בְּעֵינֵי, אֲבָל צְרִיכִים גַּם אֶת זֶה לְהַזְכִּיר
בְּשַׁעַת תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, כִּי מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין לָנוּ רַק
הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְאִף שְׂרוּאִים שְׂבִין כָּף הַשְׂקָרְנִים
מְצַלִּיחִים, וְהַשְׂקָר מְכֻסָּה אֶת הָאוֹר וְהָאֵמַת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
זֶה רַק לְמִרְאָה עֵינַיִם, כִּי בְּאֵמַת אֵין לָנוּ רַק הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִי
שֶׁחִי עִם אֲמוּנָה קְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזַי כָּל הַחַיִּים שָׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר
בְּצוּרָה אַחֲרָת. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְאֲזַי
תְּצַלִּיחַ דְּרָבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ וְתִרְגִּיעָה, שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתִזְכּוּ לְמִצַּא שְׂדוּךְ טוֹב לְבִתְכֶם, וְתִצַּלִּיחוּ
בְּכֹל דְּרָבְכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים ח', אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֶף נִכְסֶפְתִּי לְרְאוּתְךָ, וְלֹא
זְכִיתִי לְרְאוּתְךָ, וּכְבָר הֵייתִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל כְּמָה פְּעָמִים, וְעַדִּין לֹא
זְכִיתִי לְרְאוּתְךָ.

אֵיךְ שֶׁהוּא רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּשַׁעוּרִים כְּסִדְרָן, וְתִלְמַד
בְּהַתְמָדָה גְּדוּלָּה: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן
עָרוּךְ בְּכֹל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, גַּם תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שַׁעוּר בִּזְהֵר
וּבְתַקוּנִים וּבְסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל וְתִיקִין אֲצֶל הַכֶּתֶל הַמְּעַרְבִי, וְתִבְקַשׁ
רַחֲמִים עָלֶיךָ וְגַם עָלֵי, וְאַהֲבֵה לָךְ אֲסִיר תּוֹנָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, הַעֲקֹר רָאָה תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבְכִפּוּט
שְׂזֹכָה אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עִם יְלָדִים גְּחֻמָּדִים. וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ, שְׁנִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְנִפְטַרְתָּ מִקְּנָס וּמִבֵּית־הַסֵּהַר וְכו',
וְכו', יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁמַעְתָּה תִּשְׁמַר עַל עֲצָמְךָ מְאֹד

מֵאֵד לֹא לָלַכְתָּ בְּדַרְךְ עֲקֻלְקֻלוֹת וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא בְּטַחֲוֹן
 דְּסִטְרָא אַחְרָא (עֵין לְקוּטֵי עֲצוֹת, אוֹת בְּטַחֲוֹן, מֵה שֶׁכָּתַב שָׁם מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל),
 וְיִצְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִסְתַּבֵּף עִם הַמְּלָכוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל
 הִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְתִדְעַ שְׂאִין לִי דַרְךְ אַחֲרֵת רַק דַּרְכֵי רַבְּנוּ
 ז"ל, וְכִכָּה אָנִי חֵי, וּבְזֶה אָנִי מְבַלֶּה אֶת יָמֵי וְאֶת שְׁנוֹתַי, וְאֵינִי
 מְסַתְּפֵל עַל אֵף אֶחָד, עַל אֵף כָּל הַצָּרוֹת וְהַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ לִי מִבֵּית
 וּמִבְּחוּץ, וְעַל אֵף גְּדֹל הַהִסְתּוֹת שְׁמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים נִגְדִי.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְשׁוּם דְּבָר
 שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, אָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכּוּ
 לְהַתְּעַלּוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאֲזוֹ תִצְלִיחוּ כָּל הַחַיִּים.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְהַדְפִּיס חֵלֶק אֶחָד מִסֵּפֶר הַנִּפְלָא
 שֶׁהוּלֵךְ עִכְשָׁו וְנִדְפָס, וְהוּא שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת: "אֲשֶׁר בַּנְּחַל"
 בְּהוֹצָאָה חֲדָשָׁה עִם נִקּוּד. מֵה אִמְר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! הַסֵּפֶר הַזֶּה
 יַחֲיֶה עוֹד אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְאֵף שְׂעֵדִין יֵשׁ עַל זֶה כְּסוּיִים וְהִסְתְּרוֹת
 שֶׁמְעַלִּימִים וּמְסַתְּרִים וּמְכַסִּים אֶת זֶה, אֲבָל עוֹד יִהְיֶה יוֹם, שֶׁהַסֵּפֶרִים
 "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" יַחֲיֶה אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבְכַרְט אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים.
 וּבְכַרְשֵׁת הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה כְּתוּב: "וְהָעִיר אֲשֶׁר בַּנְּחַל" וְהוּא פְּשׁוּטוֹ
 כְּמִשְׁמַעוֹ, זוֹ הָעִיר שְׁלִי וְזוֹ הַחַיּוֹת שְׁלִי, וְזֶה הַדָּם שְׁלִי, כִּי אֵף שְׂזַכְּנִי
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּר הַמּוֹן סֵפֶרִים, אֲבָל הַ"אֲשֶׁר בַּנְּחַל" עוֹלָה
 עַל הַכֹּל, וְלָמָּה? כִּי אֵלּוּ הֵן תִּשׁוּבוֹת לְבַחֲוִרִים וְלְאַבְרָכִים וְלְאֲנָשִׁים
 וְלְנָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', שְׁעוּבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוּבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים,
 וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכְנִי עַל-יְדֵי גְדֹל כְּסוּפָם וּרְצוֹנָם לְחַבֵּר אֶת כָּל
 הַחֲלָקִים הָאֵלֶּה, וְעַל-כֵּן הוּלֵךְ לִי בְּחַיִּים, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
 לִי לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַחֲלָקִים כְּפִי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְיִהְיֶה מִמֶּשׁ פָּאָר, וּמִי
 יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה לַעֲזֹר לְזֶה.

אוֹדוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה, הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּתְאַחֲדוּ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְּדָשׁ", וְלִטְכֵס עֲצָה אוֹלִי לְהַשִּׁיג מְטוֹס שְׁיִסִּיעַ
 אֶתְכֶם לְאוּמָן, כִּי אָנִי רוֹאֶה אֶת גְּדֹל הַהִתְנַגְּדוֹת שֵׁישׁ עָלַי בְּכָל
 הָעוֹלָם כְּלוּ, כָּלֵם מִתְּנַגְּדִים עָלַי לָמָּה אָנִי מְפָרְסֵם אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל

בְּעוֹלָם, וְאַחֲר־כֵּן יֵשׁ עָלַי הַתְּנַגְדוֹת חֲרִיפָה מְאֹד גַּם בְּתוֹךְ אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנו חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, עַד שְׁרוּצִים לַעֲשׂוֹת לִי כָּל מִינֵי תְּרַגְלִים, שְׁלֹא אֶגִּיעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, אֲבָל לֹא יַעֲזֹר לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, כִּי אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת שָׁם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲנִי מִתְּפַלֵּל בְּעֶצְמִי, יֵשׁ לִי מִנְיָן מְשֻׁלִּי, וְאֲנִי לֹא צָרִיךְ טוֹבוֹת מְאֹד אֶחָד, וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, אִם תִּלְכוּ יַחַד אֶל אֵיזָה סוֹכֵן נְסִיעוֹת מְהִימָן, כִּי צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מְאֹלוֹ הַמִּתְקַרְאִים עֲצָמָם חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, כִּי מִי שְׁרוּצָה לְמַנְעַ אֶת זוּלָתוֹ מִלְּבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, סִימָן שֶׁהוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְרַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא מְהַעֲרֵב-רַב, אֲבָל מַה לַעֲשׂוֹת? יֵשׁ לִי גַם צְרוּת מְבַפְּנִים, וְעוֹד זֹאת שְׂיֵשׁ לִי כְּבָר צְרוּת גַּם מִתְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", עַד שְׁכַמְעַט שְׂאֲנִי נִשְׁאָר לְבַד, עִם כָּל זֹאת אֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶיךָ לְהַקִּים עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בִּיבְנָאֵל, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לַעֲצֹר בְּעַדִּי, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׂיִקְיִם אֶצְלִי בְּאַמָּת: "וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּנַחֵל".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וּתְבַשֵּׁר לִי רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲשֶׂה רְשִׁימָה מְאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנו אֵלוֹ שְׁרוּצִים לְנִסְעַ, וּכְדָאֵי לְלַכֵּת אֶל אֵיזָה סוֹכֵן נְסִיעוֹת גְּדוֹל מְאֹד, שְׂאִין לוֹ שׁוֹם קָשֶׁר עִם הַמִּתְנַגְּדִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה לְהַגִּיעַ בְּשָׁלוֹם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִתְפָּרֶסֶם עִם מִי אֲתֵם נוֹסְעִים, כִּי הֵם יְכוּלִים לְחַבֵּל בְּזֶה, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי הֵם תְּשׁוּדִים עַל הַכֹּל, מַה לַעֲשׂוֹת? זֶה הַכֹּל הַבְּחִירָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תמג.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאַתָּה קוֹבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וְאַתָּה גּוֹנֵב זְמַן לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֹא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּךְ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תוֹסֵפֶתא בְּבֵא קמ"א): הַמִּתְגַּנֵּב מִחֻבְרוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה אֶף-עַל-פִּי שְׂנֵקְרָא גֵנֵב, גֵּנֵב לְעֵצְמוֹ, הֵינּוּ שְׂתַמִּיד מִתְחַמֵּק מִחֻבְרוֹ כְּדִי לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֶף-עַל-פִּי שֶׁזוֹ גֵּנֵב דַּעַת, כִּי אוֹמֵר כָּל מֵינֵי תְרוּצִים, שְׂצָרִיךָ לְלַבֵּת פֶּה וְשֵׁם לְסִדֵּר עֲנִינִים וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא בּוֹרַח לְאִיזָה מְקוֹם סֹתֵר וְלוֹמֵד תּוֹרָה, אֶף-עַל-פִּי שְׂנֵקְרָא גֵנֵב, אֲכַל גֵּנֵב לְעֵצְמוֹ. וּבְאַמַּת אִם הָאָדָם יַעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן — יִרְאֶה, שְׁלֹא נִשְׂאָר מִהָאָדָם שׁוֹם דְּבָר, רַק מֶה שְׂזוֹכָה לְחֻטֵּף בְּזֶה הָעוֹלָם תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְקַבֵּעַ לְעֵצְמוֹ שְׁעוּרֵין כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים. וְעַלִּיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין לְךָ עוֹד תְּקוּן הַבְּרִית, כְּמוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֲצַלּוֹ יִתְבַּרְךָ מָאד מָאד חָשׁוֹב לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִי שְׂלוֹמֵד תּוֹרָה, הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא מְכַפֵּר לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּכְשֶׁהָאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֵצְמוֹ בְּתוֹךְ חֻכְמָתוֹ, זוֹכָה לְטַהֵר אֶת עֵצְמוֹ, כִּי הַתּוֹרָה מְטַהֶרֶת אֶת הָאָדָם.

אוֹדוֹת אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', עַלִּיךָ לְדַעַת כִּי לְהַכּוֹת אֶת הָאִשָּׁה זוֹ רְצִיחָה, וְעוֹן רְצִיחָה חֲמוֹר מָאד, וְזֶה מִדְּרָכֵי הַגּוֹיִים, וְאֵין עַל זֶה שׁוֹם מְחִילָה. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֵצְמָךְ מִהַיּוֹם וְהִלְאָה מִדְּרָכֵים נְבוֹכוֹת פְּאֵלוֹ, וְאֵין עַל זֶה שׁוֹם תְּרוּץ כָּלֵל, תִּשְׁתַּדֵּל לְפִיטָה וּלְהַשְׁלִים עִמָּה, וְהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תמוז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת דְּבָרִים, ח' אָב ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אַתָּה יְכוּל לְהַכְנִיס בְּפָנִימָיָה וּתְצַלִּיחַ בְּחַיֵּיךָ, אֲבָל דְּבַר זֶה תַעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ חוֹב קְדוּשׁ, לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין חַק וְלֹא יַעֲבֹר מִיָּד יוֹם בְּיוֹמוֹ? הֲיֵיךָ מַה שְּׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְתִהְיֶה חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַף שְׂתִסְבַּל בְּהַתְחַלָּה בְּזִיוּנוֹת בְּשִׁבְלִי זֶה, אֲבָל אִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּהַנְחַת תְּפִלִּין, וְתִשְׁמַר עַל הַדַּת, תִּרְאֶה אִיךָ שְׂכַלֵּם יִכְבְּדוּ אוֹתְךָ אַחֲר־כֵּן, וְיַעֲזְרוּ לְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִשָּׂא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוּאֵיךָ.

נָא וְנָא תִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קְדֹשׁ, וְאַזּוּ הַשְּׁבַת תִּשְׁמַר עָלֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קְדֹשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע שְׂזָכִיחַ לְבָדֶק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךָ, וְתִקְנֶנְתָּ מַה שְּׂצָרִיכִים לְתַקֵּן, וּבְזָכוֹת הַתְּפִלִּין תִּזְכֶּה לְמַחִין נְקִיִּים, וְתִהְיֶה לְךָ אַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיךְ לְאַדָּם דְּבַקוֹת, כִּי סִימָן לְדְבַקוֹת הוּא תְּפִלִּין (עִין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח).

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל עָרַב וּבְקָר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְמִנְיַן דִּיקָא, וְאַזּוּ תְצַלִּיחַ אֶת דְּרַכְךָ. וְהַעֲקֵר רְאֵה לְצֵאת מִהֵיאֵוֶשׁ שְׁנִכְנִס בְּךָ, כִּי עָלֶיךָ לְדַעֲתָ, אֲשֶׁר הֵיאֵוֶשׁ הוּא הַכְּשָׁלוֹן שֶׁל הָאָדָם, וְלִהְפֹּךְ — עֲקֵר הַצְּלָחַת הָאָדָם הוּא כְּשִׁשְׁמַח. וּכְעֵין שְׂאֲמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן א'): "מִי שְׂשִׁמַּח תְּמִיד, הָרִי הוּא מְצַלִּיחַ".

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם....

י"ז תמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְבֹדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַגִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיִּים וְאֲרִיכוֹת יָמִים (מְנַחֵת מ.ד.), שֶׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה. וְרְאֵה לְבֹדֵק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ אִם אֵינָן פְּסוּלוֹת, וְאִם אֵין חֶסֶר עַל אֵיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה, כִּי עַקֵּר הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם הוּא רַק כְּשֶׁאֵינָן לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְשֹׁמֵר שַׁבַּת כְּהַלְכָתָהּ, כִּי הַשַּׁבַּת מְעַשְׂרֶת, וְכָל הַעֲשִׂירוֹת וְהַפְּרָנְסָה בָּאָה לְאָדָם בְּזָכוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת, וְעַל־כֵּן מִי שְׁזוֹכָה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת כְּהַלְכָתָהּ, וְשָׂמַח כָּל הַשַּׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְנִזְהָר לֹא לָרִיב בְּבֵיתוֹ בַּשַּׁבַּת־קֹדֶשׁ, עַל־יְדֵי־זֶה זוֹכָה לְעֲשִׂירוֹת וּלְפְרָנְסָה בְּשִׁפְעוֹ. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמָקִים אֶת זֶה בְּשִׁלְמוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָת אוֹתִי בְּהַחְלֵמַת הַתִּינוּקָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂיִבְרִיא לְגַמְרִי, וְתִרְוָה רַב נַחַת מִמְּנוֹ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְדַקְדָּק עַל כְּשֵׁרוֹת הַמְּאָכְלִים מָה שְׂאֲתֶם אוֹכְלִים, וְכֵן לְלַכֵּת כָּל הַמְּשֻׁפָּחָה בְּכָל שַׁבַּת לְבֵית־הַכֹּנֶסֶת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם תְּמִיד רַק טוֹב בְּחַיִּים.
הַמֵּאֲחִל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁתַּדְּלִי לְלָכֶת מְאֹד בְּעֵדִינּוֹת עִם הַיְלָדִים, וְאֵל תִּדְחָקֵי עֲלֵיהֶם,
כִּי לַפְּעָמִים הַפְּחָדִים בָּאִים לְיְלָדִים כְּשֶׁדוֹחָקִים עֲלֵיהֶם, וְהוֹלְכִים
עִמָּהֶם בְּאֲלִימוֹת וּבְכַח, וְזֶה מֵה שֶׁמְעַצְבֵּן אוֹתָם, וּמְכַנִּים בָּהֶם חֲרָדָה
וּבוֹשָׁה וְפַחַד מֵאַחֲרֵים וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אֵיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן תִּדְקְדְּקוּ מְאֹד עַל כְּשֵׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים, וּבְכַרְט
לְדְקֹדֵק אַחַר כְּשֵׁרוֹת הַבֶּשֶׂר, לֹא לְקַנּוּת רַק בְּאֲטָלִיז מְהֵדָר מְאֹד עִם
הַכֶּשֶׁר טוֹב, רְאוּ לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַרְוּוּ רַב נַחַת מֵיְלָדֵיכֶם, וְתַעֲלוּ מַעְלָה
מַעְלָה.

הַמֵּאֲחִל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ וְאִיר.

לְנוֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְסַתֵּדֵר בְּחֶדֶר בְּעֵינַי מְלַמְּדוֹת, וּבִפְרֵט הַהֲנַהֲגָה טוֹבָה שֶׁהִתְרַגְּלָתָּ לְהִתְנַהֵג לְהִתְבוֹדֵד חֲצִי שָׁעָה בְּבִקְרָה, כְּדֵי לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים, אֵינִי לְמַעַלָּה מְזָה, כִּי רַק זֶה עָקֵר הָעֲצָה לְהַצְלִיחָה. וְזוֹ הִיְתָה דְרָךְ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהָיוּ מְלַמְּדִים, שֶׁהָיוּ קָמִים בְּבִקְרָה מִקֵּדָם, וְהִיְתָה לָהֶם הַתְּבוֹדָדוֹת, שֶׁיִּצְלִיחוּ עִם הַיְלָדִים, וּפְרֵטוֹ אֶת כָּל שֵׁם שֶׁל כָּל יֶלֶד וּבִקְשׁוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיִּגְדֵּל יָרָא שְׂמִים אֲמֵתִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאַמֶּת הַצְּלִיחוּ עִמּוֹ. הָעָקֵר עָלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי אֵינִי לָךְ עוֹד אֲמֵנוֹת שְׂצָרֶיךָ סְבָלָנוֹת כְּמוֹ אֲמֵנוֹת הַמְּלַמְּדוֹת, כִּי צְרִיכִים סְבָלָנוֹת גְּדוּלָּה עִם הַיְלָדִים, וְלֹא לְהַכּוֹתָם, אֲלֹא לְקַנּוּתָם בְּדַבָּרִים טוֹבִים, וְלִתֵּן לָהֶם מְמַתְקִים וּמְשַׁחֲקִים, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרִים, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵינִי לְמַעַלָּה מִמְּלֵאכָה קְדוּשָׁה זוֹ.

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי שְׂמֵחַ, שְׂאַתָּה לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם עִם חֲבֵרְךָ שְׂעוּרִים כְּסִדְרָן. תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֵינִי עוֹד יוֹתֵר טוֹב מְזָה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר מֵאַתְּנוּ, רַק מֵה שְׂזוֹכִים לְחִטֵּף בְּכָל יוֹם: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עָרוּף, זֶהֲרֵר וְתַקּוּנִים וְסִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, מִכָּל אֶחָד שְׂעוּר אֶחָד, עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְסִיִּים אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְלִחְזוֹר וּלְהִתְחִיל עוֹד פַּעַם, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּתְנַהֵג כֵּךְ!

בְּעֵינַי רֵאשׁ הַשְּׁנָה, תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂשׁוּם דָּבָר לֹא יִקְרָה, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָטִי פְּרָטִית, וְגַם אֵלּוֹ הַבְּלָתִי שְׂפּוּיִים הֵם תַּחַת חִסּוּתוֹ... אֲכַל אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנֵי ו"ל בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְלִפְעַל שֵׁם מֵה שְׂצָרֶיךָ לִפְעַל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׂמַיִם...

י"ז תנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ח' אָב ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְשִׁכַח אֶת כָּל הָעֵבֶר, כִּי זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה — כְּשֶׁאָדָם שׁוֹכַח לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְרַק לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלֹא יִחְשַׁב כָּלֵל מִמֶּה שְׁעָבֵר. וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה יִצְלִיחַ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת; כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּעִלוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת, כִּי אִם כְּשֶׁשׁוֹכְחִים לְגַמְרֵי מֵה שְׁעָבֵר עַל הָאָדָם, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה שְׁאָדָם שׁוֹכַח בְּכָל פַּעַם מֵה שְׁעָבֵר עָלָיו, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא יְכוּל לְהַתְּחַדֵּשׁ, וּבְזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַצְּלַחַת הָאָדָם בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

עַל־כֵּן רְאֵי לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְשִׁכַח אֶת כָּל הָעֵבֶר, וְתַעֲשֵׂי בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה. וּמוּבָא בְּסִפְרֵי אֲמֵת, שְׁמַאֲיִן יִדַע הָאָדָם שְׁתְּשׁוּבָתוֹ נִתְקַבְּלָה לְמַעְלָה? כְּשֶׁאֵיִן זוֹכֵר כְּבָר אֶת הָעֵבֶר שְׁלוֹ, הֵינּוּ שְׁפַל־כֶּף שְׁבוּר בְּעֵינָי עֲצָמוֹ, וְאֵינּוּ מִחֲזִיק מִעֲצָמוֹ כָּלֵל, עַד שֶׁבָּא לְדַבְּקוֹת כְּזוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁכְּבָר אֵינּוּ זוֹכֵר מֵה קָרָה אֶתוֹ, רַק הוּא תָּמִיד שׁוֹרָה בְּלֵב נִשְׁפָּר, אֲזַי יוֹדַע שְׁנִיתְקַבְּלָה תְּשׁוּבָתוֹ.

נָא וְנָא רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעִלְךָ, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ בַּעַל טוֹב מְאֹד, וְחֲכָמִינּוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק ט'): אֵיזוֹ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעִלָּה; וְדַבֵּר זֶה תְּלוּי בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁבַעוּלָם, שְׁהַבְּעַל רוּצָה וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תנא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר דברים, ח' אב ה'תשנ"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אלו ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף להמתקת הדינים, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו ממך כל הדינים, ותזכה לשפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

מה אמר לך, ידידי היקר! פגשתי את משפחתך, ויש לך משפחה מאד יקרה. יעזר להם הקדוש-ברוך-הוא בכל מה שצריכים — בין בגשמי ובין ברוחני. ואודות גיסתך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה למצא את בן זוגה המתאים לה עוד בארצנו הקדושה, ולא תצטרך לטלטל את עצמה לכאן.

ראה למסור את נפשך להפיץ את הקונטרסים החדשים, אשר הם תמצית דברי רבנו ז"ל, כי הם הכנה לגאלתנו. ואף שבין כך ובין כך עובר עלינו מה שעובר מבית ומבפנים, שסובלים בזיונות ושפיכות דמים, חרופין וגדופין מאנשי דלא מעלי, הכל בשביל הבחירה והנסיון, לראות איך נחזיק מעמד. ועל-כן ראה למסור את נפשך בפעל ממש להפיץ את הקונטרסים החדשים, ובפרט בפעל הרוסית בין העולים החדשים, שיוצאים עכשו ממדינת חבר העמים, אשר זה עולה על הכל, כי בעוונותינו הרבים, אין להם מי שיחזק אותם ויזריק אותם בדרך התורה, אדרבה עוד עוקרים אותם מהתורה והמצוות, כמו שעושים לכל העולים החדשים. ועלינו למסור את נפשנו לגלות להם את דעת רבנו ז"ל, ולא להתפעל משום בריה שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֲסוּר לִפְּלֵ בְּיֵאוּשׁ כָּלֵל, כִּי הֵיֵאוּשׁ גְּרוּעַ מִהַכֵּל, כִּי עִם יֵאוּשׁ לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, וְאֲדַרְבָּה, הֵיֵאוּשׁ שׁוֹבֵר וּמַעֲקָם אֶת לְבוֹ שֶׁל הָאָדָם לְגַמְרִי, וּמִכְנִיס בּוֹ קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ. וְעַל־כֵּן רָאִי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי דִיקָא עַל־יְדֵי שִׁמְחָה תּוֹפִי לְהַצְלִיחַ; כִּי זֶה שְׁבִנֵי־אָדָם נְסוּגִים מִמֶּךָ, הוּא רַק מְרַב הַדְּפֹאוֹן וְהַעֲצָבוֹת שְׁמֹסְכָבִים אוֹתְךָ, וְעַל־כֵּן עֵקֶר תִּקְוִינֶךָ הוּא רַק מִדַּת הַשִּׁמְחָה, לְשִׂמְחַ מְאֹד, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִזּוּ דִיקָא תַּצְּלִיחִי בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלִיךָ, שֶׁתּוֹפִי לְמִצָּא מַה שְּׁיִוְתֶר מִהֵר אֶת כֵּן זוּגְךָ הָאֲמִתִּי, הַשִּׁיף לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמַתְךָ, וְתִתְחַתְּנִי מַה שְּׁיִוְתֶר מִהֵר, וְתִבְנִי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא אֵל תַּהֲיִי בְּרַרְנִית, אֲלֵא אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׁיִצִּיעוּ לְךָ מִעַת קִבְּלַת מִכְתָּבִי זֶה — תְּסַכִּימִי וְתִתְחַתְּנִי עִמּוֹ לְמִזְל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ

הַקְּשָׁה, עִם כָּל זֹאת הֵייתִי מִיַּעַן לָךְ, שְׂאֵת בְּעֶצְמָךְ אֶל תַּעֲרִבֵי אֶת
 בְּעִיּוֹת הַמְשַׁפָּחָה בְּתוֹךְ חַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָךְ, כִּי זֶה יָבִיא לָךְ הָרֶס, חֶסֶם
 וְשָׁלוֹם, אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׁבַעוּלָם, וּמָה שֶׁהָיָה
 חֶסֶר לָךְ בְּחַיִּים: אֲשֶׁר, וַיִּחַס וְכוּ' וְכוּ', זֶה תִּכְנִיֶסִי בִּילְדִיךָ, שְׂתַּהַיֶּה
 שְׂמַחַת הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְזֶה יִסוּד הַכָּל, וּבְזֶה תִּצְלַחִי.

עֲכָשׁוּ בְּעֵינַי הָאֵח וְהָאֵמָא, בְּוֹדָאֵי זֹו בְּעֵינָה רְצִינִית, וְטוֹב מְאֹד
 לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בַּבַּיִת, כִּי כָּל הַצְּרוֹת הֵן כְּשֵׁאִין לְאָדָם מְזוּזוֹת
 כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַּצְלִיחוּ בְּחַיִּים, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת
 מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תנ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם מִצַּד אֶחָד אָנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂנִיכִית לְהוֹלִיד בֶּן זָפָה
 וְנִפְלָא פְּנֵה, וְכֵן יֵשׁ לָךְ בְּעַל טוֹב מְאֹד, מְשֵׁהוּ מִיַּחַד, אֶךְ מִצַּד שְׂנִי
 אָנִי מְאֹד מְצַטְעֵר לְמָה אֶת צְרִיכָה לְדַבֵּר דְּבוּרִים פְּאָלוּ וְכוּ' וְכוּ',
 פְּאָלוּ שְׂהַחַיִּים שְׁלָךְ רִיקָנִיִּים, וְאֵת לֹא רוּצָה לְחַיּוֹת יוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ',
 וְכַדוּמָה שְׂטִיּוֹת פְּאָלָה, עֲכָשׁוּ אֶת מִתְחִילָה לְחַיּוֹת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
 שְׂנוֹלֵד לָךְ בֶּן, וַיֵּשׁ לָךְ אֶת הַשֵּׁם שְׁלִי בַּבַּיִת שְׁלָךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה צְדִיק גְּדוֹל, שְׂיֵאִיר אֶת הָעוֹלָם עִם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְקָרוֹב
 תִּפְגְּסוּ לְגוֹר בְּדִירָה שְׁלָכֶם, שְׂלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת וּבְשִׁכְרוֹת
 אֲצֵל אַחֲרִים, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לָךְ לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֶצְמָךְ כָּל פַּעַם אֵל
 הַצַּעַר וְהַעֲצָבוֹן וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ', רְאִי לְהַרְגִיל אֶת עֶצְמָךְ לְהוֹדוֹת

וְלִהְלֵל בְּכָל יוֹם לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ,
 שְׁתַּהַלֵּה לְאֵל, זְכִית לְמִצָּא בְּחוּר טוֹב וְהִתְחַנַּנְתָּ. וְעַכְשָׁו יֵשׁ לְךָ כָּבֵד
 בֶּן נַחֲמָד, וְאַתָּה גְּרָה כָּבֵד בְּיַבְנָאֵל, מְדוּעַ לֹא תִזְכְּרִי קִצֵּת חֲזוּרָה אִיךָ
 הָיוּ נִרְאִים לְךָ הַחַיִּים בְּהִיוֹתְךָ רַנְּקָה, אִיךָ הָיִית טְרוּנְדָה מִמְּקוֹם
 לְמְקוֹם, נוֹסַעַת וְחוֹזְרַת וְנוֹסַעַת וְלֹא מוֹצֵאת אֶת עֲצָמֶךָ וְכוּ' וְכוּ',
 תַּהַלֵּה לְאֵל זַכְנֵי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁדְךָ אוֹתְךָ עִם בְּחוּר טוֹב, רְאוּי
 לְךָ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֶלְקֶךָ, וְעוֹד תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה
 עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֹר תִּרְאִי שֶׁבְּבֵית יְהוָה תִּמְיֵד קוֹל שִׁשׁוֹן
 וְקוֹל שִׁמְחָה, וְתִשְׁמְעֵי כְּלֵי זִמְרָה, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצָמֶךָ לְשִׁיר שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבַּחֹת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכָל מִינֵי שִׁירִים וְכוּ' וְכוּ', בְּאַפְּן
 שֶׁתְּהִי תִמְיֵד שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִזְכּוּ לְקִנּוּת דִּינָה מֵה
 שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, וְאֵל תִּתְעַקְשִׁי עִם בְּעַלְדֶּךָ, רַק תִּרְאוּ לְהַשְׁתַּוּת אִיזוֹ דִּינָה
 לְקַחַת, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תנה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
 מִמָּךְ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיוֹת תִּמְיֵד
 בְּשִׁמְחָה, כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּזֶה וּבְכָא הִיא רַק עַל-יְדֵי מִדַּת
 הַשִּׁמְחָה, וְכָל הַכְּשָׁלוֹן שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק כְּשִׁנְמוֹשׁ אַחַר
 הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיוֹת
 מְאֹד בְּשִׁמְחָה, עַד שֶׁמֶרֶב שִׁמְחָה תִּשְׁפַּע הַשִּׁמְחָה גַּם עַל אֲשֶׁתְךָ,

וּתְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ. כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו): אֵשֶׁה בְּעֵלְהָ מְשֻׁמָּחָה; וְעַל-כֵּן רָאָה לְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ תָּמִיד, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד תִּזְכּוּ לְקִנּוּת דִּירָה שֶׁם בִּיבְנָאֵל, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת.

רָאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁישְׂאָר מִהָאָדָם, כִּי אֵין מְלִיץ לּוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֹא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְד (אבות ו, ט). וְתִרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְגֵרִם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם בְּדֶרֶךְ גְּרוּסָא, שְׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנְּשֻׁמָּה. וְאִם אֶפְשָׁר לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת — אֵין לְמַעַלְהָ מִזֶּה בְּתִקּוּן הַנְּשֻׁמָּה. וְכֵן רָאָה לְהַתְּבוֹדָד עֲצֻמָּךְ עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְבֹא לְנִצַּח נְצָחִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תנו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֶדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רָאָה לְלַכֵּת עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּעֵדִינּוֹת גְּדוּלָה, וּתְכַבֵּד אוֹתָהּ מְאֹד, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בבא מציעא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֹכּוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ; תְּכַבְּדוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ; כִּי עַקַר הַעֲשִׂירוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת בָּאָה לְאָדָם בְּזָכוֹת אֲשֶׁתוֹ; וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁלוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאִי אֶפְשָׁר לְכַפּוֹת עָלֶיהָ אֶת הַדַּת, רַק לְלַכֵּת בְּסִבְלָנוּת, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה, כִּי "דְּרַכְיָהּ דְּרַכֵּי נַעֲם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם" (משלי ג, יז), וְזֶה רְצוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהוּא

יְתַבְרַךְ מְחִיָּה וּמְהוּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוּתוֹ יְתַבְרַךְ, וְכָל מֵה שֶׁתִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ יְדִיעוֹת אֵלֶי, תִּצְלִיחַ יוֹתֵר. וּבְזֶה תִּלְוֶיָה כָּל הַצְּלַחַת הָאָדָם. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן לג): אֲצֵל הָעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲבָל אֲצֵלִי הָעֶקֶר הוּא אֲמוּנָה, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּמִדַּת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְאִזּוּ דִּיקָא תִּצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֻכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמְחַתְּנִי בְּזֶה שְׂאֵתָה זוֹכָה לַחֲטָף נְקֻדוֹת טוֹבוֹת בְּכָל יוֹם, וְלִלְמַד שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, אֲשֶׁר זֶה עֶקֶר הַתְּכָלִית, כִּי לֹא יִשְׁאֵר מִהָאָדָם רַק זֶה, כְּמֵאֵמֶר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת ו, ט): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כְּסָף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלָא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד.

נָא וְנָא רְאֵה לְעַבְדְּךָ עַל שְׁתֵּי נְקֻדוֹת, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ עַל זֶה, הֵינּוּ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמֹחַ אֶת אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְאֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְהַמַּחִין, וּמוֹצִיאָה אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת וְהַבְּלִים וְכוּ', וְכֵן לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמְךָ עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, וְלִשְׁיַח וְלִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יְתַבְרַךְ, כִּי אֵין עוֹד טוֹב וְנֵעֵם וְזִיו וְחַיּוֹת יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, שְׂאָדָם מְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יְתַבְרַךְ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַבְּעַל-דְּבַר אוֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֵינוּ, וּמְכַנֵּס בּוֹ כָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת וְהַבְּלִים, כְּאֵלוֹ אֶחָד

רוצה לפגוע בשני, ובאמת הכל הבל ורעות-רוח, והדמיונות האלה באים מחמת החטאים, חטאת נעורים. וכבר ספרתי לכם ספור, שפעם אחת בא אחד אל הצמח צדק זי"ע מליובאוויטש, ואמר לו: כשונכנס לבית-המדרש, כלם מתחילים עמו, ודורכים עליו וכו'. ענה ואמר לו הצמח צדק זי"ע: "מי אמר לך שאתה צריך להתפשט בכל בית-המדרש, עד שלא יהיה מקום לאחרים, אלא שידרכו עליך, תעמד בפנה שלך, ואז תראה שאף אחד אינו דורך עליך" ... והבן למעשה; כי כל אלו הדמיונות שונכנסים באדם, כאלו זה מציער אותו, וזה מציער אותו, זה בא מחמת העוונות של האדם. ושמעתי פעם אחת מאחד מאנשי שלומנו לפרש את מאמרו ז"ל (ספה נב.): "כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו", ופרש כך: "כל הגדול", אם אתה רואה שאחד נעשה גדול, תדע שהוא "מחברו", שחבר את עצמו עם חברים טובים, אבל אם רואה ש"יצרו גדול" ומתגבר עליו, צריך שתדע שזה בא "הימנו", הינו ממנו בעצמו, והבן למעשה; כי ההכרח להתחבר עם כל אנשי שלומנו. וראוי לך לבא שלש פעמים ביום לבית-המדרש: שחרית, מנחה, מעריב, כי אין עוד דבר גדול מתפלה בצבור. וכן בשבת צריכים למסר את נפשו להתפלל במנין, ולבוא ולהיות בצותא עם אנשי שלומנו היקרים.

מה אמר לך! אין לתאר ואין לשער כלל מעלתך בשמים, בזה שאתה מפיץ את ספרי רבנו ז"ל, ראה לצית אותי בכל הנ"ל, ואז תהיה לך הצלחה בין בגשמי ובין ברוחני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תנח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר דברים, ח' אב ה'תש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהִתְפַּלֵּל בְּקֶרֶב וְעָרֵב בְּבֵית-הַמְדַרְשׁ דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצֵל מִשׁוֹנְאִים, כִּי מִי שֶׁנִּזְהָר לְהִתְפַּלֵּל בְּקֶרֶב וְעָרֵב בְּבֵית-הַמְדַרְשׁ, כָּל שׁוֹנְאָיו נּוֹפְלִים תַּחַת רַגְלָיו (גטין ז).

רְאֵה לְהַכְנִיס שְׁמַחָה בְּבֵיתְךָ, שֶׁתִּהְיֶה בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שְׁמַחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתִּהְיֶה לְךָ סְבָלְנוּת גְּדוֹלָה, וְאַל תִּתְעַצֵּב, כִּי הַסְבָּלְנוּת הִיא הַעֲקָר בַּחַיִּים, וּבְלִי סְבָלְנוּת אֵי אֶפְשָׁר לְעֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת רַגִּיל בְּגִרְסָא, לְגִרְסַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת פְּסֻדָּתִים, וְזֶה יִטְהַר אֶת נְשַׁמְתְּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל אֱלוֹ הַדְּמִיוֹנוֹת, וְתִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יְתָבְרָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת דְּבָרִים, ח' אָב ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתָבְרָךְ, וְתִדְעֵי, שֶׁכָּל מָה דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עֵבִיד (בְּרִכּוֹת ס), כָּל מָה שֶׁעוֹשֶׂה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל לְטוֹבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוֹכְלִי לְעֹבֵר עַל הַכֹּל, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְעַקֵּר הַהַצְּלָחָה בְּבֵית הוּא סְבָלְנוּת, וּבִפְרָט עִם יְלָדִים, וְאִף שֶׁהֵם מְאֹד מְעַצְבָּנִים, צָרִיכִים סְבָלְנוּת כְּמוֹ בְרָזֶל וְקִיר וְכוּ', לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִז דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיְחוּ בַּחַיִּים.

נָא וְנָא רְאִי לְהַדְלִיק שְׁשֵׁה נְרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְלְהוֹסִיף
שְׁנֵי נְרוֹת שֶׁל שְׁמֶן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים,
כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת וּבִפְרֹט עַל הַיְלָדִים,
הִיא מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֶּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְאִז הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וּבְזִכּוֹת
שְׁמִירַת שַׁבַּת־קִדְשׁ תִּזְכֶּה לְמִצְאָה אֶת בַּת זִוְגָךְ, כִּי הַשַּׁבָּת הִיא בַּת זִוְגָן
שֶׁל יִשְׂרָאֵל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן ח'), עַל־כֵּן עַל־יְדֵי שְׁמִירַת
שַׁבָּת בְּשִׁלְמוֹת זִוְכִים לְמִצְאָה אֶת הַזִּוּיג בְּנִקְלָה.

יֵשׁ קוֹנְטֵרס "מְצִיאַת הַזִּוּיג", תִּשְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיגוֹ וְלוֹמַר שֶׁם אֶת
הַתְּפִלוֹת הַמוֹבְאוֹת שֶׁם, וְתִקְיִים אֶת הָעֲצוֹת אַרְבָּעִים יוֹם רְצוּפִים, וְאִז
תִּרְאֶה יְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוֹק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּסְתַּכַּל
עַל שׁוֹם בְּרִיָּה כָּלֵל, כִּי מַה לָּךְ עִם אֲחֵרִים? ! אַתָּה רְאֵה רַק לְהַדְּבִיק
אֶת עֲצָמֶךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי מִי שְׁזוּכָה לְהַכְנִיס
אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, זֶה עֵקֶר הַבַּיִת מְנוּס וּמִפְּלֹט
לְאָדָם. וְרַבְּנּוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (שִׁיחֹת־הַר"ן, סִימָן לג), אֲשֶׁר אֶצְלוֹ הָעֵקֶר
הוּא אֲמוּנָה, וּמִי שְׁזוּכָה לְאֲמוּנָה, חֵי חַיִּים טוֹבִים, עֲרָבִים וּנְעִימִים
וּמְתוֹקִים. וְאֵיךְ זוֹכִים לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת? עַל־יְדֵי רַבּוּי תִּפְלָה
וּבִקְשָׁה, שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר הָאִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן עִם אָבִיו, וְאֶסוּר לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, וּבִפְרָט אַתָּה, שֶׁהֵנָּךְ זוֹכֵה לְהַפְּיץ אֶת אוֹר רַבְּנּוּ ו"ל, עָלֶיךָ
לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק לְהַפְּיץ אֶת אוֹר
רַבְּנּוּ ו"ל, עָלָיו מִתְפַּשֵּׁט הַסֵּמ"ך־מ"ם מְאֹד מְאֹד בְּכֹל מִינֵי מְנִיעוֹת
וְעִכּוּבִים, וּבִפְרָט מְהַלְצִים הַנִּמְצָאִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ (בְּלִשׁוֹן הַזֶּה
קוֹרָא אוֹתָם מוֹהֲרַנ"ת ו"ל ב"עֲלִים לְתַרוּפָה", שְׁכוּתָב לְבִנּוּ ר' יִצְחָק
חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וּמְצוּהָ עָלָיו שְׁלֵא יִרְאֶה אֶת זֶה לְהַלְצִים שְׁבִין אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ...), מִמֶּשׁ אִים וְנוֹרָא! אִם בִּימֵי מוֹהֲרַנ"ת ו"ל הָיוּ בֵּין אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ לְצִים, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֵׁשׁ בְּדוּרָנוּ זֶה לְצִים, צָרִיכִים
לְהִתְחַזֵּק מְאֹד לֹא לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת־רוּחַ, כִּי
'בְּרִסְלָבֶר חֲסִיד' נִקְרָא רַק זֶה שְׁמִתְבוּדָד עֲצָמוֹ בְּכֹל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּמְקִיָּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּלֵי שׁוֹם חֲכָמוֹת,

וּמִכֵּן שָׁפֵן וְכָל שָׁפֵן מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפְיֵן אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, זֶה סִימָן
אֲמַתִּי שְׂבוּעַר בּוּ הָאֹר הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עַל-כֵּן הוֹלֵךְ לוֹ בְּחַיִּים
שָׁגַם אַחֲרַיִם יָדְעוּ מִרַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן אִם אַתָּה עוֹסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה
הַזֶּה, רְאוּי לֵךְ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂבָעוּלָם, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
הַעֲקֵר רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לֵךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לֵךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּזְכֶּה לְבַדֵּק גַּם אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּתוֹךְ
בֵּיתְךָ, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם בָּאוֹת לוֹ רַק מִחֲמַת שְׁאִין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ פְּהִלְכָתָהּ, וְתִהְיֶה שְׂמֵחַ כָּל הַשַּׁבָּת,
וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מִכַּעֵס וּמִקְפָּדוֹת וּרְצִיחָה, כִּי עַל-יַדֵּי שְׂמִירַת שַׁבַּת
זוֹכִים לְעִשְׂרֵי יוֹמֵי, וְעַל-יַדֵּי כַּעֵס וּקְפָדוֹת מְאַבְּדִים אֶת הָעִשְׂרֵי יוֹמֵי
לְעִמַּת זֶה, וְעַל-כֵּן כְּתוּב בַּזֹּהַר הַקְּדוּשׁ (תְּקוּנַיִי-זוֹהַר, תְּקוּנָה מ"ח) עַל פְּסוּק
(שְׁמוֹת ל"ה, ג): "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם", בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁזֶה
סוֹבֵב עַל אֵשׁ הַכַּעֵס, כִּי אִם הָאָדָם בָּא לְיַדֵּי כַּעֵס בַּשַּׁבָּת, עַל-יַדֵּי-זֶה
הוּא מְחַלֵּל שַׁבָּת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי

מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְצִאת מִכָּל הַחֹבוֹת שֶׁנִּקְלַעְתָּ אֲלֵיהֶם, וְתִזְכֶּה לְרוּת רַב נַחַת מִלְדִּיךְ. וְהַעֲקֵר שְׁתִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מִכַּעֲס וּקְפֻדוֹת, וְאֵל תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים עַל אִשְׁתְּךָ.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּקְיִם אֶת כָּל הַנְּאֻמָּר כָּאֵן, וְאִזּוּ תִּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מִתְקַדֵּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּצְלִיחַ בְּכָל דְּרַבְּךָ.

הַעֲקֵר מֵה שְׁאַתָּה צָרִיךְ אִמְץ לֵב, כִּי מִי שֵׁשׁ לוֹ אִמְץ לֵב, אֵינּוּ מִפְּחַד מְאֹד אֶחָד בְּעוֹלָם, וְזֶה עֲקָר הַצְּלָחָתוֹ בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחַנִי.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לִמּוּד תּוֹרָה זֶה אֲבִדָּה נִצְחִית אֲבִדָּה כְּזוֹ, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהַחֲזִיר, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שְׁקִיּוּדַת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאָמַר (שִׁיחֹת-הַרְ"ן, סִימָן יט): אֲפֹלוּ אֱלֹהֵי הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּפְלוּ לְמָקוֹם שֶׁנִּפְלוּ, אִם יַעֲשׂוּ לְעֲצָמָם חֵק קְבוּעַ לְלִמּוּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אודות הצרות והיסורים שאתם סובלים מהשכנים וכו', ובכל מקום בוואכם יש לכם רק צרות וכו', ואתם רוצים עצמה איה להנצל מזה, אספר לכם ספור, וזו תהיה העצה הכי טובה בשבילכם: צבי נכנס לתוך היער ונסתבב עם קרניו המסבכות בתוך אחד מסבכי האילנות, וכבר לא היה יכול לצאת ולבוא, פי קרניו הסתבכו בכמה ענפים, וכשראה שאינו יכול ללכת, התחיל לבעט ברגליו, ועבר דרכו שועל, ושאל אותו: מה אתה בועט ברגליך? ענה ואמר בכעס: האינך רואה שהסתבכתי בענפי האילנות, אני אבעט בכל האילנות שביער, ואעקר את כלם, ואז אוכל ללכת חפשי בכל היער. וצחק עליו השועל ואמר לו: אפלו אם תחיה אלה שנים, לא תוכל לעקר אילן אחד, אלא עצתי לך, זאת עשה, שתחתך את הקרנים שלך, ואז תוכל לילך ולבוא חפשי בכל היער, ואף אחד לא יזיק לך, ולא תסתבב עם אף אחד. לדעתי אם תקימו את כל זאת, אז לא יהיה לכם עסק עם שום ברירה שבעולם.

היה טוב, שתשנה את שמך לשם קדוש, ולא שם לוועזי, וזה יעזר למצבך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנוֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.
רְאֵה לְהוֹדִיעַ לִי, אִם קַבַּלְתָּ אֶת הַסֵּף שֶׁל שְׁבַע-מֵאוֹת שְׁקָל שְׁשַׁלְּחַתִּי,
עַל-יְדֵי אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵלֶיךָ, וְהֵאֵם אֲנִי חַיֵּב לְךָ עוֹד אֵיזָה
חֹב.

דִּבַּרְתִּי עִם אַחֶיךָ, וְהוּא מְסַפֵּן גְּדוֹל, כִּי הוּא פָּשׁוּט קָשׁוּר פֹּה,
כִּי חֲמוּתוֹ אֵינָה מְנִיחָה לוֹ לְצֵאתָ, וְהוּא נִמְצָא בְּמִצָּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה,
וְצָרֶיךָ לְרַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים עֲלֵינוּנִים, רַחֲמִים עֲצוּמִים, וְגַם שְׂמַעְתִּי
שְׂאֲבִיךָ, גֵּרוֹ יָאִיר, נָפֵל וְשָׁבַר אֶת רַגְלוֹ, וְהָיָה בְּבֵית חוֹלִים וְכוּ', וּמִכָּל
זֶה רוֹאִים אֵיךְ שְׂאִיִן לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן, כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׂמִים.
וְרָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקֵנוּ
וְגוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מִרַבִּי אֲמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי
הַמְּחִיָּה וּמְחִזֵּק אוֹתָנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְנוּ ו'ל, טוֹב לְהוֹדוֹת
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְהָיָה טוֹב מְאֹד,
שֶׁתִּרְגֵּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְעֵיִן בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מִכְתָּבִים מִסְפָּרֵי שְׁאֵלוֹת
וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", כִּי כָּל הַמְּכַתְּבִים נִכְתְּבוּ גַם אֵלֶיךָ, לְמַעַן
תַּחֲיֶיהָ אֶת עֲצֻמָּךְ בָּהֶם. וְכֵן רָאוּי לְךָ לְעֵיִן בְּכָל יוֹם בְּקוֹנְטֵרַס אֶחָד,
וּמִשָּׁם תִּקְבַּל חַיּוֹת.

רְאֵה לְהַפְיֵן אֶת הַקּוֹנְטֵרַסִים, וּבִפְרָט בְּשִׁפְהָ רוֹסִית, כִּי אֵינִי עוֹד
דֹּבֵר גְּדוֹל מְזֶה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מַעֲבִירִים אוֹתָם עַל הַדַּת, וְאָנוּ
צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּמָה שְׁיִכּוּלִים, וְהַקּוֹנְטֵרַסִים בְּשִׁפְהָ רוֹסִית
זֶה לָהֶם כְּמִים קָרִים עַל נַפְשׁ עֵיפָה.

תַּתְּחִיזֵק בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד בְּחַיֵּי הָאָדָם, כִּי עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים בְּכָל יוֹם, וְאִי אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת
הָעוֹלָם, כִּי אִם עַל יְדֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזֵק אֶת עֲצֻמוֹ
בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים. וְאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶל
סְבָלָנוּת, כִּי אִם עַל-יְדֵי אֲמוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבִדָּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וּתְדַקְדַּק לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

גַּם תִּזְהַר מְאֹד מְאֹד עַל כְּשֵׁרוֹת הַמְּאָכְלִים, וּבִפְרָט בְּשֶׁר, תִּשְׁמַר
הֵיכָן שְׂאֵתָה קוֹנָה, וּמְאֹד צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל זֶה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל
הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שְׁנֹסַתְּבַכְתָּ בָּהֶם, וַיְהִיֶּה לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַי אֵיךְ שְׂאֵתָה
זוֹכָה וּמוֹזְכָה אֶת הַרְּבִים בְּהַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְכֵן אֵתָה
כוֹתֵב אֶת הַסְּפוּרִים מִהַפְּצָה, אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ בְּזִכּוֹת שְׂאֵתָה מְטִלְטֵל
אֶת עֲצָמְךָ בְּטִלְטוֹל הַקֶּשֶׁה, וְאֵתָה מוֹזְכָה אֶת הַרְּבִים בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת
הַחֲכָמָה חוּצָה, עַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכֶּה לְזַרַע שֶׁל קִימָא.

הַעֲקֵר תִּרְאֶה לְשִׁמַּח אֶת אֲשֵׁתְךָ מְאֹד מְאֹד, וְחַכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים

עדר אֲשֶׁר י"ז תסח — י"ז תסט בנחל

אָמְרוּ (בְּבֹא בְּתָרָא י'): מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם שְׂיִהְיֶה לוֹ בְּנִים זְכָרִים? יִשְׁמַח אֶת אִשְׁתּוֹ, וַיְקַדֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שְׁלֵ קִימָא, הַעֲקֹר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי לְפַעֲמִים הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר בְּרִגְעַ הָאֲחֵרוֹן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עָלֶיךָ, וְתִדְעֵי אֲשֶׁר בְּזָכוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ תִּזְכְּי לְפָרְנֶסָה שְׁלֵמָה, כִּי הַשַּׁבָּת מְעַשְׂרַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי, שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחֵי בְּחַיֶּיךָ, וְשֶׁתַּהֲיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עַצְמְךָ מְאֹד בַּמְדָּה הַיְקָרָה שְׁלֵ שְׁמִחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת כָּל שְׁכֵנֶיךָ, כִּי הַשְּׁמִחָה הִיא כְּלִי לְעִשְׂרֵי וְהַצְלָחָה,

אָשׁוּר י"ז תע – י"ז תעא בַּנְחַל ערה

ומי שזוכה לשמח יותר – מצליח יותר (ספר-המדות, אות הצלחה, סימן א). תעשה כל מיני אפנים שבעולם להיות תמיד בשמחה, ואז תראה איך שכל המזל שלך ישתנה; כי מי שהוא תמיד שמח, על-ידי-זה מזלו עולה למעלה מעלה, אשרי מי ששמח תמיד!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תע.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר דברים, ח' אב ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לבדק את המזוזות בביתכם אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, כי כל הצרות בביתו של אדם הן פשאים לו מזוזות כשרות. ותשתדל לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, ובזכות שמירת שבת כהלכתה תזכה לעשירות גדולה. הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תעא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, י' אב (ת"ב נדחה) ה'תנש"א.

שלום וברכה ל... גרו יאיר.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהשבת עברה בשלום בלי שום מכשולים ויסורים מהסמ"ך-מ"ם הרשע וגונדא דליה.

כל ענין חרבן בית-המקדש הוא חרבן בית-המחין שלנו, כי כל מי שיש בו דעה כאלו נבנה בית-המקדש בימיו (ברכות לג.), ולהפוך

כְּשֶׁאֵין בוֹ דְעָה, נִחְרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו, שְׂכָל זֶה הוּא חֲטָא וּפְגָם זְלוּל בְּהַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים, וְעַל־כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי יומא ב'): קָשָׁה מִיִּתְתֵּן שָׁל צְדִיקִים כְּפָלִים כְּחֶרֶב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, כִּי בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ הָיָה בְּמָקוֹם אֶחָד, "וְקִמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל הַמָּקוֹם" וְגו', (דְּבָרִים יז, ח), הָיוּ צָרִיכִים לְעֲלוֹת אֵלָיו וְכוּ' לֹא־כֵן הַצְדִּיקִים, הֵם מוֹרִידִים עֲצָמָם אֵלֵינוּ וְהוֹלְכִים בְּכָל מָקוֹם וְכוּ', הַכֹּל כְּדֵי לְהַגְבִּיחַ אוֹתָנוּ, וְעַל־כֵּן אִם מְזוּלְזָלִים בָּהֶם, זֶה קָשָׁה כְּכָפָלִים שֶׁל חֶרֶב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְנָה לְבָנוֹת "עִיר בְּרֹסֶלֶב" בְּיַבְנָאֵל דִּיקָא, בְּסוּד: "אֲנִי לֹא", אֲלֹא מִבְּטָל עֲצָמֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַגְאָלָה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תעב.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תנש"א.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ עֲכָשׁוּ אַרְבָּעָה קוֹנְטְרָסִים: "פְּלֵאֵי הַחַיִּים", "זְכוּת הַחַיִּים", "לְשׁוֹן הַרְע", "בְּטַח בְּהַשֵּׁם", בְּאִפֵּן שְׂאֵשְׁתָּךְ לֹא תִצְטָרֵךְ לְחֹזֵר וּלְהַדְפִּיסָם, וְכִדְאֵי לְתַקֵּן אֶת הַטְּעוּיֹת וְהַלְשׁוֹן קָצַת, כִּי נִכְתָּב מְאֹד בְּחַפְזוֹן וּבְמַהֲרָה.

רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

בְּעֲנֵן רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הִנֵּה מְחַר אֲנִי נוֹסַע אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְאַחֲזֵר, בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּעֶרְב שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשַׁת עֵקֶב, וְעַל־כֵּן עַד אֲזוּ אֵל תִּשְׁלַח לִי פָקֵס, כִּי לֹא יִהְיֶה מִי שְׂיִקְחֵנוּ. וְאֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע

בְּתַפְלִי שָׁם עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבִדְבַר אִי אֲזַכִּיר גַּם אֶתְכֶם עַל הַצִּיּוֹן הַקָּדוֹשׁ, כִּי אַתֶּם מוֹסְרִים אֶת נַפְשְׁכֶם בְּעִבּוּר הַדְּפֹסֶת הַ"אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר עוֹלָה עַל הַכַּל, וְעוֹד מֵאוֹת וְאַלְפִים וְכוּ' וְכוּ' בְּגִי הַנְּעוּרִים יַחְזְקוּ עֲצָמָם עִם הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לַבְּנוֹ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ וְתִבְרָךְ.

אֲנִי נִמְצָא עֹכְשׁוֹ בְּלַחֲץ גָּדוֹל, כִּי עֹכְשׁוֹ צִלְצֵלָה אֵלַי ... כִּי צָרִיכִים בְּשִׁבִיל הַחֲדָר בְּעֶרְךָ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים דוֹלָר לְשִׁלּוֹם שְׂכִירוֹת עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְאַצְלָנוּ זֶה כְּכֹר עָרֵב, וְהַכַּל סָגוּר, וּמְחַר בְּצִהָרִים אֲנִי כְּכֹר נוֹסֵעַ אֶל הַצִּיּוֹן, וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ לְהַשִּׁיג אֶת זֶה, אוֹ עַל כָּל פְּנֵים חֲצִי, אַתָּה יָכוֹל לְשַׁאֵל אֶת ... אִם יֵשׁ אֲצִלּוֹ מְצִיאוֹת כְּזוֹ, עַד שְׁאֵנִי אֶחְזֹר, וְכֵן תֵּאמַר לִי ... כְּשֶׁאֶחְזֹר יִקְבַּל מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַכֶּסֶף שְׁאֵנִי חִיב לוֹ, וְכֵן אֲז אֶשְׁלַח לְךָ גַם-כֵּן עַל כָּל הַסְּפָרִים שְׁשִׁלַּחְתָּ לִּי, וְעַל הַחֹב זֶה יִהְיֶה בְּסִבִּיבוֹת שְׁבוּעִים וְחֲצִי, אִךְ עַד אֲז אֲנִי בְּלַחֲץ גָּדוֹל, כִּי רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְגַמֵּר עִם הַחֲדָר, כִּי הַבְּעַל-דְּבָר אֹרֵב מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא נִפְתַּח חֲדָר, וְלִי הוֹלֵךְ בְּחַיִּים מִמֶּשׁ לְהַתְּחִיל הַשָּׁנָה כְּתֹה א' יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, כָּל הַבְּעִיָּה הִיא הַסְּכּוּם הַנִּי"ל אוֹ חֲצִי מֵהַנִּי"ל, כִּי הִיא תִּסְפִּים לְחִכּוֹת עוֹד שְׁבוּעִים וְחֲצִי עַל הַחֲצִי הַשֵּׁנִי הֵינּוּ עַל אֶלְךָ וְחִמַּשׁ מֵאוֹת דוֹלָר, וְתִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ... וְדַבֵּר זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת סוֹדִי, שְׁלֹא יָדַע אֶף אֶחָד (אֶף אֶחָד פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ).

רְאֵה לְצִלְצֵל לִי ... וְתִגִּיד לוֹ, שֶׁהַפְּקֻדָּתִי בְּחֻשְׁבוֹן שְׁלוֹ עֶשֶׂר אֶלְךָ שְׁקָל, שְׂיִקַּח שְׁשֶׁת אֲלָפִים בְּשִׁבִיל הַמְּקוֹה, וְיִתֵּן אַרְבַּעַת אֲלָפִים לִי ... וְתִצְלֵל גַּם לִי ... וְתִגִּיד לוֹ שְׂיֵשׁ לוֹ אֲצֵל ... סְכּוּם שֶׁל אַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁקָל: אֲלָפִים בְּשִׁבִיל בְּשֶׁר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל שְׁבַת פְּרִשַׁת וְאַתְחַנֵּן וְעַל שְׁבַת פְּרִשַׁת עֵקֶב, וְאַלְפִים שְׁקָל בְּשִׁבִיל הַקִּיטָּנָה, וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְשִׁמְעַתְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי אִם הִייתָ יוֹדֵעַ מַה שְׁעוֹבֵר עָלַי וְכוּ' וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת אֲנִי מְחִזֵּק אֶת עֲצָמִי, הִייתָ גַּם אַתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ. וְכִכֵּר אֲמַר הַחֶכֶם (חֹבֶת הַלְּבָבוֹת, שְׁעַר ד'): "הַרְחֵמֵן הוּא

יְצִילֵנוּ מִפְּזוּר הַנֶּפֶשׁ", בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, שְׁכַל עֶסְקֵי הוּא רַק
בְּצָרְכֵי הַדְּפָסָה וְצָדָקָה וְחֶסֶד, וּבְנִית עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו'ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל־הַקְּדוֹשׁ" הַגְּרָיִם
בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם
וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְכֶם לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם
בְּיַחַד, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפָחוּ בִּי כְּשֶׁאֲזַכֶּה רַק לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִכֶּם. וְהִנֵּה אֲנִי נוֹסֵעַ עִכְשָׁו לְמִשְׁךָ עֲשֶׂרָה יָמִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל,
וּבְנוֹדָאֵי אֲזַכִּיר אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחַת מִכֶּם לְטוֹבָה עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל,
כִּי אֲנִי צָרִיךְ עִכְשָׁו לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְכֵן אֲתֶם צָרִיכִים יְשׁוּעוֹת.
וְעַל־כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּתְּפַלְלוּ בְּעַדִּי שְׂאֲצַלִּיחַ
בְּמִשְׁמִיתִי, הֵן שְׂאֲזַכֶּה לְהִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת־מְדֻרָשׁ הַגְּדוֹל, וְהֵן
שְׂאֲזַכֶּה לְהִקָּם תְּלִמוּד־תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן" וּבַיִת־סֵפֶר לְבָנוֹת "בַּיִת
פִּיגָא", וְעוֹד מוֹסְדוֹת צָדָקָה וְחֶסֶד, וְאֵף שְׁנִירָאָה הַכֹּל כְּחֵלוֹם, אֲבָל
תִּאֱמִינוּ לִי, שֶׁהַחֵלוֹם בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, יִתְגַּשֵּׁם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי
תִּהְיֶה לָאֵל, נִכְנָסִים לְגוֹר מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וּבְקָרוֹב יִתְרַבּוּ
הַמִּשְׁפָּחוֹת, לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד רַק לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם
בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אֲחִוָּה וְרַעוּת, וְשׁוֹם דְּבָר שְׂבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אֶתְכֶם. תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁעוּרִים קְבוּעִים שֶׁתִּקְבְּעוּ לְעֲצָמְכֶם
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן: בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ,

רמב"ם, טור וְשִׁלְחַן עֲרוּף, אֲשֶׁר לֹא יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ רַק מֵה שְׁאֲנַחְנוּ חוֹטְפִים בְּכָל יוֹם. וְכֵן רָאוּ לְהִתְבוּדָד עֲצָמְכֶם בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר אֵין עוֹד תְּרוּפָה נֶגְדַּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם כְּמוֹ תְּפִלָּה, כִּי הוּא אֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׁבֹר אוֹתוֹ וְלִהְרֵס אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ לְעֲצָמְכֶם קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּאִיזָה קוֹנְטְרָס, וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם מְשִׁיבַת גַּפֶּשׁ מִמֶּשׁ, כִּי הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים נִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת ה' וּבִסְיֵעָתָא דְשְׁמַיָא גְדוּלָה מְאֹד.

נָא וְנָא רָאוּ לָבוֹא אֶל הַשְּׁעוּרִים שֶׁל הָרֵב ... וּבִפְרָט בְּלֵיל שְׁשִׁי, כִּי הִלְכוֹת נִדְהָ הֵן מְאֹד מְאֹד חֲמוּרוֹת. וְכֵן רָאוּ שְׁנִשְׁוֹתֵיכֶם תְּבִאֲנָה אֶל הַשְּׁעוּרִים שְׁלוֹ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לְמוּד הִלְכָה, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד כָּל הַיְהוּדוֹת.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר מְאֹד מְאֹד, אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁיִתְפַּלְלוּ בְּעִבּוּרֵי שְׁאֲזָכָה עֲכָשׁוּ לְפַעַל מֵה שְׁאֲנִי צָרִיךְ לְפַעַל דְּבָרִים גְּדוּלִים וְנִעְלָמִים מְאֹד מְאֹד, וּבּוֹדָאֵי כָּל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה מִכֶּם תַּעֲזֹר לִי, וְאֲנִי מִצְדֵי לֹא אֲשַׁכַּח אֶת אֵף אֶחָד מִכֶּם. זְכְרוּ הֵיטֵב אֶת הַמְּסִירוֹת גַּפֶּשׁ שֵׁישׁ לִי בְּעִבּוּר "עֲזֹר שְׁבַת" וְכֵן בְּעִבּוּר הַקְּיֻטָּנָה הֵן לְהַבְנִים וְהֵן לְהַבְנוֹת, וְעֲכָשׁוּ אֲנִי רוּצָה לְפַתַּח, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, כְּתִיב בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה "יְלֻדֵי חַן", וְעוֹד כְּמֵה דְּבָרִים יְפִים שְׁיִהְיֶה לְטוֹבַת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

שְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַסֵּתַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ נֶגְדָנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֵז לֹא יוּכַל לָנוּ כָּלֵל, כִּי מִי שְׁמִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְיוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵנוּ, כִּי אֵין לָךְ עוֹד יְשׁוּעָה כְּמִי שְׁמִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר זֶה הַמְּקוֹם הַכִּי בְּטוּחַ וְהַכִּי שְׁמוֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תעד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ואתחנן, י"ד אב ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא ישבר אותך, כי זה העקר בחיי האדם, שלא יניח את עצמו להשבר משום דבר, כי זה הנסיון הכי קשה בחיי האדם, אשר מלמעלה שולחין לו נסיונות וכו', והכל כדי לראות איך יזכה להחזיק מעמד ולהיכן יברח, ותהלה לאל, אנו זוכים לידע מרבי אמת כזה, רבי נפלא כזה, רבי המלמדנו עצות איך להחזיק מעמד. וזה סוד כל הלמוד של רבנו ז"ל, איך שמצמצם השגות אלקות מעילה לעול, משכל עליון לשכל תחתון (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל'), והכל כדי להאיר גם בקטנים ונמוכים כמונו היום להחזיק מעמד ולא להשבר, אשר הלמוד זה עולה על הכל.

והנה בענין חטא העגל וכו', זה היה הפגם שלהם, שאמרו (שמות לב, ד): "אלה אלהיך ישראל", "כי זה האיש משה לא ידענו מה היה לו" (שם), הינו על-ידי שהיה להם פגם אמונת חכמים, וחשבו פאלו כבר נסתלק, על-ידי-זה עשו את העגל, שהיה כלול מעבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים, כי תכף כשאדם פוגם באמונת חכמים, על-ידי-זה פופר בכל, רחמנא לצלן; כי עקר האמונה בו יתברך, הוא על-ידי אמונת חכמים, בבחינת (שמות יד, לא): "ויאמינו בהוי"ה ובמשה עבדו", דיקא על-ידי משה עבדו האמינו בהוי"ה, כי הוא גלה להם כל זאת, ועל-כן אמונת חכמים זה עולה על הכל. וצריכים לחפש ולבקש רבי כזה, שיכול להאיר גם בו אמת מציאותו יתברך בצורה כזו, שיאיר בו אורו יתברך תמיד, עד שכבר לא תהיה לו שום תאנה אל עבודה זרה, גלוי

עֲרִיזוֹת וְשִׁפְכוֹת דָּמִים, כִּי מֶרֶב גְּלוּי אֱלֻקוֹת שִׁיאִיר בּוֹ הַצַּדִּיק הָאֵמֶת
הַרְבִּי הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה, עַל-יַדֵּי-זֶה יִזְכֶּה לְהַפְלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ
הוּא, עַד שֶׁכָּבֵר לֹא יִתְאַוֶּה תְּאַוֶּה אֶל שׁוֹם דְּבָר רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ לְבַד,
שְׁזֶה עֵקֶר תְּכִלִּית הַחַיִּים, שְׁלֹא יִרְצֶה שׁוֹם רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

וְהִנֵּה הַמֶּן הָיָה זֶה לְעַמֶּת זֶה שֶׁל מְרַדְּכֵי, כִּי מְרַדְּכֵי הָיָה הַצַּדִּיק,
שְׁעוֹרֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִהַשְּׁנָה, וְהַחֲדִיר בָּהֶם מַחֲזִין לְצַעֲקָא אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַמֶּן אָמַר: אֱלֻקֵּיהֶם יִשָּׁן הוּא בַחֲיִנַת שְׁנָה (אֶסְתֵּר
רְבָה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן יב), נְפִילַת וְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין, וְכֵן קִרַח הָיָה הָיָה
לְעַמֶּת זֶה שֶׁל מֹשֶׁה, כִּי מֹשֶׁה הָיָה בְּטֹל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ
הוּא, וְעַל-יַדֵּי-זֶה הַמְּשִׁיף אֶת הָאֲרֶתוֹ בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְקִרַח הָיָה מִין
וְכוֹפֵר (עֵין בַּמִּדְבָּר רְבָה, פְּרָשָׁה יח): וְעַל-כֵּן אָמַר (בַּמִּדְבָּר טז, ג): "מִדְּוַע
תִּתְנַשְׂאוּ עַל עַם הַנְּוִי"ה", אֲשֶׁר בְּאֵמֶת הָיָה הַכֹּל הַהַפּוּךְ, "וְהָאִישׁ
מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה" (שִׁם יב, ג),
הֵינּוּ שְׁזָכָה לְתִכְלִית הַבְּטוּל, מֵה שְׁאֵין כֵּן קִרַח וְהַמֶּן הָיוּ קָלֶפֶת
הַגְּאוֹת.

וּבִזְהָ תִבִּין דְּבָר נִפְלָא מַה שְׁמוּבָא (יְרוּשְׁלָמֵי שְׁקָלִים, פֶּרֶק ב', הַלְכָה
ג), שְׁכָל עֲנִינֵי הַשְּׁקָלִים הָיָה כְּדֵי לְכַפֵּר חֲטָא הָעֶגְל: "לְפִי שְׁחָטָאוּ
בְּשֵׁשׁ שְׁעוֹת שֶׁהוּא מַחֲצִית הַיּוֹם, יִבְיֵאוּ מַחֲצִית הַשְּׁקָל", עֵין שִׁם;
נִמְצָא, שְׁזֶה תְלוּי בְּזָה, פָּגַם קִרַח וְהַמֶּן שְׁחָלְקוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל מְרַדְּכֵי,
וְעַל-כֵּן אֶצֶל שְׁנֵיהֶם הָיוּ קִבְּלַת הַתּוֹרָה, מֹשֶׁה רִבְּנוֹ הוֹרִיד לָנוּ אֶת
הַתּוֹרָה וּמְרַדְּכֵי חִדְּשׁ לָנוּ אֶת קִבְּלַת הַתּוֹרָה "קִיְמוּ וְקִבְּלוּ" (אֶסְתֵּר ט,
כז), קִיְמוּ מַה שְׁקִבְּלוּ כָּבֵר (שְׁבוּעוֹת לט), וְזֶה שְׁאָמַר פְּעַם רִבְּנוּ ז"ל:
בְּפוּרִים עָסַק לְתַקֵּן אֶת פָּגַם קִרַח וְכו', כִּי זֶה תְלוּי בְּזָה, וְהֵבִין
לְמַעֲשֵׂה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ, וּמֵאֲחַל לְךָ הַצְּלָחָה רְבָה...

י"ז תעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, ט"ו אב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמֵדֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַוַּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! חזקו ואמצו מעכשיו לעשות התחלה חדשה, וכמוכא בספרים הקדושים, אשר מחמשה-עשר באב כבר מתחילה הארת ראש השנה, וכן אומרים אנשי שלומנו בשם מוהרנ"ת ז"ל, אשר מחמשה-עשר באב כבר מריחים את ריח ראש השנה "פון חמשה-עשר באב שמעקט מען שוין דעם ריח פון ראש השנה", וכן מקבל אצל אנשי שלומנו, אשר כל התקונים מימי אלול, הינו כל השעורים שמוסיפים בימי אלול נוספים על כל השעורים של כל השנה, כבר מתחילים בחמשה-עשר באב, כגון: אמירת תנ"ך, שהזהיר רבנו ז"ל לסימם כל ימי אלול, ואמירת תקונים וכו' וכו', הכל כבר מתחילים מחמשה-עשר באב. לזאת ראו לקחת את עצמכם בידיכם, ותשכחו את העבר לגמרי, ותעשו התחלה חדשה, אשר זה יסוד דעתו הקדושה של רבנו ז"ל להתחיל בכל פעם מחדש לגמרי, וזה סוד התשובה של ימי אלול: אנא דא זמין למיהוי אהיה, הינו שאני רוצה שיהיה לי הווי"ה בעולם (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ר); כי קדם שעשה תשובה, אוי לו שנברא, כי רחמנא לצלן, גרש את השכינה ממנו; כי בתחלה היתה השכינה עם כל אחד ואחד, פיון שחטאו, סלקו את השכינה למעלה (סוטה ג); ואז אין לו שום חיות כלל, והדם שפחלל השמאלי שולט עליו, ואין מאיר בו שם הווי"ה כלל. לא-כן פשאדם זוכה לעשות תשובה שלמה, אז מתחיל להאיר בו אורו יתברך בגלוי רב כזה, עד שרואה את שמוותיו יתברך לפני עיניו. וזה סימן שנתקבלה תשובתו בשלמות; כי באמת נשמות ישראל הן חלק אלוק ממעל ממש,

וּרְמ"ח אַבְרָיו וְשֵׁס"ה גִּידָיו הֵם צְנוּרוֹת לְהַמְשִׁכַת אוֹרוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּזֶה הָעוֹלָם; כִּי הָאָדָם הוּא כְּדַגְמַת הָאָדָם דְּלַעֲיֵלָא, שֶׁהוּא סוּד פְּרָצוּף כָּל הָעוֹלָמוֹת, בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית א, כו): "נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ"; וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר לְמַעַלָּה אֵין שׁוֹם צָלָם וּדְמוּת וְתַבְנִית, אֲלָא הָעוֹלָמוֹת נִבְרְאוּ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כֶּף, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת אַבְרָיו, עַל-יְדֵי קִיוּם מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ וּשְׁמִירַת עֲצָמוֹ מְלֵא לְעֵבֶר עַל רְצוֹנוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֵׂה הָאָדָם כְּדַגְמַת אָדָם דְּלַעֲיֵלָא, עַד שְׁזוֹכֶה לְהַעֲשׂוֹת כְּמַרְאֵה דְמוּת תַּבְנִיתוֹ "אָדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא", הֵינּוּ שְׁזוֹכֶה שְׂיֵאִיר בּוֹ הַצּוּרָה וְהַחֲמֵר יִהְיֶה נִכְנַע תַּחֲתָיו, כִּי הַ"חֲמֵר" הוּא בְּחִינַת "כֶּסֶּא", שְׁזֶה כָּלֵל הָעוֹלָם הַזֶּה. וְהַ"אָדָם" הוּא מ"ה שֶׁהוּא הַצּוּרָה, וְזֶה "אָדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא", הֵינּוּ הַצּוּרָה גּוֹבֶרֶת וַיּוֹשֵׁב עַל הַחֲמֵר, שְׁזֶה עֶקֶר הַתַּכְלִית לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, הֵינּוּ לְהַכְנִיעַ אֶת גְּשָׁמֵיֹת הָעוֹלָם הַזֶּה אֲלֵיו יִתְבַּרֵךְ, שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ יִהְיֶה בְּטֵל לְגַבֵּי גְלוּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְאֵל כָּל זֹאת זוֹכִים עַל-יְדֵי רַבּוּי שְׁקִידָה בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֲכָמָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, הָאֲרָה מַעֲיֵלָא לְתַתָּא. וְתַפְלָה הִיא הַשְׁתַּפְּכוּת הַנֶּפֶשׁ דְּלָה עֲנִיָּה, הַמְבַקֶּשֶׁת אֶת צְרִכֶיהָ וְכוּ', הָאֲרָה מַתְּתָא לַעֲיֵלָא, וְעַל-כֵּן דִּיקָא עַל-יְדֵי תּוֹרָה וְתַפְלָה זוֹכִים לְהַכְּלִיל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְנִכְלָל מַעֲיֵלָא לְתַתָּא וּמַתְּתָא לַעֲיֵלָא בְּיַחְוּדָא שְׁלִים. אֲשָׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, רַק זוֹכֶה לְבִלּוֹת אֶת יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים, שֶׁהֵם תּוֹרָה וְתַפְלָה, וַיִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיִּים מְכַל הָעוֹלָמוֹת כְּלוֹ, אֲשָׁרֵי מִי שְׁרוּצָה לְהַכְּלִיל בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, ט"ז אָב ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

הנה אני נמצא עכשו על אם הדרך לנסע אל ציון רבנו ו"ל, ושכתי שבת-קדש בשוויץ בין הרים הגבוהים, ובאמת הכל בהשגחתו יתברך הפרטית, ומהו"ה מצעדי גבר (תהלים לו, כג), והכל ממנו יתברך, כי היה לי צער מאד מאד פאן, ואיני יודע בכלל למה באתי לכאן, אף בודאי זה לטובה ובהשגחה פרטית ממנו יתברך, והוא יודע נסתרות ונעלמות למה הצרכתי להיות פאן על שבת רחוק מהחבריא קדישא אנשי שלומנו היקרים, תלמידי "היכל-הקדש", אשר אני כבר כל-כף רגיל לשבות בצותא עם אנשי שלומנו בליל שבת, ובשבת בבקר ובסעודה שלישית, ובמלוה מלכה, ולדבר מרבנו ו"ל, אשר אין למעלה מזה, עם כל זאת בודאי הכל לטובה ובחשבון צדק ממנו יתברך, כל ביאתי לכאן, אף שעדין איני זוכה להבין את הרמזים למה הצרכתי להיות פאן, אף בודאי הכל לטובה, כי תהלה לאל, זכיתי לסיים פאן את מסכת שקלים מירושלמי, והלילה זכיתי לעשות את הסיום.

מה אמר לך, ידידי היקר! מכל דרך צריכים ללמד משהו. וכמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: מכל מה שהאדם שומע או רואה עליו ללמד מזה משהו לעבודת השם יתברך, וזה עקר תכליתו בזה העולם; כי באמת הכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך נעלם ונסתר בתוך העולם, אשר בשביל זה נקרא "עולם", לשון "העלמה", שנעלם בתוך העולם, וכל עבודתנו היא לגלותו ולמצא תורה בתוך העולם, ליחד ולשלב את כל העולם אליו יתברך, על-ידי תורתו הקדושה, ובודאי אם האדם מתנהג בדרך זו, אזי יצליח דרכו תמיד, ושום דבר לא יוכל לשפר אותו בשום פנים ואפן, מאחר שמקשר את המקום אל למעלה מהמקום, שהוא הקדוש-ברוך-הוא בעצמו; אשרי מי שמרגיל את עצמו לחיות את חייו בזה האפן, כי אז אף פעם לא ישבר ולא יפל וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תעז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה זי"ע ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

והנה אודות שאלתך וכו', תדע כי רבנו ז"ל אמר: "דאם ערשטע איז מקנה" (הדבר הראשון הוא מקנה); הינו קדם שרוצים לעסק בתקון נפשו על-ידי אמירת העשרה מזמורי תהלים, שילך למקנה, פי מקנה הוא לשון תקנה, בן אמר מוהרנ"ת ז"ל, והבטיח: מי שיהיה זהיר ללכת בכל יום למקנה בשביל תקון נפשו, יש לו תקנה לתקן הכל. ועל-כן תמיד צריכים קדם לטבל במקנה, פי זהו השער והפתח להפגס אליו יתברך, "כי בה בשעה שגופו טובל כאן למטה, אז גם נשמתו טובלת למעלה". ובאמת ראוי לכל בר ישראל לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על החסד חנם שעשה עמנו, שזכנו עם מקנה, פי מקנה הוא חסד גדול מהקדוש-ברוך-הוא, דאם נופל במקום שנופל, ונטמא ונתלכלך וכו', עם כל זאת יש לו תקנה לתקן הכל על-ידי טבילת מקנה. וביותר מועילה טבילת מקנה לתקון הברית, שזה שרש כל החטאים והירידות והנפילות של האדם, רחמנא לצלן. והחטא הזה מביא אחר-כך לשרש כל הנפילות, שהיא מדת הפעם והעצבנות, פי בו ברגע שאדם נופל למדת הפעם, או מתעצבן, הוא כבר כופר בעקר, רחמנא לישזבן; פי המאמין האמתי, שמאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל משגח בהשגחה פרטי פרטית, על-ידי-זה אף פעם לא יהיה בכעס, ולא יתעצבן, כי מה שיף להיות בכעס או להתעצבן על זולתו, הלא הכל ממנו יתברך בהשגחה פרטי פרטית, ותכף-ומיד כשרק כועס, נעקר משרשו, וכאלו כופר בעקר. וכל זה בא לו על-ידי חטא פגם-

הַבְּרִית, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כְּמוֹ שְׁגִלָּה רַבָּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן, סימן קפד):
 אֶת הַנוֹאֵף מְכִירִים בְּאָפוֹ; הֵינּוּ עַל-יְדֵי מִדַּת הַכַּעַס שֵׁישׁ בּוֹ, כִּי מִי
 שֶׁהוּא כַּעֲסָן וְקַפְדָּן, סִימָן שֶׁהוּא פָּגוּם בַּבְּרִית, וְאֶמוּנָה וּבְרִית תְּלוּיֹת
 זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פט, כט): "וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ" (עין
 לְקוּטִי-מוֹהַר"ז, חֶלֶק א', סִימָן לא); וְעַל-כֵּן אָמַר הָאָרִיז"ל: תִּקְוֶן לְכַעַס
 הוּא מְקַנָּה, וְלִכְנוֹן בְּשֵׁם: קנ"א אל"ף ה"ה ו"ו ה"ה, שְׁנֵה תִקְוֶן גְּמוּר
 לְכַעַס, שֶׁמְחַזֵּיר אֶת נִשְׁמָתוֹ; וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁזוּכָה לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם
 לְמִקְנָה, וּבִפְרָט בְּבִקְרָ קָדָם תְּפִלַּת שְׁחִרִית, שִׁיתְחִיל אֶת הַיּוֹם עִם
 טְבִילַת מְקַנָּה, וְהָיוּ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁטְּבָלוּ גַם קָדָם מִנְחָה וְגַם קָדָם
 מֵעֵרִיב וְגַם קָדָם חֲצוֹת, כִּי טְבִילַת מְקַנָּה מְשַׁרְה רִוּחַ קְדֻשָּׁה וְטְהָרָה
 לְאָדָם; אֲשַׁרִּי מִי שֶׁנִּזְהָר בְּטְבִילַת מְקַנָּה בְּכָל יוֹם עַל כָּל פְּנִיִם פְּעַם
 אַחַת, וְאֵז יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו חַיִּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבַּרֵּךְ, וְיֵאִיר עָלָיו אֹרֹךְ יִתְבַּרֵּךְ בְּהֶאֱרָה וּבְזִיו נִפְלָא, אֲשַׁרִּי לוֹ!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה בְּעֵינַי בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ שֶׁפִּתְחָתֶם, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד
 חֲזָקִים, וְלֹא לְהִנִּיחַ שֵׁם כָּל מִינֵי אַרְחֵי פְּרָחֵי וְכוּ', אֲנָשִׁים דְּלֹא מְעֻלֵי
 וְכוּ', וְעַל זֶה צְרִיכִים לְקַחַת מְקַל וְכוּ', וְלוֹמַר לָהֶם אִם לֹא יֵצְאוּ וְכוּ'.
 וְכַעֲשֵׂן שֶׁאֵמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמֹשֶׁה, וּמֹשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ: קַח מְקַל
 וְהִף עַל קַדְקָדְךָ, וְדַבֵּר אֶחָד לְדוֹר וְלֹא שְׁנֵי דְבָרִים לְדוֹר (רש"י דְּבָרִים
 לא, ז); בֵּית-הַכְּנֶסֶת צְרִיף בְּעַל-הַבַּיִת, וְאֵלוּ הֵם הַגְּבָאִים שֶׁצְרִיכִים
 לְעִמּוּד עַל הַמְּשֻׁמֵּר, שֶׁהַכֹּל יִתְנַהֵל עַל-פִּי הַלְכָה. וְכֵן בֵּית-הַכְּנֶסֶת עַל
 שֵׁם רַבָּנוּ ז"ל צְרִיף לְהִתְנַהֵג רַק בְּרוּחוֹ שֶׁל רַבָּנוּ ז"ל, אִם הוּא הַקְּפִיד
 לֹא לְעֵשֶׂן, צְרִיכִים לְדַעַת זֶהוּ זֶה! וּבְכֻלָּל אֲסוּר לְעֵשֶׂן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת,

או לישב שם בישיבת יושבי קרנות, חס ושלום, ומכל שפן שרבנו ז"ל הזהיר על זה ביותר. ולכן צריכים הגבאים לשמור על כף בבית-הכנסת, שנקרא על שם רבנו ז"ל, צריכים להקפיד שילמדו שם את ה"לקוטי-מוהר"ן" ברבים, ומי שמפריע, צריכים לרחקו משם, פשוטו כמשמעו. אני זוכר כמה צעקות צעק הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל בשול במאה שערים, שהיה שם רעש גדול, ולא נתנו ללמד בין מנחה-מעריב "לקוטי-מוהר"ן", וצנח בקולי קולות: אין רעבינ'ס בית-מדרש קען מען נישט רעדן א דבור פון רעבין? (בבית-המדרש הנקרא על שם רבנו ז"ל לא יכולים לדבר דבור מרבנו ז"ל?); וכך חזר על עצמו כל ערב, כי לא היו חסרים עזי פנים שהפריעו לו והתחצפו נגדו עד מאד [היום אף אחד לא יאמין שהיה דבר כזה, כי היום אלו העזי פנים שהתחצפו אז נגדו, כבר נעשו מנהיגים...]. על-כל-פנים איך שהוא בית-הכנסת על שם רבנו ז"ל צריך שיהיה שם סדר הן בעניני זמני התפלות, הן בנקיון, הן בשמירה לא לדבר באמצע התפלה וכו'. הכלל, שבית-המדרש על שם רבנו ז"ל צריך להביא קדוש שם שמים, וצריך שיביא קדוש שם רבנו ז"ל, ואסור להניח שיהיה הפקר. ולכן עם ... גרם יאיר הצדק, ואתם צריכים לעמד על זה מאד.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים.

י"ז תעט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב. ומה גם על-פי דברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') צריך לידע, שכל מאורעותיו הם לטובתו, ולכן צריכים להפך את הרע שיהיה כסא לטוב, וזה זוכים על-ידי הדעת, שהיא התורה. וזה שאמר

הַתְּנָא (אבות ה, כב): 'הַפֶּךָ בְּהַ וְהַפֶּךָ בְּהַ', הַיְנוּ תַּהֲפֹךְ אֶת הָרַע וְשִׁיחֵיהּ
 רַק טוֹב טוֹב, פִּי עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה שֶׁהִיא הַדַּעַת, 'דְּכֹלָא בְּהַ', יְכוּלִים
 לַפְעֵל הַכֹּל; רַק אֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס, וְשָׁמַר עַל פִּתְחֵי פִּיךָ, וְאִז טוֹב לָךְ
 כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יַדֶּיךָ...

י"ז תפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצָח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאַל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. הַעֲקָר
 מִה שֶׁאֲתָה צְרִיף לְשָׁמַר עַל דְּבוּר פִּיךָ. וְכַמּוּבָא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (בְּלֶק
 רה.) עַל הַפְּסוּק (בַּמִּדְבָּר כז, ג): "אֲבִינוּ מֵת בַּמִּדְבָּר", הַיְנוּ בְּדְבוּר וְכוּ',
 עֵינַי שָׁם, שְׁנִכְנְסָה בּוֹ קִלְפַת הַדְּבוּר רַע, שֶׁהַפְּלִיט מְלִים נִגְדוּ וְתִבְרָךְ.
 וְכֵן הוּא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (בְּרֵאשִׁית י') עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ג, ו): "מִי
 זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר", הַמִּדְבָּר זֶה לְשׁוֹן דְּבוּר, כִּי בְּרַגַע שְׁפוּגְמִים
 בְּדְבוּר, נִעְקָרִים מִן הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה; כִּי אָדָם צְרִיף תָּמִיד לְצִיֵּר
 בְּדַעְתּוֹ, שְׁאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אֲשֶׁר הַכֹּל לְכֹל זֶה אֱלֻקוֹת גְּמוּר
 הוּא. וּבְרַגַע שְׁמַצִּיר אֶת זֶה לְפָנָי עֵינָיו, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ מִשְׁתַּנִּים
 לְטוֹבָה. וְלָכֵן הַעֲקָר שָׁמַר עַל הַדְּבוּר, וְאִז תִּנְצֵל מֵהַכֹּל. וּכְבָר אָמַר
 רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לה): מִי שֶׁהוּא עֹצוֹר בְּמִלִּין, לֹא
 יוּכַל אוֹתוֹ שׁוּם אָדָם; וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׂכָל, וְהוּא מְקַדֵּים
 תָּמִיד וְשׁוֹתֵק, וְעַל-יַדֵּי-זֶה הוּא נִצּוֹל מֵהַרְבֵּה צָרוֹת. וְכַמוֹ שֶׁאָמַר
 הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי כא, כג): "שָׁמַר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ, שָׁמַר מִצָּרוֹת
 נִפְשׁוֹ"; וּבְרַגַע שֶׁתִּהְיֶה שְׁמוֹר בְּפִתְחֵי פִיךָ, עַל-יַדֵּי-זֶה תִּהְיֶה חִזְקָה
 אֲצִלָּךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז כִּשְׁתִּהְיֶה חִזְקָה בְּאֱמוּנָה, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרַךְ, אִז אֵין לָךְ מִה לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דּוֹד

הַמְלִיךְ (תהלים קיח, ו): "הַנְּיָ"ה לִי לֹא אֵירָא מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם", הַיְנוּ אִם הַנְּיָ"ה בְּרוּךְ הוּא הוּא לִי עֹמֵדִי, אֵין לִי מִה לִירָא וְלַפְחֹד, כִּי מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם?! וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׁשָׁם לְפָנַי עֵינָיו אֶת שֵׁם הַנְּיָ"ה בְּרוּךְ הוּא תְּמִיד, וְאִז תַּתְחַזֵּק אֲצִלּוֹ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְאִז מִה יֵשׁ לִירָא מְאִיזָה בְּשֵׁר וְדָם?! אֲדַרְבָּה הוּא יִפְלֵ נִפְלָה אַחַר נִפְלָה אֲשַׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֶזְרַת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן שְׁכַתְּבֶתָּ וְכוּ', עֵינַי בְּזִהַר מְצַרְע נֶגֶד: תָּא חֲזִי מַה בֵּינָן מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן הֵי מְנַיְהוּ עֲלָאָה, אֶלֹא מֹשֶׁה עֲלָאָה מֹשֶׁה שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִלְכָא, אַהֲרֹן שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוֹנִיתָא. וּפְרִשׁ הָרַב הַקְּדוּשׁ מִרְאפְּשִׁיץ זי"ע, כִּי מֹשֶׁה אָמַר מוֹסֵר לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּמַדַּת הַגְּבוּרָה, וְאַהֲרֹן חֹזֵק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּמַדַּת הַחֶסֶד. וַיֵּשׁ לֹאמַר עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שֶׁהַצְּדִיק לֹאמֵד עִם הַדָּרִי מַעֲלָה וְעִם הַדָּרִי מֵטָה. לְדָרִי מַעֲלָה הוּא מְגַלָּה שְׁלֹא יוֹדְעִים כָּלֵל, מַה חֲמִיטָה וְכוּ', וְלַהֲפּוּךְ לְדָרִי מֵטָה הוּא מְגַלָּה שְׁכֵן יוֹדְעִים. וְזֶה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן — שְׁגִיחָם הֵם אַחֲדֵי, בַּק זֶה שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִלְכָא, דָּרִי מַעֲלָה, וְזֶה שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוֹנִיתָא דָּרִי מֵטָה. וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּחֻדָּא חֲשַׁבִּינָן לֵיהּ, וְהִבֵּן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ז תפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי לְמוֹד הַקִּבְלָה וְכו', זֶהוּ הַכְרַח גְּדוֹל, כִּי הוּא חֵלֶק מִחֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאִם מִחֲסִיר אֶת בְּחִינַת סוּד, נַעֲשֶׂה פִּרְ"ד, הֵינּוּ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה כְּלוּלָה מֵאַרְבָּעָה דְבָרִים: פֶּשֶׁט, רִמְזו, דְרָשׁ, סוּד, וּבְכָל פְּסוּק מִפְּסוּקֵי הַתַּנ"ךְ, וּבְכָל מִשְׁנָה וּבְכָל מִימָרָא שֶׁל חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַד סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים הַטּוֹר וְהַשְׁלָחַן עֲרוּךְ, נִתְפָּרֵשׁ בַּפֶּשֶׁט עַל כָּל פָּנִים פְּשׁוּטִים שֶׁל דְבָרִים, וְאַחַר יֵשׁ מְצִיאוֹת שֶׁל רִמְזו, דְרָשׁ, סוּד, וְזֶה דְבַר פְּשׁוּט. וּמִי שֶׁמְעִיץ הֵיטֵב הַדָּק הַדָּק הֵיטֵב בַּפְּסוּקֵי הַתַּנ"ךְ, וּבִשְׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וּבְדִבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא, בְּכָלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֵפְתָא, וּבְכָל הַמְדַרְשִׁים כְּלָם, יְכוּל לְפָרֵשׁ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ פִּרְד"ס — פֶּשֶׁט, רִמְזו, דְרָשׁ, סוּד. וְיְכוּלִים לְהַכְנִס בְּהֵם עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִין חֵקֵר וְאִין סוּף לְתַבּוּנָתָהּ, וְלִכֵּן יֵשׁ שְׁעוֹסְקִים וּמְפַלְפְּלִים בַּפֶּשֶׁט, אֲשֶׁר גַּם בְּזֶה הֵם מֵים שְׂאִין לָהֶם סוּף, וְכָל מָה שֶׁתְּלַמִּיד וְתִיק מְחַדֵּשׁ, אֶפְלוּ סְבָרָא אַחַת בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וְכו', יֵשׁ לְזֶה שְׂרָשׁ (וְאָסוּר לְלַעַג עַל שׁוּם חֲדוּשׁ וּסְבָרָה, יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁטֵעָה לְפִי דְעֵתָךְ, אֲבָל עַל כָּל פָּנִים מֵאַחַר שֶׁהִתְיַגַּע וְהִסְבִּיר סְבָרָא נְכוּנָה, אוּ פְּלַפְלַי אִיזָה פְּלַפּוּל כְּלָשָׁהוּ, הַכֵּל אֲמַת, וְקִדְשָׁא חֲדִי בְּפִלְפוּלֵי דְאוּרִיתָא, וְאָסוּר לְלַעַג עַל שׁוּם סְבָרָא וְחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שֶׁהֵי צוּרְבָא דְרַבָּנָן מְחַדְשִׁים, כִּי הַכֵּל אֲמַת, כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמַתָּם, וּכְדָאי יוֹתֵר לְהַכְנִיס מֵחַזוּ בַּתּוֹרָה, אֶפְלוּ בְּסְבָרָא שֶׁלְּפִי דְעֵתָךְ אִינָה כֵּן, עַל כָּל פָּנִים זְכוּר תִּזְכּוּר שְׂמַח מִחֻשְׁבָּתוֹ הוּא מְהִרְהֵר בְּדִבְרֵי תּוֹרָה, וְלֹא, חַס וְשָׁלוֹם, בְּדִבְרֵים בְּטָלִים אוּ בְהִרְהוּרִים רְעִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְזֶה פְּשׁוּט לְמִי שֶׁמוֹדֶה עַל הָאֲמַת). וּמִכָּל שְׂכַן גְּאוּנֵי עוֹלָם הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בִּירְאָתָם וְחֲכָמְתָם, בּוֹדָאי

כָּל חֲדוּשֵׁיהֶם וּסְבִרְתָּם הֵם אֲמֵתוֹת הַתּוֹרָה, וְכָל זֶה בַּפֶּשֶׁט, וְכֵן הוּא בַּחֲלֵק הַרְמָז, לְהוֹצִיא רְמָזִים מִכָּל לְמוּד וְלַמּוּד, וְכֵן הוּא בַּחֲלֵק הַדְּרוּשׁ, וּמִכָּל שָׁפֵן בַּחֲלֵק הַנְּסֻתָּר.

וְהִנֵּה דְבָרֵי רַבְּנֵי יו"ל יֵשׁ בָּהֶם חֲכָמָה עֲמֻקָּה, אֲשֶׁר לֹא יִתְגַלֶּה בְּגִלּוּי רַק בְּבִיאַת מְשִׁיחַ, שְׁנֵיהֶם סוּד אֲוִרֵיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה, שְׂאֵז יִתְפָּשְׁטוּ כָּל הַלְמוּדִים מִהַלְבוּשִׁים, וְיֵרְאוּ וְיִשְׁיגוּ אֶת עֵצָם עֲצָמִיּוֹת אֵלֶּקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים, הֵינּוּ הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה מְרָאָה אִיךְ שְׂפָאן בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלְיָם, יְרִידוֹת וְנִפְלּוֹת, צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְכַאֲבִים רְעִים, מַחֲלָקָת וּמְרִיבוֹת, חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְעֲגָמַת נַפְשׁ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְכֵאֵן נִכְנָסַת הַחֲכָמָה הָעֲמֻקָּה שֶׁל הַנְּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁהַלְבִּישׁ בְּדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים אֶת כָּל בְּחִינּוֹת פֶּשֶׁט, רְמָז, דְּרָשׁ, סוּד (פְּרֻד"ס שְׁבַת־תּוֹרָה) בְּשִׁפְהָ כָּל-כָּף פְּשׁוּטָה בְּדֶרֶךְ חֲזוּקָה, עַד שְׂכָל מִי שֶׁרַק מְעִיֵן בְּדַבְּרֵי הַיֵּטִב הַדָּק, יִמְצָא מִים חַיִּים לְרוּחַ אֶת צְמָאוֹן הַנֶּפֶשׁ וְכוּ', וַיִּמְלֵא לוֹ אֶת חֲסֵרוֹנוֹ, וַיַּחֲזִקוּ וַיִּאֲמְצוּ, עַד שֶׁיַּחֲזוּר אֶל שְׂרֵשׁוֹ עַל-יְדֵי שְׂיַפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֶל חַי הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפֶּשִׁטוֹת גְּמוּרָה.

כִּי אֲצַל רַבְּנֵי יו"ל נִתְחַבֵּר כְּתו"ר מִלְכוּת בִּיחָד, דְּבַר שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בַּפֶּה, כִּי הוּא רַק בְּשִׂכְל הָאֱלֹקִי שֶׁל כָּל אֶחָד, כִּי מִי שֶׁמְעִיֵן בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי יו"ל, הוּא מְקַשֵּׁר שְׂמ"ד אֶל רְצוֹ"ן (עֵינן לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלֵק א', סִימָן רטו), הֵינּוּ מִשְׁ"ה עוֹמֵד בֵּין שְׂמ"ד אֶל רְצוֹ"ן, הַצַּדִּיק יְכוּל לְהוֹצִיא אֶת הַנִּפְשׁוֹת הָעֲשׂוּקוֹת בְּמַדּוּר הַקְּלָפוֹת, עַד שֶׁנִּפְלוּ כָּבֵר, רַחֲמָנָא לְצַלָן, אֶל שְׂמ"ד, הוּא יְכוּל לְהַעֲלוֹתָם עַד הַמְּדֻרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא רְצוֹ"ן שְׁבַרְצוֹנוֹת, שְׂיִזְפָּה לְהַכְלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלִכֵּן עֲנִין רַבְּנֵי יו"ל מְכַרַח לְהַתְּפָרֵסם בְּעוֹלָם, וּלְקַרֵּב מֵה שְׂיִוְתָר נִפְשׁוֹת אֶל לְמוּדוֹ הַטּוֹב, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה בּוֹנִים כְּתִיבִים חֲדָשִׁים לְרַבֵּי רַבּוֹת וְכוּ' (עֵינן לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלֵק ב', סִימָן ח'), מֵה נִעֲשֶׂה לְמַעַלָּה, אִם רַק אֶחָד מִתְקַרֵּב, וּמִכָּל שָׁפֵן עוֹד אֶחָד וְעוֹד אֶחָד צְרוּפִים לְמַלְיוֹנִים לְמַעַלָּה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְזֶה בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי לְהַסְבִּיר בְּשִׂכְל אָנוּשִׁי, שְׂלֹא יִהְיֶה בְּכָלֵל (שְׂמוֹת יט, כא): "פֶּן יִהְרָסוּ"

וכו'. רבנו ז"ל יש בכחו להעלות את הכי ירוד אל תכלית המדרגה
העליונה, להיות מוכן ומזמן למסר נפשו בכל רגע אליו ותברך
פאחד הצדיקים הגדולים במעלה נוראה נפלאה מאד.

ההכרח לקצור במקום שראוי להאריך עוד.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ז תפג.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תנש"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור
חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר ראיה לשמר על דבורך, כי כף אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות,
אות מריבה, סימן) : מי שעצור במלין, לא יוכל לו אדם; כי כל הצרות
שאדם גורם לעצמו, הן רק על-ידי שמפקיר את דבור פיו, כמו
שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לח) על הפסוק (תהלים
קמח, ח) : "רוח סערה עושה דברו"; מי גורם הרוח סערה במחו של
האדם? הדבור שמפקיר. וכן הוא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כט) :
על-ידי שמפקיר את דבורו, נלחצין המחזין, ובא לידי חלי נופל
בגשמיות וברוחניות וכו' (עין שם היטב מהיוצא מדבריו
הקדושים); ואין דבר שפל-כף מלחיץ את האדם כמו הדבור
שמפקירו, הן בביתו שמתחיל להתנפח עם אשתו וכו', עד שנעשה
ביניהם מריבה על לא דבר רק על שטיות, שהתחיל עם ופוחים
ודבורי סרק והבל, והן עם אחרים, גם-כן מתחיל עם ופוחים שרוצה
להראות שהוא צודק וכו', ולבסוף באים לידי מחלקת וכו' ומי שיש
לו דעת ושכל, יודע שאת הזולת לא תוכל לשכנע או לנצח, כי תכף
פשתרצה להוכיחו, שהוא נמצא בשקר או בטעות וכו', כבר

מתחילה המחלקת והמריבות, כי הלא טבע של אדם שרוצה להיות המנצח ולא המנצח, אף אחד אינו רוצה שינצחו אותו, כל אחד בזה העולם רוצה להיות על הגבה וכו', ולכן תהיה פקת, ואל תפנס עם פתוייך בטוען ונטען, תן לו את הצדק וכו', ובייך לבין עצמך תצחק, כי מי המנצח? רק זה שבורח תמיד אליו יתברך, ומרגיל עצמו לדבר עמו יתברך בשיחה בינו לבין קונו, ומתפלל את התפלות הקבועות: שחרית, מנחה, מעריב, בכונה גדולה ובנעימות, וחוץ כל לילה חצות, ובוכה על צרות ישראל וגלותם, שעדין נמצאים בין אמות העולם רוצחים, ועל חרבן בית המקדש, חרבן בית המחין, ועל מה שעובר על הנעורים בעתים הללו וכו', שאז אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן נד), הוא הזמן לשפך את לבבו אליו יתברך, בסוד: "אזכרה נגינתי בלילה אשיחה" וגו', וכן אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ולומד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וגורס הרבה פרקים משניות, אשר אין ערך אליה, כי משנ"ה אותיות נשמה, על-ידי למוד משניות מזכך את נשמתו, וכן אשרי מי שבונה לעצמו בכל יום בי"ת נצחי, שלומד בבלי, ירושלמי, תוספתא (כלם צוחקים מזה, אבל זה הוא בית נצחי), וכן לומר את המדרשים תנחומא ורבה מפרשת השבוע, ושוקד על ספרי רבנו ז"ל ובספרי הזהר והתקונים ובספרי חסידות ומוסר וכתבי האר"ל וכו' וכו', ועל כלם עוסק הרבה בלמוד פוסקים טור בית יוסף ושלחן ערוך עם המגנים, אשר אין ערך אליהם. ורבנו ז"ל רצה שנלמד העקר פוסקים, ובפרוש אמר (שיחות הר"ן, סימן כט), שכל בר ישראל מחיב ללמד בכל יום שלחן ערוך, ולכן אל תהיה בטלן! אל תסתכל על אחרים, ומכל שכן שלא תפנס עם שום בריה בופוחים וכו', לך בדרךך, אם יהיה לאדם שכל ודעת, ויראה איך שאתה חזק ואמיץ בדעתך, הוא יחקה אותך, ואם לא וכו', מה בך, יאחז כל אחד דרכו, ונראה ביום האחרון פשוטוכים על קרש הטירה וכו' מי היה צודק או לא, כי לצערנו הרב, כפי השקר שהולך היום, כל טפש מצורע וזב וכו', צועק שרק הוא צודק... הוי טפש, מה אתה צודק?! ... בלי תפלה, בלי תורה, הכל הכל הבלים, הכל הכל וכו', ולכן ראה לשמח מאד, שאתה

יודע מרבי אמת פֿזה, שמתדיר בך את האמת, ותפסיק כְּבֵר
להתנפח, ואז טוב לך כל הימים.

הדורש שלומך וטובתך הנצחית...

י"ז תפד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור להתעלל בשום בריה שבעולם, ומכל שפן לא באשתו
וילדיו. לצערנו יש מחלה בבני אדם, שיש להם טבע רע ומגונה
מאד, שהם צריכים להשתלט על הזולת. ויען שלא יכולים להוציא
זממם על הזולת, כי יחזיר לו מנה אחת אפים וכו', ולכן הוא מוציא
זממו על אשתו וילדיו בצורה אימה מאד, ואינו יודע שבין כך
מאבד את אשתו, כי העצבים שלה מתפוצצים וכו', והוא הורג
אותה לגמרי נפשית, וכן את הילדים הוא עושה בעלי מומין ממש,
כי ילדים שמתעללים בהם נפשית, הם גדלים בעלי מומין נפשית,
ולא יוכלו אחר-כך להשתלב בתברה, ויהיה להם אחר-כך קשה
לחיות עם אשה וכו' וכו'. ובאמת מהיכן בא, שאדם מתעלל
בשני?! אלא זה בא שהתעללו בו, ולכן עכשו הוא מוציא את זעמו
על הזולת וכו'. ומזה מתחילות להיות לו בעיות נפשיות וכו', עד
שיש בני אדם, שפשוט המחין דקטנות שלו והדקדוקי עניות שלו
מעבירים אותו על דעתו, והוא נעשה פשוט משגע, ואינו יודע מה
לעשות מרב שגעון שתוקף אותו וכו'.

ואי אפשר להנצל מכל זה, רק על-ידי אמונה, ואמונה תלויה
בתפלה, העקר רק לדבר אליו יתברך, ולפרש שיחתו אליו יתברך,
וירגיל עצמו לשכח מהכל, רק לחשב ממנו יתברך, ואז לא יתעלל
באף אחד, ולא ירצה להיות בראש ולדכא מי שלא רוצה לשמע

אָשֶׁר י"ז תּפּה — י"ז תּפּו בּנַחַל רצה

בְּקוּלוֹ וְכוּ', כּי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְאַמוּנָה פְּשוּטָה, וּמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, אָזִי אֵין לוֹ כְּבֹר בְּרֵאשׁוֹ שׁוּם בְּרִיָּה, וְאֵינוֹ רוֹצֶה לְהִתְעַלֵּל בְּשׁוּם בְּרִיָּה. וְזָכַר אֶת זֶה, כּי אֶתָּה יוֹרֵד לְתַהוֹם וְכוּ', עַל-יְדֵי הַנְּהַגְתָּךְ הַמְּפֹרָזֹת שֶׁיֵּשׁ בְּךָ לְהִתְעַלֵּל בְּאִשְׁתְּךָ וּבִילְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה...

י"ז תּפּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ז אָב ה'תּשׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְגִצְחַ נְצַחִים.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֶנְיֵן לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת וְכוּ', זוֹ סוּגְיָה שְׁלֵמָה בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קד, לג): "אֲזַמְּרָה לְאֵלֶיךָ בְּעוֹדֵי", לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֶצְמוֹ עוֹד מְעַט טוֹב שֶׁשָּׁם אֵינוֹ רָשָׁע. וְעַיִן בְּשֵׁבֶת קכז: שֶׁשָּׁם מוּבָא כַּמָּה סְפוּרִים מְעַנִּין לְדוֹן לְכַף זְכוּת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז תּפּו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ז אָב ה'תּשׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאֵד אָנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מְכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֲבָל רַבֵּנוֹ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ לְמוֹד אַחַר לְגַמְרֵי, לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר (עַיִן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצה) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד): "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", שֶׁגַּם בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת יֵשׁ הִרְחַבּוֹת, אִם רַק יִסְתַּכֵּל בָּהֶם; וְזוֹ הִיָּתָה דְרָכּוֹ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, בְּתוֹךְ תַּקְּוֶה צְרוּתֵי תְּמִיד הַסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹבוֹת

והרחבות שעושה עמו הקדוש-ברוך-הוא, כמאמרם ו"ל (עין שמות רבה, פרשה כז, סימן ד'): נכנסתי בצרה וכו', ונתת לי את שלמה וכו'; ומלבד שאומר רבנו ו"ל, שעל-ידי-זה יתבטלו אחר-כך כל צרותיו לגמרי. העקר הרגל עצמך לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות, אשר כל דבור זו הצלחה נצחית, וכן תרבה לשקד במשניות, שמטהר את הנפש מכל מיני חלודה, וכן תלמד הרבה דפים גמרא וזהר, וזה יהיה לך להצלחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תפז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תנשא.

שלום וברכה אל היקר לי מאד... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך עם דמי הפדיון, ומתיק ממך הקדוש-ברוך-הוא כל הדינים, על-ידי פלא עליון.

בענין עבודה וכו', אם נותנים לך חוזה טוב, תקח את זה, ואל תאמין לאף אחד בלא חוזה, בשום פנים ואפן אסור לבטח באדם, כי הוא פלו שקר, כמו שאמר דוד המלך (תהלים לא, כג): 'ואני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב'. אין להאמין לבני אדם. רבנו ו"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'): אדם שאינו דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, הוא חיה בדמות אדם, וזה לא יכולים לבטל, ומי הוא היום דבוק בו יתברך? מי יכול להתפאר שהוא דבוק בו יתברך?! לכן אין להאמין לשום בן אדם בלי חוזה, אשר גם עם חוזה ספק אם הוא שוה, עם כל זאת יכולים לתבע אותו בלי רחמנות. מה לעשות? היום זה דור הפקר, הכל שקר וכוזב, אחד עובד על השני וכו', מתרבים המנהיגים של שקר וכו', ומה רוצים מהמון-עם, כשהמנהיג הוא שקרן; אוי לדור שאילו הם המנהיגים, וגם בין אנשי שלומנו נתרבו הליצנים וכו', זה כבר לא מה שהיה וכו', ומה

לַעֲשׂוֹת?! עוֹד לִפְנֵי שְׁנֵי דוֹרוֹת כּוֹתֵב ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ו"ל הֵן בְּמִכְתָּב (הַנְּדָפֵס בְּמִכְתָּבִיו) כּוֹתֵב שָׁם: "כְּפִי שְׁאֵנִי בְּקִי בְּאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֵינְךָ אֶחָד שֶׁיְהִי לּוֹ מִשְׁגַּב בְּרַבְּנוּ ו"ל", עֵינַי בְּסִפְרוֹ "שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה" שְׁכּוֹתֵב: מִחֲמַת שְׁבִדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים הָיוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הָאֲמִתִּיִּים מְדַבְּרִים פְּתוּחַ מִיּוֹם הַמִּיתָה וְכוּ', לְזִכֹּר בְּעֶלְמָא דְאַתִּי, וְהַיּוֹם כְּבָר לֹא מְדַבְּרִים מִזֶּה, וְלָכֵן עָלִי לְכַתֵּב אֶת זֶה, וְכוֹתֵב שָׁם בְּלִשׁוֹן אִיִּדִישׁ וּבְלִשׁוֹן תְּפִלָּה, לְהַזְכִּיר יוֹם הַמִּיתָה וְהַקְּבוּרָה, עֵינַי שָׁם; מָה נֹאמֵר הַיּוֹם, שֶׁהַכֹּל לִיִּצִי לִיִּצְנוּת, כָּל אֱלוֹ הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר זוֹרְקִים עַל אַחֲרִים מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁבְּאַמַּת מוֹסְרִים נִפְשָׁם זֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, וְהֵם עוֹד לֹא מִתְּבַיְשִׁים לְקַרֵּא אוֹתָם בְּשֵׁם מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה וְכוּ'. אֲבָל מָה לַעֲשׂוֹת?! זֶה חֵלֶק מִגְּלוֹתֵנוּ, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם בְּשׂוֹם פְּנִים וְאִפְּסָן, מֵרַב הַשְׁקָר וְהַשְּׁחִיתוּת שְׁקוֹרָא בַּחוּץ וּבְפְּנִים וְכוּ'. וְלָכֵן אֵינִי עוֹשֶׂה אַחֲרַת, רַק בְּעֵת אֲמִירַת תְּקוּן חֲצוֹת, אֲזַי הוּא הַזְּמַן לְכַפּוֹת עַל גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַל הָעֲלָמַת שָׁם הַצַּדִּיק, וְעוֹשִׂים כָּל מִינֵי לִיִּצִי לִיִּצְנוּת מִמֶּנּוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן: ג' נח' וכו', וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי מְשַׁעְעִים וּמְטַרְפִּים וְכוּ', כָּל מִינֵי נוֹכְלִים רַמָּאִים וְצַבוּעִים וְכוּ'. וְכֵן לְבַקֵּשׁ עַל גְּלוֹת הַשְּׁכִינָה שְׁכִינָתָא בְּגִלוֹתָא, וְאֵינִי מָה לַעֲשׂוֹת, רַק לְכַפּוֹת וּלְהַתְחַנֵּן שְׁתִּהְיֶה כְּבָר הַגְּאֻלָּה, שְׁכַל-כֶּף הַרְבֵּה זְמַן אֲנַחְנוּ מְחַפִּים עַל זֶה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תפח.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֲמַר לָךְ! כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת שְׁלוֹ, וּמִי נִקְרָא

גבור? זה שיכול להתחזק מכל הנסיונות הקשים שלו, ומתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, שהוא מנהיג את עולמו בחדס וברחמים, בצדק ובמשפט. ואף שיש דברים שאי אפשר להבין וכו', והם דברים מנגדים — טבע והשגחה, ידיעה ובחירה וכו', כבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב' סימן יז), שבאמת זה אי אפשר להבין, אשר שניהם אותו דבר — טבע והשגחה, פי גם הטבע הוא השגחה (עי' שם); ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא) בענין הידיעה והבחירה אי אפשר להבינם בשכל אנושי, אם לא שהוא למעלה משכל אנושי, עי' שם; הכלל, שצריכים להתחזק באמונה פשוטה, ולהרבות לדבר מזה, ולא להתבלבל מזה כלל, כי כן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סד), שעל-ידי אמונה עוברים את החלל הפנוי, את כל הקשיות והקלפות שנתלבשים באדם; נא ונא אל תבלבל עצמך בכל אלו הבלבולים שמבלבלים אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואם תהיה לך אמונה חזקה בו יתברך, תראה נסים נגלים, פי (משלי כח): "איש אמונות רב ברכות"; אשרי מי שחזק באמונה, ואז אף אחד לא יכול להפילו, ואפלו שרואה שבין כן אלו הרשעים מצליחים, עם כל זאת גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה), שעל-ידי בחינת ארץ ישראל, שזה האמונה הקדושה (דברים יא, יב): "תמיד עיני הוי"ה בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", תהיה מפלה גדולה להרשעים, ולעת עתה צריכים רק להסתיר עצמו בסתר צל כנפיו יתברך, ולא להשבר מכל מה שעובר עליו. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א' סימן יג), אשר בענין צדיק ורע רשע וטוב לו רבים נתפקרו, רחמנא לצלן; ולכן אין עצה אחרת, רק להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולא להתפעל בשום פנים ואפן. ורק זה נקרא גבור איש יהודי. ואמרו חכמינו הקדושים (מגלה יג): זה הכופר בעבודה זרה, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סב), שזה פגם אמונה, כמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע על הפסוק (דברים יא, טז): "וסרתם ועבדתם אלהים אחרים", איך שאדם רק סר ממנו יתברך, הוא כבר עובד אלהים אחרים, עבודה זרה. ולכן צריכים רק להתחזק באמונה

פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרֶךְ, אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ,
אֵלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֶךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר. רַבְּנוּ ז"ל כְּשֶׁחֲזַר מֵאֲרָץ
יִשְׂרָאֵל אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: הִבֵּאתִי לָכֶם מִתְּנָה מִחֲלֻקָּתְךָ. וְאַחֲר־כֵּן
כְּשֶׁגָּר בְּעִיר זְלַאטִיפֶלְיָא, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סָבְלוּ מֶה שֶׁסָּבְלוּ, וְאָמְרוּ
לְרַבְּנוּ ז"ל: רַבִּי, אֲנַחְנוּ כְּבָר לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל כָּל-כֶּךָ מִחֲלֻקָּתְךָ,
עֲלֻבוֹנוֹת וּבְזִיוּנוֹת וְכוּ'. עָנָה וְאָמַר לָהֶם רַבְּנוּ ז"ל: לֹא אֶל זֶה
הִתְפַּנֵּיתִי (הֵינּוּ לֹא אֶל מִחֲלֻקָּת הַתְּפִיז שֶׁהִבִּיא לָנוּ מִתְּנָה), כִּינֵּיתִי
שִׁישְׁנָאוֹ אֲתֶכֶם כָּל-כֶּךָ, עַד שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְשַׁבֵּת עַל יַדְכֶם מֵרַב שְׁנָאָה.
וְלָכֵן אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתָּה כָּל-כֶּךָ מִתְמַרְמֵר? ! תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי זְכִיתִי
לְזֶה שֶׁמְחַרְפִּין וּמְבַזִּין אוֹתִי, וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר... וְגַם לֹא
יְכוּלִים לְשַׁבֵּת עַל יְדֵי מֵרַב שְׁנָאָה... וְלָכֶךָ תִּשְׁאַל אוֹתָם מָה עָשִׂיתִי
לָהֶם? ! וּבִפְרָט אֵלּוֹ שֶׁאֲנִי זְכִיתִי לְהוֹצִיא אוֹתָם מִטְּנוּף מְעַשְׂיָהֶם,
וְלִקְרָבָם אֵל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל ... אֲשֶׁר יִצְחָק כָּל הַשּׁוֹמֵעַ זֹאת וְכוּ', אִךְ
מָה לַעֲשׂוֹת? רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁמִּחֲלֻקָּת זֶה מִתְּנָה, אֲזִי צְרִיכִים לְקַבֵּל
אֶת הַמִּתְּנָה בְּסֵבֶר פָּנִים יְפוֹת.

וְהִנֵּה ה'מִחַ קָטָן הַזֶּה, שֶׁהוּא הָרֵאשׁ שֶׁל הַחוֹלְקִים עָלַי, זֶה בָּא
רַק מִחֲמַת קִנְאָה. וְהוּא יְדוּעַ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְבַעַל מִחֲלֻקָּת גְּדוֹל.
וְהַרְבֵּ הַחֲסִיד ר' אֵלְיָהוּ חַיִּים רוֹזִי'ן ז"ל אָמַר עָלָיו דְּבָרִים נוֹרָאִים
וְכוּ', כִּי הוּא רָדַף אוֹתוֹ עַד חֲרָמָה, וּכְשֶׁבֵּאתִי בַּפְּעַם הָרֵאשׁוֹנָה

לירושלים, ראיתי על קיר השול מבחוץ כתוב באותיות גדולות
 דברי נאצה על ר' אליהו חיים רוזין ז"ל, ושאלתי את אנשי
 שלומנו: מי כתב את זה? והצביעו עליו וכו', ואחד מהדברים אמר
 ר' אליהו חיים רוזין ז"ל: ההוא חושב, שבזה שבא לפני כל יום
 הפורים לבקש מחילה, בזה כבר יצא, כי תכף אחר יום הפורים
 הוא מתחיל עוד פעם לרדף אותי, אבל בא לפני יום הפורים
 ומבקש מחילה, ואני צריך למחל לו, כדי שלא אהיה בכלל אכזרי
 וכו', אבל אינו יודע שבשמים מחכה עליו דין גדול על מה שעשה
 לי. כן אמר אז ר' אליהו חיים רוזין ז"ל, ואמר: כל אלו שמציעים
 את הזולת ושופכים דם, ואחר-כך באים לבקש מחילה וכו',
 והוא מוחל, הוא חושב שבזה נגמר הספור. לא, לא! למעלה
 בשמים יתחיל חשבון חדש עם מי ששפך דם הזולת בחנם וכו'.
 וזה התכשיט הוא הוא מראשי החולקים עלי וכו', והוא אשר הסית
 את כלם עלי וכו', יהיה ממנו משחק יפה שם בעולם העליון, כמו
 שאמר רבנו ז"ל על המתנגד שלו: עס וועט זיין מיט איהם א שיין
 שפילעכל; מילא, הוא חולק עלי אני מבין, קנאה יש כאן, הוא
 בקשי הדפיס ספר קטן, ובקשי נמכר וכו', ותהלה לאל, הדפסתי
 כבר מאתים ספרים קטנים וגדולים, ולמעלה מאלף קונטרסים,
 ונדפסים במליונים בלי שום גזמא כלל, ונתפשט בכל כדור העולם,
 פשוטו כמשמעו, הגיע עד אוסטרליה הרחוקה ועד דרום אפריקה,
 מאירופה ועד ארצות הברית ועד דרום אמריקה, ובכל הארץ בלה,
 ולמה שלא תהיה קנאה? אבל אלו שקרבותי וכו', ועזרתי להם
 לצאת מהחטאות נעורים שלהם, מה הם רוצים? וגם אותם אני
 כבר יכול להבין, כי פשוט הם מתביישים ממני על כל עוונותיהם
 המגנים שאני יודע מה שעשו וכו' וכו', אבל אלו שרק אתמול חזרו
 בתשובה [אוילי?], ועכשו קוראים עצמם מנהיגים ... ואפלו לא
 מפירים אותי וכו', ואפלו לא ראו אותי ... מה יש להם עמי? למה
 הם צריכים לדבר עלי? האם שכחו את הטרפות והנבלות שפטרמו
 עצמם מגיל קטנות? האם שכחו את החלול שבת שחללו? את
 החמץ בפסח שאכלו וכו', את כל הגלוי העריות שעברו וכו',
 שנתגעלו עצמם בכל מיני חטאים ועוונות, שקשה אפלו לעלות על

הַפֶּתַח וְכוּ'. וְעַכְשָׁיו מִפְּנֵי שֵׁישׁ לָהֶם זָקֵן אַרְבֵּי עַד הַטַּבּוּר וּפְאוֹת מִפְּזָרִים כְּמוֹ שֶׁדַּבַּר וְכוּ', הֵם כְּבָר נִקְרְאוּ בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה, עַד שֶׁיִּכְוֹלִים לְדַבֵּר עָלַי כֹּל דְּבַר אֲסוּר וְכוּ', הֲרִי לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הַרְעָה זֶה אֶחָד מִחֶלֶק הַתְּשׁוּבָה, שְׂאָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, כִּי חֲמוּר לְשׁוֹן-הַרְעָה יוֹתֵר מִעֲבוּדָה זָרָה וּגְלוּי הָעֲרִיּוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְאִיךָ יָכוֹל מְטַנֵּף נוֹאֵף שֶׁעֲבַר עַל גְּדֵה, שְׂפָחָה, גּוֹיָה, זוֹנָה, וְכָל מִינֵי זָבָל שֶׁעָשָׂה וְכוּ', לְפָתַח פִּי הַטָּמֵא לְדַבֵּר עָלַי?! וְעוֹד חוֹשֵׁב שֶׁעוֹשֶׂה מְצוּה גְּדוּלָה וְכוּ', וּבְיָדָיו כְּבָר חוֹשֵׁב שֶׁהוּא בְּעַל תְּשׁוּבָה גְּדוּל, כִּי יֵשׁ לוֹ זָקֵן אַרְבֵּי וּפְאוֹת אַרְבָּים וְכוּ'... וְלָכֵן לְדַעֲתִי, כִּלְיָ מִכָּל אֵלֹהֵי שְׂרוּדָפִים אוֹתָךְ, בְּרַח לָךְ אֱלֹהֵי יִתְבָּרָךְ, כִּי רַק הוּא הַבֵּית מְנוּס הַיְחִידִי שֶׁלָּךְ, וּכְכֹל שְׂרוּדָפִים אוֹתָךְ וּמְדַבְּרִים עֲלֶיךָ, תְּבָרַח יוֹתֵר וְיוֹתֵר רַק אֱלֹהֵי יִתְבָּרָךְ, כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרַת לְאֵן לְבָרַח – רַק אֱלֹהֵי יִתְבָּרָךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכֹּל, וְאֵינוֹ שֵׁם לֵב עַל מַה שֶׁכְּלָבִים נוֹבְחִים וְצוֹעֲקִים וְכוּ'.

חֲזוּק וְאַמֵץ וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ז תצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר ... גֵּרֵי יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֶצַח.

לְנֶחֱוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זְכוּר וְגַם תִּזְכֹּר, שֶׁהַעֲקָר בְּזָה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחִיבֵי, גְּשָׁמָה יוֹרֶדֶת לְזֶה הָעוֹלָם, וּמִתְלַבֶּשֶׁת בְּגוֹף גְּשָׁמִי, וְצָרִיכָה לְעַבֵּר בְּזָה הָעוֹלָם כְּמִסְפַּר שָׁנִים שֶׁגָּזְרוּ עָלֶיהָ מִלְּמַעְלָה, וּבְמִשְׁךָ הַזְּמַן שֶׁהִיָּתָה בְּזָה הָעוֹלָם, אִם מִחֲנֻכִּים אֶת הַגּוֹף שֶׁיִּדַע שֶׁהוּא רַק לְבוּשׁ לְהַנְשָׂמָה, וְהַנְשָׂמָה בְּעֲצָמָה הִיא חֶלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל מִמַּשׁ, וּמִשְׁמָשִׁים אֶת הַגּוֹף בְּמַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וּמִתְפַּלְלִים אֱלֹהֵי יִתְבָּרָךְ וּמִתְדַבְּקִים בּוֹ יִתְבָּרָךְ, וְלוֹמְדִים תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֻקְמַתוֹ יִתְבָּרָךְ, וְכָךְ מְזַכְּכִים אֶת

הגוף, עד שגם הגוף נעשה חלק מהנשמה, בבחינת (איוב יט, כו):
 "ומבשרי אֶחָזָה אֱלוֹהִים" (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כה), וכך אם
 האדם מזכך את גופו הגשמי עוד בחיים חיותו, אזי זוכה להתענג
 בזיו שכינת עזו יתברך עוד בזה העולם, וחייו מתהפכים לגן-עדן,
 כי גם הגוף מזדכך כמו גוף קדוש מגן-עדן (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק
 ב', סימן פג); ואז גם העולם מזדכך לפני עיניו, וכבר אינו רואה שום
 גשמיות, כי גם גשמיות העולם מזדככת לפניו, ומתחיל להרגיש
 איך שדומם, צומח, חי, מדבר — זה לבוש לגבי אין סוף ברוך
 הוא, ומאיר לו אורו יתברך בגלוי רב מאד, עד שכתב נטל ממנו
 חיזו דהי עלמא, וכל דבר גשמי, כגון: אכילה ושתיה ושנה וכו',
 כי מברך על כל פרט ברכות, ועל-ידי-זה מעלה את כל הגשמיות
 לרוחניות. עם כל זאת הנשמה נמצאת בסכנה תמידית, שלא תפל
 כרגע לנוקבא דתהומא רבה, על-ידי הנסיונות הרבים שיש בזה
 העולם עשה המלא קלפות העלמות והסתרות וכסויים וכו'. ועל
 זה צריכים הרבה התחזקות, שלא ישכח ממנו יתברך, כי כך אמר
 רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ש'): הכל בשביל הבחינה והנסיון; כי
 הגוף העכור מושך רק אל גשמיות, כי סופו בעפר וכו', והנשמה
 מושכת רק אל רוחניות, כי סופה יעלה מעלה מעלה אל שורשה
 וכו'. ולכן האדם נמצא במלחמה תמידית בין גשמיות לבין
 רוחניות. ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן פ' וסימן פא), שבני-אדם
 הם מונעים יותר מהיצר הרע, כי לכל אדם יש לו את היצר הרע
 שלו, והוא יכול להתגבר עליו, אם רק ירצה, אבל בן אדם הוא
 פלול מפל העולמות, ולכן יש לו כח גדול להפיל את האדם בנוקבא
 דתהומא רבה. לכן בני-אדם הם מאד מסכנים, יכולים להפיל את
 הזולת עד השאול תחתית ומתחתיו וכו', שזה כלל המינים
 והאפיקורסים שיש בעולם, כל אחד עם הדעות כוזבות ואמונות
 כוזבות שיש בו, ובקלות יכולים לעשות לאדם שטיפת מח, עד
 שישכח בכלל שיש בורא כל העולמים. ומה הוא עושה כאן בזה
 העולם, עד שיש שנפלו כל-כך שחושבים שישארו כאן לנצח,
 ובמקום לחפש אחריו יתברך, הוא מחפש ומחטט אחר הכסף
 והזהב וכו', שהכל הכל הבלים וכו'. ויש שנפלו עוד יותר, עד

שְׁמַחְטָטִים בְּזָבְלִים בְּתַאוֹת נְאוּף זְהֵמַת הַגּוֹיִים וְכוּ', עַד שְׁחוֹשְׁבִים שְׂזוֹ הַתְּכָלִית, וּמַתְלַכְלָכִים בְּטִנוּף וּבְצוּאָה, וְעוֹד חוֹשְׁבִים שְׂאִין לְמַעַלָּה מִתַּאוּה זֹו וְכוּ'. וּמִי שְׁמַעוֹרֵר אוֹתָם עַל זֶה וְכוּ', הֵם מִתְמַיְהִים עַל הָאָדָם שְׁמַדְבֵּר נֶגֶד הַתַּאוּה הַיְדוּעָה שֶׁל שְׁקוּץ, תְּעוּב וְזֵהוּם עֵרֶם וְכוּ', וְדִיְקָא אֵלּוּ שְׁהֵם מְשַׁקְצִים מִנְאוּף, חוֹלְקִים עַל הַצְּדִיקִים הַדְּבָקִים בְּאִין סוּף בְּרוּף הוּא וְכוּ' .

הַכֵּלֶל, שְׁכָל זְמַן שְׁאָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא נִמְצָא בְּמִלְחָמָה גְדוּלָּה, וְהוּא מְסַכֵּן מְאֹד, שְׁלֵא יִהְיֶה נֶעֱתַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וַיֵּאבֵד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת גַּם יַחַד. וְלִכֵּן מִכְרַח כָּל אָדָם לְהִתְקַרֵּב אֶל צְדִיק אֲמֵת, שְׂזֵה סוּד (אֲבוֹת א, ו): עֲשֵׂה לָךְ רַב, וְהִסְתַּלַּק מִהַסְּפֵק; כִּי כָּל מִי שְׁמַקְרֵב אֶל צְדִיק אֲמֵת, יִנְצַל מִכָּל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים שְׁיִשׁ בְּזֵה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר; כִּי הַצְּדִיק הָאֲמֵת לֹא יִתֵּן לוֹ לִפְלֵי, כִּי מְרַב הַתְּכָלְלוֹתוֹ בְּאִין סוּף בְּרוּף הוּא, הוּא לֹא יִתֵּן לְכָל הַחוֹסִים בְּצִלוֹ לִפְלֵ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁאוּחֻז עֲצָמוֹ בְּהַצְּדִיק הָאֲמֵת, שְׁהוּא מְלֵא הַתְּחִזְקוֹת, שְׂזֵה מֵה שְׁמוֹהֵרֵנִי"ת וְ"ל הוֹצִיא מִרְבֵּנוּ וְ"ל: הָעֵקֶר הוּא הַתְּחִזְקוֹת, דְּעַר עֵקֶר אִיז צוֹ זִיף דְּעַרְהֵא לְטוּן; אֲבָל לְצַעֲרָנוּ הֵרַב, גַּם בְּזֵה יֵשׁ בְּחִירָה, כִּי נֶגֶד כָּל צְדִיק קָם שְׁקֵרָן, ר'מֵאִי, צ'בוּע, שְׂזֵה שְׁר"ץ הַשׁוֹרֵץ עַל הָאֶרֶץ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי־מוֹהֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן טו), אֲשֶׁר נֶגֶד הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שְׁהוּא הַחֵן וְהִיפֵי וְהַפָּאָר שֶׁל הָעוֹלָם, קָמִים כָּל מִינֵי מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקֵר, שְׁקוֹרִין טֵאטֵאֲרִין, צְבוּעִים שְׁעוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם, וּמוֹלִיכִים שׁוֹלֵל אֶת אֵלּוּ שְׁהוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם, וּמְטָעִים אוֹתָם, וַיְכֻלִּים לְאֵבֵד אֶת הַטוֹב הַגָּנוּז שְׁיְכֻלִּים לְזָכוֹת עוֹד בְּזֵה הָעוֹלָם, מִכָּל שְׁפָן בְּעוֹלָם הַבָּא. וְעַל זֶה צְרִיכִים לְשׁוּחַ שִׁיחַ וְתַפְלָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, שְׁיִזְכֶּה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, הַיְכֻל לְפַתַּח לוֹ אֶת עֵינָיו, שְׁיִסְתַּכַּל תְּמִיד עַל גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ, וְשְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם קָשִׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְהָעֵקֶר לְהִסְתַּכַּל עַל עֲצָמוֹ אִיף אוּחֻז בְּמַדוֹת שֶׁל הָאֶרְבֶּעָה יְסוּדוֹת שָׁלוֹ; כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם, שְׁרַחֲמָנָא לְצִלָּן, הָרַע שְׁבַהֲדִי יְסוּדוֹת שְׁלֵהֶם מִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם מְאֹד, וְהֵם נִמְצָאִים בְּכָל הַמַּדוֹת רְעוֹת: כְּעַס וּרְצִיחָה, תַּאוֹת רְעוֹת וְעַצְבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה וְכוּ', וְהֵם מְחִזְקִים מְעַצְמָם מְלֵאִים

גאות וישות וכו' וכו'; ובשביל זה פשאדם מקרב אל הצדיק האמת, הוא פותח לו את העינים, שישתפל על עצמו היטב היטב, איך הוא רחוק וכו'. וזה סימן אם אדם מקרב אל צדיק האמת או לא — אם נופלת עליו שפלות (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב' סימן עה); כי הצדיק האמת מחדיר בו אור אלקי כזה, עד שמתבטל לגמרי בעיני עצמו, מה שאין פן אם הוא מקרב אל צבוע ורמאי ושאקן וכו', אזי נופלת עליו ישות: "אני" "אני" "אנחנו" "אנחנו". ולצערינו הרב, זה נמצא גם בתוך חסידות ברסלב, שיש ששתו מים מאררים, והם כבר יודעים מי מפרסם של שקר ומי צדיק, אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פג): זה יצר הרע גדול לומר צדיק זה נאה וצדיק זה לא נאה, עד שמאלו נעשה המחלקת בפנים וכו'; ורואים מי הוא מקרב באמת אל הצדיק האמת — מי שיש בו שפלות ולב נשבר, ואינו מתערב בכלום, "יושב בסתר עליון ובצל שדי תלונן" (תהלים צא, א), הוא מסתתר בסתר צלו ותברך, וכביכול תלונן — לשון תלונה ומריבה, שרוב עמו ותברך: "רבנו של עולם, למה אני כל-כף רחוק ממך" וכו', ובוכה ומבכה שמים וארץ על רע מעשיו וכו', ותמיד מרגיש שהוא הכי גרוע בעולם, קם בחצות, ובוכה על צרותיו וצרות ישראל ועל חרבן בית-המקדש, ועל הגלות הארכה והמרה שבה אנחנו נמצאים, והוא תולה את כל הצרות רק על עצמו, ותמיד מחזיק עצמו להכי גרוע וכו'. ולכן הוא צריך התחזקות בכל פעם, כי מאחר שמחזיק עצמו להכי גרוע, ועוסק בהתמדה רבה בתורה הקדושה שעורים כסדרן על-פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל (עין שיחות-הר"ן, סימן עו); מה שאין פן, אלו שחושבים שהם כבר "עובדים", הם צוחקים מאלו התמימים העוסקים בתמימות בתפלה והתבודדות, ומתפללים את תפלתם בשקט ובנחת מלה במלה מתוך הסדור וכו', ומתנהגים כפשוטים וכו'. אדרבה לועגים מזה ואומרים: אתה לא 'ברסלב' אמת' וכו', שזו תכלית הישות והגאות וכו'; ולכן אשרי מי שאינו מטעה עצמו.

וצריכים לדעת, כמו שבחזן יש כל מיני מפרסמים של שקר, כמו-כן בפנים יש כל מיני רמאים וצבועים, שנקראים "עובדים",

אֲשֶׁר י"ז תצא בַּנַּחַל שֶׁה

אֲשֶׁר הַכֹּל הֵבֵל הַבְּלִים, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פָּשׁוּט בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוּת וְכוּ'; כִּי בְּאֵמֶת אֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לַכֹּל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּמָה שֶׁיֵּךְ לְחַפֵּשׂ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּשָּׂדֶה בַּשָּׂעָה שֶׁהוּא כָּאֵן אֶתָּה, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ, אַךְ בְּמִקְוֵמָךְ רַבּוּ הַלְכוּשִׁים וְהַפְּסוּיִים (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לג): וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא הַמְּגַלֵּה אֶת אֲוִרֵיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה וְכוּ', עַד שֶׁנִּתְגַּלֶּה לוֹ אֵמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוֹי רַב וְנוֹרָא מְאֹד. וְאִזּוּ יֵשׁ לוֹ שְׁלוֹם עִם כָּלֵם; עִם עִצְמוֹ, שֶׁאֵין לוֹ קִשְׁיוֹת עַל עִצְמוֹ וְכוּ', וּמִמִּילָא אֵין לוֹ קִשְׁיוֹת עַל אַחֲרִים, וְאֵין לוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא נִכְלָל בְּמִקְוֵם שֶׁהוּא נִכְלָל, הֵינּוּ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְרַגֵּישׁ כָּל מִינֵי נַעֲיֵמוֹת בְּעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

לְדַעֲתִי, רְאֵה לְחִזּוֹר כְּמָה פְּעָמִים בְּמַכְתָּב זֶה, וְתִמְצָא בּוֹ נִפְלְאוֹת.

רְאֵה לְהִיּוֹת רְגִיל הַרְבֵּה בְּאֵמִירַת תְּהִלִּים, שֶׁאָמַר רַבּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג), שֶׁזֶה מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה, וְעַל-יְדֵי אֵמִירַת תְּהִלִּים נִפְתַּח לוֹ הַשַּׁעַר הַשֵּׁיךְ לְשֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ; וְלִכֵּן רְאֵה לְהַרְבּוֹת בְּאֵמִירַת תְּהִלִּים בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת תְּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז תצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר עֲקֵב, י"ח אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ נִגַּן עָלֵינוּ ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְלֹא הָיָה הַפְּנֹאֵי לְהַשִּׁיבָךְ, עַל-כֵּן אֲמַרְתִּי לְהַשִּׁיבָךְ עַל אִם תְּדַרְךָ, כִּי זַכְּנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְהִיּוֹת הַיּוֹם

במדינת הונגריה, והייתי אצל מצבת ציון אדוני זקני בעיר לוגאש, שאני נקרא אחריו "אליעזר", כי שמו היה "אליעזר מאיר", ואחר-כך נסעתי אל עיר טאקאי ששם מצבת ציון אדוני זקני שאני נקרא אחריו — "שלמה", כי שמו היה: "חיים שלמה", והייתי שם מטעמים הפמוסים עמדי, ועל אם הדרך כשכבר ירד היום, עמדתי להתפלל מנחה בעיר קאליב על יד ציון הרב הקדוש ר' יצחק אייזיק משם, שהיה איש אלקים פדוע, ואת גדל הנסים והנפלאות שעשה עמי הקדוש-ברוך-הוא על הדרך הזה — אין לשער כלל, כי הזמין לי נהג מתחת לאדמה, שהולך אותי למקומות הנ"ל, אף שכבר היה מאחר אחר הצהרים, הוא טס פחץ מקשת, והייתי בכמה שעות שם במקומות הנ"ל, ואחר-כך עשה עמי נס גלוי, שהזמין לי שני ערלים, שהעבירו אותי את הגבול לרוסיה, שזה ממש היה גלוי השגחה ממש, כי עמדו בתור מאות מכוניות, וצריכים לחכות בדרך כלל שעות על גבי שעות, ולפעמים כל הלילה, והקדוש-ברוך-הוא מסבב כל הסבות הזמין לנו הנ"ל, שהם היו צריכים גם-כן ישועה לעבר, ועל ידינו עברו, וחכיתי בערך שלש שעות, ועברנו הגבול, ועכשו אני בעיר אושגראד, ומקנה להקדוש-ברוך-הוא לבקר מחר אצל ציון זקני הרב הקדוש מקאסאן בעל "בני שלשים", ובנו בעל "שמועה טובה", ומשם אמשיך לנסע אל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, ואני כותב לך כל זאת לגלות לך השגחה אמתית, השגחה ברוחה, השגחה גלויה, השגחה פרטית, איך הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו פלאי פלאים, כי הכל היה למעלה מדרך הטבע ממש, ועל-כן גם אפה ראה לעין היטב בכל הקונטרסים שחברתי על עניני השגחה, כדי שתזכה לחזק עצמך באמונת השגחה פרטית, כי תכף-ומיד כשאדם זוכה להכניס ולהחדיר בו אמונה השגחה פרטי פרטית, הוא כבר נושע, העקר שצריכים לשמר את הדבור, כי הדבור הוא פלי השפע, וממשיך רוחניות חיות אלקותו ותברך בגלוי רב עד מאד, או חס ושלום, להפך כל הכפירות והאפיקורסות והקלפות מלאים בעולם, רק על-ידי פגם הדבור, כי הדבור יש לו כח לטוב או להפוך, חס ושלום, ואם היו בני-אדם יודעים מעלת הדבור, היו שומרים מאד על דבורי פיהם, והיו תמיד מדברים

רק דבורי אמונה והשגחה פרטי פרטית, אשרי מי שזוכה לדבור קדוש לדבר רק ממנו יתברך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תצב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ט אב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, נֵר לְהַצְדִּיק נֶחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

הנה אמרתי לרוץ אליך שורותים אלו למען החיותך, ראה להיות רגיל באמירת "תקוני-זהר", אשר זה מרחץ להנשמה "א באד פאר די נשמה", וכשאדם רגיל לומר הרבה, על-ידי-זה נטהרת נשמתו לגמרי מפל חלדה, וצריכים להתמיד הרבה גם בספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", אשר על-פי הקדמותיו יכולים להבין בכל הספרים ובפרט בלמוד הזהר והתקונים ובכל כתבי האריז"ל, וכבר התבטא רבנו ז"ל פעם ואמר בזו הלשון: צריכים לעשות פרוש על ה'עץ חיים', אבל פרוש פשוט אי אפשר, רק צריכים לומר תורה, שיהיה פרוש על ה'עץ חיים', והרי אני כבר אומר תורה (זאג איך שוין תורה), וכפי הנראה מדבריו הקדושים, שספרו הקדוש הוא פרוש על הזהר והתקונים וכל כתבי האריז"ל, ויזכני הקדוש-ברוך-הוא לפרש את כל הנ"ל על-פי דברי רבנו ז"ל בטוב טעם ונדעת, ושכל והבנה פשוטה, עד שכל אחד ואחד גם יוכל להבין בהשגת אלקותו יתברך.

והיום זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל מצבת ציון זכני מקאסאן בעל "בני שלשים", ושם גם מנוחת נפשו של בנו בעל "שמועה טובה", אשר שניהם היו מקבלים גדולים, כאשר רואים מספריהם הקדושים, אף דבריהם עמק עמק מי מצאנו, ובפרט דרכו של בעל "בני שלשים", ועל-כן אני רוצה לחבר פרוש פשוט,

שח אשר י"ז תצג – י"ז תצד בנחל

שְׁיִהְיֶה מוֹכֵן לְכָל, אֲפֹלוּ לְבָנֵי הַנְּעוּרִים יוֹדְעֵי סֵפֶר, וְאֲפֹלוּ לְהַמוֹן-עַם הַרְחוֹקִים וְכוּ'; כִּי בְּאַמַּת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל עוֹלָיִם עַד לְמַעְלָה, וְיוֹרְדִים עַד לְמַטָּה... אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַתְמִיד בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא: ה"לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב, כ' אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ נִגַן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

חֲסֵדֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זַפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהִיּוֹת הַיּוֹם אֲצִל צִיּוֹן הַרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי לִוִי יִצְחָק מְבַאֲרֵיטְשׁוֹב זי"ע, וְאֲצִל צִיּוֹן קְדוֹשׁ הַקְּדוֹשִׁים הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וְעַכְשָׁו אֲנִי נִמְצָא אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶהְיֶה כָּאֵן עַד לְמַחְרָתוֹ, כִּי כְּפִי הַנּוֹרָאָה אֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת לִינֵת לִילָה עַל יַד צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְיִזְכְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְתַקֵּן מַה שְּׂאֲנִי צָרִיף לְתַקֵּן, וְלַפְעַל מַה שְּׂאֲנִי צָרִיף לַפְעַל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, כ"א אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיַמִּיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ מִזְמַן, וּבְכָל פַּעַם רְצִיתִי לְהַשִּׁיבְךָ, אָף לֹא יָצָא לִי, וְעַכְשָׁו שְׂאֲנִי עַל אִם הַדָּרֶךְ אֲמַרְתִּי לְרוּץ שׁוֹרוּתִים אֵלוֹ אֲלִיךָ. חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ זַפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַעֲשׂוֹת לִינֵת לִילָה

בְּאוֹמֵן, וַיִּשְׁנֵתִי אֶצֶל הָעֶרְל סְמוּךְ לְהַצִּיּוֹן, וְזַכְּנִי לְבַלּוֹת רַב הַלִּילָה וְכַמָּה שָׁעוֹת בַּיּוֹם אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַתְּהַלֵּה לְאֵל, פְּרִשְׁתִּי שִׁיחַתִּי שָׁם הִרְבֵּה מְאֹד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן סִפַּרְתִּי לְרַבְּנוּ ז"ל הַכֹּל בְּפִרְטֵי פְּרִטְיוֹת וְכוּ', וּבִבְקָר הַשָּׁכֶם קָמְתִי לְהִתְפַּלֵּל, וּמָה מְאֹד נִפְלָא בְּעֵינַי לְרֵאוֹת מַחְזֵה נוֹרָא, שִׁישְׁבוּ שָׁם כְּמוֹ י"ג אַנְשִׁים מִתּוֹשְׁבֵי אוֹמֵן זְקֵנִים וְנוֹעָרִים, שֶׁבְקָשִׁי מִתְפַּלְלִים, רַק כָּל אֶחָד אוֹמֵר קָטַע מִסְדּוּר רוּסִי, וּכְשָׂאוּ אוֹתִי שְׂמֵחוּ לְקִרְאָתִי מְאֹד, כִּי כְּפִי הִנְרָאָה, הִכִּירוּ אוֹתִי עַל-יַדֵּי הַקּוֹנְטְרָסִים בְּשִׁפְהַ רוּסִית, שְׂזַכִּיתִי לְהַדְפִּיס, וְכֹלֶם שְׂאֵלוֹ, אִם לֹא הִבֵּאתִי עִמִּי קוֹנְטְרָסִים, וְעֵנִיתִי: לָאוּ (וּבִאֲמַת הַתְּחַרְטֵתִי מְאֹד מְאֹד לָמָּה לֹא הִבֵּאתִי עִמִּי כְּמִיּוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁל קוֹנְטְרָסִים, כְּדֵי לְחַלְקֵם בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹשְׁבִים בְּרוּסְיָה, אֲשֶׁר הַקּוֹנְטְרָסִים הֵם בְּשִׁבְלֵם כְּמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵיפָה).

וּבִקְשׁוּ מִמֶּנִּי שְׂאֵתְפַלֵּל בְּקוֹל, וּבְכִפְרֵט קִדִּישׁ וּבְכִרְכוּ וּקְדוּשָׁה, כְּדֵי שִׁיעֲנוּ אַחֲרַי, וְכֵן עָשִׂיתִי, וְאַחֲר־כֵּן הִלַּכְתִּי לְרֵאוֹת אֶת הַמְּקוֹם שֶׁהִכְנֵתִי לְהִתְפַּלֵּל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא לְכָל תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", וְכֵן הִזְמַנְתִּי לְיוֹתֵר מִמֵּאֲתַיִם מְקוֹמוֹת שָׁנָה לְכָל הַתְּלַמִּידִים, וְאִם יִצְטָרְכוּ יוֹתֵר, אִז אֵין שׁוּם בְּעִיּוֹת. וְאַחֲר־כֵּן הוֹלִיךְ אוֹתִי אֶחָד מִתּוֹשְׁבֵי אוֹמֵן לְרֵאוֹת אֶת הַדִּירָה שֶׁשָּׁם נִסְתַּלַּק רַבְּנוּ ז"ל, וְעַכְשָׁו הוּא שָׁם בֵּית חֲרֻשֶׁת לְתַפְיָרָה, שֶׁתּוֹפְרִים שָׁם בְּגָדִים, וּבַחוּץ יֵשׁ שָׁם עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי. וּפַעַם שֶׁמְעַתִּי מֵר' לױ יִצְחָק ז"ל, שֶׁשָּׁמַע מֵר' אַבְרָהָם בֶּ"ר נַחֲמָן ז"ל, אֲשֶׁר בְּדִיּוּק בְּהַמְּקוֹם שֶׁהִיָּתָה מִטַּת רַבְּנוּ ז"ל בְּשַׁעַת הַהִסְתַּלְקוֹת צָמַח שָׁם עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי, וּכְפִי הִנְרָאָה הִרְחִיבוּ אֶת הַבַּיִת, וְכֵן חָזְרוּ וּבְנוּ אֶת זֶה, עַד שֶׁנִּשְׁאָר הָעֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי בַחוּץ (וְשֶׁמְעַתִּי מֵר' לױ יִצְחָק ז"ל, שֶׁהוּא פָּגַשׁ הִרְבֵּה פְּעַמִּים אֶת ר' אַבְרָהָם בֶּ"ר נַחֲמָן ז"ל לִישֵׁב שָׁם עַל אֶבֶן, וּמִתְבוֹדֵד עֲצָמוֹ עַל הַמְּקוֹם הַנוֹרָא הַזֶּה). וּפְלָא, כִּי הַיּוֹם קוֹרְאִים הַרוּסִים אֶת הִרְחוּב הַזֶּה וּוּאִסְטֵאֲרִטְשִׁנֵּי, שֶׁפְּרוּשׁוֹ שְׂדֵרוֹת הַמַּעֲרָב, וְהִרְהַרְתִּי אִז אוֹלֵי זֶה מְרַמְזוּ בְּמָה שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סז) מַעֲנִינֵן הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁל הַמְּאוּרֵי אוֹר, וְהַשְּׂכִינָה הַיָּא בְּמַעֲרָב רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנָּחִם, שֶׁזֶה סוֹכֵב עַל הַסְתַּלְקוֹת פֶּאֶר הַדּוֹר, שֶׁהוּא

הָרֵאש־בֵּית (עֵינַן בְּפָנִים הַתּוֹרָה וְתַבִּינַן). וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹר לִי, שֶׁנִּפְתַּח לְבִי כַּמָּה פְּעָמִים אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וַיְכַלְתִּי לְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחֹתַי שָׁם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה, רַבִּי הַמְחִיָּה אוֹתָנוּ כָּל-כֶּף וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, חֻבְלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנַעֲיָמִים — אֲשֶׁרֵנוּ! וּמוֹהַרְנֵ"ת ו"ל רַגִּיל בְּמַכְתָּבָיו שֶׁנִּדְפְּסוּ בְּסֵפֶר "עֲלִים לְתַרוּפָּה" בְּלִשׁוֹן הַזֶּה: בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁאֲנִי זוֹכֵה לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּעִיר אוּמָן, זֶה חֲסֵד חֲנֻם מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּכְבָר יְדוּעָה אִמְרָתוֹ שֶׁאָמַר פַּעַם: "עֲנֹשׁ הַגִּלְגּוּל הוּא עֲנֹשׁ קָשָׁה מְאֹד, אֲבָל אִם הֵיִיתִי יוֹדֵעַ כְּשֶׁאֲתַגְּלַל אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת עוֹד פַּעַם אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, כְּבָר כְּדָאִי לְהַתְּגַלְּגַל עוֹד פַּעַם".

עֲמַד וּרְאֵה וְהַשְׁתוּמֵם בְּעַמְּךָ דְבוּרִים אֱלוֹהִים, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד עִם זֶה שֶׁאָנוּ זוֹכִים מְדִי פַעַם לְבַקֵּר אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵינִן לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתַקוּן הַנְּשֻׁמָּה, כִּי עוֹד לֹא הָיָה צְדִיק בְּעוֹלָם שֶׁהִבְטִיחַ הַבְּטָחָה בְּרוּךְהוּא כְּזוֹ, שְׁמִי שֶׁיֵּאמַר אֶת הַעֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלָּים, אֲפִלוּ אִם עֲצָמוֹ וְגִבְהוֹ פִּשְׁעָיו וְכוּ' — יִתְקַנּוּ, וְעַם הַפְּאוֹת יוֹצִיאוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵינוּ, אֲשֶׁרֵנוּ שֶׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי כְּזֶה, מְצִיּוֹן כְּזֶה, מְרֵאשׁ הַשְּׁנָה כְּזֶה, מִתְקוּנִים כְּאֵלוֹ; טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְדוּשׁ", הַגְּרָרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם

וַיֵּצֵאוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! זפני הקדוש-ברוך-הוא להיות בשבוע
שעבר אצל ציון רבנו ז"ל שני ימים, ותהלה לאל, סדרתי הכל על
ראש השנה הקדוש והנורא, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוזה
לעשות שם קבוץ נפלא, ונוזה להיות כלנו יחד שם, ולקבל את כל
תקוני רבנו ז"ל. ובאמת אתם צריכים להיות מאד מאד שמחים
ועליזים, שאתם זוכים לגור ביבנאל על אף כל הצרות והיסורים
והמרירות שעובר עלינו, עם כל זאת עוד תראו איך שתמקום
יתהפך להיות עיר ברסלב על אפם וחסמתם של כל שונאינו
ומתנגדינו, ובראשם הסמ"ך-מ"ם. וכשהייתי אצל ציון רבנו ז"ל,
נפל ברעיוני, אשר יבנאל עולה בדיוק כמספר אומן, הינו יבנאל
עולה צ"ג עם הה' אותיות עולה צ"ח, אומן עולה צ"ז ועם התכה
עולה צ"ח, ובחסדו יתברך התפללתי על כל אחד ואחת מכם בפרטי
פרטיות על כל פרט ופרט מה שאתם צריכים, והקדוש-ברוך-הוא
השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שהתפללתי בעבור כל אחד
ואחת מכם שתצליחו בין בגשמיות ובין ברוחניות, ותעלו תמיד
מעלה מעלה, ותרוו רב נחת מילדיכם ותגדלו אותם בנקל.

השבת הזו כבר ברכנו את חדש אלול, ועל-כן ראוי לנו
להתעורר להכין את עצמנו כבר עכשו אל החדש האחרון של
השנה, להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא להשבר משום דבר,
רק להכין את עצמנו לשוב בתשובה אמתית לפניו יתברך, אשר
רבנו ז"ל אמר, אשר עקר התשובה הוא לדם ולשתק, על אף כל
הבזיונות והשפיות דמים שהאדם צריך לסבל, עקר תקונו לדם
ולשתק.

הנה אנחנו נכנסנו לגור כאן ביבנאל, ועמד עלינו הסמ"ך-מ"ם
בעצמו, ומסית ומדיח נגדנו, אין לנו עצה אחרת, רק לפנות אל
אבינו שבשמים, כי זה עקר הפלי זין שלנו, כי אין כחנו אלא בפה,
לבקש ולהתחנן בכל יום ממנו יתברך, שיחוס וירחם עלינו, ושנוזה

כָּבֵר לְצֵאת מֵהַמְצַר, וְנִזְכָּה לְהִרְחֵב גְּדוּלָּה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, אֲבָל בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, כִּי בּוֹדָאֵי הַנְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבִפְרָט בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה וּבִפְרָטֵי פְּרָטִיּוֹת בִּיבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שְׂאֲתָם גָּרִים בְּמָקוֹם שֵׁשׁ שָׁם עֲכָשׁוּ פּוֹרְקֵי עַל, וְאִין לָנוּ רַב שְׂיֵדָאג בְּעֵבוֹר יְהוּדוֹת וְכוּ', לֹא מְקוּהָ, לֹא חֲנוּף, לֹא פְּשָׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּעֲצָמֵנוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לְהַנִּיחַ אֶת עֲצָמֵנוּ לִילֵף וּלְהַמְשִׁיךְ אַחַר רוּחַ הַזְּמַן, עָלִינוּ לְהַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל הַמְּלָבוּשִׁים שְׂאָנוּ מְלָבָשִׁים, שְׂיֵהִיו לְבוּשִׁים צְנוּעִים, וְלִמְסַר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּעֵבוֹר מְקוּהָ כְּשֶׁרָה בְּמֵאָה אַחוּז, וְעַל חֲנוּף יְלָדֵינוּ, שְׂיֵהִיָּהּ רַק עַל טְהָרַת הַקֶּדֶשׁ, בְּלֵי שׁוּם עֲרֹבּוּב כָּלֵל, וְכֵן בְּעֵגֹנֵן פְּשָׁרוֹת הָאֲכִילָה, לְמַסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְאֹכַל רַק מֵאֲכָלִים שְׂאִין בָּהֶם שׁוּם פְּקָפוּק כָּלֵל. וְאַתָּם צָרִיכִים לְדַעַת, כִּי בְּדַבְרִים אֱלוֹ אֶסוּר לְהִיּוֹת מְקַל, הִינּוּ הֵן בְּמְקוּהָ וְהֵן בְּחֲנוּף וְהֵן בְּכְשָׁרוֹת הָאֲכִילָה, צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט, וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׁנִזְכָּה לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וּלְשַׁמֵּר אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂתַהַיָּה לָנוּ מְקוּהָ מִשְׁלָנוּ וְחֲנוּף מִשְׁלָנוּ וְכְשָׁרוֹת מִשְׁלָנוּ, וְלֹא נִצְטָרֵךְ שׁוּם טוֹבוֹת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְאֶחָד יַעֲזֹר אֶת הַשְּׁנִי מִמֶּשׁ כְּדָגְמַת מִשְׁפָּחָה אַחַת, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שְׂתַצְלִיחוּ. וְכִשְׁזוֹכִים לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, עַל-יְדֵי-זֶה מְצָלִיחִים. בּוֹדָאֵי יֵשׁ חֲלוּקֵי דְעוֹת בֵּין אֲנָשִׁים כִּי כָּשֶׁם שְׁפָרְצוּפִיָּהֶם שׁוֹנִים, כֶּף דְעוֹתֵיהֶם שׁוֹנוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שְׁבַנֵי-אָדָם יִחְזִיקוּ וְיִחְשְׁבוּ אוֹתוֹ דְּבָר, כִּי הִתְכַּרַח לְהִיּוֹת שְׁנוּיִים, עִם כָּל זֹאת זֶה עָקֵר שְׁבָחוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — כְּשֶׁפְּעֻלוֹת הַמְּשָׁנוֹת מִשְׁתַּוִּים לְאַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט, וְהוּא — לְהַפְּלֵל תְּמִיד בְּאַמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ וְתִבְרָךְ, לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֹבוֹת, יְדִידוֹת, נְעִימוֹת, זִיו חִיּוֹת אֲלִקוֹתוֹ וְתִבְרָךְ, אֲשֶׁר עַל דְּבָר זֶה צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ וְתִבְרָךְ, וְלִידַע, אֲשֶׁר אִין יוֹדְעִים

כָּלֵל; כִּי הָאֱמוּנָה הִיא לְמוֹד עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ, וְכֹל מֵה שְׁאֲדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה עוֹלָה מְעַלָּה מְעַלָּה, כִּי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הִיא מִיָּם שְׁאִין לָהֶם סוּף, וְכֹל מֵה שְׁאֲדָם נִכְלָל יוֹתֵר בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְצִיר בְּדַעְתּוֹ אֲשֶׁר אִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכֹל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְבַּסֵּס עִם אֱלֻקוֹת, וְאִז שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לֹא תוֹכֵל לְהִכְנִיעוֹ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן. עַל-כֵּן רָאוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד בְּדַבָּר זֶה, שְׁאֲחָד יִחְזַק אֶת הַשְּׂנִי עַל אֵף כֹּל הַחֲלוּקֵי דַעוֹת שֵׁשׁ בֵּינֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי לְכַף זְכוּת, כִּי עַקֵּר עֲבוּדַת הַסֵּמ"ף-מ"ם הִיא רַק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי שְׁלֹא יִחְזִיקוּ מֵעַמֵּד, אֲבָל בּוֹ בְּרַגַע כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִחֲזֵק אֶת זוּלָתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יוֹכֵל לוֹ הַסֵּמ"ף-מ"ם כָּלֵל. וְעַל-כֵּן רָאוּ מְאֹד מְאֹד לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְתַחֲיוּ בִּיחָד כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָה, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל עֲנִינֵיכֶם, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה הָאֲחֻדוֹת וְהַשְּׁלוֹם וְהַרְעוּת, כִּי לֹא בְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם, אֲלֹא כְּדֵי שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין בְּרִיּוֹתָיו. וּבִשְׂבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן הַקִּים אֶת הַסֵּמ"ף-מ"ם, שְׂיַעֲשֶׂה תְּמִיד פְּרוּדִים בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל, וְיַצֵּר לָהֶם בְּכֹל פֶּרֶט וּפְרֵט הַנוֹגַע לַיְהוּדוֹת — הֵן בְּעֲנַן טְהוֹרַת הַמִּקְוֶה, וְהֵן בַּחֲנוּךְ הַיְלָדִים, וְהֵן בְּכִשְׁרוֹת הַמְּאֻכְלִים וְכוּ' וְכוּ', כֹּל דְּבָר שֶׁבִיְהוּדוֹת בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהִיּוֹת מוֹדְעִים לְזֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וּבִפְרֵט אֲשֶׁה אֶת רְעוּתָהּ, שֶׁתְּחַזְּקוּ אַחַת אֶת הַשְּׂנִיָּה, שֶׁתְּלַכְנֶה בְּצַנִּיעוֹת כְּנֶהוּג אֲצֵל בֵּת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְהַסְתַּפֵּל עַל הַשְּׂכָנִים הַמְּקַלִּים בְּדַבְּרִים פְּאֵלוֹ, אֲדַרְבֵּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת דְּגִמָּא חֲיָה, אִיךָ אֲנַחְנוּ גְּאִים בְּהַתְּנַהֲגוּתָנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הִיא לֹא רַק לְשׁוֹב בְּעֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲלֹא גַם לְהַשִּׁיב אֶת אַחֲרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ לְהַפִּיץ אֶת מְעִינוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּלְדַבֵּר עִם אַחֲרִים דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, אֵף בְּזֶה צְרִיכִים שְׂכָל גְּדוּל, כִּי אֲסוּר לְהַכְּנִס בְּשׁוֹם וּפְחוּתִים

עם שום ברִיה שְׁבַעֵוֹלָם, רק להִתְחַזֵּק לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיה שְׁבַעֵוֹלָם, וּבִפְרָט כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי פֹה הוּא הַמְּקוֹם שִׁיתְגַּלֶּה מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, עַל אֵף שֶׁנִּרְאָה עֲכָשׁוּ כֹל זֶה כְּמוֹ חֲלוּם, אָבֵל עוֹד יִגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ יִקְנְאוּ אֶתְכֶם, וְלִכֵּן רָאוּ לְהִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֵוֹלָם לְהַפְיִץ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֶת אֹר וּרְבִנוּ ו"ל, וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל זֶה, וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן כד): הַמְּחַזֵּיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, זֹכֶה וַיּוֹשֵׁב בִּישׁוּבָה שֶׁל מַעֲלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַטֵּל הַגְּזֵרָה בְּשִׁבְלֵוֹ. וְאָמַר (שֵׁם סִימָן לו): מִי שֶׁמְחַזֵּיר בְּנֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה, נִצּוֹל מִבֵּית הָאֲסוּרִים, גַּם הוּא מְכַבֵּד בְּעֵינֵי ה'. וַיְדוּעַ אִיךָ שֶׁרַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, לִכֵּן עָלִינוּ לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִישִׁיטוֹת, וּלְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעְתּוֹ לְכֹל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (שֵׁם סִימָן מז): מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַצְּדִיקִים, יְכוֹל לְהִתְחַזֵּר אֶת בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וּבְאֲמַת אִם נִזְכָּה לְהִתְבּוֹנֵן וּלְיֹשֵׁב אֶת עֲצָמָנוּ מִה זְכִינוּ כְּבָר עַל-יְדֵי הַהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְנֹאֵהֵב אוֹתָם בְּאֲמַת, הִינּוּ אֲהַבָה אֲמִתִּית, אֲזוּ נוֹכַל לְהִתְחַזֵּר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחַת מִכֶּם, שֶׁתַּעֲזְרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְתִגּוּרוּ בְּיַחַד בְּאֲהַבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִהְיֶה כְּמִשְׁפָּחָה אַחַת מִמֶּשׁ, וְאֲזוּ תִרְאוּ אֶת גְּדֹל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁתִּזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְכֶם, כִּי זֶה עֵקֶר הַכְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת וּבְרָכוֹת — רַק כְּפִי שֶׁאוֹחֲזִים וּמְחַזִּיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּמִדַּת הַשְּׁלוֹם וְהָאֲהַבָה, אַחְוָה וְרַעוּת. וּבְיֹתֵר צְרִיכִים אֶת זֶה בְּיַבְנָאֵל, עַל אֵף שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינוֹ עוֹזֵב אוֹתָנוּ, עַם כָּל זֹאת אִם נִהְיֶה חֲזָקִים בְּאֲהַבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזָק, וְנִהְיֶה חֲזָקִים בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יוֹכֵל לָנוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּזוֹ, וְסוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לוֹ מַפְלָה כְּזוֹ, שֶׁלֹּא תֵאָר לְעֲצָמוֹ כָּלֵל.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי זֶה עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שֶׁלָּנוּ עֲכָשׁוּ — לְרִאוֹת אֶל

אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁטוּ

מִי נִפְנָה בְּעֵת צְרָתָנוּ, שְׁעוֹבְרִים עָלֵינוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה קְשִׁיִּים בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, הֵן בְּעֵנִין הַמְקֵנָה, וְהֵן בְּעֵנִין הַחֲנוּף, וְהֵן בְּעֵנִין פְּשָׁרוֹת, אִם רַק נַחְזִיק מֵעֲמֵד, וְלֹא נִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲזִי תִרְאוּ יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, רַק תַּחֲזִיקוּ מֵעֲמֵד תָּמִיד, וְאֲזִי תִצְלִיחוּ דְרָכְכֶם !

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁיִתְפַּלְלוּ בְּעִבּוֹר הַצְּלָחָתִי וּבְרִיאוֹתֵי, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת רַבּוֹת, וּבְיָדָי הֵן אֶל כַּבִּיר לֹא יִמָּאֵס, שְׁאִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמָּאֵס בַּתְּפִלַּת רַבִּים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם כָּל טוֹב בְּחַיֵּיכֶם, וְעוֹד תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּחַיֵּיכֶם, וְלֹא תִתְפַּעְּלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְיִהְיֶה לָכֶם אֵךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים, בְּאֶפֶן שְׁהַדִּירָה תִּשָּׂאֵר שְׁלֵף. הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה עוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאֲזִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע. וְצָרִיכִים תָּמִיד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ אִם כּוֹנֵתוֹ הִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, כִּי עֵנִין שֶׁל שֵׁם שָׁמַיִם הוּא עֵנִין אִין סוֹפֵי, וְתָמִיד צָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחַר נִקְדָּה זוּ, וְאֲזִי פְּשָׁאָדָם מִגִּיעַ אֵל נִקְדָּה זוּ, שְׁרוּצָה רַק לְגִלוֹת אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ עוֹזֵב אוֹתוֹ, וְרוֹאֶה נְסִים וּנְגִלִים עַל כָּל שַׁעַל וְשַׁעַל וּפְסִיעָה וּפְסִיעָה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עִם אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ. רַק צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֶצְלוֹ שׁוּם כְּתָם וּפְגָם כָּלֵל וְכוּ', רַק שִׁיְהִיָּה נְקִי כַפַּיִם וְכוּר לְכַב, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים טו, ה): "כִּסְפוֹ לֹא נִתַּן בְּנִשְׁוֹ וְשִׁחַד עַל נְקִי לֹא לָקַח, עוֹשֶׂה אֱלֹה לֹא יִמּוּט לְעוֹלָם", וּבַפְּרָט כַּסְפֵּי צְדָקָה צְרִיכִים לְרְאוֹת שִׁיִּלְכוּ עַל דְּבָרִים טוֹבִים: חֲנוּךְ כֶּשֶׁר, אֲשֶׁר עַל זֶה אָנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ, שִׁישְׂאָר הַגֵּן הַחֲרָדִי בִּיבְנֵאֵל, וְכֵן עַכְשָׁו נִזְכָּה לְהִקָּים חֲדָר כֶּשֶׁר בִּיבְנֵאֵל, וְאַחֲר־כֵּן גַּם נִזְכָּה לְהִקָּים בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת עַל טְהָרַת הַקְדָּשׁ בִּיבְנֵאֵל, וְכֵן נַעֲלָה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְאִזּוֹ אִם נִשְׁמַר עַל נִקְיָה זֶה, אִזִּי אֵין אִתָּהּ יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ אָב הַרְחֵמֵן, וְרוֹצֶה רַק לְהוֹשִׁיעַ, וּלְפַעֲמִים בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹנָה בָּאָה הַיְשׁוּעָה.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִקְבַּל עַל עֲצָמֶיךָ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְתָּב כָּלְלִי, וְרְאֵה לְעֲשׂוֹת מִזֶּה הַעֲתִיקִים, וּלְחַלֵּקֵם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעֵדֶיךָ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵי, וְלֹא תִצְטָרֶךְ לְהַגִּיעַ לְשׁוּם טוֹבוֹת מִבְּשׁוּר וְדָם. רַק אֵךְ טוֹב וְחֲסֵד יִרְדְּפוּ אוֹתְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְעֲזֹר לִי בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כְּדִי לְהִקָּים עִיר בְּרִסְלָב עַל תְּלָה.

אֶצְלֵי כְּבוֹר נְסִפִּים לְהִרְחִיב אֶת בֵּיתִי מִכָּל הַצְּדָדִים, בְּאִפְּן שְׁלֵעַת עֲתָה יִהְיֶה לָנוּ בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ גְּדוֹל עִם עֲזָרַת נְשִׁים, וְכֵן חֲדָר הַמְתָּנָה גְּדוֹל, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִהְיֶה צְפוּף, וְעוֹד תִּקְוֹנִים רַבִּים, וְאֲנִי אֲרָאֶה

לְהַסֵּמֶךְ-דָּמִים יִמַח שְׁמוֹ וּלְגַנְדָּא דְלִיָּה, שְׁאִינִי מִתְפַּחַד מֵהֶם כָּלֵל.
וְעַל אַפְּסֵם וְעַל חֲמַתָּם נִזְכָּה לְגַדֵּל וְלַצְמִחַ וּלְהַתְרַחֵב תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז תצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלִתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם עִם הַהִזְמָנָה לְחַתֻּנָּה שְׁנַתְקִימָה הַיּוֹם
בְּשַׁעַת טוֹבָה וּמְצֻלַחַת.

וְהִנֵּה אֲנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב", וְאֲנִי חוֹשֵׁב מִכֶּם
עַכְשָׁו, וְאִינִי מוֹסִיחַ דַּעֲתִי מִכֶּם כָּלֵל, אֲלֵא אֲנִי מִשְׁתַּתַּף בְּמַחְשַׁבְתִּי
בְּחַתֻּנָּה שְׁלֹכֶם. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל
טוֹב, וְתִגְוְרוּ בְּיַחַד כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִשְׁמְרוּ
מְאֹד לְהַתְנַהֵג עַל-פִּי דְרָכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, לְשִׁמּוֹר עַל הַהֲלָכוֹת
שְׁבִיתוֹרָה, וְלֹא לְהַטּוֹת מִמֶּנָּה כָּלֵל, אֲשֶׁר זֶה הַיִּסוּד בְּבִנְיַת בַּיִת גְּאֻמָּן
בְּיִשְׂרָאֵל, שֶׁהַכֹּל יִתְנַהֵג עַל-פִּי הַתּוֹרָה. וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל
כָּל פְּרֻט וּפְרֻט. וְאַף שֶׁזֶה קָשָׁה וְכָבֵד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְמַסֵּר
אֶת נַפְשׁוֹ עַל כָּל פְּרֻט וּפְרֻט מִהַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא
נִבְנֶה בַּיִת גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

רְאוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְתִקְבְּלוּ עַל
עֲצֻמְכֶם עַכְשָׁו בְּיוֹם חַפְתְּכֶם, שְׁכֹל יְמֵי חַיֵּיכֶם תַּעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשָּׁנִי,
כִּי בְּנֻדְאֵי יִהְיוּ לְכֶם עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת בְּחַיֵּיכֶם, כִּי כִּף הוֹלְכִים הַחַיִּים
— עוֹלִים וְיוֹרְדִים, וְאִזּוּ בְּעֵת הַעֲלִיָּה וּבְעֵת הַיִּרִידָה צָרִיכִים
הַתְּחַזְקוֹת, וְאַף פַּעַם אֲסוּר לְזַרֵּק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל הַשָּׁנִי, וּכְשֶׁתְּנַהֲגוּ
בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִזּוּ תִצְלַחוּ דְרָכְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה קָשֶׁר שֶׁל קִימָא בֵּינֵיכֶם, וְאַף פַּעַם

אל תריבו, רק לגור ביחד באהבה, אחוה ורעות, ותזכו להוליד בנים ובני בנים חיים וקיימים, ואזכה להיות תמיד בביתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תצח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ"ה אב ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל הקדוש", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הנו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם מאד מאד, בפרט עכשו, כשמגיעים ימי אלול הקדושים, אשר אצל רבנו ז"ל הם הכנה גדולה לראש השנה הקדוש והנורא, שבפרוש אמר, שהקדוש-ברוך-הוא נתן לו מתנה ראש השנה, וסוד הדברים נעלמים ונסתרים מאד מאד מעיני כל העולם, כי כל העולם פלו עומדים ותלויים על ראש השנה שלו, כך גלה לנו רבנו ז"ל בפרוש, והרבה לדבר הרבה משבח ראש השנה, כמובא הרבה בחיי-מוהר"ן, אות מעלת ראש השנה שלו, ויש לנו חדש שלם להכין את עצמנו לחזר בתשובה שלמה על כל השנה, כדי שנקבל את התקונים בראש השנה. עליכם לדעת, כי בראש השנה כותבים את התקציב של האדם על כל השנה, ועל-פן צריכים לשמור מאד מאד את המחשבה אז, לחשב רק טוב, שבודאי יהיה טוב. ולכן צריכים לחזר בתשובה כל חדש אלול, כדי להכין את עצמנו היטב היטב לקבל את הראש השנה בשמחה, ובפרט שבשנה זו אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לזכות להיות אצל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, מה שהיה נמנע ממני כל השנים, מפני התפשטות הסמ"ך-מ"ם מבית ומבחוץ.

והנה סבב הקדוש-ברוך-הוא, שהוא סבת כל הסבות, שהשנה יתחיל ראש-חדש אלול בשבת קדש, אשר כל ההשפעות באות משבת פידוע, ואם כן כל ההשפעות של ימי אלול תהיינה של שבת שקורין "א שבת-דיקער אלול" (אלול של שבת), וכן סבב הקדוש-ברוך-הוא, שבחדש אלול נפתח את החדר "ילדי חן", אשר תאמינו לי, אחיי ורעי היקרים! אם לא באתי לזה העולם רק לפתח חדר כשר ביבנאל, היה לי כדאי הכל. ולכן אני מבקש ומתחנן ומפציר בכל אחד ואחת מכם, נא ונא עזרו לי בהתפתחות החדר, כי זה הולך לי בחיים, שתהיה לנו התחלה טובה, ומאד מאד רציתי, שיהיה ועד של חמשה הורים בחדר, באפן שיהיה הכל פתוח, למען נצליח בחדר, פי תן הקדוש-ברוך-הוא את החיים. ואני רוצה להוסיף פתה ב' וכתה ג' וכתה ד' וכן להלן, עד שיהיה לנו תלמוד-תורה שלם. והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה להשיג בנגן מתאים לחדר, שיהיו שמה כל הכתות מכתה א' עד פתה ח', ואחר-כך ישיבה קטנה ואחר-כך מתיבתא.

נא ונא ראו לעזר לי, שנוזכה להצליח עם הכתה א', וכבר דברנו, שזה מיעד רק לגילאים שלש עד חמש ולא יותר, כי באמת זהו הגיל של הגן, רק אנחנו קוראים לזה פתה א' לעת עתה, כי לבסוף זה ישאר גן בנים, וכתה א' תתחיל מגיל חמש עד שש וכן להלן, ועל-כן ראו לעזר לי מאד מאד שאצליח.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לחטף להיות אצלכם בשבת-קדש הבאה, אבל אני צריך רחמים רבים, שאזכה להוציא את זה מהכח אל הפעל, כי הסתפקתי פה בחובות גדולים וכו', וכן עכשו אני חלש מאד מאד, ימשיך עלי הקדוש-ברוך-הוא רפואה שלמה מן השמים.

ומאד מאד אבקש את כל אחד ואחת מכם, שתתפללו עלי, שאזכה להצליח להקים שם "עיר ברסלב" במלא מוכן המלה, כי בחסדו יתברך נכנסים עוד משפחה ועוד משפחה וכן יתמלא כל

המקום עם אנשי שלומנו על אפו ועל חמתו של הסמ"ך-מ"ם הרשע, ששם לנו רגלים על כל פרט ופרט, והכל בהצנע, פי הוא מִפְחָד לְלַכֵּת בְּגִלוּי, על-פֶּן הוא עוֹשֶׂה אֶת מְזֻמּוֹתָיו הַטְּמָאוֹת תַּחַת הַשְּׁלֶחֶן, אֲבָל הוא חוֹתֵר רַק לְהַכְשִׁילָנוּ, שְׁמוֹ שְׁמַיִם! הֵיכָן שָׁמְעוּ דְבַר כָּזֶה, שְׁבַעֲיָרָה לֹא יִהְיֶה מְקֹנָה לְנָשִׁים, וְלֹא יִהְיֶה חֶדֶר לְיָלְדִים, וְלֹא תִהְיֶה כְּשֵׁרוֹת, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹחֵט וְכוּ' וְכוּ', וְלִבְסוּף מְאַשְׁמִימִים אוֹתִי, כְּאֵלוֹ אֲנִי הַחִילוֹתִי אֶת הַמַּחְלָקֶת עִם הָרָשָׁע הַזֶּה, שְׁמוֹ שְׁמַיִם! הֵיכָן עוֹד שָׁמְעוּ בְּעוֹלָם רְשָׁעוֹת כָּזוֹ, אָדָם שְׁצָרִיכָה לִהְיוֹת הַמְּשִׁימָה שְׁלוֹ רַב בִּישְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִדְאָג שְׁתִּהְיֶה מְקֹנָה כְּשֵׁרָה לְנָשִׁים, וְשִׁיְהִי חֶדֶר עַל טְהַר־הַקֹּדֶשׁ, בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת עַל טְהַר־הַקֹּדֶשׁ, וְכִשְׁרוֹת הַמְּאַכְלִים בְּמֵאָה אַחוּזִים, וְשׁוֹחֵט הַגּוֹן. וּפֹה עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תַרְגִּילִים וְתַחֲבוּלוֹת לְהַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְלִבְסוּף "הַרְבָּנִים" שֶׁ לָהֶם טְעָנוֹת עָלַי, כְּאֵלוֹ הַחִילוֹתִי עִמּוֹ... שְׁמוֹ שְׁמַיִם עַל זֶה! מִי יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הָרְשָׁעוֹת וְהַאֲכֻזְרִיוֹת וְהַקְלוֹת הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ'.

עם כל זאת, אחי ורעי היקרים! אין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וזהו הנסיון שלנו. ויתהלה לאל, במסירות נפש נזכה למקנה טהרה משלנו, ולחדר פשר משלנו, ולבית-ספר לבנות על טהרת-הקודש משלנו, צרכניה עם מצרכים פשרים משלנו, ושוחט הגון משלנו, על אפו ועל חמתו של הסמ"ך-מ"ם, על אף שעלינו לעשות עכשו כל דבר במחתרת כמו ברוסיה, רחמנא לישזבן, רחמנא לצלן, עם כל זאת אין לנו להתפעל כלל, רק להמשיך לעבד במסירות נפש הכי גדולה, ולא להתפעל משום ברירה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואם נחזיק מעמד בכל פרט ופרט בעניני הטהרות, הן בעניני הצניעות, והן בעניני הכשרות והן בעניני החנופה, אז נצליח.

ועל-פֶּן מאד מאד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׁיִצְטָרְפוּ אֶל הַשַּׁעוֹר בְּכָל לַיִל שְׁשֵׁי שָׁל הָרַב ... שְׁלוֹמֵד אֶז הַלְכוֹת נְדָה, שֶׁהֵן הַלְכוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת, וְכֵן בְּהַלְכוֹת שְׁבֵת שְׁלוֹמֵד קֹדֶם כְּנִיסַת שְׁבֵת, וְכֵן שְׁכָל הַנָּשִׁים תִּשְׁתַּתְּפֶנָּה בַּשַּׁעוּרִים שְׁלוֹ שְׁלוֹמֵד הַלְכוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִקְפִיד עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שְׁיִלְמְדוּ

בְּכָל יוֹם הַלְכָה, כִּי הַשְּׁלֶחַן עָרוּף הוּא הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בַּיְהוּדוּת,
וּבְלִי זֶה אֵין לְזוּז כָּלָל.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עָשׂוּ עוֹל גָּדוֹל זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה לְאַחִינוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִים, שֶׁלֹּא רָצוּ לְהַכְנִיס אוֹתָם בְּבִתְי-סֹפֵר אֲשֶׁכְּנִיזִים,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֵם לָהֶם בַּחֲזָרָה, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, עַכְשָׁו יָד אַחִינוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִים עַל הָעֲלִיוֹנָה. וְעַל-כֵּן רָאוּ שִׁיְהִיָּה אֲצִלְנוּ חֲדָר
כָּשֶׁר עַל טְהַרְת-הַקֹּדֶשׁ, וְתָרָאוּ לְעֹזֵר לִי בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוֹלָם.
וְהִיִּיתִי מִצִּיעַ, אִם אֶפְשֶׁר אֶפְלוּ לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים בְּכָל יוֹם כָּרְבַע
שָׁעָה שְׁפַת אִיִּדִישׁ, כְּדֵי שְׁתַּהֲיִינָה לָהֶם שְׁתֵּי הַשְּׁפוֹת: לְשׁוֹן-קֹדֶשׁ
וְאִיִּדִישׁ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַקִּים תְּלַמוּד תּוֹרָה כְּזֶה יְחִיד בְּמִינוֹ, שִׁיְהִיָּה
לְתַפְאֶרֶת בְּכָל אֲרָצוֹת הַקְדוּשָׁה, שֶׁהַיְלָדִים יִצְלִיחוּ בַלְמוּדִים.
וּמְסֹפְרִים, שְׁפַעַם בָּאוּ כַּמָּה עֶסְקָנִים לְפָנֵי הַחֲזוֹן-אִישׁ ו"ל, וְהַתְנַצְלוּ
לְמָה הֵם לֹא יְכוּלִים לְהַכְנִיס בִּישִׁיבוֹת שְׁלֵהֶם יְלָדֵי סְפָרְדִים וְכוּ' וְכוּ',
עָנָה עַל זֶה הַחֲזוֹן-אִישׁ ו"ל בְּהַקְפָּדָה: אִם אֵין אַתָּם רוֹצִים לְהַכְנִיס
אֶת הַסְּפָרְדִים, אֲזִי אֵל תְּלַמְדוּ אֶת הַרִי"ף וְהַרְמַב"ם וְהַשְּׁלֶחַן עָרוּף...
(שְׁכַלְם הָיוּ סְפָרְדִים), עַל-כָּל-פְּנִים רוֹאִים מְזֶה אֶת הַרְשָׁעוֹת שְׁמַנְחַת
תַּחַת הַסֵּמ"ף-מ"ם הַרוֹצֶה לְעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל — בֵּין
אֲשֶׁכְּנִיזִים וּבֵין סְפָרְדִים. וְאֲנִי רוֹצֶה לְעַקֵּר דְּבַר זֶה, וְלַהֲרֹאוֹת דְּגָמָא
חַיָּה לְכָל אֲרָצוֹת הַקְדוּשָׁה, אִיף שְׁנָקִים עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, שְׁתַּהֲיָה
"עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוּבָן הַמְּלָה. וְעַז חֲפָצִי וּרְצוֹנִי לְהַקִּים תְּלַמוּד
תּוֹרָה לְבָנִים "יְלָדֵי חַן", וּבֵית-סֹפֵר לְבָנוֹת "בֵּית פִּיגָא", מִהֵנָּן עַד
יְשִׁיבָה קְטַנָּה, וְאַחַר-כֵּף יְשִׁיבָה קְטַנָּה וְיִשִּׁיבָה גְדוּלָה כָּל הַכַּתוּוֹת, וְכֵן
אֲצִל הַבָּנוֹת עַד סְמִינָר, וְזֶה חֲשָׁקִי וּרְצוֹנִי וְכִסּוּפִי, וְאֲנִי חוֹזֵר עַל
עֲצָמִי, אִם לֹא בְּאִתִּי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְהַקִּים רֶשֶׁת חַנוּף כְּזוֹ בִּיבְנָאֵל,
כְּכֹר כְּדֹאֵי לִי, אֲבָל אֲנִי צָרִיף שְׁכַלְכֶם תִּהְיֶה מְעַרְבִים בְּדְבָר, כִּי בַחֲנוּף
אֶסוּר לְשַׁחַק, כִּי יְלָדֵינוּ הֵם אִישׁוֹן עֵינֵינוּ, וְכִמוֹ שְׂאִין מְשַׁחֲקִים
בְּאִישׁוֹן הָעֵינַי, כֵּף אֵין מְשַׁחֲקִים עִם חַנוּף, וְצָרִיכִים לְמָסֵר אֶת נַפְשֵׁנוּ
בְּמֵלֵא מוּבָן הַמְּלָה עַל חַנוּף הַכָּשֶׁר. וְאִף שְׁעַכְשָׁו קָשָׁה לָנוּ מְאֹד
מְאֹד, כִּי אֲנוּ צָרִיכִים לְלַכֵּת הַכָּל בְּמַחְתָּרָת, כִּי לֹא רוֹצִים לְעֹזֵר לָנוּ,
וְצָרִיכִים לְפַתַּח אֶת הַחֲדָר בְּתוֹף בֵּית פְּרִטִי מִמָּשׁ כְּמוֹ בְּרוּסְיָה, עִם

כָּל זֹאת אֵין לָנוּ לְהִתְפַּעֵל כָּלֵל, כִּי כָּל הַהִתְחַלּוֹת קְשׁוֹת, וּבִדְאִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיאֵנוּ מִהַמְצַר אֶל הַהִרְחָבָה, אִם רַק נִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְנִהְיֶה מְאֻחָדִים כָּל הַהוֹרִים בְּיַחַד, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׂבַחֲנוּךָ יְהוִי מְעַרְבִים כָּל הַהוֹרִים בְּיַחַד, מְלַבֵּד זֹאת אֲנִי מְצִיעַ שְׂיִהְיֶה וְעַד, שְׁעַל פִּיהֶם יִנְהַל הַכֵּל, וְהֵם הָרַב ... וְר' ... וְר' ... וְר' ... וְר' ... וְעַל-פִּי חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים הָאֵלֶּה יִנְהַל הַכֵּל. וּמֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְצִיַּת אוֹתִי בְּדַבָּר זֶה, כִּי רַק בְּאִפְּן הַזֶּה נִצְלִיחַ, כִּי אִם יִהְיֶה לִפְנֵי עֵינֵינוּ תְּכֻלִּית מְעֻשָּׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁהוּא הַחֲנוּךְ הַכָּשֶׁר שֶׁל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ, אֲזוּ נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ. וּכְבֹר הָיָה לְעוֹלָמִים קַהְלוֹת קְדוּשׁוֹת, שְׁעַמֵּד עֲלֵיהֶם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְרוֹצֶה לְעַקֵּר אוֹתָם, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן עַל-יְדֵי מְסִירוֹת נִפְשׁ שְׁמֻסְרוֹ עִם יִשְׂרָאֵל אֶת נִפְשָׁם בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמְּלָה, זְכוּ לְהִתְגַּבֵּר עָלָיו.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב בְּאֵיזָה מְעַמֵּד וּמְצַב אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְסִיחַ וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ בְּגִלּוֹי וּבִסְתֵר, וְשֵׁם לָנוּ רְגָלִים עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט אֲשֶׁר שִׁיף לְחַנוּךְ, לְקַח מֵאִתְּנוּ אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר עַל לֹא עוֹל בְּכַפֵּינוּ, רַק מִחֲמַת רְשָׁעוֹת שָׁלוּ וְכוּ' וְכוּ', וּלְבִסוּף הוּא צוֹעֵק שֶׁהוּא הַנְּרַדֵּף... סָגַר אֶת הַמְּקוּהָ, וּלְבִסוּף הוּא צוֹעֵק שֶׁהוּא הַנְּרַדֵּף... הֶעֱבִיר אֶת הַשׁוֹחֵט, וּלְבִסוּף הוּא צוֹעֵק שֶׁהוּא הַנְּרַדֵּף... תְּאֲמִינוּ לִי, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! שְׂאִינִי מִתְּבַיֵּשׁ מִדְּבוּרִים אֵלוּ מֵאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי הֵם דְּבָרִים גְּלוּיִים, וְאִדְרָבָה שְׂיָבוֹאוּ כָּל הַרְבָּנִים, וְיִבְדְּקוּ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלוּ מִקְּרוֹב, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלִבְסוּף אֲנַחְנוּ נִצְלִיחַ, וְאַחֲר־כֵּן יָבוֹא וְיִבְכֶּה מֶה וְלָמָּה רַחֲקָנוּ אוֹתוֹ... אֲבָל אֶת הַשְּׂפִיכוֹת דָּמִים וּבְזִיווּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, צָרוֹת וְיִסוּרִים שְׁגָרָם לָנוּ, זֶה לֹא נִשְׁפַּח אֶף פֶּעַם. וְהַמְּקוֹם כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבַּרְךָ, יִשְׁגָּשֵׁג וְיִהְיֶה נִעֲשֶׂה "יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל הַגִּלְגַּל". וְאֶף שְׁנִרְאָה דְּבָר זֶה עֲכָשׁוּ כְּחִלּוֹם, אֶךְ מִי שְׂיֵשׁ לוֹ עֵינַיִם בְּרֵאשׁוּ, יְכוּל לְרַאוֹת אֶיךָ שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל, נִכְנָסִים לְגוֹר בְּכֹל פֶּעַם מִשְׁפָּחָה חֲדָשָׁה. וְתִרְאוּ אֶיךָ שְׂאֶחָד וְעוֹד אֶחָד יִצְטָרְפוּ, עַד שֶׁתְּבַנֶּה קַהְלָה שְׁלֵמָה. וְהֶעֱקֵר רְאוּ לְהִחְזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְלֶאֱהֹב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי מִמֶּשׁ כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה גְּדוּלָה, וְלִדְוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי לְכַף זְכוּת, וְלַעְזוֹר אֶחָד לְהַשְּׂנִי

במסירות נפש הכי גדולה כמו אחים ואחיות ממש, כי באמת אנשים אחים אנחנו בני הקדוש-ברוך-הוא, ועלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם לגור ביחד באהבה, אחוה ורעות, ולעזר איש את רעהו. ובפרט כל התושבים החדשים שבאים להפנס, צריך לעזר להם בכל מיני אפנים שבעולם, שיהיה להם קל ונקל להתאקלם, ובפרט הנשים צריכות להחזיק את עצמן ביחד, שלא תשפענהו מהאווירה החילונית, אלא לעשות כאן ביבנאל אוירה ירושלמית ובני ברקית, ויותר ויותר מזה, שתהיה הצניעות והקדשה והטהרה מצויה פה, ואל נא נסתכל על סביבותינו, אין לנו שום עסק עם אף אחד בעולם, אין לנו שום התערבות עם אף אחד, אנחנו חיים רק על-פי דרך התורה, שקבלנו ממש מסיני, וכפי שקבלנו מדור דור מאבותינו ורבותינו ומאבות אבותינו ורבותינו מדור דור בלי שום שנוי כלל.

נא ונא אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם מאוד מאוד להתנהג לאות ולמופת לכל תושבי המקום ולכל עם ישראל, ותמסרו את נפשכם לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל העולם כלו. וצריכים לדבר ביניכם רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, וכן לראות לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך גם בחוץ לכלל נשמות ישראל, ואם הייתם יודעים את גדל מעלת הפצת אור רבנו ז"ל בעולם, אז הייתם עוסקים בזה תמיד, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם לקח את עצמו עלינו, כי אנחנו רוצים לבנות עיר על טהרת הקדש, וזה לו לקוצים ולצנינים בעיניו. ולכן ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא להתפעל משום ברירה שבעולם, יהיה מי שיהיה ויהיה איך שיהיה, רק לקרב אחד את השני. ותשמרו את עצמכם מאוד מאוד ממחלקת וממריבות ומחלוקי דעות, שלא יהיה מצוי ביניכם, ואז דיקא תצליחו.

ראו להתבודד עצמכם בכל יום חק ולא יעבר, ולפרש את כל שיחתכם עמו יתברך, ואם אפשר לצאת בלילה בין ההרים להתבודד כרצונו של רבנו ז"ל — אין למעלה מזה, כי אין עוד

דְּבַר גְּדוֹל בְּעוֹלָם כְּמוֹ תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוּת, לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר
עִם לִבּוֹ אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ. וְתִבְקְשׁוּ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ, שְׁנוּכַל
לְהַגְשִׁים אֶת כָּל רְצוֹנָנוּ וְכִסּוּפֵינוּ, שְׂבָאנוּ כָּאֵן לִיבְנֵאֵל רַק כְּדֵי לְעַבֵּד
אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁקְט וּבִישׁוּב הַדַּעַת, כִּי הוּא מְקוּם הַכִּי
נִחְמָד בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם שָׁקַם עָלֵינוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
בְּעֶצְמוֹ, וְהַתְּגַלָּם בְּמִי שֶׁהַתְּגַלָּם וְכוּ', וְהַפֵּל כְּדֵי לְמַרֵּר אֶת חַיֵּינוּ
וּלְהַצִּיר אֶת פְּסִיעוֹתֵינוּ, אֲבָל כָּבֵר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבַר, כִּי נְפוּל
יִפֹּל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה וְכוּ' וְכוּ', אַתֶּם רְאוּ לִהְיוֹת חֲזַקִּים מְאֹד מְאֹד
בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוּת, כִּי זֶה הַיְסוּד וְהַעֲקָר אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל —
לְהַתְּבוּדָּד עֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאַפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת אוֹ
עֶשְׂרִים דְּקוֹת, וּמְכַל שֶׁכֵּן שָׁעָה שְׁלֹמָה לְהַתְּבוּדָּד עֲצֻמוֹ עִמּוֹ יִתְּבַרֵךְ,
וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבְכֶּם אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמִּדְּבָרִים אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל; כִּי הוּא יִתְּבַרֵךְ שׁוֹמְעַ
תְּפִלַּת כָּל פֶּה. וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁבְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה תִּזְכְּרוּ גַם
אוֹתִי לְיִשׁוּעָה וְלִרְפוּאָה וּלְכַפְרָה וְלִתְּשׁוּבָה שְׁלֹמָה, כִּי אֲנִי זְקוּק
לְרַחֲמִים רַבִּים, כִּי אֲנִי סוֹפֵג אֶת כָּל הַחֲצִים מְכַל הַצְּדָדִים, כִּי כָּל
אֶחָד יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת אֵלַי, וְאֲנִי סוֹבֵל חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, בְּזִיוּנוֹת
וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, צָרוֹת וְיִסּוּרִים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ וּנְחַנְק מַחֻבּוֹת, עִם
כָּל זֹאת עֲדִין עֵינֵי צוּפִיּוֹת רַק אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, כִּי מֵאֵז שֶׁהֵייתִי בְּגִיל
שֶׁשֶׁ-עֲשָׂרָה, וְזָכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֵין לִי אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם
— רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְרַק אֲצֵלוֹ אֲנִי מִתְּחַבֵּא, וְרַק אֵלָיו
אֲנִי בּוֹרֵחַ, וְרַק הוּא עוֹזֵר לִי, וְעַל-כֵּן גַּם אַתֶּם תַּעֲשׂוּ זֹאת, וְאֵז תִּרְאוּ
הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה בְּחַיֵּיכֶם, שֶׁשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לֹא תוּכַל לָכֶם כָּלֵל;
כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֵמֶתִי בּוֹ יִתְּבַרֵךְ, שִׁיּוֹדַע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְּבַרֵךְ כָּלֵל,
וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אֵינוֹ מִתְּפַחֵד כָּלֵל, וְיִכּוֹל לַעֲשׂוֹת
גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת מְאֹד. וְזֶה לִי שְׁלֵשִׁים שָׁנָה, שֶׁאֲנִי עוֹסֵק
בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְתַהֲלָה לְאֵל, זָכִיתִי לְרְאוֹת כָּבֵר
הַתּוֹצְאוֹת וְהַפְּרוֹת מִהַעֲבוּדָה, כִּי תַהֲלָה לְאֵל, הַתְּקַרְבוּ אֵל דַּעַת רַבְּנוּ
ז"ל כְּמָה אֶלְפֵי אֲנָשִׁים, כְּאֲשֶׁר תִּרְאוּ בְּעֶצְמְכֶם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא כְּמָה בָּאִים אֶל צִיוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן. וְעַל-כֵּן
רְאוּ גַם אַתֶּם לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט, וּבְפָרֵט בְּעֻנְיָן

תפלה ובקשה, לידע שאין לכם רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואז דיקא על-ידי-זה תצליחו בכל דרככם.

הכפל הדבר, ראו להתפלל בעדי, ואהיה לכם אסיר תורה בעבור זה, וכן תמסרו את נפשכם שנצליח עם התלמוד-תורה. הייתי בשבוע שעבר בעיר בארדיטשוב ובעיר קיב ובעיר זיטומיר, וראיתי שם תלמוד-תורה של ילדים על טהרת הקדש, ואם ברוסיה יכולים להראות דברים כאלו, מדוע לא נוכל להראות דברים כאלו בארצנו הקדושה — על אפו ועל חמתו של הסמ"ך-מ"ם הרשע, העקר תלוי כפי המסירות נפש והאחריות שתהיה ביניכם.

נא ונא ראו ללמד תורה הקדושה, ולבל יחסר לכם יום אחד מלמוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, זהר ותקונים וספרי רבנו ז"ל, ובזה תזכו לטהר את נפשכם מבית ומבחוץ, כי התורה הקדושה מטהרת את האדם, ובזכות למוד התורה הקדושה זוכים להתעשר בגשמיות וברוחניות, וזוכים לכפרת עוונות. אשרי מי שמתמיד בכל יום בלמוד התורה הקדושה שעוברים כסדרן על-פי דעת רבנו ז"ל, ותמיד יהיה לפני עיניכם מאמר התנא הקדוש: "אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד", וכן אמר אליהו הנביא "לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הן מלוים אותו עד שמגיע אל בית עולמו".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז תצט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, כ"ו אב ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידים ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש", הגרים

בְּ"יבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! הנה אנו עומדים כבר בחדש אלוּל, חדש הרחמים והסליחות, אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, חסידי ברסלב, ראו להתאחד ולהיות באהבה אחנה ורעות, ולחיות ביחד כמו משפחה גדולה, ובאמת אב אחד לכלנו, שאנו מקרבים אל אבינו רוענו, שהוא רבנו ז"ל, המלמדנו עצות ישרות, עצות אמתיות, עצות קלות ונעימות איך לעבר את זה העולם בשלום. ורבנו ז"ל מאוד מאוד רצה, שאנשיו יחזיקו את עצמם ביחד. ופעם התבטא: העולם ראוי להם שיתמיהו על גדל האהבה שתהיה ביננו (עין חיי-מוהר"ן, סימן רצב); אך על דבר זה עובד הסמ"ך-מ"ם מאוד מאוד לעשות פרוידים בין אנשיו, כי הסמ"ך-מ"ם שונא מאוד את רבנו ז"ל, וקדם שירדה נשמתו לזה העולם, צעק בכל העולמות: אם הנשמה הזו תרד, אין לי כבר מה לעשות בזה העולם (עין ספורי-מעשיות, מעשה ז); ועל-כן מאחר שהסמ"ך-מ"ם רוצה רק לראות פרוידים ומחלקת וחלוקי דעות בין אנשי שלומנו, כי בזה הוא חושב לנקם ברבנו ז"ל, לכן אנו צריכים למסר את נפשנו ללכת זה לעמת זה, ולהתחבר באהבה אחנה ורעות אחד עם השני, ולעזור עם כל מה שיכולים, ואין שום תרוץ על זה להיות בפרוידים. ואנו רואים עכשו מה שקורה בכלליות אנשי שלומנו — את המריבות שיש ביניהם בענין ראש השנה וכו' וכו', טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא, שאין לנו חלק במחלקת שלהם, אלא אנחנו עושים את הקבוץ שלנו להתפלל בכונה על עלית המלכות ועל טובת עם ישראל, ולהתדיר בעולם את למודו הטוב של רבנו ז"ל, שבזה תלויה כל הגאולה. ואין לנו שום עסק עם שום מחלקת עם אף אחד, ואף שאנו סובלים צרות ויסורים, חרופין וגדופין מהסמ"ך-מ"ם הרשע וכו', אין אנו מתפעלים כלל, רק אנחנו רוצים ללכת בדרךי רבנו ז"ל, ללמד ולהתפלל בתמימות ובפשטות, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק מה שנתפס בכל יום למודי התורה הקדושה שעורים כסדרן, על-פי דעת רבנו ז"ל, ללמד בכל יום במקרא,

מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, זֵהר וְתַקוּנִים, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֶרְוֶף וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן לְהַתְּפִלָּל הַתְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֲרִיב — בְּצַבּוֹר דִּיקָא, לְחֻטֵּף בְּכָל לַיְלָה אֲמִירַת תְּקוּן חֲצוֹת.

וְעַל כָּלֵם — לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יְתַבְרָךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחְתּוֹ אֵלָיו יְתַבְרָךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר זֶהוּ הָעֶקֶר וְהַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנֵי ו"ל. וְכִי שְׂמַתְנַהֵג כֶּהָ, הוּא בְּאַמַּת חֲסִיד בְּרַסְלָב, וְכִי שְׂאִינוֹ מִתְנַהֵג כֶּהָ, הוּא מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ וּמְטַעֵה אֶת אַחֵרִים. וְעַל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לֹא לְהִיּוֹת בְּטֻלָּנִים, רַק לְקַחַת אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וּלְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְכֶם שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר מִכֶּם רַק זֶה, כִּי אָדָם אֶל קְבוּרוֹת יוּבַל, הַגּוֹף יִשְׁאָר בְּקִבְרָה, וְהַנְּשָׁמָה תַעֲלֶה מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְכִי שְׂסַגֵּל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְקִיּוּם הַמְּצוּוֹת וּבְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יְתַבְרָךְ שְׁמוֹ, זֶה מַה שְׂיִשְׁאָר לוֹ, וְעַל-כֵּן אֵל תִּטְעוּ אֶת עֲצָמְכֶם כָּלֵל, וְתַבְחֲרוּ רַק בְּטוֹב, שֶׁהִיא הַדַּבְּקוֹת בּוֹ יְתַבְרָךְ, אֲשֶׁר אֵין עֶרְףְּ אֵל זֶה.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! תַעֲשׂוּ עִמִּי חֲסֵד חַנּוּם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מַחִיר, שֶׁתִּלְמוּד-תּוֹרָה יִפְתַּח בְּיוֹם רִאשׁוֹן הַזֶּה בְּסִימָן טוֹב וּבְמַזָּל טוֹב, כִּי זֶה הַיְסוּד וְהָעֵתִיד שְׁלָנוּ בְּיַבְנָאֵל, כִּי אִם אֵין גְּדִיִים אֵין תִּישִׁים, וְאֵף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ, שְׂיֵשׁ הַרְבֵּה חֲלוּקֵי דַעוֹת גַּם בְּזֶה, עִם כָּל זֹאת תַעֲשׂוּ עִמִּי אֶת הַחֲסֵד הַזֶּה, וְתַעֲזְרוּ לִי שִׁיחֵיהָ פְתוּחַ הַחֲדָר כְּכֹר בְּיוֹם רִאשׁוֹן הַזֶּה, וְכֵן כְּשִׁיגִיעַ הַזְּמַן שֶׁהַבְּנוֹת מִתְחִילִים לְלַמֵּד, הֵינּוּ בְּעוֹד שְׁבוּעִים, שְׂגַם זֶה יִפְתַּח בְּכִי טוֹב בְּסִימָן טוֹב וּבְמַזָּל טוֹב, כִּי הַשָּׁנָה הַזֹּאת יִהְיֶה לָנוּ בְּעֶזְרַתוֹ יְתַבְרָךְ, הַצְּלָחָה רַבָּה בְּכָל הָעֲנִינִים הַתְּלוּיִים בְּדַרְכֵי רַבְּנֵי ו"ל בְּיַבְנָאֵל, וְאֵנִי רוֹצֵה מְאֹד, שֶׁכְּכֹר יִתְחַיל הַתְּלַמּוּד תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן", וְתִהְיֶה הַפְּתָה הָרִאשׁוֹנָה גַּן הַבְּנִים, וּכְכֹר יִתְחַיל הַבֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת "בֵּית פִּיגָא", וְתִהְיֶה הַפְּתָה הָרִאשׁוֹנָה גַּן הַבְּנוֹת, וְזוֹ תִהְיֶה הַהִתְחַלָּה שֶׁל לַעֲלוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה כְּפִתָּה א' כְּפִתָּה ב' כְּפִתָּה ג', עַד יִשְׁיבָה קְטָנָה וְיִשְׁיבָה גְדוּלָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר תִּיכּוֹן וּסְמִינַר לְבָנוֹת, אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנְּחֻת-רוּחַ שְׂתַגְרָמוֹ לִי, אִם תַעֲזְרוּ לִי בְּשָׁנֵי דְבָרִים אֵלֵי, וְאֵנִי מְצַדִּי אֶמְסֹר אֶת נַפְשִׁי

בפעל ממש, שתמשך לכם בכל שבוע השפעת "עזר שבת", שלא יחסר לכם על צרכי שבת שום דבר, רק זאת אבקש, שכל אחד ואחת מכם יתפלל להצלחתי ולבריאותי, כי אני צריך לרחמים גדולים, רחמים מרבים, כי הסמ"ך-מ"ם שונא אותי מאד מאד, ואורב עלי מאד מאד מכל מיני כוונים, ואני סובל חרופין וגדופין ושפיכות דמים ובזיונות, שמדברים עלי כל דבר אסור, ואני מקבל את הכל באהבה.

אחי ורעי היקרים! ראו לבוא בזמני התפלה בבקר ובצהרים ובערב, וכן תשתדלו לבוא לכולל וללמד, ותהיו נזהרים מאד מאד לא לדבר בבית-המדרש, רק ללמד שם בקול גדול, כי רק דבר זה יבטל את הרע והקלפות והחשך וההסתרות וההצלמות מאתנו, ונזכה להאיר ולהמשיך את שכינת עזו יתברך ביבנאל. העקר ראו לא להתפחד כלל מאף אחד, כי הקדוש-ברוך-הוא אתנו עמנו ואצלנו, באשר גלה לנו רבנו ז"ל. וצריכים לשמר מאד מאד מאלו הנחשים והעקרבים והמשחיתים, שהם נגד דעת רבנו ז"ל, שלכל יכניסו בכם ארס וכו', כי מוהרנ"ת ז"ל התבטא פעם, שהסמ"ך-מ"ם עוזב את כל העולם כלו, ולוקח את עצמו רק אל אנשי שלומנו היקרים, להסיתם ולהדיחם ולרחקם ולדחותם מרבנו ז"ל, כי הוא אינו יכול לסבל אם האדם מקרב אל רבנו ז"ל, כי אז אין לו כפר מה לעשות אצל האדם הזה; כי כשאדם מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך בתמימות ובכפשיטות גמורה, באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ומספר לפניו יתברך הכל, על-ידי-זה ממשיך על עצמו ערבות נעימות ידידות זיו שכינת עזו יתברך. ודבר זה לא מוצאים בשום מקום בעולם, רק אצל רבנו ז"ל, באשר יודה מי שטעם כפר טעם רבנו ז"ל. לכן ראו לשמר את עצמכם מכל אלו המסיתים והמדיחים הבאים בכל מיני תכסיסים ונכלי ערממיות, כאלו הם רוצים לזכות אותנו במצוות... ובאמת כפר הקדים לנו רבנו ז"ל ואמר, שהיצר הרע הוא מלאך מזיק, והוא מלביש את עצמו במצוות (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'); ועל-כן זכרו זאת היטב היטב — מה לפניכם, ואז דיקא תצליחו בין בגשמיות ובין

אֲשֶׁר י"ז תצט בַּנְחַל שֶׁכֶט

בְּרוּחַ נְיִוִת, וְעוֹד תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהַמְּקוֹם יִתְהַפֵּף לְהִיּוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב"
בְּמֵלֶא מוֹכֵן הַמְּלָה — עַל אַפָּם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ
וּמְתַנַּגְדֵינוּ, הָעֵקֶר שֶׁבְּכָל הָעֵקָרִים — תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד,
וְתִדְוְנוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ לְכַף זְכוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ
ע"ט. יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִיךְ פ' לְהַגְדִיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָא.